III
G R
HONI SOIT QUI MAL Y PENSE

33 h 2

PARS ALTERA.

BRITISH MUSEUM

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Ε΄.

1 ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου ἔπραξαν οἱ Ελληνες, καὶ ὅσα ἐν τῇ πορείᾳ τῇ μέχρι ἐπὶ θάλατταν τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, καὶ ὡς ἐπὶ Τραπεζοῦντα πόλιν Ελληνίδα [2] ἀφίκοντο, καὶ ὡς ἀπέθυσαν, ἃ εὔξαντο [3] σωτήρια θύειν, ἔνθα πρῶτον εἰς φιλίαν γῆν ἧκοντο, ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται.

Εκ δὲ τούτου συνελθόντες, ἐβουλεύοντο περὶ τῆς λοιπῆς πορείας· ἀνέστη δὲ πρῶτος Αντιλέων Θούριος, καὶ ἔλεξεν ὧδε, “Εγὼ μὲν τοίνυν, ἔφη, ὦ ἄνδρες, [4] ἀπείρηκα ἤδη συσκευαζό-

QUÆCUNQUE in expeditione cum Cyro *ſuperiorem in Aſiam ſuſcepta* Græci geſſerint; quæque in itinere ad mare uſque *quod* in Ponto Euxino *continetur*, & quo pacto ad Trapezuntem urbem Græcam pervenerint, & quo modo ſacrificia perpetraverint, quæ pro ſalute facturos *ſe* voverant, ubi primùm pacatam in terram veniſſent, ſuperiore libro expoſitum eſt.

Deinde cùm conveniſſent, de itinere reliquo deliberabant: & Antileon Thurius ſurrexit primus, atque in hunc modum loquutus eſt, “Equidem, viri, inquit, jam defatigatus ſum colligendis

[1] Οσα μὲν δὴ &c.] Reſpice p. 261.

[2] Ἀφίκοντο, καὶ ὡς ἀπέθυσαν &c.] In libris nonnullis legitur, ἀφίκοντο, ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ &c. vocibus, quæ ἀπέθυσαν inter & ἐν τῷ &c. ſcribuntur, prorſus omiſſis. Has tamen omnes præſtat MS. Eton. præter ἧκοντο & θύειν, (quorum loco dat θύσειν & ἀφίκοντο) & *Leuncl.* rectè editioni ſuæ inſerendas curavit.

[3] Σωτήρια] Vide p. 208. n. 1.

[4] Ἀπείρηκα] Lege p. 130. n. 3.

“ μενος, [1] καὶ βαδίζων, καὶ τρέχων, καὶ τὰ ὅπλα φέρων, καὶ ἐν τάξει
“ ἰὼν, [2] καὶ φυλακὰς φυλάττων, καὶ μαχόμενος· ἐπιθυμῶ δὲ ἤδη,
“ [3] παυσάμενος τούτων τῶν πόνων, ἐπεὶ θάλατταν ἔχομεν, [4] πλεῖν
“ τὸ λοιπὸν, καὶ ἐκταθεὶς, ὥσπερ Ὀδυσσεὺς, καθεύδων ἀφικέσθαι
“ εἰς τὴν Ἑλλάδα.” Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται, [5] ἀνεθορύβησαν
ὡς εὖ λέγοι· [6] καὶ ἄλλος ταυτὰ ἔλεγε, καὶ πάντες οἱ παριόντες.
Ἔπειτα Χειρίσοφος ἀνέστη, καὶ εἶπεν ὧδε, “ Φίλος μοι ἐστὶν, ὦ ἄνδρες, [7] Ἀναξίβιος, ναυαρχῶν δὲ τυγχάνει· ἢν οὖν πέμψητέ με, οἴ-

“ vaſis, & eundo, & currendo, & ferendis armis, & ordine ſervando, & excubiis agendis, & pugnando: jámque *adeò* cupio, ſine laboribus his impoſito, quandoquidem maris nobis eſt copia, in poſterum navigare, &, ſicut Ulyſſes, porrectus, dormiendo in Græciam adpellere.” Hæc cùm audiſſent milites, *huic* ut qui rectè diceret adſtrepuerunt: alius etiam eadem dicebat, omnéſque *adeò* qui aderant. Deinde ſurrexit Cheriſophus, & hæc verba fecit, “ Amicus mihi eſt, viri, Anaxibius, cui *jam* “ contigit navarchi munus: quamobrem ſi me miſeritis, arbitror

---

1 *Καὶ βαδίζων, καὶ τρέχων, καὶ* &c.] Conjunctionum hæc coacervatio inſtantiora facit, quæ dicit ille; qui ſingulis inhærendo verbis, laboris quod ceperat tædium expreſsè magis enuntiat.

2 *Φυλακὰς φυλάττων.*] Inſpice pag. 176. n. 1.

3 *Παυσάμενος τούτων* &c.] *Thom. Magiſt.* Παύω ἕτερον, παύομαι δὲ ἐγώ. Plenè dixit Joh. in *Apocal.* XIV. 13. ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν.

4 *Πλεῖν τὸ λοιπὸν, καὶ* &c.] Vide ſis p. 223. n. 2. Animum autem ad *Odyſſ.* ν'. v. 116. & ſeq. advocat:

Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἤπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
Αὐτῷ σύν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ.

5 *Ἀνεθορύβησαν ὡς* &c.] *Thom. Magiſt.* Θορυβῶ οὐ μόνον ἐπὶ ὄχλου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μεγίστου ἐπαίνου. De feſtivo itidem applaudentium orationi ſtrepitu verba, iſto ex fonte derivata, ſcriptores adhibent. *Iſocrat.* Panathen. ſub init. — ἰδεῖν [illegible] ἀξιωθησομένων, καὶ τοὺς ἀκούοντας [illegible] καὶ θορυβεῖν ἀναγκαζόντων. Idem ſub fin. ejuſdem Orat. Τοῦτ' ἀναγνωσθέντος αὐτοῦ, καὶ τῶν παρόντων [illegible] ἀεὶ ἂν παραμείναιμι, [illegible], ὃ ποιεῖν εἰώθασιν τοῖς χαριέντως ἀναγνωσθεῖσιν, [illegible] &c. Senſu tamen huic contrario venit id verbi apud *Diodor. Sic.* l. 1. p. 66. At apud Noſtrum, *Hiſt. Gr.* l. 2. ferè medio, ſimiliter atque hoc loco: Ὡς δ' εἰπὼν ταῦτα (Theramenes) ἐπαύσατο, καὶ ἡ βουλὴ δήλη ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα &c.

6 *Καὶ ἄλλος ταυτὰ*] Hanc ſcripturam, MS. quam Eton. repræſentat, unâ voce comprobârunt *Steph. Muret. Leuncl.* Vulgò legitur, καὶ ἄλλος τοιαῦτα &c.

7 *Ἀναξίβιος.*] De hoc necnon Cheriſophi reditu, infrà l. 6.

“μαι ἂν ἐλθεῖν καὶ τριήρεις ἔχων καὶ πλοῖα τὰ ὑμᾶς ἄξοντα·
“ὑμεῖς δ', ἐπείπερ πλεῖν βούλεσθε, περιμένετε ἔστ' ἂν ἐγὼ ἔλ-
“θω· ἥξω δὲ ταχέως.” Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται ἥσθη-
σάν τε καὶ ἐψηφίσαντο πλεῖν αὐτὸν ὡς τάχιστα.

Μετὰ τοῦτον Ξενοφῶν ἀνέστη, καὶ ἔλεξεν ὧδε, “Χειρίσοφος
“μὲν ἤδη ἐπὶ πλοῖα στέλλεται, ἡμεῖς δὲ ἀναμενοῦμεν. Ὅσα οὖν
“μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι ποιεῖν ἐν τῇ μονῇ, ταῦτα ἐρῶ. Πρῶ-
“τον μὲν τὰ ἐπιτήδεια δεῖ πορίζεσθαι [1] ἐκ τῆς πολεμίας· οὔτε
“γὰρ [2] ἀγορὰ ἔστιν ἱκανὴ, οὔτε ὅτου ὠνησόμεθα πάρεστιν, εἰ
“μὴ ὀλίγοις, ἥ τε χώρα πολεμία· κίνδυνος οὖν πολλοὺς
“ἀπόλλυσθαι, ἢν ἀμελῶς τε καὶ ἀφυλάκτως πορεύωνται
“ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια. [3] Ἀλλά μοι δοκεῖ σὺν προνομαῖς λαμβάνειν

“me cum triremibus redituram & navigiis, quæ vos vectura ſint:
“vos autem, quoniam navigare vultis, expectate donec rediero:
“citò certè redibo.” Hæc cùm audiſſent milites, gaviſi ſunt &
quàm celerrimè navigio diſcederet decrevêre.

Poſt hunc ſurrexit Xenophon, & ſic loquutus eſt, “Jam Che-
“riſophus quidem ad navigia mittitur, & nos *hìc eum* opperie-
“mur. Quamobrem quæcunque mihi tempus poſtulare vide-
“tur ut, dum commoramur, faciamus, hæc *vobis* exponam. Pri-
“mùm commeatus ex hoſtico parare oportet: quippe nec forum
“eſt *nobis* quod ſufficiat, nec adeſt quocum mercemur *aliquid*,
“præterquàm paucis; & regio *eſt* hoſtilis: quare periculum *erit*
“nè multi pereant, ſi negligenter & incautè ad *parandos* com-
“meatus perrexerint. Itaque arbitror parandos eſſe per excur-

---

[1] Ἐκ τῆς πολεμίας] Vide p. 348. n. 3.

[2] Ἀγορὰ ἔστιν &c.] Vox illa (uti ad *Polyb.* obſervavit etiam ὁ πάνυ *Caſaub.*) apud hiſtoricos Græcos paſſim denotat non *forum* tantùm aut *mercatum*, ſed & *commeatum*, eámque in primis *annonam*, *quæ venum eſt expoſita*. Exemplis à viro doctiſſimo adlatis adde K. Π. p. 166. καὶ ἀγορὰν τὴν βασιλέως ἄγειν, ὅπου &c. p. 300. Τὴν δ' ἀγορὰν [illegible] &c. & p. 447. ὅπου δ' ἂν τῶν ἱππέων πλεῖστοι ἀγορὰν παρέχειν &c. *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 2. c. 53. [illegible] & l. 7. c. 12. [illegible] Xenoph. ſuprà p. 183. ἀγορὰν δὲ [illegible] &c. Adde p. 28. Plura videbimus infrà. Cæterùm, rem eandem Noſter his expreſſit verbis p. 191. ὅτῳ δὲ [illegible] &c.

[3] Ἀλλά μοι δοκεῖ &c.] Particulam ἀλλὰ hoc loco

“τὰ ἐπιτήδεια, ἄλλως δὲ μὴ [1] πλανᾶσθαι, ὡς σῴζησθε· ἡμᾶς
“δὲ τούτων ἐπιμελεῖσθαι.” Ἔδοξε ταῦτα. “Ἔτι τοίνυν ἀκού-
“σατε καὶ τάδε· Ἐπὶ λείαν [2] γὰρ ὑμῶν ἐκπορεύσονταί τινες.
“Οἶμαι οὖν [3] βέλτιον εἶναι ἡμῖν εἰπεῖν τὸν μέλλοντα ἐξιέναι,
“φράζειν δὲ καὶ ὅποι· ἵνα καὶ τὸ πλῆθος ἴδωμεν τῶν ἐξιόν-
“των καὶ τῶν μενόντων, καὶ συμπαρασκευάζωμεν ἐάν τι δέῃ·
“καὶ βοηθῆσαί τισιν ἂν καιρὸς ᾖ, ἴδωμεν ὅποι δεήσει βοηθεῖν·
“[4] καὶ ἄν τις τῶν ἀπειροτέρων ἐγχειρῇ τι ποιεῖν, συμβουλεύω-
“μεν, πειρώμενοι εἰδέναι τὴν δύναμιν, ἐφ᾽ οὓς ἂν ἴωσιν.”
Ἔδοξε καὶ ταῦτα. “Ἐννοεῖτε δὴ καὶ τόδε,” ἔφη· [5] Σχολὴ τοῖς

“ſiones commeatus; aliter non evagandum, ut ſalvi ſitis; noſ-
“que *adeò* curam iſtorum agere *debere*.” Decreta ſunt hæc.
“Jam porrò audite etiam hæc: Ad prædam utique *parandam* ve-
“ſtrûm nonnulli egreſſuri ſunt. Quapropter arbitror rectius
“eſſe ut is, qui exiturus eſt, nobis *hoc ipſum* indicet, etiam quò
“pergat ſignificet; ut & exeuntium & manentium multitudinem
“videamus, & ſi quid *parato* opus ſit, unà *cum iis* paremus: &
“ſi tempus poſtulet ut aliquibus opem feramus, videamus quò
“ſuppetias eundum fuerit: ac ſi quis imperitiorum aliquod ad-
“gredi velit facinus, conſilia conferamus, datâ operâ ut vires
“cognitas habeamus *eorum*, in quos perrecturi ſint.” Decreta
ſunt & iſta. “Hoc etiam *velim* conſideretis, inquit: *Eſt* hoſtibus

---

loco ſignificare *igitur*, *itaque*, ad Act. X. 20. monuit Cl. *Elſner*. necnon apud *Arr.* de Exped. Alex. l. 5. c. 26. Ἀλλὰ παραμείνατε, ἄνδρες &c. Adde K. II. p. 64. n. 2. & alibi ſæpe. Porrò, pro [illegible] [illegible] legit [illegible]. Edit. quædam vet. exhibent [illegible]. Ipſe malim vulgatam lectionem retinere, quæ idem valet ac ſi dixiſſet [illegible] [illegible] &c. quod mox exponit ἐπὶ λείαν ἐκπορευομένους, & ἐπὶ λείαν ἐξιόντας. Confer K. II. p. 416. n. 1. *Suidâ* utique interprete, [illegible] eſt λῄζειν, καὶ αἰχμαλωτίζειν. Et [illegible] quidem ſeu ληϊζομένους exercitus unde alerentur paraſſe, ubi aut ἀγορὰ planè non aderat, aut minùs ἱκανὴ, paſſim docent Hiſtorici. Confer p. 144.

[1] Πλανᾶσθαι.] Huic pariter atque λαμβάνειν, quod modò præceſſerat, adde δεῖν. Reſpice p. 344. n. 3.

[2] Γάρ] Adi p. 61. n. 2.

[3] Βέλτιον εἶναι] MS. Eton. βέλτιον ἡμῖν &c. Sed conſule K. II. p. 243. n. 1.

[4] Καὶ ἄν τις —— ἴωσιν.] Vide pag. 38. n. 4.

[5] Σχολὴ τοῖς] *Scil. ἐστί.* Vide p. 381. n. 4.

“πολεμίους λήιζεσθαι· καὶ δικαίως ἡμῖν ἐπιβουλεύουσιν· ἔχομεν γὰρ [1] τὰ ἐκείνων· [2] ὑπερκάθηνται δ' ἡμῶν. Φύλακας δή μοι δοκεῖ δεῖν περὶ τὸ στρατόπεδον εἶναι· ἐὰν οὖν κατὰ μέρος μερισθέντες φυλάττωμεν καὶ σκοπῶμεν, ἧττον δύναιντ' ἂν ἡμᾶς θηρᾶν οἱ πολέμιοι. Ἔτι τοίνυν τάδε ὁρᾶτε. Εἰ μὲν ἠπιστάμεθα σαφῶς ὅτι ἥξει πλοῖα Χειρίσοφος ἄγων ἱκανὰ, οὐδὲν ἂν ἔδει ὧν μέλλω λέγειν· [3] νῦν δ', ἐπεὶ τοῦτ' ἄδηλον, [4] δοκεῖ μοι πειρᾶσθαι πλοῖα συμπαρασκευάζειν καὶ αὐτόθεν. Ἢν μὲν γὰρ [5] ἔλθῃ ὑπαρχόντων ἐνθάδε, ἐν ἀφθονωτέροις πλευσούμεθα· ἐὰν δὲ μὴ ἄγῃ, τοῖς ἐνθάδε χρησόμεθα. Ἐγὼ δ' ὁρῶ πλοῖα πολλάκις παραπλέοντα· εἰ οὖν αἰτησάμενοι παρὰ Τραπεζουντίων μακρὰ πλοῖα, [6] κατάγοιμεν καὶ φυλάττοιμεν αὐτὰ, τὰ πηδάλια

“prædandi otium; ac jure nobis inſidiantur: quippe res ipſorum habemus: ſupra nos etiam conſident. Quare opus eſſe arbitror, ut circa caſtra ſint excubitores: ſi ergo diviſi in excubiis & ſpeculis viciſſim fuerimus, minùs nos venari poterunt hoſtes. Porrò etiam hæc videte: Si certò ſciremus Cheriſophum cum *ea* navium copiâ, *nobis* quæ ſufficeret, venturum, nihil *verbis* opus foret *iis*, quæ ſum prolaturus: nunc verò, cùm illud incertum ſit, operam dandam eſſe arbitror, ut ex hoc loco naves unà comparemus. Nam ſi *quo tempore* venerit *is*, *nobis* hìc ſuppetent naves, pluribus *certè* navigabimus; ſin nullas adduxerit, *iis* quæ hic *aderant* utemur. Video autem naves ſæpè prætervehi: quamobrem ſi, cùm à Trapezuntiis naves longas petierimus, illas ſubducamus ac, reſolutis gubernaculis, cuſtodia-

---

[1] Τὰ ἐκείνων] Nempe, χρήματα: quâ de voce ellipſin paſſâ vide p. 325. n. 2.

[2] Ὑπερκάθηνται] Eodem hoc verbo mox infrà utitur; quod tamen in lexicis non comparet.

[3] Νῦν δὲ,] Sine temporis ſignificatione, ut apud Latinos *nunc verò*, ponuntur. Vide ſcripta ad K. II. p. 602.

[4] Δοκεῖ μοι πειρᾶσθαι] Adi p. 344. n. 3.

[5] Ἔλθῃ &c.] *Scil.* τὰ πλοῖα ἄγων ἱκανὰ &c.

[6] Κατάγοιμεν] Supple εἰς λιμένα.

“παραλυόμενοι, ἕως ἂν ἱκανὰ τὰ ἄξοντα γένηται, [1] ἴσως ἂν
“οὐκ ἀπορήσαιμεν κομιδῆς, οἵας δεόμεθα.” Ἔδοξε καὶ ταῦ-
τα. “Ἐννοήσατε δ’, ἔφη, εἰ εἰκὸς καὶ τρέφειν [2] ἀπὸ κοι-
“νοῦ οὓς ἂν καταγάγωμεν, ὅσον ἂν χρόνον ἡμῶν ἕνεκα μέ-
“νωσι, καὶ [3] ναῦλον συνθέσθαι, ὅπως ὠφελοῦντες καὶ ὠφε-
“λῶνται.” Ἔδοξε καὶ ταῦτα. “Δοκεῖ τοίνυν μοι, ἔφη, ἢν
“ἄρα καὶ ταῦτα ἡμῖν μὴ ἐκπεραίνηται ὥστε ἀρκεῖν πλοῖα,
“[4] τὰς ὁδοὺς ἃς δυσπόρους ἀκούομεν εἶναι, ταῖς παρὰ θάλατ-
“ταν οἰκουμέναις [5] πόλεσιν ἐντείλασθαι ὁδοποιεῖν· πείσονται
“γὰρ καὶ διὰ τὸ φοβεῖσθαι, καὶ διὰ τὸ [6] βούλεσθαι ἡμῶν
“ἀπαλλαγῆναι.”

“mus, donec is ſit *earum* numerus qui *nobis* vehendis ſufficiat,
“haud certè vecturâ deſtituemur *tali*, qualem *ipſi* requirimus.”
Decreta ſunt & iſta. “Conſideretis etiam *velim*, inquit, an æ-
“quum *ſit* ut eos quos *cum navigiis* ſubducturi ſimus, quam qui-
“dem diu noſtri cauſâ manſerint, communi alamus impenſâ, &
“naulum *iis* conſtituamus, quò *nos* commodo qui adfecerint,
“commodo adficiantur *ipſi*.” Et hæc decreta ſunt. “Jam verò,
“inquit, cenſeo, hæc utique ſi *ità* nequeant abſolvi, ut *quæ* no-
“bis ſufficiant navigia *habeamus*, civitatibus maritimis imperan-
“dum, ut vias quas eſſe audimus tranſitu difficiles, *nobis* muni-
“ant: quippe parebunt *imperio* tum quòd *nos* metuant, tum quòd
“nobis liberari velint.”

---

[1] Ἴσως] Conſule p. 201. n. 1.

[2] Ἀπὸ κοινοῦ] Lege p. 339. n. 6.

[3] Ναῦλον] Lexicon Gr. Lat. vet. Ναῦλον, *Navis vectura, Naulum*. *Schol.* ad *Ariſtoph.* Batr. v. 272. [illegible], ὅτι [illegible] ναῦλον [illegible], ἀλλ’ [illegible] τὸ ναῦλον [illegible] λέγων &c.

[4] Τὰς ὁδοὺς —— ὁδοποιεῖν] Vide pag. 343. n. 2.

[5] Πόλεσιν ἐντείλασθαι] Inſpice p. 172. n. 2. & 344. n. 3.

[6] Βούλεσθ. ἡμῶν &c.] Sic rectè legit [illegible]. In MSto Eton. & libris pleriſque editis legitur βουλέσθαι ἡμῶν ἀπαλλαγῆναι. At *Stephano* & *Leuncl.* placuit βούλεσθε. Frequentiſſima autem eſt pronominis & verbi iſtius, quam repoſuimus, ſtructura. Noſter K. II. p. 388. [illegible] &c. & p. 320. [illegible] &c. *Thucyd.* l. 4. c. 64. [illegible]. Jam ſatis exemplorum.

Ενταῦθα δὴ [1] ἀνέκραγον ὡς οὐ δέοι ὁδοποιεῖν. Ο δὲ, ὡς ἔγνω τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν, [2] ἐπεψήφισε μὲν οὐδὲν, τὰς δὲ πόλεις [3] ἑκούσας ἔπεισε ποιεῖν τὰς ὁδούς· λέγων ὅτι θᾶττον ἀπαλλάξονται, ἢν εὔποροι γένωνται αἱ ὁδοί. Ελαβον δὲ καὶ [4] πεντηκόντορον παρὰ Τραπεζουντίων, ᾗ ἐπέστησαν [5] Δέξιππον Λακωνικὸν περίοικον. Οὗτος ἀμελήσας τοῦ συλλαβεῖν πλοῖα, ἀποδρὰς ᾤχετο ἔξω τοῦ Πόντου, ἔχων [6] τὴν ναῦν. Οὗτος μὲν οὖν δίκαια ἔπαθεν ὕστερον· ἐν Θρᾴκῃ γὰρ παρὰ Σεύθῃ πολυπραγμονῶν τι ἀπέθανεν

Ibi tum exclamârunt *milites* non eſſe cur viæ muniantur. Ille, ubi dementiam eorum agnoſceret, nihil *eos* ſententias rogavit, ſed civitatibus ut non invitæ vias munirent perſuaſit: quippe quòd diceret ipſos citiùs diſceſſuros, ſi viæ tranſitu faciles redderentur. Acceperunt etiam quinquaginta remorum navem à Trapezuntiis, cui Dexippum Laconem *iſtius loci* accolam præfecerunt. Is omiſſâ capiendorum navigiorum curâ, cum navi extra Pontum aufugit. Verùm is deinceps juſto adfectus fuit ſupplicio: nam cùm apud Seuthem in Thraciâ multis ſe rebus *alienis* implicaret,

---

[1] Ἀνέκραγον ὡς &c.] Sic ſuprà p. 354. ἀνεθορύβησαν ὡς εὖ λέγοι. Cæterùm, pro ὁδοποιεῖν MS. Eton. dat ὁδοιπορεῖν: nec malè quidem; cùm hinc intelligas homines dixiſſe ſe nolle πεζεύειν, ſed πλεῖν, atque adeò non eſſe, cur Xenophon civitatibus illis itinera munienda committeret.

[2] Ἐπεψήφισε] *Harpocrat.* (cui accedunt *Suid.* & *Phavor.*) Ἐπεψήφιζεν, ἀντὶ τοῦ ἐπεκύρου —— ποιεῖ δ' ἴσως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τοὔνομα ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου, ὡς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν ἀρχῇ Ἀπομνημονευμάτων. Ejus libri haud longè ab init. reperitur, opinor, quem is voluit, locus; ubi legitur, ἐπιθυμήσαντος τοῦ δήμου παρὰ τοὺς νόμους ἐννέα στρατηγοὺς μιᾷ ψήφῳ — ἀποκτεῖναι πάντας, οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι, i. e. *Leunclavio* interprete, — *calculum ſuum nolui adjungere*: minùs rectè. Tu verte, *de re illâ populum in ſuffragia mittere noluit*. Nimirum ἐπιψηφίζειν (uti docuit in libello de verbo med. eruditiſſ. *Kuſter.*) propriè notat, *populi ſuffragia de re aliquâ colligere*; ſeu, *populum in ſuffragium mittere*; vel, *populum de re aliquâ ſententias rogare*. Quare putem veteres illos Lexicographos, necnon *Budæum*, alióſque eorum auctoritate fretos, ἐπιψηφίζειν & ἐπιψηφίζεσθαι inter ſe confudiſſe; cùm medium hoc quidem ſonet *ſuffragio lato aliquid ſtatuo*, *decerno* &c. activum illud, aliud, modò expoſitum. *Leuncl.* & *Amaſ.* vertunt, *nihil ſanxit*. Plura de verbo eodem infrà.

[3] Ἑκούσας — ποιεῖν &c.] MS. Eton. ἀκούσας — ὁδοποιεῖν. Priorem lectionem, *ſcil.* ἀκούσας, ſequutus eſt *Amaſæus*: quæ tamen quin vitioſa ſit nullus dubito. Haud adeò apertum eſt verbi vitium, cùm phraſin illam Noſtro bis jam uſurpatam vidimus.

[4] Πεντηκόντορον] *Scil.* ναῦν. Vide p. 37. n. 5.

[5] Δέξιππον Λακωνικὸν &c.] De quo ſæpè infrà. Cæterùm, *Leuncl.* vertit, *Dexippum Laconem è Spartæ viciniâ.*

[6] Τὴν ναῦν] Vide p. 72. n. 1.

ὑπὸ Νικάνδρου τοῦ Λακωνικοῦ. Ἔλαβον δὲ καὶ τριακόντορον, ἧς ἐπεστάτει Πολυκράτης Ἀθηναῖος· ὃς ὁπόσα λαμβάνοι πλοῖα, κατῆγεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Καὶ τὰ μὲν [1]ἀγώγιμα, ἃ ἦγον, ἐξαιρούμενοι, φύλακας καθίστασαν, ὅπως σῶα εἴη· τοῖς δὲ πλοίοις [2]ἐχρήσαντο εἰς παραγωγήν. [3]Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἦν, ἐπὶ λείαν ἐξῄεσαν οἱ Ἕλληνες· καὶ οἱ μὲν ἐλάμβανον, οἱ δὲ καὶ οὔ. Κλεαίνετος δ᾽ ἐξαγαγὼν καὶ τὸν ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἄλλον λόχον πρὸς χωρίον χαλεπὸν, αὐτός τε ἀπέθανε καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ἦν λαμβάνειν, ὥστε [4]ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, [5]ἐκ τούτου λαβὼν ὁ Ξενοφῶν

à Nicandro Lacedæmonio interfectus eſt. Acceperunt & *aliam* triginta remorum navem, cui Polycrates Athenienſis præfectus erat: qui, quotquot naves caperet, ad caſtra ſubducebat. Ac merces quidem, quas vehebant *iſta*, *inde* eximentes, cuſtodes conſtituebant, ut ſalvæ eſſent: navigiis verò ad *ſuorum* deductionem utebantur. Quo tempore *facta* hæc erant, ad prædam exiêre Græci; & *ex iis* alii *prædam* nacti ſunt, alii non. Cleænetus verò cùm & cohortem ſuam & aliam *quandam* ad locum difficilem eduxiſſet, tum ipſe periit tum alii multi de iis qui cum ipſo erant.

Ubi commeatus *ità* parandi *facultas* non erat ampliùs, ut eodem die in caſtra reverterentur *milites*, indè Xenophon adἡγεμόνας τῶν Τραπεζουντίων, ἐξάγει εἰς Δρίλας τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος, τὸ δὲ ἥμισυ φυλάττειν κατέλιπε τὸ στρατόπεδον· οἱ γὰρ Κόλχοι, ἅτε [1] ἐκπεπτωκότες ἐκ τῶν οἰκιῶν, πολλοὶ ἦσαν ἀθρόοι, καὶ [2] ὑπερεκάθηντο ἐπὶ τῶν ἄκρων. Οἱ δὲ Τραπεζούντιοι, ὁπόθεν μὲν τὰ ἐπιτήδεια ῥᾴδιον ἦν λαβεῖν, οὐκ ἦγον· φίλοι γὰρ αὐτοῖς ἦσαν· εἰς τοὺς Δρίλας δὲ προθύμως ἦγον, ὑφ' ὧν κακῶς ἔπασχον, εἰς χωρία τε ὀρεινὰ καὶ δύσβατα, καὶ ἀνθρώπους πολεμικωτάτους τῶν ἐν τῷ Πόντῳ.

---

[1] Ἀγώγιμα, ἃ &c.] *Thom. Magiſt.* & *Phav.* Ἀγώγιμα κάλλιον ἢ φορτίον· ἔστι δὲ καὶ ἀγώγιμα οὐ μόνον τὰ φορτία, ἀλλὰ καὶ [illegible]. Adde ſis *J. Poll.* l. 1. ſegm. 99.

[2] Ἐχρήσαντο] MS. Eton. χρώμενοι: quod & *Steph.* ad *Anaſ.* probâſſe videtur. Sed vulgatum libens retineo.

[3] Ἐν ᾧ] Adi p. 280. n. 1.

[4] Ἀπαυθημερίζειν &c.] *Suid.* & *Phavor.* Ἀπαυθημερίζειν· αὐθημερὸν ἐπανιέναι. Dein, citato hoc loco, uterque legit ἐπὶ τὸ [illegible]: quam lectionem exhibent MS. Eton. & libri quidam editi. Vide p. 349. n. 2. *Steph.* & *Leunclav.* vulgatum repræſentant. *J. Poll.* l. 1. ſegm. 64. καὶ τὸ [illegible] αὐθημερὸν ἐπανελθεῖν, αὐθημερίζειν: ubi MS. quo uſus eſt *Jungerm.* dat ἀπαυθημερίζειν, quod in ἀπαυθημερίζειν mutatum *Polluci* reſtituendum cenſuerim. Eandem verbi iſtius ſcripturam Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. l. 9. c. 2. revocavit.

[5] Ἐκ τούτου] Vide p. 320. n. 3.

Ἐπεὶ δὲ ἦσαν [3] ἐν τῇ χώρᾳ οἱ Ἕλληνες, ὁποῖα τῶν χωρίων τοῖς Δρίλαις [4] ἁλώσιμα ἐδόκει εἶναι, ἐμπρήσαντες ἀπῄεσαν· [5] καὶ οὐδὲν ἦν λαβεῖν εἰ μὴ ὗς καὶ βοῦς, ἢ ἄλλο τι κτῆνος τὸ πῦρ διαπεφευγός. Ἓν δ' ἦν χωρίον, ὃ μητρόπολις αὐτῶν ἐκαλεῖτο· εἰς τοῦτο πάντες

ſumptis de Trapezuntiis itineris ducibus, in Drilas dimidiam copiarum partem educit, dimidiam propter caſtra reliquit cuſtodienda: nam Colchi, quòd ex ædibus *ſuis* exciderant, in unum coacti erant multi, & in ſuperioribus *montium* verticibus conſederant. At Trapezuntii *eos in illorum hominum agros* non ducebant, unde commeatus facilè petere licuiſſet; quòd ipſis eſſent amici; in Drilas verò libenter ducebant, à quibus malè multati fuerant, inque montuoſa & acceſſu difficilia loca, hominéſque *omnium* qui in Ponto *habitabant* bellicoſiſſimos.

Poſteaquam in regione Græci *jam* erant *conſpecti*, quæcunque loca capta facilia Drilis eſſe videbantur, *ea* cùm incendiſſent *indè* diſceſſêre: neque quidquam capere erat niſi ſues bovéſque, vel quid aliud pecoris ignem quod effugerat. Unum erat oppidum, quod metropolis eorum adpellabatur: in hoc omnes conσυνερρυήκει· περὶ δὲ τοῦτο ἦν [1] χαράδρα ἰσχυρῶς βαθεῖα, καὶ πρόσοδοι χαλεπαὶ πρὸς τὸ χωρίον. Οἱ δὲ πελτασταὶ προδραμόντες στάδια πέντε ἢ ἓξ τῶν ὁπλιτῶν, διαβάντες τὴν χαράδραν, ὁρῶντες πρόβατα πολλὰ καὶ ἄλλα χρήματα, προσέβαλλον πρὸς τὸ χωρίον. Συνέσποντο δὲ καὶ δορυφόροι πολλοί, οἱ [2] ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξωρμημένοι· ὥστε ἐγένοντο οἱ διαβάντες πλείους ἢ εἰς δισχιλίους ἀνθρώπους. Ἐπεὶ δὲ μαχόμενοι οὐκ ἐδύναντο λαβεῖν τὸ χωρίον, (καὶ γὰρ τάφρος ἦν περὶ αὐτὸ εὐρεῖα ἀναβεβλημένη, καὶ σκόλοπες ἐπὶ τῆς [3] ἀναβολῆς, καὶ [4] τύρσεις πολλαὶ ξύλιναι πεποιημέναι) ἀπιέναι ἤδη ἐπεχείρουν· [5] οἱ δὲ ἐπέκειντο αὐτοῖς. Ὡς δ' οὐκ ἐδύναντο ἀπελθεῖν, (ἦν γὰρ [6] ἐφ' ἑνὸς ἡ κατάβασις ἐκ τοῦ χωρίου εἰς τὴν χαράδραν) [7] πέμπουσι πρὸς Ξε-

---

[1] Ἐκπεπτωκότες ἐκ &c.] A MSto Eton. ἐκ malè abeſt. *Leuncl.* pro οἰκιῶν ſcribendum cenſet [illegible]. Si me tamen audies, vulgatam tenebis lectionem.

[2] Ὑπερεκάθηντο] Hoc verbi vidimus p. 357.

[3] Ἐν τῇ χώρᾳ] Sic MS. Eton. & edit. veteres. *Steph.* & *Leunclav.* exhibent ἐν τῇ ἄνω χώρᾳ &c.

[4] Ἁλώσιμα] *Suidâ* exponente, εὐάλωτα. *Phavor.* ſimpliciter [illegible]: quo ſenſu venit vox eadem K. II. p. 367.

[5] Καὶ οὐδὲν ἦν &c.] Sic ſcribendum curavit *Steph.* In MSto Eton. atque libris quibuſdam impreſſis καὶ deeſt. In *Leunclav.* legitur editione οὐδὲν δὲ ἦν &c.

fluxerant: circa hoc autem *vallis* alveus erat admodum profundus, atque *adeò* aditus ad oppidum *illud* difficiles *erant*. Cùm verò peltaſtæ ſtadiis quinque vel ſex gravis armaturæ milites curſu præceſſiſſent, trajectoque alveo, vidiſſent pecora multa aliáſque res, ad oppidum impetum convertunt. Subſequebantur *hos* etiam haſtati multi, *qui* commeatûs *parandi* causâ *fuerant* egreſſi: adeò ut *alveum* qui tranſierant hominum duûm millium ſuperarent numerum. Poſteaquam dimicando oppidum capere non poterant, (etenim foſſa lata circa id erat egeſtâ humo ducta, & in *ipſâ* quæ egeſta fuerat terrâ ſudes *erant defixæ*, multæque ligneæ turres ſtructæ) jam abire adgreſſi ſunt: at *hoſtes* iis inſtabant. Cúmque abſcedere non poſſent, (quippe ſingulis *tantùm* deſcenſus in alveum erat ex oppido *pervius*) ad Xenophonνοφῶντα, ὃς ἡγεῖτο τοῖς ὁπλίταις. Ο δ᾽ ἐλθὼν λέγει ὅτι ἔστι χωρίον χρημάτων πολλῶν μεστόν· τοῦτο οὔτε λαβεῖν δυνάμεθα· ἐρυμνὸν γάρ ἐστιν· οὔτε ἀπελθεῖν ῥᾴδιον· μάχονται γὰρ ἐπεξεληλυθότες, καὶ ἡ [1] ἄφοδος χαλεπή.

---

[1] Χαράδρα] Vallis alveum hic ſignificare videtur. Vide p. 273. n. 4.

[2] Ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια] Vide K. II. p. 9. n. 1.

[3] Ἀναβολῆς.] Rectè [illegible] referente [illegible], ἀναβολὴν [illegible] eſſe [illegible] Autorem tamen, iſto qui ſenſu vocem adhibuit, neſciunt Lexicogr.

[4] Τύρσεις] Vide p. 297. n. 4.

[5] Οἱ δὲ &c.] *Scil.* πολέμιοι, ex orationis ſerie ponendū. Vide p. 270. n. 2. Idem ſupplementum poſtulat [illegible], quod infrà paulò occurrit.

[6] Ἐφ' ἑνὸς &c.] Similiter K. III. p. 146. [illegible] — ἐφ' ἑνὸς, &c.

[7] Πέμπουσι &c.] [illegible] Adi p. 294. n. 2. mox autem [illegible] quidem caſu vox cum illâ intelligenda eſt.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, προσαγαγὼν πρὸς τὴν χαράδραν, τοὺς μὲν ὁπλίτας ἐκέλευσε [2] θέσθαι τὰ ὅπλα· αὐτὸς δὲ διαβὰς σὺν τοῖς λοχαγοῖς, ἐσκοπεῖτο πότερον εἴη κρεῖττον ἀπάγειν καὶ τοὺς διαβεβηκότας, ἢ καὶ τοὺς ὁπλίτας διαβιβάζειν, [3] ὡς ἁλόντος ἂν τοῦ χωρίου. Εδόκει γὰρ τὸ μὲν ἀπάγειν οὐκ εἶναι ἄνευ πολλῶν νεκρῶν, ἑλεῖν δ᾽ ἂν ᾤοντο καὶ οἱ λοχαγοὶ τὸ χωρίον· καὶ ὁ Ξενοφῶν συνεχώρησε, [4] τοῖς ἱεροῖς πιστεύσας· οἱ γὰρ μάντεις [5] ἀποδεδειγμένοι ἦσαν

tem mittunt, qui gravis armaturæ militum dux erat. *Ad eum* cùm venerat *nuntius* oppidum *quoddam* eſſe ait rebus multis refertum: hoc neque capere poſſumus, *inquit*; quippe munitum eſt; neque abſcedere proclive *nobis eſt*: nam impetu egreſſi pugnant, & abſceſſus eſt difficilis.

Hæc cùm audiſſet Xenophon, *ſuis* ad alveum adductis, gravem armaturam in armis juſſit conſiſtere: ipſe ubi cum cohortium ductoribus trajeciſſet, utrùm conſultius eſſet abducere eos qui tranſierant, an gravem etiam armaturam trajicere, quaſi futurum eſſet ut caperetur oppidum, conſiderabat. *Eos* utique ut *quis* abducat haud eſſe ſine multorum cæde videbatur, & capi locum poſſe cohortium quoque ductores exiſtimabant: Xenophon etiam *his* accedebat, fretus hoſtiarum extis: nam pugnam fore quidem

---

[1] Ἄφοδος] In MS. Eton. & edit. pleriſque legitur ἔφοδος. Sed vide p. 177. n. 2.

[2] Θέσθαι τὰ ὅπλα] Conſule p. 289. n. 3.

[3] Ὡς ἁλόντος ἂν &c.] Ἀντὶ τοῦ (verba ſunt *Æ. Porti*) ὡς ἁλωσομένου, vel ἁλωθησομένου, videlicet, [illegible]. De ſenſu participii paſſivo vide p. 304. n. 1. De vi particulæ ἂν p. 158. n. 1. & p. 6. n. 2.

[4] Τοῖς ἱεροῖς &c.] Lege 82. n. 2.

[5] *Ἀποδεδειγμένοι ἦσαν*] Iis, quæ *Thucydidi* propria eſſe cenſuit *Dionyſ. Hal.* Epiſt. ad *Ammæ.* ſect. 8. fruſtrà adnumerat *ἀντὶ τοῦ* [illegible] *τὸ* [illegible] *παραλαμβάνειν*. Exempla ab eo adlata videre eſt apud *Thucyd.* l. 1. c. 120. Quibus hoc adde, ex ejuſd. l. 6. c. 36. [illegible] &c. *Schol.* *ἀντὶ τοῦ* [illegible]: & Rom. IV. 21.

ὅτι μέγα μὲν ἦν, τὸ δὲ τέλος καλὸν [1] τῆς ἐξόδου. [2] Καὶ τοὺς μὲν λοχαγοὺς πέμπει διαβιβάσοντας τοὺς ὁπλίτας, αὐτὸς δ' ἔμενεν [3] ἀναχωρίσας ἅπαντας τοὺς πελταστὰς, καὶ οὐδένα εἴα [4] ἀκροβολίζεσθαι. Ἐπεὶ δ' ἦκον οἱ ὁπλῖται, ἐκέλευσε τὸν λόχον ἕκαστον ποιῆσαι τῶν λοχαγῶν, ὡς ἂν κράτιστα οἴοιτο ἀγωνιεῖσθαι· ἦσαν γὰρ οἱ λοχαγοὶ πλησίον ἀλλήλων, οἳ πάντα τὸν χρόνον ἀλλήλοις περὶ ἀνδραγαθίας ἀντεποιοῦντο. Καὶ οἱ μὲν λοχαγοὶ ταῦτα ἐποίουν· ὁ δὲ τοῖς πελτασταῖς πᾶσι παρήγγελλε [5] διηγκυλωμένους ἰέναι, ὡς, ὁπόταν [6] σημήνῃ, ἀκοντίζειν [7] δέον·

vates declarârant, ſed finem egreſſûs præclarum. Itaque cohortium ductores mittit qui gravem armaturam trajicerent, ipſe ſubſiſtebat peltaſtis omnibus ſua in loca collocatis, nec quenquam velitatione uti ſinebat. Poſteaquam gravis armaturæ milites veniſſent, cohortium ductorum quemque ut suam cohortem *ſuam* ſtruere juſſit, quo *ſe* optimè dimicaturos exiſtimaret: nam propè à ſe invicem aberant *illi* cohortium ductores, qui per id omne tempus inter ſe de fortitudinis gloriâ contenderant. Atque hæc quidem faciebant cohortium præfecti: ille autem peltaſtas omnes amentis jaculorum prehenſis progredi juſſit, ut *quibus*, poſteaquam ſignum *iis* dandum curaret, emittenda forent ja-

---

[1] Τῆς ἐξόδου.] Cujus alias alibi ſunt ſignificationes. Hic verò denotat egreſſum ex eo loco, unde p. 362. [illegible] Quo ſenſu paulò etiam inferiùs occurrit, [illegible]

[2] Καὶ] Adi p. 338. n. 3.

[3] [illegible]] [illegible] vertit in [illegible]: quem [illegible] ſecutus eſt *Leuncl.* Sed aliam notionem [illegible] videtur [illegible], tum hoc loco quàm K. Π. p. 123. *Suid.* (quocum facit *Phavor.*) [illegible]

[4] Ἀκροβολίζεσθαι.] Vide p. 240. n. 4.

[5] Διηγκυλωμένους &c.] MS. Eton. hic etiam, ſicut p. 294. exhibet [illegible]. *Suid.* [illegible] [illegible] Sed & [illegible] [illegible] Theſ. L. G. [illegible] p. 294. n. 5.

[6] Σημήνῃ] Vide p. 295. n. 1.

[7] Δέον] *Suid.* [illegible] Sed [illegible] ta: & p. 295. [illegible]

σαν· καὶ [1] τοὺς τοξότας ἐπιβεβλῆσθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ὡς, ὁπότε σημήνῃ, τοξεύειν δέοι· [2] καὶ τοὺς γυμνῆτας λίθων ἔχειν μεστὰς τὰς διφθέρας· καὶ τοὺς ἐπιτηδείους ἔπεμψε τούτων ἐπιμεληθῆναι. Ἐπεὶ δὲ πάντα παρεσκεύαστο, καὶ οἱ λοχαγοὶ καὶ [3] ὑπολοχαγοὶ, καὶ οἱ ἀξιοῦντες τούτων μὴ χείρους εἶναι, πάντες παρατεταγμένοι ἦσαν, καὶ ἀλλήλους μὲν συνεώρων· εὐειδὴς γὰρ ἦν ἡ παράταξις διὰ τὸ χωρίον. Ἐπεὶ δ' [4] ἐπαιάνισαν, καὶ ἡ σάλπιγξ ἐφθέγξατο, καὶ [5] ἅμα γε τῷ Ἐνυαλίῳ ἠλέλαξαν, καὶ ἔθεον δρόμῳ οἱ ὁπλῖται· καὶ τὰ βέλη [6] ὁμοῦ ἐφέρετο,

cula; ſagittarios etiam cum ſagittis in nervos impoſitis, ut *quibus*, ſignum ubi dediſſet, forent ſagittæ emittendæ; velites quoque ſacculos è pellibus *confectos* lapidibus refertos habere: miſit etiam idoneos *quoſdam homines*, qui hæc *ut fierent* curarent. Poſteaquam omnia comparata erant, & cohortium ductores & horum legati, & alii qui ſe his nihilo deteriores haberi volebant, omnes acie inſtructâ conſtiterunt, ſéque mutuò intuebantur: quippe acies propter loci naturam pulchra erat. Ubi verò pæana ceciniſſent, & ſonuiſſet tuba, ſtatim & *Enyalium* clamârunt, & curſu *in hoſtes* tendebant gravis armaturæ milites: ſimul etiam tela,

---

[illegible], &c. A MSto ſanè Eton. abeſt illud [illegible]: quod & *Stephanus* [illegible] omitti potuit. Mihi retinendum videtur; cùm ejuſmodi repetitionum haud pauca Noſter ſuppeditet exempla. Vide ſis p. 310. n. 1. Talia ſi perpendiſſet, (complura haud dubiè legerat) Cl. *Kuſterus*, nonnunquam, [illegible], quæ Matth. XXVI. 60. priùs leguntur, repetitionis non ſolùm ingratæ, ſed etiam ſupervacaneæ, damnâſſet. Quæ tamen, minus auctoritate MS. Pariſ. 3. delenda ſtatuit in præfatione ad ſecundam N. T. *Milliani* editionem.

[1] Τὰς τοξότας &c.] Cùm modò diverſæ [illegible], eandem hic quoque caſum [illegible] videtur. Sed vide p. 247. n. 5. Suprà p. 294. [illegible] dixit— [illegible]. Utrobique intelligendum videtur [illegible].

[2] Καὶ τοὺς γυμνῆτας λίθων &c.] Hi J. *Pollux* l. 1. ſegm. 131. λιθοβόλοι dicuntur: de quorum uſu & operâ ſatis copioſè & adcuratè, ut ſolet, diſſerit *Polyb.* l. 10. p. 599 & ſeq.

[3] Ὑπολοχαγοὶ] Vocem non agnoſcunt Lexicogr. Confer p. 197. n. 2.

[4] Ἐπαιάνισαν, καὶ ἡ &c.] Vide p. 275. n. 4. p. 208. n. 3. & p. 338. n. 2.

[5] Ἅμα γε —— ὁμοῦ] [illegible]. Ἅμα καὶ Ὁμοῦ [illegible]. Ἅμα μὲν γὰρ ἐν [illegible] Ὁμοῦ δὲ [illegible].

[6] Ὁμοῦ ἐφέρετο, λόγχαι, &c.] Lege p. 244. n. 2.

λόγχαι, τοξεύματα, σφενδόναι, πλεῖστοι ἐκ τῶν χειρῶν λίθοι· ἦσαν δ' οἳ καὶ πῦρ προσέφερον. Ὑπὸ δὲ πλήθους τῶν βελῶν ἔλιπον οἱ πολέμιοι τά τε σταυρώματα καὶ τὰς τύρσεις· ὥστε Ἀγασίας Στυμφάλιος καὶ Φιλόξενος Πελληνεὺς, καταθέμενοι τὰ ὅπλα, ἐν χιτῶνι μόνον ἀνέβησαν, [1] καὶ ἄλλος ἄλλον εἷλκε, καὶ ἄλλος ἀναβεβήκει, καὶ ἡλώκει τὸ χωρίον, ὡς ἐδόκει. Καὶ οἱ μὲν πελτασταὶ καὶ οἱ ψιλοὶ εἰσδραμόντες ἥρπαζον ὅ,τι ἕκαστος ἐδύνατο· ὁ δὲ Ξενοφῶν στὰς [2] κατὰ τὰς πύλας, ὁπόσους ἐδύνατο [3] κατεκώλυσε τῶν ὁπλιτῶν ἔξω· πολέμιοι γὰρ ἄλλοι ἐφαίνοντο ἐπ' ἄκροις τισὶν ἰσχυροῖς. Οὐ πολλοῦ δὲ χρόνου μεταξὺ γενομένου, κραυγή τε ἐγένετο ἔνδον, καὶ ἔφευγον, οἱ μὲν καὶ ἔχοντες ἃ ἔλαβον, [4] τάχα δέ τις καὶ τετρωμένος· καὶ πολὺς ἦν ὠθισμὸς ἀμφὶ τὰ θύρετρα. Καὶ ἐρωτώμενοι οἱ ἐκπίπτοντες,

haſtæ, ſagittæ, fundæ, plurimi è manibus miſſi lapides, torquebantur: erant quoque qui ignem adferebant. Hoſtes ob telorum multitudinem & valla & turres relinquebant; adeò ut Agaſias Stymphalius & Philoxenus Peleneus, depoſitis armis, tunicâ ſolùm *induti* adſcenderent, atque alius alium adtraheret, cùm alius *jam* adſcendiſſet, & oppidum captum eſſet, uti *quidem* videbatur. Ac peltaſtæ velitéſque factâ incurſione quod quiſque poterat rapiebant: at Xenophon, ad portas qui *intereà* ſtetit, è gravis armaturæ militibus quoſcunque poterat demoratus eſt extrà: nam hoſtes alii in jugis quibuſdam munitis conſpiciebantur. Nec longo tempore interjecto clamor intus ortus eſt, fugiebántque *adeò*, alii cum iis quas ceperant rebus, forſan etiam vulneratus aliquis: magnúſque ad portas erat ſeſe protrudentium impetus. Qui elabebantur interrogati, aie-

---

[1] Καὶ ἄλλος ἄλλον &c.] Confer p. 276.

[2] Κατὰ τὰς πύλας] *Thom. Magiſt.* & Phavor. [illegible]

[3] Κατεκώλυσε] Melius forſan, inquit Stephanus, κατεκώλυε. Vulgatam præferunt ſcripturam libri omnes.

[4] Τάχα] *Thom. Magiſt.* [illegible] Schediaſtæ veteres [illegible] ſtatuerunt, [illegible] eſſe [illegible]

ἔλεγον ὅτι ἄκρα τις ἐστὶν ἔνδον, καὶ οἱ πολέμιοι πολλοί, οἳ παίουσιν ἐκδεδραμηκότες [1] τοὺς ἔνδον ἀνθρώπους.

Ἐνταῦθα ἀνειπεῖν ἐκέλευσε Τολμίδην τὸν κήρυκα, ἰέναι εἴσω τὸν βουλόμενόν τι λαμβάνειν. Καὶ ἐφέροντο εἴσω πολλοί, [2] καὶ νικῶσι τοὺς ἐκπίπτοντας οἱ εἴσω ὠθούμενοι, καὶ κατακλείουσι τοὺς πολεμίους πάλιν εἰς τὴν ἄκραν. Καὶ τὰ μὲν ἔξω τῆς ἄκρας πάντα διηρπάσθη καὶ ἐξεκομίσαντο οἱ Ἕλληνες· οἱ δ' ὁπλῖται [3] ἔθεντο τὰ ὅπλα, οἱ μὲν περὶ [4] τὸ σταύρωμα, οἱ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὴν ἄκραν φέρουσαν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν καὶ οἱ λοχαγοὶ ἐσκόπουν, εἰ οἷόν τ' εἴη τὴν ἄκραν λαβεῖν· ἦν γὰρ οὕτω σωτηρία ἀσφαλής· ἄλλως δὲ [5] παγχάλεπον ἐδόκει εἶναι ἀπελθεῖν· σκοπουμένοις δ' αὐτοῖς ἔδοξε παντά-

bant arcem intus eſſe quandam, multóſque hoſtes, qui excurſione factâ homines intus *qui erant* cæderent.

Hic *Xenophon* Tolmidem præconem publicè denuntiare juſſit, ut, quicunque *ſpoliorum* aliquid capere vellet, ingrederetur. Itaque multi irruebant, & qui ſe invicem trudendo intrò tendebant erumpentes ſuperant, ac rurſùs hoſtes in arcem concludunt. Et quæ quidem extra arcem *reperiebantur*, omnia erant direpta, *eadémque* Græci exportabant: gravis autem armaturæ milites in armis conſiſtebant, partim ad *oppidi* vallum, partim ad viam illam, quæ in arcem ducebat. Xenophon autem & cohortium ductores conſiderabant, ecquâ ratione arx capi poſſet: nam *ipſorum* ſalus ità foret certa: cæteroqui perdifficile eſſe videbatur abſcedere: iiſque *eâ de re* deliberantibus viſum eſt *eum*

---

[1] Τοὺς ἔνδον] Vocem hanc, quæ in edit. *Ald. Steph. Leuncl.* deeſt, ex MSti Eton. fide, huic inſerere loco viſum eſt.

[2] Καὶ νικῶσι τοὺς &c.] I. e. Qui extra erumpere (verba ſunt *Stephani*) conabantur, coacti ſunt intrò regredi vi eorum, qui ingredi volebant.

[3] Ἔθεντο τὰ ὅπλα] Vide p. 289. n. 3.

[4] Τὸ σταύρωμα] MS. Eton. τὰ σταυρώματα: quem modò p. 366. numerum nomini huic dederat Noſter.

[5] Παγχάλεπον] MS. Eton. habet πάνυ χαλεπόν. In lexicis utique ſtat illa vox ἀθησαύριστος: quam tamen Noſtro, cum multis id genus aliis, libens tribuerim.

πόσον ἀνάλωτον εἴη τὸ χωρίον. Ἐντεῦθεν ἐσκευάζοντο τὴν ἄφοδον, καὶ τοὺς μὲν σταυροὺς ἕκαστοι τοὺς καθ' αὑτοὺς διῄρουν, [1]καὶ τοὺς ἀχρείους ἐφ' ἁρπαγαῖς ἐξέπεμπον, καὶ τῶν ὁπλιτῶν τὸ πλῆθος· κατέλιπον δὲ οἱ λοχαγοὶ οἷς ἐπίστευον ἕκαστος.

Ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο ἀποχωρεῖν, ἐπεξέθεον ἔνδοθεν πολλοί, γέρρα καὶ λόγχας ἔχοντες, καὶ κνημῖδας καὶ [2]κράνη Παφλαγονικά· καὶ ἄλλοι ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀνέβαινον τὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς εἰς τὴν ἄκραν φερούσης ὁδοῦ· ὥστ' οὐδὲ διώκειν ἀσφαλὲς ἦν αὐτοὺς κατὰ τὰς [3]πύλας τὰς εἰς τὴν ἄκραν φερούσας· καὶ γὰρ ξύλα μεγάλα ἐπερρίπτουν ἄνωθεν, ὥστε χαλεπὸν ἦν καὶ μένειν καὶ ἀπιέναι· καὶ ἡ νὺξ φοβερὰ ἦν ἐπιοῦσα. Μαχομένων δ' αὐτῶν καὶ ἀπορουμένων, θεῶν τις αὐτοῖς μηχανὴν

capi locum omnino non poſſe. Ibi tum ad abſceſſum ſeſe parabant, ac ſinguli palos ſibi proximos diruebant, & *ad rem gerendam* inutiles ad raptus *faciendos*, maximamque gravis armaturæ militum partem, emittebant: *eos* verò reliquerunt cohortium ductores, quibus quiſque fidebat.

Poſteaquam abſcedere cœperunt, *in eos* intus excurrebant multi, gerris & haſtis & tibiarum tegumentis & galeis Paphlagonicis inſtructi: atque alii in domos adſcendebant ex utraque viæ parte *ſitas*, quæ ad arcem ducebat; adeò ut tutum non eſſet eos portas verſus in arcem ducentes perſequi: quippe magnas trabes deſuper jaciebant, ut tum manere tum abire difficile eſſet: nox etiam, quæ inſtabat, erat *ipſis* terrori. Iis autem pugnantibus & ad anguſtias redactis, deorum quiſpiam ſalutis σωτηρίας δίδωσιν. Ἐξαπίνης γὰρ ἀνέλαμψεν οἰκία τῶν ἐν δεξιᾷ, [2]ὅτου δὴ ἀνάψαντος. [3]Ὡς δ᾽ αὕτη συνέπιπτεν, ἔφευγον οἱ ἀπὸ τῶν ἐν δεξιᾷ οἰκιῶν. Ὡς δ᾽ ἔμαθεν ὁ Ξενοφῶν τοῦτο παρὰ τῆς τύχης, ἐνάπτειν ἐκέλευε καὶ τὰς ἐν ἀριστερᾷ οἰκίας· αἳ δὲ ξύλιναι ἦσαν· ὥστε καὶ ταχὺ ἐκαίοντο. [4]Ἔφευγον οὖν καὶ οἱ ἀπὸ τούτων τῶν οἰκιῶν. Οἱ δὲ κατὰ στόμα δὴ ἔτι μόνοι ἐλύπουν, καὶ δῆλοι ἦσαν ὅτι ἐπικείσονται ἐν τῇ ἐξόδῳ τε καὶ [5]καταβάσει. Ἐνταῦθα παραγγέλλει φορεῖν ξύλα, ὅσοι ἐτύγχανον ἔξω ὄντες τῶν βελῶν, εἰς τὸ μέσον ἑαυτῶν καὶ τῶν πολεμίων. Ἐπεὶ δὲ ἱκανὰ ἤδη ἦν, [6]ἐνῆψαν· ἐνῆπτον δὲ καὶ τὰς παρ᾽ αὐτὸ τὸ χαράκωμα οἰκίας, ὅπως οἱ πολέμιοι ἀμφὶ

---

[1] Καὶ τοὺς ἀχρείους ἐφ' &c.] In MSto Eton. legitur & τοὺς ἀχρείους [illegible] [illegible] [illegible], καὶ &c. *Leuncl.* voces, καὶ ad [illegible] [illegible], gloſſæ loco habuiſſe videtur; quippe qui ἀχρείους expoſuit [illegible] [illegible] [illegible]. Eaſdem & Steph. aliique voces [illegible]: rectè, opinor. [illegible] autem hic loci ſunt imbelles, ad rem gerendam minùs apti, ſive ea- lones fuerint, ſive ad [illegible] [illegible]. Eodem [illegible] [illegible] [illegible] p. 725.

[2] Κράνη Παφλαγονικὰ] *Herodot.* l. 7. c. 72. [illegible] [illegible] [illegible] &c. [illegible], paulò [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

[3] Ἔνθεν καὶ —— φερούσης] Vide *Æl.* XII. 10. [illegible] [illegible] [illegible] —— [illegible] [illegible] &c.

adipiſcendæ rationem offert. Nam ſubitò *quædam*, ex iis quæ ad dextram *erant*, domus *flammâ concepta* fulſit, incertum quis incenderat. Cùm autem ea collaberetur, qui in domibus ad dextram *ſitæ* erant, inde fugiebant. Hoc ubi Xenophon ex re fortuitâ didiciſſet, *Græcos* juſſit ad ſiniſtram etiam *ſitas* domos incendere: hæ ligneæ erant; atque adeò celeriter exurebantur. Itaque illi etiam, *hos qui occupârant ædes*, inde fugâ dilabebantur. Soli jam moleſtiâ *Græcos* afficiebant, qui à fronte erant, & *ſatis quidem* perſpicuum erat eos *Græcis* exeuntibus ac deſcendentibus *inſultaturos*. Hic *iis*, quotquot extra telorum ictus erant, mandat, ut ligna in medium ipſos inter & hoſtes locum portarent. Cùm ſatis multa *jam congeſta* eſſent, *ea* incenderunt: incenderunt etiam ædes juxta vallum ipſum *poſitas*, ut in his occu-

---

[1] Ἐξαπίνης] *Vide* p. 339. n. 2.

[2] Ὅτου δὴ ἀνάψαντος] MS. Eton. & edit. [illegible] Sed [illegible] omnino delenda eſt, & [illegible] conjunctim ſcribendum. Idem loquendi genus occurrit p. 339. ubi vide n. 3. Cæterùm *Steph.* pro ἀνάψαντος legit [illegible] & mox [illegible], ubi cæterorum libri [illegible].

[3] [illegible]] MS. Eton. & libri quidam editi repræſentant [illegible], &c. quam lectionem ſequutus eſt *Amaſæus*. Longè rectiùs *Steph.* & *Leuncl.* vulgatam receperunt ſcripturam.

[4] Ἔφευγον οὖν καὶ οἱ &c.] In quibuſdam codicibus οἱ ante ἀπὸ non extat; cui tamen *Steph.* & *Leunclav.* locum hunc rectè tribuerunt.

[5] Καταβάσει.] Sic MS. Eton. Vulgò legitur [illegible].

[6] Ἐνῆψαν ἐνῆπτον] MS. Eton. & edit. *Ald.* ἀνῆψαν & ἀνῆπτον: ut paulò ſuprà. Parum refert, utro tandem modo legatur.

ταῦτα ἔχοιεν. Οὕτω [1] μόλις ἀπῆλθον ἀπὸ τοῦ χωρίου, πῦρ ἐν μέσῳ ἑαυτῶν καὶ τῶν πολεμίων ποιησάμενοι. Καὶ κατεκαύθη πᾶσα ἡ πόλις καὶ αἱ οἰκίαι καὶ αἱ τύρσεις καὶ τὰ σταυρώματα, καὶ τἆλλα πάντα πλὴν τῆς ἄκρας.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπῇσαν οἱ Ἕλληνες, ἔχοντες τὰ ἐπιτήδεια. [2] Ἐπεὶ δὲ τὴν κατάβασιν ἐφοβοῦντο τὴν εἰς Τραπεζοῦντα, (πρανὴς γὰρ ἦν καὶ στενὴ) ψευδενέδραν ἐποιήσαντο· καὶ ἀνὴρ Μυσὸς [3] τὸ γένος, καὶ τοὔνομα τοῦτο ἔχων, τῶν Κρητῶν λαβὼν τέτταρας ἢ πέντε, ἔμενεν ἐν λασίῳ χωρίῳ, καὶ προσεποιεῖτο τοὺς πολεμίους πειρᾶσθαι λανθάνειν· αἱ δὲ πέλται αὐτῶν ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ διεφαίνοντο, χαλκαῖ οὖσαι. Οἱ μὲν οὖν πολέμιοι, ταῦτα διορῶντες, ἐφοβοῦντο ὡς ἐνέδραν οὖσαν· ἡ δὲ στρατιὰ ἐν τούτῳ κατέβαινεν. Ἐπεὶ

parentur hoſtes. Ità vix *tandem* à loco *hoc* diſceſſerunt, igne hoſtes inter & ipſos excitato. Atque tota *quidem* urbs & ædes & turres & *ſepta*, cæteraque omnia præter arcem, exurebantur.

Poſtridie Græci diſceſſêre commeatu inſtructi. Quoniam autem deſcenſum in Trapezuntem metuebant, (quippe præceps erat & anguſtus) fictas fecerunt inſidias: *atque adeò* vir natione Myſus, id qui nominis etiam habebat, *ſecum* adſumptis quatuor aut quinque Cretenſibus, in loco *arboribus* denſo *ſubſidebat*, ac dare ſe operam ſimulabat ut *iſtic* clam hoſtibus eſſet: eorum verò peltæ, quæ eſſent æreæ, ex aliâ atque aliâ parte dilucebant. Et hoſtes quidem, hæc cùm perſpicerent, tanquam *iſtic* eſſent inſidiæ, ſibi metuebant: intereà verò deſcendebat exercitus. Cùm

---

[1] Μόλις] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] utique [illegible] ex [illegible] [illegible] Supra p. [illegible] [illegible] videre eſt, ubi MS. Eton. dat [illegible]

[2] Ἐπεὶ δὲ τὴν κατ.] Cum hunc locum [illegible] [illegible] ad v. [illegible]

[3] Τὸ γένος] In [illegible] [illegible] vide p. 36. n. 2.

δὲ ἐδόκει ἱκανὸν ἤδη ὑπεληλυθέναι τῷ Μυσῷ, ἐσήμηνε φεύγειν ἀνὰ κράτος· [1] καὶ ὃς ἐξαναστὰς φεύγει, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι Κρῆτες ([2] ἁλίσκεσθαι γὰρ ἔφασαν τῷ δρόμῳ) ἐκπεσόντες ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰς ὕλην κατὰ τὰς [3] νάπας κυλινδούμενοι ἐσώθησαν· ὁ Μυσὸς δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν φεύγων, ἐβόα βοηθεῖν· καὶ ἐβοήθησαν αὐτῷ, καὶ ἀνέλαβον τετρωμένον. Καὶ αὐτοὶ [4] ἐπὶ πόδα ἀνεχώρησαν βαλλόμενοι οἱ βοηθήσαντες, καὶ ἀντιτοξεύοντές τινες τῶν Κρητῶν· οὕτως ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, πάντες σῶοι ὄντες.

Ἐπεὶ δὲ οὔτε ὁ Χειρίσοφος ἧκεν, οὔτε πλοῖα ἱκανὰ ἦν, οὔτε ἐπιτήδεια ἦν λαμβάνειν ἔτι, ἐδόκει ἀπιτέον εἶναι. [5] Καὶ ἐς μὲν τὰ πλοῖα τούς τε ἀσθενοῦντας ἐνεβίβασαν, καὶ τοὺς ὑπὲρ τετταράκοντα

autem Myſo jam ſatis longè proceſſiſſe videretur, ſignum ſuis dedit ut quantis poſſent viribus fugerent: atque adeò ipſe *ex inſidiis illis* exſurgens fugit, *itémque* ii qui cum ipſo erant. Ac cæteri quidem Cretenſes (quippe quod futurum dicerent ut curſu victi caperentur) ex viâ elapſi, in ſylvam per ſaltus devoluti ſalvi venerunt: at Myſus viâ *ipſâ* fugiens, clamore *ſuos* ad opem ferendam vocabat: ac opem ei tulerunt *illi*, vulneratúmque receperunt. Atque ii etiam opem qui tulerant telis petiti pedem referebant, & de Cretenſibus nonnulli qui ſagittas *intereà* in hoſtes viciſſim emittebant: ità *demum* in caſtra ſalvi omnes pervenerunt.

Cùm autem neque Cheriſophus rediiſſet, neque navium ſatis magna eſſet copia, neque commeatus *unde* capere poſſent amplius erat, viſum eſt diſcedendum eſſe. Quapropter in navigia tum ægrotos impoſuerunt, tum eos qui annos quadraginta ex-

---

[1] Καὶ ὃς] Vide ſis p. 252. n. 2.

[2] Ἁλίσκεσθαι γὰρ &c.] Cum ἁλίσκεσθαι intelli- [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] p. 38. n. 1. [illegible] ſeuro hic poſitum videri.

[3] Νάπας] Adi p. 310. n. 2.

[4] Ἐπὶ πόδα ἀνεχώρησαν] Noſter K. Π. p. 486. eodem ſenſu ſcripſit ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν.

[5] Καὶ] Vide p. 299. n. 5.

ἔτι, καὶ παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ τῶν σκευῶν ὅσα μὴ ἀνάγκη ἦν ἔχειν· καὶ Φιλήσιον καὶ Σοφαίνετον τοὺς πρεσβυτάτους τῶν στρατηγῶν εἰσβιβάσαντες, τούτων ἐκέλευον ἐπιμελεῖσθαι· οἱ δὲ ἄλλοι [1] ἐπορεύοντο· ἡ δὲ [2] ὁδὸς ὁδοποιουμένη ἦν. [3] Καὶ ἀφικνοῦνται πορευόμενοι εἰς Κερασοῦντα τριταῖοι, πόλιν Ἑλληνίδα, [4] ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, Σινωπέων [5] ἄποικον, ἐν τῇ Κολχίδι χώρᾳ. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας δέκα· καὶ [6] ἐξέτασις ἐν τοῖς ὅπλοις ἐγένετο καὶ

ceſſerant, pueros etiam & mulieres, déque vaſis quæcunque habere neceſſe non erat: ac Phileſius Sophænetúſque, qui maximi natu inter duces erant, *eadem* ut conſcenderent *navigia* ubi curâſſent, iſtorum *hos* curam ſuſcipere juſſerunt; cæteri *pedibus* iter faciebant: via autem erat munita. Atque itinere facto ad Ceraſuntem, urbem Græcam, ad mare *ſitam*, Sinopenſium coloniam, in Colchidis regione, die tertio perveniunt. Ibi decem manſerunt dies: & recenſus *eorum qui* in armis *erant* actus eſt nume-

---

[1] Ἐπορεύοντο] *Scil.* κατὰ γῆν, ut infrà paulò Noſter; vel τοῖς ποσὶν, uti K. Π. p. 276. Navigationi hìc licèt opponatur, eſt tamen ubi πορεύεσθαι dicitur etiam navi profecturus. Vide Act. XX. 22.

[2] Ὁδὸς ὁδοποιουμένη] Confer p. 359. & p. 343. n. 2.

[3] Καὶ ἀφικνοῦνται — τριταῖοι,] Sic & K. Π. p. 328. Δευτεραῖοι δὲ ἀμφὶ δείλην γίγνονται ἐπὶ &c. & p. 344. Οὕτω μὲν δὴ πορευόμενοι, τεταρταῖοι ἧκε &c. Adde ſuprà p. 262. n. 5. *Diodor. Sic.* p. 260. ἐκ Τραπεζοῦντος, ὃ τριταῖοι παρεγένοντο εἰς Κερασοῦντα &c. Adde Joh. XI. 39.

[4] Ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ,] Supple κειμένην: quâ de ellipſi agitur p. 34. n. 1.

[5] Ἄποικον, ἐν &c.] Paulò aliter de Trapezuntio, Græcâ itidem urbe, dixit p. 348. — Σινωπέων ἀποικίαν, ἐν τῇ Κόλχων χώρᾳ. *Diodor. Sic.* loco cit. — εἰς Κερασοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἄποικον.

[6] Ἐξέτασις ἐν &c.] Suprà itidem Noſter p. 12. Ἐνταῦθα Κῦρος ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν — καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες, &c. Adde K. Π. p. 149. *Thucyd.* l. 4. c. 74. Ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο, — i. e. *arma luſtrârunt*, uti quidem vertit interpres. Idem l. 6. c. 96. ἐξέτασίν τε ὅπλων ἐποιοῦντο — i. e. eodem interprete, *exercitum recenſuerunt*: nec malè utrobique. Licèt enim *luſtro* ſit verbum expiationis proprium, per quandam tamen analogiam *luſtrare exercitum* dixerunt Latini pro *exercitum recognoſcere* vel *recenſere*. Indè autem horum verborum ſignificationem accepiſſe videtur illud, quòd expiatio ipſa fiebat per circuitum ambulando, viſendo, conſiderando res hominéſque. *Heſych.* Ἐξέτασις, βασανισμός. *Phavor.* Ἐξεταζόμενοι, ἐρευνώμενοι, δοκιμαζόμενοι. Ἐξετάζω, ἐρευνῶ, ἐρωτῶ· καὶ ἐξετάζω, τὸ ἀναριθμῶ· ἐξ οὗ ἐξέτασις, ὁ ἀναριθμησμός. Nimirum ἐξέτασις propriè ſonat *examen*, *inquiſitio* &c. cùm verò eorum, ſive militum ſeu civium domi degentium, qui ἐξέτασιν ſubiêre, numerus etiam iniri ſoleret, hinc factum videtur, ut ἐξέτασις pro ἀριθμήσει nonnunquam acciperetur. Priore & magis proprio illo apud Noſtrum ſenſu venit, cùm & vox ἀριθμὸς ei adjungatur. Cæterùm, ante ἐν τοῖς ὅπλοις inſerendum forſan eſt τῶν; ut loci hujus ſtructura ad exempla, è Noſtro jam & *Thucyd.* adlata, propiùs accedat. Quæ

ſi

ἀριθμὸς, καὶ ἐγένοντο [1] ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. Οὗτοι ἐσώθησαν ἐκ τῶν ἀμφὶ τοὺς μυρίους· οἱ δὲ ἄλλοι ἀπώλοντο ὑπό τε πολεμίων, καὶ χιόνος, [2] καὶ εἴ τις νόσῳ. Ενταῦθα [3] διαλαμβάνουσι τὸ ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων [4] γενόμενον ἀργύριον· [5] καὶ τὴν δεκάτην, ἣν τῷ Απόλλωνι ἐξεῖλον καὶ τῇ Εφεσίᾳ Αρτέμιδι, [6] διέλαβον οἱ στρατηγοὶ, τὸ μέρος ἕκαστος φυλάττειν τοῖς θεοῖς· [7] ἀντὶ δὲ Χειρισόφου Νέων ὁ Ασιναῖος ἔλαβε.

Ξενοφῶν οὖν τὸ μὲν τοῦ Απόλλωνος [8] ἀνάθημα ποιησάμενος,

rúſque *initus*, atque octo mille ſexcenti fuerunt. Hi ex decem ferè mille ſalvi evaſerant: cæteri tum ab hoſtibus tum nive perierant, atque morbo quidam. Ibi pecuniæ ex captivis redactæ partes quiſque ſuas ſigillatim accipiunt; & decimam, quam Apollini Epheſiæque Dianæ exemerant, ſigillatim acceperunt duces, ut quilibet *hiſce* diis partem *debitam* adſervaret: pro Cheriſopho autem Neon Aſinenſis *partem* accepit.

Xenophon utique cùm donarium Apollini confeciſſet, in the-

ſi minùs placeat ſententia, ὅπλα hic verti oportet *caſtra*, vel *ordines*. Confer p. 218. n. 5. & p. 197. n. 3.

[1] Ὀκτακισχίλιοι καὶ &c.] Numerum eorum haud paulò majorem fuiſſe tradidit ſuprà p. 346. Sed ibi cautè ſatis voces ἀμφὶ, [illegible] εἰς, numeris ſingulis præpoſuit.

[2] Καὶ εἴ τις νόσῳ.] Dixit ferè ut p. 366. [illegible] δέ τις καὶ &c. nec ubique εἰ & [illegible] *conditionem & rem incertam* denotant; ſed voculæ τὶς præmiſſæ nonnunquam idem atque ἴσως de quâ vide p. 201. n. 1. valere videntur. Similiter eaſdem voculas adhibet *Thucyd.* l. 7. c. 21. Καὶ οἱ μὲν Συρακούσιοι, τοῦ τε Γυλίππου καὶ τοῦ Ἑρμοκράτους, καὶ εἴ του ἄλλου, πειθόντων, ὥρμηντό τε &c. ubi & alios, præter Gylippum & Hermocratem, idem Syracuſiis ſuaſiſſe innuit. Porrò, de ſtructuræ mutatione vide p. 22. n. 1. p. 26. n. 2. p. 365. n. 1.

[3] Διαλαμβάνουσι τὸ ἀπὸ] Verbum ſolet verti *partiuntur*. Minùs adcuratè. Vide p. 270. n. 4. & p. 238. n. 5. MS. Eton. exhibet — τὸ διὰ τῶν αἰχμαλώτων &c.

[4] Γενόμενον ἀργύριον.] *Thom. Magiſt.* Γενόμενον οὐ μόνον τὸ ἐνεργούμενον, ἀλλὰ καὶ ἀνήκειν τινὶ καὶ ἁρμόζειν εἰπεῖν, τὸ εἰς αὐτὸν ἐρχόμενον, καὶ αὐτῷ συμβαῖνον. *Phavor.* Ἀργύριον, πᾶν νόμισμα εἴτ' ἐν χαλκῷ, εἴτ' ἐν ἀργύρῳ, εἴτ' ἐν χρυσῷ, Ἀθηναῖοι ἀργύριον καλοῦσι· καὶ οἱ μὲν ῥήτορες, ἑνικῶς· οἱ δὲ κωμικοὶ, ἀργύρια, πληθυντικῶς.

[5] Καὶ τὴν δεκάτην, &c.] Decimarum diis ſuis ab ethnicis conſecratarum haud pauca reperiuntur exempla. *Diod. Sic.* l. 20. p. 756. de Carthaginienſibus: εἰώθεισαν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις δεκάτην ἀποστέλλειν τῷ θεῷ πάντων τῶν εἰς τὸ δημόσιον πιπτόντων. Plura lege ſis apud *Grot.* de jure B. ac P. l. 3. c. 6. *Huet.* Quæſt. Alnet. l. 3. c. 3. *Archæol. Gr.* l. 2. c. 4. *Cleric.* Comment. ad Gen. XIV. 20.

[6] Διέλαβον — τὸ μέρος — φυλάττειν] Similiter *Laërt.* l. 2. ſegm. 51. ἔδωκεν τῷ — φυλάττειν, &c. De vi articuli vide p. 331. n. 2.

[7] Ἀντὶ δὲ Χειρισόφου &c.] Hic quippe necdum redierat, referente Noſtro p. 371.

[8] Ἀνάθημα] *Suidâ* interprete, πᾶν τὸ ἀφιερωμένον θεῷ. *Phavor.* Ἀνάθημα, ἄγαλμα, κόσμος.

Ανα-

[1] ἀνατίθησιν εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς τῶν Ἀθηναίων θησαυρὸν, καὶ ἐπέγραψε τό, τε αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὸ Προξένου, [2] ὃς σὺν Κλεάρχῳ ἀπέθανε· ξένος γὰρ ἦν αὐτοῦ. [3] Τὸ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας, [4] ὅτε ἀπῄει σὺν Ἀγησιλάῳ ἐκ τῆς Ἀσίας τὴν εἰς Βοιωτοὺς ὁδὸν, [5] κατέλιπε παρὰ Μεγαβύζῳ

ſaurum *illud* Athenienſium, qui Delphis eſt, conſecratum reponit; ac tum nomen ſuum tum Proxeni, qui cum Clearcho occubuerat, inſcripſit: *is* quippe ipſius erat hoſpes. Quod verò Dianæ Epheſiæ *donarium animo intenderat, id* quo tempore cum Ageſilao ex Aſiâ diſcedebat viâ *quâ* Bœotios *itur*, apud Megabyzum

Ἀναθήματα, ὡς ἐπιτοπολὺ λέγονται σῆμαι, φιάλαι, ἐκπώματα, θυμιατήρια, χρυσίδες, ἀργυρίδες, οἰνοχόαι, ἀμφορεῖς. *Heſych.* Ἀνάθημα, κόσμημα. *Etymol.* m. auctor, Ἀνάθημα, ἄγαλμα, κόσμημα. Doctiſ. quidem *Salmaſ.* Plinian. exercit. p. 767. edit. *Trajec.* ſcribit, ἀνάθημα Græcis non dici de omni re, quæ diis conſecrabatur, ſed de illo tantùm genere donorum, quæ ſuſpendi poterant, aut in excelſo & conſpicuo loco ſtatui, ut eſſent templis ornamento. Sed ipſa donariorum, quæ *Phavorini* jam modò verbis enumeravimus, natura ad uſum etiam, non ad ornatum ſolum, ea fuiſſe deſtinata monſtrare videtur; quod & Cl. *Raphel.* loco *Polyb.* citato ad Luc. XXI. 5. luculenter probavit. Sic verò *Polyb.* l. 4. p. 326. edit. *Wech.* εἰσάγουσι τοῖς θεοῖς ἀεὶ τὸ πέμπτον, καὶ τοὺς λοιποὺς διέφθειρε τῶν ἀναθημάτων, ὅσα αὐτοῖς κόσμον ἢ χρείαν ἐπετήδευε τοῖς &c. Sunt autem, qui voces ἀνάθημα ſcripturâ tantùm, non item uſu & ſignificatu, inter ſe diſtingui putârunt. Sed rectiſſimè *Photius* in Etymolog. MS. cujus hæc eruditiſ. C. *Wolf.* ad Rom. IX. 3. verba adtulit: Ἀνάθεμα ἀναθήματος διαφέρει. Ἀνάθημα μὲν γάρ ἐστι, τὸ διὰ τοῦ η γραφόμενον, τὸ ἀνιερωμένον τε καὶ ἀνατεθειμένον ἱερῷ τινι τόπῳ. Ἀνάθεμα δὲ, διὰ τοῦ ε ἐκφωνούμενον, τὸ ἐπάρατον ἐξῃρημένον καὶ ἀναθεματιζόμενον. *Thom. Magiſt.* Ἀνάθημα, οὐκ ἀνάθεμα. De hoc vocum iſtarum diſcrimine copioſè ac eruditè diſputat *Salmaſ.* loco cit. Neque verò inficias iverim, in auctoribus præſertim Eccleſiaſticis reperiri ἀνάθεμα pro ἀνάθημα: ſed librariorum imperitiæ negligentiæve id quidem tribuendum videtur, qui ε cum η permutârint. Vide *Montfauc.* Palæogr. Gr. p. 139.

1 Ἀνατίθησιν εἰς τὸν ἐν &c.] *Laert.* l. 2. ſegm. 51. τὰ δὲ ἡμίσεα (χρυσίου, quod paulò ſuprà memorat, quódque Noſtro eſt ἀργύριον p. 373.) ἔπεμψεν εἰς Δελφοὺς ἀναθήματα. Porrò, apud omnes fere gentes invaluit mos, ut ſibi theſauros in templis ſtatuerent. *Herodot.* l. 1. c. 14. Delphis theſaurum Corinthiorum fuiſſe ſcribit. Ibidem conditos fuiſſe complures aliarum gentium, in quibus & Athenienſes erant, theſauros refert *Pauſan.* l. 10. c. 11. Vide ſis etiam Cl. *Cleric.* ad 1 Sam. XXXI. 10. & *Franckenſt.* diſſertat. de Ærario Pop. Rom. quæ in Syntagm. Græviano reperitur p. 623.

2 Ὃς σὺν Κλεάρχῳ &c.] Adi p. 171, 177, 185.

3 Τὸ δὲ τῆς &c.] *Scil.* μέρος ἀργυρίου, quod Dianæ conſecrandum decreverat.

4 Ὅτε ἀπῄει σὺν &c.] Conſule Diſſertat. I. K. II. noſtræ præmiſſæ p. 6.

5 Κατέλιπε παρὰ Μεγαβύζῳ &c.] Moris fuiſſe veterum, ut privati ſuas, æque atque gens univerſa publicas, pecunias in fanis apud ſacerdotes ſecuritatis cauſâ deponerent, ex *Ciceron.* l. 2. de leg. c. 16. liquet. *Alexander in Ciliciâ depoſuiſſe apud Solos in delubro pecuniam dicitur; & Athenienſis Cliſthenes Junoni*

τῷ [1] τῆς Ἀρτέμιδος νεωκόρῳ, ὅτι αὐτὸς κινδυνεύσων ἐδόκει ἰέναι [2] μετὰ Ἀγησιλάου ἐν Κορωνείᾳ· [3] καὶ ἐπέστειλεν, ἢν μὲν αὐτὸς σωθῇ, ἑαυτῷ ἀποδοῦναι· [4] εἰ δέ τι πάθοι, ἀναθεῖναι, ποιησάμενον τῇ Ἀρτέμιδι ὅ, τι οἴοιτο χαριεῖσθαι τῇ θεῷ. [5] Ἐπεὶ δ᾽ ἔφυγε Ξενοφῶν, κατοικοῦντος ἤδη αὐτοῦ [6] ἐν Σκιλλοῦντι, ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων [7] οἰκισθέντι παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, [8] ἀφικνεῖται Μεγάβυζος εἰς Ὀλυμπίαν θεωρήσων, καὶ ἀποδίδωσι τὴν παρακαταθήκην αὐτῷ.

Dianæ ædituum reliquit, *propterea* quòd ipſe proficiſci videbatur prælii periculum cum Ageſilao apud Coroneam ſubiturus: mandavítque *adeò*, ſi ſalvus evaderet, ipſi ut reſtitueret; ſin aliquid *humanitùs* ei accideret, ut dedicaret, Dianæ id cùm confeciſſet *donarii*, quod deæ gratiſſimum fore arbitraretur. Poſteaquam verò exulâſſet Xenophon, & jam habitaret Scilunte, à Lacedæmoniis propter Olympiam conditâ, venit ad Olympiam ſpectandi gratiâ Megabyzus, ac depoſitum ei reſtituit. *Quod*

Junoni Samiæ, civis egregius, cùm rebus timeret ſuis, filiarum dotes credidit. Vide quæ doctiſſ. *Daviſ.* ad locum hunc notavit. Cæterùm, *Heſych.* Μεγαβύζοι λέγονται, μεγάλοι, ἀπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως· οἱ δὲ, βάρβαροι, καὶ οἱ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεῖς, &c. Sic enim locus legendus & diſtinguendus videtur. Adde *Strab.* l. 14. p. 950.

1 Τῆς Ἀρτέμιδος νεωκόρῳ.] Etymol. m. Νεωκόρος, παρὰ τὸ κορῶ, καθαίρω καὶ ἐπιμελείας ἀξιῶ, καὶ τὸ νεὼς Ἀττικῶς, ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμελούμενος. *Phavor.* Νεωκόρος (ſcribe νεωκόρος) ὁ τὴν ἐκκλησίαν κοσμῶν· κορεῖν γὰρ, τὸ σαροῦν. Sic ferè *Heſych.* & *Suid.*

2 Μετὰ Ἀγησιλάου &c.] Conſule I. Diſſertat. Κ. Π. præmiſſam p. 6. & auctoribus ibi citatis adde *Plutarch* in *Ageſil.* p. 605. Cæterùm, de prælio ibi commiſſo plura in notis ad Noſtri orationem de *Ageſilao.*

3 Καὶ ἐπέστειλεν.] *Phavor.* & *Suid.* Ἐπέστειλε, ἐνετείλατο, ἐνουθέτησε. Adde quæ ſcripſimus Κ. Π. p. 388. n. 3. & *Ariſtoph.* Νεφελ. v. 608.

4 Εἰ δέ τι πάθοι, ἀναθεῖναι, &c.] *Phavor.* Ἀναθεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἀφιερῶσαι. *Laërt.* l. 2. ſegm. 51. — χρυσίον ἔχων, (Xenophon) τὸ μὲν ἥμισυ Μεγαβύζῳ δίδωσι τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεῖ φυλάττειν, ἕως ἂν ἐπανέλθῃ· εἰ δὲ μὴ, ἄγαλμα ποιησάμενον, ἀναθεῖναι τῇ θεῷ.

5 Ἐπεὶ δ᾽ ἔφυγε &c.] *Scil.* ἐπὶ λακωνισμῷ, auctore *Laërtio*, loco cit. Vide ſis Diſſertat. I. Κ. Π. præmiſſæ p. 5, 6.

6 Ἐν Σκιλλοῦντι &c.] *Pauſan.* l. 5. c. 6. Λακεδαιμόνιοι δὲ ὕστερον Σκιλλοῦντα (ſic enim apud hunc & *Laërt.* cum duplici λ ſcribitur nomen) ἀποτεμόμενοι τῶν Ἠλείων, Ξενοφῶντι ἔδοσαν — φυγάδι ἤδη γεγονότι ὑπ᾽ Ἀθηναίων, ὡς ἐπὶ βασιλέα &c. Conſule *Diſſertat.* modò adpellatam.

7 Οἰκισθέντι παρὰ τὴν &c.] Legitur etiam οἰκισθέντος. Receptam lectionem in duobus ſe exemplaribus inveniſſe teſtatur *Leunclav.* eandémque *Steph.* huc revocandam cenſuit.

8 Ἀφικνεῖται Μεγάβυζος &c.] *Laërt.* l. 2. c. 52. Ἀφικομένου δὲ τοῦ Μεγαβύζου κατὰ πρόφασιν τὴν πανήγυριν, κομισάμενος (Xenophon) τὰ χρήματα, &c. Adi Diſſertat. I. Κ. Π. præmiſſam, loco cit. Porrò, θεωρεῖν dicitur etiam abſolutè pro *ſpectare ludos*, apud *Lucian.* in Nigr. ferè medio: ληφθέντα γάρ τινα τῶν πολιτῶν ἄγεσθαι παρὰ τὸν ἀγωνοθέτην, ὅτι βαπτὸν ἔχων ἱμάτιον, ἐθεώρει.

[1] Ξενοφῶν δὲ λαβὼν, χωρίον ὠνεῖται τῇ θεῷ, ὅπου ἀνεῖλεν ὁ θεός. Ἔτυχε δὲ διαῤῥέων διὰ τοῦ χωρίου ποταμὸς [2] Σελληνοῦς. Καὶ ἐν Ἐφέσῳ δὲ παρὰ τὸν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος [3] νεὼν Σελληνοῦς ποταμὸς παραῤῥεῖ, καὶ ἰχθύες τε ἐν ἀμφοτέροις εἰσὶ καὶ κόγχαι· [4] ἐν δὲ τῷ ἐν Σκιλλοῦντι χωρίῳ καὶ θῆραι πάντων, ὁπόσα ἐστὶν ἀγρευόμενα θηρία. [5] Ἐποίησε δὲ καὶ ναὸν καὶ βωμὸν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀργυρίου· καὶ [6] τολοιπὸν ἀεὶ δεκατεύων τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ [7] ὡραῖα, θυσίαν ἐποίει τῇ θεῷ· καὶ πάντες οἱ πολῖται καὶ οἱ

cùm recepiſſet Xenophon, agrum deæ mercatus eſt, ubi deus oraculo monuit. Agrum *eum* Sellenus perlabebatur amnis. Apud Epheſum etiam propter templum Dianæ Epheſiæ Sellenus amnis præterfluit; piſceſque ſunt atque conchæ in utroque: præterea in *agro*, *qui* ad Sciluntem *eſt*, venationes *inſtituuntur* omnium, quæcunque venando capiuntur, ferarum. Templum etiam & aram de pecuniâ ſacrâ extruxit; ac poſtea ſemper decimâ parte fructuum maturorum ex agro *collectorum* exemtâ, ſacrum deæ faciebat: & feſti *quidem* cives omnes & fi-

---

1 Ξενοφῶν δὲ λαβὼν, &c.] *Laërt.* loco cit. κομισάμενος τὰ χρήματα, χωρίον ὠνήσατο, καὶ καθιέρωσε τῇ θεῷ, δι' οὗ ποταμὸς ἔῤῥει Σελινοῦς, ὁμώνυμος τῷ ἐν Ἐφέσῳ.

2 Σελληνοῦς] MS. Eton. dat Σελλινοῦς. Sic *Strabo* l. 8. p. 593. Ῥεῖ δὲ διὰ τῆς Αἰγαίων πόλεως ποταμὸς Σελινοῦς, ὁμώνυμος τῷ τε ἐν Ἐφέσῳ παρὰ τὸ Ἀρτεμίσιον ῥέοντι, καὶ τῷ ἐν τῇ νῦν Ἠλείᾳ τῷ παραῤῥέοντι τὸ χωρίον, ὅ φασιν ὠνήσασθαι τῇ Ἀρτέμιδι Ξενοφῶν, κατὰ χρησμόν. Apud *Pauſan.* l. 5. c. 6. ſcribitur Σελινοῦς: & l. 7. c. 24. Σέλινος. Utrobique repoſuerim Σελλινοῦς. Propiùs ad Xenophontéas editiones accedit nominis apud *Laërtium*, l. cit. ſcriptura, ſcil. Σελινοῦς: pro quo tamen reponi oportere Σελλινοῦς contendit *Menagius* ad locum. Sed vide p. 71. n. 3. p. 123. n. 3. p. 168. n. 3.

3 Νεὼν] *Mœr. Attic.* Νεὼς τὴν εὐθεῖαν ἑνικῶς καὶ αἰτιατικὴν, Ἀττικῶς· ναὸς, Ἑλληνικῶς.

4 Ἐν δὲ τῷ ἐν Σκιλλοῦντι &c.] Sic reſcribendum rectè conjecit *Leuncl.* In libris hactenus vulgatis deeſt poſterius ἐν: quod quidem, cùm jam modò lectum fuerat, facilè ex hoc loco excidere potuit. Adi ſis Diſſertat. jam ſæpiùs citatam.

5 Ἐποίησε δὲ καὶ &c.] *Pauſan.* l. cit. κατεσκεύασε δὲ (Xenophon) ἐν Σκιλλοῦντι, τέμενός τε καὶ ἱερὸν καὶ ναὸν Ἀρτέμιδι ἐπονομαζομένῃ Ἐφεσίᾳ. De loquendi formâ vide p. 30. n. 4.

6 Τολοιπὸν ἀεὶ δεκατεύων &c.] Vide ſis p. 207. n. 2. & modò ſcripta p. 373 n. 5.

7 Ὡραῖα,] *Scil.* ὅσα ὥρα φέρει, uti Noſter p. 41. vel potiùs, eam qui maturitatis perfectionem attigêre, quam iis dant ὧραι. *Heſych.* καλοῦνται δὲ καὶ τὰ ἐκ γῆς ὡραῖα, καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν ἀποτελουμένων ἱερῶν. *Phavor.* Ὥρα, ἡ [illegible] ἔτους τῶν τεσσάρων τρεπομένων τοῦ χρόνου. — καὶ ὥρα, ἡ εὐμορφία. Καὶ ὡραῖα μὲν τὰ [illegible], ὁ [illegible]· ὡραῖα δὲ τῆς [illegible], ὁ [illegible], ὥσπερ ὁ ἐπὶ τοῦ [illegible]. Vide Cl. *Grævii* Lect. *Heſiod.* c. 2. & doctiſſ. *Salmaſ.* Plin. exercit. p. 252.

[1] πρόσχωροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετεῖχον τῆς ἑορτῆς. Παρεῖχε δὲ ἡ θεὸς [2] τοῖς σκηνοῦσιν ἄλφιτα, ἄρτους, οἶνον, τραγήματα· καὶ τῶν θυομένων ἀπὸ τῆς ἱερᾶς [3] νομῆς λάχος, [4] καὶ τῶν θηρευομένων δέ. [5] Καὶ γὰρ θήραν ἐποιοῦντο εἰς τὴν ἑορτὴν οἵ τε Ξενοφῶντος παῖδες καὶ οἱ τῶν ἄλλων πολιτῶν· οἱ δὲ βουλόμενοι καὶ ἄνδρες [6] συνεθήρων· καὶ ἡλίσκετο τὰ μὲν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ χωρίου, τὰ δὲ [7] ἐκ τῆς Φολόης, σύες καὶ δορκάδες καὶ ἔλαφοι. Ἔστι δὲ ὁ τόπος, [8] ᾗ ἐκ Λακεδαίμονος εἰς Ὀλυμπίαν πορεύονται, ὡς εἴκοσι στάδιοι ἀπὸ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἱεροῦ. [9] Ἔνι δ' ἐν τῷ ἱερῷ τόπῳ καὶ

nitimi viri fœminæque participes erant. Præbet autem iis dea, qui agitant convivia, farinas, panes, vinum, tragemata; *quin* partem etiam eorum, è paſcuis quæ mactantur ſacris, itemque eorum quæ venando capiuntur. Xenophontis enim & cæterorum civium filii ad feſtum *illud* venationem inſtituebant: & qui volebant viri venationi ſimul operam dederunt: atque partim ex agro ſacro, partim ex Pholoe, ſues & capreæ & cervi capiebantur. Locus *ipſe*, quà in Olympiam Lacedæmone proficiſcuntur, ſtadia ferè viginti à Jovis apud Olympiam fano abeſt. In ſacro etiam loco ſunt &

---

[1] Πρόσχωροι &c.] Sic rectè *Steph.* exemplarium vetuſtorum auctoritate fretus. Alii dedêre περίχωροι. Adfinem huic vocem videre eſt K. II. p. 413. Ipſa extat *Thucyd.* l. 8. c. 11.

[2] Τοῖς σκηνοῦσιν &c.] Vide omnino p. 317. n. 2. Cæterùm, vocem ἀργύρια, quæ vulgò poſt οἶνον legitur, fide MSti Eton. nixus hinc ejeci.

[3] Νομῆς λάχος,] Priori de voce jam egimus p. 254. n. 1. *Heſych.* & *Phavor.* Λάχος, μέρος. *Suid.* Λάχος, μοῖρα.

[4] Καὶ τῶν θηρευομένων δέ.] Vide p. 230. n. 1. & p. 298. n. 1.

[5] Καὶ γὰρ θήραν ἐποιοῦντο &c.] *Diog. Laërt.* l. c. Τοὐντεῦθεν διετέλει κυνηγετῶν, καὶ τοὺς φίλους ἑστιῶν, καὶ &c. Vide Diſſert. I. quam K. II. præmiſi, p. 6.

[6] Συνεθήρων] Extat quidem hoc verbum in *Sophocl.* Philoct. v. 1019. uti rectè monuit doctiſſ. *Grammius*. Sed fallitur vir idem cel. cùm in lexicis id prorſus deſiderari ſtatuit: reperitur enim in *Conſtant.* citato etiam Xenoph.

[7] Ἐκ τῆς Φολόης, σύες καὶ &c.] Montis, id cui nomen contigit, in Arcadiâ deſcribendâ meminit *P. Mela* l. 2. c. 3. *Plin* N. H. l. 4. c. 6. *Montes in Arcadiâ, Pholoë cum oppido*. Strab. l. 8. p. 547 καὶ ἡ Φολόη δ' ὑπέρκειται τῆς Ὀλυμπίας ἐγγυτάτω, ὄρος Ἀρκαδικόν, ὥστε τὰς ὑπωρείας τῆς Πισάτιδος εἶναι. *Pauſan.* l. 5. c. 6. Παρέχεται δὲ ὁ Σκιλλοῦς καὶ ἄγρας θηρίων καὶ ἐλάφων.

[8] Ἡ ἐκ — πορεύονται,] Plenè, ᾗ ὁδῷ ἐκ — πορεύονται ἄνθρωποι. Vide p. 249. n. 1. & p. 91. n. 5.

[9] Ἔνι] *Phavor.* Ἔνι, ἔστι, ὑπάρχει. Fruſtrà ſuſpicatus eſt *Beza* ad Gal. III. 28. ἔνι librariorum vitio ſcriptum eſſe pro ἐνί, atque nullum prioris ſcripturæ exemplum Græcos apud auctores reperiri potuiſſe. Si quis plura

ἄλση δὲ ὄρη δένδρων μεστὰ, ἱκανὰ δὲ σῦς καὶ αἶγας καὶ ὄϊς τρέφειν καὶ ἵππους· ὥστε δὲ τὰ τῶν εἰς τὴν ἑορτὴν ἰόντων ὑποζύγια [1] εὐωχεῖσθαι. Περὶ δὲ αὐτὸν τὸν ναὸν ἄλσος ἡμέρων δένδρων ἐφυτεύθη, ὅσα ἐστὶ [2] τρωκτὰ, ὡραῖα. [3] Ὁ δὲ ναὸς, ὡς μικρὸς μεγάλῳ, τῷ ἐν Ἐφέσῳ εἴκασται· [4] καὶ τὸ ξόανον ἔοικεν, ὡς κυπαρίττινον χρυσῷ ὄντι, τῷ ἐν Ἐφέσῳ. Καὶ στήλη ἕστηκε παρὰ τὸν ναὸν γράμματα ἔχουσα, ΙΕΡΟΣ Ο ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ

luci & montes arboribus referti, & ſuibus & capris & ovibus & equis alendis apti; adeò ut eorum etiam, qui ad feſtum *illud* eunt, jumenta ſaturentur. Circa templum ipſum lucus eſt hortenſibus ſativis conſitus *omnibus*, quæ *fructus præbent*, ubi maturuerunt, edules. Templum autem, ut parvum magno, illi *quod eſt* apud Epheſum adſimiliter ſtructum eſt; ſimulacrum etiam, ut cupreſſinum aureo, illi *quod eſt* apud Epheſum ſimile eſt. Ac propter templum ſtela erecta eſt, has quæ continet literas, FUNDUS DIANÆ

---

deſideret exempla, adeat velim doctiſ. *Spanh.* in *Ariſtoph.* Plut. v. 348. Alia etiam apud Noſtrum olim [illegible] notabimus.

1 Εὐωχεῖσθαι.] Similiter *Ariſtot.* Hiſt. anim. l. 8. c. 6. verbum hoc adhibuit: μάλιστα δὲ τοῖς πρώτοις ἡμέραις εὐωχοῦνται ἤδη οἱ πιαινόμενοι τοὺς ὗς. Quam verò propriè ſignificationem Athenienſium linguâ verbum illud habeat, docet Noſter *Memorab.* l. 3. extremo.

2 Τρωκτὰ.] Vocis auctorem neſciunt Lexicogr. Eâdem tamen uſus eſt & *Ælian.* V. H. l. 1. c. 31. καὶ τρωκτὰ ὡραῖα, καὶ &c. h. e. exponente Cl. *Perizon.* poma ſeu fructus, qui crudi in ſecundam menſam adponi ſolent, & iſtâ parte anni, in quâ rex (*Perſarum* ſcil.) regiones obibat, maturi erant. *Suid.* τρωκτὰ, τὰ τρωκτικὰ τῶν ὀπωρῶν, οἷον κάρυα καὶ βάλανοι.

3 Ὁ δὲ ναὸς, ὡς μικρὸς &c.] *Plin.* N. H. l. 36. c. 14. *Magnificentiæ vera admiratio extitat templum Epheſiæ Dianæ, ducentis viginti annis factum à totâ Aſiâ. — Univerſo templo longitudo eſt* 425 *pedum, latitudo ducentorum viginti, columnæ centum viginti ſeptem à ſingulis regibus factæ,* 60 *pedum altitudine.* Adde *Liv.* l. 1. c. 45. *Pauſan.* l. 4. c. 31. *Solin.* Polyhiſt. c. 40. *Salmaſ.* Plinian. Exercit. p. 569. *Spanhem.* in *Callim.* hymn. in Dianam. v. 249. Porrò, Act. XIX. 28, ideò forſan Diana audit μεγάλη, quòd inſignis eſſet templi iſtius magnificentia, cultúſque ejus permagna celebritas. Videndi tamen ad locum eruditi interpretes, à doctiſ. *Welſio* citati: necnon Cl. Kuhn. ad *Pauſan.* loco ſuprà citato.

4 Καὶ τὸ ξόανον &c.] *Plin.* N. H. l. 16. c. 40. *Maximè æterna putant ebenum, & cupreſſum, cedrúmque, claro de omnibus materiis judicio in templo Epheſiæ Dianæ: utpote cùm totâ Aſiâ extruente quadringentis annis peractum ſit; convenit tectum ejus eſſe è cedrinis trabibus. De ipſo ſimulacro Deæ ambigitur: cæteri ex ebeno eſſe tradunt. Mucianus — vitigineum —* At *Vitruv.* l. 2. c. 9. *cedrinum* fuiſſe ſcribit. Cùm verò fanum illud & ſimulacrum in Scillunte Noſter Dianæ erigere ſtatuiſſet, ad inſtar ejus templi & ſimulacri, quod Epheſi fuit; credi par eſt, eum diligentiùs inſpexiſſe ſimulacrum, & ex quali factum eſſet materiâ cognitum habuiſſe. Forſan tamen χρυσῷ dixit pro κεχρυσωμένῳ, ut Latinis *aureus* ſæpè pro *inauratus* dicitur.

ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. [1] Τὸν δὲ ἔχοντα καὶ καρπούμενον, τὴν μὲν δεκάτην καταθύειν ἑκάστου ἔτους, ἐκ δὲ τοῦ περιττοῦ τὸν ναὸν ἐπισκευάζειν· ἐὰν δέ τις μὴ ποιῇ ταῦτα, τῇ θεῷ μελήσει.

[2] Ἐκ Κερασοῦντος δὲ κατὰ θάλατταν μὲν ἐκομίζοντο [3] οἵπερ καὶ πρόσθεν, οἱ δ᾽ ἄλλοι κατὰ γῆν ἐπορεύοντο. Ἐπεὶ δ᾽ ἦσαν [4] ἐπὶ τοῖς Μοσσυνοίκων ὁρίοις, πέμπουσιν εἰς αὐτοὺς Τιμησίθεον τὸν Τραπεζούντιον, [5] πρόξενον ὄντα τῶν Μοσσυνοίκων, ἐρωτῶντες πότερον ὡς διὰ φιλίας ἢ ὡς διὰ πολεμίας [6] πορεύσον-

SACER. Hunc qui poſſidet atque *inde* fructus percipit, quotannis *eum* decimam conſecrare, & de reliquo templum inſtaurare *oportet*: quòd ſi quis iſta non fecerit, deæ curæ erit.

Cæterùm ex Ceraſunte mari quidem *ii*, qui priùs, vehebantur, cæteri terreſtri pergebant itinere. Cúmque ad Moſynœcorum fines adeſſent, Timeſitheum Trapezuntium, qui Moſynœcorum erat hoſpes, ad eos mittunt, interrogantes utrùm tanquam per pacatum an tanquam per hoſtilem agrum iter ipſis fa-

---

1 *Τὸν δὲ ἔχοντα* &c.] Orationem hanc infinitam ſic ſupplere licet, *Τὸν δὲ ἔχοντα καὶ καρπούμενον δεῖ τὴν μὲν* &c. Hujuſmodi ſupplementum poſtulat oratio Thucydidéa l. 6. c. 80. *Καὶ μὴ ὀκνεῖν τὴν προθυμίαν δηλοῦν*, &c. pro *δεῖ* vel *χρὴ δηλοῦν*. *Phavor*. *Ἀπαρέμφατα ἀντὶ προστακτικῶν λαμβάνονται*. *Homer*. Il. *α΄*. v. 323.

Χειρὸς ἑλόντ᾽ ἄγεμεν Βρισηΐδα ——

ἤγουν ἄγετε. De decimis vide p. 373. n. 5.

2 *Ἐκ Κερασοῦντος δὲ* &c.] Ad hiſtoriæ jam redit ſeriem, quam p. 373. intermiſerat.

3 *Οἵπερ καὶ πρόσθεν*,] *Scil*. *οἵ τε ἀσθενοῦντες, καὶ οἱ ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη, καὶ παῖδες, καὶ γυναῖκες* &c. de quibus vide p. 371.

4 *Ἐπὶ τοῖς Μοσσυνοίκων* &c.] *Strabo* l. 12. p. 825. *τινὲς δὲ* (*ſcil*. eorum, qui *Ἑπτακωμῆται* dicuntur) *ἐπὶ δένδρεσιν ἢ πυργίοις οἰκοῦσι, διὸ καὶ Μοσσυνοίκους ἐκάλουν οἱ παλαιοί, τῶν πύργων μοσσύνων λεγομένων*. *Apollon. Rhod*. l. 2. v. 1018 & ſeq.

Ἱερὸν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ὄρος καὶ γαῖαν ἀμείψαν,
Ἧι ἔνι Μοσσύνοικοι ἀν᾽ οὔρεα ναιετάουσι
Μόσσυνας· καὶ δ᾽ αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασι.

Scholiaſt. ad ejuſd. lib. v. 379. *Μοσσύνοικοι δὲ ἔθνος καὶ αὐτὸ ἀπὸ τῆς διαγωγῆς τὴν προσηγορίαν ἐσχηκός· μόσσυνες γὰρ οἱ ξύλινοι οἶκοι λέγονται, οἷς καὶ αὐτοὶ ἐχρῶντο*. Sed de his alibi plura.

5 *Πρόξενον*] I. e. *Budæo* interprete, Comm. L. G. p. 257. *publicum hoſpitem*. Heſych. *Πρόξενοι, οἱ προστάται καὶ ξενίας ἐπιμελούμενοι, ἤγουν τοὺς ξένους ὑποδεχόμενοι*. *Phavor*. *Πρόξενος, ὁ ὑπὸ πόλεως ἠξιωμένος ἐν τῇ σφετέρᾳ προΐστασθαι ξένων· οἷος Ἀντήνωρ ἐν τοῖς Τρωσί, καὶ ὁποῖοι οἱ βασιλικοὶ διοικηταί*. Idem, *Πρόξενος, ὁ κοινῇ τῆς πόλεως ὅλης φίλος*. *Suid*. *Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους ἐπὶ τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους, τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας*. *Ammon*. *Πρόξενος καὶ Ἰδιόξενος καὶ Δορύξενος διαφέρει. Πρόξενος, πόλεως καὶ ἔθνους· Ξένος δ᾽ ὁ εἷς ἑνός. Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Ἰδιόξενος. Δορύξενος δὲ ὁ κατὰ πόλεμον γενόμενος φίλος*.

6 *Πορεύσονται*] Sic rectè MS. Eton. Hactenùs in libris pleriſque ſcriptum *πορεύονται*. At *Steph. Leuncl. Portus* uno ore auctores ſunt, ut vel *πορεύσονται* vel *πορεύοιντο* reſcriberetur.

ται τῆς χώρας. Οἱ δ' [1]εἶπον ὅτι οὐ διοίσειεν· ἐπίστευον γὰρ τοῖς χωρίοις. Εντεῦθεν λέγει ὁ Τιμησίθεος ὅτι πολέμιοί εἰσιν αὐτοῖς [2]οἱ ἐκ τοῦ ἐπέκεινα· [3]καὶ ἐδόκει καλέσαι ἐκείνους, εἰ βούλοιντο συμμαχίαν ποιήσασθαι· καὶ πεμφθεὶς ὁ Τιμησίθεος, [4]ἧκεν ἄγων τοὺς ἄρχοντας. Επεὶ δὲ ἀφίκοντο, συνῆλθον οἵ τε τῶν Μοσυνοίκων ἄρχοντες καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ελλήνων· καὶ ἔλεγε μὲν Ξενοφῶν, ἡρμήνευε δὲ Τιμησίθεος·

"Ω ἄνδρες [5]Μοσσύνοικοι, ἡμεῖς διελθεῖν βουλόμεθα εἰς τὴν "Ελλάδα πεζῇ· πλοῖα γὰρ οὐκ ἔχομεν· κωλύουσι δὲ οὗτοι ἡμᾶς, "οὓς ἀκούομεν ὑμῖν πολεμίους εἶναι. Εἰ οὖν βούλεσθε, ἔξεστιν

ciendum foret. Illi perinde fore aiebant; quippe qui locis munitis fidebant. Tum Timeſitheus narrat eſſe iis hoſtes *illos*, qui ulteriùs *habitarent*: quare viſum eſt hos ut advocarent, ſi belli ſocietatem inire vellent; atque adeò miſſus *ad eos* Timeſitheus, *ſecum unà* ductis *gentis* principibus rediit. Poſteaquam advenisſent, tum Moſynœcorum principes tum Græcorum convenêre duces: ac Xenophon quidem verba fecit, *quæ* Timeſitheus interpretatus eſt:

"Cupimus nos, Moſynœci, pedeſtri itinere in Græciam tranſire; navigia quippe non habemus: verùm nos impediunt ii, "quos vobis hoſtes eſſe audimus. Quapropter ſi velitis, licet *jam*

---

[1] Εἶπον ὅτι οὐ διοίσειεν] Similiter eodem verbo uſus eſt *Ælian.* H. V. l. 3. c. 32. Καὶ τί διοίσει, ἔφη, &c. Idem l. 7. c. 14. Οὐδὲν γὰρ διοίσει, εἴ τις &c.

[2] Οἱ ἐκ τοῦ ἐπέκεινα.] Elliptica eſt locutio, hoc forſan modo ſupplenda: οἱ ἐκ τοῦ τόπου vel μέρους, ἐπ' ἐκεῖνα χωρῶν, vel μέρη, ὄντες. *Thucyd.* l. 7. c. 58. οἱ τοῦ ἐπέκεινα ἱδρυμένοι Σικελιῶται I. e. *Æ. Porto* interprete, οἱ τοῦ ἐπέκεινα μέρους, οἱ τοῦ μέρους τοῦ ἐπ' ἐκεῖνα τοῦ χωρίου, οἱ ἐκείνοις τοῖς χωρίοις ὄντες. Idem l. 8. c. 104. ἄχρι τοῦ ἐν τῷ ἐπέκεινα αὐτοῦ γεγονέναι &c. i. e. *ita ut ea, quæ in ulteriore illius parte ſtabant* &c. Vulgò quidem pro adverbio habetur ἐπέκεινα. *Heſych.* & *Phavor.* Ἐπέκεινα, περαιτέρω, (ſcribo, περαιτέρω) ἀνωτέρω, ἐξωτέρω.

[3] Καὶ] Vide p. 299. n. 5.

[4] Ἧκεν &c.] Verbum hoc ſenſum τοῦ ἐπανέρχομαι apud Noſtrum ſæpè obtinet. Sic ſuprà p. 355. ἀποπεμφθέντα ἵν' ἂν ἐγὼ ἔλθω ἥξω δὲ ταχέως. Et Joh. XIV. 18. ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ubi ſimplex itidem compoſiti illius vicem ſupplet.

[5] Μοσσύνοικοι.] Hi nimirum, qui in ulteriore Ponti litore habitabant, mores plerumque illorum imitati, ad quos primò acceſſerat Timeſitheus, idem quoque, quod illi, nomen adepti ſunt.

“ὑμῖν ἡμᾶς λαβεῖν συμμάχους, καὶ τιμωρήσασθαι εἴ τι πώποθ’ “ὑμᾶς οὗτοι ἠδίκησαν, καὶ τὸ λοιπὸν ὑμῶν ὑπηκόους ἔσεσθαι τούτους. [1] Εἰ “δὲ ἡμᾶς ἀφήσετε, σκέψασθε πόθεν αὖθις ἂν τοσαύτην δύναμιν λάβοιτε σύμμαχον.” Πρὸς ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ ἄρχων τῶν Μοσυνοίκων ὅτι καὶ βούλοιντο ταῦτα, καὶ δέχοιντο τὴν συμμαχίαν. “Ἄγετε δὴ, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, τί ἡμῶν δεήσεσθε χρήσασθαι, ἂν σύμ-“μαχοι ὑμῶν γενώμεθα; [2] καὶ ὑμεῖς τί οἷοί τε ἔσεσθε ἡμῖν συμ-“πρᾶξαι περὶ τῆς διόδου;” [3] Οἱ δ’ εἶπον ὅτι ἱκανοί ἐσμεν εἰς τὴν χώραν [4] εἰσβάλλειν, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα, τὴν τῶν ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν πολεμίων, καὶ δεῦρο ὑμῖν πέμψαι ναῦς τε καὶ ἄνδρας, οἵτινες ὑμῖν συμμαχοῦνταί τε καὶ τὴν ὁδὸν ἡγήσονται.

“vobis nos belli ſocios adſciſcere, atque *adeò illos*, ſi quâ un-“quam vos illi adfecerunt injuriâ, ulciſci, ſnque poſterum ut ve-“ſtro pareant iidem imperio *efficere*. Quòd ſi nos dimiſeritis, cir-“cumſpicite *tandem* unde tantum, vobis qui opituletur, exerci-“tum accepturi ſitis.” Ad hæc Moſynœcorum princeps reſpondit velle ſe hæc, & ſocietatem *eorum* accipere. “Agite verò, in-“quit Xenophon, quam ad rem noſtrâ vobis opus erit uti ope-“râ, ſi vobiſcum belli ſocietatem ineamus? ac vos quid adju-“menti ad *expediendum* nobis tranſitum adferre poteritis?” Nobis, inquiunt, ſatis virium eſt ad invadendum ex alterâ parte illorum agrum, qui & vobis & nobis hoſtes ſunt; *poſſumus* etiam huc ad vos tum naves tum viros mittere, qui & auxilio vobis fuerint & viæ ſe duces præſtituri.

---

[1] Εἰ δὲ ἡμᾶς ἀφήσετε,] I. e. ſi eos ulciſcendi facultatem, quam vobis jam daturi ſumus, dimiſeritis.

[2] Καὶ ὑμεῖς τί οἷοί τε &c.] MS. Eton. exhibet καὶ ὑμεῖς τί οἴεσθε ἔσεσθαι &c. Libri typis impreſſi, καὶ ὑμεῖς ποῖοί τε ἔσεσθε &c. Ipſe cum *Stephano* malui ex utrâque illâ tertiam, eámque adeò ſinceram, opinor, lectionem conficere. Eleganter autem τί οἷοί τε dicitur pro τί δυνήσεσθε. Sic *Thucyd.* l. 8. c. 65. οἳ ἂν μάλιστα τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν ὠφελεῖν οἷοί τε ὦσι.

[3] Οἱ δ’ εἶπον ὅτι &c.] Abundat hæc vocula, ut aliàs ſæpè. *Thucyd.* lib. 5. cap. 10. — Βρασίδας — λέγει τοῖς μεθ’ ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμᾶς οὐ μένουσι. Et ibid. c. 30. εἰρῆσθαι δ’ ὅτι ἢν μὴ θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμά τι ᾖ. Vide K. Π. p.504. n. 1. & *Steph.* Append. ad ſcripta de Dial. Att. p. 75 & ſeq.

[4] Εἰσβάλλειν, ἐκ τοῦ ἐπὶ &c.] Sic *Thucyd.* l. 7. c. 37

[1] Ἐπὶ τούτοις πιστὰ δόντες καὶ λαβόντες, ᾤχοντο· καὶ ἧκον τῇ ὑστεραίᾳ ἄγοντες τριακόσια [2] πλοῖα μονόξυλα, καὶ ἐν ἑκάστῳ τρεῖς ἄνδρας· ὧν οἱ μὲν δύο ἐκβάντες, εἰς τάξιν ἔθεντο τὰ ὅπλα· ὁ δὲ εἷς ἔμενε. Καὶ οἱ μὲν, λαβόντες τὰ πλοῖα, ἀπέπλευσαν· οἱ δὲ μένοντες ἐξετάξαντο οὕτως· [3] Ἔστησαν ὥσπερ, ἀνὰ ἑκατὸν μάλιστα, οἱ χοροὶ, ἀντιστοιχοῦντες ἀλ-

His conditionibus cùm dediſſent *utrinque* fidem & accepiſſent, *ad ſuos* abière; ac poſtridie cum trecentis navigiis monoxylis venerunt, tribúſque in ſingulis viris; quorum duo *de navigiis* egreſſi, ad *Græcorum* aciem ſe adjungebant; unus *in navigio* manebat. Atque illi quidem, ſumptis navigiis, *indè* enavigârunt; qui verò manebant hoc ſe modo in aciem diſpoſuerunt: Steterunt, centuriatim admodum, tanquam chori, alii aliis reſpon-

---

c. 37. — καὶ ἡ χαράκωσις τῶν Συρακουσίων οὐκ ἔτι ἐπὶ θάτερα ἀντέστη τοῦ τείχους. Cæterùm, quâ ratione locutio ſit ſupplenda, diſcas licet ex p. 380. n. 2.

[1] Ἐπὶ τούτοις] Uſitata in fœderibus ineundis formula. *Mar. Oxon.* p. 72. ed. *Mait.* Ἐπὶ τοῖσδε συνέθεντο &c. *Thucyd.* l. 4. c. 16. Αἱ μὲν σπονδαὶ ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο, &c. Adde ſuprà p. 299. n. 3. Cæterùm, legitur etiam Ἐπὶ τοιούτοις.

[2] Πλοῖα μονόξυλα,] *Heſych.* Μονοξύλοις, πλάνοις. Ità & *Phavor.* Apud utrumque forſan reponendum, Μονοξύλοις, πλοίοις. Lexicon Gr. Lat. vetus: Μονόξυλον, *Linter.* Arrian. *Peripl.* M. E. p. 151. edit. *Blanc.* hujuſmodi navigia memorat: Ἐν δὲ ἐν αὐτῇ (Menuthiâ) πλοιάρια ῥαπτὰ καὶ μονόξυλα, οἷς χρῶνται &c. Ipſâ vocé Græcâ uſus eſt *Plin.* N. H. l. 6. c. 23. *Regio autem, ex quâ piper monoxylis lintribus Caracen convehunt, vocatur Cottonara.*

[3] Ἔστησαν ὥσπερ, ἀνὰ &c.] Sic MS. Eton. atque edit. ferè omnes. At in *Stephan.* legitur Ἔστησαν ὥσπερ ἀνὰ ἑκατὸν μάλιστα, οἷον χοροὶ, ἀντιστοιχοῦντες &c. Ipſe *Steph.* illud οἷον in exemplaribus minimè contemnendis reperiri ſcribit. Lectionem *Steph.* improbat *Leunclavius*; putátque adeò factam quandam vocum trajectionem, ut hoc modo legatur, Ἔστησαν ἀνὰ ἑκατὸν μάλιστα, ὥσπερ οἱ χοροὶ, &c. *Steph.* etiam, modò retinueris οἱ χοροὶ, loco ſuo movendum ὥσπερ, & ante οἱ χοροὶ ponendum, cenſuit. Ipſe nec ſcripturam vocum, nec ordinem mutatum velim. Non infrequens utique eſt apud elegantiſſimos etiam Græciæ ſcriptores iſtiuſmodi verborum trajectio. Noſter ſuprà p. 364. ἀπήλλαξαν τῶν λόχων ἕκαστον ποιήσαντες τῶν λοχαγῶν, &c. Herodot. l. 1. c. 109. ἄλλο τί ἢ λείπεται τὸ ἐνθεῦτεν ἐμοὶ κινδύνων ὁ μέγιστος; *Dionyſ. Hal.* de *Thucyd.* Hiſt. judic. c. 31. "Καὶ ὅρκοι, φησίν, εἴ που ἄρα ἐγίγνοντο ξυναλλαγῆς, ἐν τῷ αὐτίκα πρὸς τὸ ἄπορον ἑκατέρῳ διδόμενοι, ἴσχυον, οὐκ ἐχόντων ἄλλοθεν δύναμιν." Ἐν τούτοις, inquit Criticus, ὑπερβατόν τε καὶ ἀσάφειαν· οἱ μὲν γὰρ "Ὅρκοι τῆς ξυναλλαγῆς" σημαινόμενον ἔχουσι τοιοῦτον, "Οἱ δὲ περὶ τῆς φιλίας ὅρκοι εἴ που ἄρα γένοιντο." Τὸ δὲ "ἴσχυον," δι' ὑπερβατοῦ κείμενον, τοῦ "αὐτίκα" ὕστερον· βούλεται γὰρ δηλοῦν, "Ἐν τῷ παραυτίκα ἴσχυον." Ibid. lege plura. Extant autem illa *Thucyd.* verba l. 3. c. 82. Collatis hiſce exemplis, haud ità dura videbitur verborum ſtructura. 1 Joh. II. 27. Καὶ ὑμεῖς, τὸ χρίσμα &c. *Suid.* Ἀντιστοιχοῦντες· Ἔστησαν ὥσπερ μάλιστα χοροὶ, ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις, ἔχοντες γέῤῥα πάντες βοῶν λευκῶν. Sed in hoc adcuratam citandi diligentiam (quod & aliàs monui) fruſtrà

λήλοις, ἔχοντες γέῤῥα πάντες [1] λευκῶν βοῶν δασέα, [2] εἰκασμένα κιττοῦ πετάλῳ· ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ [3] παλτὸν ὡς ἑξάπηχυ, ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές. Χιτωνίσκους δὲ ἐνδεδύκεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς [4] λινοῦ στρωματοδέσμου· ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλῇ κράνη [5] σκύτινα, οἷάπερ τὰ Παφλαγονικὰ, [6] κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον, ἐγγυτάτω τιαροειδῆ· εἶχον δὲ καὶ [7] σαγάρεις

dentes, omnes inſtructi gerris denſis, ex alborum boum coriis, ad hederæ folii ſimilitudinem factis; dextrâ ſex ferè cubitûm paltum *tenentes*, cujus anterior pars cuſpidem habebat, poſterior ſphæralem ligni ipſius formam. Tunicis ſupra genua induti erant, *quarum erat ea* craſſitudo, quæ lineæ faſciæ, quâ ſtragula veſtis conſtringitur: in capite coriaceas *geſtabant* galeas, cujuſmodi ſunt Paphlagonicæ, quarum in medio ſpira erat tortilis, tiaræ formam quàm proximè referens: habebant etiam ſecures

---

frustrà quæſiveris. Porrò, μάλιστα hic loci, & apud *Thucyd.* plus vice ſimplici, valet idem atque *admodum*, cùm vocibus numerum denotantibus adjunctum eſt; i. e. *ferè, circiter*. Vide ſis *Thucyd.* l. 1. c. 13. & c. 93. *Liv.* l. 44. c. 43. *Cæſar.* de B. G. l. 5. c. 40. & quæ ibi ad vocem *admodum* notavit Cl. *Daviſ.*

1 Λευκῶν βοῶν] *Euſtath.* ad *Homer.* Il. Υ'. v. 141. Ἱστέον δὲ ὅτι ἐλέφαντα μὲν λέγει τὸ ἐλεφάντινον ὀστοῦν· τοῦ δὲ ὅλου ὀνόματι ὀνομάζων τὸ μέρος ὃ φέρει ὁ βοῦς, τὸ δέρμα, ἡ βύρσα. Adde Il. η'. 238. & alibi. Hujuſmodi forſan thoracibus uſi ſunt equites illi, qui p. 78. λευκοθώρακες adpellantur.

2 Εἰκασμένα κιττοῦ πετάλῳ] *J. Poll.* l. 1. c. 134. Πέλτη Ἀμαζονική, ἥν φησι Ξενοφῶν, παρεικάσθαι κιττοῦ πετάλῳ. Hunc locum, opinor, reſpexit. *Suidas* ipſa Xenophontis verba citat ad v. Πετάλῳ.

3 Παλτὸν] Quid ſit, docebit Index vocab. Perſic. K. Π. noſtræ adjectus.

4 Λινοῦ στρωματοδέσμου.] Vocant Græci *στρωματόδεσμον ſtragulæ veſtis involucrum.* De Cleopatræ commento, quo periculum ad vitandum uſa eſt, ſic *Plutarch.* in *Cæſare* p. 731. ἀπορίᾳ δὲ λαθεῖν ὄντος ἄλλως, ἡ μὲν εἰς στρωματόδεσμον ἐνδῦσα, προτείνει (repone προτείνασα) μακρὰν ἑαυτήν· ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος ἱμάντι συνδήσας τὸν στρωματόδεσμον, εἰσκομίζει &c. Plura ſi deſiderès, adi doctiſ. *Caſaubon.* animad. in *Athen.* l. 1. c. 4. *Tho. Magiſt.* Στρωματοδέτης μὴ εἴπῃς ἐπὶ στρωμάτων, ἀλλὰ στρωματόδεσμος, καὶ στρωματόδεσμον, οὐδετέρως. *Moer. Attic.* Στρωματόδεσμος, Ἀττικῶς· στρωματοδέτης, Ἑλληνικῶς.

5 Σκύτινα &c.] *Suid.* Σκύτινος, δερμάτινος. Deinde, paucis interjectis, locum hunc Xenoph. citat.

6 Κρώβυλον &c.] In *Suidâ*, ad v. Κρώβυλος, legitur etiam hic locus. Eodem interprete, Κρώβυλος eſt ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων (ſic quoque reſcribendum in *Heſych.* & *Phavor.*) — ὁ ἐκ τῶν τριχῶν συμπλεγμένος κόσμος. *Scholiaſt.* in *Thucyd.* l. 1. c. 6. Κρώβυλος δέ ἐστιν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ ἀπολῆγον. *Harpocrat.* Κυρίως δὲ εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστὶ ὁ κρώβυλος. Sic & Etymol. m. auctor. Vide ſis quæ de hâc voce notârunt *Perizon.* & *Kuhn.* ad *Ælian.* V. H. l. 4. c. 22.

7 Σαγάρεις] Conſule Indic. Etymol. K. Π. adjectum.

σιδηρᾶς. Εντεῦθεν ἐξῆρχε μὲν αὐτῶν εἷς, οἱ δ' ἄλλοι [1] πάντες ᾄδοντες ἐπορεύοντο ἐν ῥυθμῷ, καὶ διελθόντες διὰ τῶν τάξεων καὶ [2] διὰ τῶν ὅπλων τῶν Ελλήνων, ἐπορεύοντο εὐθὺς πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπὶ [3] χωρίον, ὃ ἐδόκει ἐπιμαχώτατον εἶναι. [4] Εκειτο δὲ τοῦτο πρὸ τῆς πόλεως, τῆς μητροπόλεως καλουμένης αὐτοῖς, καὶ ἐχούσης [5] τὸ ἀκρότατον τῶν Μοσσυνοίκων· [6] καὶ περὶ τούτου ὁ πόλεμος ἦν· οἱ γὰρ ἀεὶ τοῦτ' ἔχοντες ἐδόκουν ἐγκρατεῖς πάντων Μοσσυνοίκων εἶναι. [7] Καὶ ἔφασαν τούτους οὐ δικαίως ἔχειν [8] τοῦτο, ἀλλὰ κοινὸν ὂν καταλαβόντας [9] πλεονεκτεῖν.

ferreas. Tum verò ex iis unus *progreſſum à cantu* auſpicatus eſt, cæteríque omnes cum cantu incedebant in numerum, pérque ordines Græcorum & armatos progreſſi, in hoſtes rectà tendebant, ad caſtellum, quod facillimum eſſe expugnatu videbatur. Situm hoc erat ante urbem, quam ipſi metropolim adpellabant, quæque arcem Moſynœcorum præcipuam continebat; atque *adeò* de hâc bellum *inter ipſos geſtum* erat: nam quolibet tempore, eam qui tenebant, Moſynœcos ii omnes in poteſtate ſuâ habere videbantur. Atque hoc aiebant illos *non jure* tenere, ſed eo quod *utriſque* commune erat occupato, res ſuas amplificare.

---

1 Πάντες ᾄδοντες &c.] Reſpice p. 293. n. 5. Sic ferè de Luſitanis *Diodor. Sic.* l. 4. p. 311. ἐν δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς ῥυθμὸν ἐμβαίνουσι, καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, ὅταν ἐπίωσι τοῖς ἀντιτεταγμένοις. *Phavor.* Ρυθμὸς, ἁρμονία, ἀκολουθία, παίδευσις· ἢ ἡ τῆς κινήσεως τάξις. *Suid.* ὅταν ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις λόγον ἔχωσι πρὸς ἀλλήλας, ῥυθμὸς γίνεται.

2 Διὰ τῶν ὅπλων] Vide p. 372. n. 6.

3 Χωρίον, ὃ &c.] Mavult *Muret.* ᾗ ἐδόκει. quam ſcripturam ſequitur *Amaſ.* Sed nil mutandum. *Suid.* & *Phavor.* Επίμαχος· δυναμένη πολεμεῖσθαι: utroque verba hæc Xenophontis adferente.

4 Εκειτο] MS. Eton. ᾤκειτο. Sed lectio vulgata rectè in aliis libris retinetur.

5 Τὸ ἀκρότατον] I. e. *ſupremam* regionis *partem*, maximéque ſive naturâ loci ſive arte editam. Quippe moris erat arces urbium, quas indè adpellârunt ἄκρας, in altis locis ædificare.

6 Καὶ περὶ τούτου ὁ &c.] *Scil.* inter ipſos Moſynœcos.

7 Καὶ ἔφασαν] *Scil.* qui ſe Græcis adjunxerant.

8 Τοῦτο] *Scil.* χωρίον illud, in quod tendebant cum ſociis Græci.

9 Πλεονεκτεῖν.] Vide ſis K. Π. p. 91. n. 1. *Suid.* Πλεονεκτῶ, — πλέον ἔχω — ἀδικῶ. *Heſych.* Πλεονεξία, τὸ πλεῖον τοῦ δέοντος ἐκ τινος λαμβάνειν.

Εἵποντο δ᾽ αὐτοῖς καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς, οὐ ταχθέντες ὑπὸ τῶν στρατηγῶν, ἀλλ᾽ ἁρπαγῆς ἕνεκεν. Οἱ δὲ πολέμιοι, [1] προσϊόντων, [2] τέως μὲν ἡσύχαζον· ἐπεὶ δ᾽ ἐγγὺς ἐγένοντο τοῦ χωρίου, ἐκδραμόντες [3] τρέπονται αὐτοὺς, καὶ [4] ἀπέκτειναν συχνοὺς τῶν βαρβάρων, καὶ τῶν συναναβάντων Ἑλλήνων τινάς· καὶ ἐδίωκον, μέχρις οὗ εἶδον τοὺς Ἕλληνας βοηθοῦντας· εἶτα δὲ ἐκτραπόμενοι ᾤχοντο· [5] καὶ ἀποτεμόντες τὰς κεφαλὰς τῶν νεκρῶν, ἐπεδείκνυσαν τοῖς τε Ἕλλησι καὶ τοῖς ἑαυτῶν πολεμίοις· καὶ ἅμα ἐχόρευον, [6] νόμῳ τινὶ ᾄδοντες. Οἱ δ᾽ Ἕλληνες μάλα ἤχθοντο, ὅτι τούς τε πολεμίους ἐπεποιήκεσαν θρασυτέρους, καὶ ὅτι οἱ [7] ἐλθόντες Ἕλληνες σὺν αὐτοῖς ἐπεφεύγεσαν,

Sequebantur hos è Græcis etiam nonnulli, non à ducibus deſignati, ſed prædæ cauſâ. Hoſtes autem, *illis* accedentibus, primùm quieſcebant: cùm verò propè à caſtello abeſſent, excurſione factâ in fugam eos vertunt, ac barbarorum complures, & Græcorum, qui cum iis adſcenderant, nonnullos interfecerunt: *fugientes* etiam perſequebantur, donec Græcos *ſuis* opem ferre viderent: tum verò converſi diſcedebant: & cùm interfectorum præcidiſſent capita, tum Græcis tum hoſtibus *ea* ſuis oſtentabant; ſimúlque tripudiabant, ad certum quendam modulum cantantes. At Græci moleſtè admodum ferebant, hoſtes à ſuis audentiores eſſe redditos, ac Græcos, qui cum iſtis profecti fuerant, cùm

---

[1] Προσϊόντων,] Hanc lectionem MSto Eton. debemus. In libris editis ſcribitur προϊόντων. Hæc autem invicem permutata vidimus p. 110. n. 1.

[2] Τέως μὲν &c.] *Phavor.* Τέως, ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ —— καὶ [illegible] —— καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν. *Ælian.* V. H. l. 10. c. 9. — τέως μὲν εὐφραίνετο, καὶ ἑαυτὸν εἶχεν τῇ ὀργῇ. Ἐπεὶ δὲ αὐτῷ &c.

[3] Τρέπονται αὐτοὺς] Eidem verbo vim activam dedit Noſter *Hiſt. Gr.* l. 1. haud ità longè ab init. τούτους δὲ τρεψάμενοι καὶ &c.

[4] Ἀπέκτειναν συχνοὺς τῶν &c.] *Scil.* eorum, qui ſe ſocios Græcis addiderant.

[5] Καὶ ἀποτεμόντες τὰς κεφαλὰς &c.] Sic ſuprà p. 335. Chalybes: καὶ ἀποτέμνοντες τὰς κεφαλὰς, ἔχοντες ἐπορεύοντο· καὶ ᾖδον, καὶ ἐχόρευον, ὁπότε οἱ πολέμιοι ὄψεσθαι αὐτοὺς ἔμελλον. Hoc utique eo conſilio patrabant barbaræ gentes, ut ſe victores oſtentando ſuis animum adderent, hoſtibus contrà terrorem incuterent.

[6] Νόμῳ τινὶ ᾄδοντες] *Suid.* & *Phavor.* Νόμος, ὁ κιθαρῳδικὸς τρόπος τῆς μελῳδίας, ἁρμονίαν ἔχων τακτὴν, καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον. Adde p. 335. n. 6. & 7. *Poll.* l. 4. ſegm. 65 & 78.

[7] Ἐλθόντες] MS. Eton. ἐξελθόντες. Sed nil mutandum: cùm ſimplex etiam *proficiſcendi* gaudeat ſignificatione, utì quidem monuimus K. II. p. 420. n. 2.

μάλ' ὄντες συχνοί· ὃ οὔπω πρόσθεν ἐπεποιήκεσαν [1] ἐν τῇ στρατείᾳ.
Ξενοφῶν δὲ συγκαλέσας τοὺς Ἕλληνας, εἶπεν· "Ἄνδρες στρατιῶ-
"ται, μηδὲν [2] ἀθυμήσητε ἕνεκα τῶν γεγενημένων· [3] ἔστι γὰρ ὅ, τι καὶ
"ἀγαθὸν οὐ μεῖον τοῦ κακοῦ γεγένηται. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐπίστασθε ὅτι
"οἱ μέλλοντες ἡμῖν ἡγεῖσθαι, τῷ ὄντι πολέμιοί εἰσιν οἷσπερ καὶ
"ἡμᾶς ἀνάγκη· ἔπειτα δὲ [4] τῶν Ἑλλήνων οἱ ἀφροντιστήσαντες τῆς σὺν
"ἡμῖν τάξεως, καὶ ἡγησάμενοι ἱκανοὶ εἶναι σὺν τοῖς βαρβάροις
"[5] ταὐτὰ πράττειν, ἅπερ σὺν ἡμῖν, δίκην δεδώκασιν· ὥστε αὖθις
"ἧττον τῆς ἡμετέρας τάξεως ἀπολείψονται. Ἀλλ' ὑμᾶς δεῖ [6] παρα-

valde multi fuiſſent, fugiſſe: quod nunquam antea *totâ* in expeditione fecerant. Xenophon autem convocatis Græcis, *hæc* verba fecit: "Nihil animis, viri, demiſſi ſitis propter ea quæ accidêre:
"eſt enim & boni quid non minus malo quod accidit. Nam primùm
"certò ſcitis, eos, qui futuri ſunt itineris noſtri duces, reapſe ho-
"ſtili eſſe in illos animo, quos itidem nos *hoſtium loco ducere* ne-
"ceſſe *eſt*: deinde ex Græcis ii, aciem qui noſtram contempſe-
"runt, & ſe cum barbaris eadem gerere poſſe putârunt, quæ
"nobiſcum *geſſêre*, pœnas dederunt: adeò ut poſthac minùs ſint
"aciem noſtram relicturi. Verùm *ſic* vos paretis voſmet opor-

---

[1] Ἐν τῇ στρατείᾳ.] MS. Eton. atque editi plerique ἐν τῇ στρατιᾷ. Omnino malè. Hanc autem vocis receptæ locum aliàs etiam occupâſſe notavimus Κ. Π. p. 378. n. 1.

[2] Ἀθυμήσητε] MS. Eton. & libri quidam typis impreſſi dant [illegible], alii ἀθυμήσετε. Edit. *Steph.* ſcripturam libens recepi.

[3] Ἔστι γὰρ ὅ, τι καὶ &c.] Eodem modo loquitur *Æſchin.* dial. 2. ſect. 24. ἔστιν ὅ, τι ἂν πλοῦτος [illegible] νομίζοιτο εἶναι διὰ τοῦτο; Idem mox infrà ſect. 25. ſine interrogatione: ὁ γὰρ ἔστιν ὅ, τι ἂν αὐτοῦ [illegible] ἴσως &c. Ducem autem ſe prudentem ſimul & ſtrenuum præbet hic Xenophon, cùm malis adeò non cedendum, ut in iis uſum aliquem ineſſe ſtatuat. *Onoſand.* [illegible] c. 13. [illegible] — ὁ στρατηγὸς τότε μάλιστα τοῖς στρατιώταις ἐλπίδα, & [illegible] [illegible], καὶ [illegible] φαινέσθω.

[4] Τῶν Ἑλλήνων οἱ ἀφροντιστήσαντες] Adi pag. 271. n. 3. Porrò in MSto Eton. legitur ἔπειτα δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ ἀμελήσαντες &c. De particulâ inlatâ non laboro: at gloſſam ſapit participium. *Phavor.* Ἀφροντιστήσας, ἀμεριμνήσας ἢ ἀμελήσας.

[5] Ταυτὰ] Vulgò, ταῦτα. At *Stephano* recepta meritò probata eſt ſcriptura.

[6] Παρασκευάσασθαι, ὅπως — δόξητε &c.] MS. Eton. dat παρασκευάζεσθαι, ὅπως — δόξητε — [illegible] &c. Mihi quidem placet vulgata ſcriptura. *Phavor.* [illegible] [illegible] [illegible], ὅταν δὲ τὸ [illegible] [illegible] [illegible] ἐπὶ δὲ [illegible] [illegible] [illegible].

“σκευάσασθαι, ὅπως καὶ τοῖς φίλοις οὖσι τῶν βαρβάρων
“δόξετε κρείττους αὐτῶν εἶναι, καὶ τοῖς πολεμίοις δηλώσετε,
“ὅτι οὐχ ὁμοίοις ἀνδράσι μαχοῦνται νῦν τε καὶ ὅτε τοῖς
“ἀτάκτοις ἐμάχοντο.”

Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν οὕτως [1] διέμειναν· τῇ δ' ὑστεραίᾳ θύσαντες, ἐπεὶ ἐκαλλιέρησε, ἀριστήσαντες, ὀρθίους τοὺς λόχους ποιησάμενοι, καὶ τοὺς βαρβάρους ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κατὰ ταὐτὰ ταξάμενοι, ἐπορεύοντο, τοὺς τοξότας μεταξὺ τῶν λόχων ὀρθίων [2] ὄντων ἔχοντες, ὑπολειπομένους δὲ μικρὸν τοῦ στόματος τῶν ὁπλιτῶν. Ἦσαν γὰρ [3] τῶν πολεμίων οἱ εὔζωνοι, οἳ κατατρέχοντες τοῖς λίθοις ἔβαλλον. Τούτους οὖν ἀνέστελλον οἱ τοξόται καὶ οἱ πελτασταί· [4] οἱ δ' ἄλλοι βάδην ἐπορεύοντο, πρῶτον μὲν [5] ἐπὶ τὸ

“tet, ut tum iis barbaris, qui *nobis* ſunt amici, præſtantiores
“ipſis videamini, tum hoſtibus declaretis, non jam ipſos cum
“ſimilibus viris pugnaturos, atque cùm *modò* nullius ordinis ob-
“ſervantes ſunt adorti.”

Et hunc quidem diem ità permanſerunt: poſtridie factâ re ſacrâ, ubi egregiè litâſſent, prandio ſumpto, inſtructis cohortibus rectis, ac barbaris eodem modo ad ſiniſtram collocatis, pergebant; ſagittariis intra cohortes rectas receptis, *ità* tamen ut paululum à gravis armaturæ militum fronte abeſſent. Nam inter hoſtes erant expediti, qui *in noſtros* incurſantes lapidibus *eos* petebant. Hos itaque ſagittarii ac peltaſtæ reprimebant: cæteri *milites* gradatim procedebant, primò quidem ad *eum ipſum* loχωρίον, ἀφ' οὗ τῇ προτεραίᾳ οἱ βάρβαροι ἐτράπησαν, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Ἐνταῦθα γὰρ οἱ πολέμιοι ἦσαν ἀντιτεταγμένοι. Τοὺς μὲν οὖν πελταστὰς ἐδέξαντο οἱ βάρβαροι, καὶ ἐμάχοντο· ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν οἱ ὁπλῖται, ἐτράποντο. Καὶ οἱ μὲν πελτασταὶ εὐθὺς εἵποντο, διώκοντες ἄνω πρὸς τὴν μητρόπολιν· οἱ δὲ ὁπλῖται ἐν τάξει εἵποντο. Ἐπεὶ δ' ἄνω ἦσαν πρὸς ταῖς τῆς μητροπόλεως οἰκίαις, ἐνταῦθα δὴ οἱ πολέμιοι ὁμοῦ δὴ πάντες γενόμενοι [1] ἐμάχοντο, καὶ ἐξηκόντιζον τοῖς παλτοῖς· καὶ [2] ἄλλα δόρατα ἔχοντες παχέα, μακρὰ, ὅσα ἀνὴρ φέροι μόλις, τούτοις ἐπειρῶντο ἀμύνεσθαι ἐκ χειρός.

---

[1] Διέμειναν] Vide p. 266. n. 1.

[2] Ὄντων — ὑπολειπομένους] Vox prior in MSto Eton. deeſt: alterius vice *Muretus* reponit ὑπολειπομένοις. Sed Atticorum more πλεονάζειν videtur ὄντων, cui ſimilia exempla ſuppeditat *Steph.* Append. ad Al. Scripta de Dial. Att. p. 77 & ſeq. Cæterùm, de cohortibus ità diſpoſitis vide p. 343. n. 4. Nec minùs commodè procedet oratio, ſi retineas ὑπολειπομένους, ut referatur ad τοξότας, quàm ſi reſcribas ὑπολειπομένοις, quod στόματος reſpiciat oportet.

[3] Τῶν πολεμίων οἱ εὔζωνοι, οἳ &c.] A MSto Eton. abeſt οἳ poſt εὔζωνοι: quam cùm voculam in aliis etiam codicibus deſiderari vidiſſet *Stephanus*, eam quidem delendam, & articulum οἱ, ante εὔζωνοι, in οἳ mutandum cenſuit.

[4] Οἱ δ' ἄλλοι] *Stil.* ὑπόλοιποι.

[5] Ἐπὶ τὸ χωρίον, ἀφ' οὗ &c.] Vide p. 384.

Ἐπεὶ δὲ οὐχ ὑφίεντο οἱ Ἕλληνες, ἀλλ' [3] ὁμόσε ἐχώρουν,

cum, de quo pridie barbari, atque ii qui cum ipſis erant *Græci*, in fugam acti fuerant. Ibi enim hoſtes adverſùs inſtructi ſtabant. Et peltaſtarum quidem impetum ſuſtinebant barbari, pugnamque inibant: verùm ubi gravis armaturæ milites prope *jam ab ipſis* aberant, in fugam ſe convertebant. Ac peltaſtæ ſtatim ſequebantur, ſurſum *eos* ad metropolim perſequentes; at gravis armaturæ milites ordine ſervato ſequebantur. Poſteaquam ſurſum ad ipſas metropolis domos perveniſſent, tum verò in unum collecti hoſtes univerſi dimicabant, paltáque ejaculabantur; & cùm alias haberent haſtas, craſſas, longas, quantas vir *unus* vix geſtaret, his vim *hoſtium* à ſe cominùs propulſare conabantur.

Cùm verò Græci non cederent, ſed ad manus *cum eis* conſe-

---

[1] Ἐμάχοντο, καὶ ἐξηκόντιζον &c.] MS. Eton. atque editi quidam veteres dant ἐμάχοντο τοῖς παλτοῖς &c. καὶ ἐξηκόντιζον prorſus omiſſis; quibus etiam *Steph.* aſteriſcum, notam utique vocum ſuſpectarum, adpoſuit. Sed locum hunc, per me licet, teneant. Similiter Noſter *Hiſt.Gr.* l. 4. paulò ultra med. καὶ τοῖς δόρασιν ἐξακοντίζοντες, &c. Paltum quid ſit docebit Index Etym. Κ. II. adjectus.

[2] Ἄλλα δόρατα ἔχοντες &c.] Sic paſſim Noſter verborum ordinem ſonúmque ad rei exponendæ naturam exigit. Viri certè iniquum haſtæ ingentis pondus ægrè ſuſtinentis labor hic pulchrè depictus eſt, & quaſi ob oculos poſitus —— ὅσα ἀνὴρ φέροι μόλις. Adde p. 352. n. 3. & de μόλις p. 370. n. 1.

[3] Ὁμόσε ἐχώρουν] Confer p. 234. n. 6.

ἔφυγον οἱ βάρβαροι, καὶ [1] ἐντεῦθεν ἅπαντες ἔλιπον τὸ χωρίον. Ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν, [2] ὁ ἐν τῷ μόσυνι [3] τῷ ἐπ' ἄκρου ᾠκοδομημένῳ, (ὃν τρέφουσι πάντες κοινῇ αὐτοῦ μένοντα καὶ φυλάττοντα) οὐκ ἤθελεν ἐξελθεῖν, οὐδὲ οἱ ἐν τῷ [4] προτέρῳ αἱρεθέντι χωρίῳ· ἀλλ' αὐτοῦ σὺν τοῖς [5] μοσύνοις κατεκαύθησαν. Οἱ δ' Ἕλληνες διαρπάζοντες τὸ χωρίον, εὕρισκον [6] θησαυ-

rendum pergerent, fugæ ſe dederunt barbari, atque hinc univerſi oppidum reliquerunt. At rex eorum, qui in ligneâ *degebat* turri, loco edito exſtructâ, (quem ibi manentem & cuſtodiam agitantem communiter alunt omnes) *ex eâ* egredi nolebat, ac nè illi quidem *qui* in loco priùs capto *erant*: ſed ibi unà cum ædibus ligneis exuſti fuêre. Græci cùm oppidum diriperent, theſauros

---

[1] Ἐντεῦθεν] Lexic. G. L. vetus exponit, *Hinc, exin.* Hesych. Ἐντεῦθεν, ἔνθεν, ἐκ τούτου. Ad hunc locum adpoſitè & clariùs quidem *Phavor.* Ἐντεῦθεν, παρ' αὐτά, i. e. *confeſtim, protinùs.* Quo ſenſu ſuprà ſæpè venit.

[2] Ὁ ἐν τῷ μόσυνι &c.] Etymol. m. auctor: *Μόσυν, σημαίνει τὰς ξυλίνας οἰκίας.* *Heſych.* & *Phavor.* *Μόσυν, πύργος.* Duplici utique σ nonnunquam exarata eſt vox. *Dionyſ.* Perieg. v. 766.

—— *καὶ οἳ μόσσυνας ἔχουσι*
Δουρατέους.

Ad hæc *Euſtath.* Ὅτι τοὺς *Μοσσυνοίκους* περιφράζων ὁ ἐμμετρολογῶν ὁ *Διονύσιος*, λέγει μόσσυνας ἔχειν δουρατέους, ἤγουν ξυλίνους. Adde p. 379. n. 4. & *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 1. c. 26.

[3] Τῷ ἐπ' ἄκρου &c.] Quod ſuprà p. 384. Noſtro τὸ ἀκρότατον τῶν *Μοσσυνοίκων* dicitur. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 260. Ἦν δὲ τὸ χωρίον τοῦτο μητρόπολις τῶν ἄλλων ἐρυμάτων, ἐν ᾧ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν κατῴκει, τὸν ὑψηλότατον τόπον ἔχων. Ἔθος δ' ἔχει πάτριον μένειν ἐν αὐτῷ τὸν πάντα βίον, κἀκεῖθεν διαδιδόναι τοῖς ὄχλοις τὰ προστάγματα. Excerp. *Nic. Damaſc.* p. 517. leguntur hæc: *Μόσσυνοι τὸν ἑαυτῶν βασιλέα τρέφουσιν ἐν πύργῳ κατακλείσαντες.* *Apoll. Rhod.* l. 2. v. 1028 & ſeq.

Αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυνι θαάσσων
Ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
Σχέτλιος &c.

[4] Προτέρῳ] MS. Eton. πρότερον. Sed ſæpiſſimè adjectiva pro adverbiis, tam apud Græcos quàm apud Latinos, poni notiſſimum eſt. Vide ſis p. 344. n. 5.

[5] Μοσύνοις] MS. Eton. *μοσυνοίκοις.* Vulgata forſan ſcriptura librario minùs erat probata, quòd ex *μόσυν*, *νος* &c. juxta regulas grammaticas, *μόσυσι*, non *μοσύνοις*, deductum oportuit. Sed haud pauca reperiuntur nomina, quorum ex diverſis declinationibus formantur caſus: exemplorum copiam vulgus Grammaticorum ſuppeditabit.

[6] Θησαυροὺς] Tam de *copiâ*, quàm de *receptaculo*, rerum quarumcunque adhibetur vox; præcipuè tamen & propriè de rebus pretioſis, quas congerere amant homines & recondere. *Ariſtoph.* Ὀρνιθ. v. 600 & ſeq.

Τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δείξουσ', οὓς οἱ πρότε-
ροι κατέθεντο.
Τῶν ἀργυρίων ——
Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν &c.

De *theca*, ubi res pretioſæ adſervantur, *Philoſtr.* de vitâ *Apollon.* l. 1. c. 39. ἀνοίξας τοὺς θησαυροὺς, ἰδοίμεν &c. dixit, eâdem planè uſus phraſi, quæ Matt. II. 11. reperitur. *J. Poll.* l. 9. ſegm. 44. καὶ θησαυροὶ καὶ ταμιεῖα, ἵνα τὰ χρήματα καὶ οἱ πυροί. Etiam de *malis* Euripid. *Ion.* v. 923.

ροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων [1] νενημένων πατρίους περυσινῶν, ὡς ἔφασαν οἱ Μοσύνοικοι· τὸν δὲ νέον σῖτον σὺν τῇ καλάμῃ ἀποκείμενον· ἦσαν δὲ [2] ζειαὶ αἱ πλεῖσται. [3] Καὶ δελφίνων τεμάχη ἐν ἀμφορεῦσιν εὑρίσκετο τεταριχευμένα, καὶ στέαρ ἐν τεύχεσι τῶν δελφίνων, ᾧ ἐχρῶντο οἱ Μοσύνοικοι, καθάπερ οἱ Ἕλληνες τῷ ἐλαίῳ. [4] Κάρυα δ' ἐπὶ τῶν [5] ἀνωγαίων ἦν πολλὰ

panum in ædibus invenerunt congeſtorum patrios anno ſuperiore *confectos*, quemadmodum aiebant Moſynœci: & frumentum novum unà cum *ipſo* culmo conditum; *cujus* maxima pars erat zea. Reperiebantur etiam in amphoris delphinorum fruſta ſale condita, ac delphinorum in vaſis ſevum, quo Moſynœci *ſic* utebantur, ut Græci oleo. In tabulatis nuces erant caſtaneæ multæ

—— *μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνεύρετος*
Κακῶν, ἐφ' οἷσι &c.

Similiter Latinis uſurpatur *theſaurus*. Confer Rom. II. 5. & quæ ibi notavit Cl. *Wolfius*: Adag. *Eraſmi* p. 377. *Ælian.* V. H. l. 1. c. 12.

[1] Νενημένων &c.] MS. Eton. & quidam editi habent νενησμένων. Malè. *Suid.* Νενημένων — σεσωρευμένων. Ξενοφῶν· Εὗρον γὰρ θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων περυσινῶν. Quæ ex hoc loco corrigenda ſunt & ſupplenda verba. *Heſych.* & *Phavor.* Νενημένων, συγκεχωσμένων· Νένηται, πεπλήρωται, σεσώρευται. Etymol. m. Νῶ, ῥῆμα, δηλοῖ τὸ σωρεύω· ἐξ οὗ ὁ παρακείμενος νένηκα, νένημαι.

[2] Ζειαὶ] *Heſych.* Ζειαὶ, αἱ μὲν, σίτου εἶδος, οἱ δὲ, τὰς ὀλύρας. *Phavorino* eſt εἶδος καρποῦ. *Plin.* N. H. l. 18. c. 8. *Frumenti genera non eadem ubique: nec ubi eadem ſunt, iiſdem nominibus — Ægypto autem ac Syriæ, Ciliciæque & Aſiæ, ac Græciæ peculiares, zea, olyra, tiphe.* ubi vide Cl. *Hard.* n. 3.

[3] Καὶ δελφίνων τεμάχη] *Phavor.* Τέμαχος, κρέως, ἢ ἄρτου, ἢ πλακοῦντος οὐκ ἂν εἴποις, ἀλλὰ τόμος· τὸ γὰρ τέμαχος μόνον ἐπὶ ἰχθύων. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ v. 895. Πολὺ χεῦμα τεμαχῶν, καὶ κρεῶν ὀπτωμένων. Διὰ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, καὶ κρεῶν, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ τεμαχῶν ἐπὶ ἰχθύων λέγει. Καὶ τεμάχη, τὰ μέρη τῶν ἰχθύων — *Scholiaſt.* ad *Ariſtoph.* Νεφ. v. 338. ἐπὶ ἰχθύων τὸ τέμαχος, καὶ ἐπὶ πλακοῦντος ἐπὶ δὲ κρεῶν ἐκεῖνο. Conf eund. ad Ιππ. v. 283. Ad hæc exigenda videntur, quæ *Suidas* ſcripſit in v. Τέμαχος.

[4] Κάρυα δ' ἐπὶ τῶν &c.] *J. Poll.* l. 1. ſegm. 232. κάρυα τὰ οὐκ ἔχοντα διαφυὴν· ἃ δ' ἂν ταῦτα τὰ λεπτοκάρυα, ἃ μᾶλλον τὰ ποντικὰ ὀνομάζομεν· φησὶ γὰρ αὐτὰ οὕτως Ξενοφῶν &c. infrà mox citanda. *Salmaſ.* Plinian. exercit. p. 425. *Κάρυα πλατέα ſunt caſtaneæ, quæ ſitu ac facie plana ſunt, non prorſus rotunda; ſed amygdala etiam plana, & aliquanto etiam planiora quàm caſtaneæ. Ideò Xenophon, ut diſtingueret, addidit, οὐκ ἔχοντα διαφυὴν οὐδεμίαν: nam amygdala ab uno latere ſpeciem quandam διαφυῆς præferunt; caſtaneæ ac minimæ nuces, omnino nullam.* Suid. & Phavor. Κάρυον τὸ δένδρον· κάρυα δὲ, ὁ καρπός.

[5] Ἀνωγαίων,] *Phavor.* Ἀνώγαιον, τὸ οἴκημα, — διὰ διφθόγγου καὶ μακροῦ. Repone, καὶ ω μακροῦ. Hanc vocis ſcripturam Lexica alia non agnoſcunt. *Suidas* exhibet Ἀνώγεων, ἀνώγαιον, ἀνώγεον, ἀνώγεων. Etymol. m. τὸ ἄνω τῆς γῆς ὄν, ἀνώγαιον.

τὰ πλατέα, οὐκ ἔχοντα [1] διαφυὴν οὐδεμίαν. [2] Τούτοις καὶ πλεῖστον ὡς σίτῳ ἐχρῶντο, ἕψοντες. Οἶνος δ' εὑρίσκετο, ὃς ἄκρατος μὲν, ὀξὺς ἐφαίνετο εἶναι ὑπὸ τῆς αὐστηρότητος· κερασθεὶς δὲ, εὐώδης τε καὶ ἡδύς.

Οἱ μὲν δὴ Ελληνες ἀριστήσαντες ἐνταῦθα, ἐπορεύοντο εἰς τὸ πρόσω, παραδόντες τὸ χωρίον τοῖς συμμαχήσασι τῶν Μοσυνοίκων. Οπόσα δὲ καὶ ἄλλα παρῄεσαν χωρία τῶν σὺν τοῖς πολεμίοις ὄντων, τὰ εὐπροσοδώτατα οἱ μὲν [3] ἔλειπον, οἱ δὲ ἑκόντες προσεχώρουν. Τὰ δὲ πλεῖστα τοιάδ' ἦν τῶν [4] χωρίων· Απεῖχον ἀλλήλων αἱ πόλεις στάδια ὀγδοήκοντα, [5] αἱ δὲ πλεῖον,

eaque latæ, in quibus nulla erat fiſſura. His elixis ut plurimùm panis loco utebantur. Vinum etiam reperiebatur, quod merum quidem *cùm eſſet*, acidum eſſe præ auſteritate videbatur; dilutum verò, tum fragrans tum dulce.

Et Græci quidem cùm hìc pranſi eſſent, ulteriùs pergebant, oppido Moſynœcis, qui pugnæ ſocii fuerant, tradito. Quæcunque autem oppida eorum, qui ab hoſtium partibus eſſent, alia præterirent, acceſſu facillima quidem alii deſerebant, alii ſponte ſe *iis* dediderunt. Maxima autem oppidorum pars erat hujuſmodi: Diſtabant à ſe invicem urbes ſtadiis octoginta, nonnullæ plus, αἱ δὲ μεῖον· ἀναβοώντων δ' ἀλλήλων [1] συνήκουον εἰς τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἑτέρας πόλεως. Οὕτως ὑψηλή τε καὶ κοίλη ἡ χώρα ἦν. Ἐπεὶ δὲ πορευόμενοι [2] ἐν τοῖς φιλίοις ἦσαν, [3] ἐπεδείκνυσαν αὐτοῖς παῖδας [4] τῶν εὐδαιμόνων σιτευτοὺς, τεθραμμένους καρύοις ἑφθοῖς, ἁπαλοὺς καὶ λευκοὺς σφόδρα, καὶ οὐ πολλοῦ δέοντας ἴσους τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος εἶναι· [5] ποικίλους δὲ τὰ νῶτα, καὶ τὰ ἔμπροσθεν πάντα [6] ἐστιγμένους ἀνθέμιον. [7] Ἐζήτουν δὲ καὶ ταῖς

---

[1] Διαφυὴν] In *Conſtant.* Lexic. deeſt hæc vox. Quidam libri διαφυγὴν peſſimè repræſentant.

[2] Τούτοις καὶ πλείστῳ &c.] Sic legendum ſtatuit *Leuncl.* ut ad τούτοις ſubaudiatur χωρίοις. Priùs legebatur, τούτῳ καὶ πλείστῳ σίτῳ ἐχρῶντο &c. *Vitii origo*, pergit idem vir doctus, *ex abbreviaturâ, in πλείστῳ σίτῳ omiſſum ὡς, propter ſimilitudinem cum ultimis & primis literis in horum utroque.* MS. autem Eton. dat τούτοις καὶ πλείστῳ σίτῳ ἐχρῶντο, ἕψοντες, καὶ ἄρτους ὀπτῶντες: quam ſi quis lectionem recipiendam putet, intelligendum erit, ex elixis caſtaneis panes ab iis fuiſſe toſtos. At non temerè ſuſpicatus eſt *Leunclav.* in hâc lectione reperiri ſcholiolum quoddam, quo σίτῳ vox, alioqui panem ſæpè ſignificans, per ἄρτους declaretur, unâ cum uſûs modo, qui expreſſus eſt in ὀπτῶντες.

[3] Ελειπον,] MS. Eton. & editi nonnulli, ἔλιπον. Sed vulgatam ſcripturam poſtulat ſimul & confirmat προσεχώρουν, quod ſtatim legitur. Similem errorem ſublatum videre eſt p. 309. n. 5.

[4] Χωρίων — πόλεις] Sic ferè pro χωρίον, quod *Pauſan.* adhibet l. 8. c. 13 extremo, infrà ejuſd. l. c. 23 legitur πόλισμα.

[5] Αἱ δὲ, &c.] Reſpice p. 84. n. 5.

nonnullæ minùs: quòd ſi magnâ voce inclamarent, ſe mutuò ab urbe unâ ad alteram exaudiebant. Adeò edita erat & concava regio. Poſteaquam pergendo in amica veniſſent *oppida*, oſtenderunt iis pueros divitum ſaginatos, caſtaneis elixis nutritos, teneros valde & candidos, & craſſitie ac longitudine propemodum pari; tergis vario colore imbutis, anterioribúſque *partibus* omnibus picturâ floridâ diſtinctis. Quærebant & cum meretriἑταίραις αἷς ἦγον οἱ Ελληνες, ἐμφανῶς συγγενέσθαι· νόμος γὰρ ἦν σφίσιν οὗτος. Λευκοὶ δὲ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες. [1]Τούτους ἔλεγον οἱ στρατευσάμενοι βαρβαρωτάτους διελθεῖν, καὶ πλεῖστον τῶν Ελληνικῶν νόμων κεχωρισμένους. Εν τε γὰρ ὄχλῳ ὄντες, ἐποίουν ἅπερ ἄνθρωποι ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν, ἄλλως δὲ οὐκ ἂν τολμῷεν· μόνοι τε ὄντες ὅμοια ἔπραττον, ἅπερ ἂν [2] μετ' ἄλλων ὄντες· διελέγοντό τε ἑαυτοῖς, [3] καὶ ἐγέλων ἐφ' ἑαυτοῖς, καὶ ὠρχοῦντο ἐφιστάμενοι ὅπου τύχοιεν, ὥσπερ ἄλλοις [4] ἐπιδεικνύμενοι.

---

[1] Συνήκουον] In lexicis ſine auctore reperitur.

[2] Ἐν τοῖς φιλίοις] MS. Eton. & edit. *Ald.* ἐν τοῖς φίλοις *&c.* & rectiùs ità ſcribi putavit *Steph.* Sed retinenda mihi quidem videtur vulgata ſcriptura, & intelligenda χωρίοις. Cujus vocis ellipſin indicavimus p. 196. n. 1. Niſi mavis ἀνθρώποις, cui ſubſtantivo adjectivum illud tribuit Noſter infrà, — ὁ αὐτὸς ἀνθρώπων, καὶ φιλίων καὶ πολεμίων, καὶ &c.

[3] Ἐπεδείκνυσαν] Vide p. 384. n. 7.

[4] Τῶν εὐδαιμόνων σιτευτοὺς, &c.] *Suid.* Εὐδαίμων ὁ πλούσιος. Sic Latinis uſurpatur *beatus*. Vocem eandem de urbibus πλούτῳ ἰσχυούσαις paſſim adhibet Noſter; vide ſis p. 34. n. 2. *J. Poll.* l. 1. ſegm. 233. Φησὶ γὰρ αὐτὸς αὐτῶν (καρύων) Ξενοφῶν, Παῖδας σιτευομένους καρύοις ἑφθοῖς. Idem adcuratiùs locum hunc citat, l. 6. ſegm. 36. Παῖδας σιτευτοὺς Ξενοφῶν ἔφη. *Diodor.* l. 14. p. 260. τοὺς δὲ παῖδας τῶν πλουσιωτάτων τρέφεσθαι καρύοις ἑφθοῖς. Adde p. 400.

[5] Ποικίλους δὲ τὰ νῶτα &c.] *Diodor. Sic.* ibid. ἅπαντας δ' [illegible] τά τε νῶτα καὶ τὰ στήθη [illegible]. *Plin.* N. H. l. 6. c. 4. *Moſſyni notis ſignantes corpora.* P. Mela l. 1. c. 19. *Moſſyni — notis corpus omne perſignant —*

[6] Ἐστιγμένους ἀνθέμιον.] In MSto Eton. vox prior deeſt: quam tamen legiſſe *Diodorus* loco citato videtur, & rectè libri cæteri præſtant. *Heſych.* Ἀνθέμιον, τὸ ποικιλτὸν χρυσίον, ἢ χρυσίον τι [illegible] ἐν τοῖς [illegible]. *Suid.* Ἀνθέμιον, τὸ ποικιλτὸν χρυσίον. In utroque, pro ποικιλτὸν, legendum [illegible] cenſet *Salmaſ.* Plin. exercit. p. 761. Invenitur etiam in verſione τῶν ό Eccleſ. XII. 6. ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου: ferè ut ἄνθεμα χρυσοῦ dixit *Pindar.* Olymp. 2. v. 131. Apud *Theophr.* l. 1. c. 22. plantæ nomen eſt: quæ *Plinio* N. H. l. 26. c. 8. forſan eſt *anthemum*. Huc reſpexit *Amaſ.* quippe qui locum ità vertit, *pictura anthemii flore picta crebriſque notis diſtincta erant*. Mihi tum τὸ τῆς χροιᾶς ἀνθηρὸν, tum κόσμος inde corpori adlatus hâc voce, adverbialiter poſitâ, denotari videtur: ἄνθος enim, unde deducta eſt, interdum valet κόσμον, & id omne, quod in ſuo genere ornatum eſt & præſtans, ſignificat. Cæterùm, *Leunclav.* vertit, *anterioribus partibus univerſis picturâ floridâ diſtinctis*. Haud ità diſſimilem apud Britannos corpora inficiendi morem invaluiſſe docet *Cæſar* de B. G. l. 5. c. 14. ubi vide quæ viri eruditi notârunt.

[7] Ἐζήτουν δὲ καὶ &c.] *Diodor. Sic.* loco ſuprà modò

cibus, quas Græci *ſecum* ducebant, palam conſueſcere: nam hic illis mos erat. Candidi autem omnes erant viri & mulieres. Hos qui huic expeditioni interfuêre maximè barbaros dicebant, *inter omnes* quorum *ipſi* fines peragrâſſent, ac plurimùm à moribus Græcis remotos. Nam in turbâ cùm eſſent, faciebant ea quæ homines in ſolitudine fecerint, alioqui vero *facere* non auderent: & cùm ſoli eſſent, ſimiliter agebant ac ſi cum aliis eſſent: *nimirum* & ipſi ſecum ſermocinabantur, & de ſeipſis ridebant, & tripudiabant ubicunque fortè *locorum* eſſent ſubſiſtentes, quaſi ſi aliis *ſemet* oſtentarent.

---

modò cit. Βαρβαρώτατον δ' ἔφασαν οἱ στρατεύσαντες τοῦτο διεληλυθέναι τὸ ἔθνος, καὶ ταῖς μὲν γυναιξὶν αὐτὰς πλησιάζειν ἐναντίον ἁπάντων. *Apollon. Rhod.* l. 2. v. 1025.

Οὐδ' εὐνῆς αἰδὼς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ σύες ὣς
Φορβάδες, οὐδ' ἠβαιὸν ἀτυζόμενοι παρεόντας,
Μίσγονται χαμάδις ξυνῇ φιλότητι γυναικῶν.

Pompon. Mela l. 1. c. 19. *propalàm veſcuntur, promiſcuè concumbunt & palam.*

[1] Τούτους ἔλεγον οἱ &c.] Confer ex *Diodoro* modò adlata. *Apollon.* lib. 2. v. 1020 & ſeq.

Ἀλλοίη δὲ δίκη καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
Ὅσσα μὲν ἀμφαδίην ῥέζειν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ
Η ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἔνι μηχανόωνται·
Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κεῖνα θύραζε
Ἀψεγέως μέσσῃσιν ἐνὶ ῥέζουσιν ἀγυιαῖς.

Scymn. Fragm. v. 162.

—— οἱ λεγόμενοι Μοσσύνοικοι
Τοῖς ἤθεσι καὶ νόμοις καὶ ἔργοις βαρβαρικοῖς.

Φασὶ γὰρ ἐν ξυλίνοισιν ὑψηλοῖς τ' ἄγαν
Πύργοις οἰκεῖν πάντας, ἐν φανερῷ δ' ἀεὶ
Ἔργοις περιτέλειν ——

Arrian. in Peripl. p. 12. edit. Oxon. — Μοσσύνοικοι, ἔθεσιν ἀμιγεῖς, ἔργοις βαρβαρικοῖς. Adde *Strab.* l. 12. p. 825.

[2] Μετ' ἄλλων ὄντες] MS. Eton. μετ' ἀλλήλων ἰόντες. Editi plerique etiam habent ἰόντες: quibus nonnihil favet *Euſtath.* ad *Dionyſ.* v. *766.* Is enim ſic locum hunc exſcripſit: ἐν ὄχλῳ μὲν ποιοῦντες, ἅπερ ἄν τινες ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν· ἐν δὲ τῷ εἶναι μόνοι, πράττοντες ἅπερ ἂν μετ' ἀλλήλων ἰόντες. Sed cùm Noſter bis paulò ſuprà ſcripſit ἐν ὄχλῳ ὄντες, & μόνοι ὄντες, malim cum *Leunclavio* idem hìc quoque participium retinere.

[3] Καὶ ἐγέλων ἐφ' ἑαυτοῖς.] Noſter Κ. Π. p. 36. dixit, ἐφ' ἑαυτῷ ἐγέλα, ſenſu alio.

[4] Ἐπιδεικνύμενοι.] Similiter adhibuit ἐπιδείκνυσθαι p. 96. ubi vide n. 3.

Διὰ ταύτης τῆς χώρας οἱ Ελληνες, διά τε τῆς πολεμίας καὶ τῆς φιλίας, ἐπορεύθησαν ὀκτὼ σταθμούς· καὶ ἀφικνοῦνται [1] εἰς Χάλυβας. Οὗτοι ὀλίγοι ἦσαν, καὶ ὑπήκοοι τῶν Μοσσυνοίκων· [2] καὶ ὁ βίος ἦν τοῖς πλείστοις [3] αὐτῶν ἀπὸ σιδηρείας. Ἐντεῦθεν ἀφικνοῦνται εἰς Τιβαρηνούς. Η δὲ τῶν Τιβαρηνῶν [4] χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα, καὶ χωρία εἶχεν ἐπὶ θαλάττῃ ἧττον ἐρυμνά. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔχρῃζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν, καὶ τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναί τι· καὶ τὰ ξένια, [5] ἃ ἧκε παρὰ τῶν Τιβαρηνῶν, οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ᾽ ἐπιμένειν κε-

Per hanc regionem Græci, per hoſtilem utique & pacatam, caſtris octo progreſſi ſunt; atque *adeò* ad Chalybas perveniunt. Hi numero erant exigui, & Moſynœcorum imperio ſubjecti: ac eorum pleriſque victus erat à *fabricâ* ferreâ *quæſitus*. Indè ad Tibarenos perveniunt. Tibarenorum autem ager multo magìs erat campeſtris, & ad mare habebat oppida minùs munita. Ac duces *quidem* oppida *illa* adoriri volebant, atque *adeò* exercitum commodo aliquo potiri: itaque munera hoſpitalia, quæ à Tibarenis veniebant, non accipiebant, ſed cùm *illos* donec conſul-

---

[1] Εἰς Χάλυβας.] De quibus ſimul & iis, quos p. 334 memorat, agitur in *Diſſertat.* operi præmiſſâ.

[2] Καὶ ὁ βίος ἦν &c.] *Dionyſ.* v. 768 & ſeq.

Τοῖς δ᾽ ἔπι καὶ Χάλυβες στυφελὴν καὶ ἀτερπέα γαῖαν
Ναίουσιν, μογεροῦ δεδαημένοι ἔργα σιδήρου·
Οἳ ῥα βαρυγδούποισιν ἐπ᾽ ἄκμοσιν ἑστηῶτες,
Οὔποτε παύονται καμάτου καὶ ὀϊζύος αἰνῆς,

Apollon. l. 2. v. 1005 & ſeq.

— οὐδὲ μὲν οἵγε
Ποίμνας ἰσμένη νομῷ οὐδ᾽ ποιμαίνουσι·
Ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες,
Ὦνον ἀμείβονται βιοτήσιον· οὐδέ ποτέ σφιν
Ἠὼς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῇ
Λιγνύϊ καὶ καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσιν.

Adde ejuſd. l. v. 374 & ſeq. *Valer. Flac.* l. 4. v. 610 & ſeq.

—— ſæviſſima quanquam
Gens Chalybum; duris patiens cui cultus in arvis,
Et tonat afflictâ ſemper domus ignea maſſâ.

Adde ejuſd. l. 5. v. 141 & ſeq. Amm. Marcell. l. 22. c. 8. — *& Chalybes, per quos erutum & domitum eſt primitùs ferrum.* Ab his duriſſimum ferri genus chalybs dictum.

[3] Αὐτῶν ἀπὸ σιδηρείας.] Prima vox in MSto Eton. malè deeſt. Reliqui libri & *Euſtath.* ad *Dionyſ.* v. 767. eam retinent: καὶ τὸν βίον (hujus verba legis) αὐτῶν τοῖς πλείστοις ἀπὸ σιδηρείας. Cæterùm cum σιδηρείας intellige τέχνης.

[4] Χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα,] Scil. *quàm iis, per quos anteà iter fecerant.*

[5] Α ἧκε &c.] Sic ferè ſuprà p. 349. καὶ ξένια καὶ παρ᾽ οἰκείων ἦλθον &c. Confer ibid. n. 3.

λεύσαντες ἔστε βουλεύσαιντο, ἐθύοντο. [1] Καὶ πολλὰ καταθυσάντων, τέλος ἀπεδείξαντο οἱ μάντεις πάντες γνώμην, ὅτι οὐδαμῇ προσίοιντο οἱ θεοὶ τὸν πόλεμον. [2] Ἐντεῦθεν δὴ τὰ ξένια ἐδέξαντο, καὶ ὡς διὰ φιλίας πορευόμενοι δύο ἡμέρας, ἀφίκοντο εἰς Κοτύωρα, [3] πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἀποίκους, οἰκοῦντας ἐν τῇ Τιβαρηνῶν χώρᾳ.

Μέχρις ἐνταῦθα ἐπέζευσεν ἡ στρατιά. [4] Πλῆθος τῆς καταβάσεως τῆς ὁδοῦ [5] ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλῶνι μάχης ἄχρι εἰς Κοτύωρα,

tâſſent expectare juſſiſſent, rem ſacram faciebant. Et cùm multas mactâſſent hoſtias, tandem vates ſententiam *hanc ſuam* omnes aperuerunt, nullo modo deos bellum *hoc* comprobare. Tum deinde dona acceperunt hoſpitalia: cúmque biduum veluti per pacatum *agrum* perrexiſſent, ad Cotyora pervenêre, civitatem Græcam, Sinopenſium colonos, Tibarenorum in agro habitantes.

Huc uſque exercitus pedibus iter fecit. Spatium itineris deſcendendo à pugnâ ad Babylonem *commiſſâ* uſque ad Cotyora

---

1 Καὶ πολλὰ καταθυσάντων,] Intellige *ἱερεῖα* vel *θύματα*.

2 Ἐντεῦθεν δὴ τὰ ξένια &c.] Rectè locum hunc in exemplum maximæ fidei, quam ominibus vaticiniiſque, ex hoſtiarum extis motibuſque captis, habuêre Græci, adduxit cel. *Montfauc.* Antiquit. Tom. 2. part. 1. p. 163.

3 Πόλιν — ἀποίκους, &c.] MS. Eton. habet ἀποικίαν. Sed ſatis ſana eſt ſcriptura, quam in editis repertam dedi. Nam ultima vox reſpicit *cives, Cotyoræ incolas*, in priore πόλιν intellectos. Confer p. 172. n. 2. & p. 115. n. 3. Nimirum iſta MSti lectio ortum ab iis, quæ ſuprà leguntur p. 348. — πόλιν Ἑλληνίδα — Σινωπέων ἀποικίαν, &c. duxiſſe videtur. Legitur etiam p. 372. — πόλιν Ἑλληνίδα — Σινωπέων ἄποικον — At *Thucyd.* etiam l. 3. c. 79. numerum pluralitivum voci πόλιν ſubjunxit: τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐδὲν μᾶλλον ἐπέπλεον, καίπερ ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ φόβῳ ὄντας, i. e. πολίτας. Similiter à Noſtro, *Hiſt. Gr.* l. 1. ferè medio, numerorum convenientia negligitur — ὄχλος ἠθροίσθη πρὸς τὰς ναῦς, θαυμάζοντες καὶ —— λέγοντες &c. Nec alia eſt συντάξεως ratio Joh. VII. 49. Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Adde Luc. II. 13. Cæterùm, de urbe illâ agitur in *Diſſertat.* operi præmiſſâ.

4 Πλῆθος τῆς καταβάσεως &c.] Suprà p. 53. utitur πλῆθος χώρας: ubi vide n. 1. Infra l. 7. extremo, legitur Ἀριθμὸς συμπάσης τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, σταθμοὶ &c. Suprà itidem p. 126. Ἀριθμὸς δὲ τῆς ὁδοῦ, ἣν ἦλθον ἐξ Ἐφέσου τῆς Ἰωνίας μέχρι τῆς μάχης, σταθμοὶ τρεῖς καὶ ἐνενήκοντα, παρασάγγαι &c. ubi lege n. 2. Jam verò quare à Babyloniâ pergentium Græcorum iter κατάβασις audit, expoſuimus p. 1. n. 1.

5 Ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλῶνι &c.] De quâ vide p. 83 & ſeq.

σταθμοὶ ἑκατὸν εἴκοσι δύο, παρασάγγαι ἑξακόσιοι εἴκοσι, στάδιοι [1] μύριοι ὀκτακισχίλιοι εἴκοσι· [2] χρόνου πλῆθος, ὀκτὼ μῆνες. [3] Ενταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τετταράκοντα καὶ πέντε. Εν δὲ ταύταις πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς ἔθυσαν, [4] καὶ πομπὰς ἐποίησαν κατὰ ἔθνος [5] ἕκαστος τῶν Ελλήνων, καὶ ἀγῶνας γυμνικούς. Τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐλάμβανον, τὰ μὲν ἐκ τῆς Παφλαγονίας, τὰ δ' ἐκ τῶν χωρίων τῶν Κοτυωριτῶν· [6] οὐ γὰρ παρεῖχον ἀγορὰν, οὐδ' εἰς [7] τὸ τεῖχος τοὺς ἀσθενοῦντας ἐδέχοντο.

Εν δὲ τούτῳ ἔρχονται ἐκ Σινώπης πρέσβεις, φοβούμενοι περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πόλεως, ([8] ἦν γὰρ ἐκείνων, καὶ [9] φόρους ἐκείνοις

confecti, caſtra centum & viginti duo, paraſangæ ſexcentæ viginti, ſtadia duodeviginti mille viginti: temporis ſpatium, menſes octo. Hìc dies quadraginta quinque manſerunt. In his primùm ſacra diis fecerunt, & pompas Græcorum quiſque pro more gentis exequuti ſunt, *item*que ludos gymnicos. Commeatus partim è Paphlagoniâ, partim ex agris Cotyoritarum capiebant: nec enim *illi* forum rerum venalium ſuppeditabant, nec ægros intra mœnia recipiebant.

Hoc *ipſo* tempore Sinope veniunt legati, metuentes de Cotyoritarum & urbe, (illorum enim *ea* erat, vectigaliáque illis pen-

---

1 Μύριοι ὀκτακισχίλιοι &c.] In MSto Eton. legitur *μύριοι καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι χρόνου* &c.

2 Χρόνου πλῆθος] Sic l. 7. extremo, *χρόνου πλῆθος τῆς ἀναβάσεως* &c.

3 Ενταῦθα ἔμειναν &c.] *Diodor. Sic.* l. 14. p. 261. Κατῆλθον εἰς Κοτύωρα πόλιν [illegible] Ελληνίδα, Σινωπέων ἄποικον. Εν ταύτῃ δὲ πεντήκονθ' ἡμέρας διέτριψαν, τὴν [illegible] τῆς Παφλαγονίας τε καὶ τοὺς ἄλλους βαρβάρους λεηλατοῦντες. Porrò, in MSto Etom. deeſt copula ante *πέντε*.

4 Καὶ πομπὰς &c.] Pompæ & *religioſæ* erant, & *triumphales*, & *ferales*. *Phavor.* Πομπή, ἡ ἐν ταῖς τῶν θεῶν πανηγύρεσι [illegible], καὶ ἡ μετὰ νίκην ἐν θριάμβῳ [illegible]. Cæterùm, *Leuncl.* κατ' ἔθνος &c. vertit, *Græcis per ſingulas nationes diſtinctis*, &c. & ſic ferè *Amaſæus*. Quo quidem ſenſu dixit Noſter p. 78. κατ' ἔθνη.

5 Ἕκαστος] *Edit. Steph.* exhibet ἕκαστοι. Sed rectè ἕκαστος legitur & ad ἐποίησαν refertur: nam cum verbo plurali paſſim conjungitur. *Thucyd.* l. 2. c. 87. τὸ καθ' αὑτὸν ἕκαστος ἕπεσθε, &c. Eadem eſt τοῦ *quiſque* ratio.

6 Οὐ γὰρ παρεῖχον ἀγοράν.] Vide locum *Grotii* citatum p. 144. n. 4. p. 355. n. 2. & ibid. n. 3.

7 Τὸ τεῖχος] *Thom. Magiſt.* Τεῖχος [illegible], τὸ τῆς πόλεως.

8 Ην γὰρ ἐκείνων,] *Scil.* Σινωπέων.

9 Φόρους — ἔφερον] *Scil.* Κοτυωρῖται. *Phavor.* & *Thom. Magiſt.* Φόρος κυρίως τὸ [illegible] ἰδίας ἀποφερόμενον γῆς. Cæterùm, φόρον φέρειν dicitur

pari

ἔφερον) καὶ περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἤκουον δῃουμένην· καὶ ἐλθόντες ἐς τὸ στρατόπεδον, ἔλεγον· ([1] προηγόρει δὲ Ἑκατώνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν) "Ἔπεμψεν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, [2] ἡ τῶν Σινωπέων πόλις, ἐπαινέσοντάς τε ὑμᾶς, ὅτι νικᾶτε Ἕλληνες ὄντες βαρβάρους, ἔπειτα δὲ καὶ συνησθησομένους, ὅτι [3] διὰ πολλῶν τε καὶ δεινῶν (ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν) πραγμάτων σεσωσμένοι πάρεστε. Ἀξιοῦμεν δὲ, Ἕλληνες ὄντες καὶ αὐτοὶ, ὑφ' ὑμῶν ὄντων Ἑλλήνων ἀγαθὸν μέν τι πάσχειν, κακὸν δὲ μηδέν· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ὑμᾶς οὐδὲν πώποτ' [4] ὑπήρξαμεν κακῶς ποιοῦντες. Κοτυωρῖται δὲ οὗτοι εἰσὶ μὲν ἡμέτεροι ἄποικοι· καὶ τὴν χώραν ἡμεῖς αὐτοῖς ταύτην παραδεδώκαμεν, [5] βαρβάρους ἀφελό-

debant) & agro, quia populationibus vexari audierant: atque *hi* cùm in caſtra veniſſent, *hujuſmodi* orationem habuêre; (*eam* autem pronuntiabat Hecatonymus, qui dicendo valere exiſtimabatur) "Miſit nos, milites, Sinopenſium civitas, ut tum laude vos adficeremus, *propterea* quòd Græci cùm ſitis barbaros ſuperaveritis, tum deinde *vobis* ut gratularemur, quòd per multa ac gravia (quemadmodum nos audimus) incommoda huc incolumes veniſtis. Cæterùm æquum cenſemus, cùm & ipſi ſimus Græci, ut à vobis Græci qui ſitis commodo aliquo, nullo incommodo, adficiamur: nec enim ullâ vos unquam injuriâ priores adfecimus. Hi verò Cotyoritæ coloni ſunt à nobis *huc* deducti; agrúmque nos iis, quem barbaris ademimus, hunc tra-

---

pari locutionis ratione, quâ φυλακὰς φυλάττων p. 354. ubi vide n. 2.

[1] Προηγόρει δὲ &c.] *Suid.* Προηγόρει· προηγόρευε, προέλεγε. Ξενοφῶν· Ἧκον πρέσβεις ἐκ Σινώπης, καὶ διὰ τῶν Ἑλλήνων προηγόρει δὲ Ἑκατώνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν. Sic etiam à *Phavorino* verbum illud exponitur; cùm tamen locum in *Steph.* & *Conſtant.* Theſ. reperire non potuit.

[2] Ἡ τῶν Σινωπέων πόλις.] Vide p. 172. n. 2.

[3] Διὰ πολλῶν τε &c.] Confer phraſin 1 Pet. III. 20. cujus verſioni Anglicanæ, quam proponit doctiſ. *Hammondus*, præſidium ferre videtur vis phraſeos Xenoph. διὰ πολλῶν — σεσωσμένοι.

[4] Ὑπήρξαμεν —— ποιοῦντες.] *Thom. Magiſt.* Ὑπάρχω, προκατάρχω. Elegantis autem illius conſtructionis exempla in libris ſacris hàud pauca reperiuntur. Vide, ſi libet, Matt. XI. 1. Luc. V. 4. VII. 45. Act. V. 42. & paſſim alibi, more Atticorum μετοχῶν amantiſſimorum.

[5] Βαρβάρους ἀφελόμενοι.] Quâ de conſtructione vide p. 98. n. 1.

“ μθμοι. Διὸ καὶ δασμὸν ἡμῖν φέρουσιν οὗτοι τεταγμένον, [1] καὶ
“ Κερασούντιοι καὶ Τραπεζούντιοι ὡσαύτως· ὥσθ' ὅ,τι ἂν τούτους
“ κακὸν ποιήσητε, ἡ Σινωπέων πόλις νομίζει πάσχειν. Νῦν δὲ
“ ἀκούομεν ὑμᾶς εἴς τε τὴν πόλιν βίᾳ παρεληλυθότας, ἐνίους
“ σκηνοῦν ἐν ταῖς οἰκίαις, καὶ [2] ἐκ τῶν χωρίων λαμβάνειν ὧν ἂν
“ δέησθε, οὐ πείθοντας. Ταῦτ' οὖν οὐκ ἀξιοῦμεν. Εἰ δὲ ταῦτα ποιή-
“ σετε, ἀνάγκη ἡμῖν καὶ Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας, καὶ ἄλλον
“ ὅντινα ἂν δυνώμεθα, φίλον [3] ποιεῖσθαι.”

Πρὸς ταῦτα, ἀναστὰς Ξενοφῶν, ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν εἶπεν·
“ Ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Σινωπεῖς, ἥκομεν [4] ἀγαπῶντες ὅτι τὰ
“ σώματα διεσωσάμεθα καὶ τὰ ὅπλα· οὐ γὰρ ἡμῖν δυνατὸν ἅμα τε
“ χρήματα [5] ἄγειν καὶ φέρειν, καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. Καὶ νῦν,

“ didimus. Quâ de causâ nobis etiam vectigal illi constitutum,
“ itidémque Cerasuntii & Trapezuntii, pendunt: adeò ut quid-
“ quid his injuriæ intuleritis, id *ſe* pati Sinopensium civitas existi-
“ mat. Jam verò audimus vos in urbem vi ingressos *eſſe*, non-
“ nullósque in ædibus habitare, & ex agris *ea*, quibus vobis opus
“ sit, suasione non adhibitâ, capere. Hæc utique haud æqua esse
“ censemus. Quòd si hæc facere perrexeritis, nobis & Corylam
“ & Paphlagonas, & quemcunque potuerimus alium, amicum
“ reddamus necesse *erit*.”

Ad ea, cùm surrexisset Xenophon, pro militibus dixit; “ Nos,
“ Sinopenses, *huc* venimus satìs benè nobiscum actum rati, quòd
“ corpora conservavimus & arma: nec enim simul opes agere
“ ac ferre potuimus, & adversùs hostes pugnare. Itaque jam,

---

[1] Καὶ Κερασούντιοι καὶ Τραπεζούντιοι] Nimirum, utrosque hos suis in civitatibus colonos collocaverant Sinopenses: uti suprà Noster p. 348 & 372.

[2] Ἐκ τῶν χωρίων λαμβάνειν] In MSto Eton. post χωρίων legitur βίᾳ. Sed cùm mox sequatur οὐ πείθοντας, isto non opus est additamento.

[3] Ποιεῖσθαι.] *Sibi, sive commodo suo, facere*: pro vi scilicet verbi medii, quam expositam videre est p. 36. n. 2.

[4] Ἀγαπῶντες] *Suid.* Ἀγαπῶ· ἀρκοῦμαί τινι, καὶ μηδὲν πλέον ἐπιζητῶ. Similiter *Thucyd.* l. 6. c. 36. Ἐπεὶ ἔγωγε ἀγαπητῶς οἴομαι αὐτοὺς ὅτι &c.

[5] Ἄγειν καὶ φέρειν.] Adi p. 173. n. 1.

“ἐπειδὰν εἰς τὰς Ελληνίδας πόλεις ἤλθομεν, ἐν Τραπεζοῦντι
“μὲν ([1] παρεῖχον γὰρ ἡμῖν ἀγορὰν) ὠνούμενοι εἴχομεν τὰ ἐπιτήδεια,
“καὶ [2] ἀνθ᾽ ὧν ἐτίμησαν ἡμᾶς, [3] καὶ ξένια ἔδωκαν τῇ στρατιᾷ,
“[4] ἀντετιμῶμεν αὐτούς· καὶ μὴν [5] εἴ τις αὐτοῖς φίλος ἦν τῶν
“βαρβάρων, τούτων ἀπειχόμεθα· τοὺς δὲ πολεμίους αὐτῶν,
“ἐφ᾽ οὓς αὐτοὶ ἡγοῖντο, κακὸν ἐποιοῦμεν ὅσον ἐδυνάμεθα. Ερώτα
“δὲ αὐτοὺς, [6] ὁποίων τινῶν ἡμῶν ἔτυχον· πάρεισι γὰρ ἐνθάδε,
“οὓς ἡμῖν ἡγεμόνας διὰ φιλίαν ἡ πόλις συνέπεμψεν. [7] Ὅποι
“δ᾽ ἂν ἐλθόντες ἀγορὰν μὴ ἔχωμεν, ἄν τε εἰς βάρβαρον γῆν,
“ἄν τε εἰς Ελληνίδα, οὐχ ὕβρει, ἀλλ᾽ ἀνάγκῃ λαμβάνομεν τὰ
“ἐπιτήδεια. [8] Καὶ Καρδούχους, καὶ Χαλδαίους, καὶ Ταόχους, καίπερ

“ubi Græcas ad urbes venimus, apud Trapezuntem (quippe rerum
“venalium nobis forum præbebant *incolæ*) commeatus *illos*
“*tantùm* ſumpſimus pretio *quos ſumus* mercati, & quia nos honoread
“fecerunt, donáque hoſpitalia exercitui dederunt, eos viciſſim
“honore proſequuti ſumus: atque adeò ſi qui barbarorum
“ipſis erant amici, ab iis noſmet abſtinuimus; hoſtes verò
“eorum, in quos ipſi duxerint, quantis potuimus damnis adfecimus.
“At eos interrogato, quales nos nacti ſunt: hìc adſunt
“enim, quos per amicitiam nobiſcum civitas *ea* duces miſit itineris.
“In ea verò cùm venerimus loca, ubi forum non obtineamus,
“ſive *adeò* barbarorum in terram, ſive Græcorum, non per injuriam
“inſolentem, ſed neceſſitate coacti commeatus ſumimus.
“Itaque Carduchos, & Chaldæos, & Taochos, qui quamvìs re-

---

[1] Παρεῖχον γὰρ ἡμῖν &c.] Reſpice p. 349. & p. 144. n. 4. Cæterùm, verbo ſuus deeſt caſus, *ſcil.* Τραπεζούντιοι. Confer p. 272. n. 4.

[2] Ἀνθ᾽ ὧν] Leguntur etiam Luc. I. 20.

[3] Καὶ ξένια ἔδωκαν] Confer p. 394. n. 5.

[4] Ἀντετιμῶμεν] Eodem hoc verbo uſus eſt Noſter K. II. p. 333. ἀλλὰ πειράσομαι εἰ ἀντιτιμήσαιμι [illegible] &c.

[5] Εἴ τις — τούτων &c.] Pro Colchis utique cum Græcis tranſegerant Trapezuntii p. 349. De ſtructurâ loci vide p. 356. n. 4. & p. 96. n. 4.

[6] Ὁποίων τινῶν] Lege p. 265. n. 5.

[7] Ὅποι δ᾽ ἂν ἐλθόντες &c.] Conſule *Grot.* de B. & P. l. 2. c. 2. ſect. 7. De ὅποι vide p. 281. n. 5.

[8] Καὶ Καρδούχους, καὶ &c.] De quibus omnibus vide p. 265 & ſeq. p. 284. & p. 321 & ſeq.

“ βασιλέως οὐχ ὑπηκόους ὄντας, ὅμως καὶ μάλα φοβεροὺς
“ ὄντας, πολεμίους ἐκτησάμεθα, διὰ τὸ ἀνάγκην εἶναι λαμ-
“ βάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπεὶ ἀγορὰν οὐ παρεῖχον. [1] Μάκρω-
“ νας δέ γε, καὶ βαρβάρους ὄντας, ἐπεὶ ἀγορὰν οἵαν ἐδύναντο
“ παρεῖχον, φίλους τε ἐνομίζομεν εἶναι, καὶ βίᾳ οὐδὲν ἐλαμ-
“ βάνομεν τῶν ἐκείνων. [2] Κοτυωρίτας δὲ, οὓς ὑμετέρους φατὲ
“ εἶναι, εἴ τι αὐτῶν εἰλήφαμεν, αὐτοὶ αἴτιοι εἰσίν· οὐ γὰρ ὡς [3] φί-
“ λοι προσεφέροντο ἡμῖν, ἀλλὰ κλείσαντες τὰς πύλας, οὔτ' εἴσω
“ ἐδέχοντο, οὔτ' ἔξω [4] ἀγορὰν ἔφερον· ᾐτιῶντο δὲ τὸν παρ' ὑμῶν
“ [5] ἁρμοστὴν τούτων αἴτιον εἶναι. [6] Ὃ δὲ λέγεις, βίᾳ παρελθόντας

“ gis imperio non pareant, ſunt tamen admodum formidabiles, “ hoſtes *nobis* reddidimus, propterea quòd neceſſe erat commeatus ſumere, cùm forum *nobis* rerum venalium non præberent. “ At Macronas, quanquam barbari eſſent, cùm forum, quale “ *quidem* poterant, ſubminiſtrarent, in amicorum eſſe numero “ putabamus, nec quidquam illis vi ademimus. Quod ad Cotyoritas attinet, quos veſtros eſſe dicitis, ſi quid eis ademimus, “ ipſi in culpâ ſunt: non enim erga nos ſe tanquam amicos geſſêre, ſed cùm portas clauſiſſent, neque nos intromittebant, “ neque extra *muros* res venales *ad nos* ferebant: ac horum *quidem* auctorem extitiſſe præfectum à vobis *datum* conquerebantur. Quod autem dicis, *de nobis quoſdam* vi ingreſſos *in ædibus*

---

[1] Μάκρωνας δέ γε, &c.] Adi p. 341 & ſeq.

[2] Κοτυωρίτας δὲ, &c.] Intellige κατά. Sic Noſter K. II. p. 102. Τοὺς μόνους Ἕλληνας, τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἰκοῦντας, οὐδέν τι σαφὲς λέγεται ὡς ὑπήκοοι. ubi vide notata. *Ælian.* itidem V. H. l. 5. c. 17. ἀλλὰ τὰ Ἀταρνέως, ὅτι &c. i. e. *Sed & quod ad Atarneum*, &c. Latinos hanc loquendi rationem imitatos eſſe docet Cl. *Periz.* ad *Sanct.* Miner. l. 4. c. 11. extr.

[3] Φίλοι προσεφέροντο ἡμῖν,] MS. Eton. φίλοι. Sed vide p. 392. n. 2. De phraſi προσφέρεσθαί τινι conſule K. II. p. 498. n. 3.

[4] Ἀγορὰν ἔφερον.] Lege p. 355. n. 2.

[5] Ἁρμοστὴν] *Phavor.* Ἁρμοσταὶ, οἱ παρὰ βασιλέως στελλόμενοι εἰς ἔθνη· ἢ ἁρμοσταὶ, οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι. Sic ferè *Suid.* & *Harpocrat.* Ἁρμοστὴς autem dici videtur παρὰ τὸ ἁρμόζειν τοὺς ἀρχομένους ζῆν κατὰ τοὺς νόμους. De hoc præfecto pluribus agit *Meurſ.* Miſcell. Lacon. l. 2. c. 4. & *Crag.* de republ. Lacedæm. l. 2. c. 13.

[6] Ὃ δὲ λέγεις,] Plenè ſcripſeris Κατ' ἐκεῖνο δὲ ὃ λέγεις, &c. Vide p. 32. n. 3. & 98. n. 4. & p. 126. n. 1.

“σκηνοῦν, ἡμεῖς ἠξιοῦμεν τοὺς κάμνοντας εἰς τὰς στέγας
“δέξασθαι· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνέῳγον τὰς πύλας, ᾗ ἡμᾶς οὐκ
“ἐδέχοντο, αὐτὸ τὸ χωρίον ταύτῃ εἰσελθόντες, ἄλλο μὲν οὐδὲν βίαιον ἐποιήσαμεν· σκηνοῦσι δ᾽ ἐν ταῖς στέγαις οἱ κάμνοντες, τὰ ἑαυτῶν δαπανῶντες· καὶ τὰς πύλας φρουροῦμεν, ὅπως μὴ [1] ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ ἁρμοστῇ ὦσιν οἱ κάμνοντες ἡμῶν, ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν ᾖ κομίσασθαι, ὅταν βουλώμεθα. Οἱ
“δ᾽ ἄλλοι, ὡς ὁρᾶτε, σκηνοῦμεν [2] ὑπαίθριοι ἐν τῇ τάξει,
“παρεσκευασμένοι, ἂν μέν τις εὖ ποιῇ, ἀντευποιεῖν· ἂν δὲ κακῶς, [3] ἀλέξασθαι. [4] Ἃ δὲ ἠπείλησας, ὡς, ἢν ὑμῖν δοκῇ,
“Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας συμμάχους ποιήσεσθε ἐφ᾽ ἡμᾶς·
“ἡμεῖς δὲ, ἢν μὲν ἀνάγκη ᾖ, πολεμήσομεν καὶ ἀμφοτέροις· (ἤδη γὰρ καὶ ἄλλοις πολλαπλασίοις ὑμῶν ἐπολεμή-

“degere, petivimus nos ut ægros ſub tecta reciperent: cùm verò
“portas *illi* non aperirent, quâ nos *parte* non admittebant, eâ
“oppidum ipſum ingreſſi, nihil ſanè aliud violenti fecimus: ipſorum certè ſub tectis agunt ægri, ſua *tamen* in ſe inſumentes:
“atque portas præſidio munitas tenemus, ut nè noſtri *milites* ægri ſint in præfecti veſtri poteſtate, ſed nobis ſit eos *hinc*, cùm
“volemus, exportandi poteſtas. Cæteri, quemadmodum videtis,
“ſub dio *ſuo quiſque* ordine degimus, parati, ſi quis beneficio *nos*
“adſecerit, ad beneficia reddenda: ſin injuriâ, ad eam propulſandam. Quod ad minas tuas attinet, vos *nempe*, ſi ità vobis
“videatur, cum Corylâ & Paphlagonibus ſocietatem adverſùs nos
“facturos; nos, ſi neceſſe ſit, vel cum utriſque bellum geremus:
“(nam cum aliis numero vos longè ſuperantibus bellum geſſi-

---

[1] Ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ &c.] Adi p. 198. n. 2.

[2] Ὑπαίθριοι] Nullam ferè vocem Græcam eſſe, cujus in re militari frequentior uſus ſit, præſertim apud *Polyb.* quàm ὕπαιθρος, exemplis adlatis oſtendit doctiſ. *Caſaub.* Comment. in *Polyb.* p. 121. edit. *Pariſ.* Verùm τὸ ὑπαίθριος nullum citant idoneum auctorem Lexicogr. Noſtro tamen addas licet *Thucyd.* l. 1. c. 134. ἵνα μὴ ὑπαίθριος ταλαιπωρῇ, &c. & *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 4. c. 45. τόνδε τὸν ὑπαίθριον &c.

[3] Ἀλέξασθαι] Vide p. 94. n. 1.

[4] Ἃ δὲ ἠπείλησας,] Confer p. 400. n. 2.

“σομεν) ἂν δὲ δοκῇ [1]ἡμῖν, καὶ φίλον ποιήσομεν τὸν Παφλαγόνα. “Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ ἐπιθυμεῖν τῆς ὑμετέρας πόλεως, καὶ χωρίων τῶν ἐπιθαλαττίων. Πειρασόμεθα οὖν, συμπράττοντες αὐτῷ “ὧν ἐπιθυμεῖ, φίλοι γενέσθαι.”

Ἐκ τούτου μάλα μὲν δῆλοι ἦσαν οἱ συμπρέσβεις τοῦ Ἑκατωνύμου χαλεπαίνοντες τοῖς εἰρημένοις. Παρελθὼν δ᾽ αὐτῶν ἄλλος, εἶπεν ὅτι οὐ πόλεμον ποιησόμενοι ἥκοιεν, ἀλλ᾽ ἐπιδείξοντες ὅτι φίλοι εἰσί. [2]Καὶ ξενίοις, ἢν μὲν ἔλθητε πρὸς τὴν Σινωπέων πόλιν, ἐκεῖ δεξόμεθα· νῦν δὲ [3]τοὺς ἐνθάδε κελεύσομεν διδόναι, ἃ δύνανται· ὁρῶμεν γὰρ πάντα ἀληθῆ ὄντα, ἃ λέγετε. Ἐκ τούτου ξένιά τε ἔπεμπον οἱ Κοτυωρῖται, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐξένιζον τοὺς τῶν Σινω-

“mus) quòd ſi nobis ità videatur, etiam Paphlagonem *illum* nobis amicum adſciſcemus. Audimus certè eum potiundi tum “urbe veſtrâ, tum locis maritimis cupidine corripi. Quare operam dabimus ut, eum in iis quæ cupit *conſequendis* adjuvando, “amicitiam *cum eo* jungamus.”

Tum verò Hecatonymi in legatione collegæ palam ſignificabant ægrè ſe *illa* ferre, quæ *ab eo* fuiſſent prolata. Et ex iis alius in medium progreſſus, dixit ſe non bellum excitaturos veniſſe, ſed oſtenſuros ſe *nobis* eſſe amicos. Quòd ſi ad Sinopenſium urbem acceſſeritis, hoſpitalibus ibi donis vos excipiemus: jam verò *noſtros* qui de hoc loco ſunt jubebimus dare *vobis*, quæ poſſunt; nam vera eſſe omnia, quæ dicitis, videmus. Poſt hæc hoſpitalia dona mittebant Cotyoritæ, & Græcorum duces Sinopenſium leπέων πρέσβεις, καὶ πρὸς ἀλλήλους [1] πολλά τε καὶ ἐπιτήδεια διελέγοντο· τά τε ἄλλα καὶ περὶ τῆς λοιπῆς πορείας ἐπυνθάνοντο, καὶ ὧν ἑκάτεροι ἐδέοντο. Ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο·

---

[1] Ἡμῖν, καὶ φίλον &c.] Lectionem hanc & verborum ordinem exhibet MS. Eton. Vulgò legitur — ἡμῖν καὶ φίλον [illegible] Κορύλαν, καὶ τὸν Παφλαγόνα ποιησόμεθα φίλον. Sed nomen Κορύλαν, cum tribus illis, quæ id ſtatim præcedunt, vocibus, ideò forſan huic loco inſeruit librarius, ut quis per τὸν Παφλαγόνα intelligendus eſſet, clariùs indicaret. Suprà quidem bis vidimus Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας conjunctos: at eoſdem hoc etiam loco conjungi vetant quæ ſequuntur hæc, Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ &c. Porrò, infrà paulò de Hecatonymo ſic Noſter: [illegible] περὶ ὧν εἶπεν, ὡς τὸν Παφλαγόνα φίλον ποιήσοιντο, &c.

[2] Καὶ ξενίοις, ἢν μὲν &c.] De ξενίοις vide p. 349. n. 3. de tranſitione ab obliquâ ad rectam orationem, p. 100. n. 3.

[3] Τοὺς ἐνθάδε] Scil. Κοτυωρίτας.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ συνέλεξαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς στρατιώτας, καὶ ἐδόκει αὐτοῖς περὶ τῆς λοιπῆς πορείας, παρακαλέσαντας τοὺς Σινωπέας, βουλεύεσθαι. Εἴτε γὰρ πεζῇ δέοι πορεύεσθαι, [2] χρήσιμον ἂν ἐδόκουν εἶναι οἱ Σινωπεῖς ἡγεμόνες· (ἔμπειροι γὰρ ἦσαν τῆς Παφλαγονίας) εἴτε κατὰ θάλατταν, προσδεῖν ἐδόκει Σινωπέων· μόνοι γὰρ ἐδόκουν ἱκανοὶ εἶναι πλοῖα παρασχεῖν ἀρκοῦντα τῇ στρατιᾷ. Καλέσαντες οὖν τοὺς πρέσβεις συνεβουλεύοντο, καὶ ἠξίουν [3] Ἕλληνας ὄντας

gatos hoſpitio excipiebant, atque inter ſe de multis *iiſ*que quæ è re erant colloquebantur; inter alia de itinere reliquo percontabantur, déque iis quorum utrique indigebant. *Atque* is quidem huic diei finis erat factus:

Poſtridiè duces collegêre milites, iiſque viſum eſt de reliquo itinere, Sinopenſibus arceſſitis, deliberare. Nam ſive pedibus iter faciendum eſſet, Sinopenſes *ipſi* commodi futuri viæ duces videbantur; (quippe periti erant Paphlagoniæ) ſive mari, *hac eorum* erat ſententia, Sinopenſium ſe opem deſideraturos: ſoli enim eſſe videbantur idonei, qui navigia præberent *ea*, quæ exercitui ſufficerent. Itaque legatos ubi arceſſiverant, in conſilium *eos* adhibebant, petebántque ut Græci cùm eſſent hoc primum

---

[1] *Πολλά τε καὶ ἐπιτήδεια*] MS. Eton. πολλά τε καὶ φιλικὰ &c. Sed hæc vocis receptæ gloſſa videtur. *Heſych.* & *Phavor.* Ἐπιτήδειος, ὁ φίλος: quem ſanè ſenſum apud optimos quoſque auctores ſæpè obtinet.

[2] *Χρήσιμον ἂν ἐδόκουν* &c.] Rectiùs forſan, χρήσιμοι ἂν &c. Cæterùm, ἡγεμόνες in MSto Eton. malè deeſt. Quòd ſi χρήσιμον retinere malis, cum eo intellige χρῆμα: & confer p. 214. n. 2.

[3] *Ἕλληνας ὄντας Ἕλλησι*, &c.] *Steph.* loci ſenſum hunc eſſe ſtatuit, *petebant ut Græcos ſe Græcis exhibentes, hoc primum, ad comiter excipiendum, præſtarent.* Vel, ſi liberiùs interpretari licet, (verba ſunt *Steph.*) *cùm Græci eſſent, ut comitatem*, vel *humanitatem*, *Græcorum naturæ convenientem erga Græcos exhibentes* &c. At *Leuncl.* ità vertit, quaſi ſcriptum eſſet, Ἕλληνας ὄντας, Ἕλλησι τούτῳ πρῶτον &c. Mihi quidem Xenoph. verborum hìc uti trajectione ferè tali, qualem indicavi p. 191. n. 2. & p. 382. n. 3. atque adeò dativus Ἕλλησι ab εὔνους pendere, videtur, non ab ὄντας, ut voluit *Steph.*

Ελλησι τούτῳ πρῶτον καλῶς δέχεσθαι, τοῦ εὔνους τε εἶναι καὶ τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν.

Ανασὰς δὲ Εκατώνυμος, πρῶτον μὲν [1] ἀπελογήσατο περὶ οὗ εἶπεν, ὡς τὸν Παφλαγόνα φίλον ποιήσοιντο, ὅτι οὐχ ὡς τοῖς Ελλησι πολεμησόντων σφῶν εἴποι, ἀλλ' ὅτι, [2] ἐξὸν τοῖς βαρβάροις φίλους εἶναι, τοὺς Ελληνας αἱρήσονται. [3] Επεὶ δὲ συμβουλεύειν ἐκέλευον, ἐπευξάμενος ὧδε εἶπεν, “Εἰ μὲν συμβουλεύοιμι ἃ βέλτιστά μοι δοκεῖ εἶναι, “πολλά μοι ἀγαθὰ γένοιτο· εἰ δὲ μὴ, τἀναντία· [4] αὕτη “γὰρ ἡ ἱερὰ συμβουλὴ λεγομένη εἶναι, δοκεῖ μοι παρεῖναι

ipſos officio rectè atque ordine exciperent, ut *ipſis quoque* Græcis benevoli eſſent & conſilia *quàm poſſent* optima darent.

Cùm autem ſurrexiſſet Hecatonymus, primùm ſe excuſavit de eo quod dixerat, ſe Paphlagonem *ipſis* amicum adjuncturos, non *ità* ſe dixiſſe quaſi bellum adverſùs Græcos ipſi geſturi eſſent, ſed quòd, cùm ipſis barbarorum amicitiâ uti liceret, Græcos *tamen iis* ſunt antelaturi. Cùm verò *eum* conſilium ſuum exponere juberent *Græcorum duces*, precatus *deos* in hanc ſententiam verba fecit, “Si vobis id conſilii dem, quod mihi videtur optimum, multa mihi eveniant commoda; ſin autem, contraria: “nam hæc, ſacra quæ dicitur, adeſſe mihi videtur conſultatio:

---

[1] *Ἀπελογήσατο περὶ οὗ* &c.] Hâc ſtructurâ paſſim utuntur auctores. *Thucyd.* l. 1. c. 72. *τῶν μὲν ἐγκλημάτων πέρι μηδὲν ἀπολογησομένους* —— *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 11. c. 34. *ἀπελογοῦντο περὶ τῆς ὑποβολῆς*, — *ὡς* &c.

[2] Ἐξὸν] *Phavorin.* Ἐξὸν, *παρὸν, εἰόν· καὶ ὅσα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικὰ, οὐδέποτε οἱ Ἀττικοὶ πλαγιάζουσιν, ὅτι πλαγιαζομένων ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ.* Reſpice p. 217. n. 3. Confer pag. 323. lin. penult. & ult.

[3] Ἐπεὶ δὲ *συμβουλεύειν* &c.] Legitur etiam Ἐπεὶ δὴ *συμβουλεύειν μιν ἐκέλευον*, &c. necnon Ἐπεὶ δὲ *συμβουλεύειν μὲν ἐκέλευον*, &c. Sed *Steph.* & *Leuncl.* recepta ſcriptura meritò probata eſt.

[4] *Αὕτη γὰρ ἡ ἱερὰ* &c.] Ex hoc loco *Lucianum* ſumpſiſſe cenſuit *Stephanus*, (quod tum in *annotat.* in Xenoph. tum in Theſ. G. L. ad v. Ἱερὸς monuit) quæ ſcripſit [illegible] ſub init. *Ἀλλὰ οὐδεὶς φθόνος, ὦ παῖ· τὰ μάλιστα ἐκεῖνα νέος τις αὐτὸς ὢν, ἐρχόμενος τῷ ἀρίστῳ,* [illegible] *ἂν ταῦτα* [illegible]*, ἱερά τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν εἶναι,* [illegible] *νῦν σὺ τοῦτο αὐτὴν* [illegible]. Idem vir doctiſ. ab utroque, Xenophonte ſcil. & Luciano, dici proverbialiter putavit, adludendo videlicet ad *ἱερὰν ἄγκυραν*, quam nautæ, tanquam maximam ac validiſſimam, tum demum mittere ſolent, cùm extremo laborant diſcrimine. Hujus meminit *Lucian.* plus vice ſimplici, in *Jove Tragœdo*,

“νῦν γάρ, ἂν μὲν εὖ συμβουλεύσας φανῶ, [1]πολλοὶ ἔσεσθε οἱ ἐπαι-
“νοῦντές με· ἂν δὲ κακῶς, πολλοὶ ἔσεσθε οἱ καταρώμενοι.
“Πράγματα μὲν οὖν οἶδ' ὅτι πολὺ πλείω ἕξομεν, ἐὰν κατὰ θά-
“λατταν κομίζησθε· ἡμᾶς γὰρ δεήσει τὰ πλοῖα πορίζειν· ἢν δὲ
“κατὰ γῆς στέλλησθε, ὑμᾶς δεήσει τοὺς μαχομένους εἶναι. Ὅμως δὲ
“λεκτέα, ἃ γιγνώσκω· ἔμπειρος γάρ εἰμι καὶ τῆς χώρας τῆς
“Παφλαγόνων καὶ τῆς δυνάμεως· [2]ἔχει γὰρ ἡ χώρα ἀμφό-
“τερα, καὶ πεδία κάλλιστα, καὶ ὄρη ὑψηλότατα. Καὶ πρῶτον μὲν
“οἶδα εὐθὺς ὅπου τὴν εἰσβολὴν ἀνάγκη ποιεῖσθαι· οὐ γάρ ἐστιν ἄλλῃ,
“ἢ ᾗ τὰ [3]κέρατα τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους καθ' ἑκάτερά ἐστιν ὑψηλά· ἃ

“jam enim, ſi bonum conſilium dediſſe viſus fuero, multi eritis,
“qui me laudibus adficietis; ſin malum, multi eritis, qui me
“execrabimini. Novi certè quidem nos longè plus moleſtiæ ha-
“bituros, ſi per mare *domum* revertemini; quippe nos navigia
“ſuppeditare oportebit: ſin autem terrâ proficiſcemini, vos
“pugnetis neceſſe erit. Attamen dicenda ſunt, quæ ſentio; nam
“& Paphlagonum regio & vires mihi notæ ſunt: habet nimi-
“rum *hæc* utraque regio *iſta*, tum campos pulcherrimos, tum al-
“tiſſimos montes. Ac primùm novi quidem protinùs quâ parte
“*in eam* ingredi neceſſe ſit; non aliâ utique licet, quàm quâ viæ
“per montem *ducentis* cornua ſunt utrinque excelſa: quæ ſi qui

---

Tragœdo, ſub fin. Adde *Eraſm.* Adag. p. 229. Mihi verò *Lucianus* & in loco primùm citato, & in tractatu ad *Indoct. libros ementem*, ſub finem, ubi legitur itidem *ἱερὸν χρῆμα συμβουλή*, reſpexiſſe videtur, non Xenophontem, ſed Platonem, cujus hæc reperiuntur verba in *Theage*, haud longè ab init. *Ἀλλὰ μὲν δή, ὦ Δημόδοκε, καὶ λέγεταί γε συμβουλὴ ἱερὸν χρῆμα εἶναι. Εἴπερ οὖν καὶ ἄλλη ἡτισοῦν ἐστιν ἱερά, καὶ αὕτη ἂν εἴη, περὶ ἧς σὺ νῦν συμβουλεύῃ.*

[1] *Πολλοὶ ἔσεσθε*] MS. Eton. *ἔσονται*. Sed à lectione vulgatâ minimè recedendum videtur.

[2] *Ἔχει γὰρ* &c.] Vim particulæ ſæpè aliàs attigimus. Vide ſis p. 356. n. 2. & p. 69. n. 1.

[3] *Κέρατα τῆς ὁδοῦ*] *Phavorin.* *Κέρας οὐ μόνον ζωϊκόν ἐστι, ἀλλά που καὶ τοπικὸν τροπικῶς· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ὑψηκέρατα πέτραν.* Scribe *ὑψικέρατα*. Phraſis eſt *Ariſtoph. νεφ.* v. 597.

Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων
Ὑψικέρατα πέτραν

Cæterùm, *τὰς τῶν ποταμῶν καμπὰς ἀγκῶνας κέρατα* ſcribit *Strab.* l. 10. p. 704. ubi vide notata. Pari metaphorâ fluminum flexus *cornua* Latinis dici notiſſimum eſt. Similiter quævis *ἐξοχὴ* ſeu quod in terrâ prominet, atque nonnihil incurvatum eſt, *κέρας* audit. Vide ſis *Philoſtr.* de vitâ Apol. l. 2. c. 18. n. 9. & *Plin.* N. H. l. 3. ſect. 6.

“κρατεῖν κατέχοντες καὶ πάνυ ὀλίγοι δύναιντ’ ἄν· τούτων
“δὲ κατεχομένων, οὐδ’ ἂν οἱ πάντες ἄνθρωποι δύναιντο διελθεῖν.
“Ταῦτα δὲ καὶ δείξαιμι ἄν, εἴ μοι τινὰ βούλεσθε
“συμπέμψαι. Επειτα δὲ οἶδα πεδία ὄντα, καὶ [1] ἱππείαν,
“ἣν αὐτοὶ οἱ βάρβαροι νομίζουσι κρείττω εἶναι ἁπάσης τῆς
“[2] βασιλέως ἱππείας. Καὶ νῦν οὗτοι οὐ παρεγένοντο βασιλεῖ
“καλοῦντι· ἀλλὰ καὶ μεῖζον φρονεῖ ὁ ἄρχων αὐτῶν.
“Ην δὲ καὶ δυνηθῆτε [3] τά τε ὄρη κλέψαι, ἢ φθάσαι λαβόντες,
“καὶ ἐν τῷ πεδίῳ [4] κρατῆτε μαχόμενοι τούς τε ἱππέας
“τούτους καὶ πεζοὺς, μυριάδας πλέον ἢ δώδεκα, ἥξετε
“ἐπὶ ποταμοὺς, πρῶτον μὲν τὸν [5] Θερμώδοντα, εὖρος
“τριῶν πλέθρων· ὃν χαλεπὸν οἶμαι διαβαίνειν, ἄλλως τε

“occupent, vel admodùm pauci tenere poſſint; hiſque *adeò* occupatis,
“nè quidem *cæteri* homines univerſi tranſire poterunt.
“Hæc verò etiam monſtrare potero, ſi quem mecum unà miſeritis.
“Deinde novi plana eſſe, atque equitatum, quem ipſi barbari
“univerſo regis equitatu potiorem ducunt. Atque hoc *adeò*
“tempore ii ad regem *eos* vocantem non profecti ſunt; ſed &
“majores ſpiritus eorum gerit princeps. Quòd ſi poteritis etiam
“montes furtim occupare, vel *eos* capiendo prævertere, atque in
“planitie tum equites hoſce tum pedites, quorum centena ſunt
“viginti ampliùs millia, prælio viceritis, ad amnes venietis, primum
“quidem Thermodonta, cujus eſt trium plethrorum latitudo;
“quem ad trajiciendum difficilem arbitror, præſertim cùm

---

[1] Ἱππείαν,] Nullum ſignificationis, quam hic loci poſtulat illa vox, exemplum adferunt *Steph.* & *Conſtant.* in Theſ. Rectè *Heſych.* & *Phavor.* Ἱππείαν, τὸν ἵππον. eo *ſcil.* ſenſu, quo συλληπτικῶς ἐπὶ τῶν ἱππέων λέγεται.

[2] Βασιλέως] *Perſarum*, κατ’ ἐξοχήν. Conf. p. 10. n. 4.

[3] Τά τε ὄρη κλέψαι, &c.] Venuſtè Græci verbum hoc de iis uſurpant, qui clam, aliis nec opinantibus, quid agunt occupántve. Noſter ſuprà p. 323. πολὺ ἂν κρεῖττον τοῦ ἐρήμου ὄρους καὶ κλέψαι τι &c. Adde p. 324 & ſeq.

[4] Κρατῆτε μαχόμενοι &c.] MS. Eton. κρατῆσαι μαχόμενοι τούς τε ἱππέας τούτους, καὶ πεζῶν μυριάδας &c. A lectione vulgatâ ſtant libri editi, quos vidi, omnes.

[5] Θερμώδοντα &c.] De fluviis hoc loco memoratis agitur in Diſſertat. operi præmiſſâ.

“καὶ πολεμίων πολλῶν μὲν ἔμπροσθεν ὄντων, πολλῶν δὲ ὄπι-
“σθεν ἑπομένων· δεύτερον δ' Ἶριν, τρίπλεθρον ὡσαύτως· τρί-
“τον δ' Ἅλυν, οὐ [1] μεῖον δυοῖν σταδίοιν· ὃν οὐκ ἂν δύναισθε
“ἄνευ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δὲ τίς ἔσται ὁ παρέχων; ὡς
“δ' αὔτως καὶ ὁ Παρθένιος ἄβατος· ἐφ' ὃν ἔλθοιτε ἄν,
“εἰ τὸν Ἅλυν τοῦτον διαβαίητε. Ἐγὼ μὲν οὖν οὐ χαλεπὴν
“ὑμῖν εἶναι νομίζω τὴν πορείαν, ἀλλὰ παντάπασιν ἀδύνα-
“τον. Ἂν δὲ πλέητε, ἔστιν ἐνθένδε μὲν [2] εἰς Σινώπην παρα-
“πλεῦσαι, ἐκ Σινώπης δὲ εἰς Ἡράκλειαν· ἐξ Ἡρακλείας
“δὲ [3] οὔτε πεζῇ οὔτε κατὰ θάλατταν ἀπορία· πολλὰ γάρ
“ἐστι πλοῖα ἐν Ἡρακλείᾳ.”

Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἔλεξεν, οἱ μὲν ὑπώπτευον φιλίας ἕνεκα [4] τῆς

“multi ſint à fronte hoſtes, multi à tergo ſequantur: ad alterum *deinde venietis* Irim, trium itidem plethrorum *latitudine*: ad tertium *poſtea* Halyn, duo non minus ſtadia *latum*; quem abſque navibus trajicere non poteritis: naves verò quis vobis ſuppeditabit? itidem & Parthenius tranſiri non poterit; ad quem veniendum vobis erit, ſi Halyn hunc trajeceritis. Quapropter equidem cenſeo non difficile vobis eſſe *hoc* iter, ſed omnino non poſſe perfici. *Jam* ſi navigetis, licet hinc Sinopen navibus proficiſcamini, ex Sinope Heracleam; ex Heracleâ *pergentibus* nec in itinere pedeſtri nec per mare *vobis erit* difficultas: quippe multæ ſunt apud Heracleam naves.”

Hæc ubi dixiſſet, alii ſuſpicabantur ſic dixiſſe *eum* propter ami-

---

[1] Μεῖον] MS. Eton. μεῖν &c. Sed & adverbiali formâ illâ rectè ſcribi ſolet. K. II. p. 103. ἐγὼ δὲ [illegible] μεῖον [illegible] &c.

[2] Εἰς Σινώπην παραπλεῦσαι.] Phavor. Παραπλεῖν, [illegible] καὶ τὸ [illegible] τοὺς πλοῦν. Similiter Thucyd. l. 8. c. 63. [illegible] ἐς Χίον, &c.

[3] Οὔτε πεζῇ οὔτε &c.] Conſule omnino K. II. p. 643. n. 4.

[4] Τῆς Κορύλα λέγειν] Sic principes quidem edit. & MS. Eton. in quo legitur etiam ταῦτα inter Κορύλα & λέγειν. Fuêre, quibus placuit τὰ ὡς Κορύλα. Sed nil mutandum. Noſter ſuprà p. 24. itidem de Κύρου φιλίας loquitur. De λέγειν vide p. 206. n. 3.

Κορύλα λέγειν, (καὶ γὰρ ἦν [1] πρόξενος αὐτοῦ) οἱ δὲ καὶ ὡς δῶρα ληψόμενον διὰ τὴν συμβουλὴν ταύτην· οἱ δ' ὑπώπτευον καὶ τούτου ἕνεκα λέγειν, ὡς μὴ πεζῇ ἰόντες τὴν Σινωπέων χώραν κακόν τι ἐργάζοιντο. Οἱ δ' οὖν Ἕλληνες [2] ἐψηφίσαντο κατὰ θάλατταν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι. Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν εἶπεν, “Ὦ Σινωπεῖς, “ [3] οἱ μὲν ἄνδρες ᾕρηνται πορείαν, ἣν ὑμεῖς συμβουλεύετε· οὕτω δ' “ ἔχει, εἰ μὲν [4] μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι ἱκανὰ, ὡς ἀριθμῷ ἕνα μὴ “ καταλείπεσθαι ἐνθάδε, ἡμεῖς ἂν πλέοιμεν· εἰ δὲ μέλλοιμεν οἱ “ μὲν καταλείψεσθαι, οἱ δὲ πλεύσεσθαι, οὐκ ἂν ἐμβαίημεν εἰς τὰ “ πλοῖα. Γινώσκομεν γὰρ ὅτι ὅπου μὲν ἂν κρατῶμεν, δυναίμεθ' “ ἂν καὶ σώζεσθαι, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν· εἰ δέ που ἥττους τῶν πο- “ λεμίων ληφθησόμεθα, εὔδηλον δὴ ὅτι ἐν ἀνδραπόδων χώρᾳ

citiam Corylæ, (etenim hujus erat hoſpes) alii etiam quòd munera ob conſilium hoc accepturus eſſet: alii autem ſuſpicabantur hâc quoque de cauſâ *eum* hæc protuliſſe, ut nè pedibus iter ingreſſi Sinopenſium agro detrimenti aliquid inferrent. Tandem Græci decreverunt iter per mare faciendum. Secundùm hæc Xenophon *in hanc ſententiam* loquutus eſt, “ Iter illud, Sinopenſes, “ delegêre milites, cujus *inſtituendi* vos *iis* eſtis auctores; verùm “ ità ſe res habet, ſi tanta erit navium copia, ut nè unus quidem “ hìc relinquatur, nos navigabimus: ſin futurum ut alii relinquamur, navigemus alii, nequaquam naves conſcendemus. Scimus “ enim, ubicunque ſuperiores fuerimus, fore ut & ſalvi eſſe & “ commeatus habere poſſimus; ſin alicubi hoſtibus inferiores de- “ prehendamur, perſpicuum ſanè eſt mancipiorum nos ſorte fore

---

[1] Πρόξενος] Adi p. 379. n. 5.

[2] Ἐψηφίσαντο] Diſcrimen inter medium hoc & activum ejuſdem originis verbum videre eſt p. 359. n. 2.

[3] Οἱ μὲν ἄνδρες ᾕρηνται] Sic ex MSto Eton. reſcribendum. Editi pleríque omnes dant οἱ μὲν ἄνδρες οἱ ᾕρηνται &c. Verùm *Steph.* & *Muret.* particulam οἱ in οὗτοι, vel ὅσοι, vertendam cenſuerunt; quam *Leuncl.* delendam tanquam ſupervacaneam rectiùs judicavit. Huic tandem libros ſe inveniſſe dicenti, qui particulam illam non habent, ſe accedere profitetur *Stephanus.*

[4] Μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι] Sic Act. XI. 28. λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι &c. ubi prius verbum in quibuſdam codicibus malè omittitur. Adde Act. XXVII. 10.

« ἐσόμεθα.» Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ πρέσβεις, πέμπειν ἐκέλευον πρέσβεις. Καὶ πέμπουσι Καλλίμαχον Ἀρκάδα, καὶ Ἀρίστωνα Ἀθηναῖον, καὶ Σαμόλαν Ἀχαιόν· καὶ οἱ μὲν ᾤχοντο.

Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ [1] Ξενοφῶντι, ὁρῶντι μὲν πολλοὺς ὁπλίτας τῶν Ἑλλήνων, ὁρῶντι δὲ πολλοὺς πελταστάς, πολλοὺς δὲ καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας, καὶ ἱππέας δέ, καὶ μάλα ἤδη διὰ τὴν τριβὴν ἱκανοὺς ὄντας, ἐν τῷ Πόντῳ (ἔνθα οὐκ ἂν ἀπ' ὀλίγων χρημάτων τοσαύτη δύναμις παρεσκευάσθη) καλὸν αὐτῷ ἐδόκει εἶναι καὶ χώραν καὶ δύναμιν τῇ Ἑλλάδι προσκτήσασθαι, πόλιν κατοικίσαντας. Καὶ γενέσθαι ἂν ἐδόκει αὐτῷ μεγάλη, καταλογιζομένῳ τό, τε αὐτῶν πλῆθος, καὶ τοὺς περιοικοῦντας τὸν Πόντον. [2] Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθύετο, πρίν τινι εἰπεῖν τῶν στρατιωτῶν, [3] Σιλανὸν παρακαλέσας τὸν Κύρου μάντιν γενόμενον, τὸν Ἀμβρα-

« *multatos.*» Hæc ubi legati audiiſſent *Sinopenſes*, *Græcos* ut legatos mitterent hortabantur. Itaque Callimachum mittunt Arcada, & Ariſtonem Athenienſem, & Samolan Achæum; iiſque adeò profecti ſunt.

Intereà Xenophon, multos cùm Græcorum gravis armaturæ milites intueretur, intueretur peltaſtas multos, multos etiam ſagittarios & funditores, & equites, *eóſque* jam valdè propter longum uſum idoneos, in Ponto (ubi exiguis pecuniis tantus exercitus comparari non potuerit) rem fore præclaram exiſtimabat, ſi conditâ civitate, & regionem & potentiam Græciæ acquirerent. Atque *ea civitas* magna ipſi futura videbatur expendenti tum eorum *qui ipſi aderant* multitudinem, tum eorum qui Pontum circumcolebant. Et horum *quidem* cauſâ *mactatis hoſtiis* exta conſulebat, priuſquam *animo quod cogitabat* ulli militum exponeret, arceſſito Silano Ambraciotâ, quo Cyrus vate fuerat κιώτην. Ὁ δὲ Σιλανὸς, δεδιὼς μὴ γένοιτο ταῦτα, καὶ καταμείνειέ που ἡ στρατιὰ, ἐκφέρει εἰς τὸ στράτευμα λόγον ὅτι Ξενοφῶν βούλεται καταμεῖναι τὴν στρατιὰν, καὶ πόλιν οἰκίσαι, καὶ ἑαυτῷ ὄνομα καὶ δύναμιν περιποιήσασθαι. Αὐτὸς δὲ ὁ Σιλανὸς ἐβούλετο ὅτι τάχιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφικέσθαι· [1] οὓς γὰρ παρὰ Κύρου ἔλαβε τρισχιλίους δαρεικοὺς, ὅτε τὰς δέκα ἡμέρας ἠλήθευσε θυόμενος Κύρῳ, διεσεσώκει. Τῶν δὲ στρατιωτῶν, ἐπεὶ ἤκουσαν, τοῖς μὲν ἐδόκει βέλτιστον εἶναι καταμεῖναι, [2] τοῖς δὲ πολλοῖς, οὔ. Τιμασίων δὲ ὁ Δαρδανεὺς καὶ Θώραξ ὁ Βοιώτιος πρὸς ἐμπόρους τινὰς παρόντας τῶν Ἡρακλεωτῶν καὶ Σινωπέων [3] λέγουσιν ὅτι, εἰ μὴ ἐκποριοῦσι τῇ στρατιᾷ μισθὸν, ὥστε ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια ἐκπλέοντας, ὅτι κινδυνεύσοι μεῖναι τοσαύτη δύναμις ἐν τῷ Πόν-

---

[1] Ξενοφῶντι — καλὸν αὐτῷ] Pronomen hic πλεονάζει, uti & Κ. Π. p. 30. [illegible] τῷ [illegible] — [illegible] μοι. Ubi vide notata. Add. Marc. V. 2. Apocal. II. 7.

[2] Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθύετο,] Adi p. 124. n. 3. Confer etiam p. 259. n. 5.

[3] Σιλανὸν παρακαλέσας &c.] Reſpice p. 73.

uſus. Silanus autem, veritus nè hæc *ità* fierent, exercitúſque *adeò* alicubi remaneret, in caſtra rumorem effert velle Xenophontem exercitum iſthic manere, & urbem exſtruere, & ſibi nomen ac potentiam comparare. At Silanus ipſe quàm celerrimè in Græciam pervenire cupiebat; nam daricos ter mille, quos à Cyro acceperat, cùm de decem *illis* diebus Cyri nomine exta conſulens vera protuliſſet, conſervârat. Militum autem, *rem* ubi audierant, nonnullis viſum eſt optimum manere, majori parti non *ità viſum*. Timaſion autem Dardanius & Thorax Bœotius mercatoribus quibuſdam Heracliensibus ac Sinopenſibus dicunt periculum fore, niſi ſtipendium exercitui ſubminiſtrarent, ut navigantibus ſuppeteret commeatus, nè tantæ in Ponto copiæ maτῳ. [1] Βουλεύεται γὰρ Ξενοφῶν, καὶ ἡμᾶς παρακαλεῖ, ἐπειδὰν ἔλθῃ τὰ πλοῖα, τότ᾽ εἰπεῖν ἐξαίφνης τῇ ϛρατιᾷ, “Ἄνδρες, νῦν μὲν ὁρῶμεν ὑμᾶς [2] ἀπόρους ὄντας καὶ ἐν τῷ ἀπόπλῳ ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια, καὶ οἴκαδε ἀπελθόντας ὀνῆσαί τι τοὺς οἴκοι· εἰ δὲ βούλεσθε [3] τῆς κύκλῳ χώρας περὶ τὸν Πόντον οἰκουμένης ἐκλεξάμενοι ὅπῃ ἂν βούλησθε κατασχεῖν, καὶ τὸν μὲν θέλοντα, ἀπιέναι οἴκαδε, τὸν δὲ ἐθέλοντα, μένειν αὐτοῦ, [4] πλοῖα δὴ ὑμῖν πάρεϛιν, ὥϛε ὅπῃ βούλεσθε ἐξαίφνης ἂν ἐπιπέσοιτε.”

---

[1] Οὓς γὰρ παρὰ Κύρου &c.] Confer p. 73.

[2] Τοῖς δὲ πολλοῖς,] MS. Eton. τοῖς δὲ πλείοσι, ex interpretamento. Vide ſis p. 42. n. 4.

[3] Λέγουσιν ὅτι, εἰ — ὅτι] *Nemo non videt*, inquit Leuncl. *abundare vel primo vel altero loco particulam ὅτι, bis poſitam. Ego*, pergit idem vir doctus, *priori expungendam crediderim; niſi quis ἑλληνισμὸν [illegible] aliquem in his edoceat.* Ejus exempla jam notavi p. 217. n. 2. & p. 221. n. 6. Adde p. 381. n. 3. & K. II. p. 332. n. 1. p. 363. n. 3. p. 366. n. 1. Confer 1 Joh. III. 20. & 1 Cor. XII. 15. unde, cùm *Eraſmus* pleonaſmum hunc ignoraret, particulam ὅτι ejiciendam autumavit.

Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἔμποροι ἀπήγγελον ταῖς πόλεσι· συνέπεμψε δ᾽ αὐτοῖς Τιμασίων ὁ Δαρδανεὺς Ἐρύμαχόν τε τὸν Δαρδανέα καὶ Θώρακα τὸν Βοιώτιον, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἐροῦντας.

nerent: Nam Xenophon, *inquiunt*, *hoc* init conſilii, & nos hortatur, ut poſteaquam venerint navigia, tum ſubitò *ſic* adloquamur exercitum, “Videmus jam vos, milites, eas ad anguſtias redactos, ut neque commeatum inter enavigandum obtinere poſſitis, neque domum reverſi, commodi quidquam iis qui domi ſuerint præſtare: quòd ſi vobis viſum ſit partem aliquam regionis undique verſùm *hujus* circa Pontum habitatæ, delectu facto ubicunque vobis libitum fuerit, occupare, ac *deinde* eum, cui libet, domum abire, eum item, qui velit, hîc manere, naves ſanè vobis adſunt, adeò ut in quamcunque voletis partem ſubitò impetum facere potueritis.”

Hæc cùm mercatores illi audiiſſent, *ſuas* ad civitates referebant: ac unà cum iis Timaſion Dardanius Erymachum Dardanium & Thoracem Bœotium miſit, qui eadem hæc exponerent.

---

[1] Βουλεύεται γὰρ &c.] Vide p. 129. n. 2.

[2] Ἀπόρους &c.] MS. Eton. & libri quidam typis impreſſi, quos ſequutus eſt *Æmil.* dant εὐπόρους, ſenſu & contrario quidem & incommodo. *Steph.* & *Leuncl.* re ipſâ poſtulante, ἀπόρους reſtituerunt.

[3] Τῆς κύκλῳ χώρας &c.] Intellige μέρος τι. Vide p. 347. n. 7. & Marc. VI. 36.

[4] Πλοῖα δὴ &c.] Sic rectè *Leuncl.* Vulgò legitur πλοῖα δὲ ὑμῖν &c. *Stephano* placuit πλοῖα γ᾽ ὑμῖν &c.

Σινωπεῖς δὲ καὶ Ἡρακλεῶται ἀκούσαντες, πέμπουσι πρὸς Τιμασίωνα, καὶ κελεύουσι [1] προστατεῦσαι, λαβόντα χρήματα, ὅπως ἐκπλεύσῃ ἡ στρατιά. Ὁ δὲ, ἄσμενος ἀκούσας, ἐν συλλόγῳ τῶν στρατιωτῶν ὄντων, λέγει τάδε, “Οὐ δεῖ προσέχειν μονῇ, ὦ ἄνδρες, οὐδὲ τῆς Ἑλλάδος οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι. Ἀκούω δέ τινας [2] θύεσθαι ἐπὶ τούτῳ, οὐδ' ὑμῖν λέγοντας. Ὑπισχνοῦμαι δὲ ὑμῖν, ἐὰν ἐκπλέητε ἀπὸ νουμηνίας, μισθοφορὰν παρέξειν ὑμῖν [3] Κυζικηνὸν ἑκάστῳ [4] τοῦ μηνός· καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν Τρῳάδα, ἔνθεν καὶ εἰμὶ φυγάς· [5] καὶ ὑπάρξει ὑμῖν ἡ ἐμὴ [6] πόλις· ἑκόντες γάρ με δέξονται. Ἡγήσομαι δὲ αὐτὸς ἐγὼ ἔνθεν πολλὰ χρήματα λήψεσθε. Ἔμπειρος δέ εἰμι τῆς Αἰολίδος, καὶ τῆς Φρυγίας, καὶ

Sinopenſes autem & Heracleotæ ea ubi audiiſſent, mittunt ad Timaſionem, atque hortantur ei ut efficiendo, acceptâ pecuniâ, præeſſet, ut exercitus è *Ponto* navigaret. Ille verò, his libenter auditis, quo tempore militum erat conventus, hâc uſus eſt oratione, “Non oportet, milites, ad manſionem animum convertere, aut quidquam pluris quàm Græciam facere. At quoſdam audio de hoc exta conſulere, vobis rem licèt minimè expoſuerint. Vobis autem, ſi ab ipſo menſis initio enavigaveritis, ſtipendium menſtruum me in ſingulos Cyzicenum præbiturum polliceor: & vos *quidem* in Troada ducam, unde *jam* exulo: ac præſto vobis erit mea civitas; quippe me libenter excipient. Ipſe porrò vobis ea ad loca dux ero, unde multas conſequemini pecunias. Peritus utique ſum Æolidis, & Phrygiæ, &

---

[1] *Προστατεῦσαι, — ὅπως* &c.] Sic K. Π. p. 9. *οἱ προστατεύοντα, ὅπως καὶ* &c.

[2] *Θύεσθαι ἐπὶ τούτῳ,*] Vide ſuprà paulò pag. 409. n. 2.

[3] *Κυζικηνὸν*] *Heſych.* & *Phavor.* *Κυζικηνοὶ στατῆρες· διαβεβόηνται ὡς εὖ κεχαραγμένοι· πρόσωπον δ' ἐπὶ γυναικὸς ὁ τύπος.* *Suid.* *πρόσωπον δ' ἐπὶ γυναικεῖον ὁ τύπος· ἐπὶ δὲ θατέρῳ προτομὴ λέοντος.* Viginti octo drachmas valebat quiſque ſtater.

[4] *Τοῦ μηνὸς*] Sic ſuprà p. 33. *δαρεικὸν — τρία ἡμιδαρεικὰ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ·* ubi vide n. 1.

[5] *Καὶ ὑπάρξει*] Valet hic *aderit, favebit, à partibus ſtabit*: cujus ſignificationis exemplum ex *Demoſt.* adfert *Budæus* Comm. L. G. pag. 135.

[6] *Πόλις· ἑκόντες*] Conſule p. 115. n. 3. & p. 172. n. 2.

“τῆς Τρῳάδος, καὶ τῆς Φαρναβάζου ἀρχῆς πάσης· [1] τὸ μὲν, “διὰ τὸ ἐκεῖθεν εἶναι· τὸ δὲ, διὰ τὸ ἐστρατεῦσθαι ἐν αὐτῇ σὺν “Κλεάρχῳ τε καὶ Δερκυλλίδᾳ.”

Αναστὰς δ’ εὐθὺς Θώραξ ὁ Βοιώτιος, (ὃς ἀεὶ περὶ στρατηγίας Ξενοφῶντι ἐμάχετο,) ἔφη, εἰ ἐξέλθοιεν ἐκ τοῦ Πόντου, ἔσεσθαι αὐτοῖς Χεῤῥόνησον, χώραν καλὴν καὶ εὐδαίμονα· [2] ὥστε τῷ βουλομένῳ, ἐνοικεῖν, τῷ δὲ μὴ βουλομένῳ, ἀπιέναι οἴκαδε· γελοῖον δ’ εἶναι, ἐν τῇ Ελλάδι οὔσης χώρας πολλῆς καὶ ἀφθόνου, ἐν τῇ βαρβάρων [3] μαστεύειν. Εστε δ’ ἂν, ἔφη, [4] ἐκεῖ γένησθε, κἀγὼ, καθάπερ Τιμασίων, ὑπισχνοῦμαι ὑμῖν τὴν μισθοφοράν. Ταῦτα δ’ ἔλεγεν, εἰδὼς ἃ Τιμασίωνι οἱ Ηρακλεῶται καὶ

“Troadis, & totius Pharnabazi præfecturæ: illius quidem, quòd “inde ſim *oriundus*; hujus verò, quòd in eâ cum Clearcho & “Dercyllidâ militaverim.”

Thorax autem Bœotius cùm ſtatim ſurrexiſſet, (qui ſemper de ducis munere cum Xenophonte contendebat) ipſis ceſſuram aiebat Cherſoneſum, regionem pulchram & opulentam, ſi è Ponto exirent: adeò ut ei, qui velit, in eâ habitare, ei, qui nolit, domum abire *liceat*: ridiculum autem eſſe, cùm in Græciâ eſſet ager amplus & copioſus, barbarorum *eum* in regione quærere. Eò verò, inquit, donec perveneritis, etiam ipſe, ſicut Timaſion, ſtipendium vobis polliceor. Hæc *Thorax* dicebat, quòd nôſſet quæ

---

[1] Τὸ μὲν, διὰ &c.] MS. Eton. τὸ μὲν — τὸ δὲ, διὰ τὸ συνεστρατεῦσθαι &c. Editi quidam — διὰ τὸ στρατεύσασθαι &c. Sed melioris notæ libri receptam præſtant lectionem. Cæterùm, cum priore articulo intelligendum in primis eſt Τρῳάδος.

[2] Ὥστε τῷ βουλομένῳ, ἐνοικεῖν, &c.] Supple ἐξεῖναι, vel ἂν ἐξεῖναι. In MSto Eton. μὴ ante βουλομένῳ, quod mox ſequitur, perperam deeſt. Sic enim Noſter paulò infrà, τὸ μὲν βουλόμενον ἀποπλεῖν ἤδη, τὸ δὲ μὴ βουλόμενον, &c.

[3] Μαστεύειν.] Adi p. 201. n. 5.

[4] Ἐκεῖ γένησθε.] *Thom. Magiſt.* Ἐκεῖ — ἐγὼν δὲ ὡς οἱ δοκιμώτατοι τῶν παλαιῶν ἐπὶ στάσεως τιθέασι τὸ ἐκεῖ — τὸ δὲ ἐκεῖσε, ἐπὶ κινήσεως. *Phavor.* κεῖται δὲ τὸ ἐκεῖ μετὰ ῥήματος στάσεως δηλωτικοῦ. His forſan auctoribus *Gatakerus* de ſtilo N. T. c. 43. negat voculam illam ἐκεῖ, *illuc*, ſeu *motum ad locum* ſignificare. Sed grammaticos illos errore lapſos oſtendit exemplum hoc Xenophontéum. Similiter *Ælian.* V. H. l. 2. c. 13. — καὶ ἐκεῖ ἠγωνίζετο. Sunt itaque locutiones Matt. II. 22. — ἐκεῖ ἀπελθεῖν, &c. XXIV. v. 28. ἐκεῖ συναχθήσονται, benè Græcæ. Cæterùm, de verbo γένησθε vide ſcripta contra *Millium* p. 8. n. 3.

οἱ Σινωπεῖς [1] ἐπηγγέλλοντο ὥστε ἐκπλεῖν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν [2] ἐν τούτῳ ἐσίγα. Ἀναστὰς δὲ Φιλήσιος καὶ Λύκων οἱ Ἀχαιοὶ, ἔλεγον ὡς δεινὸν εἴη, ἰδίᾳ μὲν Ξενοφῶντα πείθειν τε καταμένειν, καὶ [3] θύεσθαι ὑπὲρ τῆς μονῆς, μὴ [4] κοινοῦντα τῇ στρατιᾷ· εἰς δὲ κοινὸν μηδὲν ἀγορεύειν περὶ τούτων· ὥστε ἠναγκάσθη ὁ Ξενοφῶν ἀναστῆναι καὶ εἰπεῖν τάδε·

“Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, θύομαι μὲν (ὡς ὁρᾶτε) ὁπόσα δύναμαι, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, ὅπως ταῦτα τυγχάνω καὶ λέγων καὶ νοῶν καὶ πράττων, ὁποῖα μέλλει τε ὑμῖν κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔσεσθαι καὶ ἐμοί. Καὶ νῦν ἐθυόμην περὶ αὐτοῦ τούτου, εἰ ἄμεινον εἴη ἄρχεσθαι λέγειν εἰς ὑμᾶς καὶ

Heraclienſes & Sinopenſes Timaſioni promiſerant *eâ conditione*, ut enavigarent *Græci*. Intereà ſilebat Xenophon. Cùm autem Phileſius & Lycon Achæi ſurrexiſſent, grave *quiddam* aiebant eſſe, Xenophontem privatim & *Græcos* ut manerent ſuadere, & exta de manſione conſulere, re cum exercitu non communicatâ; *jam* verò publicè de his nihil loqui: itaque coactus eſt Xenophon ut ſurgeret & hâc uteretur oratione:

“Equidem, milites, exta (quemadmodùm videtis) quantum “poſſum conſulo, tum veſtrûm tum mei ipſius gratiâ, ut ea lo-“quar & cogitem & agam, quæ tam vobis quàm mihi futura ſint “maximo decori & commodo. Jámque adeò hâc ipſâ de cauſâ “conſulebam exta, num potius eſſet me initium loquendi &

---

[1] Ἐπηγγέλλοντο ὥστε &c.] MS. Eton. ὑπισχνοῦντο ὥστε &c. Perperam, & ex interpretatione. *Phavor.* & *Thom. Magiſt.* Ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνοῦμαι. Eadem reperitur vis & conſtructio particulæ ὥστε *Thucyd.* l. 4. c. 37. εἰ βούλοιντο τὰ ὅπλα παραδοῦναι καὶ σφᾶς αὐτοὺς Ἀθηναίοις, ὥστε βουλεῦσαι &c. & ejuſd. l. c. 46. ξυνέβησαν ὥστε &c. i. e. *compoſitionem ea conditione fecerunt.*

[2] Ἐν τούτῳ] Vide p. 80. n. 4.

[3] Θύεσθαι ὑπὲρ τῆς &c.] Suprà p. 412. modò dixerat θύεσθαι ἐπὶ τούτῳ, ubi vide notata: mox infrà ἐθυόμην περὶ αὐτοῦ &c. Uſque adeò ſtilum variare amant Attici.

[4] Κοινοῦντα] Vet. cod. aliquot (*Stephani* verba legis) vocem paſſivam κοινούμενον hic habent, quâ & alibi eum uti comperio: & infrà paulò leges ἀνακοινούμενος. Hactenus ille. Noſter etiam ſuprà p. 185. paſſivâ hujus verbi formâ uſus eſt; at p. 186. activâ quoque. Et ſic quidem ſæpè auctores. *Thucyd.* lib. 4. c. 4. ὕστερον καὶ τοῖς ταξιάρχοις κοινώσας, &c.

“ προφέρειν περὶ τούτου, ἢ παντάπασι μηδ' ἅπτεσθαι τοῦ πράγ-
“ ματος. Σιλανὸς δέ μοι ὁ μάντις ἀπεκρίνατο, [1] τὸ μὲν
“ μέγιστον, τὰ ἱερὰ καλὰ εἶναι· ([2] ᾔδει γὰρ καὶ ἐμὲ οὐκ ἄπει-
“ ρον ὄντα, διὰ τὸ ἀεὶ παρεῖναι τοῖς ἱεροῖς) ἔλεξε δὲ ὅτι ἐν
“ τοῖς ἱεροῖς φαίνοιτό τις δόλος καὶ ἐπιβουλὴ ἐμοί· [3] ὀρθῶς
“ ἄρα, γιγνώσκων ὅτι αὐτὸς ἐπεβούλευε διαβάλλειν με
“ πρὸς ὑμᾶς. [4] Ἐξήνεγκε γὰρ τὸν λόγον ὡς ἐγὼ πράττειν
“ ταῦτα διανοοίμην ἤδη, οὐ πείσας ὑμᾶς. Ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν
“ ἀποροῦντας ὑμᾶς ἑώρων, τοῦτ' ἂν ἐσκόπουν, ἀφ' οὗ ἂν
“ γένοιτο ὥστε λαβόντας ὑμᾶς πόλιν, τὸν μὲν βουλόμενον,
“ ἀποπλεῖν ἤδη, [5] τὸν δὲ μὴ βουλόμενον, ἐπεὶ κτήσαιτο ἱκανὰ

“ agendi vobiſcum de his *rebus* facere, an omnino negotium *hoc*
“ nè quidem attingere. Vates certè Silanus mihi reſpondebat
“ exta, quod maximum eſt, læta eſſe: (nôrat enim me quoque
“ *muneris illius* non eſſe imperitum, quippe qui ſacris ſemper
“ adfuerim) aiebat porrò in extis ſignificari fraudem & inſidias
“ adverſùs me: nimirum rectè, cùm cognoſceret *id* ſe inſidioſè
“ molitum, ut me apud vos criminaretur. Nam rumorem extulit
“ me jam hæc facere cogitare, vobis *in ſententiam meam* ſuaden-
“ do non perductis. Ego verò, ſi vos anguſtiis premi viderem,
“ id *utique* conſiderârim, vnde fieri poſſet ut, poſtquam urbem
“ vos *aliquam* ceperitis, qui vellet, jamjam navigio diſcederet;
“ qui *jam* nollet, ubi *ſaltem* eam rerum copiam comparaverit,

---

[1] Τὸ μὲν μέγιστον,] Sic ſuprà p. 26. οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν, τὸ μὲν μέγιστον, &c.

[2] Ἤδει γὰρ καὶ ἐμὲ &c.] Fortaſſis, ait *Stephanus*, ſcripſit Xenophon, ᾔδει γὰρ καὶ ἐμὲ οὐκ ἄπειρον, διὰ τὸ ἀεὶ παρεῖναι, τῶν ἱερῶν. alioqui poſt ἄπειρον ὄντα genitivus [illegible], aliúſve hujuſmodi, deeſſe videri poſſet. Sed nil mutandum: quippe quia rectè dicitur οὐκ ἄπειρον ὄντα, διὰ τὸ ἀεὶ παρεῖναι τοῖς ἱεροῖς, pro οὐκ ἄπειρον ὄντα τῶν ἱερῶν, διὰ τὸ ἀεὶ παρεῖναι αὐτοῖς.

[3] Ὀρθῶς ἄρα, γιγνώσκων &c.] Locus ſic mihi diſtinguendus videtur; ut referatur ὀρθῶς ad ἔλεξε. Vulgò, ὀρθῶς ἄρα γιγνώσκων, &c. ut jungatur ὀρθῶς cum γιγνώσκων.

[4] Ἐξήνεγκε γὰρ τὸν &c.] Sic paulò ſuprà p. 410. ἐκφέρει ὡς τὸ στράτευμα λέγειν, &c. ubi MS. Eton. perperam exhibet εἰσφέρει pro ἐκφέρει.

[5] Τὸν δὲ μὴ βουλόμενον, &c.] Ex præcedenti membro huc etiam adferendum eſt ἀποπλεῖν. Sic infrà εἶναι ſupprimitur: καὶ ὅτι ἐὰν μὲν ὁδὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα μέλλῃ εἶναι, αὐτοὺς ἐπαινέσαι δεῖ πορεύεσθαι· ἐὰν δέ τις βούληται ἐς τοὺς βαρβάρους, &c. Cæterùm, οἰκείους dicit, quos paulò ſuprà p. 411 dixerat τοὺς οἴκοι de quibus vide p. 223. n. 4.

“ὥστε καὶ τοὺς ἑαυτοῦ οἰκείους ὠφελῆσαί τι. Ἐπεὶ δ' ὁρῶ ὑμῖν
“καὶ τὰ πλοῖα πέμποντας Ἡρακλεώτας καὶ Σινωπεῖς, καὶ
“μισθὸν [1] ὑπισχνουμένους ὑμῖν ἄνδρας ἀπὸ νουμηνίας, καλόν
“μοι δοκεῖ εἶναι σωζομένοις ἔνθα βουλόμεθα, [2] μισθὸν τῆς
“πορείας λαμβάνειν· καὶ αὐτός τε ἀναπαύομαι ἐκείνης τῆς
“διανοίας, καὶ ὁπόσοι πρός με προσῄεσαν, λέγοντες ὡς
“χρὴ ταῦτα πράττειν, [3] ἀναπαύσασθαί φημι χρῆναι. Οὕ-
“τω γὰρ γιγνώσκω· [4] ὁμοῦ μὲν ὄντες πολλοὶ, ὥσπερ νυνὶ,
“δοκεῖτε ἄν μοι καὶ ἔντιμοι εἶναι, καὶ ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια·
“([5] ἐν γὰρ τῷ κρατεῖν ἐστὶ καὶ τὸ λαμβάνειν τὰ τῶν ἡττω-

“ut utilitatem ſuis aliquam adferre poſſit, *tandem etiam diſcede-*
“*ret*. Cùm autem & Heraclienſes & Sinopenſes navigia vobis
“mittere videam, & nonnullos ab ineunte ſtatim menſe ſtipen-
“dium vobis polliceri, commodum mihi videtur eſſe, ut incolu-
“mes quò volumus deducti mercedem itineris accipiamus: at-
“que adeò tum ipſe cogitatione illâ deſiſto, tum, quotquot ad
“me acceſſerunt, hæc facienda adfirmantes, iis *eâdem* deſiſten-
“dum aio. Sic enim ſtatuo: ſi multi quidem unà ſitis, utì nunc,
“& vos in honore futuros, & commeatus habituros arbitror:
“(nam in victoriâ ſitum eſt *hoc* etiam, ut *eâ potiti* facultates etiam

---

[1] Ὑπισχνουμένους ὑμῖν &c.] MS. Eton. ὑπισχνουμένους ὑμῖν, ἅμα ἐκπλεῖν, οἱ ἄνδρες, ἀπὸ νουμηνίας &c. Sed, ἅμα ἐκπλεῖν ex præcedentibus illis, οἱ Ἡρακλεῶται καὶ οἱ Σινωπεῖς ἐπαγγέλλονται ἅμα ἐκπλεῖν, huc tralata videntur.

[2] Μισθὸν τῆς πορείας] In plerisque editis reperitur μισθὸν τῆς στρατείας. MS. Eton. μισθὸν τῆς ἀπορίας. Unde levi mutatione reponendum videtur πορείας: quam lectionem in vertendo loco ſequutus eſt *Leuncl.* necnon vet. verſ. Gall. auctor. Suprà p. 408. Οἱ δ' αὖ Ἕλληνες ἐψηφίσαντο κατὰ θάλατταν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι. Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν εἶπεν, Ὦ Σινωπεῖς, οἱ μὲν ἄνδρες ᾕρηνται πορείαν, &c. Cæterùm, μισθὸς πορείας hic dicitur, ut Act. I. 18. μισθὸς τῆς ἀδικίας. Solent enim Græci μισθὸς (uti rectè in *Animadv.* ad *Verſ.* monuit *Vitringa*) paſſim conſtruere cum genitivo, qui exprimit *factum, laborem, opus*, pro quo quis accipit mercedem. Itaque meritò idem vir doctus *Vorſtii* judicium improbat, qui μισθὸν ἀδικίας, loco citato, pro ἄδικον, per hebraïſmum dici ſtatuerat.

[3] Ἀναπαύσασθαι] MS. Eton. ἀναπαύεσθαι. Sed tempus non mutandum. Noſter ſic infrà paulò, — [illegible]. Et — [illegible]. Vide p. 113. n. 3.

[4] Ὁμοῦ μὲν ὄντες] Ità legendum è MSto Eton. Vulgò, ὁμοῦ μὲν γὰρ ὄντες. *Stephanus* etiam particulam γὰρ poſt μὲν expungendam ſtatuit.

[5] Ἐν γὰρ τῷ κρατεῖν &c.] Vide p. 218. n. 6.

“μένων) διασπασθέντες δὲ, καὶ κατὰ μικρὰ γενομένης τῆς δυνάμεως, οὔτ᾽ ἂν τροφὴν δύναισθε λαμβάνειν, οὔτε χαίροντες ἂν [1] ἀπαλλάξαιτε. Δοκεῖ οὖν μοι ἅπερ ὑμῖν, ἐκπορεύεσθαι εἰς τὴν Ελλάδα· [2] καὶ ἂν τις μείνῃ, ἢ ἀπολιπών τινα ληφθῇ, πρὶν [3] ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι πᾶν τὸ στράτευμα, κρίνεσθαι αὐτὸν ὡς ἀδικοῦντα. Καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἔφη, ταῦτα, [4] αἱρέτω τὴν χεῖρα.” Ανέτειναν πάντες.

Ο δὲ Σιλανὸς ἐβόα, καὶ ἐπεχείρει λέγειν ὡς δίκαιον εἴη ἀπιέναι τὸν βουλόμενον. Οἱ δὲ στρατιῶται οὐκ ἠνείχοντο, ἀλλ᾽ ἠπείλουν αὐτῷ, εἰ λήψονται [5] ἀποδιδράσκοντα, ὅτι τὴν δίκην ἐπιθήσοιεν. [6] Εντεῦθεν, ἐπεὶ ἔγνωσαν οἱ Ηρακλεῶται ὅτι ἐκπλεῖν δεδογμένον εἴη, καὶ Ξενοφῶν αὐτὸς [7] ἐπεψηφικὼς

“victorum capiant) ſin divulſi *ſitis*, copiæque *veſtræ* in exiguas partes redactæ, neque alimentum capere poteritis, neque *hinc* læti diſceſſeritis. Quapropter mihi quidem perinde ac vobis placet, in Græciam hinc proficiſcendum eſſe: ac ſi quis manſerit, vel *ſuos* prius deſerere deprehenſus fuerit, quàm totus exercitus in tuto conſtiterit, eum tanquam injuriæ reum eſſe damnandum. Et cuicunque, inquit, hæc *agi* placet, manum tollat.” Suſtulerunt omnes.

At Silanus vociferabatur, ac dicere conabatur æquum eſſe ut, qui vellet, abiret. Non ferebant *hoc* milites, ſed minabantur, ſe in eum animadverſuros, ſi fugam ipſum moliri deprehenderent. Mox deinde, ubi Heraclienſes intellexiſſent decretum de navigatione factum eſſe, Xenophontémque ipſum *militum* exquiſiviſſe

---

[1] *Ἀπαλλάξαιτε.*] Sic rectè ſcribendum cenſuit *Steph.* ut conveniat cum *δύναισθε.* In libris antehac editis eſt *ἀπαλλάξητε*: in MSto Eton. *ἀπαλλάξετε*, omnino malè.

[2] *Καὶ ἂν τις μείνῃ, ἢ ἀπολιπὼν* &c.] Ità plerique editi. In MSto Eton. legitur *ἄν τις μὴ ἢ ἀπολιπὼν ληφθῇ*, &c. Unde repoſuerim, *καὶ ἄν τις μείνων ἀπολιπὼν ληφθῇ*, &c. nam cætera ſalvo ſenſu abeſſe poſſunt.

[3] *Ἐν ἀσφαλεῖ*] Vide p. 222. n. 4.

[4] *Αἱρέτω*] MS. Eton. *ἀράτω*. Confer pag. 223. n. 3.

[5] *Ἀποδιδράσκοντα*] Adi, ſi placet, p. 38. n. 3.

[6] *Ἐντεῦθεν.*] Reſpice ſis p. 389. n. 1.

[7] *Ἐπεψηφικὼς εἴη,*] Lege pag. 359. n. 2. Unde conſtabit, interpretes vim verbi parum accepiſſe, qui verterint *ſuffragio ſuo comprobâſſe.*

εἴη, τὰ μὲν πλοῖα πέμπουσι, [1] τὰ δὲ χρήματα, ἃ ὑπέσχοντο Τιμασίωνι καὶ Θώρακι, [2] ἐψευσμένοι ἦσαν τῆς μισθοφορᾶς. Ενταῦθα ἐκπεπληγμένοι ἦσαν, καὶ ἐδεδίεσαν τὴν στρατιὰν, οἱ τὴν μισθοφορὰν ὑπεσχημένοι. [3] Καὶ παραλαβόντες οὗτοι καὶ τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς, οἷς ἀνεκεκοίνωντο ἃ πρόσθεν ἔπραττον, (ἅπαντες δ᾽ ἦσαν, πλὴν [4] Νέωνος τοῦ Ἀσιναίου, ὃς Χειρισόφῳ [5] ὑπεστρατήγει· Χειρίσοφος [6] δὲ οὐ παρῆν) ἔρχονται πρὸς Ξενοφῶντα, καὶ λέγουσιν ὅτι μεταμέλοι αὐτοῖς, καὶ δοκοίη κράτιστον εἶναι πλεῖν εἰς Φᾶσιν, ἐπεὶ πλοῖα ἐστι, καὶ κατασχεῖν τὴν Φασιανῶν χώραν. [7] Αἰήτου δ᾽ υἱὸς ἐτύγχανε βασιλεύων αὐτῶν. Ξε-

ſuffragia, navigia quidem *illi* mittunt, ſed ad pecuniam *quod attinet*, quam Timaſioni & Thoraci promiſerant, *in eâ quidem* in ſtipendium *militibus dandâ hos* fefellerunt. Tum verò illi, qui ſtipendium polliciti fuerant, perterrefacti erant, & ab exercitu ſibi metuere cœperunt. Itaque adſumptis hi cæteris etiam ducibus, quibuſcum *ea* communicata erant, quæ priùs geſſerant, (& erant *horum in numero* omnes, præter Neonem Aſinenſem, qui vicariam Cheriſopho ducis operam præſtabat; Cheriſophus enim non aderat) ad Xenophontem veniunt, ac ſui ſe conſilii pœnitere aiunt, optimúmque *adeò ſibi jam* videri ut in Phaſin navigarent, quandoquidem ibi adſunt navigia, ac Phaſianorum occuparent agrum. Eorum autem *id temporis* rex erat Æetæ filius. Reſpondit Xe-

---

[1] Τὰ δὲ χρήματα.] Supple [illegible] quâ de ellipſi vide p. 405. n. 4. & p. 400. n. 6.

[2] Ἐψευσμένοι ἦσαν &c.] Ad Heracleotas referenda videntur, atque adeò ſignificatione activâ accipienda, uti ſuprà p. [illegible] ubi vide n. 2. Trajectione uſus eſt verborum; quæ ſic, opinor, ſuppleveris & in conſtructionis ordinem redegeris, ἐψευσμένοι [illegible] &c. Conſer p. [illegible] n. 3. & p. [illegible] n. 2. Alioquin voces τῆς μισθοφορᾶς delendas cenſuerim.

[3] Καὶ παραλαβόντες] MS. Eton. [illegible] &c. imperitè: nam in τοῦ καὶ ineſſe vim [illegible] ſæpè ſuprà monui. Adi p. 371. n. 5.

[4] Νέωνος τοῦ Ἀσιναίου, &c.] Cujus etiam meminerat p. 373. [illegible]

[5] Ὑπεστρατήγει.] Extat quidem hoc verbum in lexicis, [illegible] auctore. Tu vide ſis p. 197. n. 2.

[6] Δὲ οὐ παρῆν] MS. Eton. [illegible] &c. De [illegible] lege p. [illegible] n. 2.

[7] Αἰήτου δ᾽ υἱὸς] Malè in Steph. edit. legitur [illegible] & in ejuſdem margine [illegible] MS. Eton. & omnes editiones acceptam ſcripturam præſtant.

νοφῶν δ' ἀπεκρίνατο ὅτι οὐδὲν ἂν τούτων εἴποι εἰς τὴν στρατιάν· ὑμεῖς δὲ συλλέξαντες, ἔφη, εἰ βούλεσθε, λέγετε. Ενταῦθα ἀποδείκνυται Τιμασίων ὁ Δαρδανεὺς γνώμην μὴ ἐκκλησιάζειν, ἀλλὰ τοὺς ἑαυτοῦ ἕκαστον λοχαγοὺς πρώτους [1] πειρᾶσθαι πεῖσαι. Καὶ ἀπελθόντες ταῦτα ἐποίουν·

Οἱ δὲ στρατιῶται ἀνεπύθοντο ταῦτα πραττόμενα. Καὶ ὁ Νέων λέγει ὡς Ξενοφῶν, ἀναπεπεικὼς τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς, διανοεῖται ἄγειν ἐξαπατήσας τοὺς στρατιώτας πάλιν εἰς Φάσιν. Ακούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται χαλεπῶς ἔφερον· καὶ σύλλογοι ἐγίγνοντο, [2] καὶ κύκλοι συνίσταντο· καὶ μάλα φοβεροὶ ἦσαν, μὴ ποιήσειαν οἷα καὶ τοὺς τῶν Κόλχων κήρυκας ἐποίησαν, καὶ [3] τοὺς ἀγορανόμους· ὅσοι γὰρ μὴ εἰς τὴν θάλατταν κατέφυγον, κατελεύσθησαν. Επεὶ δὲ ᾐσθάνετο ὁ Ξενοφῶν, ἔδοξεν αὐτῷ ὡς τάχιστα συναγαγεῖν αὐτῶν

nophon nihil horum ad exercitum ſe relaturum: at vos, inquit, ſi vultis, coactis *militibus*, *hæc* exponite. Ibi tum Timaſion Dardanius apertè ſe ſentire dicit concionem non eſſe advocandam, ſed ſingulos adniti debere, ut ſuos primùm cohortium ductores in hanc ſententiam adducant. Itaque digreſſi *à ſe invicem* id, *quod ſuaſerat ille*, agebant.

Milites autem hæc agi inaudîerant. Et Neon ait Xenophontem, ducibus cæteris in ſuam ſententiam penitùs adductis, *de hoc* cogitare, ut milites fraude deceptos in Phaſin rursùs ducat. *Quod* cùm audiiſſent milites, graviter ferebant; ac coetus *jam* fiebant, circulique conſiſtebant: atque adeò timorem *omnibus* ingentem injiciebant, nè patrarent ea, quæ in Colchorum præcones, & rerum venalium curatores patrârant: nam quotquot *horum* in mare non confugerunt, lapidibus erant obruti. Xenophon ubi *rem* animadvertit, viſum eſt ei quamprimùm *eorum*

---

[1] Πρώτους] Vide p.357. n.4. & p.356. n.5.

[2] Καὶ κύκλοι συνίσταντο] Conſule K. II. p. 436. n. 1.

[3] Τοὺς ἀγορανόμους] *Heſych.* Ἀγορανόμος, ἀ- [illegible], ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ τιμῶν τὰ ὤνια. *Suid.* & Etymol. m. Ἀγορανόμοι, οἱ τὰ περὶ τὴν ἀγορὰν ὤνια διοικοῦντες ἄρχοντες. *Phavor.* Ἀγορανόμος, ὁ τῆς ἀγορᾶς ἐπιμελούμενος, ὥστε πωλεῖσθαι τὰ ὤνια.

[1] ἀγορὰν, καὶ μὴ ἐᾶσαι συλλεγῆναι αὐτομάτους· καὶ ἐκέλευσε τὸν κήρυκα [2] συλλέξαι ἀγοράν. Οἱ δ', ἐπεὶ τοῦ κήρυκος ἤκουσαν, συνέδραμον καὶ μάλα ἑτοίμως. Ἐνταῦθα Ξενοφῶν τῶν μὲν στρατηγῶν οὐ κατηγόρει ὅτι ἦλθον πρὸς αὐτὸν, λέγει δὲ ὧδε,

"Ἀκούω τινὰ διαβάλλειν, ὦ ἄνδρες, ἐμὲ, ὡς ἐγὼ ἄρα "ἐξαπατήσας ὑμᾶς μέλλω ἄγειν εἰς Φᾶσιν. Ἀκούσατε οὖν μου, "πρὸς θεῶν· καὶ ἐὰν μὲν ἐγὼ φαίνωμαι ἀδικῶν, οὐ χρή με "ἐνθένδε ἀπελθεῖν, πρὶν ἂν δῶ τὴν δίκην· ἂν δ' ὑμῖν φαί"νωνται ἀδικοῦντες οἱ ἐμὲ διαβάλλοντες, οὕτως αὐτοῖς χρῆ"σθε, ὥσπερ ἄξιον. Ὑμεῖς δὲ ἐπίστασθε δήπου ὁπόθεν ὁ ἥλιος "ἀνίσχει, καὶ ὅποι δύεται· καὶ ὅτι, ἐὰν μέν τις εἰς τὴν Ἑλλάδα "μέλλῃ ἰέναι, πρὸς ἑσπέραν δεῖ πορεύεσθαι· [3] ἐὰν δέ τις βούλη-

concionem advocandam eſſe, neque permittendum ut ſponte ſuâ coïrent: atque adeò præconi mandat, ut *eos* in concionem convocaret. Illi, cùm præconem audiiſſent, concurrebant, & *quidem* cupidiſſimè. Ibi tum Xenophon duces *de eo* non accuſabat, quòd ad ipſum venerant, verùm in hanc ſententiam loquutus eſt,

"Audio, milites, quendam me *vobis* criminari, quaſi vos uti"que fraude deceptos ad Phaſin ego ducturus ſim. Quapropter "me, per deos *immortales*, audite; ac ſi quidem manifeſtus fue"ro injuriæ, nequaquam par eſt ut prius hinc diſcedam, quàm "pœnas dedero; ſin vobis compertum fuerit illos, qui me cri"minantur, injurios eſſe, ſic eos tractetis *velim*, ut æquum *eſt*. "Vos autem nôſtis, opinor, quâ parte ſol oriatur, & ubi occidat: "*nôſtis* etiam, ſi quis in Græciam iter perrecturus ſit, ei *ſolem* "verſùs occidentem pergendum eſſe; ſin quis ad barbaros *ſe con-*

---

[1] Ἀγορὰν,] Quid aliàs, & ſæpiſſimè quidem apud Noſtrum, ſignificet vox iſta, videre eſt p. 355. n. 2. Huc quadrat Suidæ expoſitio, Ἀγορὰ· ἡ ἐκκλησία: quo ſenſu paſſim apud Homerum venit.

[2] Συλλέξαι] MS. Eton. συλλέγειν, ut ſuprà modò p. 419. pro vulgato πεῖσαι exhibet πείθειν. Sed lege paulò ſuprà notata ad ἀναπείθεσθαι, p. 416. n. 3.

[3] Ἐὰν δέ τις βούληται εἰς &c.] Poſt verbum ſupple ἰέναι, & confer p. 415. n. 5.

“εἰς τοὺς βαρβάρους, [1] τοὔμπαλιν πρὸς ἕω. [2] Εστιν οὖν ὅστις “[3] τοῦτο δύναιτ' ἂν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι, ὡς ὁ ἥλιος ἔνθα μὲν “ἀνίσχει, δύεται δὲ ἐνταῦθα· ἔνθεν δὲ δύεται, ἀνίσχει δ' ἐν“τεῦθεν; Αλλὰ μὴν καὶ τοῦτό γε [4] ἐπιστάμεθα, ὅτι ὁ Βο“ρέας μὲν ἔξω τοῦ Πόντου εἰς τὴν Ελλάδα φέρει, Νότος δὲ “εἴσω εἰς Φᾶσιν· [5] καὶ λέγετε ὅταν ὁ Βορρᾶς πνέῃ, ὡς καλοὶ “πλοῖ εἰσιν εἰς τὴν Ελλάδα. [6] Τοῦτο οὖν ἔστιν ὅπως τις ἂν “ἐξαπατήσαι, ὥστ' [7] ἐμβαίνειν, ὁπόταν Νότος πνέῃ; [8] Αλλὰ “γὰρ ὑμᾶς, ὁπόταν γαλήνη ᾖ, ἐμβιβῶ; [9] Οὐκ οὖν ἐγὼ μὲν ἐν “ἑνὶ πλοίῳ πλευσοῦμαι, ὑμεῖς δὲ τοὐλάχιστον ἐν ἑκατόν; Πῶς ἂν “οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ἢ βιασαίμην σὺν ἐμοὶ πλεῖν μὴ βουλομένους,

“*ferre* velit, contrà ad ſolis ortum *iter ei dirigendum eſſe*. Eſtne “ergo qui hâc in re vos fallere poſſit, *ſi dicat* ſolem iſthic oriri, “ubi occidit; ibi occidere, quà oritur? Quin hoc etiam novi“mus, Boream extra Pontum in Græciam *naves* agere, No“tum intrò in Phaſin: atque adeò dicitis, flante Boreâ, naviga“tiones in Græciam eſſe ſecundas. Ergóne hoc fieri poſſit, ut “quis *vos ità* decipiat, ut *naves*, Noto flante, conſcendatis? At “vos *in naves*, cùm *maris* fuerit tranquillitas, imponam? Non “igitur ego navi unâ vehar, vos minimùm centum? Quâ ergo “ratione vos ego vel invitos mecum navigare cogam, vel fraude

---

[1] Τοὔμπαλιν] Adi p. 291. n. 2.

[2] Εστιν οὖν ὅστις] Lege p. 85. n. 1.

[3] Τοῦτο δύναιτ' ἂν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι.] Ante τοῦτο intellige κατά. Eadem reperitur verbi hujuſce cum duplici accuſativo conſtructio K. II. pag. 178. ὃ μὴ [illegible] ἐξαπατήσειν αὐτὸν &c.

[4] Ἐπιστάμεθα.] MS Eton. ἐπίστασθε.

[5] Καὶ λέγετε ὅταν &c.] In MSto Eton. & nonnullis edit. legitur, καὶ αὖ λέγετε ὅτι ὁ βορρᾶς πνεῖ, ὅτι καλὸν πλοῖα ἄγειν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς τὴν Ελλάδα. Paulò aliter quidam, καὶ αὖ λέγετε ὅτι ὁ βορρᾶς πνεῖ, ὅτι καλοὶ πλοῖ εἰσιν εἰς τὴν Ελλάδα. Lectionem ipſe amplexus ſum, quam *Stephano* placuiſſe video.

[6] Τοῦτο οὖν &c.] Supple κατά, ut ſuprà modò n. 3. Cæterùm, inter ἂν & ἐξαπατήσαι MS. Eton. exhibet ὑμᾶς.

[7] Ἐμβαίνειν] Intellige εἰς ναῦς vel πλοῖα. Ἐλλειπτικῶς itidem ſcripſit *Apollon. Rhod.* l. 1. v. 1275 & ſeq. —— ὦρτο δὲ Τῖφυς
Ἐσβαίνειν ὀρόθυνεν ἐπαυρέσθαι τ' ἀνέμοιο.
Οἱ δ' εἰσέβαινον ἄφαρ λελιημένοι.

[8] Ἀλλὰ γὰρ &c.] In MSto Eton. & editis quibuſdam reperitur Ἀλλ' ἄρα *&c.* quæ lectio interrogatione vacat.

[9] Οὐκ οὖν &c.] In edit. *Steph.* ſcribitur οὐκοῦν ἐγὼ *&c.* ſine interrogatione.

“ἢ ἐξαπατήσας ἄγοιμι; [1] Ποιῶ δ' ὑμᾶς ἐξαπατηθέντας
“καὶ καταγοητευθέντας ὑπ' ἐμοῦ ἥκειν εἰς Φᾶσιν· [2] καὶ δὴ
“καὶ ἀποβαίνομεν εἰς τὴν χώραν· γνώσεσθε δήπου ὅτι οὐκ ἐν
“τῇ Ελλάδι ἐστέ· καὶ ἐγὼ μὲν ἔσομαι ὁ ἐξηπατηκὼς εἷς ὑμᾶς,
“ὑμεῖς δὲ οἱ ἐξηπατημένοι, ἐγγὺς μυρίων, ἔχοντες ὅπλα.
“Πῶς ἂν οὖν εἷς ἀνὴρ μᾶλλον δοίη δίκην, ἢ οὕτω περὶ αὑτοῦ τε καὶ ὑμῶν βουλευόμενος; Ἀλλ' οὗτοί εἰσιν οἱ λόγοι
“ἀνδρῶν ἠλιθίων, καὶ ἐμοὶ φθονούντων, ὅτι ἐγὼ ὑφ' ὑμῶν τιμῶμαι. Καίτοι οὐ δικαίως γ' ἂν μοι φθονεῖεν. Τίνα γὰρ
“αὐτῶν κωλύω ἢ λέγειν, εἴ τις τι δύναται, ἀγαθὸν ἐν
“ὑμῖν, ἢ μάχεσθαι, εἴ τις ἐθέλοι, ὑπὲρ ὑμῶν τε καὶ ἑαυτοῦ, ἢ ἐγρηγορέναι περὶ τῆς ὑμετέρας ἀσφαλείας ἐπιμελόμενον; [3] Τί γάρ; ἄρχοντας αἱρουμένων ὑμῶν ἐγώ τινι

“deceptos ducam? Verùm fac, deceptos & *quibusdam quasi* præstigiis à me delinitos ad Phaſin vos venire; & verò etiam in
“regionem *de navibus* egredi: intelligetis certè vos in Græciâ
“non eſſe; & ego quidem vos qui deceperim unus ero, vos verò, qui decepti fueritis, ferè decies mille homines, armis inſtructi. Qui ergo poſſit vir unus pœnas certiùs dare, quàm ſi
“hoc pacto tum ſibi tum vobis conſulat? At ſermones hi ſtultorum ſunt hominum, ac mihi invidentium, quòd à vobis honore adficior. Verùm non jure ſanè mihi invident. Nam quem
“eorum impedio quominùs vel apud vos proferat, ſi quis, ex
“uſu quod ſit, quid *proferre* valeat; vel pro vobis ac ſeipſo pugnet, ſi quis *ità* velit; vel pro incolumitate veſtrâ ſolicitè vigilet? Quid enim? magiſtratus cùm vos legiſtis egóne cuiquam

---

[1] Ποιῶ] Vim eandem huic verbo tribuit Noſter K. Π. p. 136. [illegible] Cæterum, καταγοητεύω, à quo deductum participium mox ſequitur, in lexicis ſine auctore reperitur. Eo tamen uſus etiam eſt Noſter K. Π. p. 570. [illegible] &c.

[2] Καὶ δὴ καὶ &c.] Quid ſi ſic? [illegible] &c.

[3] Τί γάρ; ἄρχοντας &c.] Loci vulgaris interpunctio ſic ſe habet, τί γὰρ ἄρχοντας &c. quam qui probet, ſcribat is oportet mox infrà τινὶ, [illegible]

“ἐμποδών εἰμι; [1] Παρίημι, ἀρχέτω· μόνον ἀγαθόν τι
“ποιῶν φαινέσθω. Ἀλλὰ γὰρ ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ περὶ τούτων τὰ
“εἰρημένα· εἰ δέ τις ὑμῶν [2] ἢ αὐτὸς ἂν ἐξαπατηθῆναι οἴε-
“ται ταῦτα, ἢ ἄλλον ἐξαπατῆσαι ταῦτα, λέγων διδασκέ-
“τω. Ὅταν δὲ [3] τούτων ἅλις ἔχητε, μὴ ἀπέλθητε, πρὶν ἂν
“ἀκούσητε οἷον ὁρῶ ἐν τῇ στρατιᾷ ἀρχόμενον πρᾶγμα· ὃ εἰ
“ἔπεισι, καὶ ἔσται οἷον [4] ἐπιδείκνυσιν, ὥρα ἡμῖν βουλεύεσθαι
“περὶ ἡμῶν αὐτῶν, μὴ κάκιστοί τε καὶ αἴσχιστοι ἄνδρες φαινῶ-
“μεν καὶ [5] πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων, καὶ φιλίων καὶ

“ſum impedimento? Cedo, *quivis* imperet: modò commodi
“quid *vobis* ſe parare declaret. Sed mihi ſatìs ſunt de his dicta:
“quòd ſi quis veſtrûm vel ſeipſum in his deceptum fore putat,
“vel alium hæc decepiſſe, verbis *id* exponat. Cùm verò vobis
“horum ſit ſatìs, nè prius diſcedite quàm audiveritis, cujuſmodi
“facinus in exercitu cœptum videam; quod ſi porrò ſerpſerit,
“ac evaſerit ejuſmodi quod *futurum* videtur, tempus eſt ut de
“nobis ipſis conſulamus, nè flagitioſiſſimi *omnium* ac turpiſſimi
“tum erga deos tum erga homines, & erga fœderatos & erga

---

[1] *Παρίημι, ἀρχέτω*] Erumpit tandem Xenophontis indignatio, quam moverant ea, quæ ſcripta ſunt p. 410, 412 & ſeq. In primis autem reſpicere videtur Thoracem illum Bœotium, *de quo* p. 413.

[2] *Ἢ αὐτὸς ἂν ἐξαπατηθῆναι* &c.] Vulgò locus ſic ſolet diſtingui, *ἢ αὐτὸς ἂν ἐξαπατηθῆναι οἴεται ταῦτα, ἢ ἄλλον ἐξαπατῆσαι ταῦτα λέγων, διδασκέτω.* atque ità accipi, quaſi *λέγων* ſimiliter cum *οἴεται* & *ἐξαπατῆσαι* conſtrueretur, atque *αὐτὸς* cum *οἴεται* & *ἐξαπατηθῆναι*. Elegans autem eſt hæc & uſitatiſſima ſtructura; illa, *γνώμῃ ἐμῇ*, non toleranda. Nam cùm oratio (uti loquuntur Grammatici) in eâdem ſubſiſtit perſonâ, nominativus ritè infinitivo præponitur: at mutatâ perſonâ, mutari ſolet etiam caſus. Utriuſque regulæ partis exemplum unus ſuppeditat locus, pag. 199. Ὁ δ᾽ ἔλεγεν ὅτι [illegible] βέλτιον, ἐφ᾽ ᾧ μετ᾽ ἐκ-τὰς τῆς Ἑλλάδος ἀδικεῖν, μετ᾽ ἐκείνους κακίων &c. ubi rectiſſimè licèt *αὐτὸς* ante *ἀδικεῖν* ponatur, haud tamen ferri poſſet *ἐκείνους* ante *κακίων*. Pari ratione rejiciendum eſt *λέγων* ante *ἐξαπατῆσαι*, quocum verbo ſi conſtruendum ſit participium illud, in *λέγοντα* mutatum oportuit. Quare, mutato tantùm puncti unius loco, atque adeò *λέγων* cum *διδασκέτω* conjuncto, ſanitati conſtructionis optimè conſultum videtur. Cæterùm, *Steph.* ſuſpicatur Xenophontem ſcripſiſſe *ἢ αὐτὸς ἂν — ἐξαπατηθῆναι οἴεται ἑαυτοῦ ἀκούων, ἢ ἄλλον* &c. Sed illud *ἀκούων* recipi nolim.

[3] *Τούτων ἅλις ἔχητε,*] Sic *Æſchin.* dial. 3. ſect. 13. *ἅλις ἔχω τοῦ βίου*.

[4] *Ἐπιδείκνυσιν*] *Scil. ἑαυτό.* quale ſupplementum aliàs ſæpè poſtulari oſtendimus ſuprà p. 295. n. 1. Adde Marc. IV. 29.

[5] *Πρὸς θεῶν καὶ* &c.] Adi ſis p. 164. n. 2.

“πολεμίων, καὶ καταφρονηθῶμεν.” Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται, ἐθαύμασάν τε τί εἴη, καὶ λέγειν ἐκέλευον. Ἐκ τούτου ἄρχεται πάλιν, “Ἐπίστασθέ που ὅτι χωρία ἦν ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς βαρβαρικοῖς φίλια τοῖς Κερασουντίοις, ὅθεν κατιόντες τινὲς καὶ [1] ἱερεῖα ἐπώλουν ἡμῖν, καὶ [2] ἄλλα ὧν εἶχον. Δοκοῦσι δέ μοι καὶ ὑμῶν τινὲς [3] εἰς τὸ ἐγγυτάτω χωρίον τούτων ἐλθόντες, ἀγοράσαντές τι πάλιν ἐλθεῖν. Τοῦτο καταμαθὼν Κλεάρατος ὁ λοχαγὸς ὅτι μικρὸν εἴη, καὶ ἀφύλακτον, διὰ τὸ [4] φίλιον νομίζειν εἶναι, ἔρχεται ἐπὶ αὐτοὺς νυκτὸς ὡς πορθήσων, οὐδενὶ ἡμῶν εἰπών. Διενενόητο δὲ, [5] εἰ λάβοι τὸ χωρίον, εἰς μὲν τὸ στράτευμα μηκέτι ἐλθεῖν, [6] ἐμβὰς δ' εἰς πλοῖον, ἐν ᾧ ἐτύγ-

“hoſtes reperiamur, atque *etiam* contemnamur.” Hæc cùm audiiſſent milites, & quid illud eſſet mirati ſunt, & eum ut *rem* exponeret hortabantur. Tum rurſus initio *dicendi* facto, “Scitis certè, *inquit Xenophon*, barbarorum in montibus oppida quædam fuiſſe Ceraſuntiis fœdere conjuncta, unde cùm deſcenderent nonnulli nobis animalia vendebant, aliáſque res, quarum ipſis erat copia. Veſtrûm etiam nonnullos exiſtimo in horum oppidum, quod proximè *à nobis* aberat, profectos emiſſe aliquid ac *deinde in caſtra* revertiſſe. Hoc verò poſteaquam cohortis ductor Clearatus animadvertiſſet parvum eſſe, nullóque præſidio munitum, propterea quòd *nobis incolæ ſuum oppidum* amicum eſſe putarent, noctu ad eos ſpe direptionis venit, re cum nemine noſtrûm communicatâ. Statuerat autem, oppidum ſi cepiſſet, ad exercitum poſthac non redire, ſed conſcenſâ navi,

---

[1] Ἱερεῖα] Lege p. 300. n. 1.

[2] Ἄλλα ὧν &c.] Vide ſis p. 32. n. 3.

[3] Εἰς τὸ ἐγγυτάτω χωρίον] Ità MS. Eton. edit. *Steph.* aliæque vet. Eodem ferè modo ſuprà p. 131. dixit εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας &c. In *Leuncl.* edit. legitur χωρίων, quod & recentior quædam exhibet.

[4] Φίλιον νομίζειν εἶναι.] *Scil.* τοὺς οἰκοῦντας: quam vocem reſpicit pronomen αὐτοὺς, quod mox ſequitur. Confer p. 105. n. 2.

[5] Εἰ λάβοι τὸ χωρίον,] MS. Eton. εἰ λάβοι αὐτὸ τὸ χωρίον.

[6] Ἐμβὰς δ' εἰς πλοῖον,] MS. Eton. ἀναβὰς δ' εἰς &c. Sed ſatis ſana eſt vulgata ſcriptura.

“χον οἱ σύσκηνοι αὐτοῦ παραπλέοντες, καὶ ἐνθέμενος εἴ τι
“λάβοι, ἀποπλέων οἴχεσθαι ἔξω τοῦ Πόντου. Καὶ ταῦτα συνω-
“μολόγησαν αὐτῷ [1] οἱ ἐν τῷ πλοίῳ σύσκηνοι, ὡς ἐγὼ νῦν αἰ-
“σθάνομαι. Παρακαλέσας οὖν ὁπόσους ἔπειθεν, ἦγεν ἐπὶ τὸ
“χωρίον. Πορευόμενον δὲ αὐτὸν φθάνει ἡμέρα γενομένη, καὶ
“συστάντες οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ ἰσχυρῶν τόπων βάλλοντες καὶ παίον-
“τες, τόν τε Κλεάρατον ἀποκτείνουσι καὶ τῶν ἄλλων συχνούς·
“οἱ δέ τινες καὶ εἰς Κερασοῦντα αὐτῶν ἀποχωροῦσι. Ταῦτα δ᾽
“ἦν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἡμεῖς δεῦρο ἐξωρμῶμεν πεζῇ. Τῶν δὲ παρα-
“πλεόντων ἔτι τινὲς ἦσαν ἐν Κερασοῦντι, [2] οὔπω ἀνηγμένοι. Μετὰ
“τοῦτο, ὡς οἱ Κερασούντιοι λέγουσιν, ἀφικνοῦνται τῶν ἐκ τοῦ χω-
“ρίου τρεῖς [3] ἄνδρες τῶν γεραιτέρων, [4] πρὸς τὸ κοινὸν τὸ ἡμέτερον

“quà contubernales ipſius litus *tum* fortè legebant, *in*que *eam* im-
“poſitis, ſi quas ceperit, rebus, extra Pontum navigando ſe pro-
“ripere. Ac de his cum ipſo pacti fuerant in navi contuberna-
“les, utì nunc animadverto. Cùm igitur evocâſſet quoſcunque
“ſuadendo *ad ſe* adlicere poterat, ad oppidum *eos* duxit. Ipſum
“autem orta dies iter facientem antevertit, factóque concurſu
“hominum, qui de locis munitis jaculis *illos* petebant feriebánt-
“que, & Clearatum *ipſum* occidunt & ex aliis complures; eo-
“rum autem nonnulli etiam in Ceraſuntem ſe receperunt. Hæc
“eo *geſta* erant die, quo nos huc itinere pedeſtri pergere cœ-
“pimus. Ex iis verò, qui litus legerant, apud Ceraſuntem ad-
“huc erant nonnulli, navibus *è portu* nondum ſolutis. Secun-
“dùm hoc, utì *quidem* Ceraſuntii narrant, de ſenioribus viri
“tres ex oppido veniunt, qui ad corpus hoc noſtrum acce-

---

[1] Οἱ ἐν τῷ πλοίῳ] Adſertur & hæc lectio, οἱ ἐκ τοῦ πλοίου, cui recepta omnino anteferenda eſt.

[2] Οὔπω ἀνηγμένοι] Scil. ἐκ τοῦ λιμένος. Quibus opponuntur κατηγμένοι, uti videre eſt p. 357. n. 6. Cæterùm, voces iſtas cum, quæ proximè ſequuntur, iſtis, Μετὰ τοῦτο, ὡς οἱ Κερασούντιοι, in MSto Eton. malè deſunt.

[3] Ἄνδρες τῶν γεραιτέρων,] Vide p. 267. n. 3.

[4] Πρὸς τὸ κοινὸν &c.] Nomen hoc pro totâ civitate quâvis iterum iterúmque adhibet Noſter. K. II. p. 12. [illegible] ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. p. 59. ἔπεμψαν πρός τε τὸ κοινὸν, καὶ &c. p. 60. τὸ Περσῶν κοινόν. p. 130. καὶ ἀφελόντες τὸ κοινὸν, &c.

“ [1] χρῄζοντες ἐλθεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἡμᾶς οὐ κατέλαβον, πρὸς τοὺς
“ Κερασουντίους ἔλεγον ὅτι θαυμάζοιεν, τί ἡμῖν δόξειεν
“ ἐλθεῖν [2] πρὸς αὐτούς. [3] Ἐπεὶ μέντοι σφᾶς λέγειν ἔφα-
“ σαν ὅτι οὐκ ἀπὸ κοινοῦ γένοιτο τὸ πρᾶγμα, ἥδεσθαί τε
“ αὐτοὺς καὶ μέλλειν πλεῖν δεῦρο, ὡς [4] ἡμῖν λέξειαν τὰ γε-
“ νόμενα, καὶ τοὺς νεκροὺς θάπτειν αὐτοὺς κελεύειν λαβόν-
“ τας τοὺς [5] τούτου δεομένους. Τῶν δ᾽ ἀποφυγόντων τινὲς Ἑλ-
“ λήνες ἔτυχον ἔτι ὄντες ἐν Κερασοῦντι· [6] αἰσθόμενοι δὲ τοὺς
“ βαρβάρους ὅποι ἴοιεν, αὐτοί τε ἐτόλμησαν βάλλειν τοῖς λί-
“ θοις, καὶ τοῖς ἄλλοις διεκελεύοντο. Καὶ οἱ ἄνδρες ἀποθνή-
“ σκουσι, τρεῖς ὄντες [7] οἱ πρέσβεις, καταλευσθέντες. Ἐπεὶ δὲ
“ τοῦτο ἐγένετο, ἔρχονται πρὸς ἡμᾶς οἱ Κερασούντιοι, καὶ λέ-

“ dere vellent. Cùm autem nos *iſtic* non offendiſſent, ad Ce-
“ raſuntios aiebant mirari ſe, quamobrem nobis viſum fuerit
“ ipſos invadere. At deinde ſe reſpondiſſe aiunt *Ceraſuntii* non
“ communi *Græcorum* conſilio facinus admiſſum eſſe, eóſque *hoc*
“ *audito* lætatos eſſe, atque *adeò* huc navigaturos, ut quid acci-
“ diſſet nobis exponerent, & cadavera jubere eos qui vellent ad
“ ſepulturam recipere. Erant fortè adhuc Ceraſunte Græci qui-
“ dam ex iis, qui *eò* fugâ ſe receperant: qui cùm animadvertiſſent
“ quò barbari tenderent, tum ipſi lapidibus *eos* petere auſi ſunt,
“ tum alios *idem ut facerent* hortabantur. Itaque viri *illi*, tres
“ *numero* legati, lapidibus obruti mortem occubuerunt. Poſtea-
“ quam hoc patratum erat, veniunt ad nos Ceraſuntii, & faci-

---

p. 394. [illegible] τὸ τῶν Περσῶν [illegible], &c. alibi. Denotat hic, [illegible], univerſum Græcorum corpus, eóſque in primis, quorum erat utilitati communi proſpicere.

[1] Χρῄζοντες] Reſpice p. 250. n. 3.

[2] Πρὸς αὐτούς.] MS. Eton. ἐπὶ αὐτούς. Sic ſuprà modò, [illegible] ἐπὶ αὐτοὺς &c. Sed utroque modo rectè dicitur.

[3] Ἐπεὶ μέντοι &c.] Cenſuit *Stephanus* ἐπεὶ in locum τοῦ ἐπειδὴ irrepſiſſe. Tu vide ſis K. II. p. 81. n. 1.

[4] Ἡμῖν] Sic MS. Eton. Vulgò, ὑμῖν.

[5] Τούτου] In ed. quibuſdam vet. legitur τούτων.

[6] Αἰσθόμενοι δὲ τοὺς &c.] De atticiſmo hoc dictum pag. 319. n. 4. p. 207. n. 1. & p. 136. n. 3.

[7] Οἱ πρέσβεις, καταλευσθέντες.] Conſule *Grot.* de B. & P. l. 2. c. 18.

“ γουσι τὸ πρᾶγμα· καὶ ἡμεῖς οἱ στρατηγοὶ ἀκούσαντες [1] ἠχθό-
“ μεθα τοῖς γεγενημένοις, καὶ ἐβουλευόμεθα σὺν τοῖς Κερα-
“ σουντίοις, πῶς ἂν ταφείησαν οἱ τῶν Ελλήνων νεκροί. Συγκα-
“ θήμενοι δ' [2] ἔξωθεν τῶν ὅπλων, ἐξαίφνης ἀκούομεν θορύβου
“ πολλοῦ, παῖε, παῖε, βάλλε, βάλλε. Καὶ τάχα δὴ ὁρῶμεν
“ πολλοὺς προσθέοντας, λίθους δ' ἔχοντας ἐν ταῖς χερσὶ, [3] τοὺς δὲ
“ καὶ ἀναιρουμένους. Καὶ οἱ μὲν Κερασούντιοι, ὡς ἂν καὶ ἑωρακότες
“ τὸ παρ' ἑαυτοῖς πρᾶγμα, δείσαντες ἀποχωροῦσι πρὸς τὰ
“ πλοῖα. Ησαν δὲ, νὴ Δία, οἳ καὶ ἡμῶν ἔδεισαν. Εγωγε μὴν ἦλ-
“ θον πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἠρώτων ὅ,τι ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. [4] Τῶν δ'
“ ἦσαν μὲν οἳ οὐδὲν ᾔδεσαν, ὅμως δὲ λίθους εἶχον ἐν ταῖς χερσίν. Επεὶ
“ δὲ καὶ εἰδότι τινὶ ἐνέτυχον, λέγει μοι ὅτι [5] οἱ ἀγορανόμοι δεινό-
“ τατα ποιοῦσι τὸ στράτευμα. Καὶ ἐν τούτῳ τις ὁρᾷ τὸν ἀγορανόμον

“ nus exponunt: atque *rem* ubi nos duces audivimus, graviter
“ ferebamus quod acciderat, & quo pacto Græcorum cadavera
“ ſepeliri poſſent, cum Ceraſuntiis deliberabamus. Dum verò
“ conſedimus extra caſtra, ſubitò tumultum audimus ingentem
“ clamantium, cæde, cæde, feri, feri. Ac confeſtim ſanè multos
“ adcurrentes videmus, qui partim lapides in manibus habebant,
“ partim *eos* tollebant. Et Ceraſuntii quidem, ut qui facinus apud
“ ſe *deſignatum* etiam vidiſſent, territi ad naves ſe recipiunt. E-
“ rant, profectò, de noſtris etiam, qui *ſibi* metuebant. Verùm
“ ego ad eos acceſſi, & quid rei eſſet interrogavi. Ex his autem
“ erant qui quid ageretur planè ignorabant, ac nihilominus la-
“ pides manibus tenebant. *Tandem* cùm in quendam incidiſſem,
“ qui *rem* intelligeret, narrat *is* mihi rerum venalium curatores
“ graviſſimè exercitum adfligere. Ac intereà quidam Zelarchum

---

[1] Ἠχθόμεθα τοῖς &c.] MS. Eton. ἠχθόμεθα τε τοῖς &c.

[2] Ἔξωθεν τῶν ὅπλων,] Vide p. 197. n. 3. & p. 151. n. 4.

[3] Τοὺς δὲ] Vide p. 84. n. 5. Adde Matt. XXVI. 67. & Luc. V. 33.

[4] Τῶν δ' ἦσαν μὲν οἳ &c.] Sic paulò antè, Ησαν δὲ νὴ Δία οἳ καὶ ἡμῶν &c. ubi in MSto Eton. legitur ἦσαν δ' [illegible] καὶ ἡμῶν οἳ ἔδεισαν. Adi p. 227. n. 5.

[5] Οἱ ἀγορανόμοι] Vide p. 419. n. 3.

“Ζήλαρχον πρὸς τὴν θάλατταν ἀναχωροῦντα, καὶ ἀνέκραγεν· “οἱ δ', ὡς ἤκουσαν, ὥσπερ συὸς ἀγρίου ἢ ἐλάφου φανέντος, [1] ἵεν-“ται ἐπ' αὐτόν. Οἱ δὲ Κερασούντιοι, ὡς εἶδον ὁρμῶντας καθ' “ἑαυτοὺς, [2] νομίσαντες ἐπὶ σφᾶς ἵεσθαι, φεύγουσι δρόμῳ, καὶ “ἐμπίπτουσιν εἰς τὴν θάλατταν. Συνεισέπεσον δὲ καὶ ἡμῶν αὐτῶν “τινες, καὶ ἐπνίγετο ὅστις μὴ ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος νεῖν. [3] Καὶ “τούτους τί δοκεῖτε; ἠδίκουν μὲν οὐδὲν, ἔδεισαν δὲ μὴ λύσσα “τις ὥσπερ κυσὶν ἡμῖν ἐμπεπτώκοι. [4] Εἰ οὖν ταῦτα τοιαῦτα “ἔσται, θεάσασθε οἵα κατάστασις ἡμῖν ἔσται τῆς στρατιᾶς. Ὑμεῖς “μὲν οἱ πάντες οὐκ ἔσεσθε κύριοι οὔτ' [5] ἀνελέσθαι πόλεμον “ᾧ ἂν βούλησθε, οὔτε καταλῦσαι· ἰδίᾳ δὲ ὁ βουλόμενος ἄξει “στράτευμα ἐφ' ὅ, τι ἂν ἐθέλῃ. Κἂν τινες πρὸς ὑμᾶς ἴωσι

“rerum venalium curatorem ad mare ſe conferentem conſpicit, “& *protinus* clamorem ſuſtulit: *quem* illi cùm audiviſſent, tan-“quam ſi ſilveſtris aper vel cervus conſpectus fuiſſet, *ſic* in eum “impetu ferebantur. Ceraſuntii, cùm eos ad ſe verſus ruere vi-“derent, rati in ſe impetum fieri, curſu fugiunt, & in mare in-“cidunt. Ex noſtris etiam nonnulli unà *eodem* inciderunt, atque “*adeò* ſuffocabatur quicunque natare neſciret. Quid *autem* eos “*metuiſſe* exiſtimatis? nihil profectò injurii fecerunt, ſed me-“tuebant nè rabies quædam nos tanquam canes invaſiſſet. Hæc “ergo ſi erunt hujuſmodi, videte qui futurus ſit nobis exercitûs “ſtatus. Non vos ſanè univerſi arbitrio veſtro vel bellum *illi* “inferre poteritis, cui volueritis *id inferre*, vel bello finem im-“ponere; ſed privato is, cui libet, conſilio copias ad rem quam-“cunque voluerit *gerendam* ducet. Quòd ſi legati aliqui ad vos

---

[1] *Ἵενται ἐπ' αὐτόν.*] Lege p. 88. n. 3.

[2] *Νομίσαντες ἐπὶ σφᾶς* &c.] Legitur etiam *νομίσαντες αὐτοὺς ἐπὶ σφᾶς ἵεσθαι.* item, *αὐτοὺς νομίζοντες ἐπὶ* [illegible].

[3] *Καὶ τούτους τί δοκεῖτε;*] MS. Eton. *Καὶ τούτους τί δοκεῖτε δεῖσαι δηλονότι.* Ex ſcholio ſcilicet in auctoris orationem irrepſerunt *δεῖσαι δηλονότι.*

[4] *Εἰ οὖν ταῦτα τοιαῦτα* &c.] Sic ferè ſuprà p. 160. *Ταῦτα δὲ τοιαῦτα ὄντα, &c.*

[5] *Ἀνελέσθαι πόλεμον,*] MS. Eton. & editi quidam libri dant *ἂν ἑλέσθαι πόλεμον,* &c. Sed rectè eo ſenſu adhiberi verbum compoſitum exemplis adlatis docet *Budæus* Comm. L. G. p. 224.

“πρέσβεις ἢ εἰρήνης δεόμενοι, ἢ ἄλλου τινὸς, κατακαίνοντες
“τούτους οἱ βουλόμενοι, ποιήσουσιν ὑμᾶς τῶν λόγων μὴ ἀκοῦσαι
“τῶν πρὸς ὑμᾶς ἰόντων. Ἔπειτα δὲ οὓς μὲν ἂν ὑμεῖς ἅπαντες
“ἕλησθε ἄρχοντας, ἐν οὐδεμίᾳ χώρᾳ ἔσονται· ὅστις δ' ἂν ἑαυτὸν
“ἕληται στρατηγὸν, καὶ ἐθέλῃ λέγειν, βάλλε, βάλλε, οὗτος
“ἔσται ἱκανὸς καὶ ἄρχοντα κατακαίνειν καὶ [1] ἰδιώτην ὑμῶν, ὃν
“ἂν ἐθέλῃ, ἄκριτον· ἂν ὦσιν οἱ πεισόμενοι αὐτῷ, ὥσπερ καὶ
“νῦν ἐγένετο. Οἷα δ' ὑμῖν πεπράχασιν οἱ αὐθαίρετοι οὗτοι
“στρατηγοὶ, σκέψασθε. Ζήλαρχος μὲν γὰρ ὁ ἀγορανόμος, εἰ μὲν
“ἀδικεῖ [2] ὑμᾶς, οἴχεται ἀποπλέων, οὐ δοὺς ὑμῖν δίκην· εἰ δὲ
“μὴ ἀδικεῖ, φεύγει ἐκ τοῦ στρατεύματος, δείσας μὴ ἀδίκως
“ἄκριτος ἀποθάνῃ. Οἱ δὲ καταλεύσαντες τοὺς πρέσβεις, διε-
“πράξαντο [3] ὑμῖν μόνοις μὲν τῶν Ἑλλήνων εἰς Κερασοῦντα μὴ
“ἀσφαλὲς εἶναι, ἐὰν μὴ σὺν ἰσχύϊ ἀφικνεῖσθε· [4] τοὺς δὲ νεκροὺς,

“vel pacem quærentes, vel quid aliud, venerint, eos interficien-
“do qui volent, impedient quominùs orationes eorum, qui ad
“vos veniunt, audiatis. Prætereà magiſtratus, quos vos univerſi
“legeritis, nullo erunt loco; ſed quiſquis ſeipſum legerit ducem,
“& dicere voluerit, feri, feri, huic ſatìs erit virium tum ad ma-
“giſtratum tum ad privatum è vobis, quemcunque voluerit, in-
“demnatum interimendum; ſi ſint ei qui paruerint, quemad-
“modùm modò accidit. Cujuſmodi verò facinora nobis deſignâ-
“rint hi ſuis ipſorum ſuffragiis lecti duces, conſiderate. Zelar-
“chus enim rerum venalium curator ſi quâ vos adfecit injuriâ,
“pœnis vobis non datis, navigio evaſit: ſin nullâ *vos* læſit inju-
“riâ, ab exercitu fugit, veritus nè injuſtè indemnatus perimere-
“tur. At qui legatos lapidibus obruerunt, *hoc* effecerunt ut vo-
“bis ſolis è Græcorum numero Ceraſuntem, armatâ niſi cum
“manu, tutè venire non liceat: *ad* cadavera etiam *quod attinet*,

---

[1] Ἰδιώτην] Vide p. 220. n. 5.

[2] Ὑμᾶς] MS. Eton. ἡμᾶς. Sed malim vulgatam retinere, cùm mox ſequatur, οὐ δοὺς ὑμῖν δίκην.

[3] Ὑμῖν] Idem MS. ἡμῖν.

[4] Τοὺς δὲ νεκροὺς. — [illegible]] Reſpice p. 160. n. 3. & p. 148. n. 2. Adde 1 Cor. VI. 4.

“ οὓς πρόσθεν αὐτοὶ οἱ κατακανόντες ἐκέλευον θάπτειν, τούτους διαπεπράχθαι μηδὲ [1]σὺν κηρυκείῳ ἔτι ἀσφαλὲς εἶναι [2]ἀνελέσθαι. Τίς γὰρ ἐθελήσει κῆρυξ ἰέναι, κήρυκας ἀπεκτονώς; Ἀλλ' ἡμεῖς Κερασουντίων θάψαι αὐτοὺς ἐδεήθημεν. Εἰ μὲν οὖν καλῶς ἔχει ταῦτα, δοξάτω ὑμῖν· ἵνα, ὡς τοιούτων ἐσομένων, καὶ φυλακὴν ἰδίᾳ ποιήσῃ τις, καὶ [3]τὰ ἐρυμνὰ ὑπερδέξια πειρᾶται ἔχων σκηνοῦν. Εἰ μέντοι δοκεῖ ὑμῖν θηρίων, ἀλλὰ μὴ ἀνθρώπων, εἶναι τὰ τοιαῦτα ἔργα, σκοπεῖτε παῦλάν τιν' αὐτῶν· [4]εἰ δὲ μὴ, πρὸς Διὸς, [5]πῶς ἢ θεοῖς θύσομεν ἡδέως, ποιοῦντες ἔργα ἀσεβῆ, ἢ τοῖς πολεμίοις πῶς μαχούμεθα, ἢν ἀλλήλους κατακαίνωμεν; Πόλις δὲ φιλία

“ quæ priùs ut ſepeliremus hortabantur ipſi interfectores, ea *certè* ut nè quidem cum caduceo jam tollere tutum ſit effecerunt. Nam quis caduceatoris fungi volet munere, qui caduceatores interfecerit? Verùm nos Ceraſuntios rogavimus ut ea ſepelirent. Et hæc quidem an rectè gerantur, veſtro decreto ſtatuatur; ut, quaſi hujuſmodi *facinora* oritura ſint, & privatim quivis præſidium paret, & operam det, ut munitis ſuperioribuſ*que locis* tabernaculum figat. Sin autem ejuſmodi belluarum, non hominum, eſſe facta ſtatuitis, ſedationem eorum aliquam excogitate: ſin minùs, quonam, profectò, modo aut ſacra diis alacriter faciemus, cùm impia patremus facinora, aut quo cum hoſtibus modo pugnabimus, ſi nos mutuò perimamus? Quænam civitas

---

[1] Σὺν κηρυκείῳ] *Scholiaſt.* ad *Thucyd.* lib. 1. c. 53. Κηρύκειον, ἐν ξύλον ὀρθὸν, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις [illegible] καὶ [illegible] ἀλλήλους [illegible]· ὅπερ [illegible] φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν [illegible] ἀπέρχονται. Σύμβολον δὲ [illegible] τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου· τὸ δὲ [illegible] τῶν ὄφεων, τὸ [illegible]. Ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ. Hinc ſua deſcripſit *Suid.* apud quem & alibi ſcribitur κηρύκειον.

[2] Ἀνελέσθαι.] Vide, ſi libet, p. 269. n. 2.

[3] Τὰ ἐρυμνὰ ὑπερδέξια] Adi p. 279. n. 3.

[4] Εἰ δὲ μὴ,] Vide p. 285. n. 2.

[5] *Πῶς ἢ θεοῖς &c.*] Noſter itidem in *Ageſil.* haud ità longè à fine. Ἐνόμιζε γὰρ ὁ (Ageſilaus) [illegible] ὡς τοὺς θεοὺς οὐδὲν ἧττον ὁσίοις ἔργοις ἢ ἁγνοῖς ἱεροῖς ἥδεσθαι. Quibus adjicere libet Plautina illa, quæ in Prologo *Rudent.* reperiuntur v. 22. & ſeq.

> *Atque hoc ſceleſti illi in animum inducunt ſuum,*
> *Jovem ſe placare poſſe donis, hoſtiis.*
> *Et operam & ſumtum perdunt; id eo fit, quia*
> *Nihil ei acceptum eſt à perjuris ſupplicii.*

Confer Prov. XV. 8. Jeſ. I. 11 & ſeq. Jer. VI. 20. Hoſ. VI. 6.

" τίς ἡμᾶς δέξεται, ὅστις ἂν ὁρᾷ τοσαύτην ἀνομίαν ἐν ἡμῖν;
" [1] Ἀγορὰν δέ τις ἄξει θαῤῥῶν, [2] ἢν ἀεὶ τὰ μέγιστα τοιαῦτα
" ἐξαμαρτάνοντες φαινώμεθα; [3] Οὗ δὲ δὴ πάνυ οἰόμεθα
" τεύξεσθαι ἐπαίνου, τίς ἂν ὑμᾶς τοιούτους ὄντας ἐπαινέσειεν;
" ἡμεῖς μὲν γὰρ οἶδ' ὅτι πονηροὺς ἂν φαίημεν εἶναι τοὺς τὰ τοιαῦτα
" ποιοῦντας."

Ἐκ τούτου ἀνιστάμενοι πάντες [4] ἔλεγον τοὺς μὲν τούτων [5] ἄρξαντας δοῦναι δίκην, [6] τοῦ δὲ λοιποῦ οὐκέτι ἐξεῖναι ἀνομίας ἄρξαι· ἐὰν δέ [7] τις ἄρξῃ, [8] ἄγεσθαι αὐτοὺς ἐπὶ θανάτῳ· τοὺς δὲ στρατηγοὺς εἰς δίκας πάντας καταστῆσαι· εἶναι δὲ δίκας, καὶ εἴ τι ἄλλο

" amica nos excipiet, quæ tantam inter nos iniquitatem videat?
" Res venales quis animo fidente *ad nos* adducet, ſi maximis in
" rebus palam ſit ejuſmodi nos delicta committere? Jam *quod*
" *ad* laudem *attinet*, quam omnino conſequuturos nos exiſtima-
" mus, quis vos tales qui ſitis collaudaverit? nos enim ſat ſcio
" eos, ejuſmodi qui patrarent facinora, ſceleratos adpellare-
" mus."

Ibi tum omnes cùm ſurrexiſſent, ſuppliciis multandos iſtorum auctores aiebant, & in poſterum non ampliùs *cuiquam* liberum permittendum eſſe, ut *ejuſmodi* ſceleris exiſtat auctor: quòd ſi quis *ſceleris* auctor exiſteret, eum ad mortem eſſe ducendum; prætereà à ducibus in judicium omnes eſſe adducendos; ac judicium *faciendum* eſſe, ſi quâ aliâ etiam injuriâ læſus fuerit aliquis

---

1 Ἀγορὰν δέ τις &c.] [illegible] auctore, præter alia, vox ἀγορὰ denotat quoque ὠνιὰ καὶ ὤνια. Adde p. 355. n. 2.

2 Ἢν ἀεὶ τὰ μέγιστα &c.] Suſpicatus eſt Steph. ità Xenophontem ſcripſiſſe, ἢν ἀεὶ τοὺς ἄλλους τὰ μέγιστα &c.

3 Οὗ δὲ δὴ &c.] Ante ἐπαίνου ſupple ἀεί.

4 Ἔλεγον τοὺς μὲν &c.] Intelligendum eſt δεῖν, uti ſuprà p. 419. n. 1.

5 Ἄρξαντας] In MSto Eton. & edit. *Ald.* & *Flor.* legitur ἄρξοντας: cujuſmodi mendum ſuſtulimus p. 335. n. 3.

6 Τοῦ δὲ λοιποῦ] Plenè, ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου. Similiter *Thucyd.* l. 4. c. 98. ἐπὶ τοῦ λοιποῦ ἐκείνους &c. Et *Ælian.* V. H. l. 14. c. 7. — τοῦ λοιποῦ μεθυσκομένους.

7 Τὶς — αὐτοὺς] Reſpice p. 399. n. 5.

8 Ἄγεσθαι — ἐπὶ θανάτῳ] Sic ſcribendum rectè monuit *Muretus*. Noſter ſuprà pag. 64 ἀδίκους ὄντας ἐπὶ θανάτῳ ἄγεσθαι, ubi vide n. 4. Vulgò legitur ἄγειν αὐτοὺς θανάτῳ & in edit. vetuſtioribus, quibus adſtipulatur MS. Eton. — θανάτου. Adde Cl. *Bos* animadv. ad *Lucian.* pag. 57.

τις ἠδίκητο ἐξ οὗ Κῦρος ἀπέθανε· δικαστὰς δὲ τοὺς λοχαγοὺς ἐποιήσαντο. Παραινοῦντος δὲ Ξενοφῶντος, καὶ τῶν μάντεων συμβουλευόντων, ἔδοξε καὶ καθῆραι τὸ στράτευμα. Καὶ ἐγένετο [1] καθαρμός.

Ἔδοξε δὲ καὶ τοὺς στρατηγοὺς δίκην ὑποσχεῖν τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. [2] Καὶ διδόντες, [3] Φιλήσιος μὲν ὦφλε καὶ Ξανθικλῆς τῆς φυλακῆς [4] τῶν γαυλικῶν χρημάτων, τὸ μείωμα, εἴκοσι μνᾶς· Σο-

ex quo Cyrus mortem occubuit: judices autem cohortium ductores conſtituerunt. Porrò Xenophonte hortatore, vatibúſque *idem* ſuadentibus, viſum eſt luſtrandum eſſe exercitum. Itaque luſtratio inſtituta eſt.

Decretum etiam erat ut duces de tempore præterito judicium ſubirent. *Quod* cùm ſubiiſſent, Phileſius & Xanthicles multati erant, quòd pecuniam de navigiis coactam & in eorum cuſtodiam traditam imminuerant, minis viginti: *multatus eſt* & So-

---

[1] Καθαρμός.] Variis de cauſis ab antiquis, tam Græcis quàm Romanis, luſtrationes erant uſurpatæ. Eos autem in primis luſtrandos cenſuerunt, qui ſe ſanguine polluiſſent. Vide *Homer.* Il. ζ. v. 266 & ſeq. *Virgil. Æn.* l. 2. v. 718 & ſeq. *Ælian.* V. H. l. 8. c. 5. Adde *Homer.* Il. α. v. 313 & ſeq. Q. *Curt.* l. 10. c. 9. *Macedonum regibus luſtrare ſoliti erant milites, ut cæt.* ubi vide quæ notavit *Rader.*

[2] Καὶ διδόντες.] *Scil.* δίκην.

[3] Φιλήσιος μὲν ὦφλε καὶ &c.] Cum τῆς φυλακῆς itidem intelligendum videtur δίκην, & locus ſic exponendus: *Phileſius & Xanthicles in judicium de pecunia apud eos depoſita adducti,* uterque ὦφλε δίκην, εἴκοσι μνᾶς, τὸ μείωμα, i. e. *uterque damnatus multa viginti minarum, quarum ſummam de pecunia illis concredita deficere fecerant, inductus eſt.* Verba autem ſic vulgò ſolent abſque diſtinctione legi, & Latinè verti: Φιλήσιος μὲν ὦφλε καὶ Ξανθικλῆς τῆς φυλακῆς τῶν γαυλικῶν χρημάτων τὸ μείωμα εἴκοσι μνᾶς. *Leuncl.* interprete, *damnati Phileſius & Xanthicles, quòd juſſi cuſtodire pecuniam de navigiis coactam, minas viginti ſuppilaſſent:* Amaſæo, *Phileſius & Xanthicles repetundarum damnati, quòd è Gaulitica pecunia, quam ſervandam acceperant, minas viginti ſuppilaſſent, tantundem rependerunt.*

[4] Τῶν γαυλικῶν] Sic optimè MS. Eton. cùm priùs ſcriberetur γαυλιτικῶν, quam vocem *Amaſæus* expreſſit. Rectè etiam *Leuncl.* olim γαυλικῶν reponendum vidit. *Heſych.* Γαῦλοι, τὰ στρογγύλα τῶν φοινικικῶν πλοῖα, καὶ τὰ φορτηγὰ πλοῖα. γαῦλοι καλοῦνται καὶ γαυλικὰ χρήματα τὰ διὰ τῶν πλοίων — Quæ ſic legas velim & diſtinguas, Γαῦλοι, τὰ στρογγύλα τῶν φοινικικῶν πλοῖα· καὶ τὰ φορτηγὰ πλοῖα γαῦλοι καλοῦνται· καὶ γαυλικὰ χρήματα, τὰ &c. Adpoſitè hæc ultima ad locum, de quo agitur, exponendum. *Schol.* ad *Ariſtoph.* Ornith. v. 599. Γαῦλος, φορτηγὸν πλοῖον, [illegible]

[illegible] γαῦλος. Lege cum doct. *Bentl.* Fragm. *Callim.* p. 390. [illegible] γαῦλος.

φαίνετος δὲ, [1] ὅτι ἄρχων αἱρεθεὶς κατημέλει, δέκα μνᾶς. Ξενοφῶντος δὲ κατηγόρησάν τινες, φάσκοντες παίεσθαι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ὡς ὑβρίζοντος τὴν κατηγορίαν ἐποιοῦντο. Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἀναστὰς ἐκέλευσεν εἰπεῖν [2] τὸν πρῶτον, πρῶτον λέξαντα ποῦ καὶ ἐπλήγη. Ὁ δὲ ἀποκρίνεται, [3] Ὅπου καὶ τῷ ῥίγει ἀπωλλύμεθα, καὶ χιὼν πλείστη ἦν. Ὁ δ' εἶπεν, Ἀλλὰ μὴν καὶ [4] χειμῶνός γε ὄντος οἵου λέγεις, σίτου δὲ ἐπιλελοιπότος, οἴνου δὲ μηδ' ὀσφραίνεσθαι παρόντος, ὑπὸ δὲ πόνων πολλῶν ἀπαγορευόντων, πολεμίων δὲ ἑπομένων, εἰ ἐν τοιούτῳ καιρῷ ὕβριζον, ὁμολογῶ [5] καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερος εἶναι· οἷς φασιν ὑπὸ τῆς ὕβρεως κόπον

phænetus, quòd præſes electus *id muneris* prorſùs neglexiſſet, minis decem. Nonnulli etiam Xenophontem accuſabant, qui cæſos ſe ab eo fuiſſe dicerent, atque in *eum* tanquam petulanter injurium accuſationem inſtruebant. Et cùm ſurrexiſſet Xenophon eum, qui primus *id ipſi objecerat*, proferre *ſi quid haberet* juſſit, ubi priùs expoſuerit quo loco pulſatus eſſet. Eo loco, reſpondet ille, quo frigore eramus enecti, ac plurima nix erat. Enimverò, inquit *Xenophon*, cùm ea eſſet hiems quam fuiſſe dicis, cùm cibus *nos* defeciſſet, cùm nè tantum quidem vini adeſſet, ut odoratu id percipi poſſet, cùm multi præ laboribus animis conciderent, cùm hoſtes *nos* inſequerentur, ſi me tali tempore inſolenter geſſi, vel aſinis eſſe me petulantiorem fateor; quos aiunt præ petulantiâ

---

[1] Ὅτι ἄρχων αἱρεθεὶς] Vocem ἄρχων huc ex MSto Eton. revocavi. Eâdem ſæpè ſuprà phraſi uſus eſt Noſter: p. 202, [illegible] p. 203, [illegible] — Cæterùm, *Leuncl.* legendum cenſuit, [illegible] &c. hoc eſt, eodem auctore, *Sophænetus mulctatus eſt*, [illegible] *id muneris* [illegible].

[2] Τὸν πρῶτον] Scil. eum, qui priùs id ipſi objecerat. In MSto autem Eton. deeſt alterum illud πρῶτον.

[3] Ὅπου καὶ τῷ ῥίγει &c.] Lege p. 300 & ſeq.

[4] Χειμῶνός γε &c.] *Virg.* Æneïd. l. 1. v. 129 *Emiſſamque hiemem* &c. Ubi ſic Servius: *Hic apertiùs tempeſtatem declarat ex Græco: nam & illi* χειμῶνα *tempeſtatem dicunt*. Noſter itidem ſuprà p. 267. χειμὼν γίνεται πολύς, &c. atque mox infrà ſæpè.

[5] Καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερος] *Amaſæus* vertit, *vel aſinis me atrociorem eſſe* &c. "Ego verò, in-"quit *Muretus*, neſcio quam *atrocitatem* quiſ-"quam in aſino, animali omnium ἀνεκτικωτάτῳ, "animadvertere potuerit. Sed interpretatio "illa planè ridicula eſt. Aſini, antequam

ὐκ ἐγγίγνεσθαι. Ομως δὲ καὶ λέξον [1] ἐκ τίνος ἐπλήγης. Πότερον ᾔτουν τι σὲ, καὶ, ἐπεὶ οὐκ ἐδίδως, ἔπαιον; [2] ἀλλ' ἀπῄτουν; ἀλλὰ [3] περὶ παιδικῶν μαχόμενος; ἀλλὰ μεθύων ἐπαρῴνησα; Επεὶ δὲ τούτων οὐδὲν ἔφησεν, ἐπήρετο αὐτὸν, εἰ ὁπλιτεύοι· Οὐκ ἔφη· Πάλιν, εἰ [4] πελτάζοι· [5] Οὐδὲ τοῦτ' ἔφη· ἀλλ' ἡμίονον ἤλαυνον, ταχθεὶς ὑπὸ τῶν συσκήνων, ἐλεύθερος ὤν. Ενταῦθα δὴ ἀναγιγνώσκει τε αὐτὸν, καὶ ἤρετο, Εἰ σὺ εἶ ὁ τὸν κάμνοντα

laſſitudinem non ſubire. Attamen dic quâ de cauſâ pulſatus fueras. Num quid abs te petebam, &, quia non dabas, *te* cædebam? an *quid* repoſcebam? an *tecum* de amoribus pugnans? an ebrius per vinolentiam malè *te* accepi? Cùm horum nil diceret, eum porrò interrogabat, an in gravis armaturæ militum numero eſſet: Negabat: Rurſum, an in peltaſtarum numero: Neque hoc conceſſit; ſed liber cùm eſſem, *inquit*, mulum agebam, quod mihi negotii à contubernalibus datum erat. Hic eum agnoſcit *Xenophon*, &, Túne, quærebat, *is* es, qui *hominem* ægrotum ave-

---

“ad equas aut aſinas admittantur, prædelaſſari ſolent; & ità putantur meliùs inire. Hoc igitur eſt, quod & hìc dicitur, eos ità libidinoſos eſſe, ut laſſitudinem non ſentiant. Et hodiè apud Pictonas proverbii loco uſurpari ſolet, aſinos præ inopiâ & laſſitudine arrigere. Subturpicula hæc eſſe video, neque talia tamen, ut reticeri debuerint.” Hæc ille; ſubturpicula ſanè, & verò etiam ridicula. Præteriit, opinor, virum eruditum, longè alia de aſinis tradi, quæ tamen huc optimè quadrant. Scribit utique *Ælian.* H. A. l. 12. c. 34. [illegible] Nec bellicoſum tantùm audit animal, ſed & [illegible] apud *Arrian.* in *Epictet.* l. 1. c. 18. Adde *Herodot.* l. 4. c. 129. & *Homer.* Il. λ'. v. 557. Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' &c. ubi, uti rectè criticus quidam vetus obſervavit, [illegible] ſcil. *Homerus.* Porrò, *Stephanus* hæc Luciani verba ad locum hunc adduxit, — [illegible] &c. quæ reperiuntur in opuſculo, quod [illegible] inſcriptum eſt, haud ità longè ab init.

[1] Ἐκ τίνος &c.] *Scil.* αἰτίας. Confer p. 195. n. 1.

[2] Ἀλλ' ἀπῄτουν; ἀλλὰ &c.] Pari ratione vox ἀλλὰ cum interrogationibus iterata eſt *Memorab.* I. 3. haud longè à fine. [illegible] Οὐδ' οἰκίαν, ἔφη. Ἀλλὰ μὴ [illegible] Et ſic alibi Noſter. Similiter pro *aut* uſurpatur, & quidem cum interrogatione, Matt. XI. 8, 9.

[3] Περὶ παιδικῶν] Adi p. 181. n. 4.

[4] Πελτάζειν] In lexicis deeſt: quo tamen utitur & *Max. Tyr.* diſſert. 7. p. 74. ed. Cant. [illegible] —

[5] Οὐδὲ τοῦτ' ἔφη ἀλλ' &c.] Fuère, qui diſtinctionem poſuerant inter τοῦτ' & ἔφη ſed rectiùs, opinor, conjunguntur. Sic ferè paulò infrà, [illegible] οὖν &c. De tranſitione autem ab obliquâ ad rectam orationem iterum iterumque dixi. Vide, ſi libet, p. 402. n. 2.

ἀπῆγον; Ναὶ μὰ Δί', ἔφη· σὺ γὰρ ἠνάγκαζες· τὰ δὲ τῶν ἐμῶν συσκηνῶν σκεύη διέῤῥιψας. Ἀλλ' ἡ μὲν [1] διέῤῥιψις, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, τοιαύτη τις ἐγένετο· Διέδωκα ἄλλοις ἄγειν, καὶ ἐκέλευσα πρὸς ἐμὲ ἀπάγειν· καὶ ἀπολαβὼν ἅπαντα σῶα, ἀπέδωκά σοι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμοὶ ἀπέδειξας τὸν ἄνδρα. Οἷον δὲ τὸ πρᾶγμα ἐγένετο ἀκούσατε, ἔφη· καὶ γὰρ ἄξιον·

Ἀνὴρ κατελείπετο διὰ τὸ μηκέτι δύνασθαι πορεύεσθαι. Καὶ ἐγὼ τὸν μὲν [2] ἄνδρα τοσοῦτον ἐγίγνωσκον, ὅτι εἷς ἡμῶν εἴη· ἠνάγκασα δέ σε τοῦτον ἄγειν, ὡς μὴ ἀπόλοιτο· καὶ γὰρ, ὡς ἐγὼ οἶμαι, πολέμιοι ἐφείποντο. Συνέφη τοῦτο ὁ ἄνθρωπος. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἐπεὶ προὔπεμψά σε, [3] καταλαμβάνω αὖθις, σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι προσιὼν, βόθρον ὀρύττοντα, ὡς κατορύξοντα τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐπιστὰς ἐπῄνουν σε. Ἐπεὶ

hebas? *Sum* profectò, inquit; nam *ad hoc* tu *me* cogebas: ac meorum contubernalium vaſa disjeciſti. Is verò disjectus, inquit Xenophon, in hunc ferè modum accidit: Diſtribui *vaſa* aliis vehenda, & ad me ut *eadem poſteà* adducerent præcepi; ac cùm omnia ſalva recepiſſem, tibi reddidi, ſimul ac tu mihi hominem illum oſtendiſti. Quo verò modo ſe res habuerit, ait, audite; eſt enim operæ pretium:

Relinquebatur *à tergo* quidam, quòd *præ debilitate* iter pergere ampliùs non poſſet. Nôram illum ego hactenùs, quòd unus ex noſtris eſſet; te verò hunc ut veheres coëgi, nè periret: hoſtes enim, quemadmodùm arbitror, ſubſequebantur. Hoc ille faſſus eſt. Atqui, ait Xenophon, ubi te præmiſiſſem, cum extremo agmine accedens, *te* rurſum offendi ſcrobem fodientem, ut hominem illum defoderes; atque adeò ſubſiſtens te collaudavi. Ve-

---

[1] Διέῤῥιψις.] In Theſ. *Steph.* & *Conſt.* non comparet: quod tamen agnoſcit *J. Poll.* l. 3. ſegm. 129.

[2] *Ἄνδρα τοσοῦτον ἐγίγνωσκον, ὅτι &c.*] Sic ferè ſuprà p. 202. *τοσοῦτον μόνον σε ἐγίγνωσκον, ὅτι &c.*

[3] Καταλαμβάνω] Lege p. 2. n. 1. & p. 72. n. 4. Sic Gal. II. 14. ὀρθοποδοῦσι dicitur pro [illegible]

δὲ παρεστηκότων ἡμῶν συνέκαμψε τὸ σκέλος ὁ ἀνὴρ, ἀνέκραγον οἱ παρόντες ὅτι ζῇ ὁ ἀνήρ· σὺ δ' εἶπες [1] ὁπόσα γ' ἐβούλου, ὡς, Εγωγε αὐτὸν οὐκ ἄξω· ἐνταῦθα ἔπαισά σε· ἀληθῆ λέγεις· ἔδοξας γάρ μοι εἰδότι ἐοικέναι ὅτι ἔζη. Τί οὖν; ἔφη, ἧττόν τι ἀπέθανεν, ἐπεὶ ἐγώ σοι ἀπέδειξα αὐτόν; [2] Καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, πάντες ἀποθανούμεθα· τούτου οὖν ἕνεκα ζῶντας ἡμᾶς δεῖ κατορυχθῆναι; [3] Τοῦτον μὲν ἀνέκραγον πάντες ὡς [4] ὀλίγας παίσειεν· [5] ἄλλους δὲ ἐκέλευε λέγειν διὰ τί ἕκαστος ἐπλήγη. Επεὶ δ' οὐκ ἀνίσταντο, αὐτὸς ἔλεγεν,

rùm poſteaquam nobis adſtantibus ille crus inflexiſſet, exclamârunt ii qui aderant, hominem vivere; tu verò dixiſti quæcunque volebas, ſcilicet, Ego ſanè eum non veham; ibi tum te cæcîdi; vera narras; nam mihi præ te ferre viſus es, quaſi ſcires eum *adhuc* vivere. Quid ergo? inquit *iſte*, an minùs mortem obiit, poſteaquam ego tibi eum oſtendi? Atqui nos, inquit Xenophon, morituri ſumus omnes: num igitur propterea vivos defodi nos oportet? Adclamârunt *hic* omnes *hominem* hunc paucis *tantùm Xenophontem* verberibus cæcidiſſe: alios deinde *quoſvis* dicere juſſit, quamobrem quiſque pulſatus fuiſſet. Cùm verò *qui dicerent* non ſurgerent, ipſe *hæc* verba fecit *Xenophon*,

---

[1] Ὁπόσα γ' ἐβούλου, ὡς &c.] *Muretus* omnino legendum ſtatuit ὁπόσα γε βούλεσαι· ὡς ἔγωγε αὐτὸν οὐκ ἄξω. i. e. eodem interprete, *Vivus ſanè quantum vis: nam ego quidem eum hinc non avehebam.* Sunt autem, ex ejuſdem utique critici ſententiâ, verba omnia ejus, qui ſe à Xenophonte verberatum querebatur. Mihi placet vulgata lectio; atque adeò particula ὡς vim explicandi & declarandi habere videtur, perinde ac οἷον, i. e. *videlicet, exempli causâ* &c. Eandem vim obtinet K. II. p. 67. — μέμνημαι εἰπεῖν, ἃ νῦν ἰδεῖν ὑμῖν; ὡς, ὅπως [illegible] οἱ &c. ubi vide notata.

[2] Καὶ γὰρ καὶ] Sic ſcribendum contendit *Stephanus*. Hactenùs, Καὶ γὰρ ἡμεῖς, &c.

[3] Τοῦτον μὲν ἀνέκραγον] De hoc atticiſmo dictum p. 426. n. 6. *Stephano* magis placuit Τοῦτο μὲν ἂν &c.

[4] Ὀλίγας παίσειεν] *Scil.* πληγάς. Ellipſis eadem reperitur *Ælian.* V. H. lib. 12. c. 3. Ἐπαμεινώνδας ὅτε ἐτρώθη ἐν Μαντινείᾳ καιρίαν, *ſcil.* πληγήν. Luc. XII. 47. — δαρήσεται πολλάς. 2 Cor. XI. 24. — τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. Supple utrobique πληγάς. *Ariſtoph.* Nub. v. 968. Ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, &c. *Schol.* Πολλάς, πληγὰς δηλονότι.

[5] Ἄλλους δὲ ἐκέλευε] Vulgò, ἄλλος δὲ ἐκέλευε, &c. Suſpicatus eſt *Steph.* pro ἄλλος eſſe ſubſtituendum ἄλλους, quod pertineat ad ὕστερον: ut intelligamus, ἐκέλευε δὲ λέγειν διὰ τί ἄλλον ὕστερον ἐπλήγη. vel τὸν ἄλλον ὕστερον. Sed & ἐκέλευεν (Xenophon videlicet) legi vult idem

“ Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ὁμολογῶ παῖσαι δὴ ἄνδρας πολλοὺς
“ ἕνεκα ἀταξίας· οἷς σώζεσθαι μὲν ἤρκει δι' [1] ὑμᾶς, ἐν τάξει
“ τε ἰόντων καὶ μαχομένων ὅπου δέοι· αὐτοὶ δὲ λιπόντες τὰς
“ τάξεις, προθέοντες ἁρπάζειν ἤθελον, καὶ [2] ὑμῶν πλεονεκτεῖν.
“ Εἰ δὲ τοῦτο πάντες ἐποιοῦμεν, ἅπαντες ἂν ἀπωλόμεθα. [3] Ἤδη
“ δὲ καὶ μαλακιζόμενόν τινα, καὶ οὐκ ἐθέλοντα ἀνίστασθαι, ἀλλὰ
“ [4] προϊέμενον ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις, καὶ ἔπαισα, καὶ ἐβιασάμην
“ πορεύεσθαι. [5] Ἐν γὰρ τῷ ἰσχυρῷ χειμῶνι καὶ αὐτός
“ ποτε ἀναμένων τινὰς συσκευαζομένους, καθεζόμενος συχνὸν
“ χρόνον, κατέμαθον ἀναστὰς [6] μόγις, καὶ τὰ σκέλη μόγις ἐκτείνας.
“ Ἐν ἐμαυτῷ οὖν [7] πεῖραν λαβὼν, ἐκ τούτου καὶ ἄλλον

“ Ego, viri, fateor multos me ſanè, quòd ordines deſererent,
“ verberâſſe; qui ſatìs quidem habuerunt veſtrâ operâ incolumes
“ evadere, cùm vos & ordines ſervaretis & ubi opus eſſet dimicaretis:
“ at ipſi cùm deſeruerint ordines, præcurrentes *obvia*
“ *quæque* rapere volebant, & ampliorem quàm vos portionem
“ habere. Quòd ſi omnes hoc feciſſemus, periiſſemus univerſi.
“ Jam verò quendam etiam præ molli inertiâ deſidentem, qui neque
“ ſurgere volebat, & hoſtibus ſe perdendum exponebat, tum
“ cæcidi, tum vi ad iter pergendum coëgi. Nam & ipſe cùm rigidâ
“ illâ hieme *incumbente* nonnullos aliquando expectarem qui
“ ſarcinas colligerent, poſteaquam diu conſediſſem, difficulter
“ me ſurgere animadverti, ac difficulter crura extendere. Quapropter
“ facto in me ipſo periculo, ex eo *tempore* etiam alium

---

vir doctus. MS. Eton. dat ἄλλος δὲ ᾐτιᾶτο λέγων, &c. unde repoſui ἄλλος δὲ ᾐτιᾶτο &c. Numeri mutationem in voce primâ poſtulare videntur, quæ mox ſequuntur, iſta, Ἐπεὶ δ' οὐκ ἐδέχετο, &c. & mutationi τοῦ ᾐτιῶντο in ᾐτιᾶτο non tantùm MS. Eton. ſed & illa, quæ leguntur p. 433. adſtipulantur, Καὶ ὁ Ξενοφῶν [illegible] ᾐτιάσατο αὐτὸν &c.

[1] Ὑμᾶς.] Sic edit. vet. & Steph. Legitur in aliis & MSto Eton. ἡμᾶς.

[2] Ὑμῶν πλεονεκτεῖν.] MS. Eton. ἡμῶν. Rectiùs libri editi, quos vidi, omnes ὑμῶν. De verbo vide ſis p. 384. n. 9.

[3] Ἤδη δὲ καὶ μαλακιζόμενον &c.] Lege p. 310.

[4] Προϊέμενον &c.] Vide p. 94. n. 3.

[5] Ἐν γὰρ τῷ ἰσχυρῷ &c.] Lege p. 300, 301 & ſeq.

[6] Μόγις.] Adi, ſi placet, p. 370. n. 1.

[7] Πεῖραν λαβὼν, ἐκ τούτου &c.] Locus diſtingui ſolet ità, πεῖραν λαβὼν ἐκ τούτου, καὶ &c. Sed

“ὁπότε ἴδοιμι καθήμενον καὶ βλακεύοντα, ἤλαυνον· [1] τὸ
“γὰρ κινεῖσθαι καὶ ἀνδρίζεσθαι παρεῖχε θερμασίαν τινὰ καὶ
“ὑγρότητα· τὸ δὲ καθῆσθαι καὶ ἡσυχίαν ἔχειν ἑώρων ὑπουρ-
“γὸν ὂν [2] τῷ τε ἀποπήγνυσθαι τὸ αἷμα, καὶ τῷ ἀποσήπεσθαι
“τοὺς τῶν ποδῶν δακτύλους· ἅπερ πολλοὺς καὶ ὑμεῖς ἴστε
“παθόντας. Ἄλλον δέ γε ἴσως ἀπολειπόμενον [3] διὰ ῥᾳ-
“στώνην, καὶ κωλύοντα καὶ ὑμᾶς τοὺς πρόσθεν καὶ ἡμᾶς
“τοὺς ὄπισθεν πορεύεσθαι, ἔπαισα πὺξ, ὅπως μὴ λόγχῃ
“ὑπὸ τῶν πολεμίων παίοιτο. [4] Καὶ γὰρ οὖν νῦν ἔξεστιν
“αὐτοῖς σωθεῖσιν, εἴ τι ὑπ' ἐμοῦ ἔπαθον παρὰ τὸ δίκαιον,
“δίκην λαβεῖν. Εἰ δ' ἐπὶ τοῖς πολεμίοις ἐγένοντο, τί μέ-
“γα ἂν οὕτως ἔπαθον, [5] ὅτου δίκην ἂν ἠξίουν λαμ-

“quoties ſedentem ac ſocordiæ ſe dedentem conſpicerem, im-
“pellebam: nam motus ipſe viriléſque conatus calorem quen-
“dam & agilitatem ſuppeditabant; *contrà* verò ſeſſionem ceſſa-
“tionémque id efficere videbam, ut ſanguis *frigore* concreſceret,
“& digiti pedum putreſcerent: quæ quidem multis accidiſſe vos
“etiam nôſtis. Alium præterea qui fortè reſpirandi cauſâ ſub-
“ſiſtebat, ac tam vos *qui* in primore agmine *verſati eſtis*, quàm
“nos in extremo *collocatos*, quo minùs progrederemur impedie-
“bat, pugno verberavi, ut nè ab hoſtibus haſtâ percuteretur.
“Jámque adeò certè licet iis ſervatis, pœnas ſumere, ſi quid à
“me incommodi præter æquum acceperunt. Quòd ſi in hoſtium
“poteſtatem veniſſent, quid tam grave pati potuiſſent, cujus

Sed rectè obſervavit Steph. aptiùs hæc verba [illegible] ſequentibus jungi poſſe, mutatâ interpunctionis ſede; ut intelligas [illegible].

[1] Τὸ γὰρ κινεῖσθαι &c.] Adi p. 309.

[2] Τῷ τε ἀποπήγνυσθαι τὸ αἷμ. &c.] Reſpice p. 308 & ſeq.

[3] Διὰ ῥᾳστώνην,] Suid. Ῥᾳστώνη, [illegible]. Lege p. 311.

[4] Καὶ γὰρ &c.] Hæc particula reſpicere videtur, non quod proximè præceſſit, ſed quod elegantiùs reticendum cenſuit auctor: quaſi dixiſſet, [illegible]. Cujuſmodi dictionis exempla plura notavit Cl. Clark. ad Hom. Il. ε'. v. 22. ζ'. v. 447. υ'. v. 132. alibi.

[5] Ὅτου δίκην ἂν ἠξίουν] Particulam ἂν ex MSto Eton. reſtitui: in quo tamen & editis quibuſdam [illegible] pro [illegible] peſſimè legitur.

„βολύειν; Ἁπλοῦς μοι, ἔφη, ὁ λόγος· [1] Ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν
„ἐπ' ἀγαθῷ ἐκόλασα τινὰ, ἀξιῶ ὑπέχειν δίκην, οἵαν
„καὶ γονεῖς υἱοῖς καὶ διδάσκαλοι παισί. [2] Καὶ γὰρ ἰατροὶ
„τέμνουσι καὶ καίουσιν ἐπ' ἀγαθῷ. Εἰ δὲ ὕβρει νομίζετε με
„ταῦτα πράττειν, ἐνθυμήθητε ὅτι νῦν ἐγὼ θαῤῥῶ σὺν
„τοῖς θεοῖς μᾶλλον ἢ τότε, καὶ θρασύτερός εἰμι νῦν ἢ τότε,
„καὶ οἶνον πλείω πίνω· ἀλλ' ὅμως οὐδένα παίω· [3] ἐν εὐδίᾳ
„γὰρ ὁρῶ ὑμᾶς. Οταν δὲ χειμὼν ᾖ, καὶ [4] θάλαττα με-
„γάλη ἐπιφέρηται, οὐχ ὁρᾶτε ὅτι καὶ νεύματος μόνου
„ἕνεκα χαλεπαίνει μὲν [5] πρωρεὺς τοῖς ἐν πρώρᾳ, χαλε-
„παίνει δὲ κυβερνήτης τοῖς ἐν πρύμνῃ; Ἱκανὰ γὰρ ἐν τῷ

„pœnas expetere voluerint? Simplici ego, inquit, oratione utor:
„Si quem equidem *ſui ipſius* commodi cauſâ caſtigavi, pœnam
„ejuſmodi ſubire non recuſo, quam parentes filiis & magiſtri
„diſcipulis *reddere debeant*. Etenim medici *graviter affectum* ſe-
„cant & urunt boni cauſâ. Quòd ſi me *adductum* petulantiâ fe-
„ciſſe hæc exiſtimatis, cogitate *quæſo* cum animis veſtris deorum
„beneficio mihi jam majorem eſſe quàm illo tempore fiduciam,
„& audentiorem me modò eſſe quàm id temporis *fuerim*, ac
„plus vini bibere; at *hominum* tamen neminem pulſo: nam tran-
„quillitate *quadam* vos *jam* uti video. At verò cùm tempeſtas
„ſit *coorta*, & mare magnum inſurgat, annon ſolius cauſâ nutûs
„proræ magiſtrum iis iraſci videtis, qui ſunt in prorâ, *itidémque*
„gubernatorem iis qui ſunt in puppi? Nam vel levia peccata

---

[1] *Ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν &c.*] Conſule *Grot.* de B. & P. l. 2. c. 20. ſect. 7.

[2] *Καὶ γὰρ ἰατροὶ &c.*] Cùm τῷ γὰρ (inquit *Stephan.*) ſit rationem reddentis ejus quod dixit, planè perſuaſum habeo, quædam verba librarium omiſiſſe inter hæc, καὶ γὰρ ἰατροὶ &c. & illa, καὶ διδάσκαλοι παισί. Alioquin enim dixiſſet Xenophon, non καὶ γὰρ ἰατροί, ſed καὶ ἰατροὶ δὲ, vel ὥσπερ καὶ ἰατροὶ &c. aut potiùs, ὥσπερ μὲν καὶ ἰατροὶ &c. Hæc ille. Sed particulam γὰρ non ſemper cauſæ ſignificationem habere, ſæpè ſuprà oſtendimus. Vide ſis p. 356. n. 2.

[3] *Ἐν εὐδίᾳ &c.*] Eadem vox τῷ χειμὼν opponitur Matt. XVI. 2, 3.

[4] *Θάλαττα μεγάλη*] Dicitur ut *magnum mare* Lucret. l. 2. v. 553. pro *tumidum, commotum*.

[5] *Πρωρεὺς — κυβερνήτης*] *Plauto* ſunt itidem *proreta & gubernator*, Rud. act. 4. ſc. 3. v. 75.

“ τοιούτῳ καὶ μικρὰ ἁμαρτηθέντα πάντα [1] συνεπιτρίψαι. Ὅτι
“ δὲ δικαίως ἔπαιον αὐτοὺς, καὶ ὑμεῖς [2] κατεδικαιώσατε τότε· [3] ἔχον-
“ τες γὰρ οὐ ψήφους, ἀλλ' ὅπλα, παρειστήκειτε, καὶ ἐξῆν ὑμῖν ἐπι-
“ κουρεῖν αὐτοῖς, εἰ ἐβούλεσθε. Ἀλλὰ μὰ Δία οὔτε τούτοις ἐπε-
“ κουρεῖτε, οὔτε σὺν ἐμοὶ τὸν ἀτακτοῦντα ἐπαίετε. Τοιγαροῦν
“ ἐξουσίαν ἐποιήσατε τοῖς κακοῖς αὐτῶν, ὑβρίζειν ἐῶντες αὐ-
“ τούς. Οἶμαι γὰρ, εἰ ἐθέλετε σκοπεῖν, τοὺς αὐτοὺς [4] εὑρήσεσθαι
“ τότε κακίστους, καὶ νῦν ὑβριστοτάτους. Βοΐσκος μὲν οὖν ὁ πύκτης
“ ὁ Θετταλὸς τότε μὲν διεμάχετο, ὡς κάμνων, ἀσπίδα μὴ φέ-
“ ρειν· νῦν δ', ὡς ἐγὼ ἀκούω, Κοτυωριτῶν πολλοὺς ἀποδέδυκεν.
“ Ἂν οὖν σωφρονῆτε, [5] τούτῳ τἀναντία ποιήσετε ἢ τοὺς κύνας

“ tali tempore omnia ſimul affligere poſſunt. Jure autem me il-
“ los verberâſſe vos etiam veſtro tunc judicio declarâſtis: in-
“ ſtructi enim non calculis *utique*, ſed armis, adſtabatis, atque
“ vobis opem ferre iis licuiſſet, ſi voluiſſetis. At profectò neque
“ opem his ferebatis, neque mecum eum, qui ordinem non ſer-
“ varet, cædebatis. Itaque ignavis *ex* eorum *numero quibuſque*
“ licentiam dediſtis, dum eos petulanter ſe gerere ſinebatis. Nam,
“ ſi *rem* conſiderare voluiſſetis, eoſdem, opinor, reperietis tunc
“ ignaviſſimos fuiſſe, qui modò ſunt petulantiſſimi. Boiſcus certè
“ quidem pugil ille Theſſalus id temporis acriter contendebat,
“ quippe quòd laboraret, ſcutum ſibi ferendum non eſſe: nunc
“ autem, ut equidem audio, de Cotyoritis multos ſpoliavit.
“ Quamobrem ſi ſapitis, huic contrà facietis atque canes ſolent

---

[1] Συνεπιτρίψαι] In lexicis id verbi fruſtrà quæſiveris.

[2] Κατεδικαιώσατε] Senſum verbi, quem locus hic poſtulare videtur, non agnoſcunt Lexicogr.

[3] Ἔχοντες γὰρ οὐ ψήφους, &c.] MS. Eton. ἔχοντες ξίφη, οὐ ψήφους &c. quam, opinor, lectionem auriculis indulſit librarius.

[4] Εὑρήσεσθαι] MS. Eton. εὑρήσειν.

[5] Τούτῳ] *Steph.* aut τοῦτον aut certè τούτου ſcribendum cenſuit: nam accuſativum, inquit, potiùs quàm dativum, tali adhibere loco Xenophontem exiſtimo. Mihi verò ſana videtur vulgata ſcriptura: nam & hæc & illa apud auctores uſitata eſt conſtructio. Sic *Plat.* apolog. Socr. ferè mediâ, Ταῦτα καὶ νεωτέρῳ καὶ πρεσβυτέρῳ, ὅτῳ ἂν ἐντυγχάνω, ποιήσω, καὶ ξένῳ καὶ &c. *Ariſtoph.* Νεφ. v. 257.

Οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
Ἡμεῖς ποιοῦμεν —

Confer Matt. XXI. v. 40. & XXVII. 22.

“[1] ποιοῦσι· καὶ γὰρ κύνας τοὺς χαλεποὺς τὰς μὲν ἡμέρας δεσμεύουσι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιᾶσι· τοῦτον δὲ, ἂν σωφρονῆτε, τὴν νύκτα μὲν δήσετε, τὴν δὲ ἡμέραν ἀφήσετε. Ἀλλὰ γὰρ, ἔφη, θαυμάζω ὅτι, εἰ μὲν τινι ὑμῶν ἀπηχθόμην, μέμνησθε, καὶ οὐ σιωπᾶτε· [2] εἰ δέ τῳ ἢ χειμῶνα ἐπεκούρησα, ἢ πολέμιον [3] ἀπήρυξα, ἢ ἀσθενοῦντι ἢ ἀποροῦντι [4] συνεξευπόρισά τι, τούτων δὲ οὐδεὶς μέμνηται· οὐδ᾽ εἴ τινα καλῶς τι ποιοῦντα ἐπῄνεσα, οὐδ᾽ εἴ τιν᾽ ἄνδρα ἀγαθὸν ὄντα ἐτίμησα ὡς ἐδυνάμην, οὐδὲ τούτων μέμνησθε. Ἀλλὰ μὴν καλόν γε καὶ δίκαιον, καὶ ὅσιον καὶ ἥδιον τῶν ἀγαθῶν μᾶλλον ἢ τῶν κακῶν μεμνῆσθαι.”

“tractare: nam canes quidem feroces interdiu vinculis conſtringunt, dimittunt noctu; hunc, ſi ſapitis, noctu vinctum tenebitis, interdiu ſolutum eſſe patiemini. Enimverò miror, inquit, meminiſſe vos, ac minimè tacere, ſi in veſtrûm alicujus odium incurrerim; at ſi cui contra vim ſævæ tempeſtatis opem tuli, vel hoſtem propulſavi, vel ægrotanti vel inopiâ laboranti aliquid ſuppeditavi, horum verò neminem recordari: neque ſi quem præclarè aliquid agentem collaudavi, neque ſi quem virum fortem ut potui ornavi, neque horum, *inquam*, meminiſtis. Atqui honeſtum certè eſt & æquum & pium & jucundius benefactorum potiùs quàm injuriarum meminiſſe.”

---

[1] Ποιοῦσι] Vide p. 231. n. 2. Adde Cl. *Perizon.* ad Sanct. Min. l. 4. c. 4. p. 652 & ſeq.

[2] Εἰ δέ τῳ ἢ χειμῶνα &c.] Inſpice p. 307 & 309.

[3] Ἀπήρυξα.] In edit. *Ald. Flor.* & MSto Eton. legitur ἀπεμήρυξα. Peſſimè. Poëticis quidem verbis, quibus gaudere ſolet Noſter, adnumerandum eſt ἀπερύκω. Eodem aliàs ſæpè utitur. *Memorab.* l. 2. haud ità longè à fine, ἵνα σοι τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπερύκωσι; & ibid. mox infrà — οὐδ᾽ ἀπερύκειν τοὺς &c.

[4] Συνεξεπόρισα] Quod reponendum rectè conjecit *Steph.* Vulgò ſcribitur συνεξευπόρισα. In lexicis *Steph.* & *Conſt.* nec hoc nec illud comparet verbum.

Ἐκ τούτου μὲν δὴ ἀνίσταντο καὶ ἀνεμίμνησκον· [1] καὶ περιεγένετο ὥστε καλῶς ἔχειν.

Poſtea quidem *quàm hæc dicta erant*, ſurgebant *omnes* & *univerſa* memoriâ repetebant; atque hic exitus erat, ut *omnia* bellè ſe haberent.

---

[1] Καὶ περιεγένετο] Scribitur etiam καὶ [illegible] Malè. MS.Eton. exhibet καὶ [illegible] unde facilè recepta colligitur ſcriptura: quam ſic exponit Stephanus: *Et res ipſa hunc exitum habuit*; vel, *hæc evaſit*; vel, *& his exitus fuit ut &c.* Quæ mihi quidem ſatis placet interpretatio: *Mureto* non item; quippe qui locum ſic expoſuerit; *Et vicit Xenophon eos, qui ſibi calumniam intendebant.*

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Ϛʹ.

Ἐκ τούτου δὲ ἐν τῇ διατριβῇ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἔζων, οἱ δὲ, λῃϊζόμενοι ἐκ τῆς Παφλαγονίας. [1] Ἐκλώπευον δὲ καὶ οἱ Παφλαγόνες εὖ μάλα τοὺς ἀποσκεδαννυμένους, καὶ τῆς νυκτὸς δὲ τοὺς πρόσω σκηνοῦντας ἐπειρῶντο κακουργεῖν· καὶ [2] πολεμικώτερον πρὸς ἀλλήλους εἶχον ἐκ τούτων. Ὁ δὲ Κορύλας, ὃς ἐτύγχανε τότε Παφλαγονίας ἄρχων, πέμπει παρὰ τοὺς Ἕλληνας πρέσβεις, ἔχοντας ἵππους καὶ στολὰς καλὰς, λέγοντας ὅτι Κορύλας ἕτοιμος εἴη τοὺς Ἕλληνας μήτ' ἀδικεῖν, μήτ' αὐτὸς ἀδικεῖσθαι. Οἱ δὲ στρατηγοὶ ἀπεκρίναντο ὅτι περὶ μὲν τούτων ἐν τῇ στρατιᾷ βουλεύ-

Ex eo tempore, dum iſthic commorati ſunt, quidam ex foro, quidam ex Paphlagoniâ prædam agendo victum *ſibi* comparabant. Verùm Paphlagones etiam *hinc indè* palatos ſcitè admodùm ſpoliabant, & noctu eos, qui longiùs *à cæteris* tabernacula ponebant, infeſtare conabantur: atque his *adeò* ex cauſis hoſtili *magis magiſque* in ſe invicem erant animo. At Corylas, qui Paphlagoniæ id temporis imperabat, legatos cum equis & veſtimentis elegantibus ad Græcos mittit, qui dicerent Corylam eo eſſe animo, ut neque Græcos injuriâ lædere, neque ſeſe lædi vellet. Reſponderunt duces ſe de his apud exercitum delibera-

---

[1] *Ἐκλώπευον*] In lexicis ſine auctore reperitur *κλωπεύω*. Legitur & *κλωπεύειν* apud Noſtr. *Ἀπομν. Βιβ.* haud ità longè ab initio. Cæterùm, *Leuncl.* vertit *furtim adgrediebantur*.

[2] *Πολεμικώτερον*] MS. Eton. *πολεμικώτατα*.

σαιντο, [1] ἐπὶ ξενίᾳ δ' ἐδέχοντο αὐτούς· παρεκάλεσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν, οὓς ἐδόκει δικαιότατον εἶναι. Θύσαντες δὲ [2] τῶν αἰχμαλώτων βοῶν καὶ ἄλλα [3] ἱερεῖα, εὐωχίαν μὲν ἀρκοῦσαν παρεῖχον, κατακείμενοι δὲ [4] ἐν στιβάσιν ἐδείπνουν, [5] καὶ ἔπινον ἐκ κερατίνων ποτηρίων, οἷς ἐνετύγχανον ἐν τῇ χώρᾳ.

[6] Ἐπεὶ δὲ αἱ σπονδαί τ' ἐγένοντο καὶ [7] ἐπαιάνισαν, ἀνέ-

turos, eos verò *intereà* hoſpitali *menſâ* excipiebant: ex aliis etiam viris *eos*, quos *invitari* æquiſſimum eſſe videbatur, arceſſebant. Cùm autem de bubus captivis *quoſdam* & alia mactâſſent animantia, epulum ſatis largum præbuerunt, cùm herbaceis in toris inter cœnandum diſcumberent, & in poculis biberent corneis, quæ *illâ* in regione nacti fuerant.

Poſteaquam libationes eſſent peractæ & pæana ceciniſſent, ϛησαν πρῶτον Θρᾷκες, [1] καὶ πρὸς αὐλὸν ὠρχήσαντό τε σὺν τοῖς ὅπλοις, [2] καὶ ἥλλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως, καὶ ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο· τέλος δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον παίει, ὡς πᾶσι δοκεῖν [3] πεπληγέναι τὸν ἄνθρωπον· [4] ὁ δ᾽ ἔπαισε τεχνικῶς πως. Καὶ ἀνέκραγον οἱ Παφλαγόνες. Καὶ ὁ μὲν, σκυλεύσας τὰ ὅπλα τοῦ ἑτέρου, ἐξῄει [5] ᾄδων Σιτάλκαν· ἄλλοι δὲ τῶν Θρᾳκῶν

---

[1] Ἐπὶ ξενίᾳ &c.] Supple τραπέζῃ. Similiter *Lucian.* Icaromen. haud ità longè à fine, Ἀλλὰ νῦν μὲν ἐπὶ ξενίᾳ σε καλοῦμεν. Et *Ælian.* V. H. l. 3. c. 37. ὅταν ἐπὶ ξενίᾳ συγκαλῶσιν &c. Idem l. 9. c. 15. ἐπὶ ξενίᾳ [illegible] &c. *H.* quidem *Steph.* in Theſ. ad v. Ξενία, ſuſpectos iſtiuſmodi locos habet, ubi legitur ἐπὶ ξενίᾳ καλεῖν, & vel ἐπὶ ξένια, (*ſcil.* ἃ ξένια) vel ἐπὶ ξενίαν, reponendum cenſet. Tu vide ſis doctiſſ. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. l. 3. c. 37. n. 2. Apud Noſtrum ſanè *Hiſt. Gr.* l. 6. ferè med. legitur, ὅτε γὰρ ἐπὶ ξένια [illegible] &c. at libens reſcripſerim ἐπὶ ξενίᾳ &c.

[2] Τῶν αἰχμαλώτων βοῶν] MS. Eton. τῶν αἰχμαλώτων βοῶν. Sed vide p. 347. n. 7.

[3] Ἱερεῖα,] Adi p. 424. n. 1.

[4] Ἐν στιβάσιν] MS. Eton. [illegible]. Sed non eſt, cur vocem receptam loco moveamus. *Heſych.* & *Phavor.* Στιβάς, ἀπὸ ῥάβδων ἢ χλωρῶν χόρτων στρῶσις ἢ φύλλων [illegible]. *Suid.* Στιβάδες, στρωμναί, ἢ [illegible]. Erant igitur στιβάδες (uti *Steph.* in Theſ.) tori ex herbis aut foliis, arundinibus aut frondibus; in quibus humi ſtratis vel diſcumbebant cœnaturi, vel cubabant dormituri.

[5] Καὶ ἔπινον ἐκ κερατίνων &c.] MS. Eton. & libri quidam typis impreſſi, καὶ ἔπινον κερατίνοις ποτηρίοις, &c. His accedit *Athenæus* l. 11. c. 7. Ἐν δὲ ταύτῃ (*ſcil.* τῇ Ἀναβάσει) περὶ Παφλαγόνων διηγούμενός φησι, (nempe, Xenophon) κατακείμενοι δ' ἐν στιβάσιν ἐδείπνουν, καὶ ἔπινον κερατίνοις ποτηρίοις. Legitur etiam ἐν κερατίνοις &c. Sed his anteferenda videtur, quam recepimus, ſcriptura. *Athen.* ipſe ibid. plura receptæ lectionis ſuppeditat exempla: è *Pindaro*, ἐκ κεράτων [illegible] &c. ex *Hermippo*, [illegible] &c. Addit deinde, Ἀθηναῖοι δὲ [illegible] ἐξ αὐτῶν. Cæterùm, de iſtiuſmodi poculorum uſu quædam in libro proximè ſequente notanda venient.

[6] Ἐπεὶ δὲ αἱ σπονδαὶ &c.] *Athen.* l. 1. c. 13. Καὶ ἦν ὁ [illegible] ἐν τῷ παρὰ Σεύθῃ τῷ Θρᾳκὶ συμποσίῳ. Deinde prolixè locum hunc Xenophontéum deſcribit, atque adeò ſe errore lapſum oſtendit, cùm ad convivium apud Seuthen illum lectorem rejecerit; quippe cujus in libro ſeptimo meminit Xenophon. Illud monendum eſt, *Athenæum* verbis aliis, uti ſit, quàm quæ Xenophontis, quas vidi, omnes exhibent editiones, [illegible] hunc locum, ab his verbis, Ἐπεὶ

Thraces primùm ſurrexerunt, & armati ad tibiam ſaltârunt, ſalierúntque *adeò* altè & agiliter, ac gladiis utebantur: ad extremum alter alterum ferit, ut omnibus hominem cæcidiſſe videretur: at ille certo quodam artificio percuſſerat. Et *ibi tum* Paphlagones clamorem tollebant. Ac is quidem, cùm alterum armis ſpoliâſſet, cantans Sitalcam exibat: alii verò Thraces alte-

---

[illegible] σπονδαί τε ἐγένοντο &c usque ad [illegible], repræſentâſſe.

7 Ἐπαιάνισαν,] Scribitur & ἐπαιώνισαν. Sed vide p. 208. n. 3. Adde Illuſtr. *Spanh.* Obſervat. in *Callimach.* p. 3.

[1] Καὶ πρὸς αὐλὸν ὠρχήσαντο &c.] *Armatâ* quæ dicitur *ſaltatione*, tibiis intereà modulatè canentibus, veteres tam barbari quàm Græci exercere ſeſe & oblectare ſolebant. De Amazonibus *Callimach.* hym. in *Dian.* v. 241. Πρῶτα μὲν ἐν σακέεσσιν ἐνόπλιον, ἀμφὶ δὲ κύκλον

Στησάμεναι χορὸν εὐρύν· ὑπήεισαν δὲ λίγειαι
Λεπταλέον σύριγγες, ἵνα ῥήσσωσιν ὁμαρτῇ.

In quem locum vide Illuſtr. *Spanh.* Obſervat. p. 291. & binas diſſertat. doctiſ. *Burette* de ſaltat. veter. (ut eum potiſſimùm nominem) quæ in tomo ſecundo Memor. Liter. Academ. Pariſ. reperiuntur. Adde Eruditiſ. *Montfauc.* Antiq. T. 3. p. 2. l. 4. c. 1.

[2] Καὶ ἥλλοντο] Scribitur & ἥλοντο. Malè. Nam ἥλλοντο (uti rectè notavit *Portus*) eſt aor. 2. med. Sic apud *Sophocl.* Oedip. Tyr. v. 1335. ἐνήλατο. Similiter ſcribitur aor. 1. *Homer.* Il. μ′. v. 438.

— ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.

[3] Πεπληγέναι] Legitur & πεπληχέναι apud *Athen.* loco cit. Sed rectiùs MS. Eton. & libri editi dant πεπληγέναι.

[4] Ὁ δ᾽ ἔπαισε &c.] Ità MS. Eton. & editi, quos mihi videre contigit, omnes. *Athen.* exhibet ὁ δ᾽ ἔπεσε *&c.* quomodo legendum cenſuit *Muretus*: "Significat enim eum, (verba ejuſdem viri eruditi legis) qui percuſſus fuerat, artificioſè quodammodo cecidiſſe, ità ut ex accepto vulnere mortuus videretur." Hanc qui non improbat ſcripturam, probet ejuſdem *Athenæi* πεπληχέναι.

[5] Ἄιδων Σιτάλκαν] Sic MS. Eton. & *Athen.* loco cit. Vulgò legitur Σιτάλκα. quod nonnulli cantionis fuiſſe genus exiſtimârunt, cui nomen fuerit à Sitalce Thracum rege, de quo *Thucyd.* l. 2. c. 29. & *Diodor. Sic.* l. 12. p. 104. Malim equidem, auctoritate MSti Eton. & *Athenæi* nixus, ipſum Sitalcæ nomen retineri. Moris quippe fuiſſe barbarorum, ut regum bonorum laudes cantarent, paſſim teſtantur auctores. Sic Noſter K. Π. p. 6. Φωνῇ δὲ ὁ Κῦρος λέγεται, καὶ ᾄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων &c. *Tacit.* de Arminio *Ann.* l. 2. extremo; *caniturque adhuc barbaras apud gentes* — Amm. Marcell. l. 24. c. 4. de Perſis, — *ex uſu moris gentici juſtitiam felicitatémque regis ſui canoris vocibus extollentes.* Dignum autem fuiſſe Sitalcam, cujus nomen cantu celebrarent Thraces, abundè docet *Diodor. Sic.* loco citato.

τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὡς τεθνεῶτα· ἦν δὲ οὐδὲν πεπονθώς. [1] Μετὰ τοῦτο Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες ἀνέστησαν, οἳ [2] ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν τοῖς ὅπλοις. Ὁ δὲ τρόπος τῆς ὀρχήσεως ἦν ὅδε· Ὁ μὲν, παραθέμενος τὰ ὅπλα, σπείρει καὶ ζευγηλατεῖ, πυκνὰ μεταστρεφόμενος, ὡς φοβούμενος· λῃστὴς δὲ προσέρχεται· [3] ὁ δ', ἐπειδὰν προΐδηται, ἀπαντᾷ ἁρπάσας τὰ ὅπλα, καὶ μάχεται πρὸ τοῦ ζεύγους· ([4] καὶ οὗτοι ταῦτ' ἐποίουν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν) καὶ τέλος ὁ λῃστὴς δήσας τὸν ἄνδρα, καὶ τὸ ζεῦγος ἀπάγει. Ἐνίοτε δὲ καὶ ὁ [5] ζευγη-

rum veluti mortuum efferebant: at illi nihil mali acciderat. Deinde Ænianes & Magnetes ſurrexerunt, qui ſaltationem *eam*, quæ ſementiva vocatur, armati exhibebant. Modus autem ſaltationis hic erat: Quidam, armis propè appoſitis, ſementem facit & boum jugum agit, frequenter ſe convertens, quaſi ſibi metueret: *ad eum* accedit prædo: *cui* ille ſtatim præviſo correptis armis occurrit, & ante jugum dimicat: (hi etiam in numerum ad tibiam hæc faciebant) atque tandem prædo, poſtquam ligavit hominem, jugum etiam *unà cum ipſo* abigit. Nonnunquam & ju-

---

[1] Μετὰ τοῦτο] MS. Eton. Μετὰ ταῦτα &c. *Athen.* loco jam ſæpè cit. Μετὰ τοῦτο &c.

[2] Ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν] *Heſych.* Κάρπαια, ὄρχησις Μακεδονική. Repone, Καρπαία. *Phavor.* Καρπαία, εἶδος ὀρχήσεως. *Suid.* Καρπαία· εἶδος ὀρχήσεως· ὥσπερ Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει. [illegible] *Maxim. Tyr.* diſſert. 12. p.128. edit. Cant. — [illegible]

[3] Ὁ δ', ἐπειδὰν &c.] MS. Eton. & edit. quædam vet. ὁ δ' ἐπειδὰν προΐδηται &c. *Athen.* ὁ δὲ, ἐπὰν προΐδηται, &c.

[4] Καὶ οὗτοι ταῦτ' ἐποίουν &c.] *Suid.* Ῥυθμὸς [illegible] — [illegible] Adde p. 384. n. 1. Quod ἐν ῥυθμῷ ποιεῖν Græcis eſt, Latinis eſt in numerum &c. Virgil. ecl. 6. v. 27.

Tum verò in numerum Faunóſque feráſque viderес
Ludere, &c.

Servius: *In numerum ludere*, i. e. ſaltare ad modum rhythmi & cantilenæ; vel, ad certam modulationem. *Adde* [illegible] l.2.v.631. Porrò, *Athen.* exhibet — μάχεται πρὸ ζεύγους ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν: cæteris omiſſis.

[5] Ζευγηλάτην] In Lexico Gr. Lat. vet. exponitur

λάτης τὸν λῃστὴν εἶτα παρὰ τὼ βοῦς ζεύξας, ὀπίσω τὼ χεῖρε δεδεμένον ἐλαύνει.

Μετὰ τοῦτο Μυσὸς εἰσῆλθεν, ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ ἔχων πέλτην· καὶ τοτὲ μὲν ὡς δύο ἀντιταττομένων μιμούμενος ὠρχεῖτο, τοτὲ δὲ ὡς πρὸς ἕνα ἐχρῆτο ταῖς πέλταις, τοτὲ δὲ ἐδινεῖτο καὶ [1] ἐξεκυβίστα, ἔχων τὰς πέλτας· ὥστε ὄψιν ἔχων καλὴν φαίνεσθαι. [2] Τέλος δὲ τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο, κρούων τὰς πέλτας· καὶ ὤκλαζε, καὶ ἀνίστατο· [3] καὶ ταῦτα πάντα ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν ἐποίει. [4] Επὶ δὲ τούτῳ ἐπιόντες οἱ Μαντινεῖς, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν Αρκάδων ἀναστάντες,

garius prædonem *ſuperat*; dein ubi bubus junxit, eum manibus poſt tergum revinctis agit.

Poſteà Myſus ingreſſus eſt, utrâque manu peltam tenens; ac modò quidem ità ſaltabat, ut eum qui cum duobus pugnat adverſariis imitaretur, modò peltis *ſic* utebatur, quaſi cum uno congrederetur; modò ſe circumagebat & in caput præcipitem ſe projecit, cùm *nihilominùs* peltas retineret; adeò ut pulchrum ſpectaculum præbere videretur. Tandem Perſico ſaltabat ritu, collidens peltas; in genua etiam procumbebat, & ſurgebat: atque hæc omnia in numerum ad tibiam faciebat. *Huic* cùm ſucceſſiſſent Mantinenſes, ac de cæteris Arcadibus etiam nonnulli ſur-

---

ponitur *Bubulcus*. At *Heſych.* & *Phavor.* Ζευγηλάτης eſt γεωργός: Ζευγηλάτης, μετανάστης, ἀγροῖκος. In *Steph.* & *Conſtant.* Theſ. reperitur vox ſine auctore.

[1] Ἐξεκυβίστα,] Noſter in *Sympoſ.* haud ità longè ab init. de ſaltatrice quâdam, Μετὰ δὲ τοῦτο κύκλος εἰσηνέχθη περίμεστος ξιφῶν ὀρθῶν· εἰς οὖν ταῦτα ἡ ὀρχηστρὶς ἐκυβίστα τε καὶ ἐξεκυβίστα ὑπὲρ αὐτῶν. Lexicogr. ad verbum hoc citant tantùm *Eurip.* loco non indic. *Phavor.* Κυβιστᾷν κυρίως τὸ ἐπὶ κεφαλῆς ῥιπτεῖν — καὶ τὸ ἁπλῶς ἐν τῇ παλαίστρᾳ ἀρθέντα χεῖρας ἢ πόδας. Confer *Odyſſ.* Δ'. v. 18.

[2] Τέλος δὲ τὸ Περσικὸν &c.] Poſt illa verba εἶτα δὲ ὁ ζευγηλάτης τὸν λῃστήν. *Athenæus* ſubjungit, Καὶ ἄλλος, φησὶ, τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο, καὶ κροτῶν τὰς πέλτας ὤκλαζε, καὶ ἐξανίστατο. In quâ lectione illud τε potiſſimùm *Stephano* placuit. Sed illud huic inſeri loco non opus eſt. Apud *Athenæum* quidem, cùm ea omiſiſſet omnia, quæ de Myſo narrat Noſter, neceſſarium erat. Cæterùm, de ſaltatione Perſicâ vide Diſſertat. II. K. Π. noſtræ præmiſ. pag. 47. ubi pro Ανάβ. l. 5. lege l. 6. Adde *J. Poll.* l. 4. ſegm. 100.

[3] Καὶ ταῦτα πάντα ἐν &c.] Vide paulò antè ſcripta p. 446. n. 4.

[4] Επὶ δὲ τούτῳ ἐπιόντες] Sic rectè MS. Eton. cùm editi plerique peſſimè repræſentent Επὶ δὲ τούτῳ ἐμπίνοντες &c.

ἐξωπλισμένοι ὡς ἐδύναντο κάλλιστα, [1] ᾔεσάν τε ἐν ῥυθμῷ, πρὸς τὸν ἐνόπλιον ῥυθμὸν αὐλούμενοι, καὶ ἐπαιάνισαν, καὶ ὠρχήσαντο ὥσπερ [2] ἐν ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς προσόδοις. Ὁρῶντες δὲ οἱ Παφλαγόνες, [3] δεινὰ ἐποιοῦντο πάσας τὰς ὀρχήσεις ἐν ὅπλοις εἶναι. [4] Ἐπὶ τούτῳ ὁρῶν ὁ Μυσὸς ἐκπληττομένους αὐτούς, πείσας τῶν Ἀρκάδων τινὰ [5] πεπαμένον

rexiſſent, armis quàm potuerunt elegantiſſimis inſtructi, in numerum incedebant, cùm tibia ipſis *intereà* modum caneret armatæ ſaltationi convenientem, pæanémque canebant, & perinde ſaltabant atque deorum in ſupplicationibus *fieri conſuevit*. *Quæ* cùm Paphlagones vidèrent, mirificum *quiddam eſſe* ducebant, ſaltationes *haſce* omnes in armis fieri. Hìc Myſus qui eos videret attonitos, ubi quendam ex Arcadibus, qui ſaltatricem poſſidebat,

---

[1] Ἤεσάν τε ἐν ῥυθμῷ, &c.] Lege modò adlata p. 446. n. 4. & p. 384. n. 1. Si cui porrò libet Socratem audire de ſaltatione diſſerentem, adeat velim Xenophontis *Sympoſ.* Adde *Ariſtoph. Nub.* v. 651. ubi vide *Scholiaſt.* Kuſter. not. p. 59. & in primis *Ez. Spanhem.* p. 287 & ſeq.

[2] Ἐν ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς προσόδοις.] Vox hæc denotat *ſupplicationes* quæ diis fiunt; quod jam olim docuerunt viri eruditiſſ. *Ez. Spanh.* Obſerv. in *Callim.* p. 3. & Lamb. Bos *Animad.* ad *Ariſtid.* p. 72. Ariſtoph. *Nub.* v. 306. Καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱεροπρεπέσταται — *Scholiaſt.* [illegible] Hinc ſua deſcripſit *Phavorin.* Ariſtid. p. 148. T. 1. edit. Oxon. [illegible] Idem p. 239. [illegible]

[3] Δεινὰ ἐποιοῦντο] *[illegible]* vertit, [illegible] *[illegible]*. Mihi quidem placuit verſio *Leunclaviana*: quam tamen perinde atque *Amaſ.* improbat J. Cleric. art. crit. part. 2. c. 2. "Neu-"ter, inquit, vim vocis aſſequutus videtur; "quæ ſi poſſet Latinè expediri, [illegible] ver-"teretur *[illegible]*." Haud ità feliciter. Quod autem vir [illegible] *[illegible]* ibidem addit, *[illegible]* utique *Stephanum* δεινὰ ποιεῖν exponere *indignè ferre, queri*, id verò alienum eſt. Nam aliud ſonat δεινὰ ποιεῖν, aliud δεινὰ ποιεῖσθαι. Hoc mihi certè planiùs indicare videtur, *Paphlagones rem, de qua agitur, in difficillimis atque adeò periculoſis habuiſſe*. Quapropter mox audiunt ἐκπληττόμενοι. Cæterùm, δεινὰ ποιεῖν itidem valere videtur *Sophocl. Ajac.* v. 1126.

— δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών.

δεινὰ autem ἐποιοῦντο dixit Atticorum more elegantiſſimorum, qui adjectivis uti pluralitivis ſolent, ubi vulgò ſingularia reperiuntur. Vide p. 299. n. 4.

[4] Ἐπὶ τούτῳ] MS. Eton. Ἐπὶ τούτοις &c. Mihi vulgata placet ſcriptura; placet &, hoc utique in loco, ejuſmodi expoſitio, quam *Vigér.* c. 9. ſect. 4. adfert. *Circum illud tempus*, inquit vir doctus; *[illegible]* *aliquid dum fieret aut diceretur, aliquid aliud intervenit*, hoc ἐπὶ τούτῳ dicitur: Gallicè *ſur cela*; *ſur* vel *en ces entrefaites*.

[5] Πεπαμένον &c.] Etymol. m. in v. Πολυπάμμων. [illegible] Adde p. 231. n. 5. & conf. Noſtri *Sympoſ.* loco cit.

ὀρχηστρίδα, εἰσάγει σκευάσας ὡς ἐδύνατο κάλλιστα, καὶ ἀσπίδα δοὺς κούφην αὐτῇ. [1] Ἡ δὲ ὠρχήσατο Πυῤῥίχην ἐλαφρῶς. Ἐνταῦθα κρότος ἦν πολύς· [2] καὶ οἱ Παφλαγόνες ἤροντο, εἰ καὶ γυναῖκες συνεμάχοντο αὐτοῖς. Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι αὗται καὶ αἱ [3] τρεψάμεναι εἶεν βασιλέα ἐκ τοῦ στρατοπέδου. Τῇ μὲν οὖν νυκτὶ ταύτῃ τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο·

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ προσῆγον [4] αὐτοὺς εἰς τὸ στράτευμα· καὶ ἔδοξε τοῖς στρατιώταις μήτε ἀδικεῖν Παφλαγόνας, μήτε ἀδικεῖσθαι. Μετὰ τοῦτο οἱ μὲν πρέσβεις ᾤχοντο· ④ δ' Ἕλληνες, ἐπειδὴ πλοῖα ἱκανὰ ἐδόκει παρεῖναι, ἀναβάντες ἔπλεον ἡμέραν

ut id concederet, induxiſſet, *eam* quàm pulcherrimè poterat ornatam introducit, dato etiam ei ſcuto leviore. Saltabat illa Pyrrhicham agiliter. Ibi tum plauſus ingens *excitatus* erat; & Paphlagones interrogabant, an & mulieres unà cum ipſis pugnam capeſſerent. Reſponderunt illi, has ipſas regem è caſtris ejeciſſe. Et nocti quidem huic finis hic erat *impoſitus*:

Poſtridiè ad exercitum eos adducunt; atque militibus decretum erat, ut neque Paphlagonas injuriâ læderent, neque læderentur *ipſi*. Hoc facto *decreto* legati diſceſſère: at Græci, quia ſatis magna navium adeſſe copia videretur, conſcenſis iis diem

---

[1] Ἡ δὲ [ὠρχήσατο Πυῤῥίχην &c.] *V. Poll.* l. 4. ſegm. 96. Πυῤῥίχη, [illegible] ἐνόπλιος ὄρχησις de quâ conſule *Meurſ.* Miſcel. Lac. l. 2. c. 12. & *Cor. de* [illegible] [illegible] Milit. Ab armatis, non ſine tubis ac tympanis, peragebatur, cum omni corporum flexu, ad inferendos & declinandos ictus. Lege omnino quæ de eâ ſcripta ſunt *Platoni* de Leg. l. 7. haud procul à fine. *Adde Dionyſ. Hal.* A. R. l. 7. c. 72. Alii aliam ejus auctorem ſtatuerunt: Pyrrhum nonnulli Achillis filium, Pyrrhichum alii quendam Laconem, eum inveniſſe putant.

[2] Ἐνταῦθα κρότος ἦν πολύς &c.] *Demetr. Phaler.* περὶ ἑρμην. p. 82. edit. Oxon. Χρῆται δὲ [illegible] καὶ Ξενοφῶν, καὶ αὐτὸς δεινότητος [illegible] ἐκ χαρίτων· οἷον ἐπὶ τῆς ἐνόπλου ὀρχηστρίδος· Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Παφλαγόνος εἰ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτοῖς συνεπολέμουν, ἔφη, Αὗται γὰρ καὶ ἐτρέψαντο τὸν βασιλέα. Διπλῆ γὰρ ἐμφαίνεται ἡ δεινότης ἐκ τῆς χάριτος· ἡ μὲν, ὅτι οὐ γυναῖκας αὐτοῖς [illegible], ἀλλ' Ἀμαζόνας· ἡ δὲ, κατὰ βασιλέως, εἰ οὕτως ἦν ἀσθενὴς, ὡς ὑπὸ γυναικῶν φεύγειν. Vides quàm parum accuratè *Demetrius*, qui dicitur, Noſtri verba citat. Senſum utique auctorum, quos citabant, unicè ſpectabant veteres, de vocibus ipſis earúmque ordine minùs ſoliciti.

[3] Τρεψάμεναι] Vide ſis p. 385. n. 3.

[4] Αὐτοὺς] *Scil.* Paphlagonum legatos.

καὶ νύκτα πνεύματι καλῷ, ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὴν Παφλαγονίαν. Τῇ δ' ἄλλῃ ἀφικνοῦνται εἰς Σινώπην, καὶ ὡρμίσαντο [1] εἰς Αρμήνην τῆς Σινώπης. Σινωπεῖς δὲ οἰκοῦσι μὲν ἐν τῇ Παφλαγονικῇ, Μιλησίων δ' ἄποικοι εἰσίν. [2] Οὗτοι ξένια πέμπουσι τοῖς Ελλησιν, ἀλφίτων μὲν [3] μεδίμνους τρισχιλίους, οἴνου δὲ κεράμια χίλια καὶ πεντακόσια. [4] Καὶ Χειρίσοφος ἐνταῦθα ἦλθε τριήρεις ἔχων. Καὶ οἱ μὲν στρατιῶται προσεδόκων ἄγοντά τι σφίσιν ἥκειν· ὁ δὲ ἦγε μὲν οὐδὲν, ἀπηγγέλλετο δὲ ὅτι ἐπαινοίη αὐτοὺς καὶ Αναξίβιος ὁ ναύαρχος καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ ὅτι ὑπισχνεῖτο Αναξίβιος, εἰ ἀφικνοῖντο ἔξω τοῦ Πόντου, μισθοφορὰν αὐτοῖς ἔσεσθαι.

Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Αρμήνῃ ἔμειναν οἱ στρατιῶται ἡμέρας πέντε. Ως δὲ τῆς Ελλάδος ἐδόκουν ἐγγὺς γίγνεσθαι, ἤδη

ac noctem vento ſecundo navigabant, cùm Paphlagoniam ad ſiniſtram haberent. Altero *die* Sinopen perveniunt, & *naves* ad Harmenen Sinopes appulerunt. Sinopenſes agro Paphlagonum habitant, & Mileſiorum ſunt coloni. Mittunt hi Græcis hoſpitalia munera, farinæ medimnos ter mille, vini amphoras mille, quingentas. Atque huc Cheriſophus cum triremibus venit. Et milites quidem *id futurum* ſperabant, ut, cùm veniret, ipſis aliquid adferret: at nihil adferebat ille, ſed *duntaxat* renuntiabat eos tum Anaxibium navarchum tum cæteros collaudare, *eundémque* Anaxibium pollicitum eſſe, ſi è Ponto excederent, ſtipendium ipſis fore *numeratum*.

Ac apud Harmenen *quidem* illam dies quinque commorati ſunt milites. Cúmque propiùs ſibi à Græciâ viderentur abeſſe, jam

---

[1] *Εἰς Ἁρμήνην*] Scribitur aliàs ſæpè nomen *Ἁρμένη*, & cum ſpiritu leni, *Stephano*. [illegible] *Ἀρμήνη, κώμη Παφλαγονίας* — [illegible] ἐν *Ἀναβάσεως*, *Ἁρμήνην* [illegible] ubi reponendum, opinor, ἐν *Ἀναβάσεως* [illegible] vel ς'. cùm alibi ferè ſoleat *Steph.* librum cujuſque operis citare. Sed de Harmene plura in *Diſſ.* [illegible]

[2] *Οὗτοι ξένια πέμπουσι*] Inſpice pag. 349. n. 3.

[3] *Μεδίμνους — τρισχιλίους*] Conſule Indic. ejuſmodi vocibus exponendis deſtinatum.

[4] *Καὶ Χειρίσοφος ἐνταῦθα* &c.] Reſpice p. 354 & ſeq.

μᾶλλον ἢ πρόσθεν [1] εἰσῄει αὐτοὺς, ὅπως ἂν καὶ ἔχοντές τι οἴκαδε ἀφίκοιντο. Ἡγήσαντο οὖν, εἰ ἕνα ἕλοιντο ἄρχοντα, μᾶλλον ἂν, ἢ [2] πολυαρχίας οὔσης, δύνασθαι τὸν ἕνα [3] χρῆσθαι τῷ στρατεύματι καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας· καὶ εἴ τι δέοι λανθάνειν, μᾶλλον ἂν καὶ κρύπτεσθαι· καὶ εἴ τι αὖ δέοι φθάνειν, ἧττον ἂν [4] ὑστερίζειν· οὐ γὰρ ἂν λόγων δεῖν πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ τὸ δόξαν τῷ ἑνὶ περαίνεσθαι ἄν· τὸν δὲ πρόσθεν χρόνον [5] ἐκ τῆς νικώσης ἔπραττον πάντα οἱ στρατηγοί. Ὡς δὲ ταῦτα διενοοῦντο, ἐτρέποντο ἐπὶ τὸν Ξενοφῶντα· καὶ οἱ λοχαγοὶ ἔλεγον, προσιόντες αὐτῷ, ὅτι ἡ στρατιὰ οὕτω γινώσκει· καὶ εὔνοιαν ἐνδεικνύμενος ἕκαστός τις ἔπειθεν αὐτὸν ὑποστῆναι τὴν ἀρχήν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν [6] τῇ μὲν ἐβούλετο ταῦτα,

magis quàm anteà ſubiït animos eorum *cogitatio*, quonam modo fieri poſſet ut domum *lucelli* aliquid nacti pervenirent. Exiſtimabant ergo, ſi unum *ſibi* in principem eligerent, magìs, quàm ſub multorum principatu, poſſe illum unum exercitûs uti operâ tam noctu quàm die; & ſi quid latere oporteret, magìs etiam occultare poſſe; ac ſi quid porrò antevertendum eſſet, minùs occaſioni defuturum: nec enim colloquiis inter ſe opus fore, ſed quod uni decretum eſſet *id* perfici; ſuperiore verò tempore duces omnia ex ſententiâ quæ vicerat gerebant. Cùm hæc cogitarent, ad Xenophontem ſe convertebant; & cohortium præfecti, eum cùm adiiſſent, exercitum ſic ſtatuere aiebant; ac benevolentiam unuſquiſque ſuam *erga eum* declarans, eum, ut principatum ſuſciperet, ſuadebat. Et Xenophon idcirco quidem hæc volebat,

---

[1] *Εἰσῄει αὐτοὺς, &c.*] Intellige φροντὶς, ἔννοια, vel aliam vocem iſtis [illegible]. Plenius *Ælian.* H. V. l. 12. c. 1. *Ἐς δὲ νοῦν εἰσῄει* [illegible] [illegible] *&c.*

[2] Πολυαρχίας &c.] *Homero* Il. β'. v. 204. eſt πολυκοιρανίη. In lexicis autem ſtat [illegible].

[3] Χρῆσθαι τῷ στρατεύματι] Plenius Noſter Κ. Π. p. 2. — [illegible] *&c.* ubi tamen vide notata in *Addend.*

[4] Ὑστερίζειν] Schol. in *Thucyd.* l. 6. c. 69. Ὑστερίζω μὲν ἔργῳ, ὕστερον ἤρχοντο. Ad verbum ſonat *tardiùs, quàm par fuerit, aliquid pervenire*; vel, — *aliquid perficere.*

[5] Ἐκ τῆς νικώσης] *Scil.* γνώμης. Eadem vox paſſim ellipſin patitur. *Thucyd.* lib. 2. c. 43. Κοινῇ γὰρ &c. *Scholiaſt.* γνώμῃ [illegible]. Poteſt etiam exaudiri ψήφου, de cujus ellipſi vide p. 64. n. 1. Lege omnino *Grot.* de B. & P. l. 6. c. 5. ſect. 17.

[6] Τῇ μὲν] Valet hic ταύτῃ μὲν *Moſchopul.* & *Phavor.* τῇ, ἀντὶ ταύτῃ: i. e. *ideò*, vel [illegible].

νομίζων καὶ τὴν τιμὴν μείζω οὕτως ἑαυτῷ γίνεσθαι [1] καὶ πρὸς τοὺς φίλους, καὶ εἰς τὴν [2] πόλιν τοὔνομα μεῖζον ἀφίξεσθαι αὐτοῦ· τυχὸν δὲ καὶ ἀγαθοῦ τινος ἂν αἴτιος τῇ στρατιᾷ γενέσθαι.

Τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα ἐνθυμήματα ἐπῆρεν αὐτὸν ἐπιθυμεῖν αὐτοκράτορα γενέσθαι ἄρχοντα. Ὁπότε δ' αὖ ἐνθυμοῖτο ὅτι ἄδηλον μὲν παντὶ ἀνθρώπῳ ὅπῃ τὸ μέλλον ἕξει, διὰ τοῦτο δὲ κίνδυνος εἴη μὴ καὶ τὴν προειργασμένην δόξαν ἀποβάλλοι, ἠπορεῖτο. Ἀπορουμένῳ δὲ αὐτῷ διακρῖναι, ἔδοξε κράτιστον εἶναι τοῖς θεοῖς ἀνακοινῶσαι· καὶ παραστησάμενος δύο ἱερεῖς, ἐθύετο τῷ [3] Διῒ τῷ Βασιλεῖ, ὅσπερ αὐτῷ [4] μαντευτὸς ἦν ἐκ Δελφῶν· [5] καὶ τὸ ὄναρ δὴ ἀπὸ τούτου τοῦ θεοῦ ἐνόμιζεν ἑωρακέναι,

quòd exiſtimaret cùm apud amicos majorem ità honorem ſibi habitum, tum nomen ipſius ſuam ad civitatem amplius perventurum; forſan etiam futurum ut emolumenti aliquid *ipſe* exercitui adferret.

Hujuſmodi ſanè cogitationes eum ad munus imperatoris, qui ſuo unus arbitrio res adminiſtraret, expetendum incitabant. Contrà verò cùm ſecum perpenderet nulli non homini obſcuros eſſe futuros eventus, ideóque periculum eſſe nè gloriam priùs partam amitteret, hæſitabat. Cùm *ità* quidnam eligendum eſſet dubitaret, viſus eſt ſibi rectiſſimè facturus, ſi deos conſuleret: itaque duobus ſacerdotibus adhibitis, Jovi regi rem ſacram faciebat, qui *oraculo* Delphis *edito* ipſi fuerat præſignificatus; & ab eodem ſanè deo ſomnium illud *profectum* vidiſſe ſe exiſtimabat,

---

[1] *Καὶ*] Deeſt in MSto Eton.

[2] *Πόλιν τοὔνομα &c.*] Vide p. 172. n. 2. & p. 178. n. 2.

[3] *Διῒ τῷ Βασιλεῖ,*] Jovis hujuſce meminit *J. Poll.* l. 8. ſegm. 122. & templi eidem dicati *Pauſan.* l. 9. c. 39. Eundem hoc titulo (quod monuit Cel. *Gronovius*) apud *Athenienſes* coli ſolitum indicant *Harpocrat. Heſych.* & *Phavor.* ad *Βασίλειος στοά.* Cæterùm, *Διὸς* [illegible] *Ξενίου* vidimus ſuprà pag. 349. Illi verò Xenophontem, utpote Athenienſem, vota ſua commendare Delphorum juſſit oraculum.

[4] *Μαντευτὸς*] Vocem hanc non agnoſcit *Conſtant.* ad eandem *Stephanus* citat *Syneſium*, præterea neminem. Confer p. 186.

[5] *Καὶ τὸ ὄναρ δὴ &c.*] Lege p. 187 & ſeq.

ὃ εἶδεν ὅτε [1] ἤρχετο ἐπὶ τὸ συνεπιμελεῖσθαι τῆς στρατιᾶς καθίστασθαι. Καὶ ὅτε ἐξ Ἐφέσου δὲ ὡρμᾶτο [2] Κύρῳ συσταθησόμενος, [3] αἰετὸν ἀνεμεμνήσκετο ἑαυτῷ δεξιὸν φθεγγόμενον, καθήμενον μέντοι, [4] ὅνπερ ὁ μάντις προπέμπων αὐτὸν ἔλεγεν, ὅτι μέγας μὲν οἰωνὸς εἴη καὶ [5] οὐκ ἰδιωτικὸς, καὶ εὔδοξος, ἐπίπονος μέντοι· τὰ γὰρ ὄρνεα μάλιστα ἐπιτίθεσθαι τῷ αἰετῷ καθημένῳ· οὐδὲν μέντοι χρηματιστικὸν εἶναι τὸν οἰωνόν· [6] τὸν γὰρ αἰετὸν περιπετόμενον μᾶλλον λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. [7] Οὕτω δὲ θυομένῳ αὐτῷ δια-

quod vidit quo tempore ſuerat ad curam exercitûs unà cum aliis gerendam conſtitutus. Et cùm ex Epheſo egreſſus eſſet, ut Cyro commendaretur, recordabatur aquilam ſibi dextram *oblatam* quæ clangorem edebat, ſedebat tamen, quod vates, eum qui comitabatur, augurium eſſe dixerat magnum, miniméque privatum in hominem cadere; *idém*que eſſe glorioſum, at laborioſum tamen: *cæteras* enim aves ſedentem aquilam maximè adgredi: neque verò lucri quid portendere hoc augurium; potiùs enim circumvolitantem aquilam alimenta rapere *ſolitam*. Ei itaque

---

[1] Ἤρχετο] Adi p. 177. n. 1.

[2] Κύρῳ συσταθησόμενος.] Reſpice p. 187.

[3] Αἰετὸν ἀνεμεμνήσκετο &c.] Et ex oſcinum cantu, & è præpetum volatu veteres auguria captâſſe, notiſſimum eſt. Vide ſis *Cicer.* epiſt. l. 6. epiſt. 6. & *Virgil.* Æneïd. l. 3. v. 361. & *J. F. Gronov.* & *Serv.* ad loca. Adde *A. Gell.* l. 6. c. 6. Aquilam in primis magnarum rerum auſpicia facere putârunt. Noſter K. Π. p. 100. de præpete: ἐπεὶ δ' αὐτοῖς αἰετὸς δεξιὸς φανεὶς προηγεῖτο, προσευξάμενοι &c. & p. 160. αἰετὸς δ' ἐπιφανεὶς αἴσιος &c. ubi vide n. 1. Adde *Theocrit.* Idyll. 17. v. 71. Dextrâ autem quæ à parte erant conſpectæ, Græci fauſtas ducebant. *Homer.* Il. ν'. v. 821 & ſeq.

Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσυνος οἰωνῷ — Adde Il. ω'. v. 310 & ſeq.

Dextram verò partem fuiſſe eam, quæ ſolem orientem ſpectabat, ex Il μ'. v. 239 & ſeq. liquidò conſtat. Lege omnino *Archæol Gr.* l. 2. c. 15.

[4] Ὅνπερ] Sic ſcribendum cenſui: unde exoritur dictionis Atticæ elegantia, quam ſæpè ſuprà notavimus. Sic p. 86. Καὶ γὰρ ἤδη αὐτοῖς, ὅτι μόνοι &c. ubi vide n. 3. Adde pag. 426. n. 6. & loca ibi citata. Hactenùs legebatur ὅσπερ, quod in ὅνπερ mutatum voluit *Leunclav.*

[5] Οὐκ ἰδιωτικός.] I. e. ad eum unicè pertinere, qui publico fungeretur officio. Vide, ſi libet, p. 220. n. 5.

[6] Τὸν γὰρ αἰετὸν περιπετόμενον &c.] Conſule *Archæol. Gr.* l. 2. c. 15.

[7] Οὕτω δὲ θυομένῳ &c.] Ad illa jam redit, quæ modò his expoſuerat verbis, — ἐθύετο τῷ Διὶ τῷ &c.

φανῶς ὁ θεὸς σημαίνει μήτε προσδεῖσθαι τῆς ἀρχῆς, μήτ᾽, εἰ [1] αἱροῖντο, ἀποδέχεσθαι. Τοῦτο μὲν δὴ οὕτως ἐγένετο. Η δὲ στρατιὰ συνῆλθε, καὶ πάντες [2] ἔλεγον ἕνα αἱρεῖσθαι· καὶ ἐπεὶ τοῦτο ἔδοξε, [3] προεβάλλοντο αὐτόν. Επειδὴ δὲ ἐδόκει δῆλον εἶναι ὅτι αἱρήσονται αὐτὸν, εἴ τις [4] ἐπιψηφίζοι, ἀνέστη, καὶ ἔλεξε τάδε·

"Εγὼ, ὦ ἄνδρες, ἥδομαι μὲν ὑπὸ ὑμῶν τιμώμενος, εἴπερ "ἄνθρωπός εἰμι, καὶ χάριν ἔχω, καὶ εὔχομαι δοῦναί μοι τοὺς θεοὺς "αἴτιον τινὸς [5] ὑμῖν ἀγαθοῦ γενέσθαι· τὸ μέντοι ἐμὲ προκριθῆναι ὑφ᾽ ὑμῶν ἄρχοντα, [6] Λακεδαιμονίου ἀνδρὸς παρόντος, οὔθ᾽ ὑμῖν, οὔτ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ συμφέρειν εἶναι, ἀλλ᾽ ἧττον "ἂν διὰ τοῦτο [7] τυγχάνειν, εἴ τι δέοισθε, παρ᾽ αὐτῶν· ἐμοὶ δ᾽ αὖ

ſacrificanti apertè ſignificavit deus, magiſtratum *hunc* neque expetere *eum oportere*, neque, ſi *eum* legerent, ſuſcipere. Et hoc quidem ſic accidit. Cæterùm convenit exercitus, omnéſque *adeò* unum eſſe deligendum aiebant: atque hoc ubi decretum fuiſſet, ipſum *Xenophontem eligendum* proponebant. Cùm autem palàm adpareret futurum ut ipſum deligerent, ſi quis ſuffragia *illorum* exquireret, ſurrexit, & in hanc ſententiam loquutus eſt:

"Equidem, viri, lætitiam ex honore, quo à vobis adfectus "ſum, percipio, ſiquidem homo ſum, & gratias *vobis* habeo, "deóſque precor eam mihi facultatem dent, ut vobis boni ali"cujus auctor exiſtam: verùm me ante alios imperatorem à vo"bis deſignari, cùm Lacedæmonius *nobis* adſit, neque ex re ve"ſtrâ, neque ex meâ eſſe videtur, ſed minùs vos propterea ab "eis *aliquid* impetraturos, ſi quid *eos* rogetis; mihi verò non ad-

---

[1] Αἱροῖντο.] Confer p. 441. n. 1.

[2] Ἔλεγον ἕνα αἱρεῖσθαι.] Vide p. 431. n. 4.

[3] Προεβάλλοντο] Eam verbi hujus ſignificationem, quam verſio exhibet, exemplis adlatis confirmat *Budæus* Comm. L. G. pag. 453 & ſeq.

[4] Ἐπιψηφίζοι.] Conſule p. 417. n. 7.

[5] Ὑμῖν] Ità legendum rectè conjecit *Muretus*. Vulgò ſcribitur ὑμῶν.

[6] Λακεδαιμονίου ἀνδρὸς &c] Vide p 222. n. 7.

[7] Τυγχάνειν, εἴ τι δέοισθε, παρ᾽ &c.] Diſtinctio ponenda videtur poſt δέοισθε, quæ aliis in libris omittitur.

“οὐ [1] πάνυ τι νομίζω τοῦτο ἀσφαλὲς εἶναι. [2] Ὁρῶ γὰρ ὅτι καὶ τῇ
“πατρίδι μου οὐ πρόσθεν ἐπαύσαντο πολεμοῦντες, πρὶν ἐποίησαν
“πᾶσαν τὴν πόλιν ὁμολογεῖν, Λακεδαιμονίους καὶ αὐτῶν ἡγεμόνας
“εἶναι. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὡμολόγησαν, εὐθὺς ἐπαύσαντο πολεμοῦντες,
“καὶ οὐκέτι πέρα ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν. Εἰ οὖν
“ταῦτα ἐγὼ ὁρῶν δοκοίην, ὅπου δυναίμην, ἐνταῦθ' ἄκυρον
“ποιεῖν τὸ ἐκείνων ἀξίωμα, ἐκεῖνο [3] ἐννοῶ, μὴ λίαν ἂν ταχὺ
“σωφρονισθείην. [4] Ὁ δ' ὑμεῖς ἐννοεῖτε, [5] ὅτι ἧττον ἂν στάσις εἴη
“ἑνὸς ἄρχοντος ἢ πολλῶν, εὖ ἴστε ὅτι ἄλλον μὲν ἑλόμενοι οὐχ
“εὑρήσετέ με στασιάζοντα· νομίζω γὰρ ὅτι ὅστις ἐν πολέμῳ ὢν
“στασιάζει πρὸς ἄρχοντα, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν στασιάζει· ἂν
“δ' ἐμὲ ἕλησθε, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι εἴ τινα εὕροιτε καὶ ὑμῖν
“καὶ ἐμοὶ ἀχθόμενον.”

“modùm hoc fore tutum exiſtimo. Video enim priùs ipſos non
“feciſſe finem gerendi adverſus patriam meam belli, quàm civitatem
“totam confiteri coëgiſſent, Lacedæmonios ipſorum
“etiam duces eſſe. Hoc autem ubi confeſſi ſunt, bello ſtatim finem
“impoſuerunt, nec ampliùs urbem *noſtram* oppugnârunt.
“Si ergo cùm hæc perſpiciam *nihilominus* viderer, ubicunque poſſim,
“illorum ibi auctoritatem irritam facere, id *utique* mecum
“reputo *ſolicitus*, nè celeriter admodùm ad ſanam mentem reducar.
“Quod autem vos cogitatis, minus ſeditionum fore in
“unius quàm multorum imperio, certò ſciatis *velim*, ſi alium
“deligatis, vos me ſeditioſum nequaquam reperturos: arbitror
“enim illum, qui ſe in bello contra imperatorem ſeditioſè gerit,
“adverſus ſuam ipſius ſalutem ſeditioſum eſſe: quòd ſi me delegeritis,
“mirum mihi non erit, ſi quem tam vobis quàm mihi
“offenſum inveniatis.”

---

[1] Πάνυ τι &c.] Conſule K. II. p. 1. & in *Addend.* ſcripta p. 672. ad v. πάνυ.

[2] Ὁρῶ γὰρ ὅτι καὶ &c.] Videndi *Thucyd.* & Noſter in *Hiſt. Gr.* paſſim. Adde p. 222. n. 7.

[3] Ἐννοῶ] Reſpice p. 277. n. 4.

[4] Ὁ δ' ὑμεῖς] Adi p. 401. n. 4.

[5] Ὅτι ἧττον ἂν στάσις εἴη ἑνὸς &c.] Sententiam verſus *Homerici*, qui ſecundæ rhapſodiæ 204 eſt, ſæpè exprimunt auctores. Vide ſis *C. Nep.* in vitâ *Dion.* ſect. 6.

Επεὶ δὲ ταῦτ᾽ εἶπε, πολὺ πλείονες ἐξανίσταντο, λέγοντες ὡς δέοι αὐτὸν ἄρχειν. Αγασίας δὲ ὁ Στυμφάλιος εἶπεν ὅτι γελοῖον εἴη, [1] εἰ οὕτως ἔχοι, ὡς ὀργιοῦνται Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἐὰν σύνδειπνοι συνελθόντες μὴ Λακεδαιμόνιον συμποσίαρχον αἱρῶνται· [2] ἐπεὶ εἰ οὕτω γε τοῦτ᾽ ἔχοι, ἔφη, οὐδὲ λοχαγεῖν ἡμῖν ἔξεστιν, ὡς ἔοικεν, ὅτι Αρκάδες ἐσμέν. Ενταῦθα δὴ, [3] ὡς εὖ εἰπόντος τοῦ Αγασίου, ἀνεθορύβησαν.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν, ἐπειδὴ ἑώρα πλείονος ἐνδέον, παρελθὼν εἶπεν, “Αλλ᾽, ὦ ἄνδρες, [4] ἔφη, ὡς πάνυ εἰδῆτε, “[5] ὀμνύω ὑμῖν θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ἦ μὴν ἐγὼ, ἐπεὶ τὴν ὑμετέραν γνώμην ᾐσθανόμην, [6] ἐθυόμην εἰ βέλτιον εἴη ὑμῖν τε ἐμοὶ ἐπιτρέψαι ταύτην τὴν ἀρχὴν, καὶ ἐμοὶ

Poſteaquam hæc loquutus eſſet, multo plures exſurgebant, qui *ei* munus imperatorium ſuſcipiendum dicerent. Et Agaſias Stymphalius ridiculum aiebat eſſe, ſi ità res ſe habeat, Lacedæmonios utique fore irritatos, etiam ſi convivæ congreſſi alium quàm Lacedæmonium convivii magiſtrum deligant: nam ſi hoc ità ſe habeat, inquit, nè nobis quidem eſſe cohortium præfectis licebit, utì videtur, quippe qui ſimus Arcades. Tum verò, quaſi rectè loquutus eſſet Agaſias, admurmurârunt.

Et Xenophon, cùm videret pluribus opus eſſe, progreſſus *in medium* ait, “At verò, milites, ut planè rem intelligatis, vobis “per deos & deas omnes juro, me certè, poſteaquam voluntatem “veſtram perſpexiſſem, mactatis hoſtiis *per exta* quæſiſſe, vobiſ“ne ſatius eſſet imperium hoc mihi committere, ac mihi *illud*

---

[1] Εἰ οὕτως ἔχοι, ὡς ὀργιοῦνται &c.] Sic editio *Steph.* MS. Eton. dat — ἔχοι, ὀργιοῦνται &c. Reponendum cenſuit *Leuncl.* — ἔχοι, ὡς οὐκ ὀργιοῦνται &c. unde ſenſum hunc elicit, *Si ſoli Lacedæmonii habere imperium debent, ridiculum fit, non tunc etiam ipſos iraſci, cùm [illegible], ut unà prandeant, convenientibus, magiſterium convivii Lacedæmonio non defertur.*

[2] Ἐπεὶ εἰ οὕτω γε &c.] De voce primâ vide p. 196. n. 4. Cæterum, loci ſcripturam MS. Eton. integram ſervavit: cùm libri editi perperam repræſentent, ἐπεὶ οὕτω γε τοῦτ᾽ ἔχοι, &c.

[3] Ὡς εὖ εἰπόντος &c.] Vide p. 354. n. 5.

[4] Ἔφη.] Adi p. 165. n. 5.

[5] Ὀμνύω — ἦ μὴν] Reſpice p. 144. n. 3.

[6] Ἐθυόμην, εἰ &c.] Lege p. 414. n. 3.

„ὑποστῆναι· καὶ ἐμοὶ οἱ θεοὶ οὕτως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐσήμηναν, ὡς „καὶ ἰδιώτην ἂν γνῶναι, ὅτι ταύτης τῆς μοναρχίας ἀπέχεσθαί με „δεῖ." Οὕτω δὴ Χειρίσοφον αἱροῦνται. Χειρίσοφος δ᾽ ἐπεὶ ᾑρέθη, παρελθὼν εἶπεν, „Ἀλλ᾽, ἔφη, ὦ ἄνδρες, τοῦτο μὲν ἴστε „ὅτι οὐκ ἂν ἔγωγε ἐστασίαζον, εἰ ἄλλον εἵλεσθε. Ξενοφῶντα „μὲν, ἔφη, ὠνήσατε οὐχὶ ἑλόμενοι· ὡς καὶ νῦν Δέξιππος „ἤδη διέβαλεν αὐτὸν πρὸς Αναξίβιον ὅ, τι ἐδύνατο, [1] καὶ „μάλιστα ἐμοῦ αὐτὸν σιγάζοντος. Ὁ δ᾽ ἔφη νομίζειν αὐτὸν Τι„μασίωνι μᾶλλον συνάρχειν ἐθελῆσαι Δαρδανεῖ ὄντι τοῦ Κλεάρ„χου στρατεύματος, ἢ ἑαυτῷ, Λάκωνι ὄντι. Επεὶ μέντοι ἐμὲ „εἵλεσθε, ἔφη, καὶ ἐγὼ πειράσομαι ὅ, τι ἂν δύνωμαι ὑμᾶς ἀγα„θὸν ποιεῖν. [2] Καὶ ὑμεῖς οὕτω παρασκευάζεσθε, ὡς αὔριον, ἐὰν „πλοῦς ᾖ, [3] ἀναξόμενοι· ὁ δὲ πλοῦς ἔσται εἰς Ηράκλειαν· ἅπαν-

"*ipſum* ſuſcipere: deóſque *adeò* ſic mihi in extis *rem omnem* ſig"nificâſſe, ut vel *extiſpicii* rudis intelligeret, ab hoc ſingulari "imperio mihi abſtinendum eſſe." Ità demum Cheriſophum deligunt. Et Cheriſophus poſteaquam delectus eſſet, *in medium* progreſſus ait, "At ſcitis hoc certè, milites, nullam me ſeditio"nem excitaturum fuiſſe, ſi alium delegiſſetis. Cum Xeno"phonte quidem à vobis benè actum eſt, quòd eum non legiſtis: "quippe eum modò Dexippus apud Anaxibium, quantum potuit, "criminatus eſt, cùm ipſe maximè eum obticere juberem. Aie"bat autem exiſtimare ſe malle eum in munere imperatorio col"legam habere Timaſionem Dardanium de Clearchi exercitu, "quàm ſe *natione* Laconem. Cùm verò me delegeritis, ait, co"nabor & ipſe quantum in me erit vobis commodare. Et vos "*quidem* ſic voſmet comparate, ut cras, ſi *commodè* navigare li"ceat, ſolvamus: Heracleam autem navigandum erit; omni-

---

[1] Καὶ μάλιστα ἐμοῦ &c.] MS. Eton. καὶ μάλα ἐμοῦ αὐτὸν διαβάζοντος. Sed vulgatam lectionem ſtabilit *Heſychius*: Σιγάζοντος, σιωπᾶν οὐκ [illegible] ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν λοιδορούντων. Scribe λοιδοροῦντος.

[2] Καὶ] Conſule p. 267. n. 4.

[3] Ἀναξόμενοι.] Confer p. 425. n. 2.

“ὡς οὖν δεῖ ἐκεῖσε πειρᾶσθαι ἥκειν· τὰ δ' ἄλλα, ἐπειδὰν ἐκεῖσε
“ἔλθωμεν, βουλευσόμεθα.”

Ἐντεῦθεν τῇ ὑστεραίᾳ ἀναγόμενοι πνεύματι καλῷ ἔπλεον ἡμέρας δύο παρὰ γῆν. Καὶ παραπλέοντες [1] ἐθεώρουν τήν τ' Ἰασονίαν ἀκτὴν, ἔνθα ἡ Ἀργὼ λέγεται ὁρμίσασθαι, καὶ τῶν ποταμῶν τὰ στόματα· πρῶτον μὲν τοῦ Θερμώδοντος, ἔπειτα δὲ τοῦ Ἅλυος, μετὰ δὲ τοῦτον τοῦ Παρθενίου· τοῦτον δὲ παραπλεύσαντες, [2] ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειαν, πόλιν Ἑλληνίδα, Μεγαρέων ἄποικον, οὖσαν δ' [3] ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ. Καὶ ὡρμίσαντο παρὰ τῇ Ἀχερουσιάδι Χερρονήσῳ· ἔνθα λέγεται Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Κέρβερον κύνα καταβῆναι· [4] οὗ νῦν τὰ σημεῖα δεικνύουσι τῆς καταβάσεως, τὸ βάθος πλέον ἢ ἐπὶ δύο στάδια. Ἐνταῦθα τοῖς Ἕλλησιν οἱ

“búſque adeò danda eſt opera ut eò perveniant: de cæteris,
“cùm eò pervenerimus, conſultabimus.”

Indè poſtero die cùm vento ſecundo ſolviſſent, biduum propter oram navigabant. Ac dum propter *eam* navigabant, litus Jaſonium adſpectabant, ad quod Argo fertur adpuliſſe, *item*que fluminum oſtia; primùm Thermodontis, deinde Halyos, deinde Parthenii: hunc autem prætervecti, Heracleam perveniunt, urbem Græcam, Megarenſium coloniam, in Maryandenorum agro ſitam. Et portum propter Acheruſiadem Cherſoneſum capiebant; ubi dicitur Hercules ad Cerberum canem deſcendiſſe; quo nunc etiam loco monſtrant *incolæ* deſcenſûs monumenta, voraginem plus quàm duo ſtadia altam. Mittunt huc Græcis Hera-

---

[1] Ἐθεώρουν τὴν τ' Ἰασονίαν &c.] Conf. *Strab.* l. 11. p. 798. *Apollon. Rhod.* Argon. l. 2. extr. & *Orph.* Argon. v. 780 & ſeq.

[2] Ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειαν, &c.] *Diodor. Sic.* l. 14. p. 261. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι Σινωπεῖς φιλοφρόνως αὐτοὺς ξενίσαντες, ἀπέστειλαν αὐτοὺς κατὰ θάλατταν εἰς Ἡράκλειαν Μεγαρέων ἄποικον· καὶ καθωρμίσθη πᾶς ὁ στόλος τὴν Ἀχερουσίαν χερρόνησον, ὅπου φασὶν Ἡρακλέα τὸν ἐξ ᾅδου Κέρβερον ἀναγαγεῖν. Vide celeb. *Montfauc.* Antiq. T. 1. part. 2. p. 216.

[3] Ἐν τῇ Μαριανδυνῶν &c.] Nomen hoc aliter ſcriptum videre eſt K. II. p. 5. *Dionyſ. Perieg.* v. 787.

Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπ' ἠπείροιο νέμονται,
Καὶ Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον· ἔνθ' ἐνέπουσιν
Οὐδαίου Κρονίδαο μέγαν κύνα, χαλκεόφωνον,
Χερσὶν ἀνελκόμενον μεγαλόφρονος Ἡρακλῆος,
Δεινὸν &c. Adde *Mel.* l. 1. c. 19.

[4] Οὗ] MS. Eton. ᾗ. Cæterùm, de verbo δείκνυσι vide p. 441. n. 1.

Ηρακλεῶται ξένια πέμπουσιν, ἀλφίτων μεδίμνους τρισχιλίους, καὶ οἴνου κεράμια δισχίλια, καὶ βοῦς εἴκοσι, καὶ ὄϊς ἑκατόν. Ενταῦθα διὰ τοῦ πεδίου ῥεῖ ποταμὸς, Λύκος ὄνομα, εὖρος ὡς δύο πλέθρων.

Οἱ δὲ στρατιῶται συλλεγέντες [1] ἐβουλεύοντο τῆς λοιπῆς πορείας πότερον κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν χρὴ [2] πορεύεσθαι ἐκ τοῦ Πόντου. Αναστὰς δὲ Λύκων Αχαιὸς, εἶπε, [3] "Θαυμάζω μὲν, ὦ ἄνδρες, τῶν στρατηγῶν, ὅτι οὐ πειρῶνται ἡμῖν ἐκπορίζειν [4] σιτηρέσιον· τὰ μὲν γὰρ ξένια οὐ μὴ γένηται τῇ στρατιᾷ τριῶν ἡμερῶν σῖτα· ὁπόθεν δ' ἐπισιτισάμενοι πορευσόμεθα οὐκ ἔστιν, ἔφη. Εμοὶ οὖν [5] δοκεῖ αἰτεῖν τοὺς Ηρακλεώτας μὴ ἔλαττον ἢ τρισχιλίους

cleotæ hoſpitalia munera, farinæ ter mille medimnos, vini bis mille amphoras, viginti boves, oves centum. Labitur ibi per campum amnis, *cui* nomen Lycus, latitudine duûm ferè plethrorum.

At milites *unam in locum* congregati deliberabant utrùm terrâ *potiùs* an mari reliquum iter è Ponto conficiendum eſſet. Cùm autem Lycon Achæus ſurrexiſſet, *in hanc ſententiam* loquutus eſt, "Miror equidem, viri, duces operam non dare ut ſtipendium ad victum parandum nobis ſuppeditent: nam dona *quæ accepimus* hoſpitalia in trium dierum victum exercitui nequaquam ſuppetent; nec *locus* eſt *ullus*, inquit, unde frumentum, *ejus utique ſi cauſâ* proficiſcemur *aliquò*, referamus. Quapropter arbitror ab Heracleotis petendos nobis eſſe non minùs ter mille Cyzi-

---

[1] Ἐβουλεύοντο τῆς λοιπῆς &c.] Vulgò ponitur diſtinctio poſt πορείας, quaſi vox hæc ſimiliter cum ἐβουλεύοντο conſtrueretur, atque ſuprà paulò p. præced. τὰ ἄλλα cum βουλεύσασθαι. Malim ipſe τῆς πορείας cum πορεύεσθαι conjungere: nec alia, opinor, *Stephani* fuit ſententia; quippe qui locum ità diſtinxit, Οἱ δὲ στρατιῶται συλλεγέντες ἐβουλεύοντο, τῆς λοιπῆς πορείας πότερον κατὰ γῆν ἢ κατὰ &c. Vide ſis p. 354. n. 2.

[2] Πορεύεσθαι] Vide p. 372. n. 1.

[3] Θαυμάζω — τῶν στρατηγῶν] Similiter *Iſocrat.* Panegyr. ineunte, Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων, *&c.* Quibus cum genitivis intelligas forſan oportet ἕνεκα vel χάριν.

[4] Σιτηρέσιον] Eſt, *Heſychio* exponente, ἐφόδιον. *Harpocrat.* eſt, τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν. Hanc interpretationem in lexica ſua tranſtulêre *Suidas* & *Phavorinus*.

[5] Δοκεῖ αἰτεῖν] Vide p. 454. n. 2.

“ [1] Κυζικηνούς.” Ἄλλος δ᾽ εἶπε, μηνὸς μισθὸν μὴ ἔλαττον ἢ μυρίους· καὶ ἑλομένους πρέσβεις αὐτίκα μάλα ἡμῶν καθημένων πέμπειν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ εἰδέναι ὅ, τι ἂν ἀπαγγέλλωσι, καὶ πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι. Ἐντεῦθεν [2] προὐβάλλοντο πρέσβεις, πρῶτον μὲν Χειρίσοφον, ὅτι ἄρχων ᾕρητο· εἰσὶ δ᾽ οἳ καὶ Ξενοφῶντα· οἱ δ᾽ ἰσχυρῶς ἀπεμάχοντο· ἀμφοῖν γὰρ [3] ταὐτὰ [4] ἐδόκει μὴ ἀναγκάζειν [5] πόλιν Ἑλληνίδα καὶ φιλίαν, ὅ, τι μὴ αὐτοὶ ἐθέλοντες διδοῖεν. Ἐπεὶ δ᾽ οὗτοι ἐδόκουν ἀπρόθυμοι εἶναι, πέμπουσι Λύκωνα Ἀχαιὸν, καὶ Καλλίμαχον Παῤῥάσιον, καὶ Ἀγασίαν Στυμφάλιον. Οὗτοι ἐλθόντες ἔλεγον τὰ δεδογμένα, τὸν δὲ Λύκωνα [6] ἔφασαν καὶ ἐπαπειλεῖν, εἰ μὴ [7] ποιήσαιεν

“cenos.” Alius autem aiebat menſtruum ſtipendium, non minùs decies millia *Cyzicenorum, petendum:* legatos etiam deligendos nobíſque *hic* ſedentibus quamprimùm ad civitatem mittendos, ut quid *nobis* renuntient intelligamus, & ad hoc conſilia *noſtra* adcommodemus. Ibi tum legatos deſignârunt, primum *omnium* Cheriſophum, quòd *is* imperator lectus eſſet; fuêre qui Xenophontem etiam *deſignarent:* illi verò vehementer repugnabant; quippe quia ſtatuebat eadem uterque, Græcam *nimirum* civitatem & amicam non cogendam eſſe *ut quidquam det,* niſi quod ipſi *cives libenter* donare vellent. Cùm itaque viderentur hi minimè alacres ad rem ſuſcipiendam animos habere, Lyconem Achæum, & Callimachum Parrhaſium, & Agaſiam Stymphalium mittunt. Hi *Heracleam* profecti quæ fuerant *ab exercitu* decreta exponebant: Lyconem aiunt etiam minas addidiſſe, ni hæc faταῦτα πάντα. Ἀκούσαντες δ' οἱ Ἡρακλεῶται, βουλεύσεσθαι ἔφασαν· καὶ εὐθὺς τά τε χρήματα ἐκ τῶν ἀγρῶν συνῆγον, [1] καὶ τὴν ἀγορὰν εἴσω ἀνεσκευάσαν, καὶ αἱ πύλαι ἐκέκλειντο, καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν ὅπλα ἐφαίνετο.

---

[1] Κυζικηνούς.] Adi p. 412. n. 3. Cæterùm, in MSto Eton. omittuntur omnia, quæ cæteri libri inter Ἡρακλεώτας & μὴ ἔλαττον exhibent: & μηνὸς μισθὸν quidem abſque ſenſûs detrimento abeſſe potuerint.

[2] Προὐβάλλοντο] Reſpice p. 454. n. 3.

[3] Ταὐτὰ] Sic potiùs, quàm ταῦτα, ſcribendum rectè cenſuit *Leuncl.* Confer p. 123. n. 2.

[4] Ἐδόκει μὴ ἀναγκάζειν &c.] Lege *Grot.* de B. & P. l. 3. c. 16. ſect. 2.

[5] Πόλιν — ὅ, τι μὴ αὐτοὶ] Confer p. 412. n. 6. Cæterùm, pro ὅ, τι μὴ, uti in *Steph.* & *Leuncl.* editionibus ſcribitur, rectiùs forſan repoſuerit aliquis ὅτι μὴ, i. e. εἰ μὴ, interprete Scholiaſte ad hæc *Thucyd.* l. 4. c. 26. verba, οὐ γὰρ ἦν κρήνη ὅτι μὴ μία —

[6] Ἔφασαν] Adi p. 231. n. 2.

[7] Ποιήσαιεν] MS. Eton. ποιήσειαν.

Ἐκ τούτου οἱ ταράξαντες ταῦτα, τοὺς στρατηγοὺς ᾐτιῶντο διαφθείρειν τὴν [2] πρᾶξιν· καὶ συνίσταντο οἱ Ἀρκάδες καὶ οἱ Ἀχαιοί· προειστήκει δὲ μάλιστα αὐτῶν Καλλίμαχός τε ὁ Παῤῥάσιος καὶ Λύκων ὁ Ἀχαιός. Οἱ δὲ λόγοι ἦσαν αὐτοῖς ὡς αἰσχρὸν εἴη ἄρχειν ἕνα Ἀθηναῖον Πελοποννησίων καὶ Λακεδαιμονίων, μηδεμίαν δύναμιν παρεχόμενον εἰς τὴν στρατιάν· καὶ τοὺς μὲν πόνους σφᾶς ἔχειν, τὰ δὲ κέρδη ἄλλους· [3] καὶ ταῦτα, τὴν σωτηρίαν σφῶν κατειργασμένων· εἶναι γὰρ τοὺς κατειργασμένους, Ἀρκάδας καὶ Ἀχαιούς· τὸ δ' ἄλλο στράτευμα οὐδὲν εἶναι· (καὶ ἦν δὲ τῇ ἀληθείᾳ ὑπερήμισυ τοῦ ἄλλου στρατεύματος Ἀρκάδες καὶ Ἀχαιοὶ) εἰ οὖν

cerent omnia. Heracleotæ auditâ eorum oratione, ſe *eâ de re* deliberaturos aiebant; ac mox tum res *ſuas* ex agris comportârunt, tum annonam intrò abſtulerunt, portæ quoque clauſæ erant, & in muris arma conſpiciebantur.

Ibi tum harum turbarum auctores, duces incuſantes querebantur *eos* negotium corrumpere: atque adeò Arcades & Achæi coibant; cùm Callimachus Parrhaſius & Lycon Achæus eos in primis ſuſceptâ cauſâ incitarent. Iis autem ſermones erant, indignum eſſe Peloponneſiis ac Lacedæmoniis unum Athenienſem imperare, qui nullas exercitui copias ſuppeditâſſet; ipſos porrò labores ferre, alios emolumenta; tametſi ſalutem ipſi *cæteris* adtuliſſent: *ejus* enim auctores fuiſſe Arcadas & Achæos; *præ quibus* reliquas copias nullo eſſe loco numerandas: (& reverà conſtabat exercitus plus parte dimidiâ ex Arcadibus & Achæis) ſi συμφρονοῖεν οὗτοι, συστάντες, καὶ στρατηγοὺς ἑλόμενοι ἑαυτῶν, καθ' ἑαυτούς τε ἂν τὴν πορείαν ποιοῖντο, καὶ πειρῷντο ἀγαθόν τι λαμβάνειν. Ταῦτα ἔδοξε· καὶ ἀπολιπόντες Χειρίσοφον, εἴ τινες ἦσαν παρ' αὐτῷ Ἀρκάδες ἢ Ἀχαιοὶ, καὶ Ξενοφῶντα, συνέστησαν· καὶ στρατηγοὺς αἱροῦνται ἑαυτῶν δέκα· τούτοις δ' [1] ἐψηφίσαντο [2] ἐκ τῆς νικώσης ὅ,τι δοκοίη, τοῦτο ποιεῖν. Ἡ μὲν οὖν τοῦ παντὸς ἀρχὴ Χειρισόφῳ ἐνταῦθα κατελύθη, ἡμέρᾳ ἕκτῃ ἢ ἑβδόμῃ, ἀφ' ἧς ᾑρέθη.

---

[1] Καὶ τὴν ἀγορὰν] Vide p. 431. n. 1.

[2] Πρᾶξιν] Refer oculos ſis ad p. 30. n. 3.

[3] Καὶ ταῦτα,] Vide p. 151. n. 6.

Ξενοφῶν μέντοι ἐβούλετο κοινῇ μετ' αὐτῶν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι, νομίζων οὕτως ἀσφαλεστέραν εἶναι, ἢ ἰδίᾳ ἕκαστον [3] στέλλεσθαι· ἀλλὰ Νέων ἔπειθεν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν πορεύεσθαι, ἀκούσας τοῦ Χειρισόφου ὅτι Κλέανδρος ὁ ἐν Βυζαντίῳ [4] ἁρμοστὴς φαίη τριήρεις ἔχων ἥξειν εἰς Κάλπης λιμένα· ὅπως οὖν μηδεὶς μετάσχοι, ἀλλ' αὐτοὶ καὶ οἱ αὐτῶν

ergo ſaperent hi, cùm coiſſent, ducéſque ſibi proprios legiſſent, ſeorſum iter facerent, atque operam darent ut aliquod *ipſi* emolumentum caperent. Probata eſt hæc ſententia: atque adeò Cheriſophum, ſi qui cum eo erant Arcades vel Achæi, cùm deſeruiſſent *omnes*, & Xenophontem, coïverunt, & decem ſibi duces deligunt: decreverunt etiam ut ex victrice *ſententiâ* quidquid viſum foret, id facerent. Itaque tum Cheriſopho ſummum imperium die, ex quo lectus fuerat, ſexto vel ſeptimo eſt abrogatum.

At volebat Xenophon unà cum ipſis iter facere, quòd exiſtimaret ità tutiùs *iter* fore *inſtitutum*, quàm ſi ſeorſum quiſque pergeret: verùm Neon ei perſuaſit ut iter per ſe inſtitueret, quòd is de Cheriſopho audiviſſet Cleandrum Byzantii præfectum dixiſſe cum triremibus ſe in Calpes portum venturum: quapropter ut nè quis *triremium* particeps eſſet, ſed ipſi militéſque ipſoστρατιῶται ἐκπλεύσειαν ἐπὶ τῶν τριήρων, διὰ ταῦτα συνεβούλευε. Καὶ Χειρίσοφος, ἅμα μὲν ἀθυμῶν τοῖς γεγενημένοις, ἅμα δὲ μισῶν [1] ἐκ τούτου τὸ στράτευμα, ἐπιτρέπει [2] αὐτῷ ποιεῖν ὅ,τι βούλεται. Ξενοφῶν δὲ ἔτι μὲν ἐπεχείρησεν ἀπαλλαγεὶς τῆς στρατιᾶς ἐκπλεῦσαι· θυομένῳ δὲ αὐτῷ [3] τῷ Ἡγεμόνι Ἡρακλεῖ, καὶ κοινουμένῳ πότερα [4] λῷον καὶ ἄμεινον εἴη στρατεύεσθαι ἔχοντι τοὺς παραμείναντας τῶν στρατιωτῶν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι, ἐσήμηνεν ὁ θεὸς [5] τοῖς ἱεροῖς συστρατεύεσθαι. Οὕτω γίγνεται τὸ στράτευμα τριχῆ· Ἀρκάδες μὲν καὶ Ἀχαιοί, πλείους ἢ τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι, ὁπλῖται πάντες· Χειρισόφῳ δὲ ὁπλῖται μὲν εἰς τετρακοσίους καὶ χιλίους, πελτασταὶ δὲ εἰς ἑπτακοσίους, οἱ Κλεάρχου Θρᾷκες· Ξενοφῶντι δὲ ὁπλῖται μὲν εἰς ἑπτακοσίους καὶ χιλίους, πελτασταὶ δὲ εἰς τριακοσίους· ἱππικὸν δὲ μόνος οὗτος εἶχεν, ἀμφὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἱππέας.

---

[1] Ἐψηφίσαντο] Conſule p. 408. n. 2.

[2] Ἐκ τῆς νικώσης] Inſpice p. 451. n. 5.

[3] Στέλλεσθαι] *Phavorinus*, Στέλλομαι ἀντὶ τοῦ λέγεται, τὸ πορεύομαι. Vide ſis p. 30. n. 1.

[4] Ἁρμοστὴς] Vide ſis p. 400. n. 5.

rum triremibus enavigarent, ideò *hoc Xenophonti* dabat conſilii. Et Cheriſophus *quidem*, partim animo commotus propter ea quæ acciderant, partim odio exercitûs quod ex eo *tempore* conceperat, poteſtatem ei quod vellet agendi permittebat. Xenophon quidem *id* adhuc conatus eſt, ut ab exercitu digreſſus enavigaret: ei verò rem Herculi Duci ſacram facienti, *eúm*que conſulenti utrùm melius ſatiúſque foret cum iis militibus, qui remanſerant, expeditionem ſuſcipere, an *ab iis* digredi, ſignificavit per exta deus unà *cum iis* expeditionem eſſe ſuſcipiendam. Ità factum ut exercitus trifariam divideretur; Arcades & Achæi, plures quàm quater mille & quingenti, omnes gravis armaturæ milites: Cheriſopho gravis armaturæ milites mille ferè *erant* & quadringenti, peltaſtæ ferè ſeptingenti, Thraces *utique* qui Clearchum ſequuti fuerant: Xenophonti gravis armaturæ milites mille ferè & ſeptingenti, peltaſtæ ferè trecenti: hic autem ſolus equitatum habebat, equites *ſcilicet* circiter quadraginta.

---

[1] Ἐκ τούτου] Adi p. 360. n. 5.

[2] Αὐτῷ] Scil. Xenophonti.

[3] Τῷ Ἡγεμόνι Ἡρακλεῖ] Lege p. 349. n. 6.

[4] Λῷον καὶ ἄμεινον] Reſpice p. 66. n. 1.

[5] Τοῖς ἱεροῖς] Confer p. 82. n. 2.

Καὶ οἱ μὲν Αρκάδες, διαπραξάμενοι πλοῖα παρὰ τῶν Ηρακλεωτῶν, πρῶτοι πλέουσιν, ὅπως ἐξαίφνης ἐπιπεσόντες τοῖς Βιθυνοῖς, λάβοιεν ὅτι πλεῖστα· καὶ [1] ἀποβαίνουσιν εἰς Κάλπης λιμένα, κατὰ μέσον πως τῆς Θρᾴκης. Χειρίσοφος δ᾽ εὐθὺς ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Ηρακλεωτῶν ἀρξάμενος, πεζῇ ἐπορεύετο διὰ τῆς χώρας· ἐπεὶ δ᾽ εἰς τὴν Θρᾴκην ἐνέβαλε, παρὰ τὴν θάλατταν [2] ἐπορεύετο· καὶ γὰρ ἤδη ἠσθένει. Ξενοφῶν δὲ πλοῖα λαβὼν, ἀποβαίνει ἐπὶ τὰ ὅρια τῆς Θρᾴκης καὶ τῆς Ηρακλεώτιδος, καὶ διὰ μεσογαίας ἐπορεύετο.

[3] Ον μὲν οὖν τρόπον ἥ τε Χειρισόφου ἀρχὴ τοῦ παντὸς κατελύθη, καὶ τῶν Ελλήνων τὸ στράτευμα ἐσχίσθη, ἐν τοῖς ἐπάνω εἴρηται. Επραξαν δ᾽ αὐτῶν ἕκαστοι τάδε· Οἱ μὲν Αρκάδες, ὡς ἀπέβησαν νυκτὸς εἰς Κάλπης λιμένα, πορεύονται εἰς τὰς πρώτας

Et Arcades quidem, poſteaquam navigia ab Heracleotis conſequuti eſſent, primi navigârunt, ut ſubitò Bithynos adorti, quamplurima caperent: ac ad Calpes portum, qui mediâ propè in Thraciâ eſt, *è navibus* egrediuntur. Cheriſophus ab *ipſâ* ſtatim Heracleotarum urbe iter ingreſſus, pedibus per regionem proficiſcebatur: & poſteaquam Thraciam fuiſſet ingreſſus, propter mare pergebat; jam enim erat infirmâ valetudine. Xenophon, acceptis navigiis, ad Thraciæ & agri Heraclienſis fines exſcendit, ac per mediterraneum iter faciebat.

In ſupradictis expoſitum quidem eſt quo pacto tum ſummum Cheriſopho imperium abrogatum, tum Græcorum exercitus diviſus fuerit. Eorum autem ſinguli fecerunt hæc: Arcades in portum Calpes cùm noctu deſcendiſſent, ad vicos proximos perκώμας, στάδια ἀπὸ θαλάττης ὡς πεντήκοντα. Ἐπεὶ δὲ φῶς ἐγένετο, ἦγεν ἕκαστος στρατηγὸς [1] τὸ αὑτοῦ λόχος ἐπὶ κώμην· ὁποία δὲ μείζων κώμη ἐδόκει εἶναι, σύνδυο λόχους ἦγον οἱ στρατηγοί. [2] Συνεβάλοντο δὲ καὶ λόφον, εἰς ὃν δέοι πάντας [3] ἁλίζεσθαι· καὶ, ἅτε ἐξαίφνης ἐπιπεσόντες, ἀνδράποδά τε πολλὰ ἔλαβον, καὶ πρόβατα πολλὰ περιεβάλοντο.

---

[1] *Αποβαίνουσιν*] *Scil.* νηῶν vel ἀπὸ τῶν πλοίων. Confer p. 421. n. 7. Eâdem ellipſi mox infrà utitur — ἀποβαίνει ἐπὶ τὰ ὅρια &c.

[2] Επορεύετο· καὶ γὰρ ἤδη ἠσθένει] MS. Eton. ᾔει· καὶ γὰρ ἠσθένει. Sed nil mutatum aut omiſſum vellem.

[3] Ον μὲν οὖν τρόπον &c.] Verba hæc omnia, quæ inter — ἐπορεύετο & — ἔπραξαν &c leguntur, in MSto Eton. deſunt. Hic autem, Ον μὲν οὖν &c principium eſſe ſexti libri ſuſpicatus eſt *Muretus.* Cæterùm, quod his vocibus jam exprimit Noſter, ἥ τε Χειρισόφου ἀρχὴ τοῦ παντὸς κατελύθη, aliâ orationis formâ paulò ſuprà deſcripſit p. 462. Η μὲν οὖν τοῦ παντὸς ἀρχὴ Χειρισόφῳ &c. Confer p. 26. n. 2.

Οἱ δὲ Θρᾷκες ἠθροίζοντο, οἱ διαφεύγοντες· πολλοὶ δὲ διέφυγον πελτασταὶ ὄντες ὁπλίτας ἐξ αὐτῶν τῶν χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ συνελέγησαν, πρῶτον μὲν τῷ Σμίκρητος λόχῳ, ἑνὸς τῶν Ἀρκάδων στρατηγῶν, ἀπιόντι ἤδη [4] εἰς τὸ συγκείμενον, καὶ πολλὰ χρήματα ἄγοντι, ἐπετίθεντο. [5] Καὶ τέως μὲν ἐμάχοντο ἅμα πορευόμενοι οἱ Ἕλληνες· ἐπὶ δὲ διαβάσει [6] χαράδρας

gunt, ſtadia circiter quinquaginta à mari. Cúmque illuxiſſet, unuſquiſque dux in vicum *aliquem* ſuam *copiarum* partem duxit: qui verò vicus amplior eſſe videbatur, *in eum* duas ſimul cohortes ducebant duces. Convenit & de tumulo *quodam*, in quem omnes congregari oporteret: &, quia repentè irruerant, tum mancipia multa ceperunt, tum multas oves collegerunt.

At Thraces, qui fugâ elapſi fuerant, ſe *unum in locum* congregabant; multi utique ex ipſis *Græcorum* manibus, propterea quod *hi* gravi armaturâ eſſent onerati, *illi* peltas *tantùm* geſtarent, aufugerant. Poſteaquam autem erant collecti, primùm Smicretis cohortem adoriebantur, qui unus è ducibus Arcadicis erat, ac jam multâ cum prædâ ad locum conſtitutum ſe recipiebat. Ac pugnabant quidem primùm Græci, iter ſimul pergentes; at in

---

[1] Τὸ αὑτοῦ λόχος] Edit. *Steph.* dat τὸν αὑτοῦ λόχον. Cæterùm de λόχος vide ſis p.377. n.3.

[2] Συνεβάλοντο δὲ καὶ λόφον] Quem collem mox infrà vocat τὸ συγκείμενον, *ſcil.* χωρίον.

[3] Ἁλίζεσθαι] MS. Eton. & vet. quædam edit. exhibent ἀθροίζεσθαι· ſed malim retinere ἁλίζεσθαι. Simili ex errore natum eſt συναυλιζόμενος, quod in nonnullis cod. notavit Cl. *Millius*, pro συναλιζόμενος Act. I. 4. Eodem hoc verbo ſimiliter uſus eſt Noſter p. 146. ἐνταῦθα δὲ πάλιν ἁλισθῇ &c. Lexicogr. auctorem ejus non agnoſcunt.

[4] Εἰς τὸ συγκείμενον] Vide p.279. n.3.

[5] Καὶ τέως μὲν] Adi p.385. n.2.

[6] Χαράδρας] Conſule p.362. n.1. & p.273. n.4.

[1] τρέπονται αὐτούς· [2] καὶ αὐτόν τε τὸν Σμίκρητα ἀποκτιννύασι, καὶ τοὺς ἄλλους πάντας· [3] ἄλλου δὲ λοχαγοῦ τῶν δέκα στρατηγῶν, τοῦ Ἡγησάνδρου, ὀκτὼ μόνους κατέλιπον· καὶ αὐτὸς Ἡγήσανδρος ἐσώθη. [4] Καὶ ἄλλοι δὲ λοχαγοὶ συνῆλθον, οἱ μὲν σὺν πράγμασιν, οἱ δ᾽ ἄνευ πραγμάτων. Οἱ δὲ Θρᾷκες, [5] εὐτυχήσαντες τοῦτο τὸ εὐτύχημα, συνεβόων τε ἀλλήλους, καὶ συνελέγοντο ἐρρωμένως τῆς νυκτός. Καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ κύκλῳ περὶ τὸν λόφον, ἔνθα οἱ Ἕλληνες ἐστρατοπεδεύοντο, ἐτάττοντο καὶ ἱππεῖς πολλοὶ καὶ πελτασταί· καὶ ἀεὶ πλείονες συνέρρεον, καὶ προσέβαλλον πρὸς τοὺς ὁπλίτας ἀσφαλῶς. Οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες οὔτε τοξότην εἶχον, οὔτε ἀκοντιστὴν, οὔτε ἱππέα· [6] οἱ δὲ, προσθέοντες καὶ προσελαύνοντες, ἠκόντιζον· ὁπότε

trajectu torrentis cujuſdam alvei *hoſtes* eos in fugam vertunt; atque tum Smicretem ipſum, tum cæteros omnes occidunt: alius etiam ducis, *qui* ex decem illis ducibus unus erat, *nominatim* Hegeſandri, octo tantùm *incolumes* reliquerunt *milites*; ipſe quoque Hegeſander ſalvus evaſit. Et reliqui *tandem* duces convenêre, difficulter alii, alii nullo negotio. Thraces autem, proſpero hoc ſucceſſu uſi, ſe mutuò inclamabant, noctúque magno animo congregabantur. Ac primâ luce ex omni parte circa collem, in quo caſtra Græci habebant, inſtructi conſiſtebant equites multi & peltaſtæ: atque plures *eodem* uſque confluebant, ac tutò gravis armaturæ milites adoriebantur. Nam Græci neque ſagittarium habebant *ullum*, neque jaculatorem, neque equitem: at illi, adcurrentes & *citatis equis* irruentes, jaculabantur: cùm

---

[1] *Τρέπονται αὐτούς*] Scil. *barbari*. Inſpice p. 385. n. 3.

[2] *Καὶ αὐτόν τε τὸν* &c.] Sic edit. *Steph.* & *Leuncl.* At veteres quædam repræſentant καὶ *αὐτὸν μὲν τὸν* &c. MS. Eton. καὶ τὸν μὲν *Σμίκρητα* &c. pronomine omiſſo.

[3] *Ἄλλου δὲ λοχαγοῦ*] Edit. *Steph.* & *Leuncl.* ἄλλου δὲ λόχου, contra fidem MSti Eton. & cæterorum librorum, quos vidi, omnium. Huic tamen lectioni favet *Amaſæi* verſio.

[4] *Καὶ ἄλλοι δὲ λοχαγοὶ*] *Leuncl.* ſcribendum cenſuit *οἱ ἄλλοι δὲ* &c. MS. Eton. dat *οἱ ἄλλοι μὲν* &c.

[5] *Εὐτυχήσαντες τοῦτο τὸ* &c.] Reſpice pag. 396. n. 9.

[6] *Οἱ δὲ,*] Scil. *Thraces*.

δ' αὐτοῖς [1] ἐπίοιεν, ῥᾳδίως ἀπέφευγον. Ἄλλοι δὲ ἄλλῃ ἐπετίθεντο· καὶ τῶν μὲν πολλοὶ ἐτιτρώσκοντο, τῶν δὲ οὐδείς· ὥστε κινηθῆναι οὐκ ἐδύναντο ἐκ τοῦ χωρίου, ἀλλὰ [2] τελευτῶντες καὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶργον αὐτοὺς οἱ Θρᾷκες. Ἐπεὶ δ' ἀπορία πολλὴ ἦν, διελέγοντο περὶ σπονδῶν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὡμολόγητο αὐτοῖς, ὁμήρους δ' οὐκ ἐδίδοσαν οἱ Θρᾷκες, αἰτούντων τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' ἐν τούτῳ ἴσχετο. [3] Τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀρκάδων οὕτως εἶχε.

Χειρίσοφος δὲ ἀσφαλῶς πορευόμενος παρὰ θάλατταν, ἀφικνεῖται εἰς Κάλπης λιμένα. [4] Ξενοφῶντι δὲ διὰ τῆς μεσογαίας πορευομένῳ οἱ ἱππεῖς προκαταθέοντες ἐντυγχάνουσι [5] πρεσβύ-

verò eos invaderent *Græci*, facilè aufugiebant. Porrò alii aliis ex locis *Græcos* adoriebantur; & ex his quidem multi vulnerabantur, ex illis nemo; adeò ut ex *eo* ſe loco *Græci* movere non poſſent; imò verò Thraces tandem eos etiam ab aquâ arcebant. Cùm in magnâ res eſſet difficultate, de induciis inter ſe colloquebantur: ac de cæteris quidem inter eos conſenſum eſt, at obſides non dedêre Thraces, *quos* Græci poſtulabant; ſed hâc in parte hærebatur. Et Arcadum quidem ità ſe res habebant.

Cheriſophus autem tutò propter mare pergens, ad Calpes portum pervenit. Xenophonte per mediterraneum iter faciente, equites *ipſius ante reliquas copias* procurrentes in legatos aliquò

---

1 Ἐπίοιεν] Scil. *Græci.*

2 Τελευτῶντες] Lege p. 310. n. 4.

3 Τὰ μὲν δὴ τῶν &c.] Conſule p. 25. n. 3.

4 Ξενοφῶντι δὲ &c.] Confer p. 71. n. 1.

5 Πρεσβύταις] *Muretus* legit πρεσβευταῖς: & hanc quidem lectionem expreſſerunt verſionum Gallic. auctores. Quin & receptam vocem damnat *Thom. Magiſter*; cujus hæc ſunt verba, Οἱ πρέσβεις καὶ τοὺς πρέσβεις λέγε, ὁ πρεσβευτὴς δὲ καὶ τὸν πρεσβευτήν. Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ· πρεσβευτὴς [illegible] ἐξέπλευσεν. Extant hæc *Thucydidis* verba l. 5. c. 4. At nemo non videt, opinor, exemplum adeò non Grammatici ſententiam illam confirmare, ut eam planè oppugnet. Quare forſan pro ὁ πρεσβευτὴς apud *Thomam* reponendum καὶ ὁ πρεσβευτὴς &c. Quàm verò parum accuratè verba tum *Thucydidis* tum *Magiſtri* tractârunt editores *Thucydidei*, docebunt quæ ad *Thucyd.* loco citato, notârunt, & *Index Græcus* ad v. Πρεσβευτής; nam ſic ibi ſcribitur. Sed redeo ad *Magiſtrum*, qui ἁμαρτάνει, inquit, ὁ λέγων ἐπὶ πληθυντικοῦ πρεσβευταὶ καὶ πρεσβευτάς· οὐδεὶς γὰρ τῶν δοκίμων εἶπε τοῦτο. Ergóne minùs tibi ſe probavit *Thucyd.* qui l. 8. c. 77. ità ſcripſit: οἱ δέκα πρεσβευταί, ὡς ἦσαν ἐν &c. Adde *Marmor. Oxonien.* p. 71. edit. *Maitt.* ubi iterum iterúmque vox illa numero plurativo adhibetur.

ταῖς πορευομένοις ποι. Καὶ ἐπειδὴ ἤχθησαν πρὸς Ξενοφῶντα, ἐρωτᾷ αὐτοὺς εἴ που ᾔσθηνται ἄλλου στρατεύματος Ἑλληνικοῦ. Οἱ δ' ἔλεγον πάντα τὰ γεγενημένα, καὶ νῦν ὅτι πολιορκοῦνται ἐπὶ λόφου, οἱ δὲ Θρᾷκες πάντες περιεκεκυκλωμένοι εἶεν αὐτούς. Ενταῦθα [1] τοὺς μὲν ἀνθρώπους τούτους ἐφύλαττον ἰσχυρῶς, ὅπως ἡγεμόνες εἶεν ὅποι δέοι· σκοποὺς δὲ καταστήσας [2] δέκα, συνέλεξε τοὺς στρατιώτας, καὶ ἔλεξεν·

“ Ανδρες στρατιῶται, τῶν Αρκάδων οἱ μὲν τεθνᾶσιν, οἱ
“ δὲ λοιποὶ ἐπὶ λόφου τινὸς πολιορκοῦνται. Νομίζω δ'
“ ἔγωγε, εἰ ἐκεῖνοι ἀπολοῦνται, οὐδ' ἡμῖν εἶναι οὐδεμίαν σω-
“ τηρίαν, οὕτω μὲν πολλῶν ὄντων πολεμίων, οὕτω δὲ τεθαρ-
“ ῥηκότων. Κράτιστον οὖν ἡμῖν ὡς τάχιστα βοηθεῖν [3] τοῖς ἀν-
“ δράσιν, ὅπως, εἰ ἔτι εἰσὶ σῶοι, σὺν ἐκείνοις μαχώμεθα,
“ καὶ μὴ, μόνοι λειφθέντες, μόνοι καὶ κινδυνεύσωμεν. Νῦν
“ μὲν οὖν στρατοπεδευσώμεθα, προελθόντες ὅσον ἂν δοκῇ

proficiſcentes incidunt. Cúmque ad Xenophontem ducti eſſent, interrogat *ille* eos an alias alicubi Græcas eſſe copias ſenſiſſent. Illi omnia, quæ acciderant, narrant, atque nunc jam eas in colle obſideri, Thracáſque univerſos eas undique cinxiſſe. Ibi tum homines illos diligenti cuſtodiâ adſervabant, ut ubi opus eſſet itineris duces eſſent: cúmque ſpeculatores decem conſtituiſſet, milites convocavit, atque orationem *hanc* habuit:

“ Arcadum alii, milites, perierunt, reliqui quodam in colle ob-
“ ſidentur. Et ipſe quidem arbitror, ſi illi fuerint deleti, nullam
“ nobis ſalutem fore, cùm tanta ſit hoſtium multitudo, tantáque
“ confidentia. Quapropter optimè nos facturos arbitror, ſi viris
“ opem quàm celerrimè feremus; ut ſi adhuc ſint incolumes,
“ *unà* cum ipſis dimicemus, ac non, ſoli relicti, ſoli etiam prælii
“ aleam ſubeamus. Jam certè quidem caſtra metemur, tantiſper

---

[1] Τοὺς μὲν ἀνθρώπους &c.] Adi p. 320. n. 2.

[2] Δέκα.] In MSto Eton. deeſt.

[3] Τοῖς ἀνδράσι.] Vide ſis p. 322. n. 1.

“ [1] καιρὸς εἶναι εἰς τὸ δειπνοποιεῖσθαι· ἕως δ' ἂν πορευώμεθα, “ Τιμασίων ἔχων τοὺς ἱππέας, προελαυνέτω ἐφορῶν ἡμᾶς, “ καὶ σκοπείτω τὰ ἔμπροσθεν, ὡς μηδὲν ἡμᾶς λάθῃ.” Παρέπεμψε δὲ καὶ τῶν γυμνήτων ἀνθρώπους εὐζώνους εἰς τὰ πλάγια καὶ τὰ ἄκρα, ὅπως, εἴ πού τι ποθὲν καθορῷεν, σημαίνοιεν· ἐκέλευε δὲ καίειν [2] ἅπαντα, ὅτῳ ἐντυγχάνοιεν καυσίμῳ. “ Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀποδραίημεν ἂν οὐδαμοῦ· ἐνθένδε “ δὲ [3] πολλὴ μὲν, ἔφη, εἰς Ἡράκλειαν πάλιν ἀπιέναι, πολλὴ “ δὲ εἰς Χρυσόπολιν διελθεῖν· οἱ δὲ πολέμιοι πλησίον· εἰς Κάλ- “ πης δὲ λιμένα, ἔνθα Χειρίσοφον νομίζομεν εἶναι, εἰ σέσωσται, “ ἐλαχίστη ὁδός. Ἀλλὰ δὴ ἐκεῖ μὲν οὔτε πλοῖά ἐστιν, οἷς ἀπο- “ πλευσούμεθα· μένουσι δὲ αὐτοῦ [4] οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας ἐστὶ τὰ ἐπι- “ τήδεια. Τῶν δὲ πολιορκουμένων ἀπολομένων, σὺν τοῖς Χει-

“ progreſſi, dum cœnandi tempus eſſe viſum fuerit: quamdiu verò “ pergemus, Timaſion cum equitibus antecedat *ità* ut nos ob- “ ſervet, atque ea ſpeculetur quæ ante nos *erunt*, ut nihil nos “ lateat.” Miſit etiam ex armaturâ levi homines expeditos ad latera montiúmque juga, ut, ſi quid ullâ ex parte conſpicerent, *ſibi* ſignificarent: juſſit autem *eos* quidquid offenderent, quod exuri poſſet, exurere. “ Nec enim fieri poterit, ait, ut uſquam “ gentium fugâ evadamus: ex hoc certè loco longum, ait, *habi-* “ *turi ſimus* iter, ſi Heracleam redeamus, longum etiam, ſi Chry- “ ſopolin contendamus; porrò hoſtes *à nobis* propè abſunt; ad “ Calpes verò portum, ubi nunc eſſe Cheriſophum arbitramur, “ ſi *quidem* incolumis *eò* pervenit, via breviſſima *eſt*. At enim “ iſthic neque ſunt naves, quibus avehamur; & ibi manentibus “ nè unum quidem in diem ſuppetet commeatus. Cæterùm per- “ euntibus iis qui nunc obſidentur, minùs expedit cum ſolis Che-

---

[1] Καιρὸς] Reſpice p.296.n.3.& p.198.n.3.

[2] Ἅπαντα, ὅτῳ &c.] Vide p. 264. n. 6.

[3] Πολλὴ μὲν.] A clauſulâ ſententiæ petenda eſt ὁδός.

[4] Οὐδὲ μιᾶς] Sic reſcripſi ex conjecturâ, cui adſtipulatur *Amaſæi* verſio hæc, *neque in unum duntaxat diem &c.* Vulgò legitur οὐδημιᾶς.

“ ρισόφου μόνοις κίνδυνόν ἐστι [1] διακινδυνεῦσαι, ἢ σωθέντων,
“ πάντας [2] εἰς ταυτὸν ἐλθόντας, [3] κοινῇ τῆς σωτηρίας ἔχεσθαι.
“ Ἀλλὰ χρὴ [4] παρεσκευασμένους τὴν γνώμην πορεύεσθαι,
“ ὡς νῦν ἢ εὐκλεῶς τελευτῆσαί ἐστιν, ἢ κάλλιστον ἔργον ἐργά-
“ σασθαι, Ἕλληνας τοσούτους σώσαντας. Καὶ ὁ θεὸς ἴσως ἄγει
“ οὕτως, [5] ὃς τοὺς μεγαληγορήσαντας, ὡς πλεῖον φρονοῦντας,
“ ταπεινῶσαι βούλεται· ἡμᾶς δὲ, τοὺς ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρ-
“ χομένους, ἐντιμοτέρους ἐκείνων καταστῆσαι. Ἀλλ' ἕπεσθαι
“ χρὴ καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, ὡς ἂν τὸ παραγγελλόμενον
“ δύνησθε ποιεῖν.”

“ riſophi *copiis* belli aleam ſubire, quàm conſervatis *aliis*, om-
“ nes in eundem locum congreſſos ſaluti communiter conſulere.
“ Enimvero *ſic* comparatis animis nobis pergendum eſt, *ut ſta-*
“ *tuamus* hoc tempore vel glorioſè occumbendum eſſe, vel præ-
“ clariſſimum facinus obeundum, cùm tot Græcos ſervaverimus.
“ Atque deus forſan ipſe rem huc deducit, qui magna loquutos,
“ quaſi prudentiâ præcellerent, deprimere vult; nos verò, qui
“ à diis *rerum agendarum* initium ducimus, illis clariores reddere.
“ Sed *jam* ſequi *vos* oportet & animum attendere, ut *quidquid*
“ imperatum *fuerit* exſequi potueritis.”

---

[1] Διακινδυνεῦσαι, ἢ &c.] MS. Eton. ἀρκεῖ ἐν διακινδυνεῦσαι, ἢ σωθέντων, πάντας, &c. quæ quidem, mutato ἀρκεῖ in ἄμεινον, vera eſt, opinor, ſcriptura. In editis pleriſque libris malè ſcribitur — διακινδυνεῦσαι· σωθέντων δὲ, πάντας &c.

[2] Εἰς ταυτὸν] Vide p. 196. n. 1. *Thom. Magiſt.* Ταυτὸν λέγε, μὴ τὸ ταυτόν· τὸ γὰρ ταυτὸν τὸ αὐτὸ ὂν, καὶ συναλοιφῇ ταυτὸ γέγονε. Γράφεται δὲ καὶ ταυτὸν, καὶ ταυτὸ, ἐπιφερομένου τε συμφώνου, καὶ ἐπιφερομένου φωνήεντος.

[3] Κοινῇ τῆς σωτηρίας &c.] Confer. p. 220. n. 6. & p. 224. n. 5. Similis ferè uſus eſt ἔχεσθαι Heb. VI. 9. ubi ἐχόμενα σωτηρίας ſunt, *quæ ad ſalutem faciunt*, vel *quæ ad eam proximè adducunt*. Adpoſitè ad Xenophontis verba *Phavor.* Ἔχεσθαι, μάχεσθαι, φροντίζειν ad Apoſtoli — Ἐχόμενα, cum nomine casûs ſecundi, πλησίον, ἐγγύτατα.

[4] Παρεσκευασμένους τὴν γνώμην] Conſimili phraſi utitur Petrus 1 ep. IV. 1.

[5] Ὃς τοὺς μεγαληγορήσαντας &c.] Lege pag. 209. n. 2. Sic ferè de Jove ſuo *Heſiodus* Ἔργ. καὶ ἡμ. v. 5. & ſeq.

Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥεῖα δὲ βριάοντα χαλέπτει·
Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς &c.

Herodot. l. 7. c. 5. φιλέει γὰρ ὁ Θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν —— οὐ γὰρ ἐᾷ φρονέειν ἄλλον μέγα ὁ Θεὸς ἢ ἑωυτόν. Adde quæ *Stobæus* Serm. 35. è ſacris libris collegit.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἡγεῖτο. Οἱ δ' ἱππεῖς διασπειρόμενοι ἐφ' ὅσον καλῶς [1] εἶχεν, ἔκαιον ᾗ ἐβάδιζον. Καὶ οἱ πελτασταὶ ἐπιπαριόντες [2] κατὰ τὰ ἄκρα, ἔκαιον πάντα, ὅσα καύσιμα ἑώρων· καὶ ἡ [3] στρατιὰ δὲ, εἴ τινι παραλειπομένῳ ἐντυγχάνοιεν· ὥστε πᾶσα ἡ χώρα αἴθεσθαι ἐδόκει, καὶ τὸ στράτευμα πολὺ εἶναι. Ἐπεὶ δ' ὥρα ἦν, κατεστρατοπεδεύσαντο ἐπὶ λόφον ἐκβάντες, καὶ τά τε τῶν πολεμίων πυρὰ ἑώρων, (ἀπεῖχον γὰρ ὡς τετταράκοντα στάδια) καὶ αὐτοὶ ὡς ἐδύναντο πλεῖστα πυρὰ ἔκαιον. Ἐπεὶ δ' ἐδείπνησαν, τάχιστα παρηγγέλθη τὰ πυρὰ κατασβεννύναι [4] ἅπαντας. Καὶ τὴν μὲν νύκτα φυλακὰς ποιησάμενοι ἐκάθευδον· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ προσευξάμενοι τοῖς θεοῖς, καὶ συνταξάμενοι ὡς εἰς μάχην, ἐπορεύοντο ᾗ ἐδύναντο τάχιστα. [5] Τιμασίων δὲ καὶ οἱ ἱππεῖς, ἔχοντες

Hæc loquutus, præcedebat. At equites hinc inde ſparſi quouſque commodum eſſet, incendebant *omnia* quà vadebant. Et peltaſtæ cùm in ardua loca evaſiſſent, quæcunque exuri poſſe viderent, incendebant omnia; *quod* & exercitus ſanè *faciebat*, ſi quid *ab iis* quod relictum eſſet offenderet: adeò ut regio tota ardere, & ingens exercitus eſſe videretur. Poſteaquam tempus eſſet, conſcenſo colle *quodam* caſtra metabantur, cùm & hoſtium ignes cernerent, (nam *ab iis tantùm* quadraginta ferè ſtadia aberant) & ipſi quàm poterant plurimos accenderent ignes. Cùm cœnâſſent, mandatum eſt omnibus ut ignes quàm celerrimè extinguerent. Ac per noctem quidem conſtitutis excubiis ſomno ſe dabant: primâ verò luce deos comprecati, & ſtructis ordinibus tanquam *ſi* ad pugnam *mox ineundam ſe pararent*, quàm poterant celerrimè pergebant. At Timaſion equitéſque, qui habebant

---

[1] Εἶχεν, ἔκαιον ᾗ &c.] Sic rectè edit. *Steph.* & *Leuncl.* At in MSto Eton. & editis quibuſdam legitur —— εἶχεν, καὶ οἱ πελτασταὶ &c. cæteris perperam omiſſis.

[2] Κατὰ τὰ ἄκρα.] In vet. quibuſdam edit. peſſimè ſcribitur καὶ τὰ ἄκρα, &c. Rectè MS. Eton. exhibet κατὰ τὰ ἄκρα. Sic enim ſuprà modò p. 469. Noſter, Παρέπεμψε δὲ καὶ τῶν γυμνητῶν ἀνθρώπους εἴκοσιν ὡς τὰ πλάγια καὶ τὰ ἄκρα, &c. Quin & hanc ſcripturam huc revocandam viderunt *Steph. Muret. Leuncl.*

[3] Στρατιὰ —— ἐντυγχάνοιεν.] Vide p. 412. n. 6.

[4] Ἅπαντας] MS. Eton. πάντας.

[5] Τιμασίων δὲ καὶ &c.] Reſpice p. 469.

τοὺς ἡγεμόνας, καὶ [1] προελαύνοντες, ἔλαθον αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λόφῳ γενόμενοι, ἔνθα ἐπολιορκοῦντο οἱ Ἕλληνες. Καὶ οὐχ ὁρῶσιν οὔτε τὸ φίλιον στράτευμα, οὔτε τὸ πολέμιον (καὶ ταῦτα ἀπαγγέλλουσι πρὸς τὸν Ξενοφῶντα καὶ τὸ στράτευμα) γραΐδια δὲ καὶ γερόντια, καὶ [2] προβάτια ὀλίγα, καὶ βοῦς καταλελειμμένας. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον θαῦμα ἦν τί εἴη τὸ γεγενημένον· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν καταλελειμμένων ἐπυνθάνοντο ὅτι οἱ μὲν Θρᾷκες εὐθὺς ἀφ' ἑσπέρας [3] ᾤχοντο ἀπιόντες· ἕωθεν δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἔφασαν οἴχεσθαι· [4] ὅπου δὲ, οὐκ εἰδέναι.

Ταῦτα ἀκούσαντες [5] οἱ ἀμφὶ Ξενοφῶντα, ἐπεὶ ἠρίστησαν, συσκευασάμενοι ἐπορεύοντο· βουλόμενοι ὡς τάχιστα συμμῖξαι τοῖς ἄλλοις εἰς Κάλπης λιμένα. Καὶ πορευόμενοι ἑώρων [6] τὸν στίβον

apud ſe duces itineris, & ante *cæteras copias* perrexerant, prius in collem, ubi Græci obſeſſi erant, evaſerunt, quàm *eò ſe perveniſſe* animadverterent: neque *hîc* vel ſocias copias, vel hoſtiles vident; (eáque *ipſa* Xenophonti & *univerſo* exercitui *mox* ſignificant) ſed aniculas *tantùm quaſdam* & vetulos, & oviculas paucas, & boves relictos. Et primùm quidem *iis* miraculo *res* erat, quid accidiſſet *neſcientibus:* poſteà de relictis *illis* ſciſcitando comperiunt Thracas primo ſtatim veſpere diſceſſiſſe; atque manè Græcos etiam abiiſſe dixerunt; quò verò *abierint*, ſe neſcire.

Hæc cùm Xenophon ejúſque milites audiviſſent, poſteaquam pranſi eſſent, vaſis collectis pergebant; quippe qui cuperent quàm celerrimè ſe cum cæteris *Græcis* apud Calpes portum conjungere. Ac dum pergerent, Arcadum Achæorúmque veſtigia τῶν Ἀρκάδων καὶ Ἀχαιῶν κατὰ τὴν ἐπὶ Κάλπης ὁδόν. Ἐπεὶ δ' ἀφίκοντο εἰς τὴν ὁδὸν, ἄσμενοί τε εἶδον ἀλλήλους, καὶ ἠσπάζοντο ὥσπερ ἀδελφούς. Καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ Ἀρκάδες τῶν περὶ Ξενοφῶντα τί τὰ πυρὰ κατασβέσειαν· ἡμεῖς μὲν γὰρ, ἔφασαν, ᾠόμεθα ὑμᾶς τὸ μὲν πρῶτον, ἐπειδὴ τὰ πυρὰ οὐχ ἑωρῶμεν, [1] τῆς νυκτὸς ἥξειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους· (καὶ οἱ πολέμιοι, ὥς γ' ἡμῖν ἐδόκουν, τοῦτο δείσαντες ἀπῆλθον· σχεδὸν γὰρ ἀμφὶ τοῦτον τὸν χρόνον ἀπῄεσαν.) Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀφικνεῖσθε, ὁ δὲ χρόνος ἐξήκεν, ᾠόμεθ' ὑμᾶς πυθομένους [2] τὰ παρ' ἡμῖν, φοβηθέντας οἴχεσθαι ἀποδράντας ἐπὶ θάλατταν· [3] καὶ ἐδόκει ἡμῖν μὴ ἀπολιπέσθαι ὑμῶν. Οὕτως οὖν καὶ ἡμεῖς δεῦρο ἐπορεύθημεν.

---

[1] Προελαύνοντες,] MS. Eton. προσελαύνοντες. Sed vide p. 248. n. 7.

[2] Προβάτια] MS. Eton. πρόβατα. Sed omnino retinenda eſt lectio vulgata, cùm diminutivis iſtis γραΐδια, γερόντια modò uſus eſſet. *Thom. Magiſt.* Οὐ μόνον πρόβατα, ἀλλὰ καὶ προβάτιον Ἀττικοί. Adi ſis *Ariſtoph.* Pl. v. 293. 299. 923.

[3] Ὤιχοντο ἀπιόντες,] Vide p. 340. n. 1.

[4] Ὅπου] Conſule p. 281. n. 5.

[5] Οἱ ἀμφὶ Ξενοφῶντα,] Lege p. 253. n. 3.

[6] Τὸν στίβον] *Amaſ.* legiſſe videtur τὸ [illegible], quippe cujus verſio exhibet *globos*. Sed vide ſis p. 58. n. 3.

Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ [4] ηὐλίζοντο ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ πρὸς τῷ λιμένι. Τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, ὃ καλεῖται Κάλπης λιμὴν, ἔστι μὲν ἐν τῇ Θρᾴκῃ τῇ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἀρξαμένη δὲ ἡ Θρᾴκη αὕτη

in eâ quæ ad Calpen tendebat viâ cernebant. Poſteaquam in viam *eam* perveniſſent, læti ſe mutuò adſpexêre, ac tanquam fratres *ſe* invicem amplexi ſunt. Atque Arcades ex Xenophontis militibus ſciſcitabantur quamobrem ignes extinxiſſent: nam primùm arbitrabamur, inquiunt *Arcades*, cùm ignes non *jam amplius uſquam* videremus, vos noctu in hoſtes invaſuros: (hoſtéſque *adeò*, utì quidem nobis *ſuſpicari* videbantur, id veriti diſceſſêre: nam id temporis ferè abierunt.) At cùm non veniretis, & tempus *jam* præteriiſſet, putabamus vos, poſteaquam rerum noſtrarum ſtatum cognoviſſetis, metu permotos ad mare fugâ abiiſſe: atque adeò viſum fuit nobis *dandam eſſe operam* ut à vobis non abeſſemus. Sic itaque nos etiam huc perreximus.

Et hoc quidem die ibi in litore propter portum commorati ſunt. Cæterùm is locus, qui Calpes portus dicitur, *ſitus* eſt in Thraciâ Aſiaticâ: hæc autem Thracia ducto ab oſtio Ponti iniἐστὶν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου μέχρις Ηρακλείας, ἐπὶ δεξιὰ εἰς τὸν Πόντον εἰσπλέοντι. Καὶ τριήρει μέν ἐστιν εἰς Ηράκλειαν ἐκ Βυζαντίου κώπαις [1] ἡμέρας μάλα μακρᾶς πλοῦς· ἐν δὲ τῷ μέσῳ ἄλλη μὲν πόλις οὐδεμία, οὔτε φιλία, οὔτε Ελληνὶς, [2] ἀλλ' ἢ Θρᾷκες ἢ Βιθυνοί· καὶ οὓς ἂν λάβωσι τῶν Ελλήνων ἢ [3] ἐκπίπτοντας ἢ ἄλλως πως, δεινὰ ὑβρίζειν [4] λέγονται τοὺς Ελληνας. Ο δὲ Κάλπης λιμὴν ἐν μέσῳ μὲν κεῖται ἑκατέρωθεν πλεόντων ἐξ Ηρακλείας καὶ Βυζαντίου· [5] ἔστι δ' ἐν τῇ θαλάττῃ προκείμενον χωρίον, [6] τὸ μὲν εἰς τὴν θάλατταν καθῆκον αὐτοῦ, πέτρα ἀπορρὼξ, ὕψος, ὅπῃ ἐλάχιστον, οὐ μεῖον εἴκοσιν ὀργυιῶν· [7] ὁ δὲ αὐχὴν ὁ εἰς τὴν γῆν ἀνήκων τοῦ χωρίου,

---

[1] Τῆς νυκτὸς] Vide p. 247. n. 2.

[2] Τὰ παρ' ἡμῖν,] Vide p. 467. n. 3.

[3] Καὶ] Vide p. 380. n. 3.

[4] Ηὐλίζοντο] Vide p. 283. n. 1.

tio ad Heracleam uſque pertinet, in Pontum naviganti ad dextram *ſita*. Et è Byzantio quidem in Heracleam tantum eſt itineris, quantum confici trireme, quæ remis agatur, die poteſt longiſſimo: in medio nulla neque ſocia, neque Græca civitas eſt, ſed *ſoli* Thraces vel Bithyni: & quoſcunque Græcos ceperint ſive *in litus* ejectos, ſive quo alio caſu *eò delatos*, crudelem in modum eos tractare dicuntur. Calpes verò portus ſi qui Heracleâ & Byzantio navigant utrinque in medio ſitus eſt: locus ipſe in mare porrigitur, cujúſque *adeò* pars ea quæ ad mare pertinet, petra *eſt* prærupta, altitudine, quà minima *eſt*, non minori viginti orgyis: cervix loci quæ ad terram pertingit, *eſt* quatuor

---

[1] Ἡμέρας μάλα μακρᾶς] MS. Eton. μικρᾶς. Perperam. *Herodot.* l. 4. c. 86. haud ità diſſimili modo dixit, νηῦς ἐπίπαν μάλιστά κῃ κατανύει ἐν μακρημερίῃ &c. ubi legitur etiam μακρῇ ἡμέρῃ.

[2] Ἀλλ' ἢ Θρᾷκες ἢ &c.] MS. Eton. ἀλλὰ Θρᾷκες Βιθυνοί. Thraces utique οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ dici ſolent etiam Bithyni. Adi p. 211. n. 2. & 323. n. 1

[3] Ἐκπίπτοντας,] Eodem ſenſu adhibetur ἐκπίπτειν Act. XXVII. 17, 26. nempe de navigantibus, qui curſu propoſito excuſſi vel in brevia incidunt vel in litus ejiciuntur.

[4] Λέγονται τοὺς Ἕλληνας.] MS. Eton. dat ἐλέγχονται τοὺς &c. Cæterùm *Muretus* τοὺς Ἕλληνας delet. Tu vide ſis p. 364. n. 7. & p. 310. n. 1. Adde *K. Π.* p. 496. n. 3.

[5] Ἔστι δ' ἐν τῇ θαλάττῃ] *Muret.* legit ἔτι δὲ τῆς θαλάττης &c. Ipſe nihil mutandum cenſeo. Cæterùm, de portu hoc fuſiùs in *Diſſertat. Geograph.*

[6] Τὸ μὲν &c.] *Scil.* μέρος. Vide p. 258. n. 2.

[7] Ὁ δὲ αὐχὴν] *J. Poll.* l. 9. ſegm. 18. Καὶ ὁ μὲν ἐν μέσῳ τῆς θαλάττης [illegible] [illegible] γῆ — αὐχὴν *ſcil.* καλεῖται. *Herodot.* voce eâdem utitur μεταφορικῶς: vide l. 4. c. 85. l. 6. c. 37. Adde quæ ſupra ſcripſimus p. 275. n. 1. Similiter à *Plinio* N. H. l. 4. c. 3. & l. 6. c. 29. adhibetur *cervix*.

[1] μάλιστα τεττάρων πλέθρων τὸ εὖρος· τὸ δ' ἐντὸς τοῦ αὐχένος χωρίον, ἱκανὸν μυρίοις ἀνθρώποις [2] οἰκῆσαι. Λιμὴν δ' ὑπ' αὐτῇ τῇ πέτρᾳ, τὸ πρὸς ἑσπέραν αἰγιαλὸν ἔχων. Κρήνη δὲ ἡδέος ὕδατος καὶ ἀφθόνου ῥέουσα ἐπ' αὐτῇ τῇ θαλάττῃ, ὑπὸ τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ χωρίου. Ξύλα δὲ, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, πάνυ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ ναυπηγήσιμα ἐπ' αὐτῇ τῇ θαλάττῃ. Τὸ δὲ ὄρος τὸ ἐν τῷ λιμένι εἰς μεσόγαιαν μὲν ἀνήκει, ὅσον ἐπὶ εἴκοσι σταδίους, καὶ τοῦτο γεῶδες καὶ ἄλιθον· τὸ δὲ παρὰ θάλατταν, πλέον ἢ ἐπὶ εἴκοσι σταδίους, δασὺ πολλοῖς καὶ παντοδαποῖς καὶ μεγάλοις [3] ξύλοις. Ἡ δ' ἄλλη χώρα, καλὴ καὶ πολλή· καὶ κῶμαι ἐν αὐτῇ εἰσι πολλαὶ καὶ εὖ οἰκούμεναι· φέρει γὰρ ἡ γῆ καὶ κριθὰς, καὶ πυροὺς, καὶ ὄσπρια πάντα, [4] καὶ μελίνας, καὶ σήσαμον, καὶ σῦκα ἀρκοῦντα, καὶ ἀμπέλους πολλὰς

admodùm plethrorum latitudine: tractus autem intrà cervicem tantus eſt, ut hominibus decies mille habitacula præbere poſſit. Portus ſub ipſa petrà *ſitus eſt*, cujus litus ad occaſum vergit. *Eſt ibidem* & dulcis ac uberis aquæ fons, qui propter *ipſum* mare *ſic* labitur, *ut* ſub *hujus tamen* loci poteſtate *ſit*. *Sunt* & ligna, cùm multa quidem alia, tum verò plurima pulcherrimáque, juxta ipſum mare, quæ ſunt navibus fabricandis idonea. Mons, qui eſt in portu, in mediterranea ſe porrigit, ad viginti circiter ſtadia, éſtque *adeò* terrenus idem & lapidum expers; quà verò mare reſpicit, ampliùs viginti ſtadia, multis & omnis generis arboribus *iiſdém*que magnis denſus *eſt*. Reliqua regio amœna *eſt* & ampla: atque vici ſunt in eâ multi frequentéſque incolis: fert enim terra & hordeum, & triticum, & omnia legumina, & panicum, & ſeſamum, & ficus ſatìs multas, multas etiam vites vini καὶ [1] ἡδυοίνους, καὶ τἄλλα πάντα, πλὴν ἐλαιῶν. Ἡ μὲν χώρα ἦν τοιαύτη.

---

[1] *Μάλιστα*] Vide p. 382. n. 3.

[2] Οἰκῆσαι.] Sic ſcribendum videtur, utì & *Steph.* monuit. MS. Eton. nec non edit. *Ald.* & *Flor.* exhibent *οἴκησις*. *Leuncl.* cum aliis nonnullis dat *οἰκήσειν*. Ejuſdem locutionis Atticæ exemplum videre eſt ſuprà p. 271. ubi lege n. 2.

[3] *Ξύλοις*.] Pro *δένδρεσι* hoc loco poni videtur. Confer Apocal. II. 7. & XXII. 2, 14.

[4] *Καὶ μελίνας, καὶ &c.*] Adi p. 19. n. 4. & p. 150. n. 6.

[2] Ἐσκήνουν δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ [3] ἐπὶ τῇ θαλάττῃ· εἰς δὲ τὸ πόλισμα ἂν γενόμενοι οὐκ ἐβούλοντο στρατοπεδεύεσθαι· ἀλλὰ ἐδόκει καὶ τὸ ἐλθεῖν ἐνταῦθα ἐξ ἐπιβουλῆς εἶναι, βουλομένων τινῶν [4] κατοικίσαι πόλιν. Τῶν γὰρ στρατιωτῶν οἱ πλεῖστοι ἦσαν οὐ σπάνει βίου ἐκπεπλευκότες ἐπὶ ταύτην τὴν μισθοφορὰν, ἀλλὰ τὴν Κύρου ἀρετὴν ἀκούοντες, [5] οἱ μὲν καὶ ἄνδρας ἄγοντες προσανηλωκότας χρήματα, οἱ δὲ καὶ τούτων ἕτεροι ἀποδεδρακότες πατέρας καὶ μητέρας, οἱ δὲ καὶ τέκνα καταλιπόντες, ὡς, χρήματα αὐτοῖς κτησάμενοι, ἥξοντες πάλιν· ἀκούοντες καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς

ſuavis feraces, cæteráſque *plantas* omnes, extra *unas* oleas. Hujuſmodi *ea* regio erat.

2 *Milites* autem in litore propter mare tabernacula collocabant: in oppidum verò licèt perveniſſent, caſtra *tamen ibi* locare nolebant; quin *ipſis* inſidioſè factum videbatur, quod eò loci veniſſent, quaſi civitatem condere aliqui *ibi* vellent. Nam maxima pars militum non *adducta* rerum ad vitam neceſſariarum inopiâ, ad hæc *capienda* ſtipendia *è Graciâ* navigaverant, ſed quòd Cyri virtutem auditione acceperant, alii viros etiam *ſecum* ducentes qui jam facultates conſumpſerant, ex his alii à patribus & matribus aufugerant, liberos etiam alii deſeruerant, utpote qui, opes ubi ipſis comparâſſent, redituros ſe ſperabant; cùm audiſſent alios

---

[1] Ἡδυοίνους] *J. Poll.* l. 1. ſegm. 243. *Ἀμπέλους μέντοι (λέγομεν) ἡδυοίνους, καὶ &c. Id.* l. 6. ſegm. 22. *Καὶ ἄμπελοι ἡδύοινοι, ὡς Ξενοφῶν.*

[2] Ἐσκήνουν] Intellige στρατιῶται vel Ἕλληνες, itémque paulò infrà cum γενόμενοι.

[3] Ἐπὶ τῇ &c.] MS. Eton. πρὸς τῇ &c. Sed parum refert, utram utri ſcripturam anteferas.

[4] Κατοικίσαι] In MSto Eton. & quibuſdam editis perperam legitur συνοικῆσαι. Iidem libri paulò infrà exhibent τὸ χωρίον οἰκῆσαι, pro — οἰκίσαι, quod alii rectè repræſentant. Verbo compoſito uſus eſt Noſter p. 409.

[5] Οἱ μὲν καὶ ἄνδρας &c.] MS. Eton. οἱ μὲν καὶ ἄνδρας ἄγοντες, οἱ δὲ καὶ προσανηλωκότες χρήματα, καὶ τούτων ἕτεροι &c. Edit. quædam vet. dant οἱ μὲν καὶ ἄνδρας ἄγοντες πρὸς ἀνηλωκότα χρήματα, οἱ δὲ &c. Lectionem hanc *Amaſæus* expreſſit: quâ tamen poſthabitâ, *Steph.* & *Leuncl.* exemplaria libens ſequutus ſum.

παρὰ Κύρῳ [1] πολλὰ καὶ ἀγαθὰ πράττειν. Τοιοῦτοι οὖν ὄντες, ἐπεθύμουν εἰς τὴν Ἑλλάδα σώζεσθαι.

[2] Ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγένετο τῆς εἰς ταὐτὸ συνόδου, [3] ἐπ' ἐξόδῳ ἐθύετο Ξενοφῶν· (ἀνάγκη γὰρ ἦν ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξάγειν) ἐπενόει δὲ καὶ [4] τοὺς νεκροὺς θάψαι. [5] Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερὰ ἐγένετο, εἵποντο καὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ τοὺς νεκροὺς, τοὺς μὲν πλείστους ἔνθαπερ ἔπεσον, ἑκάστους ἔθαψαν (ἤδη γὰρ [6] ἦσαν πεμπταῖοι, καὶ οὐχ οἷόν τε [7] ἀναιρεῖν ἔτι ἦν) ἐνίους δὲ τοὺς ἐκ τῶν ὁδῶν συνενεγκόντες, ἔθαψαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἐδύναντο κάλλιστα· οὓς δὲ μὴ εὕρισκον, [8] κενο-

quoque *qui* cum Cyro *eſſent* multa ſibi bona adquirere. Cùm eo eſſent animo *milites*, in Græciam incolumes redire cupiebant.

Poſteaquam dies illuxiſſet, ex quo eundem in locum convenerant, de educendis copiis Xenophon exta conſulebat: (neceſſe enim erat ad commeatus *eas* educere) de mortuis etiam ſepeliendis cogitabat. Cúmque pulchrè litatum eſſet, Arcades quoque ſequuti ſunt, & mortuos, pleroſque iis quidem quibus ceciderant locis, ſingulos ſepelierunt: (jam enim dies *ibi* quinque jacuerant, neque adeò fieri potuit ut eos tollerent) at nonnullos quos è viis congeſſerant, pro ſuis facultatibus quàm poterant honeſtiſſimè ſepelierunt: iis autem, quos non reperiebant, ceno-

---

[1] Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ] Legitur etiam πολλὰ ἀγαθὰ πράττειν. Peſſimè. Illo modo loqui ſolent Græci, conjunctione interpoſitâ, pro πολλὰ ἀγαθά. *Ælian.* V. H. l. 2. c. 25. — πολλῶν καὶ ἀγαθῶν αἴτιον *&c.*

[2] Ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγένετο τῆς &c.] I. e. *cùm jam dies alter illuxiſſet, ex quo Arcades & Achæi ſe rursùs ad Xenophontis copias congregâſſent &c.* Adi p. 470. n. 2.

[3] Ἐπ' ἐξόδῳ ἐθύετο] Vide p. 364. n. 1. & p. 414. n. 3.

[4] Τοὺς νεκροὺς θάψαι.] MS. Eton. θάπτειν. Sed conſule p. 420. n. 2. Adde p. 429. n. 4.

[5] Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερὰ &c.] MS. Eton. & vet. aliquot cod. ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερεῖα καλὰ ἐγένετο, *&c.* Sed (quod monuit *Steph.*) pro ἱερεῖα quin ἱερὰ legendum ſit nemini dubium eſſe poteſt: nam & vet. aliquot exemplarium & aliorum locorum auctoritate lectio hæc comprobatur. Porrò, καλὰ ex ſcholio huc irrepſiſſe puto, cùm in eodem loquendi genere ſæpiſſimè ſoleat omitti. Vide p. 124. n. 4. *Thucyd.* l. 5. c. 55. καὶ ὡς οὐδ' ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια (*ſcil.* ἱερὰ) αὐτοῖς ἐγένετο, *&c.* & ejuſdem l. c. 116. ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια ἱερὰ — οὐκ ἐγίγνετο, *&c.*

[6] Ἦσαν πεμπταῖοι.] Similiter de defuncto Joh. XI. 39. τεταρταῖος — ἐστι. Adi p. 372. n. 3.

[7] Ἀναιρεῖν] Vide p. 430. n. 2.

[8] Κενοτάφιον] Monumentum hujuſmodi, quod Virgilius, *Æneid.* l. 3. v. 304. & l. 6. v. 505. vocem Græcam interpretatus, *inanem*

τάφιον αὐτοῖς ἐποίησαν μέγα, ϗ πυρὰν μεγάλην, [1] ϗ στεφάνους ἐπέθεσαν. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Καὶ τότε μὲν δειπνήσαντες ἐκοιμήθησαν· τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ συνῆλθον οἱ στρατιῶται πάντες, (συνῆγον δὲ αὐτοὺς μάλιστα Αγασίας Στυμφάλιος ὁ λοχαγὸς, καὶ Ιερώνυμος Ηλεῖος λοχαγὸς, ϗ ἄλλοι πρεσβύτατοι τῶν Αρκάδων) καὶ δόγμα ἐποιήσαντο, ἐάν τις [2] τοῦ λοιποῦ μνησθῇ δίχα τὸ στράτευμα ποιεῖν, θανάτῳ αὐτὸν ζημιοῦσθαι· καὶ κατὰ χώραν ἀπιέναι, [3] ἥνπερ

taphium magnum ſtruxerunt, magnum etiam rogum, coronáſque *iis* impoſuerunt. Hæc cùm feciſſent, ad caſtra reverterunt. Atque ibi tum cœnâ ſumptâ quieti ſe dederunt: poſtridie autem milites univerſi convenerunt, (eos autem in primis Agaſias Stymphalius cohortis ductor, cohortis ductor etiam Hieronymus Eleus, aliſque ex Arcadibus natu maximi coëgerunt) & decretum fecerunt, ut ſi quis deinceps diſtrahendi exercitûs mentionem faceret, morte is multaretur; ut item in eum redirent ordinem,

---

nem tumulum vocat, in honorem atque memoriam mortuorum, eorum in primis qui vel in acie deſiderati, vel naufragio erant amiſſi, mos erat antiquis exſtruere. Hinc *Suetonio* in Claudio c. 1. dicitur *tumulus honorarius*. Nec inſepultis tantùm, ſed & beneficiorum quorundam inſigniorum auctoribus, quorum corpora jam anteà ſepulchris fuerant condita, tumulos ejuſmodi ponere ſolebant. Rem totam hanc luculenter exſequitur *Dionyſ. Hal.* A. R. lib. 1. c. 54. his verbis de Æneâ factis: Εἰ δέ τινας ταράττει τὸ πολλαχῇ λέγεσθαί τε καὶ δείκνυσθαι τάφους Αἰνείου, ἀμηχάνου ὄντος ἐν πλείοσι τὸν αὐτὸν τεθάφθαι χωρίοις, ἐνθυμηθήτωσαν ὅτι κοινόν ἐστιν ἐπὶ πολλῶν τοῦτό γε τὸ ἄπορον, καὶ μάλιστα τῶν μὴ ἐπιφανέσι ταῖς τύχαις χρησαμένων, πλάνητας δὲ τοὺς βίους ἐσχηκότων, μαθέτωσαν ὅτι χωρίον μὲν ἓν τὸ δεξάμενον τὰ σώματα αὐτῶν ἦν, μνημεῖα δὲ παρὰ πολλοῖς κατεσκεύαστο, δι᾽ εὔνοιαν τῶν ἀπολαυσάντων τι δι᾽ αὐτοὺς ἀγαθόν, μάλιστα εἰ τοῦ γένους αὐτῶν τι ἀπελείπετο, ἢ πόλεώς τινος δόμησις, ἢ χρόνιοι δίαιται καὶ φιλάνθρωποι μοναί. Lege *Hom.* Il. ψ'. v. 331 & ſeq. Adde, ſi libet, *Æli. Lamprid.* in Severo, c. 63. p. 1035. & *Vopiſc.* in Floriano, c. 2. p. 622. edit. Lugd. Bat.

[1] *Καὶ στεφάνους &c.*] Coronis, variis è floribus, herbis frondibúſve textis, apud veteres decorari conſueviſſe tumulos ſubinde docent auctores tam Græci quàm Latini. *Sophocl.* in Electrâ v. 898 & ſeq.

Χρ. Καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.
Ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
Ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεοῤῥύτους
Πηγὰς γάλακτος, ϗ περιστεφῆ κύκλῳ
Πάντων ὅσ᾽ ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.

Tibull. l. 2. eleg. 4. v. 47 & ſeq.

Atque aliquis ſenior, veteres veneratus amores,
Annua conſtructo ſerta dabit tumulo.

ubi vide quæ notavit elegantiſ. *Brouckh.*

[2] Τῦ λοιπῦ] Vide p. 431. n. 6.

[3] Ἥνπερ πρόσθεν &c.] *Scil.* eo loco vel ordine, quem quiſque ante diſſidium tenuerat. *Leuncl.* locum ſic vertit, —*formam exercitûs in abitu eandem retinendam eſſe, quæ priùs fuiſſet.*

πρόσθεν εἶχε τὸ στράτευμα, καὶ ἄρχειν τοὺς πρόσθεν στρατηγούς. Καὶ Χειρίσοφος μὲν ἤδη τετελευτήκει, φάρμακον πιὼν, πυρέττων· [1] τὰ δ' ἐκείνου Νέων ὁ Ασιναῖος παρελάμβανε.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαναστὰς εἶπε Ξενοφῶν, "Ω ἄνδρες στρατιῶται, τὴν μὲν πορείαν, ὡς ἔοικε, [2] δηλονότι [3] πεζῇ ποιητέον· οὐ γάρ ἐστι πλοῖα. Ανάγκη δὲ πορεύεσθαι ἤδη· οὐ γάρ ἐστι μένουσι τὰ ἐπιτήδεια. Ημεῖς μὲν οὖν θυσόμεθα· ὑμᾶς δὲ δεῖ παρασκευάζεσθαι ὡς μαχουμένους, εἴ ποτε καὶ ἄλλοτε· οἱ γὰρ πολέμιοι [4] ἀνατεθαρσήκασιν." Εκ τούτου ἐθύοντο οἱ στρατηγοὶ, μάντις δὲ παρῆν Αρεξίων Αρκάς· [5] ὁ δὲ Σιλανὸς ὁ Αμβρακιώτης ἤδη ἀποδεδράκει, πλοῖον μισθωσάμενος, ἐξ Ηρακλείας. [6] Θυομένοις

quem antea tenuerat exercitus, & cum imperio eſſent illi, qui priùs duces extitiſſent. Obierat jam diem ſupremum Cheriſophus, epoto medicamento, cùm febri laboraret; ac ejus *ſanè* partes obtinebat Neon Aſinenſis.

Poſt hæc cùm exſurrexiſſet Xenophon, "Iter nobis, milites, "inquit, pedibus nimirum, utì videtur, faciendum eſt: neque "enim *ulla nobis* ſunt navigia. Jam verò iter facere neceſſe eſt; "neque enim *hic* manentibus ſuppetit commeatus. Quamobrem "nos quidem hoſtias mactabimus; vos autem, ſi unquam aliàs, "*ſic* voſmet comparetis oportet, ut quibus pugnandum ſit: nam "animos receperunt hoſtes." Ibi tum hoſtias mactabant duces, *quibus* vates aderat Arexion Arcas: nam Silanus Ambraciotes jam, navigio conducto, ex Heracléâ aufugerat. *Ipſis* autem de δὲ ἐπὶ τῇ ἀφόδῳ [1] οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἐπαύσαντο. Καί τινες ἐτόλμων λέγειν ὡς ὁ Ξενοφῶν, βουλόμενος τὸ χωρίον [2] οἰκίσαι, πέπεικε τὸν μάντιν λέγειν, ὡς τὰ ἱερὰ οὐ γίγνεται ἐπὶ ἀφόδῳ. [3] Ἐντεῦθεν [4] κηρύξας Ξενοφῶν, τῇ αὔριον παρεῖναι ἐπὶ τὴν θυσίαν τὸν βουλόμενον, καὶ, μάντις εἴ τις εἴη, παραγγείλας παρεῖναι, ὡς συνθεασόμενον τὰ ἱερὰ, [5] ἔθυε· καὶ ἐνταῦθα παρῆσαν πολλοί. [6] Θυομένων δὲ πάλιν εἰς τρὶς ἐπὶ τῇ ἀφόδῳ, οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Ἐκ τούτου χαλεπῶς εἶχον οἱ στρατιῶται· καὶ γὰρ τὰ ἐπιτήδεια

---

[1] Τὰ δ' ἐκείνου Νέων &c.] Adi p. 467. n. 3. & p. 418. n. 4. Noster paulò infrà, Νέων δὲ ἐπεὶ μὲν στρατηγὸς ἀντὶ τοῦ Χειρισόφου μέρος· unde forſan aliquis cum τὰ hoc loco intellexerit μέρη. Cæterùm pro τὰ δ' ἐκείνου MS. Eton. dat τὰ δὲ τούτου &c.

[2] Δηλονότι] Scribitur & diviſim δῆλον ὅτι. Vulgatam tamen ſcripturam retinere malim. Voces autem iſtas ſæpè invicem permutatas eſſe non uno loco ſuprà monuimus.

[3] Πεζῇ] Vide p. 407. n. 3.

[4] Ανατεθαρσήκασιν.] *Thucyd.* l. 5. c. 82. Καὶ Αργείων ὁ δῆμος — ἀναθαρσήσαντες &c. *Schol.* Καὶ ἀναθαρσήσαντες] ἀναλαβόντες αὖθις ἐλπίδας ἀγαθάς.

[5] Ο δὲ Σιλανὸς ὁ &c.] Refer ſis oculos ad p. 409. n. 3. De particulâ δὴ vide 418 n. 6. *Ariſtoph.* Ornith. v. 585. — μισθοφορεῖ δή. *Schol.* Ο δή, ἀντὶ τοῦ γάρ.

[6] Θυομένοις δὲ ἐπὶ &c.] Vide p. 124. n. 3.

diſceſſu hoſtias conſulentibus exta non erant læta. Quapropter hoc die quieverunt. Ac quidam audebant dicere Xenophontem, præ ſtudio coloniam eo in loco collocandi, vati perſuaſiſſe, ut de diſceſſu exta non fuiſſe læta diceret. Mox deinde Xenophon cùm præconis voce edixiſſet, ut craſtino die ſacrificio, quicunque vellet, intereſſet, &, ſi qui eſſet in exercitu vates, ut adeſſet, exta quò ſimul inſpiceret, denuntiâſſet, hoſtias cædebat; atque ibi aderant multi. Cúmque rurſùs ter hoſtias de diſceſſu conſulerent, exta non erant læta. Ibi tum milites moleſtiâ adficiebantur; nam commeatus ille, quem ſecum huc profecti adἐπέλιπεν ἃ ἔχοντες ἦλθον, [1] καὶ ἀγορὰ οὐδεμία παρῆν.

---

[1] Οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά.] Ità MS. Eton. In editis libris legitur οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ καλά. quam vocem ultimam, alibi etiam additam, tanquam ſcholion, ejiciendam cenſeo. Vide p. 477. n. 5.

[2] Οἰκίσαι] Scribitur & οἰκῆσαι. Sed tu vide ſis p. 476. n. 4.

[3] Ἐντεῦθεν] Adi p. 417. n. 6.

[4] Κηρύξας] Conſule p. 30. n. 4.

[5] Ἔθυε.] *Ammon.* Θύουσι καὶ Θύονται διαφέρει. Θύουσι μὲν γὰρ οἱ σφάττοντες τὰ ἱερεῖα. Θύονται δὲ οἱ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντευόμενοι. *Th. Magiſt.* Θύω, ἐπὶ τῶν σφαττομένων ἱερείων — καὶ θύεται οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ σφάττεται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ θύει. Et haud ſanè crediderim perpetuum eſſe apud auctores, quod *Ammonius* notat, iſtorum verborum diſcrimen. Confuſum certè videtur apud Noſtrum, tum alibi, tum *Hiſt. Gr.* l. 3. ferè medio: αὐτὸς δὲ ἐβούλετο ἐλθὼν θῦσαι ἐν Αὐλίδι, ἔνθαπερ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτ' εἰς Τροίαν ἔπλει, ἐθύετο.

[6] Θυομένων δὲ πάλιν &c] Suprà paulò aliâ orationis formâ rem eandem extulerat: Θυομένοις δὲ ἐπὶ τῇ &c. ubi participium poteſt conjungi cum ἐγίγνετο, vel etiam abſolutè, pariter ac θυομένων hoc loco, poni. Confer p. 467. n. 4. Hanc conſtructionis varietatem cùm non animadvertiſſent librarii, peſſimè acceperunt Evangeliſtæ verba Act. XXII. 17. ubi codices alii pro ὑποστρέψαντι dant ὑποστρέψαντος· pro προσευχομένου, προσευχόμενον alii, alii προσευχομένῳ. Quin & MS. Eton. hic loci perperam exhibet θυομένῳ.

Ἐκ τούτου συνελθόντων εἶπε πάλιν Ξενοφῶν, Ω ἄνδρες, ἐπὶ μὲν τῇ πορείᾳ, ὡς ὁρᾶτε, τὰ ἱερὰ οὔπω γίγνεται· τῶν δ' ἐπιτηδείων ὁρῶ ὑμᾶς δεομένους· ἀνάγκη οὖν μοι δοκεῖ θύεσθαι περὶ αὐτοῦ τούτου. Ἀναστὰς δέ τις εἶπε, Καὶ εἰκότως ἄρα ἡμῖν οὐ γίγνεται τὰ ἱερά· ὡς γὰρ ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου χθὲς ἥκοντος πλοίου, [2] ἤκουσα τινὸς ὅτι Κλέανδρος ἐκ Βυζαντίου [3] ἁρμοστὴς μέλλει ἥξειν, πλοῖα ἔχων καὶ τριήρεις. Ἐκ τούτου δὲ [4] ἀναμένειν μὲν πᾶσιν ἐδόκει· ἐπὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἀναγκαῖον ἦν ἐξιέναι· [5] καὶ ἐπὶ τούτῳ πάλιν [6] ἐθύετο εἰς τρεῖς, καὶ οὐκ

tulerant, *eos* defecit, neque forum ullum rerum venalium præſtò erat.

Hic cùm conveniſſent, *ità* rurſùs loquutus eſt Xenophon, Necdum felicia, milites, ad iter, utì videtis *ipſi*, ſunt exta: at commeatu vos egere video: quapropter neceſſe eſt, meâ *quidem* ſententiâ, hâc ipſâ de re deos conſulere. Et ſurgens quidam, Conſentaneum utique eſt, inquit, nos non poſſe litare: nam ut ego de quodam audivi, caſu quodam navigio *huc* herì adpulſo, Cleander è Byzantio, *cujus eſt* præfectus, cum navigiis ac triremibus venturus eſt. Ibi tum viſum quidem eſt omnibus expectandum eſſe; neceſſariò tamen ad commeatus *parandos* exeundum erat: atque hâc de re rurſùs ter mactatæ erant hoſtiæ, neque ἐγίγνετο τὰ ἱερά· καὶ ἤδη ἐπὶ σκηνὴν ἰόντες τὴν Ξενοφῶντος, ἔλεγον ὅτι οὐκ ἔχοιεν τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δ' οὐκ ἂν ἔφη ἐξαγαγεῖν, μὴ γιγνομένων τῶν ἱερῶν.

---

[1] Καὶ ἀγορὰ] Reſpice p. 461. n. 1.

[2] Ἤκουσα τινὸς ὅτι &c.] *Steph.* ὅτι expungendum, vel in ὁ mutandum, cenſuit. Rectiùs *Leuncl.* in atticiſmorum numerum ejus particulæ uſum referendum ſuſpicatus eſt. Noſter eodem fermè modo loquitur in libello Περὶ Προσόδων, haud ità procul à fine: *Εἰ δὲ σαφὲς δοκεῖ εἶναι ὡς, εἰ μέλλουσι πᾶσαι αἱ πρόσοδοι ἐκ πόλεως περαίνεσθαι, ὅτι εἰρήνην δεῖ ὑπάρχειν, &c.* Et in *Hiſt. Gr.* l. 6. paulò ultra med. *οἱ δὲ ἔλεγον ὡς, ἐπεὶ παῖδας αὐτοῖς οὐκ ἐβοήθουν ἐκ Σπάρτης, ὅτι πέμποιεν εἰς Θήβας ἱππάρχους, &c.* Adde quæ ſuprà ſcripſimus p. 410. n. 3.

[3] Ἁρμοστὴς] Vide p. 400. n. 5. Quod verò ſcribitur in quibuſdam cod. *ἁρμοστὴς μέλλων ἥξει*, abſonum extra modum & abſurdum eſt.

[4] Ἀναμένειν] *Scil. Κλέανδρον καὶ τὰς τριήρεις καὶ τὰ πλοῖα*, uti Noſter infrà pleniùs rem eandem enarrat.

[5] Καὶ ἐπὶ τούτῳ &c.] Suprà paulò dixerat, *δοκεῖ θύεσθαι περὶ αὐτοῦ τούτου.* Vide ſis p. 414. n. 3.

[6] Ἐθύετο] Intelligendus videtur cum hoc verbo Ξενοφῶν: utì & mox infrà, *Καὶ πάλιν τῇ ὑστεραίᾳ ἐθύετο, &c.*

Καὶ πάλιν δ' ὑστεραίᾳ ἐθύετο, καὶ σχεδόν τι πᾶσα ἡ στρατιὰ, διὰ τὸ μέλειν πᾶσιν, ἐκυκλοῦτο περὶ τὰ ἱερά· τὰ δὲ θύματα ἐπελελοίπει. Οἱ δὲ στρατηγοὶ [1] ἐξῆγον μὲν οὔ, συνεκάλεσαν δέ· εἶπεν οὖν ὁ Ξενοφῶν, Ισως οἱ πολέμιοι συνειλεγμένοι εἰσὶ, καὶ ἀνάγκη μάχεσθαι· εἰ οὖν [2] καταλιπόντες τὰ σκεύη ἐν τῷ ἐρυμνῷ χωρίῳ, ὡς εἰς μάχην παρεσκευασμένοι ἴοιμεν, ἴσως ἂν [3] τὰ ἱερὰ μᾶλλον προχωροίη ἡμῖν. Ακούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται [4] ἀνέκραγον ὡς οὐδὲν δέον εἰς τὸ χωρίον ἄγειν, ἀλλὰ [5] θύειν ὡς

tamen læta fuerunt exta: & jam *milites*, cùm ad Xenophontis tabernaculum acceſſiſſent, commeatus ſe non habere aiebant. At ille ſe educturum eos negabat, niſi perlitatum eſſet.

Ac poſtridie rursùs mactatæ erant hoſtiæ, atque totus ferè exercitus, propterea quòd omnibus *res* curæ eſſet, ſpiſſo orbe ſacra circumſteterunt: *jamque* eos defecerant hoſtiæ. At duces *eos* non eduxerunt quidem, ſed tamen convocàrunt: quare Xenophon, Fortaſſis, ait, collecti ſunt hoſtes, ac pugnare neceſſe eſt: ſi ergo relictis ſarcinis in loco *hoc* munito, tanquam ad pugnam inſtructi progrediamur, fortaſſe magìs exta feliciter nobis ceſſerint. *Hoc* cùm milites audiiſſent, exclamabant nihil eſſe, quamobrem *eum* in locum duceret, ſed quàm celerrimè ſacrifi-

---

[1] Ἐξῆγον μὲν οὔ, &c.] In quibuſdam libris locus ſic peſſimè diſtinguitur, — ἐξῆγον μὲν, οὐ συνεκάλεσαν δέ. quos ſequutus eſt *Amaſæus*. Noſter ſuprà p. 298. ſimiliter dixit, Οὗτος δ' ἦν μέγας μὲν οὔ, καλὸς δέ. Et p. 341. ἀνδρεῖος τυγχάνει μὲν οὔ, συνετὸς δέ. ubi vide notata.

[2] Καταλιπόντες τὰ σκεύη] Rectè huc τὰ σκεύη revocàrunt *Steph. Leuncl. Muret.* quæ in MSto Eton. & editionibus antiquis non comparent. Porrò, *Leuncl.* ſe τὰ σκεύη in quibuſdam exemplaribus legiſſe teſtatur.

[3] Τὰ ἱερὰ μᾶλλον προχωροίη] MS. Eton. τὰ ἱερὰ προχωροίη. Sed rectiùs cæteri libri vulgatam Lectionem exhibent. *Thucyd.* l. 5. c. 54. eâdem notione verbum uſurpavit: ὡς δ' αὐτοῖς τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προὐχώρει, &c.

[4] Ἀνέκραγον ὡς] Conf. p. 359. n. 1.

[5] Θύειν] MS. Eton. θύσαντα. Vide p. 480. n. 5.

τάχιστα. [1] Καὶ πρόβατα μὲν οὐκέτι ἦν, [2] βοῦς δὲ ὑφ' ἁμάξης πριάμενοι ἐθύοντο· καὶ Ξενοφῶν Κλεάνορος ἐδεήθη τοῦ Ἀρκάδος προθυμεῖσθαι, [3] εἴ τι ἐν τούτῳ εἴη. Ἀλλ' [4] οὐδ' ὡς ἐγένετο τὰ ἱερά.

[5] Νέων δὲ ἦν μὲν στρατηγὸς κατὰ τὸ Χειρισόφου μέρος· ἐπεὶ δὲ ἑώρα [6] τοὺς ἀνθρώπους, ὡς εἶχον δεινῶς τῇ ἐνδείᾳ, βουλόμενος αὐτοῖς χαρίσασθαι, εὑρών τινα [7] ἄνθρωπον Ἡρακλεώτην, ὃς ἔφη κώμας ἐγγὺς εἰδέναι, ὅθεν εἴη λαβεῖν τὰ ἐπιτήδεια, [8] ἐκήρυξε, τὸν βουλόμενον ἰέναι ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια, ὡς ἡγεμόνος ἐσομένου.

candum eſſe. Ac oves ſanè non jam ampliùs erant *ullæ*, atque adeò boves quos de plauſtro emerant mactabant: & Xenophon Cleanorem Arcadem orabat ut alacri eſſet *ad omnia paranda* animo, ſi quid hoc *ſacrificandi* tempore *læti* extaret. Verùm nè ſic quidem perlitatum eſt.

Cæterùm Neon dux erat in Cheriſophi locum *ſuffectus*: *is* autem ubi miſerè premi homines inopiâ videbat, quòd iis gratificari volebat, cùm Heracleotam quendam reperiſſet, qui ſe diceret vicos nôſſe prope *ab ipſis*, unde commeatus petere liceret, per præconem pronuntiavit ut, quicunque vellet, ad commeatus parandos exiret *ſecum*, ut qui ſe ducem *ipſis* præbiturus eſſet.

[1] Καὶ] Eandem hujus particulæ vim videre eſt p. 267. n. 4.

[2] Βοῦς] Obiter emendandus eſt *Th. Magiſter*, apud quem in hâc voce ſcribitur, Λέγεται ἐπ' εὐθείας τὸ πληθυντικὸν βόες —— ἐπὶ δὲ τῆς Ἀττικῆς, βοῦς. Repone, ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς, βοῦς.

[3] Εἴ τι ἐν τούτῳ εἴη.] Plenè forſan dixerit aliquis εἴ τι καλὸν vel ἄμεινον ἐν τούτῳ χρήματι vel ἱερείῳ εἴη. Vide p. 286. n. 6. Mox infrà Noſter, καὶ γίνεται καλὰ τὰ ἱερὰ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἱερείου.

[4] Οὐδ' ὡς ἐγένετο τὰ &c.] Legitur etiam in *Steph.* & *Leuncl.* edit. οὐδ' ὡς ἐγένετο καλὰ τὰ ἱερά. Sed illud καλὰ delendum jam ſuprà monui p. 480. n. 1. Quâ de re conjecturam meam confirmant hoc loco edit. *Ald.* & *Flor.* in quibus ſcribitur, οὐδ' ὡς ἐγένετο καλὰ τὰ ἱερὰ δηλονότι. Nam vox δηλονότι aliquid expoſitionis gratiâ additum eſſe luculenter indicat: atque adeò forſan hìc loci legendum, οὐδ' ὡς ἐγένετο· cæteris, quæ ſequuntur, omiſſis: ut ἐγένετο idem hìc valeat, atque προὐχώρει apud *Thucyd.* loco paulò ſuprà citato. *Stephanus* utique ſcripturam hanc veterum quorundam cod. auctoritate niti teſtatur. Vide ſis p. 428. n. 3. de δηλονότι. & p. 124. n. 4. de ἐγένετο.

[5] Νέων δὲ ἦν &c.] Adi p. 418. n. 4.

[6] Τοὺς ἀνθρώπους, ὡς εἶχον] Conſule p. 426. n. 6.

[7] Ἄνθρωπον Ἡρακλεώτην,] Lege p. 59. n. 1.

[8] Ἐκήρυξε] Reſpice p. 30. n. 4. & p. 267. n. 2.

Επεξέρχονται δὴ σὺν δορατίοις, καὶ ἀσκοῖς, καὶ θυλάκοις, καὶ ἄλλοις ἀγγείοις, εἰς δισχιλίους ἀνθρώπους. Επεὶ δ' ἦσαν ἐν ταῖς κώμαις, καὶ διεσπείροντο [1] ὡς ἐπὶ τὸ λαμβάνειν, ἐπιπίπτουσιν αὐτοῖς οἱ Φαρναβάζου ἱππεῖς πρῶτοι, (βεβοηθηκότες γὰρ ἦσαν τοῖς Βιθυνοῖς) βουλόμενοι σὺν τοῖς Βιθυνοῖς, εἰ δύναιντο, [2] ἀποκωλῦσαι τοὺς Ελληνας μὴ ἐλθεῖν εἰς τὴν Φρυγίαν. Οὗτοι οἱ ἱππεῖς ἀποκτένουσι τῶν Ελλήνων οὐ μεῖον ἢ πεντακοσίους· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ τὸ ὄρος ἀνέφυγον.

Εκ τούτου ἀπαγγέλλει τις ταῦτα τῶν ἀποπεφευγότων εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ Ξενοφῶν, ἐπειδὴ οὐκ ἐγεγένητο τὰ ἱερὰ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, λαβὼν βοῦν ὑπὸ ἁμάξης, (οὐ γὰρ ἦν ἄλλα [3] ἱερεῖα) σφαγιασάμενος ἐβοήθει, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ μέχρι [4] πεντήκοντα ἐτῶν

Ibi ſanè homines ferè bis mille cum ſpiculis, & utribus, & ſaccis, aliiſque vaſis excurrunt. Cúmque in vicos perveniſſent, ac *jam* hinc inde capiendi *commeatûs* causâ ſe ſpargerent, primi eos Pharnabazi equites invadunt, (nam *hi* Bithynis opem laturi venerant) quippe qui cum Bithynis *conjuncti*, ſi poſſent, Græcos avertere volebant, nè Phrygiam ingrederentur. Equites illi ex Græcis non pauciores quingentis trucidant; reliqui *quendam* in montem ſe fugâ recipiebant.

Mox deinde eorum, qui fugâ evaſerant, aliquis hæc in caſtra renuntiat. Et Xenophon, quoniam eo die perlitatum non fuerat, ſumptum de plauſtro bovem (nam alia non ſupererant animantia) cùm mactâſſet, ad opem *ſuis* ferendam properabat, cæteríque *adeò eum ſequuti ſunt* omnes, quinquaginta annos non πάντες. Καὶ ἀναλαβόντες τοὺς λοιποὺς ἄνδρας, ἐς τὸ στρατόπεδον ἀφικνοῦνται. [1] Καὶ ἤδη μὲν ἀμφὶ ἡλίου δυσμὰς ἦν, καὶ οἱ Ελληνες μάλα ἀθύμως ἔχοντες ἐδειπνοποιοῦντο. Καὶ [2] ἐξαπίνης [3] διὰ τῶν λασίων τῶν Βιθυνῶν τινες ἐπιγινόμενοι [4] τοῖς προφύλαξι, τοὺς μὲν κατέκτανον, τοὺς δὲ ἐδίωξαν μέχρις εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ κραυγῆς γινομένης, εἰς τὰ ὅπλα πάντες ἔδραμον οἱ Ελληνες· καὶ διώκειν μὲν καὶ κινεῖν τὸ στρατόπεδον νυκτὸς οὐκ ἀσφαλὲς ἐδόκει εἶναι· λάσια γὰρ ἦν τὰ χωρία· ἐν δὲ τοῖς ὅπλοις ἐνυκτέρευον, φυλαττόμενοι [5] ἱκανοῖς φύλαξι μάχεσθαι.

---

[1] Ὡς] Non ſimilitudinem ſpeciémve, ſed rei veritatem, denotat; eadémque vis ejus eſt Marc. I. 22. & Joh. I. 14.

[2] Ἀποκωλῦσαι τοὺς — μὴ &c.] Eodem fermè modo dicitur, atque p. 345. — ἐμποδὼν τοῦ μὴ ἤδη εἶναι, &c.

[3] Ἱερεῖα] Vide p. 444. n. 3.

[4] Πεντήκοντα] Sic rectè MS. Eton. & vet. quædam edit. quibuſcum conſentit *Amaſæus*. Codices alii dant τριάκοντα. At magis conſentaneum eſt, vacationem à militiæ laboribus annos quinquaginta potiùs, quàm triginta natis, fuiſſe datam.

Τὴν μὲν νύκτα οὕτω [6] διήγαγον· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ οἱ στρατηγοὶ εἰς τὸ ἐρυμνὸν χωρίον ἡγοῦντο· οἱ δὲ εἵποντο, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα καὶ τὰ σκεύη. Πρὶν δὲ ἀρίστου ὥραν εἶναι, [7] ἀπεταφρεύοντο

egreſſi. Cúmque viros *illos* reliquos recepiſſent, in caſtra revertuntur. Ac jam quidem ſolis occaſus inſtabat, cùm Græci animis admodùm debilitati cœnam ſumebant. Et Bithynorum nonnulli cùm repentè per *loca* ſilvis denſa primas in excubias irruiſſent, alios occiderunt, alios ad ipſa uſque caſtra perſequuti ſunt. Ac clamore excitato, ad arma Græci adcurrerunt omnes: & *hoſtem* quidem perſequi noctúque caſtra movere, tutum non eſſe videbatur: erant enim loca *ea* denſa ſilvis: at in armis pernoctârunt, conſtitutis excubiis ad dimicandum idoneis.

Ità noctem exegerunt: cúmque illuxiſſet, duces in locum munitum ducebant; ac *milites*, ſumptis armis vaſíſque, ſequebantur. Antequàm autem prandii tempus eſſet, quà in locum aditus ᾗ ἡ εἴσοδος ἦν εἰς τὸ χωρίον, καὶ ἀπεσταύρωσαν ἅπαντα, καταλιπόντες τρεῖς πύλας. Καὶ πλοῖον ἐξ Ἡρακλείας ἧκεν ἄλφιτα ἄγον, καὶ ἱερεῖα, καὶ οἶνον. Πρωῒ δ' ἀναστὰς Ξενοφῶν [1] ἐθύετο ἐπεξόδια, [2] καὶ γίνεται τὰ ἱερὰ [3] ἐπὶ τοῦ πρώτου ἱερείου. Καὶ ἤδη τέλος ἐχόντων τῶν ἱερῶν, ὁρᾷ [4] αἰετὸν αἴσιον ὁ μάντις [5] Ἀρεξίων Παῤῥάσιος, [6] καὶ ἡγεῖσθαι κελεύει τὸν Ξενοφῶντα. Καὶ διαβάντες τὴν τάφρον, [7] τὰ ὅπλα τίθενται, [8] καὶ ἐκήρυξαν ἀριστήσαντας ἐξιέναι τοὺς στρατιώτας σὺν τοῖς ὅπλοις, [9] τὸν δὲ ὄχλον καὶ τὰ ἀνδράποδα αὐτοῦ καταλιπεῖν. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι

---

[1] *Καὶ ἤδη μὲν — καὶ οἱ &c.*] Vide p. 320. n. 1.

[2] *Ἐξαπίνης*] Adi p. 339. n. 2.

[3] *Διὰ τῶν λασίων*] *Subint. χωρίων.* Plenè mox infrà ſcribit, *λάσια γὰρ ἦν τὰ χωρία.* Vide p. 352. n. 1.

[4] *Τοῖς προφύλαξι,*] Inſpice p. 133. n. 2.

[5] *Ἱκανοῖς φύλαξι μάχεσθαι.*] Poſt vocem *φύλαξι* ponendam *στιγμὴν τελείαν* cenſuit *Muretus*: deinde legendum, *Καὶ τὴν μὲν νύκτα οὕτω &c.* deleto verbo *μάχεσθαι.* quod tamen, in MSto quamvìs etiam Eton. non extet, per me licet, retineas.

[6] *Διήγαγον*] Vide p. 387. n. 1.

[7] *Ἀπεταφρεύοντο*] In *Steph.* Theſ. reperitur id verbi ſine auctore; in *Conſtant.* citatur tantùm *Appian.* Eodem tamen utitur *Dion. Hal.* A. R. l. 9. c. 8. *Ὡς γὰρ ἤρξαντο — ἀποταφρεύειν τε καὶ ἀποσταυροῦν οἱ &c.* ferè ut Noſter *ἀπεταφρεύοντο — καὶ ἀπεσταυροῦντο.* Quare perperam

erat foſſam duxerunt, omniáque, tribus *tantùm* portis relictis, vallo præcludebant. Atque *ibi tùm* ex Heracléâ venit navigium, quod farinam, & animalia, & vinum vehebat. Xenophon autem manè ſurgens de diſcedendo exta conſulebat, ac primâ *ſtatim* hoſtiâ perlitatum eſt. Cúmque ſacra jam peracta eſſent, Arexion Parrhaſius vates aquilam fauſtam conſpicit, & Xenophontem *copias* ducere jubet. Atque adeò ubi foſſam tranſiiſſent, in armis conſiſtunt, & per præcones edixerunt, militibus exeundum eſſe armatis, ut primùm pranſi eſſent, turbam verò *imbellem* cum mancipiis ibidem eſſe relinquendam. Ac cæteri

---

peram libri quidam vet. in quibus eſt & MS. Eton. pro ἀπεσταύρωσαν dant [illegible]. *Dionyſ. Hal.* iterùm ibid. l. 10. c. 21. — τὴν πόλιν αὐτῶν ἀπεσταύρωσαν &c. Adde ſis *Suid.* in v. Ἀπεσταύρωσαν.

[1] Ἐθύετο ἐπεξόδια,] Fruſtrà vocem hanc in lexicis quæſiveris. Cæterùm, ſimiliter dixit p. 349. [illegible] — ἐσφαγιάζοντο — & p. 353. σωτήρια θύειν. & hoc & illo loco vide notata. Adde ex *Thucyd.* adlata p.482. n. 3. Eodem redit phraſis ἐπ' ἐξόδῳ ἐθύετο, quâ uſus eſt Noſter p. 477.

[2] Καὶ γίνεται τὰ &c.] Sic rectè MS. Eton. Vulgò poſt γίνεται legitur καλά· quam quidem vocem cum εἶναι junctam videre eſt pag. 286. 290 & alibi ſæpè, non item cum verbo γίνεσθαι. Huic utique cùm adjuncta ſint τὰ ἱερὰ, idem valere videntur, quod προχωρεῖν τὰ ἱερά· quo genere loquendi ſuprà uſus eſt Noſter p. 482. Vide & p. 483. n. 4. & p. 480. n. 1.

[3] Ἐπὶ τοῦ πρώτου ἱερείου] Suprà p. 286. dixit ellipticè, καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ ἦν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου. Et paulò infrà leges, καὶ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ πρώτου &c.

[4] Αἰετὸν αἴσιον] Reſpice p. 453. n. 3.

[5] Ἀρεξίων Παῤῥάσιος &c.] Legitur & Ἀρεξίων [illegible] &c. cui ſcriptura recepta omnino præferenda eſt, cùm ſuprà pag. 479. vates idem dicatur Ἀρεξίων Ἀρκάς. *Parrhaſius* utique ſonat *Arcadius*. Vide *Virg.* Æn. lib. 8. v. 344.

[6] Καὶ ἡγεῖσθαι κελεύει &c.] Vide ſis quæ notavit doctiſſ. *Kuhn.* ad *Pauſan.* l. 4. c. 16. ſub init.

[7] Τὰ ὅπλα τίθενται.] Adi p. 367. n. 3.

[8] Καὶ ἐκήρυξαν] Conſule p. 267. n. 2.

[9] Τὸν δὲ ὄχλον] Lege p. 244. n. 15.

πάντες ἐξῄεσαν, Νέων δὲ οὔ· ἐδόκει γὰρ κάλλιστον εἶναι, τοῦτον φύλακα καταλιπεῖν τῶν ἐπὶ στρατοπέδῳ. [1] Ἐπειδὴ δὲ οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ στρατιῶται ἀπέλιπον αὐτοὺς, αἰσχυνόμενοι μὴ ἕπεσθαι, τῶν ἄλλων ἐπεξιόντων, κατέλιπον τοὺς ὑπὲρ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη. Καὶ οὗτοι μὲν ἔμενον· οἱ δ' ἄλλοι ἐπορεύοντο. Πρὶν δὲ πέντε καὶ δέκα στάδια διεληλυθέναι, ἐνέτυχον ἤδη νεκροῖς· καὶ τὴν οὐρὰν τοῦ κέρατος ποιησάμενοι κατὰ τοὺς πρώτους φανέντας νεκροὺς, ἔθαπτον πάντας ὁπόσους ἐπελάμβανε τὸ κέρας. Ἐπειδὴ δὲ τοὺς πρώτους ἔθαψαν προαγαγόντες, καὶ τὴν οὐρὰν αὖθις ποιησάμενοι κατὰ τοὺς πρώτους τῶν ἀτάφων, ἔθαπτον τὸν αὐτὸν τρόπον ὁπόσους ἐπελάμβανεν ἡ στρατιά. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ὁδὸν ἧκον [2] τὴν ἐκ τῶν

quidem exibant omnes, præter Neonem: nam rectiſſimè ſe facturos exiſtimabant, ſi hunc eorum qui in caſtris manebant cuſtodem relinquerent. Cùm autem eos cohortium ductores militéſque reliquiſſent, ſibi dedecori *fore* putantes, ſi, cæteris exeuntibus, ipſi non ſequerentur, eos *tantùm in caſtris* reliquerunt, qui quadraginta & quinque annos egreſſi eſſent. Et hi quidem manebant; cæteri iter ingreſſi ſunt. Priuſquàm quindecim ſtadia proceſſerant, in *cæſorum* jam inciderunt cadavera; itaque cùm extremam cornu partem juxta cadavera primùm conſpecta conſtituiſſent, quæcunque cornu amplectebatur, ſepeliebant omnia. Poſteaquam prima *illa* ſepeliiſſent, progreſſi, rurſúmque parte cornu extremâ juxta prima eorum quæ necdum ſepulta erant conſtitutâ, eodem modo, quæcunque comprehendere potuit exercitus, ſepeliebant. Cúmque ad viam veniſſent, *quà* ex κωμῶν, ἔνθα ἔκειντο ἁθρόοι, συνενεγκόντες αὐτοὺς ἔθαψαν.

---

[1] Ἐπειδὴ δὲ οἱ &c.] MS. Eton. ἐπεὶ δ' οἱ &c. *Muretus* legit ἕπεσθαι, & quæ ſequuntur ad hunc modum, Ἐπειδὴ δὲ οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ στρατιῶται αἰσχυνόμενοι μὴ ἕπεσθαι τῶν ἄλλων ἐπεξιόντων, κατέλιπον αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη. Edit. pleræque dant — ἀπέλιπον αὐτοὺς, αἰσχυνόμενοι &c. Rectiùs MS. Eton. — ἀπέλιπον αὐτοὺς, &c. in quo etiam pro ἕπεσθαι legitur ἐφέπεσθαι, pro ἐπεξιόντων ſimplex ἐξιόντων, necnon poſt κατέλιπον additur αὐτοῦ.

[2] Τὴν ἐκ τῶν χωρίων] *Scil.* φέρουσαν vel ἄγουσαν. Noſter p. 258. ἡ δὲ (*ſcil.* ὁδὸς) ἐπὶ Σοῦσά τε — φέρει, &c. — ἡ δὲ διὰ τῶν ὀρέων — εἰς Καρδούχους ἄγοι. Confer p. 368. n. 3.

Ηδη δὲ πέρα μεσούσης τῆς ἡμέρας [1] προαγαγόντες τὸ στράτευμα ἔξω τῶν κωμῶν, ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια ὅ,τι τις ὁρῴη ἐντὸς τῆς φάλαγγος. Καὶ ἐξαίφνης ὁρῶσι τοὺς πολεμίους [2] ὑπερβάλλοντας κατὰ λόφους τινὰς ἐκ τοῦ ἐναντίου, τεταγμένους [3] ἐπὶ φάλαγγος, ἱππέας τε πολλοὺς καὶ πεζούς· καὶ γὰρ Σπιθριδάτης καὶ Ραθίνης ἧκον παρὰ Φαρναβάζου ἔχοντες δύναμιν. Επεὶ δὲ κατεῖδον τοὺς Ελληνας οἱ πολέμιοι, ἔστησαν ἀπέχοντες αὐτῶν [4] ὅσον πεντεκαίδεκα σταδίους. Εκ τούτου εὐθὺς [5] Αρεξίων ὁ μάντις τῶν Ελλήνων σφαγιάζεται, [6] καὶ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ πρώτου καλὰ τὰ σφάγια. Ενταῦθα ὁ Ξενοφῶν λέγει, "Δοκεῖ

vicis *iter erat*, ubi jacebant frequentia, in unum comportârunt ea & ſepelierunt.

Cùm jam præterierat meridies, promotis copiis extra vicos, commeatum quemcunque quis cernéret intra phalangem capiebant. Et ſubitò vident hoſtes per colles quoſdam exadverſùm iter facientes, in phalangem diſpoſitos, tum equites multos tum pedites: etenim Spithridates & Rhathines cum copiis à Pharnabazo *miſſis* adventabant. At poſteaquam Græcos conſpexiſſent hoſtes, intervallo ſtadiorum ferè quindecim iis diſtantes ſubſtiterunt. Tum verò ſtatim Græcorum vates Arexion hoſtias mactat, ac primâ hoſtiâ perlitatum eſt. Hìc Xenophon, "Cen-

---

[1] Προαγαγόντες τὸ στράτευμα &c.] Alio atque alio modo legitur & diſtinguitur hic locus. *Stephanianam* ipſe ſequutus ſum & diſtinguendi & ſcribendi rationem, mutato tantùm, quod ille exhibet, ἐν τῆς φάλαγγος in ἐντὸς τῆς &c. Ad hanc emendationem viam munit MS. Eton. qui repræſentat ἔντος (corruptè ſine dubio pro ἐντὸς) τῆς φάλαγγος. *Leuncl.* ſic verba diſtinguit — προαγαγόντες τὸ στράτευμα, ἔξω τῶν κωμῶν &c. *Muret.* pro ἔξω τῶν κωμῶν legendum ἐντὸς τῶν κωμῶν &c. & totum illud ἐν τῆς φάλαγγος inducendum eſſe contendit.

[2] Ὑπερβάλλοντας] Vide p. 263. n. 6.

[3] Ἐπὶ φάλαγγος] Adi p. 321. n. 3. & p. 344. n. 1.

[4] Ὅσον] Lege p. 308. n. 1.

[5] Αρεξίων] Scribitur & Ἀρηξίων. Vide p. 486. n. 5.

[6] Καὶ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ &c.] *Scil.* ἱερείου, ut plenè ſuprà p. 486. ubi vide n. 3. & p. 290. n. 3.

“μοι, ὦ ἄνδρες στρατηγοὶ, [1] ἐπιτάξασθαι τῇ φάλαγγι λόχους “φύλακας, ἵνα, ἐὰν που δέῃ, ὦσιν οἱ ἐπιβοηθήσοντες τῇ φάλαγγι, καὶ οἱ πολέμιοι τεταραγμένοι ἐμπίπτωσιν εἰς τεταγμένους καὶ ἀκεραίους.” Συνεδόκει [2] ταῦτα πάντα πᾶσιν. “Ὑμεῖς μὲν τοίνυν, ἔφη, [3] προηγεῖσθε τὴν πρὸς τοὺς ἐναντίους, “ὡς μὴ ἑστήκωμεν, ἐπεὶ ὤφθημεν καὶ εἴδομεν τοὺς πολεμίους· “ἐγὼ δὲ ἥξω τοὺς τελευταίους λόχους [4] καταχωρίσας, ᾗπερ “ὑμῖν δοκεῖ.”

Ἐκ τούτου οἱ μὲν [5] ἡσύχως προῆγον· ὁ δὲ, τρεῖς [6] ἀφελὼν τὰς τελευταίας τάξεις, [7] ἀνὰ διακοσίους ἄνδρας, τὴν μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν [8] ἐπέ-

“ſeo, duces, inquit, cohortes ſubſidiarias à tergo phalangis eſſe “collocandas, ut, ſicubi poſcat uſus, ſint qui phalangi auxilium “ferre poſſint, & hoſtes ordinibus turbatis in aciem inſtructam “& integram incidant.” Hæc omnia omnium adſenſu erant adprobata. “Vos igitur, ait, eâ præcedite *viâ* quæ in hoſtes *ducit*, “ut nè, poſteaquam conſpecti ſumus & hoſtes vidimus, ſubſiſtamus: ego cohortibus extremis, prout vobis videtur, conſtitutis *mox* adero.”

Poſt hæc illi placidè progreſſi ſunt; & *Xenophon* cùm tres poſtremos ordines, qui viris ſinguli ducentis conſtabant, *à reliquis* ταξεν ἐφέπεσθαι, [1] ἀπολιπόντας ὡς πλέθρον· Σαμόλας Αχαιὸς ταύτης ἦρχε τῆς τάξεως· τὴν δ' [2] ἐπὶ τῷ μέσῳ ἐχώρισεν ἕπεσθαι· Πυρίας Αρκὰς ταύτης ἦρχε· τὴν δὲ μίαν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ· Φρασίας Αθηναῖος ταύτῃ ἐφειστήκει. Προϊόντες δὲ, ἐπεὶ ἐγένοντο οἱ ἡγούμενοι ἐπὶ νάπει μεγάλῃ καὶ δυσπόρῳ, ἔστησαν, ἀγνοοῦντες εἰ διαβατὸν εἴη [3] τὸ νάπος· καὶ παρεγγυῶσι στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς παριέναι [4] ἐπὶ τὸ ἡγούμενον. Καὶ ὁ Ξενοφῶν, θαυμάσας ὅ, τι τὸ ἴσχον εἴη τὴν πορείαν, [5] καὶ τάχα ἀκούων τὴν παρεγγύην, ἐλαύνει ᾗ [6] ἐδύνατο τάχιστα. Επεὶ δὲ συνῆλθον, λέγει Σοφαίνετος, πρεσβύτατος ὢν τῶν στρατηγῶν, [7] ὅτι οὐκ ἄξιον εἴη

---

[1] Ἐπιτάξασθαι] Ad *Anaſ.* obſervat *Steph.* ἐπιτάξασθαι opponi τῷ προτάξασθαι, quod eſt, *à fronte collocare.*

[2] Ταῦτα πάντα πᾶσιν] In MSto Eton. deeſt πάντα. In *Ald.* & *Flor.* legitur παντάπασιν. At vet. cod. habere πάντα πᾶσιν teſtatur *Steph.*

[3] Προηγεῖσθε τὴν &c.] Supple ὁδόν. Quâ de ellipſi vide p. 258. n. 3.

[4] Καταχωρίσας, ᾗπερ &c.] Veteres quidam libri dant προχωρίσας. Sed ſcriptura vulgata ſine dubio retinenda eſt. Noſter K. II. pag. 450. αὐτὸς δὲ τὸ ἄλλο στράτευμα αὐτοῦ κατεχώριζεν, &c. Eodémque alibi uſus eſt verbo: quod tamen in *Conſtant.* ſine auctore reperitur. Cæterùm, pro ᾗπερ, quod MS. Eton. præſtat, edit. pleræque exhibent ὅπερ. Malè. Suprà p. 478. τῇ τῆς χώρας ἀσκείνῃ, ᾗπερ &c.

[5] Ἡσύχως] MS. Eton. ἥσυχοι. Non malè. Sic Noſter K. II. p. 364. ἥσυχοι προσῄεσαν &c. ubi vide notata.

[6] Ἀφελὼν &c.] Interprete Stephano, *cùm ſeparâſſet, vel exemiſſet, & quaſi ſecrevisſet à reliquo corpore.*

[7] Ἀνὰ] Adi p. 320. n. 6.

[8] Ἐπέταξεν] Sic ex conjecturâ repoſui. Priùs legebatur in pleriſque edit. ἔπεμψεν, in MSto Eton. ἐπέστρεψεν, quod pro ἔπεμψεν huic inſerendum loco nonnulli cenſuerunt. Sed reſpuit, opinor, ἐπέστρεψεν articuli caſus: neque enim, γνώμην ἐμὴν, cum ἐπέστρεψεν ſcripſerit *Xenophon*, τὴν μὲν ἐπὶ τὸ &c. ſed τῇ μὲν ἐπὶ &c.

abduxiſſet, *eorum* alterum ad dextram, plethri ferè intervallo, ſubſequi juſſit; huic ordini præerat Samolas Achæus: alterum *ità* diſpoſuit ut loco medio ſequeretur; huic Pyrias Arcas præerat: tertium ad ſiniſtram *collocavit*; Phraſias huic Athenienſis erat præfectus. Procedentibus autem *copiis*, cùm ad ingentem tranſituque difficilem ſaltum qui præceſſerant perveniſſent, conſtiterunt, propterea quòd ignorabant an tranſiri poſſet ſaltus; atque adeò duces & cohortium præfectos hortantur ut ad frontem agminis tranſirent. Et Xenophon, admiratus quid illud eſſet quod iter impediret, ac celeriter *eorum* cohortationem audiens, quàm potuit citiſſimè *ad ipſos* progreditur. Cùm conveniſſent, Sophænetus, inter duces natu maximus, operæ pretium διαβαίνειν τοιοῦτον ὂν τὸ νάπος. Καὶ ὁ Ξενοφῶν σπουδῇ[1] ὑπολαβὼν ἔλεξεν,

---

[1] Ἀπολιπόντας] Reſpicit ἄνδρας ſeu στρατιώτας voculâ τὴν, cum intellecto nomine τάξιν, comprehenſos. Vide p. 471. n. 3.

[2] Ἐπὶ τῷ μέσῳ &c.] MS. Eton. ἐπὶ τὸ μέσον &c. ut modò ſuprà ἐπὶ τὰ δεξιὰ &c. Sed cùm mox ſequatur ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ, nihil hic mutandum. Cæterùm, ἐχώρισεν ἕπεσθαι delenda putat *Muretus*. Cujus viri docti ſeverioris ſanè critices alibi non pauca vidimus ſpecimina. Adi ſis p. 474. n. 4. & p. 488. n. 1. & p. 485. n. 5.

[3] Τὸ νάπος.] Vide p. 311. n. 3.

[4] Ἐπὶ τὸ ἡγούμενον.] Lege p. 155. n. 3.

[5] Καὶ τάχα] Sic MS. Eton. & edit. principes. Legitur & καὶ ταχύ. Sed vocibus poëticis uti amat Noſter. Vide p. 366. n. 4.

[6] Ἐδύνατο] Edit. *Steph.* habet ἐδυνάτο, operarum, opinor, vitio.

[7] Οὐκ εἴη ἄξιον ὂν &c.] Hæc mihi quidem ſatis ſana videtur ſcriptura: cui tamen *Steph.* præfert lectionem hanc — ὅτι βουλῆς οὐκ ἄξιον, ἢ οὖν διαβατέον ἐστὶν ἢ τὸ νάπος· quam & MS. Eton. repræſentat, niſi quòd particula ἢ ante οὖν in eo deſit. *Muret.* aliam excogitavit, nimirum hanc, ὅτι βουλῆς ἄξιον, εἰ δεῖ διαβαίνειν &c.

“Ἀλλ' ἴστε μέν με, ὦ ἄνδρες, οὐδένα πω κίνδυνον[2] προξενήσαντα
“ὑμῖν ἐθελούσιον· οὐ γὰρ δόξης ὁρῶ δεομένους ὑμᾶς εἰς
“ἀνδρειότητα, ἀλλὰ σωτηρίας. Νῦν δὲ οὕτως ἔχει· ἀμαχεὶ μὲν
“ἐνθένδε οὐκ ἔστιν ἀπελθεῖν· ἢν γὰρ μὴ ἡμεῖς ἴωμεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους,
“οὗτοι ἡμῖν, ὅταν ἀπίωμεν, ἕψονται καὶ ἐπιπεσοῦνται.
“[3] Ὁρᾶτε δὴ πότερον κρεῖττον ἰέναι[4] ἐπὶ τοὺς ἄνδρας προβαλλομένους
“τὰ ὅπλα, ἢ μεταβαλλομένους, ὄπισθεν ἡμῶν ἐπιόντας τοὺς
“πολεμίους θεάσασθαι. Ἴστε γε μέντοι ὅτι τὸ μὲν ἀπιέναι ἀπὸ πολεμίων,
“οὐδενὶ καλῷ ἔοικε· τὸ δὲ ἐφέπεσθαι, καὶ τοῖς κακίοσι θάρρος
“ἐμποιεῖ. Ἔγωγ' οὖν ἥδιον ἂν σὺν ἡμίσεσιν ἐποίμην, ἢ σὺν
“διπλασίοις ἀποχωροίην. Καὶ τούτους οἶδ' ὅτι ἐπιόντων μὲν ἡμῶν

fore negat ſaltum ejuſmodi tranſire. Et ſermone feſtinanter ſuſcepto Xenophon inquit,

“Nôſtis certè, viri, me voluntate meâ nullius unquam vobis
“periculi auctorem extitiſſe: nec enim ad fortitudinem gloriâ
“vobis opus eſſe video, ſed incolumitate. Jam verò ſic ſe res
“habet: ſine prælio ſanè hinc diſcedere non licet; nam niſi nos
“in hoſtes pergamus, ſequentur illi nos & invadent, cùm *hinc*
“abierimus. Conſiderate verò utrùm ſatius *ſit* in viros pergere
“obverſis *in eos* armis, an *ab eis* averſis, hoſtes ponè nos invadentes
“ſpectare. *Hoc* certè quidem nôſtis ab hoſtibus *utique*
“diſcedere nihil honeſti præ ſe ferre; at *eoſdem* inſequi, etiam
“ignavioribus animos addere. Ego quidem certè libentiùs *hoſtes*
“dimidiis cum *copiis* ſequerer, quàm cum duplo majoribus *ab iis*
“ſecederem. Novi etiam nè vos quidem ſperare fore ut, nobis

---

[1] Ὑπολαβὼν ἔλεξεν.] Reſpice p. 194. n. 3.

[2] Προξενήσαντα] Similiter προξενεῖ ſonat αἴτιος τοῦ τοῦδε γίνεσθαι, apud *Ælian.* l. 13. c. 33. —τίς προξενήσειεν αὐτῇ, ἐς τίνα &c. Atque ità ferè *Sophocl.* in *Oed. Col.* v. 478. Ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει. *Schol.* Προξένει] Λέγε μοι καὶ πάρεχε τὰ χρεῖά μοι.

[3] Ὁρᾶτε δὴ] Sic MS. Eton. & edit. *Steph.* aliorúmque. Legitur & Ὁρᾶτε δὲ &c.

[4] Ἐπὶ τοὺς ἄνδρας] Vide p. 468. n. 3.

“ οὐδ' ὑμεῖς [1] ἐλπίζετε δέξασθαι ἡμᾶς· ἀπιόντων δὲ, πάντες
“ ἐπιστάμεθα ὅτι τολμήσουσιν ἐφέπεσθαι. Τὸ δὲ διαβάντας,
“ ὄπισθεν νάπος χαλεπὸν ποιήσασθαι, μέλλοντας μάχεσθαι,
“ ἆρ' οὐχὶ καὶ [2] ἁρπάσαι ἄξιον; Τοῖς μὲν γὰρ πολεμίοις
“ ἔγωγε [3] βουλοίμην ἂν εὔπορα πάντα φαίνεσθαι, ὥστε ἀπο-
“ χωρεῖν· ἡμᾶς δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ χωρίου δεῖ διδάσκεσθαι ὅτι
“ οὐκ ἔστι μὴ νικῶσι σωτηρία. Θαυμάζω δ' ἔγωγε, καὶ τὸ νά-
“ πος τοῦτο εἴ τις μᾶλλον φοβερὸν νομίζει εἶναι τῶν ἄλλων, ὧν

“ *in eos* invadentibus, illi nos ſuſtineant; at verò ſi recedamus,
“ ſcimus omnes fore ut perſequi *nos* audeant. Ut autem, *eum*
“ ubi tranſierint, ſaltum impeditum à tergo relinquant ii, qui
“ pugnaturi ſunt, annon dignum *id eſt* quod etiam avidè arri-
“ piant? Velim equidem hoſtibus, quò diſcedant, omnia pera-
“ gratu facilia videri: nos ab ipſo loco doceri oportet, ſalutem
“ nobis, niſi vincamus, minimè *ſperandam* eſſe. At ego ſanè miror,
“ ſi quis ſaltum hunc formidoloſiorem eſſe putat aliis, quæ pera-

---

[1] Ἐλπίζετε] *Phavor.* Ἐλπισμὸς, οὐ μόνον ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλλοντος ἐκδοχῇ λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. Latini ſic ferè uſi ſunt verbo *ſpero*. Virgil. *Æneïd.* l 4. v. 419.

Hunc ego ſi potui tantum ſperare dolorem,
Et &c. Adde l. 1. v. 547. Sic & *Metel.* ad *Cicer* epiſt. fam. l. 5. ep. 1. *Te tam mobili in me meóſque eſſe animo non ſperabam.* Confer p. 221. n. 4. Porrò, MS. Eton. habet ἐλπίζετε αὐτοὺς δέξασθαι &c. nec malè: cùm Noſtro perquam gratus ſit hujuſmodi pleonaſmus. Vide ſis p. 429. n. 4.

[2] Ἁρπάσαι] Hujus verbi vim rectè expoſuit Cl. *Raphel.* ad Philip. II. 6. Ἁρπάζειν, ait vir doctus, non tantùm ſignificat alienum vi auferre, ſed etiam quod nobis offertur gratúmque accidit, id expetendum atque optabile exiſtimare, cupidéque & ambabus, quod aiunt, manibus amplecti, eóque cum gaudio uti. Exemplum huic ſimile reperitur etiam apud Noſtrum, libel. Περὶ Ἱππικ. ferè medio: — ἰδὼν ἂν ὅτι θαυμάσειεν, ὡς ἁρπάζει τὸν χαλινὸν &c. Eodem fermè ſenſu apud Latinos interdum venit *rapio*; nempe pro avidè & feſtinanter ſumo. *Cicero* de Orat. l. 3. c. 40. ad Ennianos illos
— *Vive Ulyſſes, dum licet:*
Oculis poſtremum lumen radiatum rape.
non dixit, *cape*; non, *pete*: haberet enim moram ſperantis diutiùs eſſe ſeſe victurum; ſed, *rape*. Hoc verbum eſt ad id aptatum, quod ante dixerat, — *dum licet.*

[3] Βουλοίμην ἂν εὔπορα] Legitur in MSto Eton. & vet. quibuſdam edit. βουλοίμην ἀνεύπορα παντάπασι φαίνεσθαι, &c. In edit. etiam *Steph.* & *Leuncl.* — ἀνεύπορα πάντα φαίνεσθαι &c. Sed rectè tandem *Stephanus* in annotationibus ſcripſit, πάντα φαίνεσθαι in antiquis exemplaribus reperiri; atque adeò pro βουλοίμην ἀνεύπορα reponendum eſſe βουλοίμην ἂν εὔπορα. Cuperet enim, inquit, hoſtes ἀποχωρεῖν: quod eſſent facturi, ſi omnia eſſe εὔπορα exiſtimarent, non autem ſi ἀνεύπορα. Receptam lectionem in interpretationibus ſuis ſequuti ſunt *Amaſ.* vet. Gall. auctor & *Leuncl.*

« διαπεπορεύμεθα χωρίων. [1] Πῶς μὲν γὰρ οὐ δυσδιάβατον τὸ χωρίον, εἰ μὴ νικήσομεν τοὺς ἱππέας; πῶς δὲ ἃ διεληλύθαμεν ὄρη, ἢν πελτασταὶ τοσοίδε ἐφέπωνται; Ἢν δὲ δὴ καὶ σωθῶμεν ἐπὶ θάλατταν, [2] πόσον τι νάπος ὁ Πόντος; ἔνθα οὔτε πλοῖά ἐστι τὰ ἀπάξοντα, οὔτε σῖτος ᾧ θρεψόμεθα μένοντες· δεήσει δὲ, ἂν θᾶττον [3] ἐκεῖ γενώμεθα, θᾶττον ἐξιέναι πάλιν ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια. Οὐκοῦν νῦν κρεῖττον ἠριστηκότας μάχεσθαι, ἢ αὔριον [4] ἀναρίστους. Ἄνδρες, τά τε ἱερὰ ἡμῖν καλὰ, οἵ τε [5] οἰωνοὶ αἴσιοι, [6] τά τε

“ gravimus, locis. Nam quî fieri poterit, ut locus *hic* non ſit tranſitu difficilis, ſi equites non vicerimus? quî fieri poterit, *ut non ſint tranſitu difficiles*, quos *jam* ſuperavimus montes, ſi tot peltaſtæ *nos* inſequantur? Quòd ſi quidem ſalvi etiam ad mare perveniamus, quantus *tandem* ſaltus *ipſe* Pontus *eſt*? ubi neque ſunt navigia quæ *nos* avehant, neque frumentum quo alamur, *iſthic* ſi manſerimus: &, ſi protinùs eò pervenerimus, illicò rursùm ad parandum commeatum exeundum erit. Quamobrem melius *eſt* nos modò pranſos dimicare, quàm cras impranſos. *Sunt*, viri, nobis & exta læta, & auguria felicia,

---

[1] Πῶς μὲν γὰρ οὐ δυσδιάβατον] Vox hæc in lexicis deeſt; in quibus & aliam huic cognatam, nempe δυσπάριτος, quæ reperitur ſupra l. 1. p. 51. fruſtrà quæſiverit aliquis. Cæterùm, plerique libri locum hunc ſic repræſentant, Πῶς μὲν δυσδιάβατον &c. Sed rectè *Steph.* negativam particulam οὐ nomini δυσδιάβατον præfigi debere monuit: ut ſit (verba ſunt ejuſdem viri eruditi) Πῶς μὲν γὰρ οὐ δυσδιάβατον. Nam Πῶς οὐ δυσδιάβατον perinde eſt, ac ſi citra interrogationem diceret, Πάντως γὰρ δυσδιάβατον. Præterea, mox legendum, — ἢν πελτασταὶ τοσοίδε ἐφέπωνται; & ſubaudiendum οὐ δυσδιάβατα: ut ſit, πῶς δ' οὐ δυσδιάβατα ἃ διεληλύθαμεν ὄρη, ἢν πελτασταὶ &c. Sed quorſum de jam ſuperatis montibus mentio? Hoc certè videtur innuere velle, eos, niſi viam ſibi vi facere velint, retrogredientes, hoſtibus ſibi à tergo relictis, iter difficile relegere coactum iri, & montes ægrè alioqui jam ſuperatos, nunc inſequentibus tot hoſtibus, nullâ ratione ſuperatum iri.

[2] Πόσον τι] Eleganter orationi ſic ſolet inſeri particula hæc. Suprà p. 482. καὶ χιλίων τι πλέον &c. Adde p. 455. n. 1. *Æſchin.* dial. 2. ſect. 10. ἀλλά τι μᾶλλον &c. atque alibi paſſim.

[3] Ἐκεῖ γενώμεθα,] Lege p. 413. n. 4.

[4] Ἀναρίστους] Vide p. 274. n. 4.

[5] Οἰωνοὶ αἴσιοι,] Reſpicere videtur αἰετὸν αἴσιον, cujus meminit p. 486. ubi vide n. 4.

[6] Τά τε σφάγια] Adi p. 290. n. 3.

"σφάγια κάλλιστα. [1] Ἴωμεν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας. Οὐ δεῖ ἔτι τούτους, ἐπεὶ ἡμᾶς πάντως εἶδον, ἡδέως δειπνῆσαι, οὐδ᾽ ὅπου ἂν ἐθέλωσι σκηνῆσαι."

[2] Ἐντεῦθεν οἱ λοχαγοὶ ἡγεῖσθαι ἐκέλευον, καὶ οὐδεὶς ἀντέλεγε. [3] Καὶ ὃς ἡγεῖτο, παραγγείλας διαβαίνειν [4] ᾗ ἕκαστος ἐτύγχανε τῆς νάπης ὤν. Θᾶττον γὰρ ἂν ἀθρόον ἐδόκει οὕτω πέραν γενέσθαι τὸ στράτευμα, ἢ εἰ κατὰ τὴν γέφυραν, ἣ ἐπὶ τῇ νάπῃ ἦν, [5] ἐξεμηρύοντο. Ἐπεὶ δὲ διέβησαν, παριὼν παρὰ τὴν φάλαγγα, ἔλεγεν, "Ἄνδρες, "ἀναμιμνήσκεσθε ὅσας δὴ μάχας σὺν τοῖς θεοῖς [6] ὁμόσε ἰόντες νενικήκατε, καὶ οἷα πάσχουσιν οἱ πολεμίους φεύγοντες· "καὶ τοῦτ᾽ ἐννοήσατε, ὅτι [7] ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς Ἑλλάδος ἐσμέν.

"& hoſtiæ pulcherrimæ. Pergamus adverſùs homines. Non "jam par eſt eos, poſteaquam nos conſpexêrunt omnes, jucundè cœnare, vel quo velint loco habere tabernacula."

Mox deinde cohortium præfecti ut *ipſos in hoſtes* duceret hortati ſunt, neque contradicebat quiſquam. Itaque ducebat *eos* ille, cùm denuntiâſſet ut quam ad ſaltûs partem fortè eſſet quilibet, illàc tranſiret. Nam celeriùs *ei* videbantur ultra *ſaltum* hoc pacto confertæ evaſuræ copiæ, quàm ſi ad pontem, qui erat in ſaltu, explicarentur. Cùm *jam* tranſiiſſent, juxta phalangem progreſſus, "Revocate vobis, viri, in memoriam, inquit, quot "utique præliis *hoſtes* ope deorum, cùm manus conſereretis, "viceritis, & cujuſmodi ſubeant mala, qui hoſtes fugiunt: "hoc etiam cogitate, nos *utique* ad Græciæ *jam* eſſe portas.

---

[1] Ἴωμεν ἐπὶ τοὺς &c.] Feſtinantem concitatúmque pulchrè depingit oratio ἀσύνδετος. Vide ſis p. 244. n. 2. & p. 468. n. 3.

[2] Ἐντεῦθεν] Inſpice p. 480. n. 3.

[3] Καὶ ὃς] Conſule p. 371. n. 1.

[4] Διαβαίνειν ᾗ &c.] Supple μερίδι. Adi p. 319. n. 1.

[5] Ἐξεμηρύοντο] In lexicis ſine auctore reperitur. *Suidas*: Ἐκμηρυσάμενος· ἐξελίξας, ἐκτείνας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μηρυομένων, i. e. *per tranſlationem à filis, quæ è colo deducuntur.* Cæterùm, cum hoc verbo intelligas oportet ἄνδρας vel στρατιώτας, ex voce φάλαγγα petendi. Vide p. 471. n. 3.

[6] Ὁμόσε ἰόντες] Conf. p. 388. n. 3.

[7] Ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς &c.] Similiter *Philoſtrat.* de vitâ *Apoll. Tyan.* l. 8. c. 15. καὶ ἐπὶ θύραις εἰσὶ τῆς Ἤλιδος, &c. Quâ de phraſi lege quæ ſcripſit Clar. *Lamb. Bos* Animadv. ad Script. Græc. c. 9.

“[1] Ἀλλ' ἕπεσθε [2] Ἡγεμόνι τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ ἀλλήλους παρακα-
“λεῖτε ὀνομαστί. [3] Ἡδύ τοι ἀνδρεῖόν τι καὶ καλὸν νῦν εἰπόντα
“καὶ ποιήσαντα, μνήμην ἐν οἷς ἐθέλει παρέχειν ἑαυτοῦ.”

Ταῦτα [4] παρελαύνων ἔλεγε, καὶ ἅμα [5] ὑφηγεῖτο φάλαγγος, καὶ τοὺς πελταστὰς ἑκατέρωθεν [6] ποιησάμενος ἐπορεύετο ἐπὶ τοὺς πολεμίους. [7] Παρηγγέλλετο δὲ, τὰ δόρατα ἐπὶ τὸν δεξιὸν ὦμον ἔχειν, ἕως [8] σημαίνοι τῇ σάλπιγγι· ἔπειτα δὲ [9] εἰς προσβολὴν καθέντας ἕπεσθαι βάδην,

“Verùm age ducem Herculem ſequimini, ac vos mutuò nomi-
“natim cohortamini. Jucundum ſanè *eſt* nunc *aliquem* virile
“ac præclarum aliquid loquutum & exſecutum apud quos velit
“memoriam ſui excitare.”

Hæc *copias* prætervehens loquutus eſt, ſimúlque ducem phalangi ſe præſtitit, & peltaſtis utrinque diſpoſitis in hoſtes pergebat. Mandatum etiam erat, ut haſtas humero dextro geſtarent, donec tubâ ſignum dederit *tubicen*: deinde verò, cùm *eas* ad oppugnationem *hoſtium* demiſerint, pedetentim ſequerentur,

---

[1] Ἀλλ' ἕπεσθε] Reſpice p. 60. n. 1.

[2] Ἡγεμόνι τῷ Ἡρακλεῖ,] Hunc ſuprà p. 463. de ratione expeditionis ſuæ ſe conſuluiſſe ſcribit Noſter: ubi vide n. 3. Herculem autem diis iſtis, quibus mortales in periculum & diſcrimen vocati curæ erant, paſſim adnumerant auctores. *Euripid.* Herc. fur. v. 1252. audit

Εὐεργέτης βροτοῖσι, καὶ μέγας φίλος.

Ariſtid. orat. Tom. 1. pag. 34. edit. Oxon. αἱ δ' ἐπωνυμίαι, Καλλίνικός τε καὶ Ἀλεξίκακος. ὁ δὲ μόνῳ θεῶν, ὅδ' ἐν τοῖς ἀκρίτοις δίδωσι ſcil. *Herculi.* Erat etiam eorum in primis ἡγεμὼν, qui in expeditionem aliquam milites eduxerant. Hinc *Artemidor.* Oneirocr. l. 2. c. 42. eum vocat ἀγαθὸν τοῖς ἐπὶ ἀγῶνα — ἢ μάλιστα ἐπὶ στρατευομένοις. Vide ſis quæ eruditiſſ. *Huet.* de eo collegit *Demonſt. Evang.* p. 191 & ſeq. edit. tert. Pariſ.

[3] Ἡδύ τοι] Legitur etiam ἡδὺ δὲ & ἡδὺ τὸ νῦν ὄν. Sed edit. principes rectè exhibent ἡδύ τοι. Hæc autem particula, licèt aliàs dici ſoleat expletiva, ſonat hoc utique loco, *ſanè, verò, quidem.*

[4] Παρελαύνων] Quod paulò ſuprà his verbis expreſſit, παρελαύνων τὴν φάλαγγα.

[5] Ὑφηγεῖτο] Adi p. 279. n. 1.

[6] Ποιησάμενος ἐπορεύετο.] Sic rectiùs, opinor, ex conjecturâ *Leuncl.* ſcripſeris. Vulgò, ποιησάμενοι ἐπορεύοντο: quæ minùs benè cum ὑφηγεῖτο conjungi videntur.

[7] Παρηγγέλλετο δὲ, τὰ &c.] Conſule ſis quæ ad *Ælian.* Tact. notavit *Arcerius* p. 151.

[8] Σημαίνοι] Vide p. 364. n. 6.

[9] Εἰς προσβολὴν] In MSto Eton. atque editis nonnullis ἐς προσβολὴν reperire eſt: quæ & *Stephano* & *Arcerio,* loco cit. placuit ſcriptura. At recepta mihi quidem huc quadrare videtur. *Thucyd.* l. 4. c. 12. — αὐτὸς τὸ [illegible] — ὁ [illegible] τῆς προσβολῆς [illegible]. *Schol.* Τῆς προσβολῆς] ἀντὶ τοῦ τῆς μάχης.

καὶ μηδένα δρόμῳ διώκειν. Εκ τούτου [1] σύνθημα παρῄει, ΖΕΥΣ ΣΩΤΗΡ, ΗΡΑΚΛΗΣ ΗΓΕΜΩΝ. Οἱ δὲ πολέμιοι ὑπέμενον, νομίζοντες καλὸν ἔχειν τὸ χωρίον. Επεὶ δὲ ἐπλησίαζον, [2] ἀλαλάξαντες οἱ Ελληνες πελτασταὶ ἔθεον ἐπὶ τοὺς πολεμίους, πρὶν τινὰ κελεύειν· οἱ δὲ πολέμιοι ἀντίοι ὥρμησαν, οἵ τε ἱππεῖς καὶ [3] τὸ σίφος τῶν Βιθυνῶν· [4] καὶ τρέπονται τοὺς πελταστὰς [5] ἅμα. Επεὶ δὲ [6] ὑπηντίαζεν ἡ φάλαγξ τῶν ὁπλιτῶν [7] ταχὺ πορευομένη, καὶ ἅμα [8] ἡ σάλπιγξ ἐφθέγξατο, [9] καὶ ἐπαιάνιζον, καὶ μετὰ ταῦτα ἠλάλαζον, καὶ ἅμα τὰ δόρατα καθίεσαν· ἐνταῦθα οὐκέτι ἐδέξαντο οἱ πολέμιοι, ἀλλ' ἔφευγον. Καὶ Τιμασίων μὲν ἔχων τοὺς ἱππεῖς ἐφείπετο, καὶ ἀπεκτίννυσαν ὅσους περ ἐδύναντο, ὡς ὀλίγοι ὄντες. Τῶν δὲ πολεμίων

ac nemo *eos* curſu inſequeretur. Poſt hæc teſſera *per aciem* ibat, JUPITER SERVATOR, HERCULES DUX. Hoſtes autem, quòd locum *ſe* commodum tenere putarent, ſubſiſtebant. At cùm propiùs *ad eos* accederent, Græci peltaſtæ clamore ſublato in hoſtes curſu tendebant, priuſquam *eos* quiſquam juberet: ac hoſtes ex adverſo irruerunt, tum equites tum Bithynorum globus; ſimúlque peltaſtas in fugam vertunt. Verùm ubi gravis armaturæ militum phalanx celeriter pergens occurrebat, ſimúlque tuba ſonuit, & pæana canebant, & ſecundùm hæc clamorem lætum tollebant, ſimúlque haſtas demiſerunt; tum *ſanè* non ampliùs impetum ſuſtinuerunt hoſtes, ſed fugæ ſe dabant. Et Timaſion quidem *eos* cum equitibus inſequebatur, ac quotcunque poterant, pauci utique qui eſſent, occiderunt. Et ſiniſtrum qui-

---

[1] Σύνθημα παρῄει &c.] Vide p. 82. n. 4. p. 349. n. 6. p. 463. n. 3. & p. præced. n. 2.

[2] Ἀλαλάξαντες οἱ &c.] Reſpice p. 275. n. 4.

[3] Τὸ σίφος] MS. Eton. & libri quidam typis impreſſi dant τὸ στῖφος. Sed hæ voces invicem ſæpè permutantur. Vide ſis p. 472. n. 6.

[4] Καὶ τρέπονται &c.] Vide p. 466. n. 1.

[5] Ἅμα] In MSto Eton. malè deeſt. Eandem itidem voculam in fine ſententiæ poſitam videre eſt *Thucyd.* l. 1. c. 85. παρασκευάζεσθε δὲ τὸν πόλεμον ἅμα.

[6] Ὑπηντίαζεν] Scil. *ſuis in fugam conjectis.*

[7] Ταχὺ πορευομένη.] Hanc tamen *βάδην* ſequi ex juſſu oportebat. Cum hoc loco conferas velim p. 528. n. 2.

[8] Η σάλπιγξ ἐφθέγξατο.] Vide p. 275. n. 3.

[9] Καὶ ἐπαιάνιζον.] Adi p. 365. n. 4.

[1] τὸ μὲν εὐώνυμον εὐθὺς διεσπάρη, [2] καθ' ὃ οἱ Ἕλληνες ἱππεῖς ἦσαν· τὸ δὲ δεξιὸν, ἅτε οὐ σφόδρα διωκόμενον, ἐπὶ λόφου συνέστη. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες ὑπομένοντας αὐτοὺς, ἐδόκει ῥᾷστόν τε καὶ ἀκινδυνότατον εἶναι ἰέναι [3] ἤδη ἐπ' αὐτούς. Παιανίσαντες οὖν, εὐθὺς ἐπορεύοντο· οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν. Καὶ ἐνταῦθα οἱ πελτασταὶ ἐδίωκον, μέχρι τὸ δεξιὸν [4] αὖ διεσπάρη· [5] ἀπέθανον δ' ὀλίγοι· [6] τὸ γὰρ ἱππικὸν φόβον παρεῖχε, τὸ τῶν πολεμίων, πολὺ ὄν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες τό, τε Φαρναβάζου ἱππικὸν ἔτι συνεστηκὸς, καὶ τοὺς Βιθυνοὺς ἱππέας πρὸς τοῦτο συναθροιζομένους, καὶ ἀπὸ λόφου τινὸς καταθεωμένους τὰ γιγνόμενα, [7] ἀπειρήκεσαν μὲν, ὅμως δ' ἐδόκει καὶ ἐπὶ τούτους ἰτέον εἶναι οὕτως, ὅπως δύναιντο, ὡς

dem hoſtium *cornu*, cui Græci equites oppoſiti fuerant, ſtatim eſt diſſipatum: at dextrum, utpote quod non valdè perſequentibus premebatur, in colle *quodam* conſtitit. Cùm verò Græci eos ſubſiſtere viderent, tum facillimum videbatur eſſe, tum periculo maximè vacuum in eos jam ire. Itaque cùm pæana ceciniſſent, continuò pergebant; at illi non ſubſtiterunt. Atque ibi tum peltaſtæ *eos* perſequebantur, donec dextrum etiam *cornu* diſſiparetur: interfecti autem erant pauci *tantùm*; nam equeſtres hoſtium copiæ, quæ multæ eſſent, *Græcis* metum incutiebant. At cùm Græci viderent tum Pharnabazi equitatum adhuc conſiſtere, tum Bithynos equites ad eos congregari, déque colle quodam quæ fiebant *omnia* ſpectare, labore *quanquam* erant defatigati, tamen in hos etiam ità, uti poſſent, eundum eſſe viſum eſt, ut μὴ τεθαῤῥηκότες ἀναπαύσαιντο. Συνταξάμενοι δὴ πορεύονται. [1] Εντεῦθεν οἱ πολέμιοι ἱππεῖς φεύγουσι [2] κατὰ τοῦ πρανοῦς, ὁμοίως ὥσπερ ὑπὸ ἱππέων διωκόμενοι· νάπος γὰρ αὐτοὺς ὑπεδέχετο, [3] ὃ οὐκ ᾔδεισαν οἱ Ελληνες, ἀλλὰ προαπετράποντο διώκοντες· [4] ὀψία γὰρ ἦν. Επανελθόντες δὲ ἔνθα δὴ ἡ πρώτη συμβολὴ ἐγένετο, [5] στησάμενοι τρόπαιον, ἀπῄεσαν ἐπὶ θάλατταν περὶ ἡλίου δυσμάς· στάδιοι γὰρ ἦσαν ὡς ἑξήκοντα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

---

[1] Τὸ μὲν εὐώνυμον] Supple κέρας, quod mox cum δεξιὸν itidem intelligendum, atque alias paſſim.

[2] Καθ' ὃ &c.] Vide p. 85. n. 4.

[3] Ἤδη] In MSto Eton. deeſt: in quo etiam pro ἐπορεύοντο, quod mox ſequitur, ἐπέκειντο legitur. Sed nec delendum quid, nec mutandum videtur.

[4] Αὖ διεσπάρη] MS. Eton. particulam non agnoſcit. Vide ſis p. 108. n. 2. Idem MS. necnon edit. quædam pro διεσπάρη dant διεσπάσθη. Perperam.

[5] Ἀπέθανον δ' ὀλίγοι] Vide p. 275. n. 5.

[6] Τὸ γὰρ ἱππικὸν] Vide p. 8. n. 1.

[7] Ἀπειρήκεσαν] Vide p. 353. n. 4.

[6] Εντεῦθεν οἱ μὲν πολέμιοι εἶχον ἀμφὶ τὰ ἑαυτῶν, καὶ ἀπήγοντο τοὺς οἰκέτας καὶ τὰ χρήματα [7] ὅπη ἐδύναντο προσωτάτω· οἱ δὲ Ελληνες [8] ἀνέμενον μὲν Κλέανδρον, καὶ [9] τὰς τριήρεις, καὶ τὰ πλοῖα, ὡς ἥξοντα· ἐξιόντες δὲ ἑκάστης ἡμέρας σὺν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ τοῖς

nè ſumptâ fiduciâ requieſcerent. Itaque inſtructi *in eos* tendunt. Mox deinde hoſtiles equites per *locum* declivem fugiunt, ſimiliter ac ſi equitibus *ipſos* inſequentibus urgerentur: nam ſaltus eos excipiebat, quod ignorabant Græci; anteà autem à perſequendo ſeſe converterant; nam ſerum erat *diei*. Cùm verò illum ad locum rediiſſent ubi primus fuerat congreſſus, ſtatuto tropæo, circa ſolis occaſum ad mare diſceſſerunt; ſtadia enim ferè ſexaginta erant *iis*, *priuſquam* in caſtra *pervenirent*, *conficienda*.

Exin hoſtes in rebus ſuis *curandis* erant occupati, ac domeſticos & facultates *ſuas* quò poterant longiſſimè abducebant: at Græci Cleandrum, & triremes, & navigia expectabant, tanquam *mox* ventura: quotidiè autem cum jumentis & mancipiis exeunἀνδραπόδοις, ἐφέροντο ἀδεῶς ἤδη πυροὺς, κριθὰς, οἶνον, ὄσπρια, μελίνας, σῦκα· [1] πάντα γὰρ εἶχεν ἡ χώρα, πλὴν ἐλαίας. Καὶ ὁπότε μὲν [2] καταμένοι τὸ στράτευμα ἀναπαυόμενον, ἐξῆν ἐπὶ λείαν ἰέναι· καὶ ἐλάμβανον ἐξιόντες· ὁπότε δ' ἐξίοι πᾶν τὸ στράτευμα, εἴ τις χωρὶς ἀπελθὼν λάβοι τι, [3] δημόσιον ἔδοξεν εἶναι. Ηδη δὲ ἦν πολλὴ πάντων ἀφθονία· [4] καὶ γὰρ ἀγοραὶ πάντοθεν ἀφικνοῦντο ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, καὶ οἱ παραπλέοντες ἄσμενοι [5] κατῆγον, ἀκούοντες ὡς οἰκίζοιτο πόλις, καὶ λιμὴν εἴη. [6] Επεμπον δὲ καὶ οἱ πολέμιοι ἤδη πλησίον οἰκοῦντες πρὸς Ξενοφῶντα, ἀκούοντες ὅτι οὗτος πολίζει τὸ χωρίον, ἐρωτῶντες ὅ, τι δέοι ποιοῦντας φίλους εἶναι. Ο δ' ἐπεδείκνυεν αὐτοὺς τοῖς στρατιώταις. Κἀν

---

[1] Ἐντεῦθεν] Vide p. 480. n. 3.

[2] Κατὰ τοῦ πρανοῦς.] Vide p. 352. n. 1.

[3] Ὃ οὐκ ᾔδεισαν] Rectiùs forſan ſcripſeris ὃ οὐκ ᾔδεσαν *quem non ingreſſi ſunt.*

[4] Ὀψία] Intellige δείλη vel ὥρα. Integrè dicitur *Thucyd.* l. 8. c. 26. περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν, *&c.* Et Marc. XI. 11. ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, *&c.* ubi ὥρα partem diei ſeu tempus generatim ſignificat.

[5] Στησάμενοι τρόπαιον,] Conſule p. 328. n. 4.

[6] Ἐντεῦθεν] Valet hic utique ἐν τούτῳ. Vide p. 389. n. 1.

[7] Ὅπη ἐδύναντο &c.] Scribendum cenſuit *Steph.* ὅπῃ ἐδύναντο *&c.* Ipſe nihil mutaverim.

[8] Ἀνέμενον μὲν &c.] Reſpice p. 481. n. 4. MS. Eton. dat περιέμενον. Malè.

[9] Τὰς τριήρεις, καὶ τὰ πλοῖα,] Vide p. 37. n. 5. & p. 72. n. 1.

tes, abſque metu jam triticum, hordeum, vinum, legumina, panicum, ficos reportabant: nam regio *hæc* omnium ferax erat, præterquam olei. Et quo quidem tempore exercitus *in caſtris* quieſcendi causâ remanebat, licebat *aliquibus* ad prædam ire; & qui exierant *prædam* capiebant: cùm verò univerſæ copiæ exibant, ſi quis ſeorſum *à cæteris aliquò* digreſſus quid caperet, *id* publicum eſſe *iis* videbatur. Jam verò magna *rerum* omnium *ipſis* erat copia: nam commeatus undique de Græcis urbibus veniebant, & qui *loca illa* prætervehebantur, libenter *illuc naves* adpellebant, quòd audîerant urbem *ibi* ſtatui, & *ei* portum adeſſe. Quin etiam hoſtes jam, qui prope *locum* habitabant, ad Xenophontem mittebant, quòd audîerant eum oppidum eo loco condere, qui interrogarent quid ipſis faciendum eſſet ut in amicitiam reciperentur. Eos ille militibus oſtendebat. Intereà τούτῳ Κλέανδρος ἀφικνεῖται, δύο [1] τριήρεις ἔχων, πλοῖον δ' οὐδέν. [2] Ἐτύγχανε δὲ τότε στράτευμα ἔξω ὄν, ὅτε ἀφίκετο, καὶ ἐπὶ λείαν [3] τινὲς οἰχόμενοι, ἄλλοι εἰς τὸ ὄρος· καὶ εἰλήφεσαν πρόβατα πολλά· ὀκνοῦντες δὲ μὴ ἀφαιρεθεῖεν, [4] τῷ Δεξίππῳ λέγουσιν, (ὃς ἀπέδρα [5] τὴν πεντηκόντορον ἔχων ἐκ Τραπεζοῦντος) καὶ κελεύουσι διασώσαντα τὰ πρόβατα, τὰ μὲν αὐτὸν λαβεῖν, τὰ δὲ σφίσιν αὐτοῖς ἀποδοῦναι.

---

[1] Πάντα γὰρ εἶχεν &c.] MS. Eton. & edit. quædam vet. exhibent ἅπαντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχε, πλὴν &c. omiſſis ἡ χώρα. Malim lectionem vulgatam retinere.

[2] Καταμένοι] Verbi auctorem neſciunt Lexicogr. quo tamen Noſter ter ſuprà pag. 410 uſus eſt.

[3] Δημόσιον ἔδοξεν εἶναι.] Cujus ſemel iterùmque decreti meminit infra.

[4] Καὶ γὰρ ἀγοραὶ &c.] Vide p. 461. n. 1.

[5] Κατῆγον.] Hanc lectionem ex MSto Eton. reſtitui. Priùs edit. vet. quædam dedêre κατῆγον, *Steph.* & *Leuncl.* κατήγοντο. Cæterùm, plenè ſcripſeris κατῆγον τὰς ναῦς εἰς λιμένα. Vide p. 357. n. 6. Porrò, verbo, quod repoſuimus, Noſter uſus eſt p. 360. — πλοῖα, κατῆγον ἐπὶ τὸ &c.

[6] Ἔπεμπον] Vide p. 362. n. 7.

Εὐθὺς δ' ἐκεῖνος ἀπελαύνει τοὺς περιεστῶτας τῶν στρατιωτῶν, καὶ λέγοντας ὅτι δημόσια ταῦτ' εἴη· καὶ τῷ Κλεάνδρῳ εὐθὺς ἐλθὼν λέγει ὅτι ἁρπάζειν ἐπιχειροῦσιν. Ὁ δὲ κελεύει [6] τὸν ἁρπάζοντα ἄγειν πρὸς αὐτόν. Καὶ ὁ μὲν λαβὼν ἄγει τινά· περιτυχὼν δ' Ἀγασίας ἀφαιρεῖται· καὶ γὰρ ἦν αὐτῷ

Cleander cum duabus *quidem* triremibus venit, ſed navigio nullo. Fortè verò eo, quo venit, tempore, exercitus *è caſtris* fuerat egreſſus, cùm ad prædam etiam abirent nonnulli, alii in montem *quendam:* ac multa *illi* pecora ceperant; *quæ* cùm veriti eſſent nè *ipſis* adimerentur, Dexippo *rem* exponunt, (qui è Trapezunte cum quinquaginta remorum navi aufugerat) atque *eum* hortantur ut, pecora tutatus, *eorum* ipſe partem ſumeret, partem ſibi ipſis reſtitueret.

Mox ille milites, qui circumſtabant, & pecora hæc publica dicebant, abigit: cúmque ad Cleandrum ſtatim acceſſiſſet, ait *milites hoſce* rapere *ea* adgredi. Ille raptorem ad ſe ducat adhortatur. Iſque adeò, quem ceperat, quendam ducit; *quem ei*, cùm ſuperveniſſet, Agaſias eripit: etenim is qui ducebatur unus ὁ ἀγόμενος [1] λοχίτης. Οἱ δὲ ἄλλοι οἱ παρόντες τῶν στρατιωτῶν ἐπιχειροῦσι [2] βάλλειν τὸν Δέξιππον, [3] ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην. Ἔδεισαν δὲ [4] καὶ τῶν τριηριτῶν πολλοὶ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν θάλασσαν. Κλέανδρος δ' ἔφυγε. Ξενοφῶν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ κατεκώλυόν τε, καὶ τῷ Κλεάνδρῳ ἔλεγον ὅτι [5] οὐδὲν εἴη πρᾶγμα, [6] ἀλλὰ τὸ δόγμα εἴη αἴτιον, τὸ τοῦ στρατεύματος, ταῦτα γενέσθαι. Ὁ δὲ Κλέανδρος ὑπὸ τοῦ Δεξίππου τε ἀνερεθιζόμενος, καὶ αὐτὸς ἀχθεσθεὶς ὅτι ἐφοβήθη, ἀποπλευσεῖσθαι ἔφη, καὶ κηρύξειν, μηδεμίαν πόλιν δέχεσθαι, ὡς πολεμίους. [7] Ἦρχον δὲ τότε πάντων τῶν Ἑλλήνων οἱ Λακεδαιμόνιοι.

---

[1] Τριήρεις ἔχων, πλοῖον &c.] Adi p. 498. n. 9.

[2] Ἐτύγχανε δὲ τότε &c.] Quidam libri dant Ἐτύγχανε δὲ τὸ &c. Sed rectè Steph. maluit τότε.

[3] Τινὲς οἰχόμενοι, ἄλλοι &c.] Verba ſic rectè, opinor, repræſentat & diſtinguit edit. Steph. In aliis ſic ſe habent, — τινὲς οἰχόμενοι ἄλλοι εἰς &c. In MSto Eton. cui vet. quædam edit. accedunt, — τινὲς οἰχόμενοι, ἄλλοι εἰς &c. Cæterùm, Leuncl. ſic locum vertit, & ſurſum nonnulli prædatum ierant in montem, &c.

[4] Τῷ Δεξίππῳ &c.] De quo vide p. 359.

[5] Τὴν πεντηκόντορον] Adi p. 359. n. 4.

[6] Τὸν ἁρπάζοντα] Vide p. 340. n. 4.

erat ex ipſius cohorte. At cæteri qui aderant milites Dexippum petere *lapidibus* adgrediuntur, proditorem *eum* altâ voce adpellantes. Quin ex iis etiam multi, qui *huc* triremibus fuerant advecti, metu fuêre correpti, & ad mare fugerunt. Cleander *ipſe* quoque fugiebat. Xenophon autem cæteríque duces *eos* remorabantur, Cleandróque dicebant nihil eſſe periculi, ſed decretum exercitûs cauſam eſſe, cur hæc accidiſſent. At Cleander partim à Dexippo irritatus, partim gravatus quòd trepidâſſet, indè ſe navigaturum aiebat, ac per præcones denuntiaturum, nè qua civitas *eos*, ut qui hoſtes eſſent, exciperet. Eo autem tempore Lacedæmonii Græcis omnibus imperabant.

---

[1] *Λοχίτης.*] Ad vocem hanc *Sympſ.* tantùm citant Lexicogr.

[2] *Βάλλειν*] Scil. *Telis quibuslibet*, præcipuè verò *lapidibus*. Hâc de re ſic infrà Xenophon, [illegible] Vide p.22. n.3.

[3] *Ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην.*] Sic Noſter K. II. p. 208. *ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην &c.* De emphaſi articuli vide K. III. pag. 173. n. 1. Cæterùm, in MSto Eton. legitur *ἀνακαλοῦντες βάλλειν τὸν &c.* At *βάλλειν* inducendum videtur.

[4] *Καὶ τῶν τριηριτῶν*] *Amaſ.* & *Leuncl.* *τριηρῖται* vertuntur *remiges*: minùs, uti mihi quidem videtur, adcuratè. *Thucyd.* l.6. c.46. *καὶ ἰδίᾳ ξενίσεις ποιούμενοι τῶν τριηριτῶν, &c.* Schol. *Τῶν τριηριτῶν*] *Τῶν ἐν τριήρεσιν ἀφηγουμένων,*

[5] *Οὐδὲν εἴη πρᾶγμα.*] Quâ de phraſi ſic *Steph.* ad *Amaſ.* verſionem, Gallicè ad verbum, *Que ce n'eſtoit rien.* i.e. *Rem non eſſe hujuſmodi, à quâ periculum aliquod immineret.* Adi p.268. n.3.

[6] *Ἀλλὰ τὸ δόγμα* &c.] De quo vide pag. 499. n. 3.

[7] *Ἦρχον δὲ τότε* &c.] Vide p. 222. n. 7.

Ενταῦθα πονηρὸν ἐδόκει τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο εἶναι τοῖς Ελλησι, καὶ ἐδέοντο μὴ ποιεῖν ταῦτα. Ο δ' οὐκ ἂν ἄλλως ἔφη γενέσθαι, εἰ μή τις ἐκδώσει τὸν ἄρξαντα [1] βάλλειν καὶ τὸν ἀφελόμενον. Ην δὲ, ὃν ἐζήτει, Αγασίας, [2] διὰ τέλους φίλος τῷ Ξενοφῶντι· [3] ἐξ οὗ καὶ διέβαλεν αὐτὸν ὁ Δέξιππος. Εντεῦθεν, ἐπειδὴ ἀπορία ἦν, συνήγαγον τὸ στράτευμα οἱ ἄρχοντες· καὶ ἔνιοι μὲν αὐτῶν [4] παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο τὸν Κλέανδρον· τῷ δὲ Ξενοφῶντι οὐκ ἐδόκει [5] φαῦλον εἶναι τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ἀναστὰς ἔλεξεν,

"Ω ἄνδρες στρατιῶται, ἐμοὶ οὐ φαῦλον δοκεῖ εἶναι τὸ πρᾶγμα, "εἰ ἡμῖν οὕτως ἔχων τὴν γνώμην Κλέανδρος ἄπεισιν, ὥσπερ λέγει. "Εἰσὶ μὲν γὰρ ἤδη ἐγγὺς αἱ Ελληνίδες πόλεις· [6] τῆς δ' Ελλάδος Λα-"κεδαιμόνιοι προεστήκασιν· [7] ἱκανοὶ δέ εἰσι καὶ εἷς ἕκαστος Λακε-

Hic verò res ea Græcis videbatur eſſe pernicioſa, *eúmque adeò* rogabant hæc nè faceret. At is nequaquam aliter futurum aiebat, niſi quis eum qui primus *lapides* jeciſſet, *eúmque* qui *captum* eripuiſſet, dederet. Erat *is*, quem quærebat, Agaſias, Xenophonti ſemper amicus; quâ de cauſâ Dexippus illum criminatus eſt. Mox deinde, cùm *tam* difficilis eſſet rerum ſtatus, *viri* principes exercitum congregabant: ac eorum nonnulli Cleandrum parvi faciebant; at Xenophonti res minimè contemnenda videbatur: *is*que adeò cùm ſurrexiſſet orationem *hanc* habuit,

"Res mihi, milites, non nullius eſſe momenti videtur, ſi Cle-"ander erga nos ità, utì narrat, animatus diſcedat. Sunt enim "*à nobis* jam propè Græcæ urbes; & Lacedæmonii Græciæ "præſunt: è Lacedæmoniis autem quivis unus, quidquid vult,

---

[1] Βάλλειν] Vide p. 501. n. 2.

[2] Διὰ τέλους] Sic apud *Ælian.* H. V. l. 12. c. 20. valet *ſemper, per omne tempus*: necnon ejuſd. l. 14. c. 28.

[3] Ἐξ οὗ] Supple αἰτίου. Vide ejuſdem vocis ellipſin p. 99. n. 2. & p. 195. n. 1.

[4] Παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο] MS. Eton. & edit. quædam vet. habent περὶ ὀλίγου. Rectiùs *Steph.* & *Leuncl.* παρ' ὀλίγον reſcribi curârunt. Similiter dicitur παρ' οὐδὲν ποιεῖσθαι *Ælian.* V. H. l. 5. c. 3.

[5] Φαῦλον] *Phavorin.* Φαῦλον, τὸ μικρὸν, καὶ τὸ εὐτελὲς, καὶ μωρὸν, καὶ ἀδόκιμον.

[6] Τῆς δ' Ἑλλάδος &c.] Vide p. præced. n. 7.

[7] Ἱκανοὶ δέ εἰσι] Vide ſis p. 178. n. 4. Adde p. 396. n. 5.

“δαιμονίων ἐν ταῖς πόλεσιν ὅ,τι βούλονται διαπράττεσθαι.
“Εἰ οὖν οὗτος πρῶτον μὲν ἡμᾶς Βυζαντίου ἀποκλείσει, ἔπειτα
“δὲ τοῖς ἄλλοις [1] ἁρμοσταῖς παραγγείλῃ εἰς τὰς πόλεις μὴ
“δέχεσθαι, ὡς [2] ἀπιστοῦντας Λακεδαιμονίοις καὶ ἀνόμους ὄν-
“τας· ἔτι δὲ [3] πρὸς Αναξίβιον τὸν ναύαρχον οὗτος ὁ λόγος
“περὶ ἡμῶν ἥξει· ὥστε χαλεπὸν ἔσται καὶ μένειν καὶ ἀποπλεῖν·
“καὶ γὰρ ἐν τῇ γῇ ἄρχουσι Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐν τῇ θα-
“λάττῃ τὸν νῦν χρόνον. Οὔκουν δεῖ οὔτε ἑνὸς ἀνδρὸς ἕνεκα οὔτε
“δυοῖν ἡμᾶς τοὺς ἄλλους τῆς Ελλάδος ἀποσχέσθαι, ἀλλὰ πειστέον
“ὅ,τι ἂν κελεύωσι· καὶ γὰρ αἱ πόλεις ἡμῶν, ὅθεν ἐσμὲν, πείθονται
“αὐτοῖς. [4] Εγὼ μὲν οὖν, (καὶ γὰρ ἀκούω Δέξιππον λέγειν πρὸς
“Κλέανδρον ὡς οὐκ ἂν ἐποίησεν Αγασίας ταῦτα, εἰ μὴ ἐγὼ
“αὐτὸν ἐκέλευσα) ἐγὼ οὖν ἀπολύω καὶ ὑμᾶς τῆς αἰτίας, καὶ Αγα-
“σίαν, ἂν αὐτὸς Αγασίας φήσῃ ἐμὲ τινὸς τούτων αἴτιον εἶναι),

“in *Græci nominis* urbibus efficere poſſit. Quare ſi nos primùm
“ille Byzantio excludet, ac deinde præfectis cæteris denuntia-
“bit nè nos in urbes admittant, quaſi qui Lacedæmoniis minùs
“obſequentes & iniqui ſimus; etiam ad Anaxibium navarchum
“hic de nobis veniet rumor; adeò ut difficile *futurum* ſit & ma-
“nere & navigiis *hinc* diſcedere: etenim terrâ Lacedæmonii &
“mari hoc tempore *Græcis* imperant. Quapropter nec unius
“nec alterius hominis cauſâ nos reliquos Græciâ noſmet prohi-
“bere par eſt, ſed parendum *ipſis erit* quidquid *tandem* juſſerint:
“nam & urbes illæ, unde ſumus *oriundi*, iis dicto ſunt audientes.
“Ego certè quidem, (etenim Cleandro Dexippum dicere audio
“non facturum hæc fuiſſe Agaſiam, niſi ipſe *ſic* eum *facere* juſ-
“ſiſſem) ego *inquam* & vos culpâ libero, & Agaſiam, ſi me
“Agaſias ipſe dixerit ad horum aliquid *faciendum* auctorem eſſe,

---

[1] Ἁρμοσταῖς] Adi p. 462. n. 4.

[2] Ἀπιστοῦντας] Lege p. 175. n. 2. *Leuncl.* ut aliàs, ſcribit ἀπειθοῦντας.

[3] Πρὸς Ἀναξίβιον] Vide p. 354. Cæterùm, pro ἔτι δὲ *Steph.* legendum conjicit ἔτι δὴ &c.

[4] Ἐγὼ μὲν οὖν, (καὶ &c.] Conſule p. 209. n. 4.

“καὶ καταδικάζω ἐμαυτοῦ, εἰ ἐγὼ [1] πετροβολίας ἢ ἄλλου τινὸς
“βιαίου ἐξάρχω, τῆς ἐσχάτης δίκης ἄξιος εἶναι, καὶ ὑφέξω τὴν δίκην.
“[2] Φημὶ δὲ καὶ εἴ τινα ἄλλον αἰτιᾶται, ἑαυτὸν χρῆναι παρασχεῖν
“Κλεάνδρῳ κρῖναι· οὕτω γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀπολελυμένοι τῆς αἰτίας
“εἴητε. Ως δὲ νῦν ἔχει, χαλεπὸν, εἰ οἰόμενοι ἐν τῇ Ελλάδι
“καὶ ἐπαίνου καὶ τιμῆς τεύξεσθαι, ἀντὶ τούτων μηδ᾽ ὅμοιοι τοῖς ἄλ-
“λοις ἐσόμεθα, ἀλλ᾽ εἰρξόμεθα ἐκ τῶν Ελληνίδων πόλεων.”

Μετὰ ταῦτα ἀναστὰς Αγασίας εἶπεν, “Εγὼ, ὦ ἄν-
“δρες, ὄμνυμι θεοὺς καὶ θεὰς, [3] ἦ μὴν μήτε ἐμὲ Ξενοφῶντα
“κελεῦσαι ἀφελέσθαι τὸν ἄνδρα, [4] μήτε ὑμῶν ἄλλον μηδένα·
“ἰδόντι δέ μοι ἄνδρα ἀγαθὸν ἀγόμενον τῶν ἐμῶν λοχιτῶν
“ὑπὸ Δεξίππου, (ὃν ὑμεῖς ἐπίστασθε ὑμᾶς προδόντα) δεινὸν
“ἔδοξεν εἶναι· [5] καὶ ἀφειλόμην, ὁμολογῶ. Καὶ ὑμεῖς μὲν

“atque *adeò* adverſùs me ipſum ſententiam *hanc* fero, ſi ego la-
“pidationis vel alius cujuſdam violenti princeps ſum, me *utique*
“extremo ſupplicio dignum eſſe, ac *ſanè* pœnam ſubibo. Porrò
“ſentio, ſi quem etiam alium accuſat, eum debere ſe Cleandri
“judicio exhibere: nam eâ ratione vos culpâ liberabimini. Ut
“verò nunc *ſe res* habet, grave *profectò* ſi, cùm putemus in Græ-
“ciâ nos & laudem & honorem conſequuturos, horum loco
“*præmiorum* nè quidem pares reliquis erimus, verùm à civitati-
“bus Græcis arcebimur.”

Secundùm hæc Agaſias cùm ſurrexiſſet, “Per deos, inquit,
“deáſque, viri, juro neque ſanè Xenophontem mihi præcepiſſe
“ut hominem *illum* eriperem, neque quenquam è vobis alium;
“ſed cùm ipſe virum fortem ex cohorte meâ duci à Dexippo
“viderem, (quem vos prodidiſſe ſcitis ipſi) grave *id* mihi viſum
“eſt; atque adeò *hominem* eripui, fateor. Nec *tamen* vos *Clean-*

---

[1] Πετροβολίας] In lexicis deeſt hæc vox.

[2] Φημὶ] Valet hic *οἴομαι*, uti ſuprà p 371. ubi vide n. 2. & apud *Homer.* ſic ſæpiſſimè.

[3] Ἠ μὴν] Vide p. 144. n. 3.

[4] *Μήτε ὑμῶν*] Sic MS. Eton. & edit. pleræque. In *Steph.* operarum forſan vitio, legitur *ἡμῶν &c.*

[5] Καὶ] Adi p. 473. n. 3.

“ [1] μὴ ἐκδῶτε· ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν, ὥσπερ Ξενοφῶν [2] λέγει, παραδώσω κρίνοντι Κλεάνδρῳ, [3] ὃ ἂν βούληται ποιῆσαι· τούτου ἕνεκα μήτε πολεμῆτε Λακεδαιμονίοις, [4] σώζεσθέ τε ἀσφαλῶς ὅπη θέλει ἕκαστος. Συμπέμψατε μέντοι ὑμῶν αὐτῶν ἑλόμενοι πρὸς Κλέανδρον, οἵτινες, ἐάν τι ἐγὼ παραλείπω, καὶ λέξουσιν ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ πράξουσιν.” Ἐκ τούτου [5] ἔδωκεν ἡ στρατιὰ οὕστινας βούλοιτο προελόμενον ἰέναι. Ὁ δὲ προείλετο τοὺς στρατηγούς. Μετὰ ταῦτα ἐπορεύοντο πρὸς Κλέανδρον Ἀγασίας καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ ὁ ἀφαιρεθεὶς ἀνὴρ ὑπὸ Ἀγασίου· καὶ ἔλεγον οἱ στρατηγοὶ,

“ Ἔπεμψεν ἡμᾶς ἡ στρατιὰ πρὸς σε, ὦ Κλέανδρε· καὶ [6] ἐκέλευσέ σε, εἴ τε πάντας αἰτιᾷ, κρίναντα σεαυτὸν χρῆσθαι

“ *dro me* dedatis *necesse est:* ego verò meipſum, ut Xenophon “ *faciendum* cenſet, Cleandri judicio exhibebo, ut quidquid voluerit agat: nec hâc de causâ *opus est* ut bellum cum Lacedæmoniis geratis, & incolumes omnino quò quiſque vult evadatis. “ Verùm è vobis tamen ipſis deligite quos *mecum* unà ad Cleandrum mittatis, quique, ſi quid ego prætermiſero, pro me tum “ dicant tum agant. Ibi tum *ei* conceſſit exercitus ut iis quos vellet delectis *ad illum* proficiſceretur. Is autem duces delegit. Secundùm hæc ad Cleandrum Agaſias ducéſque, & vir ille quem *Dexippo* eripuerat Agaſias, pergebant; *ad quem ubi perveniſſent* duces verba fecerunt *hæc*,

“ Exercitus, Cleander, nos ad te miſit; téque hortatur, ſive “ in omnes culpam conjicis, ut cùm judicium *de iis* ipſe feceris,

---

[1] *Μὴ ἐκδῶτε*] *Amaſ.* vertit. *Neque profectò eſt quòd vos illum ad ſupplicium dedatis*: intellecto ſcilicet *τὸν ἀχθέντα ἄνδρα*, quem comprehenderat Dexippus, non Agaſiâ *τῷ ἀφαιρεθέντι*, ſeu qui comprehenſum illi eripuerat. Sed Agaſias cum verbo rectiùs intelligi videtur.

[2] *Λέγει.*] Vide p. 120. n. 1.

[3] Ὃ *ἂν βούληται*] MS. Eton. ὅ, τι ἂν &c. Sic paulò infrà ὅ, τι ἂν *βούλῃ*.

[4] Σώζεσθε] Legitur etiam *σῴζεσθε*. Sed recepta lectio, quam MS. Eton. edit. *Steph. Leuncl.* aliæque præſtant, mihi quidem ſatìs ſana videtur.

[5] *Ἔδωκεν ἡ*] Eodem ſenſu venit id verbi ſuprà p. 143. lin. ult. Adde ſis *K. II.* p. 27. n. 2.

[6] Ἐκέλευσε] Sic MS. Eton. At editi plerique dant *κελεύει*. nec ità malè. Vide pag. 471. n. 3.

“ὅ, τι ἂν βούλῃ· εἴ τε ἕνα τινὰ, ἢ δύο, ἢ καὶ πλείους αἰτιᾷ, “τούτους ἀξιοῦσι παρασχεῖν σοι ἑαυτοὺς εἰς κρίσιν. Εἴ τι οὖν ἡμῶν “τινα αἰτιᾷ, πάρεσμέν σοι ἡμεῖς· εἴ τε καὶ ἄλλον τινὰ, φρά“σον· οὐδεὶς γάρ σοι ἀπέσται, ὅστις ἂν ἡμῖν ἐθέλῃ πεί“θεσθαι.” Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ Ἀγασίας εἶπεν, “Ἐγώ “εἰμι,[1] ὦ Κλέανδρε, ὁ ἀφελόμενος Δεξίππου ἄγοντος “τοῦτον τὸν ἄνδρα, καὶ παίειν κελεύσας Δέξιππον. Τοῦτον “μὲν γὰρ οἶδα ἄνδρα ἀγαθὸν ὄντα· [2] Δέξιππον δὲ αἱρε“θέντα οἶδα ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἄρχειν [3] τῆς πεντηκοντόρου “ἣς ᾐτησάμεθα παρὰ Τραπεζουντίων, [4] ἐφ᾽ ᾧ τε πλοῖα “συλλέγειν, ὡς σωζοίμεθα· καὶ ἀποδράντα [5] Δέξιππον, “καὶ προδόντα τοὺς στρατιώτας, μεθ᾽ ὧν ἐσώθη. Καὶ τούς τε

“pro arbitrio tuo *eos* tractares; ſive unum aliquem, vel duos, “vel plures accuſas, æquum cenſent ut hi ſe ipſos tuo exhibeant “judicio. Quare ſi quid *eſt in quo* noſtrûm quenquam accuſes, “tibi nos adſumus; ſive alium quenquam, exponito: quippe “nemo non ſeſe tibi ſiſtet, qui nobis parere voluerit.” Secundùm hæc progreſſus *in medium* Agaſias ait, “Ego ſum, Clean“der, qui virum hunc abducenti Dexippo eripui, & qui *noſtros* “ferire Dexippum juſſi. Etenim hunc ſanè virum fortem eſſe “nôram; Dexippum verò nôram ab exercitu lectum fuiſſe, qui “quinquaginta remorum navi, quam à Trapezuntiis petivera“mus, præeſſet, quò navigia colligeret, ut incolumes evadere“mus; *eundémque* Dexippum aufugiſſe *ſciebam*, atque milites “prodidiſſe, quibuſcum incolumis *eò* pervenerat. Atque *ità* tum

---

[1] Ὦ Κλέανδρε.] Sic MS. Eton. Libri editi exhibent ὦ ἄνδρες. &c. Sed MSti lectionem poſtulare videntur iſta, quæ ſub finem orationis hujuſce dicit Agaſias: Εἰ δὲ σὺ ἔχεις, ἢ ἄλλος τις τῶν &c.

[2] Δέξιππον δὲ αἱρεθέντα &c.] Reſpice pag. 359.

[3] Τῆς πεντηκοντόρου.] Vide p. 500. n. 5.

[4] Ἐφ᾽ ᾧ τε] *Thucyd.* l. 1. c. 103. ἐφ᾽ ᾧ τε ἐξίασιν &c. Schol. ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ ἐξιέναι. *Ariſtoph.* Plut. v. 1001. cum infinitivo: Ἐφ᾽ ᾧ τε τούτων μηδέποτέ μ᾽ ἐλθεῖν ἔτι. i. e. *ut ne poſthac* &c. & ibid. v. 1142. Ἐφ᾽ ᾧ τε τούτων μεταλαβεῖν αὐτός. &c. Adde his quæ ſcripſit *Stephanus* Append. de dial. Att. p. 130.

[5] Δέξιππον.] Confer p. 28. n. 3. & p. 105. n. 3. Immeritò vocem illam Δέξιππον delendam cenſuit.

"Τραπεζουντίους ἀπεστερήκαμεν τὴν πεντηκόντορον, καὶ κακοὶ δοκοῦμεν εἶναι διὰ τοῦτον· αὐτοί τε, [1] τὸ ἐπὶ τούτῳ, ἀπολώλαμεν πάντες. Ἤκουε γὰρ, ὥσπερ ἡμεῖς, ὡς ἄπορον εἴη πεζῇ ἀπιόντας τούς τε ποταμοὺς διαβῆναι, καὶ σωθῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα. [2] Τοῦτον οὖν τοιοῦτον ὄντα ἀφειλόμην. Εἰ δὲ σὺ ἦγες, ἢ ἄλλος τις τῶν [3] παρὰ σοῦ, [4] καὶ μὴ τῶν παρ' ἡμῶν ἀποδράντων, εὖ ἴσθι ὅτι οὐδὲν ἂν τούτων ἐποίησα. [5] Νόμιζε δ', ἐὰν ἐμὲ νῦν ἀποκτείνῃς, δι' ἄνδρα δειλόν τε καὶ πονηρὸν, ἀγαθὸν ἀποκτενῶν."

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος ἔφη ὅτι Δέξιππον μὲν οὐκ ἐπαινεῖν, εἰ ταῦτα πεποιηκὼς εἴη· οὐ μέντοι ἔφη νομίζειν, οὐδ' εἰ

"Trapezuntios quinquaginta remorum navi privavimus, & improbi propter hunc eſſe videmur; tum ipſi, quod ad hunc attinet, perieramus omnes. Nam, æquè ac nos, audîerat, fieri non poſſe ut, ſi pedibus illinc proficiſceremur, fluvios trajiceremus, & in Græciam incolumes perveniremus. Hunc ergo talem *hominem* eripui. Quòd ſi tu *eum* abduxiſſes, vel ex tuis quiſpiam alius, non autem ex iis qui à nobis aufugerunt, certò ſcias me nihil horum facturum fuiſſe. Si verò me jam interficies, *velim* exiſtimes te *virum* fortem, ignavi & improbi causâ interficere."

Hæc cùm Cleander audiîſſet, non laudare ſe Dexippum aiebat, ſi hæc feciſſet: neque tamen exiſtimare ſe aiebat, tametſi

---

[1] Τὸ ἐπὶ τούτῳ.] Similiter Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. haud ità longè à fine: ὥστε, τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, ἀπολώλαμεν *&c.* Confer. p. 63. n. 2.

[2] Τοῦτον οὖν &c.] Vide p. 192. n. 2.

[3] Παρὰ σοῦ.] Ità MS. Eton. edit. *Flor.* aliaque. In *Steph.* & *Leuncl.* legitur παρά σου. Mihi placet ſcriptura recepta; quâcum intelligas oportet πεμφθεὶς, ἀπεσταλμένος, vel quid aliud his adfine participium. Noſter K. II. p. 205. Τούτων δὲ ὁ παρ' ἐμοῦ (*ſcil.* πεμφθεὶς vel ἀποσταλμένος) λέξει· τοῖς δὲ παρ' ὑμῶν &c.

[4] Καὶ] Adi p. 267. n. 4.

[5] Νόμιζε δ' — ἀποκτενῶν.] Ejuſdem conſtructionis exempla reperiuntur Matt. XI. 1. Luc. VII. 45. Act. V. 42. & aliàs ſæpè in N. T. libris. *Ariſtoph.* in *Pluto* v. 945. — γενόμενος γὰρ οὗτος ἂν — *Ælian.* V.H. l. 9. c. 41. Μέμνησο — ἄνθρωπος ὤν. Cæterùm, MS. Eton. dat — καὶ πονηρὸν, ἄνδρα ἀγαθὸν &c.

[1] παμπόνηρος ἦν Δέξιππος, [2] βίαν χρῆναι πάσχειν αὐτὸν, ἀλλὰ κριθέντα [3] (ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν ἀξιοῦτε) τῆς δίκης τυχεῖν. [4] Νῦν μὲν οὖν ἄπιτε, καταλιπόντες τοῦτον τὸν ἄνδρα· ὅταν δ' ἐγὼ κελεύσω, πάρεστε πρὸς τὴν κρίσιν. Αἰτιῶμαι δὲ οὔτε τὴν στρατιὰν, [5] οὔτε ἄλλον οὐδένα· ἐπεί γε οὗτος αὐτὸς ὁμολογεῖ ἀφελέσθαι τὸν ἄνδρα. Ὁ δ' ἀφαιρεθεὶς εἶπεν, [6] Ἐγὼ, ὦ Κλέανδρε, εἰ καὶ οἴει με ἀδικοῦντά τι ἄγεσθαι, οὔτ' ἔπαιον οὐδένα, οὔτ' [7] ἔβαλλον· ἀλλ' εἶπον ὅτι δημόσια εἴη τὰ πρόβατα· [8] ἦν γὰρ τῶν στρατιωτῶν

nequiſſimus eſſet Dexippus, vim ei inferendam eſſe, ſed judicio *de eo* facto, (quemadmodum jam vos etiam *fieri* poſtulatis) pœnam *eidem* irrogandam. *Vos* quidem jam diſcedite, hoc homine relicto; & cùm ego denuntiavero, ad judicium adeſtote. Neque verò vel exercitum, vel alium quenquam accuſo, quando hic ipſe quidem fatetur ſe hominem eripuiſſe. Is autem, qui ereptus fuerat, inquit, Ego, Cleander, etſi me quid iniquè patrantem abductum fuiſſe putas, neque percuſſi quenquam, neque *lapidibus* petii: at pecora *tantùm* eſſe publica dixi: nam de-

---

[1] Παμπόνηρος] In lexicis exſtat ſine auctore. Eadem eſt ratio τοῦ παγχάλεπος, quo uſus eſt Noſter p 367. ubi vide n. 5.

[2] Βίαν χρῆναι &c.] Sic MS. Eton. *Stephanus* in quibuſdam vet. cod. legi adnotavit, βίᾳ χρῆναι πάσχειν αὐτὸν unde ſcribendum forſan conjicit, βίαιον χρῆναι &c. Editiones pleræque exhibent, δίκαιον πάσχειν αὐτὸν pro quibus ſcripſiſſe Xenophontem non dubitat *Leuncl.* δεῖν βίαιον πάσχειν αὐτὸν quorum interpretatio ſive ſcholion, ex ejuſdem viri docti mente, eſt lectio recepta. *Æmilius* legit βίαιον χρῆναι &c. Quam ſequi malis ſcripturam, optio, lector, ſit tua.

[3] (Ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν ἀξιοῦτε) τῆς &c.] Sic mihi diſtinguendus videtur & legendus hic locus. Edit. vet. dant — ἀλλὰ κριθέντα ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν, ἀξιοῦται τῆς δίκης λαχέιν. mendosè ſcribitur vox ultima pro — λαχεῖν. Edit. *Stephan.* ἀλλὰ κριθέντα (ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν) ἀξιοῦται τῆς δίκης τυχεῖν: at pro ἀξιοῦται ſcribendum tandem cenſuit *Stephanus* ἀξιοῦτε. *Leuncl.* exhibet — ἀλλὰ κριθέντα, ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν, ἀξιοῦται τῆς δίκης τυχεῖν.

[4] Νῦν μὲν οὖν &c.] De mutatâ orationis formâ vide p. 402. n. 2.

[5] Οὔτε ἄλλον &c.] Sic MS. Eton. additâ etiam ἔτι poſt οὐδένα, & editiones vet. In *Stephan.* & *Leuncl.* ſcribitur οὔτε ἄλλον οὐδένα, &c. Noſter ſuprà p. 504. ſimiliter dixit — μήτε ὑμῶν ἄλλον μηδένα.

[6] Ἐγὼ, ὦ Κλέανδρε, εἰ &c.] Sic rectè *Steph.* & *Leuncl.* In MSto Eton. edit. *Flor.* aliiſque vet. legitur, Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, εἰ καὶ οἴει &c. omnino malè; non enim οἴει dicendum erat, ſi plures adpellâſſet, ſed οἴεσθε.

[7] Ἔβαλλον] Adi p. 501. n. 2.

[8] Ἦν γὰρ τῶν &c.] Vide p. 499. n. 3.

δόγμα, εἴτις, ὁπότε ἡ στρατιὰ ἐξίοι, ἰδίᾳ λῄζοιτο, δημόσια εἶναι τὰ ληφθέντα. Ταῦτ' εἶπον· καὶ [1] ἐκ τούτου με λαβὼν οὗτος ἦγεν ἵνα μὴ φθέγγοιτο μηδείς, ἀλλ' [2] αὐτὸς λαβὼν τὸ μέρος, διασώσειε τοῖς λῃσταῖς [3] παρὰ τὴν ῥήτραν τὰ χρήματα. Πρὸς ταῦτα ὁ Κλέανδρος εἶπεν, [4] Επεὶ τοίνυν τοιοῦτος εἶ, [5] κατάμενε, ἵνα καὶ περὶ σοῦ βουλευσώμεθα.

Εκ τούτου [6] οἱ μὲν ἀμφὶ Κλέανδρον ἠρίστων· τὴν δὲ στρατιὰν συνῆγε Ξενοφῶν, καὶ συνεβούλευε πέμψαι [7] ἄνδρας πρὸς Κλέανδρον, [8] παραιτησομένους περὶ τῶν ἀνδρῶν. Εκ τούτου ἔδοξεν [9] αὐτοῖς, πέμψαντας στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς [10] καὶ Δρακόντιον τὸν Σπαρτιάτην, καὶ τῶν ἄλλων οἳ ἐδόκουν

cretum militum *ſic conceptum* fuerat ut, ſi quis, cùm exercitus exiret, ſeorſum *à cæteris* prædaretur, publica eſſent quæ caperentur. Hæc dixi; atque ibi tum me prehenſum duxit ille; ut nè quis *de ipſo quid* enuntiaret, verùm ipſe partem nactus, contra pactum bona prædatoribus conſervaret. Ad hæc Cleander, Quando verò talis es, *hic* maneto, ut de te quoque deliberemus.

Secundùm hæc Cleander cum ſuis prandium ſumebat: Xenophon autem exercitum congregabat, atque id conſilii dedit, ut ad Cleandrum quoſdam mitterent, qui pro viris *deditis* deprecarentur. Tum viſum eſt ipſis ut, miſſis ducibus & cohortium præfectis & Dracontio Spartiate, & ex aliis *quibuſdam*, qui ἐπιτήδειοι εἶναι, δεῖσθαι Κλεάνδρου κατὰ πάντα τρόπον ἀφεῖναι τὼ ἄνδρε. Ελθὼν οὖν Ξενοφῶν λέγει, "Εχεις μὲν, ὦ Κλέανδρε, τοὺς ἄνδρας· καὶ ἡ στρατιά σοι ἐφεῖτο ὅ,τι ἐβούλου ποιῆσαι καὶ περὶ τούτων, καὶ περὶ ἑαυτῶν ἁπάντων. Νῦν δέ σε αἰτοῦνται καὶ δέονται, δοῦναι σφίσι τὼ ἄνδρε, καὶ μὴ κατακαίνειν· πολλὰ γὰρ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ περὶ τὴν στρατιὰν ἐμοχθησάτην. Ταῦτα δὲ σοῦ τυχόντες, ὑπισχνοῦνταί σοι ἀντὶ τούτων, ἐὰν βούλῃ ἡγεῖσθαι αὐτῶν, καὶ ἐὰν οἱ θεοὶ ἵλεῳ ὦσιν, ἐπιδείξειν σοι καὶ ὡς κόσμιοί εἰσι, καὶ ὡς ἱκανοὶ τῷ ἄρχοντι πειθόμενοι τοὺς πολεμίους σὺν τοῖς θεοῖς μὴ φοβεῖσθαι. Δέονται δέ σου καὶ τοῦτο, παραγενόμενον καὶ [1] ἄρξαντα αὐτῶν, πεῖραν λαβεῖν καὶ Δεξίππου καὶ σφῶν καὶ τῶν ἄλλων, [2] οἷος

---

[1] Ἐκ τούτου] Conſule p. 463. n. 1.

[2] *Αὐτὸς λαβὼν τὸ μέρος*, &c.] Confer. cum his quæ reperiuntur ſuprà p 500.

[3] Παρὰ τὴν ῥήτραν] Etymol. m. Ῥήτρα, συνθήκη, ὁμολογία. *Heſych.* Ῥῆτραι, συνθῆκαι διὰ λόγων — Ῥήτρας, συνθήκας. *Phavor.* Ῥήτρα ἐστὶ συμφωνία καὶ συνθήκη ἐπί τισι ῥητοῖς, ὅ ἐστιν ὡρισμένοις. Adde K. II. p. 90. n. 1. & *Suid.* in v. Ῥῆτραι.

[4] Ἐπεὶ τοίνυν τοιοῦτος] MS. Eton. edit. *Flor. Leuncl.* aliæque vet. repræſentant, ἐπεὶ τοίνυν περὶ &c. quam lectionem in loco vertendo ſequutus eſt *Amas.* Rectiùs *Steph.* ex vet. cod. repoſuit τοιοῦτος.

[5] Κατάμενε,] Reſpice p. 499. n. 2.

[6] Οἱ μὲν ἀμφὶ &c.] Vide p. 472. n. 5.

[7] Ἄνδρας] Adi p. 491. n. 4.

[8] Παραιτησομένους] *Thom. Mag.* Παραιτοῦμαι, τὸ συγγνώμην αἰτῶ, καὶ τὸ ἀπολογοῦμαι. *Ariſtid.* ἐν τῷ Ὑπὲρ τῶν τεσσάρων ineunte, Παραιτοῦμαι μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν &c. T. 2. edit. Oxon. p. 116.

[9] Αὐτοῖς, πέμψαντας] Vide p. 365. n. 1.

[10] Δρακόντιον] De quo vide ſis p. 350.

viderentur eſſe idonei, Cleandrum omni ratione rogarent, ut viros *illos* dimitteret. *Ad eum* igitur cùm veniſſet Xenophon orationem *hanc* habuit, "Habes, Cleander, viros, *quos volebas*; exercitúſque *adeò* tibi permiſit, ut quidquid tibi viſum fuerit, tum de his, tum de ipſis univerſis ſtatueres. Nunc abs te petunt rogántque ut ipſis viros dones, néve *eos* interficias: nam ſuperiori tempore multos pro exercitu labores exanclârunt. Hæc autem ſi abs te impetrent, pro his tibi pollicentur, ſi dux ipſorum eſſe velis, ac dii fuerint propitii, ſe tibi declaraturos & quàm modeſti ſint, & quàm idonei qui, *ſuo* cùm imperatori pareant, hoſtes diis juvantibus non metuant. Hoc etiam te rogant, ut, *eò* profectus atque in ipſos imperio potitus, tam de Dexippo quàm de ipſis aliiſque periculum facias, qualis quiſ-

---

[1] *Ἄρξαντα αὐτῶν,*] In MSto Eton. & edit. vet. exſtat — *ἑαυτῶν,* in *Steph.* *αὐτῶν.*

[2] *Οἷος ἱκανὸς ἦν, καὶ τιμὴ* &c.] Locum ſic diſtinctum, ſcriptum expoſitúmque exhibere viſum eſt. In MSto Eton. & edit. vet. ità ſe habet — *οἷς ἱκανὸς ἦν, καὶ τιμὴ ἄξιον ἱκανὸς εἶναι·* omninò mendosè. Cæterùm, *Leuncl.* ſic vertit, *quàm ipſorum quilibet ſuum cuique tribuere poſſit*: rectiùs, ut mihi quidem videtur, utut liberiùs, *Amaſ.* in hunc modum, *quid quiſque fide ac virtute ſit, atque ut pro merito cuique ſuo honorem habeas.* Similiter Noſter

“ἕκαστός ἐστι, καὶ τὴν ἀξίαν ἑκάστοις νεῖμαι.” Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος, “Ἀλλὰ[1] ναὶ μὰ τὼ Σιὼ, ἔφη,[2] ταχύ τοι ὑμῖν “ἀποκρινοῦμαι. Καὶ τώ τε ἄνδρε ὑμῖν δίδωμι, καὶ αὐτὸς παρέ“σομαι· καὶ ἐὰν οἱ θεοὶ[3] παραδιδῶσί γε, ἐξηγήσομαι εἰς τὴν Ἑλλά“δα. Καὶ πολὺ οἱ λόγοι οὗτοι ἀντίοι εἰσὶν, ἢ οὓς ἐγὼ περὶ ὑμῶν “ἐνίων ἤκουον, ὡς τὸ στράτευμα[4] ἀφιστᾶτε ἀπὸ Λακεδαιμονίων.”

Ἐκ τούτου οἱ μὲν, ἐπαινοῦντες, ἀπῆλθον ἔχοντες τὼ ἄνδρε· Κλέανδρος δὲ[5] ἐθύετο ἐπὶ τῇ πορείᾳ, καὶ συνῆν Ξενοφῶντι φιλικῶς, καὶ ξενίαν συνεβάλοντο. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἑώρα αὐτοὺς τὸ παραγγελλόμενον εὐτάκτως ποιοῦντας, καὶ[6] μᾶλλον ἐπεθύμει ἡγεμὼν εἶναι αὐτῶν. Ἐπεὶ

“que ſit, atque juſtam ſingulis mercedem tribuas.” Hæc cùm audiſſet Cleander, “At per Dioſcuros, inquit, ſine morâ vobis “reſpondebo; atque adeò tum viros *hoſce* vobis dono, tum ipſe “adero; & ſi quid dii conceſſerint, dux *vobis* in Græciam ero. “Ac longè *ſanè* ſermones hi contrarii ſunt illis, quos ex quibuſ“dam de vobis audivi, vos exercitum ſcilicet ad defectionem à “Lacedæmoniis impellere.”

Hic illi *qui ad Cleandrum miſſi fuerant*, collaudato *eo*, cum viris illis diſceſſerunt: at Cleander exta de itinere conſulebat, & Xenophonte amanter utebatur, atque inter ſe amicitiam hoſpitalem inſtituebant. Cùm verò eos etiam videret compoſitè imperatum facere, magis etiam dux eorum eſſe cupiebat. Verùm

---

Noſter adhibuit ἀξίαν K. II. p. 238. ἐπειδὰν δ' ἂν κατεργασώμεθα, τότε τὴν ἀξίαν ἑκάστῳ — πειράσομαι ἀποδιδόναι.

[1] Ἀλλὰ ναὶ μὰ &c.] MS. Eton. dat Ἀλλὰ ναὶ τὼ Σιὼ, &c. nec malè. Edit. vet. Ἀλλὰ ναὶ μὰ τοὺς θεοὺς, &c. *Leuncl.* Ἀλλὰ καὶ μὰ τὼ Σιὼ, &c. minùs rectè. Receptam lectionem exhibet edit. *Steph.* Cæterùm, hâc uſi formulâ, jurare ſolebant Lacedæmonii. *Ariſtoph.* Εἰρ. v. 213. Ναὶ τὼ Σιὼ, &c. Schol. Οὕτω τοὺς Διοσκούρους οἱ Λακεδαιμόνιοι Σιὼ ἔλεγον. Similiter Idem ad Λυσιστ. v. 81. Hinc ſua *Phavor.* ad v. Σιώ. Apud Noſtrum etiam Paſimachus Laco *Hiſt.* Gr. l. 4. ferè medio: Ναὶ τὼ Σιὼ, &c. Porrò, in iſtiuſmodi juriſjurandi formulis ναὶ & μὰ ſimul ſæpè reperiri notiſſimum eſt.

[2] Ταχύ τοι] Vide p. 495. n. 3.

[3] Παραδιδῶσί γε,] *Si* lætum aliquod proſperùmque portenderint.

[4] Ἀφιστᾶτε] Sic MS. Eton edit. *Flor. Steph. Leuncl.* aliæque. Legitur etiam ἀφίστατε: & pro καὶ πολὺ οἱ &c. paulò antè, in MSto illo & edit. vet. καὶ πολλοὶ οἱ &c. Perperam.

[5] Ἐθύετο ἐπὶ τῇ &c.] Vide p. 477. n. 3. p. 481. n. 5.

[6] Μᾶλλον ἐπεθύμει &c.] MS Eton. μᾶλλον ἔτι ἐπεθύμει ἡγεμὼν γενέσθαι αὐτῶν.

μέντοι [1] θυομένῳ αὐτῷ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς εἶπεν, “Ἐμοὶ μὲν [2] οὐκ ἐθέλει γενέσθαι τὰ ἱερὰ ἐξάγειν· ὑμεῖς μέντοι μὴ ἀθυμεῖτε τούτου ἕνεκα· [3] ὑμῖν μὲν γὰρ, ὡς ἔοικε, δέδοται ἐκκομίσαι τοὺς ἄνδρας· [4] ἀλλὰ πορεύεσθε. Ἡμεῖς δὲ ὑμᾶς, ἐπειδὰν ἐκεῖσε ἥκητε, δεξόμεθα ὡς ἂν δυνώμεθα κάλλιστα.”

Ἐκ τούτου ἔδοξε τοῖς στρατιώταις δοῦναι αὐτῷ τὰ δημόσια πρόβατα. Ὁ δὲ, δεξάμενος, πάλιν αὐτοῖς ἀπέδωκε· καὶ αὐτὸς μὲν ἀπέπλει. Οἱ δὲ στρατιῶται, διαθέμενοι τὸν σῖτον, ὃν ἦσαν συγκεκομισμένοι, καὶ τἆλλα, ἃ εἰλήφεσαν, ἐξεπορεύοντο [5] διὰ τῶν Βιθυνῶν. [6] Ἐπεὶ δὲ οὐδενὶ ἐνετύγχανον, πορευόμενοι τὴν ὀρθὴν ὁδὸν, ὥστ' ἔχοντές τι εἰς τὴν [7] φιλίαν διεξελθεῖν, ἔδοξεν αὐτοῖς

ubi, eo triduum rem ſacram faciente, læta non erant exta, convocatis ducibus *hæc* verba fecit, “Mihi læti quid offerre nolunt “exta de *copiis* educendis *ea conſulenti*: vos verò ne ſitis idcircò “demiſſis animis; nam vobis, uti videtur, conceſſum eſt ut vi-“ros hos exportetis: quin igitur pergite. Nos autem, poſtea-“quam eò veneritis, quàm potuerimus honeſtiſſimè vos excipie-“mus.”

Tum militibus viſum eſt ut pecora ei publica donarent. Ille, cùm *ea* accepiſſet, rurſus iis reddidit; ac ipſe quidem indè ſolvit. Et milites, diſtributo frumento, quod comportârant, aliiſque rebus, quas ceperant, per Bithynos proficiſci cœperunt. Cùm autem, rectâ incedentes viâ, nihil offenderent, ut aliquâ cum prædâ in *regionem* amicam tranſirent, viſum eſt ipſis

---

[1] Θυομένῳ αὐτῷ &c.] Adi p. 480. n. 6.

[2] Οὐκ ἐθέλει γενέσθαι &c.] Vide p. 480. n. 1. & cum ἐξάγειν intellige ὥςτε.

[3] Ὑμῖν — δέδοται] Plenè ſcripſeris, ὑμῖν — διὰ τῶν θεῶν — δέδοται *&c.* Sic Noſter *Hiſt. Gr.* l. 7. ſub init. ὅτι δὲ καὶ διὰ τῶν θεῶν δέδοται ὑμῖν εὐτυχεῖν *&c.* Confer Matt. XIII. 11. ubi ad Hebraïcum loquendi genus perperam confugit *Grotius*. Adde p. 505. n. 5.

[4] Ἀλλὰ πορεύεσθε] Adi p. 495. n. 1.

[5] Διὰ τῶν Βιθυνῶν] Vide p. 340. n. 2.

[6] Ἐπεὶ δὲ οὐδενὶ &c.] Quæ *Steph.* ad *Anaſ.* ſic exponit, *Cùm nulla illis præda in eo itinere occurreret, quam in amicorum fines divertentes, ſecum aſportare poſſent.*

[7] Φιλίαν] Vide p. 342. n. 3.

[1] τοὔμπαλιν ὑποστρέψαντας ἐλθεῖν μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα. Τοῦτο δὲ ποιήσαντες, ἔλαβον πολλὰ καὶ ἀνδράποδα καὶ πρόβατα· καὶ ἀφίκοντο [2] ἑκταῖοι εἰς Χρυσόπολιν [3] τῆς Χαλκηδονίας· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ἡμέρας ἑπτά, τὰ λάφυρα πωλοῦντες.

ut verſis retro pedibus diem unam ac noctem iter facerent. Hoc cùm feciſſent, multa tum mancipia tum pecora ceperunt: atque die ſexto Chtyſopolin Chalcedoniæ *oppidum* pervenerunt; ibíque dies ſeptem manſerunt, cùm ſpolia *intereà* venderent.

---

1 Τοὔμπαλιν] Adi p. 421. n. 1.

2 Ἑκταῖοι] Reſpice p. 477. n. 6.

3 Τῆς Χαλκηδονίας] Conſule p. 126. n. 3.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Ζ'.

1 ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου ἔπραξαν οἱ Ελληνες μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα, ἐπεὶ Κῦρος ἐτελεύτησεν, ἐν τῇ πορείᾳ, μέχρις εἰς τὸν Πόντον ἀφίκοντο, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου [2] πεζοὶ ἐξιόντες [3] καὶ πλέοντες ἐποίησαν, μέχρις [4] ἔξω τοῦ ςόματος ἐγένοντο ἐν Χρυσοπόλει τῆς Ασίας, ϖάντα ἐν τῷ ϖρόσθεν λόγῳ δεδήλωται.

Εκ τούτου δὲ Φαρνάβαζος, [5] φοβούμενος τὸ ςράτευμα μὴ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀρχὴν ςρατεύηται, [6] πέμψας [7] πρὸς Αναξίβιον τὸν ναύαρχον, (ὁ δὲ ἔτυχεν ἐν Βυζαντίῳ ὤν) ἐδεῖτο διαβιβάσαι

QUæCUNQUE in expeditione cum Cyro *ſuperiorem in Aſiam ſuſceptâ* ad pugnam uſque geſſerint Græci, & quæ, poſteaquam occubuiſſet Cyrus, in itinere, donec in Pontum pervenirent, quæque è Ponto pedibus egreſſi & navigatione uſi fecerint, donec extra *Ponti* oſtium in *oppidum* Aſiæ Chryſopolin venerunt, *ea quidem* ſuperiore commentario expoſita ſunt omnia.

Poſt hæc Pharnabazus, cùm metueret nè *Græcorum* exercitus in ditionem ſuam bellum inferret, miſſis ad Anaxibium navarchum (is *autem* Byzantii *tum* fortè erat) legatis, rogabat ut exer-

---

1 Οσα μὲν δὴ &c.] Confer. p. 353. n. 1.

2 Πεζοὶ] Inſpice p. 479. n. 3. In MSto Eton. legitur πεζῇ.

3 Καὶ πλέοντες &c.] MS. Eton. καὶ ἐκπλέοντες ἐποίησαν, &c. Quidam etiam editi vet. exhibent ἐποίουν.

4 Ἔξω τοῦ ςόματος] Confer. p. 375. n. 1.

5 Φοβούμενος τὸ &c.] Refer ſis oculos ad p. 426. n. 6. Porrò, pro ἀρχὴν MS. Eton. repræſentat χώραν.

6 Πέμψας] Inſpice p. 499. n. 6.

7 Πρὸς Ἀναξίβιον] De quo vide p. 354.

τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ασίας, καὶ ὑπισχνεῖτο πάντα ποιήσειν αὐτῷ, ὅσα δέοι. Καὶ Αναξίβιος μετεπέμψατο τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τῶν στρατιωτῶν εἰς Βυζάντιον· καὶ ὑπισχνεῖτο, εἰ διαβαῖεν, μισθοφορὰν ἔσεσθαι τοῖς στρατιώταις. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι ἔφασαν [1] βουλευσάμενοι ἀπαγγελεῖν· Ξενοφῶν δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ἀπαλλάξοιτο ἤδη ἀπὸ τῆς στρατιᾶς καὶ βούλοιτο ἀποπλεῖν. Ο δὲ Αναξίβιος ἐκέλευσεν αὐτὸν [2] συνδιαβάντα, ἔπειτα οὕτως ἀπαλλάττεσθαι. Εφη οὖν ταῦτα ποιήσειν.

Σεύθης δὲ ὁ Θρᾷξ πέμπει [3] Μηδοσάδην, καὶ κελεύει Ξενοφῶντα συμπροθυμεῖσθαι ὅπως διαβῇ τὸ στράτευμα, καὶ ἔφη αὐτῷ ταῦτα συμπροθυμηθέντι οὐ μεταμελήσειν. Ο δ' εἶπεν, [4] Αλλὰ τὸ μὲν στράτευμα διαβήσεται· τούτου ἕνεκα μηδὲν

citum ex Aſiâ trajiceret, atque *adeò* pollicebatur ei ſe facturum omnia, quæcunque *fieri* oporteret. Et Anaxibius duces militúmque in cohortes diſtributorum præfectos *ad ſe* Byzantium arceſſivit; ac pollicitus eſt, ſi trajicerent, militibus *datum* fore ſtipendium. Et alii quidem ſe deliberatione *de re* habitâ *quid tandem ſtatuerint ei* renuntiaturos aiebant; at Xenophon ei dixit ab exercitu ſe jam diſceſſurum velléque *adeò indè* ſolvere. Anaxibius autem eum hortatus eſt ut unà *cum exercitu* trajectus ſic deinde demum *ab eo* diſcederet. Itaque ſe facturum hæc aiebat.

Cæterùm *intereà* Seuthes Thrax Medoſadem mittit, Xenophontémque *per eum* hortatur id operam ſtudioſè unà *cum ipſo* daret, ut exercitus trajiceret; aiebátque minimè futurum ut eum *facti* pœniteat, in id ſi alacri animo unà *cum ipſo* incubuerit. Exercitus utique, aiebat *Xenophon*, trajiciet: nec hujus *rei* cauſâ

---

[1] Βουλευσάμενοι ἀπαγγελεῖν] Sic rectè cum *Stephano* legitur. MS. Eton. & edit. quædam vet. dant βουλευσάμενοι ἀπαγγέλλειν: in *Leuncl.* etiam reperitur ἀπαγγέλλειν. Cæterum, obſervante *Steph.* cum ἔφασαν jungitur ἀπαγγελεῖν, perinde ac ſi diceretur ἔφασαν ἀπαγγελεῖν μετὰ τὸ βουλεύσασθαι.

[2] Συνδιαβάντα] In lexicis deeſt.

[3] Μηδοσάδην] Scribitur & Δημοσάδην.

[4] Ἀλλὰ τὸ μὲν &c.] Sic rectè *Steph.* & *Leuncl.* In MS. Eton. & vet. quibuſdam edit. peſſimè ſcribitur Ἀλλὰ τὸ μὲν στράτευμα οὐ διαβήσεται. *Muretus* legit Ἀλλὰ τὸ μὲν στράτευμά μοι διαβήσεται. Et *Steph.* quidem στράτευμα οὐ ex στράτευμά μοι detortum fuiſſe ſuſpicatus eſt.

[1] τελείτω μήτε ἐμοὶ, μήτε ἄλλῳ μηδενί. Ἐπειδὰν δὲ διαβῇ, ἐγὼ μὲν ἀπαλλάξομαι· πρὸς δὲ τοὺς διαμένοντας καὶ [2] ἐπικαιρίους ὄντας [3] προσφέρεσθαι, ὡς ἂν αὐτῷ δοκῇ.

Ἐκ τούτου διαβαίνουσι πάντες εἰς Βυζάντιον οἱ στρατιῶται· καὶ μισθὸν μὲν οὐκ ἐδίδου ὁ Ἀναξίβιος· [4] ἐκήρυξε δὲ, λαβόντας τὰ ὅπλα καὶ τὰ σκεύη τοὺς στρατιώτας ἐξιέναι, ὡς ἀποπέμψων τε ἅμα [5] καὶ ἀριθμὸν ποιήσων. Ἐνταῦθα οἱ στρατιῶται ἤχθοντο ὅτι οὐκ εἶχον ἀργύριον ἐπισιτίζεσθαι εἰς τὴν πορείαν, καὶ ὀκνηρῶς συνεσκευάζοντο.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν Κλεάνδρῳ [6] τῷ ἁρμοστῇ ξένος γεγενημένος, προσελθὼν ἠσπάζετο αὐτὸν, ὡς ἀποπλευσόμενος ἤδη. Ὁ δ' αὐτῷ λέγει, Μὴ ποιήσῃς ταῦτα· [7] εἰ δὲ μὴ, ἔφη, αἰτίαν ἕξεις· ἐπεὶ καὶ νῦν τινὲς ἤδη σὲ αἰτιῶνται, ὅτι οὐ ταχὺ ἐξέρπει

quidquam vel mihi, vel alii cuiquam pendat *neceſſe eſt*. Verùm quamprimùm trajecerit, equidem diſcedam: erga eos autem, qui *apud exercitum* manebunt & rebus conficiendis erunt idonei, *ſic* ſe gerat, ut ipſi viſum fuerit.

Exin milites univerſi in Byzantium trajiciunt; & ſtipendium quidem *iis* non dabat Anaxibius: at præconis voce edixit, ut ſumptis armis vaſiſque milites *oppido* excederent, quaſi eos dimittere ſimul & numerum inire vellet. Hic graviter ferebant milites ſe non habere pecuniam, quâ commeatum ad iter redimerent, atque adeò ſegniter vaſa colligebant.

Ac Xenophon Cleandro *Byzantii* præfecto hoſpitio junctus, adiit eum & ſalutavit, quaſi qui jam jam *indè* ſoluturus eſſet. At ille dicit ei, Nè feceris hoc: ſin aliter, inquit, culpâ teneberis; cùm nunc etiam tibi jam culpæ dent nonnulli, quod non celeri-

---

1 Τελείτω] Vide p. 232. n. 1.

2 Ἐπικαιρίους] Vide K. II. p. 322. n. 1.

3 Προσφέρεσθαι,] Vide p. 400. n. 3.

4 Ἐκήρυξε] Vide p. 483. n. 8.

5 Καὶ ἀριθμὸν ποιήσων] Vide p. 372. n. 6.

6 Τῷ ἁρμοστῇ ξένος] Vide p. 503. n. 1. Sub finem libri ſexti pag. 511. dixerat de ſeipſo Noſter & Cleandro, καὶ ξενίαν συνετίθεντο. Adi p. 115. n. 2.

7 Εἰ δὲ μὴ] Vide p. 430. n. 4.

τὸ στράτευμα. Ὁ δ' εἶπεν, Ἀλλ' αἴτιος μὲν ἔγωγε οὐκ εἰμὶ τούτου, οἱ δὲ στρατιῶται αὐτοὶ [1] ἐπισιτισμοῦ δεόμενοι, καὶ οὐκ ἔχοντες, διὰ τοῦτο ἀθυμοῦσι [2] πρὸς τὴν ἔξοδον. [3] Ἀλλ' ὅμως, ἔφη, ἐγώ σοι συμβουλεύω ἐξελθεῖν μὲν ὡς πορευσόμενον· ἐπειδὰν δ' ἔξω γένηται τὸ στράτευμα, τότε ἀπαλλάττεσθαι. Ταῦτα τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἐλθόντες πρὸς Ἀναξίβιον διαπραξόμεθα οὕτως. Ἐλθόντες ἔλεγον ταῦτα. Ὁ δ' ἐκέλευσεν οὕτω ποιεῖν,[4] καὶ τὴν ταχίστην ἐξιέναι συνεσκευασμένους· καὶ [5] προσανειπεῖν, ὃς ἂν μὴ παρῇ [6] εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ τὸν ἀριθμόν, ὅτι [7] αὐτὸς αὑτὸν αἰτιάσεται. [8] Ἐντεῦθεν ἐξῄεσαν οἵ τε στρατηγοὶ πρῶτον, καὶ οἱ ἄλλοι. Καὶ ἤδη τε πάντες πλὴν ὀλίγων ἔξω ἦσαν, καὶ Ἐτεόνικος εἱστήκει παρὰ τὰς πύλας, ὡς, ὁπόταν ἔξω γένωνται πάντες, ἀποκλείσων τὰς πύλας, καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβαλῶν.

tèr *ſed ex oppido velut* rependo egreditur exercitus. Et *Xenophon*, At ego certè quidem, ait, ejus *rei* non ſum auctor; verùm milites ipſi quòd commeatu egeant, nec *quidquam* habeant, idcircò ſegnibus ſunt ad exeundum animis. At ego tamen, inquit *Cleander*, id tibi conſilii do ut, quaſi proficiſci *cum iis* velis, *oppido* exeas: cúmque extra *id* fuerint, tum *demùm* diſcedas. Hæc ergo, ait Xenophon, ad Anaxibium profecti ità conficiamus. *Ad quem* cùm veniſſent exponebant ea. Hortatus autem eſt ille ut ità facerent, ac quamprimùm collectis vaſis exirent *copiæ*; atque inſuper denuntiandum curarent futurum, ut is qui recenſui *agendo* numeróque *ineundo* non interfuerit, ſeipſum culpâ oneret. Mox deinde duces primùm exiêrunt, ac *poſteà* cæteri. Jámque adeò omnes, præter paucos, extra *oppidum* erant, & Eteonicus ad portas ſtabat, ut, cùm egreſſi eſſent omnes, portas occluderet, ac peſſulum obderet.

---

[1] Ἐπισιτισμοῦ] *Heſych.* Ἐπισιτισμὸν, ἐφοδιασμόν.

[2] Πρὸς τὴν ἔξοδον.] Vide p. 364. n. 1.

[3] Ἀλλ' ὅμως &c.] Ità edit. *Steph.* & *Leuncl.* In *Flor.* aliiſque libris legitur Ἀλλ' ὁ μὲν ἔφη &c.

[4] Καὶ τὴν ταχίστην] Vide p. 292. n. 2.

[5] Προσανειπεῖν.] In lexicis non comparet.

[6] Εἰς τὴν ἐξέτασιν] Vide p. 372. n. 6.

[7] Αὐτὸς αὑτὸν &c.] Sic *Steph.* & *Leuncl.* In edit. vet. ſcribitur αὐτὸς αὐτὸν &c.

[8] Ἐντεῦθεν] Vide p. 498. n. 1.

Ο δὲ Αναξίβιος, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς λοχαγοὺς, [1] ἔλεγε, Τὰ μὲν ἐπιτήδεια, ἔφη, λαμβάνετε ἐκ τῶν Θρᾳκίων κωμῶν· (εἰσὶ δὲ αὐτόθι πολλαὶ κριθαὶ καὶ πυροὶ, καὶ τἄλλα τὰ ἐπιτήδεια) λαβόντες δὲ πορεύεσθε εἰς τὴν Χεῤῥόνησον, ἐκεῖ δὲ Κυνίσκος ὑμῖν μισθοδοτήσει. Επακούσαντες δέ τινες τῶν στρατιωτῶν ταῦτα, ἢ καὶ τῶν λοχαγῶν τις, [2] διαγγέλλει εἰς τὸ στράτευμα. Καὶ οἱ μὲν στρατηγοὶ ἐπυνθάνοντο περὶ τοῦ Σεύθου, πότερα πολέμιος εἴη ἢ φίλος· καὶ πότερα [3] διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους δέοι πορεύεσθαι, ἢ κύκλῳ διὰ μέσης τῆς Θρᾴκης.

[4] Εν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα διελέγοντο, [5] οἵ γε στρατιῶται ἀναρπάσαντες τὰ ὅπλα [6] θέουσι δρόμῳ πρὸς τὰς πύλας, ὡς πάλιν [7] πρὸς τὸ τεῖχος εἰσιόντες. Ο δὲ Ετεόνικος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ὡς εἶδον

Anaxibius autem, convocatis ducibus & cohortium præfectis, Commeatus, inquit, è vicis Thraciis ſumite; (eſt ibi utique multum hordei triticiſque, & aliæ res neceſſariæ) *quos* cùm ſumpſeritis in Cherroneſum pergite, atque illic Cyniſcus ſtipendium vobis numerabit. Hæc cùm fortè audiſſent militum nonnulli, vel è cohortium etiam præfectis aliquis ad exercitum effert. Et duces quidem de Seuthe percontabantur, utrùm hoſtis eſſet an amicus: ac utrùm iter per montem ſacrum ſit faciendum, an circulatim per mediam Thraciam.

Dum illi de his inter ſe colloquebantur, milites correptis armis curſu ad *oppidi* portas tendunt, quaſi rurſus intrà muros ingredi vellent. At Eteonicus & qui cum eo *erant*, ut adcurrentes προσθέοντας τοὺς ὁπλίτας, συγκλείουσι τὰς πύλας, καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβάλλουσιν. Οἱ δὲ στρατιῶται ἔκοπτον τὰς πύλας, καὶ ἔλεγον ὅτι ἀδικώτατα πάσχοιεν ἐκβαλλόμενοι εἰς τοὺς πολεμίους· καὶ κατασχίσειν τὰς πύλας ἔφασαν, εἰ μὴ ἑκόντες ἀνοίξουσιν. Ἄλλοι δ' [1] αὐτῶν ἔθεον παρὰ τὴν θάλατταν, καὶ [2] παρὰ τὴν χηλὴν τοῦ τείχους [3] ὑπερβάλλουσιν εἰς τὴν πόλιν· ἄλλοι δ' οἳ ἐτύγχανον [4] ἔνδον ὄντες τῶν στρατιωτῶν, ὡς ὁρῶσι τὰ ἐπὶ ταῖς πύλαις πράγματα, διακόψαντες ταῖς ἀξίναις τὰ κλεῖθρα, ἀναπεταννύουσι τὰς πύλας· οἱ δ' εἰσπίπτουσιν.

---

[1] Ἔλεγε, Τὰ μὲν — ἔφη.] Vide p. 456. n. 4.

[2] Διαγγέλλει εἰς &c.] Eadem eſt loquendi ratio, quæ reperitur Joh. VIII. 26. — ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον. Fruſtrà itaque fuit Cl. *Millius* Prolegom. N. Teſt. pag. 21. cùm hanc quoque phraſin Solœciſmis ſuis adnumeravit.

[3] Διὰ τοῦ ἱεροῦ &c.] *Scholiaſt.* ad *Apollon. Rhod.* Argon. lib. 2. v. 1017. adnotatis de monte ſacro, cujus meminit Noſter p. 337. addit, ἔτι καὶ ἄλλο ἱερὸν ὄρος Θρᾴκης. De his plura in *Diſſertat. Geogr.*

[4] Ἐν ᾧ] Adi p. 360. n. 3.

[5] Οἵ γε &c.] Sic legendum conjecit *Steph.* Vulgò, οἱ δὲ &c.

[6] Θέουσι δρόμῳ] Vide p. 83. n. 4.

[7] Πρὸς τὸ τεῖχος] MS. Eton. εἰς τὸ τεῖχος &c.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ὡς εἶδε τὰ γιγνόμενα, δείσας μὴ ἐφ' ἁρπαγὴν τράποιτο τὸ στράτευμα, καὶ ἀνήκεστα κακὰ γένοιτο τῇ πόλει, καὶ αὐτῷ, καὶ τοῖς στρατιώταις, ἔθει, καὶ συνεισπίπτει εἴσω τῶν πυλῶν σὺν τῷ ὄχλῳ. Οἱ δὲ Βυζάντιοι, ὡς εἶδον τὸ στράτευμα βίᾳ εἰσπίπτον, φεύγουσιν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, οἱ μὲν εἰς τὰ πλοῖα, οἱ δὲ

viderunt gravis armaturæ milites, portas occludunt, ac peſſulum obdunt. Milites autem portas pulſabant, ſéque graviſſimâ aiebant injuriâ adfici, qui hoſtibus objicerentur; ac diffiſſuros ſe portas aiebant, niſi *eas* ſponte ſuâ aperirent. Ex iis verò alii ad mare currebant, & juxta muri chelen in urbem evadunt: alii de militibus qui intus fortè erant, ut quid ad portas ageretur viderunt, aſciis ubi clauſtra perſcidiſſent, portas patefaciunt: illique *adeò* irrumpunt.

Xenophon, cùm quid accideret videret, veritus nè ad *urbis* direptionem ſe converteret exercitus, atque *indè* mala graviſſima in urbem, & ſeſe, & milites *ipſos* redundarent, currebat *ipſe*, & cum turbâ intrà portas unà irruit. At Byzantii, ut vi exercitum *in urbem* irruere viderunt, de foro in naves alii, alii doοἴκαδε· ὅσοι δὲ ἔνδον ἐτύγχανον ὄντες, ἔξω· οἱ δὲ καθεῖλκον [1] τὰς τριήρεις, ὡς ἐν ταῖς τριήρεσι σώζοιντο· πάντες δὲ ᾤοντο ἀπολωλέναι, ὡς ἑαλωκυίας τῆς πόλεως. Ὁ δὲ Ἐτεόνικος εἰς τὴν [2] ἄκραν ἀποφεύγει. Ὁ δὲ Ἀναξίβιος καταδραμὼν ἐπὶ τὴν θάλατταν, ἐν ἁλιευτικῷ πλοίῳ περιέπλει εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ εὐθὺς μεταπέμπεται ἐκ Χαλκηδόνος φρουρούς· οὐ γὰρ [3] ἱκανοὶ ἐδόκουν εἶναι οἱ ἐν τῇ ἀκροπόλει σχεῖν τοὺς ἄνδρας.

---

[1] Αὐτῶν] In MSto Eton. deest.

[2] Παρὰ τὴν χηλὴν] *Schol.* ad *Thucyd.* l. 1. c. 63. Χηλὴ, inquit, καλοῦνται οἱ ἐμβεβλημένοι τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιτο· ὠνόμασται δὲ παρὰ τὸ ἐοικέναι χηλῇ βοός. Sic & *Suid.* ad v. Adde *J. Poll.* l. 1. ſegm 102. n. 22.

[3] Ὑπερβάλλουσιν] MS. Eton. dat ὑπερβαίνουσιν, ex interpretamento. Vide p. 263. n. 6.

[4] Ἔνδον] Vide p. 313. n. 1.

Οἱ δὲ στρατιῶται ὡς εἶδον τὸν Ξενοφῶντα, προσπίπτουσιν αὐτῷ πολλοὶ, καὶ λέγουσι, Νῦν [4] σοι ἔξεστιν, ὦ Ξενοφῶν, ἀνδρὶ γενέσθαι. [5] Ἔχεις πόλιν, ἔχεις τριήρεις, ἔχεις χρή-

mum fugiunt; ac quotquot intus erant, foras *exeunt*: alii triremes deducebant, ut in triremibus incolumes evaderent: omnes periiſſe ſe putabant, tanquam ſi urbs capta eſſet. In arcem autem fugit Eteonicus. Et Anaxibius ad mare cùm decurriſſet, navigio piſcatorio in urbis arcem circumvehebatur, ac ſtatim è Chalcedone præſidiarios *milites* arceſſit: neque enim ii, qui erant in arce, virorum *iſtorum* impetum ſuſtinere poſſe videbantur.

At milites ubi Xenophontem viderunt, frequentes ad eum adcurrunt, atque *ità* adloquuntur, Nunc tibi licet, Xenophon, virum te præbere. Urbem habès, habes triremes, habes pecuμάτων, ἔχεις ἄνδρας τοσούτους. Νῦν, εἰ βούλοιο, σύ τε ἡμᾶς ὀνήσαις, καὶ ἡμεῖς σὲ [1] μέγαν ποιήσαιμεν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, Ἀλλ' εὖ τε λέγετε, καὶ ποιήσω ταῦτα. Εἰ δὲ τούτων ἐπιθυμεῖτε, [2] θέσθε τὰ ὅπλα ἐν τάξει ὡς τάχιστα· βουλόμενος αὐτοὺς κατηρεμῆσαι, καὶ αὐτὸς παρηγγύα ταῦτα, καὶ τοὺς ἄλλους ἐκέλευσε παρεγγυᾶν, καὶ τίθεσθαι τὰ ὅπλα. Οἱ δὲ, αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν ταττόμενοι, οἵ τε ὁπλῖται ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ εἰς πεντήκοντα ἐγένοντο, καὶ οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ κέρας [3] ἑκάτερον παραδεδραμήκεσαν. Τὸ δὲ χωρίον [4] οἷον κάλλιστον ἐκτάξασθαί ἐστι, τὸ Θρᾴκιον καλούμενον, ἔρημον οἰκιῶν καὶ πεδινόν. Ἐπεὶ δὲ [5] ἔκειτο τὰ ὅπλα, καὶ κατηρεμήθησαν, συγκαλεῖ Ξενοφῶν τὴν στρατιὰν, καὶ λέγει τάδε,

---

[1] *Τὰς τριήρεις, ὡς ἐν ταῖς &c.*] Similiter paullò ſuprà p. 517. *καὶ Ἐτεόνικος εἱστήκει παρὰ τὰς πύλας, ὡς — ἀποκλείσων τὰς πύλας, &c.* Apud Latinos uſitata eſt eadem loquendi ratio. Vide ſis *Sanct.* Min. l. 2. c. 9.

[2] *Ἄκραν — ἀκρόπολιν*] Prior vox ab *Amaſæo* redditur *promontorium*, poſterior, *arcem.* Utramque voce *arcem* rectiùs, opinor, *Leuncl.* expreſſit. *Heſych.* *Ἄκρα, ἀκρόπολις.* *Tho. Magiſt.* *Οὐ μόνον ἄκρα πόλις ἡ ἀκρόπολις, ἀλλὰ καὶ ἄκρα μόνον.* *Phavorin.* *Ἄκρα, ἀκρόπολις. Ἄκρα πόλις ἀντὶ τοῦ ἀκρόπολις λέγομεν, καὶ ἄκρα μόνον.* Eadem itidem loca Noſter verbis diverſis deſignavit ſuprà p. 391. ubi vide n. 4.

[3] *Ἱκανοὶ*] Vide p. 502. n. 7.

[4] *Σοὶ ἔξεστιν — ἀνδρὶ γενέσθαι.*] Eâdem conſtructione uſus eſt Noſter p. 209. *ὡς ἀγαθοῖς νῦν ἡμῖν ἀνδράσιν εἶναι.* Et *Plato* de Repub. l. 2. haud ità longè ab init. *καὶ αὐτῷ* (Gygi) *οὕτω συμβαίνειν, στρέψαντι μὲν εἴσω τὴν σφενδόνην, ἀδήλῳ γίγνεσθαι· ἔξω δὲ, δήλῳ.* *Ariſtot.* etiam Ethic. Nicom. l. 3. c. 7. *ἐφ᾽ ἡμῖν ἐστι τὸ ἐπιεικέσιν καὶ φαύλοις εἶναι.* Et *Ælian.* H. V. l. 9. c. 9. *Ἐξῆν δὲ αὐτῷ καὶ σοφῷ εἶναι &c.* Eandem & Latini uſurpârunt: *Cicer.* Tuſc. Diſput. l. 1. c. 15. *Licuit eſſe otioſo Themiſtocli* — Adde ſis *Sanct.* Min. l. 4. c. 12. Cæterùm, de vi vocis *ἀνὴρ* vide ſuprà p. 67. n. 1.

[5] *Ἔχεις πόλιν, &c.*] Sic ſuprà p. 205. unâ eâdémque voce orationem pulchrè inchoatam vidimus: ubi vide n. 4. p. 204. Cæterùm, eſſe hujuſmodi repetitionum apud *Ciceronem* exempla notiſſimum eſt.

“[6] Οτι μὲν ὀργίζεσθε, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, καὶ νομίζετε

niam, tot viros habes. Nunc, ſi volueris, & tu nobis utilitatem adferre poteris, & nos te magnum efficere. Reſpondit ille, Enimverò rectè loquimini, atque hæc faciam. Verùm ſi hæc expetitis, quamprimùm in ordine armati conſiſtite: quòd volebat *utique* eos pacare, *ideò* tum ipſe cohortatione hâc utebatur, tum alios *duces eâdem* cohortatione uti, atque ut *milites ſui* armati conſiſterent *curare*, juſſit. Illi ſponte ſuâ ſeſe inſtruentes, brevi tempore gravis armaturæ milites in quinquagenos erant diſpoſiti, & peltaſtæ ad utrumque cornu curſu ſe receperant. Locus *is*, qui Thracius adpellatur, ad ſtruendam aciem quàm pulcherrimus eſt, ab ædibus vacuus & campeſtris. Poſteaquam arma ritè diſpoſita, *militéſ*que pacati erant, Xenophon convocat exercitum, & hâc oratione uſus eſt,

“Vos quidem, milites, iraſci, & exiſtimare gravi vos, quippe

---

[1] *Μέγαν*] Adi p. 209. n. 2.

[2] *Θέσθε τὰ ὅπλα*] Vide p. 486. n. 7. & p. 280. n. 5.

[3] *Ἑκάτερον*] MS. Eton. edit. *Flor.* aliique dant ἑκατέρωθεν. Rectiùs legitur cum *Æmil.* & *Leuncl.* ἑκάτερον.

[4] *Οἷον κάλλιστον*] Sic ſuprà p. 340. χωρίον οἷον χαλεπώτατον.

[5] *Ἔκειτο τὰ ὅπλα,*] Vide p. 280. n. 3.

[6] *Οτι μὲν ὀργίζεσθε, ὦ* &c.] De artificio hujus orationis vide Clar. *Blackw.* Claſſ. Sacr. v. 1. p. 112. edit. 1. Adde omnino *Chionis* epiſt. de Byzantio à Xenophonte conſervato.

“ δεινὰ πάσχειν ἐξαπατώμενοι, οὐ θαυμάζω. Ἐὰν δὲ τῷ θυμῷ
“ χαριζόμενοι, καὶ Λακεδαιμονίους τοὺς αἰτίους [1] τῆς
“ ἐξαπάτης τιμωρησώμεθα, καὶ τὴν πόλιν τὴν [2] οὐδὲν αἰτίαν
“ διαρπάσωμεν, ἐνθυμήθητε ἃ ἔσται ἐντεῦθεν. Πολέμιοι
“ μὲν ἐσόμεθα ἀποδεδειγμένοι Λακεδαιμονίοις τε καὶ τοῖς συμμάχοις·
“ οἷος δὲ ὁ πόλεμος ἂν γένοιτο, εἰκάζειν δὴ πάρεστιν,
“ ἑωρακότας καὶ ἀναμνησθέντας τὰ νῦν δὴ γεγενημένα. Ἡμεῖς
“ γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι [3] εἰσήλθομεν εἰς τὸν πόλεμον πρὸς τοὺς
“ Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμάχους, ἔχοντες τριήρεις, τὰς μὲν
“ ἐν θαλάττῃ, τὰς δ' [4] ἐν τοῖς νεωρίοις, οὐκ ἐλάττους τετρακοσίων,
“ ὑπαρχόντων δὲ πολλῶν χρημάτων ἐν τῇ πόλει, καὶ προσόδου οὔσης

“ fraude deceptos, injuriâ adfici, non miror. At iræ ſi obſequamur,
“ & de Lacedæmoniis qui adſunt ob fraudem poenas ſumamus,
“ urbémque nihil culpandam diripiamus, quæ deinde *ſecutura*
“ ſint apud animos veſtros expendite. Hoſtes ſanè tum
“ Lacedæmoniis tum ſociis *eorum* palam facti erimus: ac bellum
“ quale futurum ſit, jam *iis* licet conjicere, qui & viderunt &
“ memoriâ repetunt *ea*, quæ non ità pridem acciderunt. Nos
“ utique Athenienſes bellum adverſus Lacedæmonios *eorúm*que
“ ſocios ſuſcepimus, cùm in mari alias, alias in navalibus triremes,
“ non pauciores quadringentis haberemus; cùmque magna
“ eſſet in urbe *noſtra* pecuniæ copia, eſſet etiam reditus quotan-

---

[1] Τῆς ἐξαπάτης &c.] Supple ὑπὲρ: quæ itidem exaudienda eſt præpoſitio *Heſiod.* Ἔργ. v. 329. [illegible] &c. *Euripid.* Oreſt. v. 749. — ἴσως σοὶ θυγατρὸς θυμούμενος. *Homer.* Il. γ'. v. 366. Ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος. *Euſtath.* p. 424. edit. *Rom.* ἤγουν, ὑπὲρ τῆς κακίας. [illegible] *Iſocrat.* Panegyr. p. 73. edit. *Steph.* [illegible] οἱ πατέρες ἡμῶν Μηδισμοῦ Θηβαίους [illegible] i. e. ὑπὲρ Μηδισμοῦ.

[2] Οὐδὲν αἰτίαν] Plenè, κατ' οὐδὲν &c. Similiter *Homer.* Il. α'. v. 153.
— οὔ τί μοι αἴτιοί εἰσι.

[3] Εἰσήλθομεν εἰς τὸν &c.] Similiter dicitur *Thucyd.* l. 5. c. 36. ἐς πόλεμον ἐπελθεῖν. Bellum autem, opinor, vult illud, quod apud Ægos flumen confecit Lyſander, claſſis Athenienſium potitus, anno ante natum Chriſtum 403. Vide ſis *C. Nep.* in Lyſand. & *Juſtin.* l. 5. c. 6. & ſeq. & Noſtrum *Hiſt. Gr.* l. 2. ſub init.

[4] Ἐν τοῖς νεωρίοις.] *Heſych.* Νεώρια, [illegible]. *Harpocrat.* [illegible] *Phavor.* [illegible]

“κατ' ἐνιαυτὸν ¹ ἀπό τε τῶν ἐνδήμων καὶ ἐκ τῆς ὑπερορίας, “οὐ μεῖον χιλίων ταλάντων· ἄρχοντές τε τῶν νήσων ἁπασῶν, “καὶ ἔν τε τῇ Ἀσίᾳ πόλεις πολλὰς ἔχοντες, καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ “ἄλλας τε πολλὰς, καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Βυζάντιον, ὅπου νῦν “ἐσμὲν, ἔχοντες, κατεπολεμήθημεν οὕτως, ὡς ² πάντες ἐπίστασθε. Νῦν δὲ δὴ ³ τί οἰόμεθα παθεῖν, Λακεδαιμονίων μὲν “καὶ τῶν Ἀχαιῶν συμμάχων ὑπαρχόντων, Ἀθηναίων δὲ, καὶ ὅσοι “ἐκείνοις τότε ἦσαν σύμμαχοι, πάντων ⁴ προσγεγενημένων; “Τισσαφέρνους δὲ, καὶ τῶν ⁵ ἐπὶ θαλάττῃ ἄλλων βαρβάρων πάντων πολεμίων ἡμῖν ὄντων, πολεμιωτάτου δ' αὐτοῦ ⁶ τοῦ ἄνω “βασιλέως; ⁷ ὃν ἤλθομεν ἀφαιρησόμενοί τε τὴν ἀρχὴν, καὶ ἀποκτενοῦντες, εἰ δυναίμεθα. ⁸ Τούτων δὴ πάντων ὁμοῦ ὄντων, ἔστι τις

“nis tam de civibus quàm de locis extèris, non minùs mille ta-“lentorum; *iidémque* inſulis omnibus imperaremus, & urbes “multas in Aſiâ teneremus, in Europâ multas etiam alias, atque “hoc ipſum *adeò* Byzantium, ubi nunc ſumus, teneremus, ità “*tamen* debellati ſumus, utì nôſtis omnes. Jam verò quid *nos* “ſubituros exiſtimamus, cùm Lacedæmonii & Achæi ſocietate “juncti ſint, cùm *ad hos* Athenienſes etiam, & quotquot illis “tum erant ſocietate conjuncti, acceſſerint omnes? cùm Tiſſa-“phernes, cæteríque barbari omnes maris adcolæ nobis hoſtes “ſint, cùm maximè hoſtili ſit in nos animo rex ipſe ſuperioris “Aſiæ? quem imperio ſpoliatum &, ſi potuiſſemus, etiam in-“terfectum venimus. His utique omnibus conjunctis, ecquis

---

[1] Ἀπό τε τῶν ἐνδήμων &c.] MS. Eton. ἀπό τε τῶν ἐν δήμῳ. Cæterùm, cum ὑπερορίας intellige γῆς vel χώρας. *Heſych.* & *Phavor.* Ὑπερόριος, ἐκτὸς τῶν ὁρίων.

[2] Πάντες ἐπίστασθε.] MS. Eton. πάντες ὑμεῖς ἐπίστασθε.

[3] Τί οἰόμεθα] Idem MS. τί ἂν οἰόμεθα &c.

[4] Προσγεγενημένων;] Edit. vet. προσγεγενημένων; quam perperam ſequutus eſt *Amaſ.* MS. Eton. προσγεγενημένων. Legitur etiam, teſte *Stephano*, [illegible]. Idem optimè reponendum curavit [illegible].

[5] Ἐπὶ θαλάττῃ] Vide p. 36. n. 4.

[6] Τοῦ ἄνω βασιλέως] Vide p. 1. n. 1.

[7] Ὃν ἤλθομεν ἀφαιρησόμενοι] Vide p. 397. n. 5.

[8] Τούτων δὴ πάντων &c.] *Amaſ.* vertit, *Hæc cùm nobis ſimul omnia adverſentur* &c. Minùs peritè. Voces enim iſtæ reſpiciunt Lacedæmonios, Achæos, alióſque modò memoratos.

“ οὕτως ἄφρων, ὅστις οἴεται ἂν ἡμᾶς περιγενέσθαι; Μὴ, πρὸς θεῶν, “ μαινώμεθα, μηδὲ αἰσχρῶς ἀπολώμεθα, πολέμιοι ὄντες καὶ ταῖς “ πατρίσι, καὶ τοῖς [1] ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις τε καὶ [2] οἰκείοις. Ἐν γὰρ “ ταῖς πόλεσιν εἰσὶ πάντες, ταῖς ἐφ' ἡμᾶς [3] στρατευσομέναις· καὶ “ δικαίως· εἰ βάρβαρον μὲν πόλιν οὐδεμίαν ἠθελήσαμεν κατασχεῖν, [4] καὶ ταῦτα, κρατοῦντες· Ελληνίδα δὲ, εἰς ἣν πρῶτον ἤλ- “ θομεν πόλιν, ταύτην [5] ἐξαλαπάξομεν. Ἐγὼ μὲν τοίνυν εὔχομαι, “ πρὶν ταῦτα ἐπιδεῖν ὑφ' ἡμῶν γενόμενα, μυρίας ἐμέ γε κατὰ “ τῆς γῆς ὀργυιὰς γενέσθαι. Καὶ ὑμῖν συμβουλεύω, Ελληνας ὄντας, “ τοῖς Ελλήνων προεστηκόσι πειθομένους πειρᾶσθαι τῶν δικαίων τυγ- “ χάνειν. Εὰν δὲ μὴ δύνησθε ταῦτα, ἡμᾶς δεῖ ἀδικουμένους τῆς [6] γοῦν

“ tam demens eſt, qui nos ſuperiores evaſuros exiſtimet? Nè, “ per deos, inſaniamus, néve turpiter pereamus, dum & patribus, & amicis noſtris propinquiſque hoſtes reddimur. Nam “ in *illis hi* ſunt omnes civitatibus, quæ bellum nobis illaturæ “ ſunt; ac jure *ſanè:* ſi nullam quidem urbem barbaram, idque, “ victoriâ potiti, voluerimus occupare; Græcam verò, in quam “ primùm venimus urbem, eam vaſtaverimus. Equidem opto, “ priuſquam hæc à nobis facta videam, me ſanè decies mille orgyias infra terram eſſe *detruſum*. Vobis etiam id conſilii dabo “ ut, cùm Græci ſitis, ſalvo erga eos qui ſunt Græcorum principes obſequio, jus obtinere conemini. Quòd ſi id *obtinere* “ non poteritis, *hoc tamen* nobis, injuriâ licèt adficiamur, curæ

---

[1] Ἡμετέροις αὐτῶν] Similiter *Homer.* Il. γ'. v. 180. Δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, &c. Eandem loquendi formam uſurpâſſe Latinos docebit *Sanct.* Min. l. 2. c. 13.

[2] Οἰκείοις] Vide p. 223. n. 4.

[3] Στρατευσομέναις.] Hanc ſcripturam ex MSto Eton. reſtitui. Vulgò legitur στρατευομέναις.

[4] Καὶ ταῦτα,] *Æſchin.* dial. 2. ſect. 13. — πότερον ἐπιμελητέον ἐπὶ τούτῳ ὡς ὠφελίμου ὄντος, ἢ οὔ, καὶ ταῦτα, ὃ νῦν &c. Id. dial. 3. ſect. 2. — καὶ ταῦτα, ἐφ' ὅσα παραγγέλλων. Adde p. 461. n. 3. Heb. XI. 12.

[5] Ἐξαλαπάξομεν.] Ex poëticis illis eſt, quibus ſæpenumerò utitur Xenophon. In edit. vet. malè ſcribitur ἐξαλαπάξωμεν.

[6] Γοῦν Ἑλλάδος μὴ &c.] Suprà p. 503. rem ferè eandem his expreſſit vocibus, Οὔκουν δεῖ — ἡμᾶς — τῆς Ἑλλάδος ἀποστερηθῆναι, &c. Placuit hic quoque Noſtro poëticum adhibere verbum, quo & alibi uſus eſt, pro communi στερεῖσθαι.

“ Ἑλλάδος μὴ στέρεσθαι. Καὶ νῦν μοι δοκεῖ [1] πέμψαντας Ἀναξιβίῳ εἰπεῖν ὅτι ἡμεῖς οὐδὲν βίαιον ποιήσοντες παρεληλύθαμεν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ', ἢν μὲν δυνώμεθα, παρ' ὑμῶν ἀγαθόν τι [2] εὑρίσκεσθαι· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ δηλώσοντες ὑμῖν ὅτι οὐκ ἐξαπατώμενοι, ἀλλὰ πειθόμενοι ἐξερχόμεθα.”

Ταῦτα ἔδοξε· καὶ πέμπουσιν [3] Ἱερώνυμόν τε Ἠλεῖον ἐροῦντα ταῦτα, καὶ Εὐρύλοχον Ἀρκάδα, καὶ Φιλήσιον Ἀχαιόν. Οἱ μὲν ταῦτα ᾤχοντο ἐροῦντες. Ἔτι δὲ [4] καθημένων τῶν στρατιωτῶν, [5] προσέρχεται Κυρατάδης Θηβαῖος, [6] ὃς οὐ φεύγων τὴν Ἑλλάδα περιῄει, ἀλλὰ [7] στρατηγιῶν,

“ eſſe oportet, ut ne Græciâ ſaltem exulemus. Atque hoc tempore cenſeo miſſis nuntiis Anaxibio ſignificandum, non ut vi uteremur ullâ in urbem *hanc* nos rediiſſe, ſed ut, ſi poterimus, commodi aliquid à vobis conſequeremur: ſin minùs, ut ſaltem vobis oſtenderemus nos non dolo deceptos, ſed parendi ſtudio exceſſiſſe.”

Hæc *omnibus* fieri placuit: atque *adeò* mittunt Hieronymum Eleum, qui hæc exponeret, & Eurylochum Arcadem, & Phileſium Achæum. Hi quidem hæc ut exponerent abiêrunt. Dum milites *eodem* adhuc *loco* manebant, Cyratades Thebanus *ad eos* accedit, qui non Græciæ exul huc illuc vagabatur, ſed muneris καὶ [1] ἐπαγγελλόμενος, εἴ τις ἢ πόλις ἢ ἔθνος στρατηγοῦ δέοιτο· καὶ τότε προσελθὼν ἔλεγεν ὅτι ἕτοιμος εἴη ἡγεῖσθαι αὐτοῖς [2] εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον τῆς Θρᾴκης, ἔνθα [3] πολλὰ καὶ ἀγαθὰ λήψοιντο· [4] ἔς τε δ' ἂν μολῶσιν, εἰς ἀφθονίαν παρέξειν ἔφη καὶ σῖτα καὶ ποτά.

---

[1] Πέμψαντας &c.] Vide p. 499. n. 6.

[2] Εὑρίσκεσθαι·] Quo ſenſu venit id verbi *Ælian.* H. V. l. 3. c. 17. καὶ αὐτοὶ συστασίαν εὕροντο. Confer Matt. XI. 29. XVI. 25. Luc. I. 30. Apud Latinos ſimiliter *invenire* valet *acquirere, conſequi,* &c.

[3] Ἱερώνυμόν τε &c.] Hujus ſuprà meminit p. 197. alterius, p. 280. tertii, p. 303.

[4] Καθημένων τῶν &c.] *Thucyd.* l. 4. c. 124. ἐβούλοντο ἀπελθεῖν ἐπὶ τὰς τοῦ *Ἀρραβαίου* κώμας, καὶ μὴ καθῆσθαι. Schol. Καὶ μὴ καθῆσθαι] ἀργοὺς εἶναι. Eadem nonnunquam eſt apud Latinos vis τοῦ *ſedere.*

[5] Προσέρχεται Κυρατάδης &c.] Mox infrà legimus — καὶ τότε προσελθὼν *&c.* quâ de repetitione vide p. 503. n. 4. Cæterùm, in MSto Eton. ſcribitur Κοιρατάδης.

[6] Ὃς οὐ φεύγων τὴν Ἑλλάδα, &c.] *Leuncl.* vertit — *qui non exilii causâ per Græciam hinc indè oberrabatur*: habet *Amaſ.* etiam — *Græciam peragrabat*: utroque peperam, uti mihi quidem videtur, jungente voces τὴν Ἑλλάδα cum περιῄει. quas jure optimo φεύγων ſibi vindicat.

[7] Στρατηγιῶν,] MS. Eton. στρατηγῶν. malè. *Heſych.* Στρατηγιᾷν, τὸ ἐπιθυμεῖν τοῦ στρατηγεῖν. Repoſuerim, στρατηγίας. *Suid.* Στρατηγιᾷν, ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίας, καὶ στρατηγιῶντα, στρατηγίας ὀρεγόμενον.

Ἀκούουσι ταῦτα οἱ στρατιῶται, καὶ τὰ παρὰ Ἀναξιβίου ἅμα ἀπαγγελλόμενα· ἀπεκρίνατο γὰρ ὅτι πειθομένοις αὐτοῖς οὐ μεταμελήσει, ἀλλὰ [5] τοῖς τε οἴκοι τέλεσι ταῦτα ἀπαγγελεῖ, καὶ αὐτὸς βουλεύσοιτο περὶ αὐτῶν ὅ,τι δύναιτο ἀγαθόν. Ἐκ τούτου οἱ στρατιῶται τόν τε Κυρατάδην δέχονται στρατηγὸν, καὶ ἔξω τοῦ τείχους ἀπῆλθον. Ὁ δὲ Κυρατάδης [6] συντάσσεται αὐτοῖς εἰς τὴν ὑστεραίαν

imperatorii cupidus, & ultro ſe offerens, ſi qua vel civitas vel natio ducis egeret: *iſ*que *adeò ad eos* cùm id temporis acceſſiſſet, paratum ſe eſſe aiebat ad deducendum eos in *locum* Thraciæ, qui Delta adpellatur, ubi multa bona eſſent nacturi: ac dum iter facerent, *ipſis* ſe tum eſculenta tum potulenta copiosè ſuppeditaturum.

Audiunt hæc milites, ſimúlque ea quæ ab Anaxibio renuntiabantur: *is* enim futurum reſpondit, ut ipſos obedientiæ nequaquam pœniteret, ſed hæc ſe patriæ magiſtratibus renuntiaturum, ipſúmque eorum commodo quàm poſſet optimè conſulturum. Tum Cyratadem milites ducem accipiunt, & extra muros abiêrunt. Et Cyratades iis conſtituit poſtridie ſe ad exercitum παρέσοιτο ἐπὶ τὸ στράτευμα, ἔχων καὶ [1] ἱερεῖα καὶ μάντιν, καὶ σῖτα καὶ ποτὰ τῇ στρατιᾷ. Ἐπεὶ δ᾽ ἐξῆλθον, ὁ Ἀναξίβιος ἔκλεισε τὰς πύλας, καὶ [2] ἐκήρυξεν ὅτι ὅστις ἂν [3] ἁλῷ ἔνδον ὢν τῶν στρατιωτῶν, πεπράσεται. Τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ ὁ Κυρατάδης μὲν ἔχων τὰ ἱερεῖα καὶ τὸν μάντιν, ἧκε· καὶ ἄλφιτα φέροντες εἵποντο αὐτῷ εἴκοσιν ἄνδρες, καὶ ἄλλοι οἶνον εἴκοσιν ἄνδρες, καὶ ἐλαιῶν τρεῖς, καὶ σκορόδων εἷς ἀνὴρ ὅσον ἐδύνατο μέγιστον φορτίον, καὶ ἄλλος κρομμύων. Ταῦτα δὲ [4] καταθέμενος ὡς ἐπὶ [5] δάσμευσιν, ἐθύετο.

---

[1] Ἐπαγγελλόμενος.] *Phavor.* Ἐπαγγέλλομαι, τὸ ὑπισχνοῦμαι, καὶ ὁμολογῶ. *Suid.* Ἐπαγγέλλεται, παραγγέλλει, ἀξιοῖ. Idem, λέγεται δὲ τὸ ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible], ἢ αἰτεῖσθαι: quæ ex *Harpocrat.* ſumpſiſſe videtur.

[2] Εἰς τὸ — τῆς &c.] Intellige, χωρίον. *Euſtath.* ad *Dionyſ.* v. 242. Ἱστέον δὲ ὅτι ὁ Ξενοφῶν ἱστορεῖ καὶ τῆς Θρᾴκης τόπον εἶναι ἕνα Δέλτα καλούμενον.

[3] Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ] Vide p. 477. n. 1.

[4] Ἔς τε δ' ἂν μολῶσι,] Sic MS. Eton. edit. *Flor.* aliæque: at *Steph.* & *Leuncl.* malè dederunt — μολοῦσι. *Heſych.* & *Phavor.* Μολεῖν, ἔρχεσθαι, στείχειν, ἐλθεῖν, ἀφικνεῖν. *Sophoc.* Ajac. v. 713. Μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων

Ὁ &c. Ibid. v. 1202. — ἵν' ἐγὼ μόλοιμ', &c.
[illegible] &c.

[5] Τοῖς τε οἴκοι τέλεσι] Lege p. 172. n. 5.

[6] Συντάσσεται] MS. Eton. συντίθεται, ex interpretamento. In eodem MSto locus ſic legitur, ἐκ τούτου οἱ στρατιῶται τόν τε Κυρατάδην συντίθενται αὐτοῖς εἰς τὴν &c. iis omnibus omiſſis, quæ inter Κυρατάδην & συντάσσεται apud alios libros reperiuntur.

Ξενοφῶν δὲ μεταπεμψάμενος Κλέανδρον, ἐκέλευέν αὐτὸν διαπρᾶξαι ὅπως εἰς τὸ τεῖχός τε εἰσέλθοι, καὶ ἀποπλεύσαι ἐκ Βυζαντίου. Ἐλθὼν δὲ Κλέανδρος, Μάλα μόλις, ἔφη, διαπραξάμενος ἥκω· λέγειν γὰρ Ἀναξίβιον ὅτι οὐκ ἐπιτήδειον εἴη τοὺς μὲν στρατιώτας πλησίον εἶναι τοῦ τείχους, Ξενοφῶντα δὲ

cum animantibus & vate, cum potulentis & eſculentis in uſum exercitûs, adfuturum. Poſtquam verò exceſſiſſent *urbe*, portas clauſit Anaxibius, & per præconem prædicavit fore ut, ſi quis militum deprehenderetur intùs, venderetur. Poſtridie Cyratades cum animantibus & vate venit: atque eum viri ſequebantur viginti, qui farinam, & viginti alii qui vinum, tres item qui olearum ſarcinam, *quam potuêre maximam*, geſtabant, ac unus alliorum ſarcinam, ceparum item alius, quàm maximam potuit, *portabat*. Hæc ubi tanquam *in ſingulos* dividenda deponi juſſiſſet, ſacra facere inſtituit.

At Xenophon cùm ad ſe Cleandrum arceſsîſſet, hortatur *id* ſibi impetraret ut intra muros ingrederetur, & è Byzantio ſolveret. Cleander ubi rediiſſet, Ægrè admodum, inquit, re impetratâ venio: dicere enim *aiebat* Anaxibium minimè commodum eſſe, milites haud procul à muris eſſe, Xenophontem inἔνδον· τοὺς Βυζαντίους δὲ στασιάζειν καὶ πονηροὺς εἶναι πρὸς ἀλλήλους· ὅμως δὲ εἰσιέναι, ἔφη, ἐκέλευσεν, [1] εἰ μέλλει σὺν ἑαυτῷ ἐκπλεῖν. Ὁ μὲν οὖν Ξενοφῶν ἀσπασάμενος τοὺς στρατιώτας, εἴσω τοῦ τείχους ἀπῄει σὺν Κλεάνδρῳ.

---

[1] Ἱερεῖα] Vidi p. 484. n. 3.

[2] Καὶ ἐκήρυξεν] Vide p. 516. n. 4.

[3] Ἁλῷ ἔνδον] Vide p. 313. n. 2. & p. 519. n. 4.

[4] Καταθέμενος] Reſpice p. 30. n. 4.

[5] Δάσμευσιν] *Steph.* ad hanc vocem citat tantùm *Heſychium*: nè hunc quidem *Conſtant.*

Ὁ δὲ Κυρατάδης τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἐκαλλιέρει, οὐδὲ διεμέρισεν οὐδὲν τοῖς στρατιώταις· τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ τὰ μὲν ἱερεῖα εἱστήκει παρὰ τὸν βωμὸν, καὶ Κυρατάδης [2] ἐστεφανωμένος, ὡς θύσων· προσελθὼν δὲ Τιμασίων ὁ Δαρδανεὺς, καὶ Νέων ὁ [3] Ἀσιναῖος, καὶ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος, ἔλεγον Κυρατάδῃ μὴ θύειν, ὡς οὐχ ἡγησόμενον τῇ στρατιᾷ, εἰ μὴ δώσει τὰ ἐπιτήδεια. [4] Ὁ δὲ κελεύει διαμετρεῖσθαι. Ἐπεὶ δὲ πολλῶν ἐνέδει αὐτῷ, ὥστε ἡμέρας σῖτον ἑκάστῳ γενέσθαι τῶν στρατιωτῶν, ἀναλαβὼν τὰ ἱερεῖα ἀπῄει, καὶ τὴν στρατηγίαν ἀπειπών.

tùs; Byzantios autem ſeditioſè ſe gerere ſibíque invicem infeſtos eſſe: ſed tamen, inquit, introire juſſit, ſi *quidem* ſecum *inde* enavigare velit. Quare Xenophon, militibus ſalutatis, cum Cleandro intra muros ingreſſus eſt.

At Cyratades primo quidem die *hoſtiis caſis* non litavit, neque *adeò* quidquam militibus diſtribuit: poſtridie ad aram ſtabant victimæ, Cyratadéſque coronâ redimitus, ut qui ſacra facturus eſſet: at *eum* cùm adiiſſet Timaſion Dardanus, Neon etiam Aſinenſis, & Cleanor Orchomenius, Cyratadi interdicebant nè ſacrificaret, quippe qui exercitui præfuturus non eſſet, niſi commeatus dederit. Tum ille *omnia* certâ menſurâ diſtribui jubet. Cùm autem ei multa abeſſent, ut militum cuique *unius duntaxat* diei victus ſuppeteret, receptis animantibus, abivit, abdicato etiam munere imperatorio.

---

[1] *Εἰ μέλλει &c.*] MS. Eton. *εἰ μέλλοι σὺν αὐτῷ &c.* Perperam.

[2] *Ἐστεφανωμένος.*] Conſule p. 289. n. 4.

[3] *Ἀσιναῖος*] Pro quo invenitur etiam ſcriptum, teſte *Steph. Ἀσιναῖος.*

[4] *Ὁ δὲ κελεύει διαμετρεῖσθαι.*] In MSto Eton. deſunt omnia.

Νέων δὲ ὁ Ἀσιναῖος, καὶ Φρυνίσκος [1] Ἀχαιὸς, καὶ Τιμασίων Δαρδανεὺς [2] ἐπέμενον τῇ στρατιᾷ, καὶ εἰς κώμας τῶν Θρᾳκῶν προσελθόντες τὰς κατὰ Βυζάντιον, ἐστρατοπεδεύοντο. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐστασίαζον, Κλεάνωρ μὲν καὶ Φρυνίσκος πρὸς Σεύθην βουλόμενοι [3] ἄγειν· (ἔπειθε γὰρ αὐτοὺς, καὶ ἔδωκε τῷ μὲν ἵππον, τῷ δὲ γυναῖκα) Νέων δὲ εἰς Χεῤῥόνησον· οἰόμενος, εἰ ὑπὸ Λακεδαιμονίοις [4] γένοιτο, παντὸς ἂν προεστάναι τοῦ στρατεύματος. Τιμασίων δὲ προὐθυμεῖτο πέραν εἰς τὴν Ἀσίαν πάλιν διαβῆναι, οἰόμενος ἂν οἴκαδε κατελθεῖν. Καὶ οἱ στρατιῶται ταῦτα ἐβούλοντο. Διατριβομένου δὲ τοῦ χρόνου, πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, [5] οἱ μὲν, τὰ ὅπλα ἀποδιδόμενοι κατὰ τοὺς χώρους, ἀπέπλεον ὡς ἐδύναντο· οἱ δὲ, καὶ διδόντες τὰ ὅπλα κατὰ τοὺς χώρους, εἰς τὰς πό-

Neon autem Aſinenſis, & Phryniſcus Achæus, & Timaſion Dardanus apud exercitum permanſêre, progreſſique Thracum in vicos ad Byzantium verſùs *ſitos*, caſtra ſunt metati. Atque *ibi tum* duces inter ſe diſſidebant, volentibus Cleanore ac Phryniſco ad Seuthen *copias* ducere; (nam hos *ille ut ità vellent* adduxerat, cùm uni equum utique dediſſet, fœminam alteri) Neone verò in Cherroneſum; quòd futurum exiſtimaret ut, ſi in ditionem Lacedæmoniorum veniſſet, copiis univerſis *ipſe* præeſſet. At Timaſion ulteriùs in Aſiam rurſùs trajicere vehementer cupiebat, ratus *hâc* ſe *ratione* in patriam redire poſſe. Milites etiam id *fieri* volebant. Dum autem terebatur tempus, ex militibus multi, armis per agros diſtractis, *indè*, utì *ſanè* poterant, partim navigabant; partim, armis etiam per agros traditis, in oppida *inco-*

---

[1] Ἀχαιὸς, καὶ Τιμασίων &c.] MS. Eton. habet — Ἀχαιὸς, καὶ Φιλήσιος Ἀχαιὸς, καὶ Ξανθικλῆς Ἀχαιὸς, καὶ Τιμασίων &c.

[2] Ἐπέμενον — προσελθόντες τὰς] In MSto Eton. legitur ἐπέμενον — προσελθόντες κατὰ &c. ſine articulo. Ac προελθόντες quidem, pro προσελθόντες, reponendum, haud malè ſtatuit olim *Leunclavius*.

[3] Ἄγειν] Vide p. 319. n. 3.

[4] Γένοιτο,] MS. Eton. *γίνοιτο*.

[5] Οἱ μὲν, τὰ ὅπλα ἀποδιδόμενοι &c.] *Muretus* legit οἱ μὲν τὰ ὅπλα ἀποδιδόμενοι ἀπέπλεον, ὡς ἐδύναντο· οἱ δὲ καὶ εἰς τὰς πόλεις κατεμίγνυντο. quæ interjecta ſunt delet. Tu vide ſis p. 490. n. 2.

λεις κατεμίγνυντο. Ἀναξίβιος δ' ἔχαιρεν ἀκούων διαφθειρόμενον τὸ στράτευμα· τούτων γὰρ γιγνομένων, [1] ᾤετο μάλιστα χαρίζεσθαι Φαρναβάζῳ.

Ἀποπλέοντι δὲ Ἀναξιβίῳ ἐκ Βυζαντίου συναντᾷ Ἀρίσταρχος ἐν Κυζίκῳ, διάδοχος Κλεάνδρῳ, Βυζαντίου δὲ ἁρμοστής· ἔλεγε δὲ καὶ ὅτι ναύαρχος διάδοχος Πῶλος [2] ὅσον οὐ παρείη ἤδη εἰς Ἑλλήσποντον. Καὶ ὁ Ἀναξίβιος τῷ μὲν Ἀριστάρχῳ [3] ἐπιστέλλει, ὁπόσους ἂν εὕρῃ ἐν Βυζαντίῳ τῶν Κύρου στρατιωτῶν ὑπολελειμμένους, ἀποδόσθαι· ὁ δὲ Κλέανδρος οὐδένα ἐπεπράκει, ἀλλὰ καὶ τοὺς κάμνοντας ἐθεράπευεν, οἰκτείρων, καὶ ἀναγκάζων οἰκίᾳ δέχεσθαι· Ἀρίσταρχος δ' ἐπεὶ ἦλθε τάχιστα οὐκ ἐλάττους τετρακοσίων ἀπέδοτο. Ἀναξίβιος δὲ παραπλεύσας εἰς Πάριον, [4] πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον κατὰ τὰ συγκείμενα.

lis immiſti ſe recipiebant. Gaudebat autem Anaxibius, ubi copias diſſipari audiiſſet: nam hæc cùm *ità* fierent, Pharnabazo *ſe* maximè gratificari putabat.

At Anaxibio è Byzantio ſolventi obviam venit apud Cyzicum Ariſtarchus, Cleandro ſucceſſor *conſtitutus*, ac Byzantii præfectus: aiebat autem Polum, qui in navarchi munus etiam ſucceſſerat, tantùm non ad Helleſpontum jam adeſſe. Et Anaxibius Ariſtarchum jubet *eos* vendere Cyri milites, quotcunque in Byzantio relictos reperiret: Cleander certè neminem *eorum* vendiderat; imò etiam ægros curaverat, cùm miſeraretur *eos*, & *cives* domo excipere cogeret: at Ariſtarchus quamprimùm Byzantium venit, non pauciores quadringenis vendidit. Anaxibius autem in Parium cùm navigâſſet, ad Pharnabazum mittit ſecundùm pacta.

---

[1] Ὤετο — χαρίζεσθαι] *Leuncl.* vertit, *gratificaturum ſe* &c. quaſi legiſſet ᾤετο — χαριεῖσθαι, vel ᾤετο — ἂν χαρίζεσθαι. Vide ſis p. 38. n. 1.

[2] Ὅσον οὐ] *Th. Magiſt.* Οὐ μόνον, Ὅσον οὔπω παρέσται, φασὶν, ἀλλὰ καὶ ὅσον οὐ παρέσται· ὡς Θουκυδίδης· [illegible] αὐτοῖς ταῖς ἐν Πελοποννήσῳ ναυσὶν ὅσον οὐ παρούσαις. Exſtant verba *Thucyd.* l. 8. c. 26. ubi tamen pro ὅσον οὐ legitur [illegible].

[3] Ἐπιστέλλει.] Adi p. 375. n. 3.

[4] Πέμπει — quod &c.] I. e. *Stephano* exponente, *miſit ad Pharnabazum pro iis, quæ pollicitus erat, obtinendis.* Vel, *ut is, quæ pollicitus erat, præſtaret.*

Ὁ δ' ἐπεὶ ᾔσθετο Ἀρίσταρχόν τε ἥκοντα εἰς Βυζάντιον ἁρμοστὴν, καὶ Ἀναξίβιον οὐκέτι ναυαρχοῦντα, Ἀναξιβίου μὲν ἠμέλησε, πρὸς Ἀρίσταρχον δὲ [1] διεπράττετό τε τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ Κυρείου στρατεύματος, ἅπερ καὶ πρὸς Ἀναξίβιον.

Ἐκ τούτου δὴ Ἀναξίβιος καλέσας Ξενοφῶντα, κελεύει [2] πάσῃ τέχνῃ πλεῦσαι ἐπὶ τὸ στράτευμα ὡς τάχιστα, καὶ συνέχειν τε [3] τὸ στράτευμα, καὶ συναθροίζειν τῶν διεσπαρμένων ὡς ἂν πλείστους δύνηται, καὶ παραγαγόντα εἰς Πέρινθον, διαβιβάζειν εἰς τὴν Ἀσίαν ὅτι τάχιστα· καὶ δίδωσιν αὐτῷ τριακόντορον καὶ ἐπιστολὴν, καὶ ἄνδρα συμπέμπει κελεύσοντα τοὺς Περινθίους ὡς τάχιστα Ξενοφῶντα [4] προπέμψαι τοῖς ἵπποις ἐπὶ τὸ στράτευμα. Καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν διαπλεύσας ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ στράτευμα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐδέξαντο ἡδέως, καὶ εὐθὺς εἵποντο

Is verò ubi animadvertit Ariſtarchum præfecturâ auctum Byzantium venire, nec Anaxibium ampliùs navarchi fungi munere, Anaxibium ſanè neglexit, & cum Ariſtarcho de Cyri copiis ea ipſa tranſegit, quæ *priùs* cum Anaxibio *tranſegerat*.

Ibi tum Anaxibius arceſſito Xenophonte, hortatur *eum* ut omni artificio quàm celerrimè ad exercitum naviget, copiáſque contineat, & ex iis qui hinc indè ſparſi erant quàm poſſit plurimos colligat, *eiſque* cùm Perinthum deduxerit, in Aſiam quàm citiſſimè tranſportet: ei dat etiam triginta remorum navem & epiſtolam, unàque virum *cum eo* mittit qui Perinthiis præciperet, ut Xenophontem equis quamprimùm ad exercitum deducerent. Atque Xenophon navi tranſvectus venit ad exercitum; militéſque *eum* cum voluptate exceperunt, ἄσμενοι, ὡς διαβησόμενοι ἐκ τῆς Θρᾴκης εἰς τὴν Ἀσίαν.

---

[1] *Διεπράττετό τε*] Mavult *Muret.* διεπράττετο. *Steph.* quoque vel τε expungendum, vel legendum διεπράττετο τότε, monet. Cæterum, vide ſis p. 514.

[2] *Πάσῃ τέχνῃ πλεῦσαι*] In MSto Eton. reperitur *πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ πλεῦσαι &c.* quas quidem voces ſimiliter conjunctas videre eſt *Thucyd.* l. 5. c. 18. *μήτε τέχνῃ, μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ.*

[3] *Τὸ στράτευμα*] Sic MS. Eton. edit. vet. & *Leuncl.* At in *Steph.* legitur *συνέχειν τε αὐτὸ καὶ &c.* Sed de iteratâ voce *στράτευμα* vide p. 506. n. 5.

[4] *Προπέμψαι*] Pro quo ibidem legitur *διαπέμψαι.*

Ὁ δὲ Σεύθης ἀκούσας ἥκοντα πάλιν Ξενοφῶντα, πέμψας πρὸς αὐτὸν κατὰ θάλατταν Μηδοσάδην, ἐδεῖτο τὴν στρατιὰν ἄγειν πρὸς ἑαυτόν· ὑπισχνούμενος αὐτῷ ὅ,τι ᾤετο λέγων [1] πείσειν. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο αὐτῷ ὅτι οὐδὲν οἷόν τε εἴη τούτων γενέσθαι. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀκούσας ᾤχετο. Οἱ δ' Ἕλληνες ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰς Πέρινθον, Νέων μὲν ἀποσπάσας, ἐστρατοπεδεύσατο χωρίς, ἔχων ὡς ὀκτακοσίους ἀνθρώπους· τὸ δ' ἄλλο στράτευμα πᾶν [2] ἐν τῷ αὐτῷ παρὰ τὸ τεῖχος τὸ Περινθίων ἦν.

Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἔπραττε περὶ πλοίων, ὅπως ὅτι τάχιστα διαβαῖεν εἰς τὴν Ἀσίαν. [3] Ἐν δὲ τούτῳ ἀφικόμενος Ἀρίσταρχος ἐκ Βυζαντίου ἁρμοστής, ἔχων δύο τριήρεις, πεπεισμένος ὑπὸ Φαρναβάζου, τοῖς τε ναυκλήροις ἀπεῖπε μὴ διάγειν

ac ſtatim libenter ſequebantur, utpote è Thraciâ in Aſiam trajecturi.

At Seuthes poſteaquam Xenophontem rurſus veniſſe audiiſſet, miſſo ad eum per mare Medoſade, rogabat ut ad ſe copias duceret; cùm *ſimul* ei promiſſa faceret, quibus factis ſe *id* perſuaſurum putabat. Ei reſpondit *Xenophon* eorum nihil fieri poſſe. Et is quidem his auditis abiit. Græci autem cùm Perinthum perveniſſent, Neon *ſuis ab exercitu* abſtractis, caſtra ſeorſum habebat, cum octingentis ferè hominibus: reliquæ copiæ omnes *loco* eodem propter Perinthiorum mœnia erant *conſtituta*.

Secundùm hæc de navigiis agebat Xenophon, uti quamprimùm in Aſiam trajicerent. Intereà verò cùm Ariſtarchus præfectus è Byzantio veniſſet, duabus cum triremibus, à Pharnabazo perſuaſus, naucleris nè *quemquam* tranſportarent interdixit;

---

[1] Πείσειν.] Sic rectè libri editi. At in MSto Eton. comparet ποιήσειν.

[2] Ἐν τῷ αὐτῷ] Vide p. 470. n. 2.

[3] Ἐν δὲ τούτῳ] Vide p. 414. n. 2. Cæterùm, εἰς τὴν Ἀσίαν, quæ modò præceſſerant, in MSto Eton. deſunt.

[1] ἐλθών τε ἐπὶ τὸ στράτευμα, εἶπε τοῖς στρατιώταις, μὴ περαιοῦσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν. Ο δὲ Ξενοφῶν [2] ἔλεγεν ὅτι Ἀναξίβιος ἐκέλευσε, καὶ ἐμὲ πρὸς τοῦτο ἔπεμψεν ἐνθάδε. Πάλιν δ᾽ Ἀρίσταρχος ἔλεξεν, Ἀναξίβιος μὲν οὐκ ἔστι ναύαρχος, ἐγὼ δὲ [3] τῇδε ἁρμοστής· εἰ δέ τινα ὑμῶν λήψομαι, ἐν τῇ θαλάττῃ καταδύσω. Ταῦτα εἰπὼν, ᾤχετο εἰς τὸ τεῖχος. Τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ μετεπέμπετο τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τοῦ στρατεύματος. Ηδη δὲ ὄντων πρὸς τῷ τείχει, ἐξαγγέλλει τις τῷ Ξενοφῶντι ὅτι, εἰ εἴσεισι, συλληφθήσεται, καὶ ἢ αὐτοῦ τι πείσεται, ἢ καὶ Φαρναβάζῳ παραδοθήσεται. Ο δὲ, ἀκούσας ταῦτα, αὐτοὺς μὲν προπέμπεται, αὐτὸς δ᾽ εἶπεν ὅτι [4] θῦσαί τι βούλοιτο. Καὶ ἀπελθὼν ἐθύετο εἰ παρεῖεν [5] αὐτὸν οἱ θεοὶ πειρᾶσθαι πρὸς Σεύθην ἄγειν τὸ στράτευμα· ἑώρα γὰρ οὔτε διαβαίνειν

& ad exercitum profectus, militibus edixit, nè *quis* in Aſiam trajiceret. At Xenophon aiebat Anaxibium *id ſibi* mandâſſe; méque *adeò*, *inquit idem*, hâc de cauſâ huc miſit. Retulit autem *hæc* Ariſtarchus, Anaxibius non eſt navarchus, ego verò hoc in loco munere fungor præfecti: quòd ſi quem veſtrûm cepero, mari demergam. Hæc ubi dixiſſet, in oppidum diſceſſit. Poſtridie duces *idem* & cohortium in exercitu præfectos *ad ſe* arceſſivit. Cúmque jam prope ab oppido abeſſent, exponit quidam Xenophonti futurum ut, ſi introiret, comprehenderetur, & vel iſthic aliquid *ſupplicii* perferret, vel etiam Pharnabazo traderetur. Ille, hæc ubi audiſſet, eos quidem deducit, ſeſe verò aiebat velle ſacrum aliquod facere. Atque *adeò* cùm diſceſſiſſet, per exta quærebat permitterêntne ſibi dii, id operam daret, ut ad Seuthen exercitum duceret: videbat enim neque tutum eſſe traἀσφαλὲς ὄν, τριήρεις ἔχοντος τοῦ κωλύσοντος· οὔτ' εἰς Χερρόνησον ἐλθὼν κατακλεισθῆναι ἐβούλετο, καὶ τὸ στράτευμα ἐν [1] πολλῇ σπάνει πάντων γενέσθαι· ἔνθα δὴ πείθεσθαι μὲν ἀνάγκη τῷ ἐκεῖ ἁρμοστῇ, τῶν δὲ ἐπιτηδείων οὐδὲν ἔμελλεν ἕξειν τὸ στράτευμα.

---

[1] Ἐλθών τε] Sic rectè MS. Eton. In editis legitur ἐλθὼν δὲ &c. *Steph.* etiam τε pro δὲ reponi voluit. Pro μὴ διάγειν, quæ in cæteris libris exſtant, in MSto eodem legimus μηδὲν ἄγειν.

[2] Ἔλεγεν ὅτι — καὶ ἐμὲ &c.] De tranſitione hâc vide p. 402. n. 2.

[3] Τῇδε] *Phavor.* Τῇδε, ἀντὶ τοῦ αὐτάδε (ſcrib. αὐτῆδε) λέγουσιν Αἰολεῖς. *Moſchop.* Τῇδε, ἀντὶ ἐνταῦθα.

[4] Θῦσαί τι — ἐθύετο, εἰ &c.] Conſule pag. 480. n. 5. & p. 456. n. 6.

[5] Αὐτὸν] MS. Eton. dat αὐτῷ.

Καὶ ὁ μὲν ἀμφὶ ταῦτα εἶχεν· οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ ἥκοντες παρὰ τοῦ Ἀριστάρχου, ἀπήγγελλον ὅτι νῦν μὲν ἀπιέναι σφᾶς κελεύει, τῆς δείλης δὲ ἥκειν· [2] ἔνθα καὶ δήλη μᾶλλον ἐδόκει εἶναι ἡ ἐπιβουλή. Ὁ οὖν Ξενοφῶν, ἐπεὶ ἐδόκει [3] τὰ ἱερὰ γενέσθαι καὶ ἑαυτῷ καὶ τῷ στρατεύματι, ἀσφαλῶς πρὸς Σεύθην ἰέναι, παραλαβὼν Πολυκράτην τὸν Ἀθηναῖον λοχαγὸν, καὶ παρὰ τῶν στρατηγῶν ἑκάστου ἄνδρα ([4] πλὴν παρὰ Νέωνος) ᾧ ἕκαστος ἐπίστευεν, ᾤχετο [5] τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸ Σεύθου στράτευμα ἑξήκοντα στάδια.

jicere, cùm is, qui prohibiturus eſſet, triremes haberet; neque in Cherroneſum profectus *iſthic* concludi volebat, & in magnâ rerum omnium penuriâ exercitum verſari: ubi ſanè loci iſtius præfecto parere neceſſe *foret*, cùm *tamen* commeatum nihil habiturus eſſet exercitus.

Atque his quidem de rebus occupatus erat *Xenophon*: duces autem & cohortium præfecti, ab Ariſtarcho reverſi, renuntiabant juſſiſſe eum, nunc quidem ipſos abire, redire verò ſub veſperam: ibi tum inſidiæ magìs etiam manifeſtæ eſſe videbantur. Itaque Xenophon, ubi exta felicia eſſe videbantur *atque adeò* tum ſibi tum exercitui tutam ad Seuthen profectionem polliceri, adſumpto Polycrate Athenienſi cohortis præfecto, & abs quovis duce (præterquam abs Neone) viro, cui quiſque fidebat, noctu ad Seuthæ exercitum contendit, ſexaginta *qui* ſtadia *aberat*.

---

[1] Πολλῇ] In eodem MSto deeſt; uti & δὴ, quæ mox ſequitur.

[2] Ἔνθα] Vide p. 235. n. 3. Sic ſuprà ſæpiſſimè.

[3] Τὰ ἱερὰ γενέσθαι καὶ &c.] Sic rectè in edit. pleriſque legitur. MS. Eton. exhibet καὶ ἱερὰ [illegible] &c. Tu vide ſis p. 512. n. 2.

[4] Πλὴν παρὰ Νέωνος] Hic utique, referente Noſtro p. 532, [illegible] &c.

[5] Τῆς νυκτὸς] Adi p. 473. n. 1.

Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν αὐτοῦ, ἐπιτυγχάνει [1] πυροῖς ἐρήμοις· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ᾤετο μετακεχωρηκέναι ποι τὸν Σεύθην. Ἐπειδὴ δὲ θορύβου τε ᾔσθετο καὶ σημαινόντων ἀλλήλοις τῶν περὶ Σεύθην, κατέμαθεν ὅτι τούτου ἕνεκα τὰ πυρὰ [2] προκεκαυμένα εἴη τῷ Σεύθῃ [3] περὶ τῶν νυκτοφυλάκων, ὅπως οἱ μὲν φύλακες μὴ ὁρῷντο ἐν τῷ σκότει ὄντες, μήθ' ὅπου εἶεν· οἱ δὲ προσιόντες μὴ λανθάνοιεν, ἀλλὰ διὰ τὸ φῶς καταφανεῖς εἶεν. Ἐπεὶ δὲ ᾔσθετο, προπέμπει τὸν ἑρμηνέα ὃν ἐτύγχανεν ἔχων, καὶ εἰπεῖν κελεύει Σεύθῃ ὅτι Ξενοφῶν πάρεστι, βουλόμενος συγγενέσθαι αὐτῷ. Οἱ δ' ἤροντο, εἰ ὁ Ἀθηναῖος, [4] ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. Ἐπειδὴ δ' ἔφη οὗτος εἶναι, ἀναπηδήσαντες [5] ἐδίωκον· καὶ ὀλίγον ὕστερον

Cúmque ab iis prope abeſſent, ignes *quoſdam* deſertos offendit: atque *adeò* primùm Seuthen aliquò ſeceſſiſſe arbitrabatur. Verùm ubi tumultum ſentiebat, militéſque Seuthæ ſibi invicem *omnia* ſignificantes, intellexit eâ de cauſâ Seuthen ignes ante nocturnos excubitores accendiſſe, ut nè conſpicerentur excubitores tenebris *utique* tecti, neque quo loco eſſent *perſpici poſſet*: at illi *contrà*, qui accederent, minimè laterent, ſed per *ignium* lucem eſſent conſpicui. *Id* ubi animadvertit, quem fortè tunc habebat interpretem, præmittit, ac dicere Seuthæ jubet, adeſſe Xenophontem, qui cupiat ipſum convenire. Interrogabant illi, num *is ſit* Athenienſis ille, de *Græcorum* exercitu. Illum *ipſum* eſſe cùm dixiſſet, exultantes *ad Seuthen* properabant: atque paulò παρῆσαν πελτασταὶ [1] ὅσον διακόσιοι, καὶ παραλαβόντες Ξενοφῶντα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἦγον πρὸς Σεύθην. Ὁ δ' ἦν [2] ἐν τύρσει μάλα φυλαττόμενος, καὶ ἵπποι περὶ αὐτὴν κύκλῳ ἐγκεχαλινωμένοι· διὰ γὰρ τὸν φόβον τὰς μὲν ἡμέρας ἐχίλου τοὺς ἵππους, τὰς δὲ νύκτας [3] ἐφυλάττετο· ἐλέγετο γὰρ καὶ πρόσθεν [4] Τήρης, ὁ τούτου πρόγονος, ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ πολὺ ἔχων στράτευμα, ὑπὸ τούτων τῶν ἀνδρῶν πολλοὺς ἀπολέσαι, καὶ τὰ σκευοφόρα ἀφαιρεθῆναι· ἦσαν δ' οὗτοι [5] Θυνοὶ, πάντων λεγόμενοι εἶναι μάλιστα νυκτὸς πολεμικώτατοι.

---

[1] *Πυροῖς ἐρήμοις*] MS. Eton. & edit. quædam vet. dant *πύργους ἐρήμους*. Sed *πυροῖς* in vet. cod. invenit *Steph.* & ſequentia lectionem hanc comprobant. Vocat autem (verba ſunt *Stephani*) ignes deſertos, circa quos nulli cuſtodes erant.

[2] *Προκεκαυμένα εἴη τῷ &c.*] Eodem planè modo ſuprà pag. 245. dicitur *προκεκαυμένα ἦν τῷ &c.* ubi vide n. 3.

[3] *Περὶ τῶν νυκτοφυλάκων,*] Sic MS Eton. & edit. *Flor.* atque hanc ſcripturam ſententiâ ſuâ comprobavit *Steph.* In pleriſque edit. legitur *πρὸ τῶν &c.* Vide ſis p. 293. n. 4. Cæterùm, *νυκτοφύλαξ* in lexicis non comparet: in iiſdem deeſt etiam *προκαίομαι*.

[4] *Ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος*] Idem exſtat loquendi genus Matt. XV. 1. Marc. XV. 43. Joh. I. 45. Act. X. 38. & alibi ſæpé.

[5] *Ἐδίωκον*] *Phavor.* *Διώκειν σημαίνει τὸ ἁπλῶς καὶ σπουδῇ ἐλαύνειν — καὶ ἐπὶ τοῦ διελθεῖν.*

Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν, ἐκέλευεν εἰσελθεῖν Ξενοφῶντα ἔχοντα δύο, οὓς βούλοιτο. Ἐπειδὴ δὲ ἔνδον ἦσαν, ἠσπάζοντο μὲν πρῶτον ἀλλήλους, καὶ κατὰ τὸν Θρᾴκιον νόμον [6] κέρατα οἴνου

pòſt peltaſtæ circiter ducenti aderant, adſumptúmque Xenophontem cum ſuis ad Seuthen ducebant. Erat is in turri *quâdam, ubi* ſibi valde cavebat, equíque eam frenati undique *circumſtabant*: nam præ metu equos interdiu paſcebat, noctu excubias agebat: etenim ferebatur antehac etiam Teres, hujus progenitor, cùm magnas in hâc ipſâ regione copias haberet, earum complures, ab his ipſis viris *cæſas* amiſiſſe, impedimentíſque fuiſſe exutus: hi autem erant Thyni, qui noctu maximè omnium eſſe bellicoſiſſimi dicebantur.

Cùm *jam* propiùs acceſſiſſent, juſſit *Seuthes* Xenophontem cum duobus, quos vellet, ingredi. Poſteaquam ingreſſi eſſent, primùm ſe mutuò ſalutabant, ac more Thracio vini cornua *ſibi* προὔπινον· (παρῆν δὲ καὶ Μηδοσάδης τῷ Σεύθῃ, ὅσπερ ἐπρέσβευεν αὐτῷ πάντοσε) ἔπειτα δὲ Ξενοφῶν ἤρχετο λέγειν, [1] Ἔπεμψας πρὸς ἐμὲ, ὦ Σεύθη, εἰς Χαλκηδόνα πρῶτον Μηδοσάδην τουτονὶ, δεόμενός μου συμπροθυμηθῆναι διαβῆναι τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ἀσίας· καὶ ὑπισχνούμενος, εἰ ταῦτα πράξαιμι, εὖ ποιήσειν, ὡς ἔφη Μηδοσάδης οὑτοσί. Ταῦτα εἰπὼν, ἐπήρετο τὸν Μηδοσάδην εἰ ἀληθῆ ταῦτ' εἶπεν. Ὁ δ' ἔφη. Αὖθις ἦλθε Μηδοσάδης οὗτος, ἐπεὶ ἐγὼ διέβην πάλιν ἐπὶ τὸ στράτευμα ἐκ Παρίου, ὑπισχνούμενος, εἰ ἄγοιμι τὸ στράτευμα πρὸς σὲ, τἄλλα τέ σοι [2] φίλῳ χρήσεσθαι καὶ ἀδελφῷ, [3] καὶ τὰ ἐπὶ θαλάττῃ μοὶ χωρία, ὧν σὺ κρατεῖς, ἔσεσθαι παρὰ σοῦ. Ἐπὶ τούτοις πάλιν ἐπήρετο Μηδοσάδην εἰ ἔλεγε ταῦτα. Ὁ δὲ συνέφη καὶ ταῦτα. Ἴθι νῦν, ἔφη,

---

[1] Ὅσον] Adi p. 488. n. 4.

[2] Ἐν τύρσει] Vide p. 362. n. 4.

[3] Ἐφυλάττετο] Vide p. 149. n. 4.

[4] Τήρης, ὁ τούτου &c.] *Thucyd.* lib. 2. c. 29. Ὁ δὲ Τήρης οὗτος (nam hunc, opinor, vult Noſter) ὁ τοῦ Σιτάλκου πατὴρ, πρῶτος Ὀδρύσαις τὴν μεγάλην βασιλείαν ἐπὶ πλέον τῆς ἄλλης Θρᾴκης ἐποίησεν. De Sitalcâ nonnihil jam ſuprà dictum p. 445. n. 5.

[5] Θυνοί] MS. Eton. Βιθυνοί.

[6] Κέρατα οἴνου &c.] *Athen.* lib. 11. c. 7, Κέρας. Τὸ ἀρχαῖον λέγεται τοῖς κέρασι τῶν βοῶν πίνειν — ὅτι δὲ τοῖς κέρασιν ἔπινον, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ μέχρι νῦν λέγεσθαι, ὅταν συμμίσγωσι τῷ οἴνῳ τὸ ὕδωρ, κεράσαι φάσκοντες· καὶ τὸ ἀγγεῖον δὲ, ἐν ᾧ κεράννυται ὁ οἶνος, κρατὴρ, ἀπὸ τοῦ συγκεράννυσθαι ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ, ἀπὸ τοῦ κέρατος, οἷον κερατὴρ, ἀπὸ τοῦ εἰς τὰ κέρατα ἐγχεῖσθαι τὸ πόμα. Dein (paucis interjectis) pergit, Ξενοφῶν δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῆς Ἀναβάσεως διηγούμενος τὸ παρὰ τῷ Θρᾳκὶ Σεύθῃ

propinabant: (aderat autem Seuthæ Medoſades quoque, qui ab eo legatus quoquoverſus mitti ſolebat) deinde Xenophon *his* uti verbis cœpit, Medoſadem hunc, Seuthe, primùm Chalcedonem ad me miſiſti, me rogans id operam ſtudioſè unà *tecum* darem, ut exercitus *noſter* ex Aſià trajiceret; additâ etiam *hâc* pollicitatione *te*, ſi id facerem, gratiam relaturum, utì *quidem* Medoſades hic aiebat. Hæc fatus, Medoſadem interrogabat num ex veritate hæc proferret. Ille *vera eſſe* dixit. Rurſùs, *inquit Xenophon*, Medoſades hic *ad me* venit, poſteaquam è Pario ad exercitum iterum trajeci, *ſimúlque* pollicitus *eſt*, ſi copias *Græcas* ad te ducerem, cùm aliis in rebus te pro amico & fratre me habiturum, tum ad mare *ſita* oppida, quæ tuâ ſunt in poteſtate, mihi à te *data* fore. Tum rurſùs Medoſadem interrogabat num hæc dixiſſet. Ille verò & hæc *ità eſſe* concedebat. Age jam, in-

---

Σεύθῃ προὔπινον, γράφε αὐτῷ· Ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰσῆλθε πρὸς τὸν Σεύθην, ἠσπάζοντο μὲν πρῶτον ἀλλήλους, καὶ μετὰ τὸν Θρᾴκιον νόμον κέρατα οἴνου προὔπινον. Scrib. προὔπινον. Adde p. 444. n. 5. & *Phavorin.* in v. Κέρας.

[1] Ἔπεμψας — Μηδοσάδην &c.] De quo ſupra p. 515. de τουτονὶ vide p. 61. n. 1.

[2] φίλῳ χρήσεσθαι] MS. Eton. φίλῳ μοι χρήσεσθαι &c.

[3] Καὶ τὰ ἐπὶ θαλάττῃ] In eodem MSto legimus καὶ ὅσα παρὰ θαλάττῃ &c. Adi p. 372. n. 4.

ἀφήγησαι τούτῳ, τί σοι ἀπεκρινάμην ἐν Χαλκηδόνι. Πρῶτον ἀπεκρίνω[1] ὅτι τὸ στράτευμα διαβήσοιτο εἰς Βυζάντιον, καὶ οὐδὲν τούτου ἕνεκα δέοι τελεῖν οὔτε σοὶ οὔτ' ἄλλῳ· αὐτός τ', ἐπεὶ διαβαίης, ἀπιέναι ἔφησθα· καὶ ἐγένετο οὕτως, ὥσπερ σὺ ἔλεγες. Τί γὰρ ἔλεγον, ἔφη, ὅτε κατὰ[2] Σηλυμβρίαν ἀφίκου; Οὐκ ἔφησθα οἷόν τ' εἶναι, ἀλλ' εἰς Πέρινθον ἐλθόντας διαβαίνειν εἰς τὴν Ἀσίαν. Νῦν τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, πάρειμι καὶ ἐγὼ καὶ οὗτος Φρυνίσκος, εἷς τῶν στρατηγῶν, καὶ Πολυκράτης οὗτος, εἷς τῶν λοχαγῶν· καὶ ἔξω εἰσὶν ἀπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ πιστότατος ἑκάστῳ, πλὴν[3] Νέωνος τοῦ Λακωνικοῦ. Εἰ οὖν βούλει πιστοτέραν εἶναι τὴν πρᾶξιν, καὶ ἐκείνους

quit *Xenophon*, huic narrato, quid apud Chalcedonem tibi reſponderim. Primùm, *ait*, reſpondiſti in Byzantium trajecturas copias, nec opus eſſe ut vel tibi vel cuivis alii quidquam hujus *rei* cauſâ penderet *aliquis*; *té*que ipſum, quamprimùm trajeciſſes, *ab exercitu* diſceſſurum aiebas: atque ità ſanè, utì tu dicebas, evenit. At enim, aiebat *Xenophon*, quid dicebam, cùm Selymbriam *ad me* perveniebas? Negabas fieri poſſe, ſed ad Perinthum profectos in Aſiam trajicere *debere*. Enimverò, inquit Xenophon, jam & ipſe adſum & *mecum unà* Phryniſcus hic, ducum unus, & Polycrates hic, cohortium præfectorum unus: ſunt foris etiam à ducibus *miſſi*, *eorum* cuique fideliſſimi, præterquam à Neone Laconico. Quare ſi rem majori fide vis agi, fac & illi arceſκαλέσων. Τὰ δὲ ὅπλα σὺ ἐλθὼν εἰπὲ, ὦ Πολύκρατες, ὅτι ἐγὼ κελεύω καταλιπεῖν· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ καταλιπὼν τὴν μάχαιραν εἴσιθι.

---

[1] Ὅτι τὸ στράτευμα &c.] Vide p. 515. & ſeq.

[2] Σηλυμβρίαν] MS. Eton. dat Σηλυβρίαν. Edit. *Flor.* Σηλυβρίαν. De quo loco *Leunclavius* ſic: "Ego cùm iſtic eſſem, nec à Turcis, nec ab ipſis Græcis aliter hoc oppidum nominari audivi, quàm Σηλυβρίαν, Silyurian, non Selybrian, minùs Selymbrian: quod ſanè cùm corruptum eſſe judicem marginibus alteram illam ſcripturam (ſcil. Σηλυβρίαν, *Selybrian*) adnotavi". Hæc ille. Apud *Ptolem.* quidem l. 3. c. 11. ſcribitur Σηλυβρία. *Strabone* etiam lib. 7. p. 491. interprete, Σηλυβρία eſt ἡ τοῦ Σήλυος πόλις, cùm βρία ſonet πόλις, eodem auctore, Θρᾳκιστί. At vulgatam ſcripturam ſatis tuentur alii. *Herodot.* lib. 6. c. 33. edit. *Gron.* — καὶ Σηλυμβρίη τε καὶ &c. *Steph. Byz.* Σηλυμβρία πόλις Θρᾴκης· κέκληται δὲ ἀπὸ Σήλυος· βρία γὰρ τῇ Θρᾳκῶν ἡ πόλις. *Adde Plin.* H. N. l. 4. c. 11. *Mel.* l. 2. c. 2. *Xen.* Hiſt. Gr. l. 1. haud longè ab init. & Diſſert. operi huic præmiſſam.

[3] Νέωνος τοῦ Λακωνικοῦ.] Idem Ἀσιναῖος plerumque dici ſolet. *Steph. Byz.* Ἀσίνη, πόλις Λακωνική — ὁ πολίτης, Ἀσιναῖος, καὶ Ἀσινεὺς &c. Adi Diſſertat. noſtram Geogr.

Ακούσας ταῦτα ὁ Σεύθης εἶπεν ὅτι οὐδενὶ ἂν ἀπιστήσειεν Αθηναίων· [1] καὶ γὰρ ὅτι συγγενεῖς εἶεν εἰδέναι, καὶ φίλους εὔνους ἔφη νομίζειν. Μετὰ ταῦτα δ᾽ ἐπεὶ εἰσῆλθον οὓς ἔδει, πρῶτον Ξενοφῶν ἐπήρετο Σεύθην, [2] τί δέοιτο χρῆσθαι τῇ στρατιᾷ. Ο δ᾽ εἶπεν ὧδε, Μαισάδης ἦν μοι πατὴρ, ἐκείνου δ᾽ ἦν ἀρχὴ [3] Μελανδέπται, καὶ Θυνοὶ, καὶ Θρανίψαι. Εκ ταύτης οὖν τῆς χώρας, ἐπεὶ τὰ [4] Οδρυσσῶν πράγματα [5] ἐνόσησεν, ἐκπεσὼν ὁ πατὴρ, αὐτὸς μὲν θνήσκει νόσῳ· ἐγὼ δ᾽ ἐξετράφην ὀρφανὸς παρὰ [6] Μηδόκῳ τῷ νῦν βασιλεῖ. Επεὶ δὲ

ſantur. Tu verò, Polycrates, *ad eos* proficiſcere dicitóque me hortari, ut arma *foris* relinquant; ac ipſe gladio illic relicto ingredere.

Hæc cùm Seuthes audiiſſet, nulli ſe dixit Athenienſi diffidere: etenim ſcire ſe aiebat *eos* eſſe *ſibi* cognatos, atque *adeò* amicos *eos* benevolos *eſſe* exiſtimare. Secundùm hæc ubi ii, quos oportebat, ingreſſi fuerant, primùm Seuthen interrogabat Xenophon, quam ad rem exercitûs uti operâ cuperet. In hunc autem ille modum loquutus eſt, Mæſades mihi pater fuit, ac ſub illius imperio erant Melandeptæ, & Thyni, & Thranipſæ. Ex hâc tandem regione, cùm res Odryſſarum laborarent, exactus pater, morbo ille quidem interiit: atque ego *parente* orbus apud Medocum, qui nunc rerum potitur, educatus ſum. Poſteaquam ad-

---

[1] Καὶ γὰρ ὅτι συγγενεῖς &c.] *Thucyd.* l. 2. c. 101. Περδίκκας δὲ (ſcil. Ἀλεξάνδρου) — Στρατονίκην τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν δίδωσι Σεύθῃ. *&c.*

[2] Τί δέοιτο &c.] Hanc lectionem ex MSto Eton. reſtitui. Edit. *Flor.* & *Leuncl.* exhibent τί οἴοιτο — *Steph.* ὅ, τι οἴοιτο *&c.* Eodem illo verbo δέομαι mox infrà utitur Seuthes, dum Xenophontis interrogationi reſpondet. Vide etiam p. 119. n. 5.

[3] Μελανδέπται &c.] MS. Eton. Μελανδίπται — Τρανίψαι.

[4] Οδρυσσῶν] Scribi ſolet etiam cum ſimpl. σ.

[5] Ενόσησεν] *Heſych.* Νοσεῖν, (à νόσῳ) στασιάζειν. Add. *Jul. Poll.* l. 8. ſegm. 152. Eandem vim obtinet verbum apud *Demoſth.* Phil. 3. haud ità longè ab init. ἐν νοσοῦσι & στασιάζουσιν ἐν αὐτοῖς.

[6] Μηδόκῳ] *Leuncl.* legendum ſuſpicatur Ἀμάδοκος.

[1] νεανίσκος ἐγενόμην, οὐκ ἐδυνάμην ζῆν εἰς ἀλλοτρίαν τράπεζαν ἀποβλέπων· καὶ ἐκαθεζόμην [2] ἐνδίφριος αὐτῷ ἱκέτης δοῦναί μοι ὁπόσους [3] δυνατὸς εἴη ἄνδρας, ὅπως καὶ τοὺς ἐκβαλόντας ἡμᾶς, εἴ τι δυναίμην, κακὸν ποιοίην, καὶ ζῴην μὴ εἰς τὴν ἐκείνου τράπεζαν ἀποβλέπων, [4] ὥσπερ κύων. Ἐκ τούτου μοι δίδωσι τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς ἵππους, οὓς ὑμεῖς ὄψεσθε, ἐπειδὰν ἡμέρα γένηται. Καὶ νῦν ἐγὼ ζῶ τούτους ἔχων, ληϊζόμενος τὴν ἐμαυτοῦ πατρῴαν χώραν. [5] Εἰ δέ μοι ὑμεῖς παραγένοισθε, οἶμαι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ῥᾳδίως ἀπολαβεῖν τὴν ἀρχήν. Ταῦτ᾽ ἐστὶν, ἃ ἐγὼ [6] ὑμῶν δέομαι.

Τί οὖν ἂν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺ δύναιο, εἰ ἔλθοιμεν, τῇ τε στρατιᾷ διδόναι καὶ τοῖς λοχαγοῖς καὶ τοῖς στρατηγοῖς, λέξον· ἵνα οὗτοι [7] ἀπαγγείλωσιν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τῷ μὲν στρατιώτῃ [8] Κυζικηνὸν,

olevi, non potui *ſic* vivere, ut alienam ad menſam *uſque* reſpicerem: atque adeò in ſellâ ſedebam ei ſupplex ut mihi daret quot poſſet viros, quò & eis, qui nos ejecerant, ſi quod poſſem, incommodum ferrem, neque *ità* viverem ut, tanquam canis, ad ipſius menſam *ſemper* reſpicerem. Tum *ille* mihi & viros dedit & equos, quos, ubi dies illuxerit, vos videbitis. Atque *adeò* jam cum his ità vivo, ut è regione meâ patriâ mihi prædæ ſint agendæ. Quòd ſi ad me vos acceſſeritis, facilè me diis juvantibus imperium recuperaturum arbitror. Hæc ſunt, quæ à vobis ego peto.

Quid ergo tu, inquit Xenophon, exercitui & præfectis cohortium & ducibus dare poſſis, ſi ad te veniamus, exponito; ut *id* hi *cæteris* renuntient. Et ille militi Cyzicenum pollicebatur, coτῷ δὲ λοχαγῷ διμοιρίαν, τῷ δὲ στρατηγῷ τετραμοιρίαν· καὶ γῆν ὁπόσην ἂν βούλωνται, καὶ ζεύγη, καὶ χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ τετειχισμένον. Αν δ᾽, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ταῦτα [1] πειρώμενος μὴ διαπράξωμαι, ἀλλά τις φόβος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ᾖ, δέξῃ [2] εἰς τὴν σαυτοῦ, ἄν τις βούληται ἀπιέναι πρός σε; Ο δ᾽ εἶπε, Καὶ ἀδελφοὺς γε ποιήσομαι, καὶ ἐνδιφρίους, καὶ κοινωνοὺς ἁπάντων ὧν ἂν δυνώμεθα [3] κτήσασθαι. Σοὶ δ᾽, ὦ Ξενοφῶν, καὶ θυγατέρα δώσω, [4] καὶ εἴ τις σοί ἐστι θυγάτηρ, [5] ὠνήσομαι Θρᾳκίῳ νόμῳ· καὶ Βισάνθην οἴκησιν δώσω, ὅπερ ἐμοὶ κάλλιστον χωρίον ἐστὶ [6] τῶν ἐπὶ θαλάττῃ.

---

[1] Νεανίσκος] Vide p. 119. n. 2.

[2] Ἐνδίφριος] In MSto Eton. edit. *Flor.* aliiſque vet. ἐν δίφροις. At in iiſdem libris mox infrà reperitur ἐνδιφρίους. Dicebantur autem ἐνδίφριοι, οἱ ἐν τοῖς δίφροις, uti Noſter infrà, παρὰ Σεύθῃ ἐνδίφριος.

[3] Δυνατὸς] MS. Eton, δυνατὸν cui recepta anteferenda eſt.

[4] Ὥσπερ κύων.] In eod. MSto deſunt.

[5] Εἰ δέ μοι] In *Steph.* edit. legitur operarum, dubio procul, vitio, Εἰ δὲ μὴ &c.

[6] Ὑμῶν] In MSto Eton. non reperitur.

[7] Ἀπαγγείλωσιν] Sic rectè MS. Eton. edit. vet. & *Steph.* Paulò infrà, καὶ ἀπαγγείλαιεν ὑμῖν &c. Peſſimè *Leuncl.* dedit ἐπαγγείλωσι.

[8] Κυζικηνὸν, τῷ δὲ &c.] Vide p. 460. n. 1. Cæterùm, de ejuſmodi donorum analogiâ lege ſis quæ ſcripſit *Lipſ.* de milit. Rom. l. 5. dial. 16.

Ακούσαντες ταῦτα, καὶ [7] δεξιὰς δόντες καὶ λαβόντες, [8] ἀπήλαυνον· καὶ πρὸ ἡμέρας ἐγένοντο ἐπὶ τῷ στρατοπέδῳ, καὶ ἀπήγγειλαν ἕκαστοι τοῖς πέμψασιν. Επεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ὁ μὲν Αρίσταρχος πάλιν ἐκάλει τοὺς στρατηγοὺς καὶ

hortis præfecto duplum, duci quadruplum; & agri quantum vellent, & *boum* juga, & oppidum munitum ad mare *ſitum*. Quòd ſi, ait Xenophon, hæc *ità* moliar ut non perficiam, ſed metus quidam *nobis* à Lacedæmoniis ſit *injectus*, tuámne in *regionem noſtrûm aliquem* admittes, qui ad te conferre ſe velit? Aiebat is, Et fratres ſanè *eos* faciam, & ſellarum compotes, & participes omnium, quæ parare potuerimus. Tibi verò, Xenophon, etiam filiam dabo, ac ſi tibi filia eſt, *eam* more Thracio emam; atque Biſanthem dabo ubi habitet, quod mihi oppidum eorum *omnium quæ* ad mare *ſita ſunt* pulcherrimum eſt.

Hæc cùm audiiſſent, dextráſque dediſſent & *viciſſim* accepiſſent, diſceſſerunt: ac ante diem *exortum* ad caſtra venerunt, & *rem* ſinguli, *uti geſta erat*, iis narrabant, à quibus miſſi fuerant. Ubi verò illuxit dies, Ariſtarchus iterum duces & cohortium λοχαγούς· τοῖς δ᾽ ἔδοξε τὴν μὲν πρὸς Ἀρίσταρχον ὁδὸν ἐᾶσαι, τὸ δὲ στράτευμα συγκαλέσαι. Καὶ συνῆλθον πάντες, πλὴν οἱ Νέωνος· οὗτοι δὲ [1] ἀπεῖχον ὡς δέκα στάδια. Ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, ἀναστὰς Ξενοφῶν εἶπε τάδε,

---

[1] Πειρώμενος μὴ &c.] MS. Eton. πειρώμενος μὴ διαπεπράξομαι, &c.

[2] Εἰς τὴν] *Scil.* χώραν. Vide p. 342. n. 3.

[3] Κτήσασθαι.] MS. Eton. dat κτᾶσθαι.

[4] Καὶ εἴ τις σοὶ &c.] Adi ſis p. 4. Diſſertat. 1. K. II. præmiſſæ.

[5] Ωνήσομαι] Conſule *Archæol.* Gr. l. 4. c. 11. Adde *Thevenotii* iter orientale l. 1. c. 41.

[6] Τῶν ἐπὶ θαλάττῃ.] *Scil.* χωρίων. Quâ de ellipſi vide p. 372. n. 4.

[7] Καὶ δεξιὰς δόντες &c.] Reſpice p. 144. n. 5.

[8] Απήλαυνον.] Vide p. 235. n. 1.

“Ἄνδρες, διαπλεῖν μὲν ἔνθα βουλόμεθα, [2] Ἀρίσταρχος ὅδε, τριήρεις ἔχων, κωλύει· ὥστ᾽ εἰς πλοῖα οὐκ ἀσφαλὲς ἐμβαίνειν· οὗτος δὲ αὐτὸς εἰς Χερρόνησον κελεύει βίᾳ [3] διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους πορεύεσθαι· ἢν δὲ κρατήσαντες τούτου, ἐκεῖσε ἔλθωμεν, οὔτε πωλήσειν ἔτι φησὶν [4] ὑμᾶς, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ, οὔτε ἐξαπατήσεσθαι ἔτι ὑμᾶς, ἀλλὰ [5] λήψεσθαι μισθὸν μᾶλλον· οὔτε περιόψεσθαι ἔτι, ὥσπερ νυνὶ, ἐνδεομένους τῶν ἐπιτηδείων. Οὗτος μὲν ταῦτα λέγει· Σεύθης δὲ φησὶν, ἂν πρὸς ἐκεῖνον [6] ἴητε, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς. Νῦν οὖν

præfectos *ad ſe* vocabat: his viſum eſt ad Ariſtarchum non eſſe eundum, ſed exercitum eſſe convocandum. Atque adeò convenerunt omnes, præterquam Neonis *copiæ*; hæ autem decem ferè ſtadia *ab illis* aberant. Poſteaquam conveniſſent, Xenophon ſurgens hâc oratione uſus eſt,

“Quominùs, viri, eò navigemus quò volumus, Ariſtarchus hic, à triremibus inſtructus, vetat: adeò ut haud tutum ſit in navigia conſcendere; is verò ipſe *nos* per montem ſacrum in Cherroneſum vi penetrare jubet: quòd ſi hoc ſuperato illuc veniamus, nec *jam* ſe vos ampliùs venditurum ait, utì apud Byzantium *fecerat*, nec vos ampliùs circumventurum, ſed ſtipendium potiùs accepturos *vos*; nec ampliùs ſe *vos* neglecturum, utì nunc, dum commeatu egetis. Hæc ille dicit: at Seuthes, ſi ad ipſum vos conferatis, ſe vobis commodaturum ait. Nunc

---

[1] Ἀπεῖχον] Sic rectè MS. Eton. Vulgò ſcribitur προσεῖχον.

[2] Ἀρίσταρχος ὅδε &c.] Reſpice p. 532. & p. 518. Cæterùm, in MS. Eton. deeſt ὅδε.

[3] Διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους] Vide p. 518. n. 3.

[4] Ὑμᾶς, ὥσπερ &c.] MS. Eton. ἡμᾶς: & ſic mox infrà — ἔτι ἡμᾶς &c. Porrò, vide pag. 530. Edit. *Steph.* dat ὥσπερ ὁ ἐν &c.

[5] Λήψεσθαι] Idem MS. dat λήψεσθε: in quo etiam μᾶλλον, quod mox ſequitur, deeſt.

[6] Ἴητε.] Sic optimè MS. Eton. Vulgò legitur ἦτε.

"σκέψασθε πότερον ἐνθάδε μένοντες τοῦτο [1] βουλεύσεσθε, ἢ εἰς "τὰ ἐπιτήδεια ἐπανελθόντες. Εμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ, ἐπεὶ ἐνθάδε "οὔτε ἀργύριον ἔχομεν, ὥστε ἀγοράζειν, οὔτε ἄνευ ἀργυρίου "[2] ἐῶσι λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπανελθόντας εἰς τὰς κώμας, "ὅθεν οἱ ἥττους ἐῶσι λαμβάνειν, ἐκεῖ ἔχοντας τὰ ἐπιτήδεια, καὶ "ἀκούοντας [3] ὅ,τι τὶς ὑμῶν δεῖται, αἱρεῖσθαι ὅ,τι ἂν ὑμῖν δοκῇ "κράτιστον εἶναι. Καὶ [4] ὅτῳ, ἔφη, ταῦτα δοκεῖ, ἀράτω τὴν χεῖρα." [5] Ανέτειναν πάντες. "Απιόντες τοίνυν, ἔφη, συσκευάζεσθε· καὶ "ἐπειδὰν παραγγείλῃ τις, ἕπεσθε τῷ ἡγουμένῳ."

Μετὰ τοῦτο Ξενοφῶν μὲν ἡγεῖτο, οἱ δ' εἵποντο. Νέων δὲ καὶ παρὰ Αριστάρχου ἄλλοι ἔπειθον ἀποτρέπεσθαι· οἱ δὲ οὐχ ὑπήκουον. Επεὶ δὲ ὅσον τριάκοντα σταδίους προεληλύθεσαν, ἀπαντᾷ Σεύθης. Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἰδὼν αὐτὸν,

"igitur conſiderate utrùm hìc manere ac de hoc deliberare velitis, an ad *loca ubi* commeatus *haberi poterit* reverſi. Ipſe certè "quidem cenſeo, cùm hìc neque pecuniam habeamus, quâ *quid* "emamus, neque ſine pecuniâ commeatum ſumere *nos* ſinant, ut "in vicos regreſſi, unde *eum* victi ſumere *nos* ſinant, & ibi com-"meatum parantes, atque audientes quam ad rem veſtrâ quis "indigeat operâ, deligamus quod vobis optimum eſſe videbitur. "Et cui veſtrûm hæc probantur, *is* manum tollat." Suſtulerunt omnes. "Abite igitur, inquit, & ſarcinis collectis *ad iter* voſmet "parate; cúmque denuntiaverit aliquis, ducem ſequimini."

Poſteà Xenophon ducem ſe præbuit, *eúm*que ſequebantur illi. At Neon aliíque ab Ariſtarcho *miſſi* regreſſum ſuadebant; *quibus* illi non auſcultabant. Cúmque ad triginta ſtadia proceſſiſſent, Seuthes *eis* occurrit. Et Xenophon eum conſpicatus, *ipſos* adπροσελάσαι ἐκέλευσεν, [1] ὅπως πλείστων ἀκουόντων εἴποι αὐτῷ, ἃ ἐδόκει συμφέρειν. Ἐπεὶ δὲ προσῆλθεν, εἶπεν ὁ Ξενοφῶν, Ἡμεῖς πορευόμεθα ὅπου μέλλει τὸ στράτευμα ἕξειν τροφήν· ἐκεῖ δὲ ἀκούοντες καὶ σοῦ [2] καὶ τῶν τοῦ Λακωνικοῦ, αἱρησόμεθα ἃ ἂν κράτιστα δοκοίη εἶναι. Ἢν οὖν ἡμῖν ἡγήσῃ ὅπου πλεῖστά ἐστιν ἐπιτήδεια, ὑπὸ σοῦ νομιοῦμεν [3] ξενίζεσθαι. Καὶ ὁ Σεύθης εἶπεν, Ἀλλὰ οἶδα κώμας πολλὰς ἀθρόας, καὶ πάντα ἐχούσας τὰ ἐπιτήδεια, ἀπεχούσας ἡμῶν ὅσον [4] διελθόντες ἂν ἡδέως ἀριστῷμεν. Ἡγοῦ τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο εἰς αὐτὰς [5] τῆς δείλης, συνῆλθον οἱ στρατιῶται, καὶ εἶπε Σεύθης τοιάδε, Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, δέομαι ὑμῶν στρατεύεσθαι σὺν ἐμοί· καὶ ὑπισχνοῦμαι ὑμῖν [6] τοῦ μηνὸς δώσειν Κυζικηνὸν, [7] λοχαγοῖς τε καὶ στρατηγοῖς

---

[1] Βουλεύσεσθε] Edit. *Leuncl.* perperam exhibet *βουλεύεσθε.* Ipſe ſequutus ſum MS.Eton. edit. *Flor.* & *Steph.*

[2] Εῶσι] I. e. *ἐάσουσι.* Vide p. 460. n. 6.

[3] Ο,τι ἂν &c.] Vide p. 344. n. 2.

[4] Οτῳ, ἔφη,] Sic MS.Eton. In libris vulgatis legitur *ὅτῳ ὑμῖν* quod ferri nequit. *Muret.* rectiùs legit *ὑμῶν.*

[5] *Ανέτειναν πάντες.*] Vide p. 223. n. 3.

equitaret hortatus eſt, ut ipſi quamplurimis audientibus *ea* diceret, quæ ex re fore viderentur. Cùm acceſſiſſet, Xenophon *ità* loquutus eſt, Nos *eò* pergimus, ubi exercitus nacturus eſt alimenta: ibi & te & Laconici *nuntiis* auditis, quæ optima videbuntur eſſe deligemus. Quare ſi nos *eò* duces, ubi plurimus eſt commeatus, hoſpitio nos abs te arbitrabimur excipi. Et Seuthes, Novi verò, inquit, multos vicos confertos, copiâque rerum omnium abundantes, qui *tanto* à nobis ſpatio diſtant, quanto confecto jucundè pranſuri ſimus. Ducito igitur, inquit Xenophon. Cúmque tempore pomeridiano ad eos acceſſiſſent, convenêre milites & hujuſmodi orationem habuit Seuthes, Ego, viri, à vobis peto ut mecum expeditionem ſuſcipiatis; atque *adeò* menſtruum ſtipendium vobis Cyzicenum *me* daturum polliceor, cohortiúmque præfectis & du-

---

[1] Ὅπως πλείστων] MS. Eton. habet ὅπως ἐπιπλείστων.

[2] Καὶ τῶν τοῦ Λακωνικοῦ] I. e. καὶ τῶν τοῦ Ἀρχηγέτου ἀγγέλων vel ἐπαγγελλομένων.

[3] Ξενίζεσθαι] MS. Eton. & edit. *Flor.* dant ἐξενίσθαι.

[4] Διελθόντες — ἀριστῷμεν.] In MSto Eton. legitur διελθόντας — ἀριστῶντας. Quam ſi quis ſequatur lectionem, mutet idem oportebit ἡμῶν in ἡμᾶς.

[5] Τῆς δείλης] Vide p. 77. n. 3.

[6] Τοῦ μηνὸς — Κυζικηνόν.] Reſpice p. 412. n. 3 & 4. Cæterùm, in MSto Eton. inter δώσειν & Κυζικηνὸν exſtant voces τοῖς στρατιώταις.

[7] Λοχαγοῖς τε καὶ στρατηγοῖς ὡς &c.] Scil. τοῖς μὲν λοχαγοῖς διμοιρίαν, τοῖς δὲ στρατηγοῖς τετραμοιρίαν, uti Seuthes ſuprà p. 541. pollicitus eſt. Vide n. 8. p. 541.

τὰ νομιζόμενα· ἔξω δὲ τούτων, τὸν ἄξιον τιμήσω· σῖτα δὲ καὶ ποτὰ, ὥσπερ καὶ νῦν, ἐκ τῆς χώρας λαμβάνοντες ἕξετε· ὁπόσα δὲ ἂν [1] ἁλίσκηται, ἀξιώσω αὐτὸς ἔχειν, ἵνα ταῦτα [2] διατιθέμενος ὑμῖν τὸν μισθὸν πορίζω. Καὶ τὰ μὲν [3] φεύγοντα καὶ ἀποδιδράσκοντα ἡμεῖς ἱκανοὶ ἐσόμεθα διώκειν καὶ μαστεύειν· ἢν δέ τις ἀνθιστῆται, σὺν ὑμῖν πειρασόμεθα χειροῦσθαι. Ἐπήρετο Ξενοφῶν, Πόσον δὲ ἀπὸ θαλάττης ἀξιώσεις συνέπεσθαί σοι τὸ στράτευμα; Ὁ δ᾽ ἀπεκρίνατο, Οὐδαμῇ [4] πλεῖον ἑπτὰ ἡμερῶν, μεῖον δὲ πολλαχῇ.

[5] Μετὰ ταῦτα [6] ἐδίδοτο λέγειν τῷ βουλομένῳ. Καὶ ἔλεγον πολλοὶ [7] κατὰ ταυτὰ, ὅτι παντὸς ἄξια λέγει Σεύ-

cibus quæ *bis dari* conſueverunt: præter hæc, dignum præmiis ornabo: eſculenta verò & potulenta de *hoc* agro, utì modò, ſumpta vobis ſuppetent: quæ autem capta fuerint, *ea* ut ipſe obtineam æquum cenſebo, quò iis venditis ſtipendium vobis ſuppeditem. Ac nos quidem terga dantes & aufugientes perſequi poterimus & inveſtigare; quòd ſi quis reſiſtat, *eum* veſtrâ ope noſtram in poteſtatem redigere conabimur. *Ibi tum* Xenophon interrogabat, Quàm longè à mari ut te ſequatur exercitus æquum cenſebis? Reſpondit ille, Nuſquam longiùs ſeptem dierum *itinere*, aç ſæpè minùs.

Secundùm hæc *cuique* facta, qui *quidem* vellet, dicendi poteſtas. Atque multi pariter dixerunt, Seuthen quantivis æſtimanda pro-

---

[1] Ἁλίσκηται.] MS. Eton. ἁλίσκεται.

[2] Διατιθέμενος] Hesych. Διατίθεται, πιπράσκεται — [illegible]. Phavor. Διατίθεται. (ſcrib. διατίθεται) πιπράσκεται, — ἢ πωλεῖ. Repone πωλεῖ. Etymol. m. & Suid. Διατίθησι, λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ πωλεῖν καὶ [illegible]. Suid. & Phavor. Διατίθησι, ἀντὶ τοῦ πωλεῖ. Thom. Magiſt. Διατίθημι [illegible], οὐ [illegible], ἢ τὸ πωλῶ. Hæc utique verbi vis eſt H. E. p. 300. [illegible] — καὶ [illegible] διατιθέμενοι, &c. Et Arrian. de exped. Alex. l. 1. c. 2. Ἀλέξανδρος δὲ [illegible] — [illegible] καὶ [illegible] διατίθεσθαι. Et rectiùs forſan eadem illi vis tributa fuerit ſuprà p. 512. Οἱ δὲ στρατιῶται, διατιθέμενοι τὸν σῖτον, [illegible] &c.

[3] Φεύγοντα καὶ ἀποδιδράσκοντα] Vide ſis pag. 417. n. 5. & p. 129. n. 3. Et de μαστεύειν p. 413. n. 3.

[4] Πλεῖον ἑπτὰ ἡμερῶν.] Supple, πλεῖον ἢ ὁδὸν, &c. Integrè Noſter mox infrà dicit, ὅτι Μήδοκος μὲν ἄνω ἀπέχει δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ θαλάττης ὁδὸν, &c.

[5] Μετὰ ταῦτα] Edit. Steph. exhibet Μετὰ δὲ ταῦτα &c.

[6] Ἐδίδοτο] Vide p. 505. n. 5.

[7] Κατὰ ταυτὰ] Vulgò, κατὰ ταῦτα. quam ſi

θης· [1] χειμὼν γὰρ εἴη, καὶ οὔτε οἴκαδε ἀποπλεῖν [2] τῷ βουλομένῳ δυνατὸν εἴη, διαγενέσθαι τε [3] ἐν φιλίᾳ οὐχ οἷόν τ' εἴη, εἰ δέοι ὠνουμένους ζῆν· ἐν δὲ τῇ πολεμίᾳ διατρίβειν καὶ τρέφεσθαι ἀσφαλέστερον μετὰ Σεύθου, ἢ μόνους· ὄντων ἀγαθῶν τοσούτων· εἰ δὲ μισθὸν προσλήψοιντο, [4] εὕρημα ἐδόκει εἶναι. [5] Ἐπὶ τούτοις εἶπε Ξενοφῶν, Εἴ τις ἀντιλέγει, λεγέτω· εἰ δὲ μὴ, [6] ἐπιψηφίζεσθε ταῦτα. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ἀντέλεγεν, ἐπεψηφίσαντο, καὶ ἔδοξε ταῦτα. Εὐθὺς δὲ Σεύθῃ εἶπεν ὅτι συστρατεύσοιντο αὐτῷ.

Μετὰ τοῦτο ④ οἱ μὲν ἄλλοι κατὰ τάξεις ἐσκήνησαν· στρατηγοὺς δὲ καὶ λοχαγοὺς ἐπὶ δεῖπνον Σεύθης ἐκάλεσε,

ponere: hyemem enim adeſſe, neque domum navigare, qui vellet, poſſe: neque fieri poſſe ut in amicorum regione permanerent, *iis* ſi vivendum ſit quæ coëmerent: at in hoſtili agro commorari *eos* & ali *poſſe* tutiùs cum Seuthe, quàm ſi ſoli ſint; cùm tot ſe offerant commoda: quòd ſi inſuper ſtipendium acciperent, lucri *id* loco fore videbatur. Poſt hæc Xenophon, Si quis, ait, *quidquam* velit contradicere, proferat: ſin autem, ſuffragiis hæc comprobate. Cùm nemo contradiceret, ea ſuffragiis comprobârunt, atque decretum de his factum eſt. Statímque Seuthæ narrat *Xenophon*, velle eos unà cum ipſo expeditionem ſuſcipere.

Poſt hæc alii quidem ſecundùm ordines *ſuos* tabernacula poſuerunt: duces verò & præfectos cohortium ad cœnam invitavit

---

ſcripturam mavis, phraſis exponenda videtur in his utique conditionibus, quas propoſuit *Seuthes*. *Muret.* mavult [illegible]. Add. p. 354. n. 6. & p. 460. n. 3.

[1] Χειμὼν γὰρ εἴη.] MS. Eton. repræſentat χειμὼν ἦν γὰρ &c.

[2] Τῷ βουλομένῳ] Idem MS. τῷ οὕτω βουλομένῳ &c.

[3] Ἐν φιλίᾳ] Adi ſis p. 512. n. 7. Porrò, pro εἴη, quod mox ſequitur, MS. Eton. dat ἦν. Malè.

[4] Εὕρημα] Vide p. 240. n. 3. *Heſych.* & *Phavor.* Εὕρημα, ἑρμαῖον. Adpoſitè ad hunc locum.

[5] Ἐπὶ τούτοις] Conſule p. 259. n. 5. & p. 408. n. 4.

[6] Ἐπιψηφίζεσθε] Sic partim ex MSto Eton. partim ex conjecturâ reſcripſi. In MSto legitur, [illegible]. In libris editis, [illegible]. & paulo poſt, [illegible], quod in [illegible], quoniam enunciationi congruenter, mutandum eſt. Rectè autem ità ſcripſiſſe

πλησίον κώμην ἔχων. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ θύραις ἦσαν, ὡς ἐπὶ δεῖπνον ἰόντες, [1] ἦν τις Ἡρακλείδης Μαρωνείτης· οὗτος προσιὼν ἑνὶ ἑκάστῳ, οὕστινας ᾤετο ἔχειν τι δοῦναι Σεύθῃ, πρῶτον μὲν πρὸς Παριανούς τινας, οἳ παρῆσαν φιλίαν διαπραξόμενοι [2] πρὸς Μήδοκον τὸν Ὀδρυσῶν βασιλέα, καὶ δῶρα ἄγοντες αὐτῷ τε καὶ τῇ γυναικὶ, ἔλεγεν ὅτι Μήδοκος μὲν ἄνω εἴη δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ θαλάττης ὁδὸν· Σεύθης δ', ἐπειδὴ τὸ στράτευμα τοῦτο εἴληφεν, ἄρχων ἔσοιτο ἐπὶ θαλάττῃ· γείτων οὖν ὤν, ἱκανώτατος ἔσται ὑμᾶς καὶ εὖ καὶ κακῶς ποιεῖν· ἢν οὖν σωφρονῆτε, τούτῳ δώσετε ὅ,τι ἄγετε καὶ ἄμεινον ὑμῖν [3] διακείσεσθαι, ἢ ἐὰν Μηδόκῳ

Seuthes, qui *tum* vicum, qui propè aberat, tenebat. Et cùm *jam* ad portas adeſſent, tanquam ad cœnam ingreſſuri, Heraclides quidam *ibi* erat Maronites: is ſingulos adgreſſus, quos habere arbitraretur, Seuthæ quod donarent, primùm quidem Parianos quoſdam, qui amicitiæ cum Odryſſarum rege Medoco ineundæ cauſâ venerant, ac tum ipſi tum uxori *ejus* munera adferebant, dicebat Medocum eſſe in *regione* ſuperiori, quæ duodecim dierum itinere à mari *abeſſet*; Seuthen, poſteaquam copias has accepit, regioni ad mare *pertinenti* imperaturum: finitimus igitur cùm fuerit, vobis & prodeſſe & obeſſe plurimùm poterit: quapropter ſi ſapitis, huic dabitis quidquid adfertis: ac aptiùs *certè* in rem veſtram collocabitur, quàm ſi Medoco pro-

---

ſcripſiſſe nos, docebit diſcrimen illud inter activam & mediam verbi hujus formam, quod indicavimus ſuprà p.454. n.4. & alibi. Porrò, Noſter infrà, hujus ubi decreti meminit, verbo medio utitur: [illegible] Hanc ſcripturam Cl. etiam *Kuſtero* placuiſſe tandem inveni.

1 Ἦν δέ τις Ἡρακλείδης &c.] *Demetrius* (qui dicitur) *Phaler.* ſect. 196. [illegible] inquit, [illegible] ἑρμηνεύει. [illegible] *Athen.* l. 6. c. 13. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ [illegible] τῶν ἱστοριῶν, Αἰγύπτιός τις, φησὶν, [illegible] Τοιοῦτος ἦν καὶ Ἡρακλείδης ὁ *Μαρωνίτης* (ſic enim apud hunc ſcribitur) ὁ Σεύθου (repone ocyùs Σεύθου) τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως κόλαξ, ὃ μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ἑβδόμῃ Ἀναβάσεως.

2 Πρὸς Μήδοκον τὸν &c.] Sic MS. Eton. & *Muret.* Vulgò, πρὸς Μήδοκον τῶν &c.

3 Διακείσεσθαι.] MS. Eton. & vet. quædam edit. dant διακείσεται.

τῷ πρόσω οἰκοῦντι δῶτε. [1] Τούτους μὲν οὕτως ἔπειθεν. Αὖθις δὲ Τιμασίωνι τῷ Δαρδανεῖ προσελθὼν, ἐπεὶ ἤκουεν αὐτῷ εἶναι καὶ ἐκπώματα καὶ τάπιδας βαρβαρικὰς, ἔλεγεν ὅτι [2] νομίζοιτο, ὁπότε ἐπὶ δεῖπνον καλέσαι Σεύθης, δωρεῖσθαι αὐτῷ τοὺς κληθέντας· οὗτος δ' ἂν [3] μέγας ἐνθάδε γένηται, ἱκανὸς ἔσται σε καὶ οἴκαδε κατάγειν, καὶ ἐνθάδε πλούσιον ποιῆσαι. Τοιαῦτα [4] προὐμνᾶτο, ἑκάστῳ προσιών. Προσελθὼν δὲ καὶ Ξενοφῶντι, ἔλεγε, Σὺ καὶ πόλεως μεγίστης εἶ, καὶ παρὰ Σεύθῃ τὸ σὸν ὄνομα μέγιστόν ἐστι· καὶ ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ ἴσως [5] ἀξιώσεις καὶ τείχη λαμβάνειν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι τῶν ὑμετέρων ἔλαβον, καὶ χώραν· ἄξιον οὖν σοι καὶ μεγαλοπρεπέστατα τιμῆσαι Σεύθην. Εὔνους δέ σοι ὢν παραινῶ· εὖ οἶδα γὰρ ὅτι ὅσῳ ἂν μείζω τούτων δωρήσῃ, τοσούτῳ

cul *hinc* habitanti, donetis. Atque iis *hoc* ità perſuaſit. Deinde ad Timaſionem Dardanum cùm acceſſiſſet, quòd audierat eum habere tum pocula tum tapetes barbaricos, in more eſſe aiebat, ut ſi quando ad cœnam *aliquos* vocet Seuthes, vocati munera *quædam* ipſi donent: is autem ſi magnus hìc fuerit, vel reſtituere te in patriam, vel hìc locupletem facere poterit. Hujuſmodi *eos* adfatu ambiebat, ſingulos adgreſſus. Ad Xenophontem quoque cùm acceſſiſſet, Tu & maximâ, inquit, ex urbe *ortus* es, & nomen tuum apud Seuthen maximum eſt: fortaſſis etiam hâc in regione tum oppida voles tum agrum obtinere, quemadmodùm & alii veſtrûm obtinuerunt: quamobrem te dignum fuerit, magnificentiſſimis muneribus Seuthen ornare. *Hoc* certè *tibi* conſilii do, *ut qui ſim* erga te benevolus: novi enim futurum ut quantò ampliora, quam horum *fuerint*, munera donaveris, tantò μείζω ὑπὸ τούτου ἀγαθὰ πείσῃ. Ἀκούων ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, ἠπόρει· οὐ γὰρ διαβεβήκει ἔχων ἐκ Παρίου, εἰ μὴ παῖδα καὶ ὅσον ἐφόδιον.

---

[1] Τούτους μὲν οὕτως] Idem MS. Τούτους μὲν οὖν &c.

[2] Νομίζοιτο,] *Phavor.* Νομίζεται, ἀντὶ τοῦ νομίμως παραδέδοται — νόμιμόν ἐστι. Sic ſuprà paulò p. 545. τὰ νομιζόμενα ſunt, *quæ in more inſtitutoque erant poſita.* Cæterùm, moris fuiſſe Thracum ut acciperent munera, potiùs quàm darent, ſcribit etiam *Thucyd.* l. 2. c. 97.

[3] Μέγας] Vide p. 521. n. 1.

[4] Προὐμνᾶτο] *Suid.* & *Phavor.* Προμνῶμαι, προξενῶ, προμνηστεύομαι. De προξενῶ vide p. 491. n. 2.

[5] Ἀξιώσεις] *Leuncl.* vertit *mereberis*: quod *Amaſ.* eſt *voles.*

[1] Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, τῶν τε Θρᾳκῶν οἱ κράτιστοι τῶν τότε παρόντων, καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλήνων, [2] καὶ εἴ τις πρεσβεία παρῆν ἀπὸ πόλεως, τὸ δεῖπνον μὲν ἦν καθημένοις κύκλῳ· ἔπειτα δὲ τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· [3] οὗτοι δ' ὅσον εἴκοσι, κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων, καὶ ἄρτοι [4] ζυμῖται μεγάλοι προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. Μάλιστα δὲ [5] αἱ τράπεζαι κατὰ τοὺς ξένους ἀεὶ ἐτίθεντο· νόμος γὰρ ἦν. Καὶ πρῶτος

amplioribus ab hoc beneficiis adficiare. Hæc cùm audierat Xenophon, hæſitabat: nec enim, cùm è Pario trajecerat, quidquam habebat, niſi puerum & ad viaticum quantum *pecuniæ ſatìs eſſet*.

Ubi ad cœnam ingreſſi fuiſſent, & Thracum qui tum aderant præſtantiſſimi, & Græcorum duces cohortiúmque præfecti, & ſi qui ab urbe *aliquâ* legati aderant, cœna iis in orbem ſedentibus erat *parata*: deinde tripodes omnibus adlati erant; hi *numero erant* ferè viginti, carnibus diviſis pleni; panéſque fermentati magni carnibus adfixi erant. In primis autem fercula ſemper juxta hoſpites ponebantur: nam *is genti huic* mos erat. Ac Seuτοῦτο ἐποίει Σεύθης· Ἀνελόμενος τοὺς παρακειμένους αὐτῷ ἄρτους, [1] διέκλα κατὰ μικρὸν, καὶ [2] διαῤῥίπτει οἷς αὐτῷ ἐδόκει· καὶ τὰ κρέα ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι ἑαυτῷ καταλιπών. Καὶ οἱ ἄλλοι δὲ [3] κατὰ ταῦτα ἐποίουν, καθ' οὓς αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἀρκὰς δέ τις [4] Ἄριστος ὄνομα, φαγεῖν δεινὸς, τὸ μὲν διαῤῥίπτειν [5] εἶα χαίρειν, λαβὼν δὲ εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τριχοίνικον ἄρτον, καὶ κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐδείπνει· κέρατα δ' οἴνου [6] περιέφερον, καὶ πάντες ἐδέχοντο· ὁ δ' Ἄριστος, ἐπεὶ παρ' αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἧκεν, [7] εἶπεν, ἰδὼν τὸν Ξενοφῶντα οὐκέτι δειπνοῦντα, Ἐκείνῳ, ἔφη, δός· σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐγὼ δ' [8] οὔπω. Ἀκούσας ὁ Σεύθης τὴν φωνὴν, ἠρώτα τὸν οἰνοχόον

---

[1] Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον &c.] *Athen.* l. 4. c. 13. Θρᾳκίου δὲ δείπνου μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ἕκτῃ (repone, ἑβδόμῃ) Ἀναβάσεως, τὸ παρὰ Σεύθῃ διαγράφων συμπόσιον ἐν τούτοις. Ἐπειδὴ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον κ. τ. λ. De ratione verò veterum auctorum verba citandi, quam *Athen.* aliíque ſequuti ſunt vide pag. 316. n. 4. & alibi.

[2] Καὶ εἴ τις πρεσβεία] Vide p. 373. n. 2. de vi particulæ εἰ: & p. 406. n. 1. & p. 69. n. 3. de πρεσβεία.

[3] Οὗτοι δ' ἦσαν εἴκοσι,] Lectionem hanc agnoſcit *Athen.* l. 2. c. 10. Καὶ Ξενοφῶν δ' ὁ μελιχρότατος, ἐν ἑβδόμῃ Ἀναβάσεως γράφει, τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· οὗτοι δ' ἦσαν εἴκοσι &c. Idem ſimiliter l. 4. c. 13. In MSto. Eton. legitur οὗτοι δ' ἦσαν κρεῶν &c. Et illud εἴκοσι in aliis vet. cod. deeſſe teſtatur *Steph.*

[4] Ζυμῖται] MS. Eton. ζυμῖτις. Etymol. m. etiam Ἐκ τοῦ ζύμη, ζυμίτης, ἄρτος ποιός· οἷον ἄρτοι ζυμῖται, οἱ μεγάλοι. Reſpicit, opinor, hunc *Xen.* locum. At *J. Poll.* l. 6. ſegm. 32. habet ἄρτοι ζυμῖται; ſic enim ibi ſcribitur, nec non l. 6. ſegm. 62.

[5] Αἱ τράπεζαι] *Amaſ.* & interpres *Athen.* vertunt *menſæ*: minùs rectè; niſi vox *menſæ* ſit ipſis poſita pro *fercula*, vel *lances*; nam eam ſic exponit Cl. *Burman.* ad *Petron.* Satyr. p. 157. *J. Poll.* l. 6. ſegm. 84. Τραπέζας δὲ ἐκάλουν καὶ τὰ σιτία, τὰ ἐπ' αὐτῶν τιθέμενα. ubi lege quæ notàrunt *Jung.* & *Seb.*

thes hoc primus faciebat; Cùm panes juxta ſe ſitos ſumpſiſſet, *eos* minutim frangebat, & hinc indè jaciendo dividebat quibus ipſi viſum eſt; itidémque carnes *dividebat*, eâ tantùm portione ſibi relictâ, quæ ad guſtandum *ſatis eſſet*. Alii etiam, juxta quos fercula ſita eſſent, his ſimilia faciebant. Arcas verò quidam, *cui* nomen Ariſtus, admodum vorax, *cibaria* disjiciendi ritum prætermittebat, ſumptóque in manum pane trium chœnicum, & carnibus in genua impoſitis, cœnabat: vini autem cornua circumferebant, omnéſque accipiebant: ſed Ariſtus ille, ubi ad eum pincerna cornu ferens veniſſet, dixit, intuitus Xenophontem non ampliùs cœnantem, Illi tradito: nam illi jam otium eſt, at mihi nondum. *Eam* vocem cùm audiiſſet Seuthes, pincernam

---

[1] Διέκλα] In lexicis ſtat διακλάω.

[2] Διαῤῥίπτει] MS. Eton. *Athen.* & edit. quædam vet. ἐῤῥίπτει. In quibus tamen reperitur διαῤῥίπτειν paulò infrà: niſi quòd apud *Athen.* ſcribatur διαῤῥιπτεῖν.

[3] Κατὰ ταῦτα] Quidni & hic, uti ſuprà p. 545. ſcripſerit aliquis κατὰ ταὐτὰ &c.

[4] Ἄριστος] Apud *Athen.* loco cit. ſcribitur Ἀρύστας.

[5] Εἶα χαίρειν,] Elegante hâc phraſi utitur *Æſchin.* dial. 2. ſect. 38. Ἀλλὰ τούτους μὲν τοὺς λόγους, ἦν δ' ἐγὼ, ἐῶμεν χαίρειν. i. e. *miſſos faciamus.* Et *Plato* in Phæd. p. 49. edit. *Franc.* — ἐᾶν χαίρειν τὰ σώματα, &c.

[6] Περιέφερον] *Scil.* miniſtri. Vide p. 543. n. 2. & p. 536. n. 6.

[7] Εἶπεν — ἔφη.] Adi p. 518. n. 1.

[8] Οὔπω.] MS. Eton. οὐδέπω. Sed *Athen.* loco cit. receptam lectionem præſtat.

τί λέγοι. Ὁ δὲ οἰνοχόος εἶπεν· Ἑλληνίζειν γὰρ ἠπίστατο. [1] Ἐνταῦθα μὲν δὴ γέλως ἐγένετο.

Ἐπεὶ δὲ προὐχώρει [2] ὁ πότος, εἰσῆλθεν [3] ἀνὴρ Θρᾷξ, ἵππον ἔχων λευκόν· καὶ λαβὼν κέρας μεστὸν, εἶπε, Προπίνω σοι, ὦ Σεύθη, καὶ τὸν ἵππον τοῦτον δωροῦμαι, ἐφ' οὗ καὶ διώκων ὃν ἂν ἐθέλῃς, αἱρήσεις, καὶ ἀποχωρῶν οὐ μὴ δείσῃς τὸν πολέμιον. Ἄλλος παῖδα ἀγαγὼν, οὕτως ἐδωρήσατο προπίνων, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυναικί. Καὶ Τιμασίων προπίνων ἐδωρήσατο φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ τάπιδα ἀξίαν δέκα μνῶν. Γνήσιππος δέ τις Ἀθηναῖος ἀναστὰς εἶπεν ὅτι ἀρχαῖος εἴη νόμος κάλλιστος, τοὺς μὲν ἔχοντας διδόναι τῷ βασιλεῖ τιμῆς ἕνεκα· τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι διδόναι τὸν βασιλέα· ἵνα κἀγὼ, ἔφη, σοὶ ἔχω δωρεῖσθαι καὶ τιμᾶν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν [4] ἠπορεῖτο ὅ,τι ποιήσοι· καὶ γὰρ ἐτύγχανεν, ὡς τιμώμενος, ἐν τῷ πλησιαιτάτῳ δίφρῳ Σεύθῃ

interrogabat quid *ille* diceret. Et *rem* narrabat pincerna: quippe Græcè loqui callebat. Ibi jam riſus factus eſt.

Cùm autem potatio procederet, Thrax quidam ingreſſus eſt, equum album ducens: & ſumpto cornu pleno, Propino, inquit, tibi, Seuthe, & equum hunc dono, quo *vectus* & perſequens quemcunque voles, capies, & retrocedens hoſtem nequaquam metuas. Alius puerum, quem adduxerat, ità Seuthæ donabat propinans, & alius veſtimenta in uſum uxoris. Et Timaſion *ei* propinans argenteam phialam, ac tapete minis decem æſtimandum, donabat. Et Athenienſis quidam Gneſippus ſurgens priſcum eſſe morem aiebat pulcherrimúmque, ut ii, qui *quid* habeant, regi *aliquid* honoris cauſâ dent; iis verò, qui nihil habeant, rex *ipſe aliquid* det: ut ego quoque, inquit, habeam quod tibi donem & *quo tibi* honorem reddam. At Xenophon quid faceret dubitabat: etenim, ut *vir* honoratus, in ſellâ Seuthæ proximâ ſedebat.

---

[1] *Ἐνταῦθα μὲν δὴ γέλως ἐγένετο.*] In MSto Eton. deſunt. In *Athenæo* reperiuntur.

[2] Ὁ πότος] Vide p. 239. n. 1.

[3] Ἀνὴρ Θρᾷξ] Adi p. 255. n. 7.

[4] Ἠπορεῖτο ὅ,τι] MS. Eton. ἠπορεῖτο τι &c. Sed nil mutandum. Similiter *Herodot.* l. 1. c. 47. — ἐπειρωτᾶν ὅ,τι ποιέων τυγχάνοι ὁ &c. Et ſic alibi ſæpè alii.

καταθήμενος. Ὁ δὲ Ἡρακλείδης ἐκέλευσεν αὐτῷ τὸ κέρας ὀρέξαι τὸν οἰνοχόον. Ὁ δὲ Ξενοφῶν (ἤδη γὰρ [1] ὑποπεπωκὼς ἐτύγχανεν) ἀνέστη θαρραλέως δεξάμενος τὸ κέρας, καὶ εἶπεν, "[2] Ἐγὼ δέ σοι, "ὦ Σεύθη, δίδωμι ἐμαυτὸν καὶ τοὺς ἐμοὺς τούτους ἑταίρους, φίλους "εἶναι πιστούς· καὶ οὐδένα ἄκοντα, ἀλλὰ πάντας [3] μᾶλλον ἐμοῦ σοὶ "βουλομένους φίλους εἶναι. Καὶ νῦν πάρεισιν οὐδέν σε προσαιτοῦν-"τες, ἀλλὰ καὶ προσέμενοι καὶ πονεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ προκινδυνεύειν· "μεθ' ὧν, ἂν οἱ θεοὶ θέλωσι, πολλὴν χώραν τὴν μὲν ἀπολήψῃ, "πατρῴαν οὖσαν, τὴν δὲ κτήσῃ· πολλοὺς δὲ ἵππους, πολλοὺς "δὲ ἄνδρας καὶ γυναῖκας καλὰς κτήσῃ, οὓς οὐ ληΐζεσθαι δεήσει, "ἀλλ' αὐτοὶ φέροντες παρέσονται πρός σε δῶρα." [4] Ἀναστὰς

*Jam*que Heraclides pincernæ mandârat, ut ei cornu porrigeret. Et Xenophon (quippe qui jam paulò largiùs bibiſſet) accepto cornu confidenter ſurrexit, atque *hæc* verba fecit, "Ego verò, Seu-"the, meipſum tibi do meóſque hos ſocios, ut fidi ſimus amici: "neque *horum* quenquam invitum *tibi do*, ſed omnes *eo animo*, ut "magìs etiam, quàm ipſe ſim, tibi eſſe amici velint. Ac jam ad-"ſunt, non *ità ſanè* ut à te quidquam petant, ſed etiam cupidi "tum labores tum pericula tuâ cauſâ ſubeundi; quorum operâ, "diis volentibus, regionem amplam partim recuperabis, quippe "quæ patria ſit, aliam acquires: multos præterea equos, viros "multos mulieréſque pulchras acquires, quos prædari non neceſſe "erit, ſed ipſimet ad te dona ferentes aderunt." *Tum* ſurgens ὁ Σεύθης συνεξέπιε, καὶ συγκατεσκέδασε τῷ μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας. Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον Κερασουντᾶοι, οἳ σημαίνουσιν αὐλοῖς τε καὶ σάλπιγξιν [1] ὠμοβοΐναις, [2] ῥυθμοὺς τε καὶ οἷον [3] μαγάδι σαλπίζοντες. Καὶ αὐτὸς Σεύθης ἀναστὰς ἀνέκραγέ τε πολεμικὸν, καὶ ἐξήλατο, ὥσπερ βέλος φυλαττόμενος, μάλα ἐλαφρῶς. Εἰσῄεσαν δὲ καὶ γελωτοποιοί.

---

[1] Ὑποπεπωκὼς] *Schol.* ad *Ariſtoph.* [illegible] v.396. Ὑποπεπωκὼς exponit *μεθύων* [illegible]. Sic & *Suid.* Peſſimè in pleriſque libris legitur ὑποπεπτωκώς. Idem mendum in alia tum Xenophontis tum aliorum auctorum invaſit loca. Vide ſis *Leopard.* emendat. l. 9. c. 23.

[2] Ἐγὼ δέ σοι, ὦ &c.] Æſchinem condiſcipulum ſuum imitatus eſt Noſter, qui auctore *Laërt.* l. 2. ſegm. 34. Socratem ſic adloquutus eſt, Πένης εἰμί, καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχω, δίδωμι δέ σοι ἐμαυτόν. Similiter *Seneca* de Benef. l.1. c. 8. *Socrati cum multa multi pro ſuis quiſque facultatibus offerrent; Æſchines pauper auditor, Nihil, inquit, dignum te quod dare tibi poſſim, invenio. — Itaque dono tibi quod unum habeo, me ipſum — Vides*, inquit idem auctor, *quomodo animus invenerit liberalitatis materiam, etiam inter anguſtias.*

[3] Μᾶλλον ἐμοῦ] MS. Eton. dat μᾶλλον ἔτι ἐμοῦ.

[4] Ἀναστὰς ὁ Σεύθης &c.] Sic libri editi, quos vidi, omnes. *Athen.* paulò aliter — Καὶ ὁ Σεύθης ἀναστὰς συνέπιε, καὶ &c. ut in editis Xenoph.

Ὡς δ' ἦν ἥλιος ἐπὶ δυσμαῖς, ἀνέστησαν οἱ Ελληνες, καὶ εἶπον ὅτι ὥρα εἴη [4] νυκτοφύλακας καθιστάναι, καὶ σύνθημα παραδιδόναι.

Seuthes ſimul *cum eo* bibit, & cornu in eum, qui unà cum ipſo erat, effudit. Poſt hæc ingreſſi ſunt Ceraſuntæi, qui tibiis ac tubis è crudo bovis corio factis ſignum dant, in numerum & tanquam magade tubis canentes. Ac Seuthes ipſe ſurgens, bellicum quiddam vociferabatur, &, quaſi telum vitaret, agiliter admodùm exſiliebat. Ingreſſi ſunt & joculatores.

Jam verò ſole ſe inclinante, ſurrexerunt Græci, ac tempus eſſe aiebant nocturnos excubitores conſtituendi, & teſſeram dandi.

Xenoph. exemplaribus. MS. Eton. — συγκατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ κέρας. *Suidas*: Κατασκεδάζων· ἔθος ἦν Θρᾳξὶν ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅταν πίωσι τοῦ οἴνου οἱ συμπίνοντες [illegible], τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου προσραίνωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμπινόντων. ὅπερ ἔλεγον κατασκεδάζειν. Οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῇ ζ' τῆς τοῦ Κύρου Ἀναβάσεως. Μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις. Καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει· Ἀνασπὰς ὡς αὐθὶς [illegible], καὶ συγκατεσκεδάσαντο τὸ μετ' αὐτοῦ κέρας. Peſſimè ὡς αὐθὶς, pro ὁ Σεύθης. Sed & quæ ſequuntur ſic legenda putat Clar. *Kuſter.* — συνεξέπιε, καὶ συγκατεσκεδάσατο εἰς τὸν μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας. Opinor, rectè. Niſi mavis — συγκατεσκέδασε τῷ τὸν μετ' &c. *Leuncl.* autem legit συγκατεσκέδασε τῷ &c. atque adeò vertit — *& illi, qui proximus ab ipſo erat, partem porrigebat.* Celeberr. etiam *Gronovius* hoc verbum ex *[illegible]* in textum reſtituendum cenſuit. Sed magis mihi placet verbum vulgatum, tum quòd adferat id *Suidas*, tum quòd *Plato* etiam morem illum vinum effundendi tangat de Leg. l. 1. ferè medio: Σκύθαι δὲ καὶ Θρᾷκες ἀκράτῳ παντάπασι χρώμενοι, γυναῖκές τε καὶ αὐτοὶ, καὶ κατὰ τῶν ἱματίων καταχεόμενοι, καλὸν καὶ εὔδαιμον ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Hæc *Platonis* verba (mutato tantùm, uti fit, ἀκράτῳ in ἀκρατοποσίαις) exſcripſit *Athenæus* l. 10. c. 8. extremo.

[1] Ὠμοβοΐναις,] In quibuſdam libris malè ſcribitur ὀμοβοΐναις, in *Athen.* ὠμοβοΐναις. Adi ſis p. 338. n. 1.

[2] Ῥυθμοὺς] Vide p. 446. n. 4.

[3] Μαγάδι] MS. Eton. μαγάδιν. *Athen.* l. 4. c. ult. Ὁ δὲ μάγαδις παλαιὸς αὐλὸς, ὁ καὶ παλαιομάγαδις ὀνομαζόμενος, ἐν ἑαυτῷ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται — Οἶδα δὲ ὅτι καὶ μάγαδις ὄργανόν ἐστι ψαλτικὸν, ὡς κιθάρα, καὶ λύρα, βάρβιτον. Adde *J. Poll.* l. 4. ſegm. 61. & *Meurſ.* lect. Attic. l. 4. c. 20.

[4] Νυκτοφύλακας] Conſule p. 535. n. 3.

Καὶ Σεύθην ἐκέλευον παραγγεῖλαι [1] ὅπως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ στρατόπεδα μηδεὶς τῶν Θρᾳκῶν εἴσεισι νυκτός· [2] οἵ τε γὰρ πολέμιοι Θρᾷκες ἡμῖν, καὶ ὑμεῖς οἱ φίλοι. Ὡς δ' [3] ἐξῄεσαν, συνανέστη ὁ Σεύθης, [4] οὐδέν τι μεθύοντι ἐοικώς. Ἐξελθὼν δ' εἶπεν, [5] αὐτοὺς τοὺς στρατηγοὺς ἀποκαλέσας, Ὦ ἄνδρες, οἱ πολέμιοι ἡμῶν οὐκ ἴσασί πω τὴν [6] ἡμετέραν συμμαχίαν· ἐὰν οὖν ἔλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς πρὶν φυλάξασθαι ὥστε μὴ ληφθῆναι, ἢ παρασκευάσασθαι ὥστε ἀμύνασθαι, μάλιστα ἂν λάβοιμεν χρήματα καὶ ἀνθρώπους. Συνεπῄνουν ταῦτα οἱ στρατηγοί, καὶ ἡγεῖσθαι ἐκέλευον. Ὁ δ' εἶπε, Παρασκευασάμενοι ἀναμένετε· ἐγὼ δ', ὁπόταν καιρὸς [7] ᾖ, ἥξω παρ' ὑμᾶς· καὶ τοὺς πελταστὰς καὶ ὑμᾶς ἀνα-

Hortabantur etiam Seuthen ut *ſuis* denuntiaret nè quis Thracum noctu Græcorum caſtra ingrederetur: ſunt *enim, aiebant*, tam hoſtili in nos animo Thraces, quàm vos amici. Poſteaquam egrederentur, *etiam* Seuthes unà cum ipſis ſurgebat, ebrio re nullâ ſimilis. Et cùm exiiſſet, vocatis ad ſe ducibus ipſis, Necdum, viri, inquit, hoſtes noſtri de ſocietate inter nos initâ quidquam ſciunt; quare ſi in eos invaſerimus, priuſquam ſibi nè capiantur caverint, vel ad *nos* propulſandos ſe paraverint, *ſic* maximè capiemus opes atque homines. Hæc duces *ſuâ ſententiâ* comprobabant, atque ut *in hoſtem* duceret hortabantur. Et ille, Ubi vos, inquit, *ad iter faciendum* paraveritis, expectate; atque ego, cùm opportunum fuerit, ad vos veniam: peltaſtíſque & vobis λαβὼν, ἡγήσομαι σὺν τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ξενοφῶν εἶπε, Σκέψαι τοίνυν, ἐπεὶ νυκτὸς πορευσόμεθα, εἰ ὁ Ἑλληνικὸς νόμος κάλλιον ἔχει· μεθ' ἡμέραν μὲν γὰρ ἐν ταῖς πορείαις [1] ἡγεῖται τοῦ στρατεύματος, ὁποῖον αἰεὶ πρὸς τὴν χώραν συμφέρῃ, ἐάν τε ὁπλιτικὸν, ἐάν τε ἱππικόν· νύκτωρ δὲ νόμος τοῖς Ἕλλησιν ἐστὶν ἡγεῖσθαι τὸ βραδύτατον· οὕτω γὰρ ἥκιστα διασπᾶται τὰ στρατεύματα, καὶ ἥκιστα λανθάνουσιν ἀποδιδράσκοντες ἀλλήλους. [2] οἱ δὲ διασπασθέντες πολλάκις καὶ περιπίπτουσιν ἀλλήλοις, καὶ ἀγνοοῦντες κακῶς ποιοῦσι καὶ πάσχουσιν. Εἶπεν οὖν Σεύθης, Ὀρθῶς τε λέγετε, καὶ τῷ νόμῳ τῷ ὑμετέρῳ πείσομαι. Καὶ ὑμῖν μὲν ἡγεμόνας δώσω, τῶν πρεσβυτάτων τοὺς ἐμπειροτάτους τῆς χώρας, αὐτὸς δ' ἐφέψομαι τελευταῖος, τοὺς ἵππους ἔχων· ταχὺ γὰρ πρῶτος, ἂν δέῃ, παρέσομαι. [3] Σύνθημα δ' εἶπον [4] Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν συγγένειαν. Ταῦτ' εἰπόντες ἀνεπαύοντο.

---

[1] Ὅπως — μηδεὶς — εἴσεισι] Steph. dicendum fuiſſe ſuſpicatur εἰσίῃ vel potiùs εἰσίοι, non εἴσεισι. Sed cùm εἴσεισι vicem futuri indicativi repræſentet, nihil mutandum videtur. Eâdem conſtructione utitur Ariſtoph. [illegible] v. 256. —— ὅπως μὴ [illegible].

[2] Οἵ τε γὰρ &c.] Supple, [illegible] vel [illegible] — & vide pag. 295. n. 4. Cæterùm, in MSto Eton. ſic ſe habet locus — εἰσι γὰρ Θρᾷκες (omiſſo πολέμιοι) ἡμῖν & ὑμῖν &c.

[3] Ἐξῄεσαν] Idem MS. exhibet [illegible].

[4] Οὐδὲν [illegible]] MS. Eton. [illegible]. Vide p. 499. n. 2.

[5] Αὐτοὺς] Videtur hic [illegible] [illegible]. Vide p. 393. n. 4. & p. 199. n. 1.

[6] Ἡμετέραν] Hanc lectionem expreſſit [illegible]. Vulgò legitur [illegible].

[7] Ἦν — [illegible] &c.] MS. Eton. ᾖ — [illegible]. Sed nil mutandum.

adſumptis itineris, diis juvantibus, dux ero. Et Xenophon, At conſideres velim, inquit, ſi quidem iter noctu nobis faciendum erit, an mos Græcus ſit melior *quàm veſter*: nam interdiu exercitum in itineribus *faciendis*, eâ ſemper *pergendi* ratione *inſtitutâ* quæ ad locum convenit, antecedere ſolet vel gravis armatura vel equitatus; noctu verò moris Græcorum eſt ut pars *exercitûs* tardiſſima præcedat: nam ità copiæ minimè diſtrahuntur, miniméque fieri poteſt ut alii ab aliis clam ſecedant: at *partes exercitûs* diſtractæ ſæpè in ſe invicem incurrunt, & per ignorantiam lædunt & læduntur. Rectè dicitis, ait tandem Seuthes, atque veſtro *huic* inſtituto parebo. Et vobis quidem duces dabo *eos*, qui inter natu maximos regionis ſunt *hujus* peritiſſimi; ipſe autem loco ultimo ſubſequar cum equitatu: quippe ſtatim, ſi res poſcat, in primâ acie adero. Teſſeram autem dabant Athenienſes propter cognationem. His dictis quievêre.

---

[1] Ἡγεῖται] Sic MS. Eton. Hactenus editi repræſentârunt ἡγεῖσθαι.

[2] Οἱ δὲ διασπασθέντες &c.] Deſunt hæc omnia in MSto Eton. quæ reperiuntur inter ἀλλήλους & καὶ ἀγνοοῦντες.

[3] Σύνθημα] Adi p. 496. n. 1.

[4] Ἀθηναῖοι κατὰ &c.] MS. Eton. dat Ἀθηναίαν. quam ſcripturam ſequutus, *Minervam* fuiſſe teſſeram, *Binghamus* verſionis Anglic. auctor non indoctus autumavit. *Ablancour-*

Ἡνίκα δ' ἦν ἀμφὶ μέσας νύκτας, παρῆν Σεύθης, ἔχων τοὺς ἱππέας τεθωρακισμένους, καὶ τοὺς πελταστὰς σὺν τοῖς ὅπλοις. Καὶ ἐπεὶ παρέδωκε τοὺς ἡγεμόνας, οἱ μὲν ὁπλῖται ἡγοῦντο, οἱ δὲ πελτασταὶ εἵποντο, οἱ δ' ἱππεῖς ὠπισθοφυλάκουν. Ἐπεὶ δ' ἡμέρα ἦν, ὁ Σεύθης παρήλαυνεν [1] εἰς τὸ πρόσθεν· καὶ ἐπῄνεσε τὸν Ἑλληνικὸν νόμον· πολλάκις γὰρ ἔφη [2] νύκτωρ αὐτὸς, καὶ σὺν ὀλίγοις πορευόμενος, ἀποσπασθῆναι σὺν τοῖς ἵπποις ἀπὸ τῶν πεζῶν· νῦν δὲ, ὥσπερ δεῖ, ἀθρόοι πάντες ἅμα τῇ ἡμέρᾳ φαινόμεθα. Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν περιμένετε αὐτοῦ, καὶ ἀναπαύεσθε· ἐγὼ δὲ σκεψάμενός τι ἥξω. Ταῦτ' εἰπὼν [3] ἤλαυνε δι' ὄρους, ὁδόν τινα λαβών. Ἐπεὶ δ' ἀφίκετο εἰς χιόνα πολλὴν, ἐσκέψατο [4] ἐν τῇ ὁδῷ, εἰ εἴη ἴχνη ἀνθρώπων ἢ προσηγούμενα ἢ ἐναντία. Ἐπεὶ δὲ ἀτριβῆ ἑώρα

Cùm *jam* nox media adpetiiſſet, Seuthes aderat, cum equitibus loricatis, & cum peltaſtis armis inſtructis. Cúmque duces *itineris* dediſſet, gravis armaturæ milites præcedebant, peltaſtæ ſequebantur, à tergo agmen tutabantur equites. Cùm illuxiſſet dies, Seuthes in frontem provectus eſt; Græcorúmque adeò collaudavit inſtitutum; ſæpè enim *accidiſſe* aiebat ut ipſe noctu, cùm vel exiguis cum *copiis* iter faceret, cum equitatu à peditibus divelleretur: nunc, utì *fieri* oportet, ſimul atque illuxerit dies conferti omnes conſpicimur. At vos hìc *me* expectate, ac requieſcite; ego aliquid ſpeculatus veniam. Hæc cùm dixiſſet per montem equo vectus eſt, viam quandam nactus. Cúmque ad nivem multam veniſſet, in viâ, exſtarentne hominum vel anteriora ſpectantia vel contraria veſtigia, exploravit. Et ubi viam non tri-

---

vius cenſuiſſe videtur ipſam vocem Ἀθηναῖος teſſeræ loco propoſitam fuiſſe. At ejus potiùs, quæcunque tandem vox eſſet, auctores, opinor, erant Athenienſes; quippe quòd Græci jam militarem operam Seuthæ navarent, qui Athenienſibus cognatione junctus erat: utì ſuprà p. 539. atque adeò munus hoc ipſis Græci cæteri minùs inviderent.

[1] Εἰς τὸ πρόσθεν] Vide p. 249. n. 3.

[2] Νύκτωρ αὐτὸς &c.] Sic ſuprà pag. 545. ἀθρόοι πάντες ἴωμεν. Adde p. 423. n. 2.

[3] Ἤλαυνε] Vide p. 541. n. 8.

[4] Ἐν τῇ ὁδῷ.] In MSto Eton. deſunt. Ibidem pro προσηγούμενα, quod paulò pòſt ſequitur, ſcribitur πρόσω ἡγούμενα.

τὴν ὁδὸν, [1] ἧκε ταχὺ πάλιν, καὶ ἔλεγε, Καλῶς, ὦ ἄνδρες, ἔσται, ἐὰν θεὸς θέλῃ· τοὺς γὰρ ἀνθρώπους λήσομεν ἐπιπεσόντες. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν [2] ἡγήσομαι τοῖς ἵπποις, ὅπως, ἄν τινα ἴδωμεν, μὴ διαφυγὼν σημήνῃ τοῖς πολεμίοις· ὑμεῖς δ' ἕπεσθε· κἂν λειφθῆτε, τῷ στίβῳ τῶν ἵππων ἕπεσθε· [3] ὑπερβάντες δὲ τὰ ὄρη ἥξομεν εἰς τὰς κώμας πολλάς τε καὶ εὐδαίμονας.

Ἡνίκα δὲ ἦν [4] μέσον ἡμέρας, ἤδη τε ἦν ἐπὶ τοῖς ἄκροις, καὶ κατιδὼν τὰς κώμας, ἧκεν ἐλαύνων [5] πρὸς τοὺς ὁπλίτας, καὶ ἔλεγεν, Ἀφήσω ἤδη καταθεῖν τοὺς μὲν ἱππέας εἰς τὸ πεδίον, τοὺς δὲ πελταστὰς ἐπὶ τὰς κώμας. Ἀλλ' ἕπεσθε ὡς ἂν δύνησθε τάχιστα, ὅπως, ἄν τις ὑφιστῆται, ἀλέξησθε. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, κατέβη ἀπὸ τοῦ ἵππου. Καὶ ὃς ἤρετο, Τί καταβαίνεις, ἐπεὶ σπεύδειν δεῖ; Οἶδα, ἔφη, ὅτι οὐκ ἐμοῦ

tam eſſe videbat, celeriter redit &, Præclarè, inquit, viri, res *nobis* ſuccedet, deo volente: nam homines clàm adoriemur. At ego cum equitatu præcedam, ut nè, ſi quem videamus, elapſus *is* hoſtibus *adventum noſtrum* ſignificet: vos verò ſequimini; ac ſi à tergo relicti fueritis, equorum veſtigia ſequimini: ubi autem montes ſuperaverimus, ad vicos multos opulentóſque veniemus.

Cùm meridies adpetiiſſet, in vertices jam evaſerat, & cùm in vicos deſpexiſſet, ad gravis armaturæ milites equo incitato venit &, Dimittam, inquit, jam equites ad incurſiones in planitiem faciendas, & peltaſtas in vicos. At ſequimini quàm poteſtis celerrimè, ut, ſi quis *nobis* reſtiterit, opem feratis. Hæc cùm audiiſſet Xenophon, de equo deſcendit. Et quærebat ille, Cur deſcendis, cùm feſtinatione ſit opus? Novi, inquit, non me ſoμόνον δεῖ· οἱ δ' ὁπλῖται θᾶττον δραμοῦνται καὶ ἥδιον, [1] ἂν καὶ ἐγὼ πεζὸς ἡγῶμαι.

---

[1] Ἧκε ταχὺ] Idem MS. ἧκε πάλιν, omiſſo ταχύ. Sed ἧκε Atticum eſt; ἥκω, παραγίνομαι: uti *Thom. Magiſt.* in v. Ἥκω.

[2] Ἡγήσομαι τοῖς ἵπποις] Supple σὺν τοῖς &c. Vide p. 135. n. 1.

[3] Ὑπερβάντες] MS. Eton. ὑπερβάλλοντες. nec malè. Vide p. 519. n. 3. & p. 488. n. 2.

[4] Μέσον ἡμέρας.] *Thom. Magiſt.* Μέσον ἡμέρας, καὶ μεσημβρία, καὶ μεσοῦσα ἡμέρα· μέση δὲ ἡμέρα, κοινόν.

[5] Πρὸς τοὺς &c.] MS. Eton. — εἰς τοὺς &c.

Μετὰ ταῦτα ᾤχετο καὶ Τιμασίων μετ' αὐτοῦ, ἔχων ἱππέας ὡς τετταράκοντα τῶν Ἑλλήνων. Ξενοφῶν δὲ παρηγγύησε τοὺς [2] εἰς τριάκοντα ἔτη παριέναι [3] ἀπὸ τῶν λόχων εὐζώνους. Καὶ αὐτὸς μὲν [4] ἐτρόχαζε, τούτους ἔχων· Κλεάνωρ δὲ ἡγεῖτο τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Ἐπεὶ δ' ἐν ταῖς κώμαις ἦσαν, Σεύθης ἔχων ὅσον [5] πεντήκοντα ἱππέας, [6] προσελάσας εἶπε, [7] Τάδε δὴ, ὦ Ξενοφῶν, ἃ σὺ ἔλεγες· ἔχονται οἱ ἄνθρωποι· ἀλλὰ γὰρ οἱ ἱππεῖς [8] ἔρημοι οἴχονταί μοι, ἄλλος ἀλλαχῆ διώκων· καὶ δέδοικα, μὴ συστάντες ἀθρόοι που κακόν τι

lùm opus eſſe; & *hi* gravis armaturæ milites celeriùs current ac libentiùs, ſi & ipſe pedes *agmen* duxero.

Poſt hæc cum eo Timaſion etiam abiit, cum Græcorum equitibus ferè quadraginta. Xenophon autem *milites* triginta circiter annos natos, qui expediti eſſent, à cohortibus *ad ſe* procedere juſſit. Atque ipſe cum his citato gradu currebat; & Cleanor Græcos cæteros ducebat. Poſteaquam verò in vicos veniſſent, Seuthes, cum equitibus ferè quinquaginta, equo advectus, Hæc ſanè, Xenophon, inquit, *evenerunt*, quæ tu dicebas; capti ſunt homines: verùm equites à me ſoli diſceſſerunt, alio alibi *hoſtes* perſequente: atque adeò metuo nè hoſtes, denſum in globum ἐργάσωνται οἱ πολέμιοι. Δεῖ δὲ καὶ ἐν ταῖς κώμαις [1] καταμένειν τινὰς ἡμῶν· μεσταὶ γάρ εἰσιν ἀνθρώπων. Αλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺν οἷς ἔχω, τὰ ἄκρα καταλήψομαι· σὺ δὲ Κλεάνορα κέλευε διὰ τοῦ πεδίου παρατεῖναι τὴν φάλαγγα παρὰ τὰς κώμας. Επεὶ δὲ ταῦτα ἐποίησαν, συνηλίσθησαν ἀνδράποδα μὲν ὡς χίλια, βόες δὲ δισχίλιοι, καὶ ἄλλα πρόβατα μύρια. Καὶ τότε μὲν αὐτοῦ [2] ηὐλίσθησαν·

---

[1] Ἂν καὶ ἐγὼ] In MSto eodem deeſt [illegible]

[2] Εἰς τριάκοντα] MS. Eton. edit. *Flor.* aliique libri exhibent [illegible]. Receptam lectionem præſtant edit. *Steph.* & *Leuncl.* Vide tamen p. 484. n. 4.

[3] Ἀπὸ τῶν λόχων] In eodem MSto, edit. vet. & *Leuncl.* legitur ἀπὸ τῶν λοχαγῶν. Sed rectiùs *Steph.* ſcripturam receptam repræſentavit.

[4] Ἐτρόχαζε] *Heſych.* & *Phavor.* Τροχάζειν, [illegible]. *Suid.* Τροχάζειν, [illegible]. Eodem hoc verbo uſus eſt Noſter *Hiſt. Gr.* l. 7. ſect. medio: [illegible]

[5] Πεντήκοντα] MS. Eton. [illegible]

[6] Προσελάσας] Sic rectè MS. Eton. Vulgò legitur [illegible]. Hæc autem invicem permutari [illegible] jam ſuprà notavimus.

[7] Τάδε δὴ] Scil. [illegible]. Quâ de ellipſi vide p. 35[illegible]

[8] Ἔρημοι] I. e. [illegible]. Hoc uſque [illegible] in planitiem immiſerat, p. [illegible]

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ [3] κατακαύσας ὁ Σεύθης τὰς κώμας παντελῶς, καὶ οὐδεμίαν οἰκίαν λιπὼν, (ὅπως φόβον ἐνθείη καὶ τοῖς ἄλλοις οἷα πείσονται, ἂν μὴ πείθωνται) ἀπῄει πάλιν. Καὶ τὴν μὲν λείαν ἀπέπεμψε [4] διατίθεσθαι Ἡρακλείδῃ εἰς Πέρινθον, [5] ὅπως μισθὸς γένηται τοῖς στρατιώταις· αὐτὸς δὲ καὶ οἱ Ελληνες ἐστρατοπεδεύσαντο ἀνὰ τὸ Θυνῶν πεδίον. Οἱ δ' ἐκλιπόντες, ἔφευγον εἰς τὰ ὄρη.

alicubi collecti, malo *eos* aliquo adficiant. Cæterùm in *his* etiam vicis remanere quoſdam noſtrûm oportet; ſunt enim hominibus referti. Ego verò, inquit Xenophon, cum his qui mihi adſunt, vertices occupabo: tu Cleanori præcipe ut per planitiem phalangem propter vicos extendat. Hæc cùm feciſſent, mancipia circiter mille collecta ſunt, boves autem bis mille, & pecorum aliorum decem millia. Ac tum quidem ibi commorati ſunt.

Poſtridie Seuthes, cùm vicos prorſus exuſſiſſet, ac nè unam quidem domum reliquiſſet, (quò aliis etiam metum incuteret *de iis quæ ipſi* perpeſſuri eſſent, niſi ipſi parerent) rurſus abivit. Ac prædam quidem ad Perinthum, *ibi* ab Heraclide vendendam, miſit; ut *ex eâ* ſtipendium militibus conficeretur: ipſe autem & Græci in Thynorum planitie caſtra metati ſunt. At illi *ſedibus ſuis* relictis in montes ſe fugâ recipiebant.

[1] Καταμένειν] Vide p. 509. n. 5.

[2] Ηὐλίσθησαν] Adi p. 266. n. 1.

[3] Κατακαύσας] Conſule p. 311. n. 4.

[4] Διατίθεσθαι] Lege p. 549. n. 2.

[5] *Ὅπως μισθὸς &c.*] MS. Eton. *ὅπως ἂν μισθὸς γένοιτο.* Seuthes utique ita ſtatuerat p. 545.

Ἦν δὲ χιὼν πολλὴ, καὶ ψύχος οὕτως, ὥστε τὸ ὕδωρ, ὃ [1] ἐφέροντο ἐπὶ δεῖπνον, ἐπήγνυτο, [2] καὶ ὁ οἶνος ἐν τοῖς ἀγγείοις, καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλῶν καὶ ῥῖνες [3] ἀπεκαίοντο καὶ ὦτα. Καὶ τότε δῆλον ἐγένετο, οὗ ἕνεκα οἱ Θρᾷκες [4] τὰς ἀλωπεκίδας ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι καὶ τοῖς ὠσὶ, [5] καὶ χιτῶνας οὐ μόνον περὶ τοῖς στέρνοις, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῖς μηροῖς· καὶ [6] ζειρὰς μέχρι ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ χλαμύδας. Ἀφιεὶς δὲ

Erat autem nix multa, & frigus *acerbum* adeò, ut aqua, quam ad coenam ferebant *miniſtri*, *eo* concreſceret, & vinum ipſum in vaſis; Græcorúmque multorum & nares deurerentur & aures. Atque *ibi* tum perſpicuum erat, quamobrem pelles vulpinas circùm capita Thraces & aures geſtent, *item*que tunicas non modò circa pectora, ſed *ipſa* etiam femora; ſagula etiam ad pedes uſque demiſſa in equis *ſedentes* habeant, non chlamydas. Et Seu-

---

1 Ἐφέροντο] Scil. *miniſtri*. Vide p. 550. n. 6. Cæterùm, activè itidem ponitur id verbi p. 499.

2 Καὶ ὁ οἶνος ἐν &c.] In MS. Eton. καὶ ὁ οἶνος ὁ ἐν &c.

3 Ἀπεκαίοντο] Pro quo legitur [illegible], [illegible], [illegible]. Peſſimè. De verbo recepto conſule p. 305. n. 3.

4 Τὰς ἀλωπεκίδας ἐπὶ &c.] Significationis ejus, quam vox ἀλωπεκὶς hoc loco poſtulat, exemplum ſe deſiderare ait *Steph.* in Theſ. nec ullum profert *Conſtant.* Cæterùm, morem hunc Thracum tangit eruditiſſ. *Montfauc.* Antiq. illuſtr. T. 4. part. 1. p. 31. *Herodot.* l. 7. c. 75. Θρήϊκες δὲ ἐπὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι ἀλωπεκέας ἔχοντες, &c.

5 Καὶ χιτῶνας οὐ &c.] Libet hic proferre, quæ de Thraciâ Thracúmque populis cecinit *Ovid.* Triſt. l. 3. el. 10. v. 13 & ſeq.

Nix jacet: & jactam nec ſol pluviæve reſolvunt:
Indurat Boreas, perpetuámque facit.
Ergo, ubi delicuit nondum prior, altera venit:
Et ſolet in multis bima manere locis.
Tantaque commoti vis eſt Aquilonis, ut altas
Æquet humo turres, tectaque rapta ferat.
Pellibus & ſutis arcent malè frigora braccis.
Oraque de toto corpore ſola patent.
Sæpè ſonant moti glacie pendente capilli,
Et nitet inducto candida barba gelu:
Udaque conſiſtunt, formam ſervantia teſtæ,
Vina: nec hauſta meri, ſed data fruſta bibunt.

Adde Triſt. l. 5. el. 7. v. 49.

6 Ζειρὰς] Sic ſcribendum ὀξυτόνως: cùm libri hactenus editi mendosè repræſentent ζεῖρας. Etymol. m. Ζειρὰ, χιτῶνος [illegible], [illegible]. Ξενοφῶν. Καὶ ζειρὰς μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ χλαμύδας. Ubi notandum articulum ante ποδῶν reperiri, ſicut in MSto Eton. *Harpocrat.* Ζειρὰ, [illegible] τὰς ζειρὰς, [illegible]. Deinde, citato Lyſiâ, verba hæc Xenoph. adducit, malè ſcribens [illegible], pro [illegible]. Adde

[1] τῶν αἰχμαλώτων ὁ Σεύθης εἰς τὰ ὄρη, [2] ἔλεγεν ὅτι, εἰ μὴ [3] καταβήσονται οἰκήσοντες καὶ πείσονται, ὅτι κατακαύσει καὶ τούτων τὰς κώμας καὶ τὸν σῖτον, καὶ ἀπολοῦνται τῷ λιμῷ. [4] Ἐκ τούτου κατέβαινον καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες καὶ οἱ πρεσβύτεροι· οἱ δὲ νεώτεροι ἐν ταῖς ὑπὸ τὸ ὄρος κώμαις ηὐλίζοντο. Καὶ ὁ Σεύθης καταμαθὼν, ἐκέλευσε τὸν Ξενοφῶντα τῶν ὁπλιτῶν τοὺς νεωτάτους λαβόντα συνέπεσθαι. Καὶ [5] ἀναστάντες τῆς νυκτὸς ἅμα τῇ ἡμέρᾳ παρῆσαν ἐπὶ ταῖς κώμαις· καὶ οἱ μὲν πλεῖστοι ἐξέφυγον· (πλησίον γὰρ ἦν τὸ ὄρος·) ὅσους δὲ κατέλαβον, κατηκόντισεν ἅπαντας ὁ Σεύθης.

[6] Ἐπισθένης δὲ ἦν τις Ὀλύνθιος παιδεραστὴς, ὃς ἰδὼν

thes, ex captivis *quibuſdam* in montes dimiſſis, *per eos* denuntiavit, ni deſcenderent ad ſedes ſuas incolendas & *ipſi* parerent, ipſorum etiam ſe vicos exuſturum & frumentum, ipſóſque *adeò* fame perituros. Ibi tum & mulieres & pueri & ſeniores deſcenderunt: at juniores in vicis ſub monte *ſitis* commorati ſunt. Et Seuthes id ubi intellexiſſet, Xenophontem hortatus eſt, ut adſumptis ex gravi armaturâ natu maximis *ipſum* ſequeretur. Atque adeò cum noctu ſurrexiſſent, primâ luce ad vicos venerunt: ac *hoſtium* maxima pars *indè* fugâ abivit; (nam mons erat in vicino) quoſcunque verò ceperunt, *eos* omnes jaculis confixit Seuthes.

Erat autem Olynthius quidam puerorum amator Epiſthenes, qui

Adde *Suid. Phavor.* & *Heſych.* De Arabibus ſic *Herodot.* l. 7. c. 69. ζειρὰς ὑπεζωσμένοι ἦσαν. & c. 75. Θρήϊκες δὲ, ἐπὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι ἀλωπεκέας ἔχοντες, ἐστρατεύοντο, αὐτὰρ δὲ τὸ σῶμα κιθῶνας· ἐπὶ δὲ ζειρὰς περιβεβλημένοι ποικίλας.

1 Τῶν αἰχμαλώτων] Supple τινάς. Vide p. 271. n. 3. Adde p. 555. lin. 10.

2 Ἔλεγεν ὅτι — ὅτι] Adi p. 410. n. 3.

3 Καταβήσονται οἰκήσοντες] In loco vertendo lectionem hanc, καταβήσονται καὶ οἰκήσονται, ὅτι &c. expreſſit *Leuncl.* vulgatam *Amaſ.* opinor, rectiùs.

4 Ἐκ τούτου] Sic rectè edit. *Steph.* In aliis perperam legitur Ἐκ τούτων &c.

5 Ἀναστάντες] Conſule p. 263. n. 1.

6 Ἐπισθένης δὲ &c.] Idem forſan hic Olynthius, qui ſuprà p. 319. Amphipolitanus dicebatur. Ἀπολλωνιάτης itidem pag. 538. n. 3. adpellatur Νίων, qui dici ſolet aliàs [illegible]. *Steph. Byz.* Ἀμφίπολις, πόλις Μακεδονίας κατὰ Θρᾴκην, ὅπου &c. — τὸ ἐθνικὸν Ἀμφιπολίτης. Idem, Ὄλυνθος, πόλις Θρᾴκης, αὐτὸς τῇ Σιθωνίᾳ τῆς Μακεδονίας — ὁ πολίτης, Ὀλύνθιος, &c.

καλὸν παῖδα [1] ἡβάσκοντα ἄρτι, πέλτην ἔχοντα, μέλλοντα ἀποθνήσκειν, προσδραμὼν Ξενοφῶντα ἱκέτευσε βοηθῆσαι παιδὶ καλῷ. Καὶ ὃς προσελθὼν τῷ Σεύθῃ δέεται μὴ ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα· καὶ τοῦ Ἐπισθένους διηγεῖται τὸν τρόπον, καὶ ὅτι λόχον ποτὲ συνελέξατο, σκοπῶν οὐδὲν ἄλλο, ἢ εἴ τινες εἶεν καλοί· καὶ μετὰ τούτων ἦν ἀνὴρ ἀγαθός. Ὁ δὲ Σεύθης ἤρετο, Ἦ καὶ ἐθέλοις ἄν, ὦ Ἐπίσθενες, [2] ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν; Ὁ δ᾽ ἐπανατείνας τὸν τράχηλον, Παῖε, εἶπεν, εἰ κελεύει ὁ παῖς, καὶ μέλλει χάριν εἰδέναι. Ἐπήρετο ὁ Σεύθης τὸν παῖδα εἰ παίσειεν αὐτὸν ἀντὶ ἐκείνου. Οὐκ εἴα ὁ παῖς, ἀλλ᾽ ἱκέτευε μηδὲ ἕτερον κατακαίνειν. Ἐνταῦθα δὴ ὁ Ἐπισθένης περιλαβὼν τὸν παῖδα, εἶπεν, Ὥρα σοι, ὦ Σεύθη, περὶ τοῦδέ μοι διαμάχεσθαι· οὐ γὰρ μεθήσω τὸν παῖδα. Ὁ δὲ Σεύθης γελῶν, ταῦτα μὲν εἴα· ἔδοξε δ᾽ αὐτῷ αὐτοῦ

cùm puerum pulchrum jam pubeſcentem, peltam tenentem, *mox* moriturum conſpiceret, ad Xenophontem adcurrit ſupplicitérque *eum* oravit, ut opem puero formoſo ferret. Et is ad Seuthen progreſſus rogabat nè puerum interficeret; *ſimúl*que Epiſthenis ingenium narrat, eúmque *adeò* cohortem aliquando collegiſſe, cùm nihil aliud ſpectaret, quàm ſi qui formoſi eſſent; & cum his ſtrenuum ſe virum præbere *conſueviſſe*. Quærebat Seuthes, Velléſne, Epiſthenes, pro hoc mori? At ille cervice extenſâ, Ferito, inquit, ſi puer *ſic* jubet, ac gratiam habiturus eſt. Puerum interrogabat Seuthes, num eum pro ipſo feriret. *Id fieri* non ſinebat puer, ſed ſupplex orabat ut neutrum interficeret. Ibi tum Epiſthenes puerum complexus, Tempus *eſt*, inquit, Seuthe, ut de hoc mecum depugnes; non enim puerum dimittam. Seuthes ridens, hæc omittebat: viſum autem eſt ei hoc loco comαὐλισθῆναι, [1] ἵνα μὴ ἐκ τούτων τῶν κωμῶν οἱ ἐπὶ τοῦ ὄρους τρέφοιντο. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐν τῷ πεδίῳ ὑποκαταβὰς [2] ἐσκήνου· Ξενοφῶν δ᾽ ἔχων τοὺς ἐπιλέκτους, ἐν τῇ ὑπὸ τὸ ὄρος ἀνωτάτω κώμῃ, καὶ οἱ ἄλλοι [3] Ἕλληνες, ἐν τοῖς ὀρεινοῖς τοῖς καλουμένοις Θρᾳξὶ, πλησίον κατεσκήνησαν.

---

[1] Ἡβάσκοντα ἄρτι,] *Thom. Magiſt.* Ἡβᾶν — κρεῖττον ἢ ἡβάσκειν. Adcuratiùs *Mœris* Attic. Ἡβάσκειν, ἐπὶ τῶν παίδων ἀρχομένων ἡβᾶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, Ἀττικῶς. Idem, Ἄρτι, οἱ μὲν Ἀττικοὶ τὸ πρὸ ὀλίγου· οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ περὶ τοῦ νῦν λέγουσιν.

[2] Ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν;] Mox leges — εἰ παίσειεν αὐτὸν ἀντὶ ἐκείνου. Phraſi illâ Noſter *vicarium* planè *mortem* denotat: nec aliud, utut aliam interpretationem ſibi finxère Sociniani, voluit Apoſtolus Rom. V. 8. his verbis, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε, i.e. *vice noſtrâ*, ut nos ſcilicet mortis pœnâ liberaremur.

Ἐκ τούτου [4] ἡμέραι οὐ πολλαὶ διετρίβοντο, καὶ οἱ ἐκ τοῦ ὄρους Θρᾷκες καταβαίνοντες πρὸς τὸν Σεύθην περὶ ὁμήρων καὶ σπονδῶν διεπράττοντο. [5] Καὶ Ξενοφῶν ἐλθὼν ἔλεγε τῷ Σεύθῃ ὅτι ἐν πονηροῖς τόποις σκηνῷεν, καὶ πλησίον εἶεν οἱ πολέμιοι· ἥδιον δ᾽ ἂν [6] ἔξω αὐλίζεσθαι ἔφη [7] ἐν ἐχυροῖς ἂν χωρίοις μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς στενοῖς, ὥστε ἀπολέσθαι. Ὁ δὲ θαῤῥεῖν ἐκέλευε, καὶ ἔδειξεν ὁμήρους παρόντας

morandum eſſe, ut nè his ex vicis *ii*, qui in monte *erant*, alerentur. Atque ipſe cùm paulùm deſcendiſſet in planitie tabernacula collocavit: at Xenophon cum delectis, in vico ſub monte ſupremo, cæteríque Græci, apud Thracas qui montani dicuntur, prope *ab iis* tentoria poſuerunt.

Poſteà dies haud multi conſumebantur, cùm Thraces ex monte ad Seuthen deſcendentes de obſidibus & induciis agebant. Ac Xenophon Seuthæ, cùm *ad eum* veniſſet, iniquis in locis ſe tabernacula collocâſſe dicebat, hoſtéſque *ab ipſis* prope abeſſe: libentiùs autem ſe extrà commoraturum aiebat in locis potiùs munitis quàm anguſtis adeò, ut *periculum ſit nè ibi* pereant. At ille bono eum eſſe animo juſſit, *ſimúl*que monſtravit obſides ipſi

---

[1] Ἵνα μὴ ἐκ] MS. Eton. ἵνα μηδ᾽ ἐκ &c.

[2] Ἐσκήνου] Mox mutatâ conjugatione adhibet κατεσκήνησαν. Vide p. 300. n. 3. & Cl. *Blackwal.* Claſſ. ſacr. v. 1. p. 132.

[3] Ἕλληνες, ἐν τοῖς &c.] *Muret.* delet illud ἐν, & legit τοῖς Ὀρείταις καλουμένοις Θρᾳξὶ &c. Eſt quidem Oritarum infrà p. 566. mentio; ſi modò ſana ſit loci ſcriptura, vulgò recepta. Mihi certè ὀρεινῶν pro ὀρειτῶν ibi reponendum videtur. Quare nihil hic loci mutatum velim; niſi quis cum *Stephano*, adſentientibus vet. quibuſdam cod. artic. τοῖς ante καλουμένοις deleverit.

[4] Ἡμέραι οὐ πολλαὶ] MS. Eton. ἡμέραι τε πολλαὶ &c.

[5] Καὶ Ξενοφῶν ἐλθὼν &c.] Sic edit. *Steph.* & *Leuncl.* At ἐλθὼν illud in MSto Eton. & vet. quibuſdam cod. non comparet.

[6] Ἔξω] *Scil.* τῆς κώμης.

[7] Ἐν ἐχυροῖς] MS. Eton. ἐν ὀχυροῖς. Minùs rectè.

[1] αὐτοῦ. Ἐδέοντο δὲ καὶ τοῦ Ξενοφῶντος καταβαίνοντές τινες τῶν ἐκ τοῦ ὄρους συμπρᾶξαι σφίσι τὰς σπονδάς. Ὁ δ' ὡμολόγει, καὶ θαῤῥεῖν ἐκέλευε, καὶ ἠγγυᾶτο μηδὲν αὐτοὺς κακὸν πείσεσθαι πειθομένους Σεύθῃ. Οἱ δ' ἄρα ταῦτ' ἔλεγον κατασκοπῆς ἕνεκα.

Ταῦτα μὲν [2] τῆς ἡμέρας ἐγένετο· εἰς δὲ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἐπιτίθενται ἐλθόντες ἐκ τοῦ ὄρους οἱ Θυνοί. Καὶ ἡγεμὼν μὲν ἦν ὁ δεσπότης ἑκάστης οἰκίας· χαλεπὸν γὰρ ἦν [3] ἄλλῳ τὰς οἰκίας σκότους ὄντος, ἀνευρίσκειν ἐν ταῖς κώμαις· καὶ γὰρ αἱ οἰκίαι κύκλῳ περιεσταύρωντο μεγάλοις σταυροῖς, τῶν προβάτων ἕνεκα. Ἐπεὶ δ' ἐγένοντο κατὰ τὰς θύρας ἑκάστου οἰκήματος, οἱ μὲν εἰσηκόντιζον, οἱ δὲ τοῖς σκυτάλοις ἔβαλλον, ἃ ἔχειν ἔφασαν, ὡς ἀποκόψοντες τῶν δοράτων τὰς λόγχας· οἱ δὲ ἐνεπίμπρασαν· καὶ Ξενοφῶντα ὀνομαστὶ καλοῦντες, ἐξιόντα ἐκέλευον ἀποθνήσκειν, ἢ αὐτοῦ ἔφασαν κατακαυθήσεσθαι αὐτόν.

qui aderant. Nonnulli etiam ex iis, qui in monte *erant*, deſcendentes Xenophontem rogabant ut inducias ipſis impetraret. Ille facturum ſe recipiebat, bonóque ut eſſent animo hortabatur; ſpondebat etiam nihil ipſos mali habituros, Seuthæ ſi parerent. At hæc illi ſpeculandi causâ proponebant.

Hæc die quidem agebantur: nocte verò inſequente Thyni monte degreſſi *Græcos* invadunt. Et domûs cujuſque dominus dux erat: nam ægrè alius domos, dum tenebræ *terris inductæ* erant, in vicis invenire potuit; etenim domus vallis magnis undique muniebantur, pecorum cauſâ. Poſteaquam ad ædificii cujuſque fores veniſſent, alii *in eas* jacula intorquebant, alii clavis percutiebant, quas habere ſe aiebant, ut haſtarum cuſpides decuterent; alii incendio faciendo operam dederunt; Xenophontémque nominatim adpellantes, exire jubebant ac mortem occumbere, alioqui ſe iſthic ipſum combuſturos aiebant.

---

[1] Αὐτοῦ.] Sic edit. *Leuncl.* In *Steph.* vet. & MSto Eton. *αὐτῶν.*

[2] Τῆς *ἡμέρας*] *Thom. Magist.* Νυκτὸς καὶ ἡμέρας Ἀττικοὶ λέγουσιν [illegible] ἐπὶ τοῦ καιροῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμέρας — Vide p. [illegible] n. 5.

[3] Ἄλλῳ] MS. Eton. [illegible]

Καὶ ἤδη τε διὰ τοῦ ὀρόφου ἐφαίνετο πῦρ, καὶ ἐντεθωρακισμένοι [1] οἱ περὶ Ξενοφῶντα ἔνδον ἦσαν, ἀσπίδας καὶ μαχαίρας καὶ κράνη ἔχοντες. Καὶ Σιλανὸς Μακέστιος, ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα ὤν, σημαίνει τῇ σάλπιγγι· καὶ εὐθὺς ἐκπηδῶσιν ἐσπασμένοι τὰ ξίφη καὶ οἱ ἐκ τῶν [illegible]λων [2] σκηνωμάτων. Οἱ δὲ Θρᾷκες φεύγουσιν, ὥσπερ δὴ τρόπος [illegible]τοῖς, ὄπισθεν περιβαλλόμενοι τὰς πέλτας· καὶ αὐτῶν ὑπεραλλο[illegible] τοὺς σταυροὺς ἐλήφθησάν τινες κρεμασθέντες, [3] ἐνισχομένων τῶν [illegible]τῶν ἐν τοῖς σταυροῖς· [4] οἱ δὲ καὶ ἀπέθανον, διαμαρτόντες τῶν ἐξό[illegible] οἱ δ' Ἕλληνες ἐδίωκον ἔξω τῆς κώμης. Τῶν τε Θυνῶν ὑπο[illegible]φέντες τινὲς ἐν τῷ σκότει, τοὺς παρατρέχοντας παρ' οἰκίαν καιο[illegible] ἠκόντιζον εἰς τὸ φῶς ἐκ τοῦ σκότους· καὶ ἔτρωσαν Ἱερώνυμόν τε [illegible]ίαν τὸν λοχαγὸν, καὶ Θεαγένην δὲ Λοκρὸν τὸν λοχαγόν· ἀπέθ[illegible]οὐδείς· κατεκαύθη μέντοι καὶ [5] ἐσθὴς τινῶν καὶ σκεύη. Σεύθης

[illegible]e adeò per tectum ignis conſpiciebatur, & Xenophon q[illegible]rcum ipſum erant loricati intus erant, ſcutis & gladiis & [illegible]rmati. Ac Silanus *quidem* Maceſtius, annos duodevigi[illegible]s, tubâ ſignum dat: ſtatimque ii etiam, qui in aliis *era*[illegible]ciliis, indè cum enſibus diſtrictis exſilierunt. Ac Thraces i[illegible]m ſeſe dant, prout ipſis ſanè mos *erat*, peltis in terga rejec[illegible]mque hi valla tranſilire conabantur, nonnulli *eis* ſuſpenſi [illegible] ſunt, peltis in vallis impeditis, nonnulli etiam interierun[illegible]òd ab exeundi locis aberrâſſent: Græci extra vicum *eos* in[illegible]antur. Et ex Thynis nonnulli reverſi per tenebras, eos, q[illegible]ter domum ardentem tranſcurrebant, *miſſis* è tenebris in[illegible]n jaculis petebant; & tum Hieronymum tum Enodiam c[illegible]s præfectum vulnerârunt, Theagenem etiam Locrenſe[illegible]ortis præfectum: nemo tamen mortuus eſt: verùm veſtis n[illegible]lorum & impedimenta exurebantur. Venit autem δὲ ἧκε βοηθήσων σὺν ἑπτὰ ἱππεῦσι [1] τοῖς πρώτοις, καὶ τὸν σαλπιγκτὴν ἔχων τὸν Θρᾴκιον. [2] Καὶ ἐπείπερ ᾔσθετο, ὅσονπερ χρόνον [3] ἐβοήθει, τοσοῦτον καὶ [4] τὸ κέρας ἐφθέγγετο αὐτῷ· ὥστε καὶ τοῦτο φόβον συμπαρεῖχε τοῖς πολεμίοις. Ἐπεὶ δ' ἦλθεν, [5] ἐδεξιοῦτό τε καὶ ἔλεγεν ὅτι οἴοιτο τεθνεῶτας πολλοὺς εὑρίσκειν.

---

[1] Οἱ [illegible]] Vide p. 509. n. 6.

[2] [illegible] p. 131. n. 5.

[3] [illegible] Eton. legitur ἐνεχομένων: in ea[illegible] ante τοῖς σταυροῖς.

[4] Οἱ δὴ] Vide p. 427. n. 3.

[5] Ἐσθὴς τινῶν καὶ σκεύη.] Sic MS. Eton. At in pleriſque edit. legitur ἴσων ἂν καὶ σκεύη. *Muret.* mavult. — ἴσων ἂν καὶ σκεύη.

Ἐκ τούτου ὁ Ξενοφῶν δεῖται τοὺς ὁμήρους τε αὐτῷ παραδοῦναι, καὶ ἐπὶ τὸ ὄρος, εἰ βούλεται, συστρατεύεσθαι· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸν ἐᾶσαι. Τῇ οὖν ὑστεραίᾳ παραδίδωσιν ὁ Σεύθης τοὺς ὁμήρους, πρεσβυτέρους ἄνδρας, τοὺς κρατίστους, ὡς [6] ἔφασαν, [7] τῶν ὀρεινῶν· καὶ αὐτὸς ἔρχεται σὺν τῇ δυνάμει. Ἤδη δ' εἶχε καὶ τρι-

Seuthes cum ſeptem equitibus primis, opem laturus, tubicinem etiam *ſecum* ducens Thracium. Et poſteaquam *rem* animadvertit, quamdiu ad opem ferendam currebat, tamdiu etiam ei cornu ſonabat: adeò ut hoc quoque metum hoſtibus ſimul adferret. Cùm veniſſet, benignè *Græcos* ſalutabat ac exiſtimâſſe ſe dicebat *futurum* ut multos mortuos offenderet.

Ibi tum rogat Xenophon ut ipſi traderet obſides, unàque *cum eo* in montem, ſi velit, milites educeret: ſin autem, ſibi *hoc* permitteret. Itaque poſtridie Seuthes ei tradit obſides viros ætate longiùs provectos, maximâ, utì aiebant, apud montanos dignitate; atque ipſe cum *ſuis* copiis venit. Habebat autem jam Seu-

[1] Τοῖς πρώτοις.] I. e. vel *principibus*, vel *iis qui primi ad Seuthen venerant*. Is enim ſuprà p. 558. dixerat, ἀλλὰ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἤρξαντο οἴχεσθαί μοι. &c.

[2] Καὶ ἐπείπερ ᾔσθετο,] *Muret.* legit, Καὶ ἐπεὶ ᾐσθάνετο, &c.

[3] Ἐβοήθει.] Eodem viro docto exponente, eſt μετὰ βοῆς ᾔει. quomodo verbum exponit *Schol.* in *Thucyd.* l. 1. c. 107. Ἐβοήθησαν δὲ ἐπ' αὐτοὺς] ἔδραμον μετὰ βοῆς κατ' αὐτῶν. Similiter idem ad ejuſd. l. 2. c. 94. atque alibi.

[4] Τὸ κέρας] Vide p. 125. n. 2.

[5] Ἐδεξιοῦτό τε καὶ] Ità edit. *Steph.* In aliis legitur ἐδεξιοῦτο καὶ &c. ſine τε. *Phavor.* Δεξιοῦμαι, ὑποδέχομαι, φιλοφρονοῦμαι. Δεξιοῦται, ἀσπάζεται, φιλοφρονεῖ.

[6] Ἔφασαν,] Vide p. 460. n. 6.

[7] Τῶν ὀρεινῶν] Sic utique ſcribendum videtur: neque ex vulgò receptâ hujus loci ſcripturâ *ſcil.* τῶν ὀρειτῶν, emendanda ſunt quæ legimus p. 563. n. 3. uti cenſuit *Muret.* ſed ad hunc potiùs emendandum locum viam iſte patefecit. Oritarum quidem meminerunt auctores; at ſedem iis ab his gentibus, quas Noſter hoc loco memorat, longo intervallo diviſam tribuunt. Thraces montani quin huc quadrent, dubium non eſt.

πλασίαν δύναμιν ὁ Σεύθης· ἐκ γὰρ [1] τῶν Ὀδρυσῶν, ἀκούοντες ἃ πράττοι ὁ Σεύθης, πολλοὶ κατέβαινον συστρατευσόμενοι. Οἱ δὲ Θυνοὶ, ἐπεὶ εἶδον ἀπὸ τοῦ ὄρους πολλοὺς μὲν ὁπλίτας, πολλοὺς δὲ πελταστὰς, πολλοὺς δὲ ἱππεῖς, καταβάντες ἱκέτευον σπείσασθαι· καὶ πάντα ὡμολόγουν ποιήσειν, καὶ τὰ πιστὰ λαμβάνειν ἐκέλευον. Ο δὲ Σεύθης καλέσας τὸν Ξενοφῶντα, ἐπεδείκνυεν ἃ λέγοιεν· καὶ οὐκ ἂν ἔφη σπείσασθαι, εἰ Ξενοφῶν βούλοιτο [2] τιμωρήσασθαι αὐτοὺς τῆς ἐπιθέσεως. Ο δ᾽ εἶπεν, Ἀλλ᾽ ἔγωγε ἱκανὴν [3] νομίζω δίκην ἔχειν, εἰ οὗτοι δοῦλοι ἔσονται ἀντ᾽ ἐλευθέρων· συμβουλεύειν μέντοι ἔφη αὐτῷ, τὸ λοιπὸν ὁμήρους λαμβάνειν τοὺς δυνατωτάτους κακόν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ γέροντας οἴκοι ἐᾷν. Οἱ μὲν οὖν [4] ταύτῃ πάντες προσωμολόγουν.

thes copias triplo majores: nam ex Odryſis multi, cùm quas res gereret Seuthes audiſſent, ut ipſum in *eo* bello juvarent deſcenderant. Thyni, cùm de monte multos gravis armaturæ milites, peltaſtas multos, multos equites vidiſſent, deſcenderunt & ſuppliciter rogabant ut fœdus *cum ipſis* iniret: ac ſpondebant omnia ſe facturos, atque fidei ut acciperet pignora petebant. Seuthes vocato ad ſe Xenophonte, quæ illi dicerent demonſtrabat: negabátque fœdus ſe *cum iis* initurum, ſi vellet Xenophon, propterea quòd *ipſum* adorti fuiſſent, de iis pœnas ſumere. At ego certè, inquit Xenophon, gravi ſatìs pœnâ multatos *eos* arbitror, ſi pro liberis ſervi fiant iſti: verùm hoc ei ſe conſilii dare aiebat, ut in poſterum obſides acciperet *illos*, qui ad incommodi quid ferendum maximè valerent, ſenes domi relinqueret. Et omnes quidem eo loco *his* adſentiebantur.

---

[1] Τῶν Ὀδρυσῶν] Ità hic loci ſcribitur. Vide ſis p. 539. n. 4.

[2] Τιμωρήσασθαι — τῆς &c.] Vide p. 522. n. 1. de phraſi: de re ipſâ p. 564.

[3] Νομίζω δίκην] MS. Eton. νομίζω καὶ νῦν δίκην &c.

[4] Ταύτῃ] *Phavor.* exponit οὕτω, τοῦτον τρόπον. *Schol.* in *Thucyd.* l. 2. c. 91. οὕτως· ἢ ἀντὶ τοῦ, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος. *Suid.* ταύτῃ ἐκείνῃ, ἢ οὕτω. Eſt ubi ſonat *hìc, eo loco. Plato* epiſt. 7. haud ità procul à fine: ὁ δὲ εἶναί πῃ ταύτῃ πεπαιδευμένος. *Artemid.* Ὀνειροκριτ. l. 2. c. 3. ὑπὸ τῶν ταύτῃ κατοικούντων,

[1] Ὑπερβάλλουσι δὲ πρὸς τοὺς ὑπὲρ Βυζαντίου Θρᾷκας, εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον· αὕτη δ' ἦν οὐκέτι ἀρχὴ [2] Μαισάδου, ἀλλὰ [3] Τήρου τοῦ Ὀδρύσου ἀρχαίου τινός. Καὶ ὁ Ἡρακλείδης ἐνταῦθα [4] ἔχων τὴν τιμὴν τῆς λείας παρῆν. Καὶ Σεύθης ἐξαγαγὼν [5] ζεύγη ἡμιονικὰ τρία, (οὐ γὰρ ἦν πλείω) τὰ δ' ἄλλα βοεικά, καλέσας Ξενοφῶντα ἐκέλευσε λαβεῖν, τὰ δ' ἄλλα διανεῖμαι τοῖς στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς. Ξενοφῶν δὲ εἶπεν, Ἐμοὶ μὲν τοίνυν ἀρκεῖ καὶ [6] αὖθις λαβεῖν· τούτοις δὲ τοῖς στρατηγοῖς δωροῦ, οἳ σὺν ἐμοὶ ἠκολούθησαν, καὶ λοχαγοῖς. Καὶ τῶν ζευγῶν λαμβάνει ἓν μὲν Τιμασίων ὁ Δαρδανεύς, ἓν δὲ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος, ἓν δὲ Φρυνίσκος ὁ Ἀχαιός· τὰ δὲ βοεικὰ ζεύγη τοῖς λοχαγοῖς [7] κατεμέρισε. Τὸν δὲ

Cæterùm ad Thracas tranſeunt ſupra Byzantium *ſitos*, in locum qui Delta adpellatur: *regio* hæc non jam erat ſub Mæſadis imperio, ſed Teris Odryſſii cujuſdam priſci. Et Heraclides huc venit cum prædæ pretio. Ac Seuthes cùm mulorum juga tria produxiſſet, (nec enim *ipſi* plura erant) reliqua boum, Xenophontem *ad ſe* vocavit eáque ut acciperet hortatur, cætera ducibus & cohortium præfectis diſtribueret. Xenophon autem his verbis uſus eſt, Mihi verò ſatìs eſt ut poſthac *aliquid* accipiam: at his *ea* ducibus, qui me ſequuti ſunt, & cohortium præfectis largire. Itaque Timaſion Dardanus ex jugis unum accipit, Cleanor Orchomenius unum, unum Phryniſcus Achæus: boum juga inter cohortium præfectos partitus eſt. At ſtipendium *militibus*, ta-

---

ξενίζονται, i. e. ἐν ξένῃ χώρᾳ. Quo ſenſu Noſter pag. 533. adhibuit τῇδε: ubi vide n. 3. & p. 319. n. 1. quem pleniùs, in hunc utique locum ſi quadret, Xenophontis ipſius verbis ſic expreſſeris — πάντας ἀγαθὰ ποιοῦσι οἰκοῦντας &c.

[1] Ὑπερβάλλουσι] Vide p. 519. n. 3.

[2] Μαισάδου,] Seuthæ *ſcil.* patris; de quo p. 539. Vulgò malè ſcribitur hoc loco Μαισίδου.

[3] Τήρου τοῦ Ὀδρυσοῦ] De quo vide p. 536. n. 4. Cæterùm, legitur etiam Τήρου τοῦ Ὀδρύσου — Τηρέως τοῦ Ὀδρυσοῦ — Τήρους τοῦ Ὀδρυσοῦ.

[4] Ἔχων τὴν τιμὴν τῆς &c.] Quâ de re lege pag. 559.

[5] Ζεύγη ἡμιονικὰ] *Thom. Magiſt.* Ὀρικὸν ζεῦγος, οὐχ ἡμιονικόν. *Moer.* Attic. Ὀρικὸν ζεῦγος, Ἀττικῶς· ἡμιονικόν, Ἑλληνικῶς. Sed haud rarò falluntur Grammatici, cæteroquin de literis Græcis optimè meriti.

[6] Αὖθις] *Phavor.* Τὸ δὲ Αὖθις σημαίνει τὸ πάλιν, καὶ μετὰ ταῦτα.

[7] Κατεμέρισε.] MS. Eton. repræſentat κατεμερίσθη.

μισθὸν ἀποδίδωσιν, ἐξεληλυθότος ἤδη τοῦ μηνὸς, εἴκοσι μόνον ἡμερῶν· ὁ γὰρ Ἡρακλείδης ἔλεγεν ὅτι οὐ πλεῖον ἐμπολήσαι. Ὁ οὖν Ξενοφῶν [1] ἀχθεσθεὶς εἶπε, Δοκεῖς μοι, ὦ Ἡρακλείδη, οὐχ ὡς δεῖ κήδεσθαι Σεύθου· εἰ γὰρ ἐκήδου, ἧκες ἂν πλήρη φέρων τὸν μισθὸν, καὶ [2] προσδανεισάμενος, εἰ μή γ' ἄλλως ἐδύνω, καὶ ἀποδόμενος τὰ σαυτοῦ ἱμάτια.

[3] Ἐντεῦθεν ὁ Ἡρακλείδης ἠχθέσθη τε, καὶ ἔδεισε μὴ ἐκ τῆς Σεύθου φιλίας ἐκβληθείη· καὶ ὅ,τι ἐδύνατο ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας Ξενοφῶντα διέβαλλε πρὸς Σεύθην. Οἱ μὲν δὴ στρατιῶται Ξενοφῶντι ἐνεκάλουν, ὅτι οὐκ εἶχον τὸν μισθόν· Σεύθης δὲ ἤχθετο αὐτῷ, ὅτι ἐντόνως τοῖς στρατιώταις ἀπῄτει τὸν μισθόν. Καὶ τέως μὲν ἀεὶ ἐμέμνητο ὡς, ἐπειδὰν ἐπὶ θάλατταν ἀπέλθοι, παραδώσοι αὐτῷ [4] Βισάνθην, καὶ Γάνον, καὶ Νέον τεῖχος· ἀπὸ δὲ

metſi jam menſis exiiſſet, viginti tantùm dierum perſolvit: aiebat enim Heraclides, pluris ſe *prædam* vendere non potuiſſe. Itaque Xenophon gravatus, Mihi videris, inquit, Heraclides, non *ità* uti oportet Seuthæ proſpicere: nam ſi *rationibus ejus* proſpexiſſes, ſtipendium integrum reverſus adtuliſſes, vel fœnore acceptâ præter hanc pecuniâ, aliter quidem ſi non potuiſſes, tuiſque veſtibus divenditis.

Hic graviter commotus eſt Heraclides, ac nè ab amicitiâ Seuthæ excluderetur metuebat: atque adeò ab illo die quacunque ratione poterat Xenophontem apud Seuthen criminabatur. At verò milites in Xenophontem culpam conjiciebant, quòd ſtipendium non accepiſſent: Seuthes etiam ei ſuccenſebat, quòd enixè ſtipendium pro militibus *ab eo* exigeret. Atque anteà quidem ſemper memoraverat, ſe poſteaquam ad mare perveniſſet, Biſanthen, & Ganum, & Novum caſtellum ei traditurum: ex eo τούτου δὲ τοῦ χρόνου οὐδενὸς ἔτι τούτων ἐμέμνητο. Ὁ μὲν γὰρ Ἡρακλείδης καὶ τοῦτο διεβεβλήκει, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς εἴη, τείχη παραδιδόναι ἀνδρὶ δύναμιν ἔχοντι.

---

[1] Ἀχθεσθεὶς εἶπε,] MS. idem habet ἀχθεσθεὶς εἶπε ἐπιφέρων, Δοκεῖ &c.

[2] Προσδανεισάμενος,] In lexicis deeſt. Eo tamen utitur & *Lyſias*, Ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων p. 157. edit. *Steph.*

[3] Ἐντεῦθεν] Vide p. 517. n. 8.

[4] Βισάνθην & Γάνον, &c.] De his omnibus conſulenda eſt Diſſertat. operi præmiſſa.

Ἐκ τούτου ὁ μὲν Ξενοφῶν ἐβουλεύετο τί χρὴ ποιεῖν [1] περὶ τοῦ ἔτι ἄνω στρατεύεσθαι· ὁ δ' Ἡρακλείδης, εἰσαγαγὼν τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς πρὸς Σεύθην, λέγειν τε ἐκέλευεν αὐτοὺς ὅτι οὐδὲν ἂν ἧττον σφεῖς ἀγάγοιεν τὴν στρατιὰν ἢ Ξενοφῶν, τόν τε μισθὸν ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν [2] ἔκπλεων παρέσεσθαι δυοῖν μηνοῖν· συστρατεύεσθαί τε ἐκέλευε. Καὶ ὁ Τιμασίων εἶπεν, Ἐγὼ μὲν τοίνυν οὐδ' ἂν πέντε μηνῶν μισθὸς μέλλῃ εἶναι, στρατευσαίμην ἂν ἄνευ Ξενοφῶντος. Καὶ ὁ Φρυνίσκος καὶ ὁ Κλεάνωρ συνωμολόγουν Τιμασίωνι.

Ἐντεῦθεν Σεύθης ἐλοιδόρει τὸν Ἡρακλείδην ὅτι οὐ παρεκάλει [3] τὸν Ξενοφῶντα. Ἐκ δὲ τούτου παρακαλοῦσιν αὐτὸν μόνον. Ὁ δὲ,

verò tempore nullius jam ampliùs horum mentionem faciebat. Nam & hoc calumniis uſus dixerat Heraclides, tutum *utique* non eſſe, caſtella viro tradere qui exercitum haberet.

Dehinc Xenophon deliberabat, quid de expeditione in ſuperiorem regionem porrò ſtatuendum eſſet: & Heraclides, introductis ad Seuthen ducibus cæteris, tum hortabatur eos ut dicerent nihilo ſe minùs poſſe copias ducere quàm *poſſet* Xenophon, tum ſtipendium eis duûm menſium integrum paucos intrà dies adfuturum pollicebatur; tum hortabatur ut ſe ſocios expeditionis præberent. Et Timaſion, Equidem, ait, non ſi *vel* quinque menſium ſtipendium *numeratum* fuerit, abſque Xenophonte ad bellum proficiſcar. Phryniſcus etiam & Cleanor cum Timaſione conſentiebant.

Ibi tum Seuthes Heraclidem objurgabat, quòd Xenophontem non advocâſſet. Dein ipſum ſolum advocant. Verùm ille, γνοὺς τὸ Ἡρακλείδου τὸ πανούργημα, ὅτι βούλοιτο αὐτὸν διαβάλλειν πρὸς τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς, παρέρχεται λαβὼν τούς τε στρατηγοὺς πάντας καὶ τοὺς λοχαγούς· καὶ ἐπεὶ πάντες ἐπείσθησαν, συνεστρατεύοντο, καὶ ἀφικνοῦνται, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν Πόντον, διὰ τῶν [1] Μελινοφάγων καλουμένων Θρᾳκῶν, εἰς τὸν [2] Σαλμυδησσόν. Ἔνθα τῶν εἰς τὸν Πόντον πλεουσῶν νηῶν πολλαὶ [3] ὀκέλλουσι τε ἐκπίπτουσι· [4] τέναγος γάρ ἐστιν [5] ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάττης. Καὶ οἱ Θρᾷκες οἱ κατὰ ταῦτα οἰκοῦντες, [6] στήλας ὁρισάμενοι, τὰ καθ' αὑτοὺς [7] ἕκαστοι ἐκπίπτοντα λῄζονται· [8] τέως δ' ἐλέγοντο, πρὶν ὁρίσασθαι, ἁρπάζοντες πολλοὶ ὑπ' ἀλλήλων ἀποθνήσκειν. Ἐνταῦθα εὑρίσκονται πολλαὶ μὲν κλῖναι, πολλὰ δὲ κιβώτια, πολλαὶ δὲ βίβλοι, καὶ τἆλλα

---

[1] Περὶ τοῦ ἔτι ἄνω &c.] *Scil.* militiæ adversus Thracas, suprà Byzantium ſitos, uti p. 568. unà cum Seuthe duceret.

[2] Ἔκπλεων] In MSto libro. deeſt.

[3] Τὸν Ξενοφῶντα] Idem MS. dat. — καὶ Ξενοφῶντα.

cognitâ Heraclidæ vaſriciâ, quòd vellet ipſum cæteros apud duces invidioſum reddere, *ad Seuthen* progreditur ducibus omnibus & cohortium præfectis *ſecum* ſumptis: ac ubi omnes *in Seuthæ ſententiam* erant adducti, unà *cum eo* milites in expeditionem educebant, &, *itinere ſic facto ut* ad dextram Pontum haberent, per Thracas, qui Melinophagi adpellantur, Salmydeſſum perveniunt. Ibi de navibus, quæ in Pontum feruntur, multæ *in brevia* impinguntur & ejiciuntur *in litus*: nam paluſtre vadum *iſthic* eſt maris in longum *ſpatium porrectum*. Ac Thraces iis in locis habitantes, ſtelis per *intervalla* ſtatutis, ea prædantur ſinguli, quæ in litora ſibi adjacentia ejiciuntur: prius autem quàm *iſtas* ſtatuiſſent, de iis traditum eſt multos prædæ intentos ſe invicem interfeciſſe. Ibi multi inveniuntur lecti, arculæ multæ, multi libri, aliæque res πολλὰ, ὅσα ἐν ξυλίνοις [1] τεύχεσι ναύκληροι ἄγουσιν. Ἐντεῦθεν ταῦτα καταστρεψάμενοι, ἀπῄεσαν πάλιν. [2] Ἔνθα δὴ Σεύθης εἶχε στράτευμα πλέον τοῦ Ἑλληνικοῦ· ἔκ τε γὰρ Ὀδρυσῶν πολὺ ἔτι πλείους καταβεβήκεσαν, καὶ οἱ ἀεὶ πειθόμενοι συνεστρατεύοντο. Κατηυλίσθησαν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ ὑπὲρ [3] Σηλυμβρίαν, ὅσον πεντήκοντα σταδίους ἀπέχοντες τῆς θαλάττης. Καὶ μισθὸς μὲν οὐδείς πω ἐφαίνετο· πρὸς δὲ τὸν Ξενοφῶντα οἵ τε στρατιῶται [4] πάντες χαλεπῶς εἶχον, ὅ,τε Σεύθης οὐκέτι οἰκείως διέκειτο, ἀλλ᾽ ὁπότε συγγενέσθαι αὐτῷ βουλόμενος ἔλθοι, πολλαὶ ἤδη ἀσχολίαι [5] ἐγίνοντο.

---

[1] Μελινοφάγων] Stephan. Byz. Μελινοφάγοι, ἔθνος Θρᾳκικὸν [illegible] — Plura lege in *Diſſertatione Geograph.*

[2] Σαλμυδησσόν.] In MS. Eton. reperitur Ἁλμυδησσόν in edit. *Steph.* aliiſque vet. Σαλμυδισσόν. Conſule *Diſſert.* modò memoratam.

[3] Ὀκέλλουσι [illegible].] *Suid.* Ὀκέλλει· [illegible] Vide p. 474. n. 3.

[4] Τέναγος] *Suid.* Τέναγος [illegible] ὕδατος ὁ πηλὸς, [illegible] ὕδατι.

[5] Ἐπὶ πολὺ] Adi p. 277. n. 5.

[6] Στήλας ὁρισάμενοι] Ità MS. Eton. & edit. quas vidi, omnes. Malim ipſe [illegible] & mox infrà [illegible], pro [illegible] —

[7] Ἕκαστοι &c.] MS. Eton. & edit. quædam habent ἕκαστα.

[8] Τέως] *Suid.* *Τέως· οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ* [illegible], ὃ πάλαι. Add. p. 569. lin. 11.

Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ, σχεδὸν ἤδη δύο μηνῶν ὄντων, ἀφικνοῦνται Χαρμῖνός τε ὁ Λάκων καὶ Πολύνεικος παρὰ Θίμβρωνος· καὶ λέγουσιν ὅτι Λακεδαιμονίοις δοκεῖ στρατεύεσθαι [6] ὡς ἐπὶ Τισσαφέρνην,

multæ, quas naviculatores in vaſis ligneis vehere ſolent. Dehinc, *locis* his in poteſtatem *Seuthæ* redactis, rurſus abiêrunt. Ibi tum Seuthes plures, quàm Græcæ eſſent, copias habebat: nam & ex Odryſis multò plures etiam deſcenderant, & *omnes* prout uſque *imperio* parebant belli ſe ſocios addebant. Conſederunt autem in campo ſupra Selymbriam, cùm à mari quinquaginta circiter ſtadia abeſſent. Ac ſtipendium quidem nullum uſquam adparebat; verùm & milites omnes Xenophonti ſuccenſebant, nec Seuthes ampliùs eo familiariter utebatur, ſed quoties ipſum conveniendi cupidus adibat, multæ jam *tum* occupationes *quæ* impedirent, *quò minùs Xenophontem conveniret*, erant *ſimulatæ*.

Hoc verò tempore, cùm jam duo propè menſes *elapſi* fuerant, Charminus Lacon & Polynicus à Thimbrone veniunt; nuntiántque *Græcis*, decreviſſe Lacedæmonios bellum Tiſſapherni facere;

---

[1] Τεύχεσι] Etymol. m. Τεῦχος σημαίνει τρία, τὰ πολεμικὰ ὅπλα, καὶ τὸ πλοῖον, καὶ ἀγγεῖον ἤ.

[2] Ἔνθα δὴ] Vide p. 534. n. 2.

[3] Σηλυμβρίαν,] MS. Eton. Σηλυβρίαν. Edit. vet. Σηλυβρίαν. Vide p. 538. n. 2.

[4] Πάντες χαλεπῶς] Idem MS. exhibet συγχαλεπῶς. Vide p. 367. n. 5.

[5] Ἐγίνοντο] Sic edit. Steph. MS. Eton. dat ἐφαίνοντο. Edit. vet. ἐγίγνοντο.

[6] Ὡς ἐπὶ] In MS. Eton. deeſt vocula prior. Mald. Vide p. 484. n. 1. Similiter *Arrianus* exped. l. 6. c. 15. — [illegible] Eædem occurrunt voculæ, ſic poſitæ Act. XVII. 14.

καὶ Θίμβρων ἐκπέπλευκεν ὡς πολεμήσων· καὶ δεῖται ταύτης τῆς στρατιᾶς, καὶ λέγει ὅτι [1] δαρεικὸς ἑκάστῳ ἔσται μισθὸς τοῦ μηνός, καὶ τοῖς λοχαγοῖς διμοιρία, καὶ τοῖς στρατηγοῖς τετραμοιρία. Ἐπεὶ δ' ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ὁ Ἡρακλείδης, πυθόμενος ὅτι [2] ἐπὶ τὸ στράτευμα ἥκουσι, λέγει τῷ Σεύθῃ ὅτι κάλλιον γεγένηται· Οἱ μὲν γὰρ Λακεδαιμόνιοι δέονται τοῦ στρατεύματος, σὺ δ' οὐ δέῃ· ἀποδιδοὺς δὲ τὸ στράτευμα αὐτοῖς χαριῇ, σὲ δὲ οὐκέτι ἀπαιτήσουσι τὸν μισθόν, ἀλλ' ἀπαλλάξονται [3] ἐκ τῆς γῆς.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης, κελεύει παράγειν· καὶ ἐπεὶ εἶπον ὅτι ἐπὶ τὸ στράτευμα ἥκουσι, λέγει ὅτι τὸ στράτευμα ἀποδίδωσι, φίλος τε καὶ σύμμαχος βούλεται εἶναι· [4] καλεῖ τε αὐτοὺς ἐπὶ ξενίᾳ,

Thimbronémque *eo* cum claſſe profectum eſſe *conſilio* ut bellum *illud* gereret; atque exercitu hoc egere, & dicere cuivis *militi* daricum in menſtruum ſtipendium fore *numeratum*, præfectis cohortium duplum, ducibus quadruplum. Poſteaquam Lacedæmonii veniſſent, mox Heraclides, cùm eos ad exercitum veniſſe audiiſſet, meliùs rem ſuccedere Seuthæ narrat: Lacedæmonii enim, *inquit*, exercitu egent, tu verò *eo* non *jam ampliùs* eges; at ſi exercitum ipſis tradideris, gratiam *apud eos* inibis, & *milites* ſtipendium à te non exigent ampliùs, ſed terrâ *hâc* excedent.

Hæc cùm audiiſſet Seuthes, *ſuis* præcipit ut *Lacedæmonios ad ſe* deducerent; & ubi dixiſſent ad exercitum ſe veniſſe, tradere ſe *ipſis* exercitum ait, ac cum *Lacedæmoniis* amicitiam & ſocietatem jungere ſe velle: eos item ad menſam hoſpitalem vocat;

---

[1] *Δαρεικὸς — τοῦ μηνός.*] Adi p. 5. n. 2. & p. 540. n. 8.

[2] *Ἐπὶ τὸ στράτευμα ἥκουσι.*] Vertenda forſan — *ad exercitum petendum ſe veniſſe.* Sic ſæpe hâc phraſi uſus eſt Noſter. *Κ. Π.* p. 9. ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται — ubi vide n. 1. Ibid. p. 74. ὅτι ἐγὼ μὲν [illegible] ἐπ' ἀργύριον, i. e. *argenti petendi causâ* — *Oeconom.* haud ità longè ab init. Οἶμαι δ' ἂν καὶ οἱ ἐπὶ τοὺς ἐλθόντας [illegible], &c. Et aliàs ſæpe.

[3] *Ἐκ τῆς γῆς*] MS. Eton. dat — ἐκ τῆς χώρας.

[4] *Καλεῖ τε — ἐπὶ ξενίᾳ,*] Sic ex conjecturâ reſcripſi. Similiter ſuprà Noſter p. 444. ἐπὶ ξενίᾳ δὲ ἐδέχοντο &c. ubi vide n. 1. Hactenus legebatur — ἐπὶ ξένια &c.

καὶ ἐξένιζε μεγαλοπρεπῶς. Ξενοφῶντα δὲ οὐ καλεῖ, οὐδὲ τῶν ἄλλων στρατηγῶν οὐδένα. Ερωτώντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων τίς ἀνὴρ εἴη Ξενοφῶν, ἀπεκρίνατο ὅτι τὰ μὲν ἄλλα εἴη οὐ κακὸς, [1] φιλοστρατιώτης δέ· καὶ διὰ τοῦτο χεῖρόν ἐστιν αὐτῷ. Καὶ οἳ εἶπον, Ἀλλ' ἦ [2] δημαγωγεῖ [3] ὁ ἀνὴρ τοὺς ἄνδρας; Καὶ ὁ Ἡρακλείδης, Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἆρ' οὖν, ἔφασαν, μὴ καὶ ἡμῖν ἐναντιώσεται περὶ τῆς ἀπαγωγῆς; Ἀλλ' ἢν ὑμεῖς, ἔφη ὁ Ἡρακλείδης, συλλέξαντες αὐτοὺς ὑπόσχησθε τὸν μισθὸν, ὀλίγον ἐκείνῳ [4] προσχόντες, ἀποδραμοῦνται σὺν ὑμῖν. Πῶς ἂν οὖν, ἔφασαν, ἡμῖν συλλεγεῖεν; Αὔριον ὑμᾶς, ἔφη ὁ Ἡρακλείδης, πρωῒ ἄξομεν πρὸς αὐτούς· καὶ οἶδα, ἔφη, ὅτι ἐπειδὰν ὑμᾶς ἴδωσιν, ἄσμενοι συνδραμοῦνται. Αὕτη μὲν ἡ ἡμέρα οὕτως ἔληξε·

& magnificè excepit. Xenophontem autem non vocat, neque è ducibus alium quenquam. Et Lacedæmoniis interrogantibus qui vir eſſet Xenophon, cætera non malum eſſe reſpondit, at militum amantem; & propterea rem ipſi pejùs cedere. Atque illi, Num milites is, inquiunt, ductui ſuo obſequentes habet? Et Heraclides, Omnino, inquit. Nonne igitur, aiunt *illi*, nobis etiam adverſabitur quo minùs *exercitum* abducamus? Atqui ſi vos, ait Heraclides, iis collectis ſtipendium promiſeritis, levi illius ratione habitâ, vobiſcum curſu abſcedent. Qui ergo fieri poterit, aiunt *Lacedæmonii*, ut cauſâ noſtrâ colligantur? Cras manè, inquit Heraclides, vos ad eos ducemus; ac novi, ait, fore ut, quamprimùm vos viderint, libenter concurrant. In hunc modum is dies exactus eſt:

---

[1] Φιλοστρατιώτης.] In lexicis ſtat [illegible].

[2] Δημαγωγεῖ] *Eſt autem δημαγωγεῖν*, (ſunt *Steph.* ad *Anaſ.* verba) *blanditiis atque aliis artibus homines ad ſe pellicere, & quaſi obſtricta eorum ſtudia tenere.*

[3] Ὁ ἀνὴρ] Adi p. 27. n. 1.

[4] Προσχόντες.] Sic rectè locum, opinor, diſtinxit *Leuncl.* ut προσχόντες, æquè ac συλλέξαντες — ὑπόσχησθε &c. ad Laconas illos referatur. *Stephan.* omiſſâ poſt προσχόντες diſtinctione, legit — προσχόντες ἀποδραμοῦνται &c. quaſi participium illud milites reſpiceret.

Τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ ἄγουσιν ἐπὶ τὸ στράτευμα τοὺς Λάκωνας Σεύθης τε καὶ Ἡρακλείδης, καὶ συλλέγεται ἡ στρατιά· τὼ δὲ Λάκωνε ἐλεγέτην ὅτι Λακεδαιμονίοις δοκεῖ πολεμεῖν Τισσαφέρνει τῷ ὑμᾶς ἀδικήσαντι· [1] ἢν οὖν ἴητε σὺν ἡμῖν, τόν τε ἐχθρὸν τιμωρήσεσθε, καὶ [2] δαρεικὸν ἕκαστος οἴσει τοῦ μηνὸς ὑμῶν· λοχαγὸς δὲ, τὸ διπλοῦν· στρατηγὸς δὲ, τὸ τετραπλοῦν. Καὶ οἱ στρατιῶται ἄσμενοί τε ἤκουσαν, καὶ εὐθὺς ἀνίσταταί τις τῶν Ἀρκάδων τοῦ Ξενοφῶντος κατηγορήσων. Παρῆν δὲ καὶ Σεύθης, βουλόμενος εἰδέναι τί πραχθήσεται· καὶ [3] ἐν ἐπηκόῳ εἱστήκει, ἔχων τὸν ἑρμηνέα· συνίει δὲ καὶ αὐτὸς Ελληνιστὶ τὰ πλεῖστα. Ενθα δὴ λέγει ὁ Αρκὰς, Αλλ᾽ ἡμεῖς μὲν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ πάλαι ἂν ἦμεν παρ᾽ ὑμῖν, εἰ μὴ Ξενοφῶν δεῦρο ἡμᾶς πείσας ἀπήγαγεν· ἔνθα δὴ ἡμεῖς μὲν τὸν δεινὸν χειμῶνα στρατευόμενοι καὶ νύκτα καὶ

Poſtridie Seuthes & Heraclides Laconas ad exercitum ducunt, ac copiæ *unum in locum* colliguntur: Lacones dicebant decreviſſe Lacedæmonios Tiſſapherni bellum facere, qui vos, *inquiunt*, injuriâ affecit: quare ſi cum nobis proficiſcamini, tum hoſtem ulciſcemini, tum daricum unuſquiſque veſtrûm in menſtruum ſtipendium feret; cohortis præfectus, duplum; dux, quadruplum. Ac milites *quidem* libenter *hæc* audierunt, ſtatímque ex Arcadibus quidam ſurgit *eo conſilio* ut Xenophontem accuſaret. Aderat etiam Seuthes, qui rei eventum ſcire cuperet; & in loco ſtabat, de quo *omnia* audire poſſet, adhibito interprete; ſed & ipſe pleraque Græcè *dicta* intelligebat. Ibi tum *hanc* orationem habuit Arcas *ille*, Nos certè, Lacedæmonii, jam pridem apud vos fuiſſemus, ſi Xenophon huc nos in ſuam adductos ſententiam non abduxiſſet; ubi tametſi ſævæ hyemis tempore & noctu &

---

[1] Ἢν οὖν ἴητε] MS. Eton. & vet. quædam edit. exhibent ἢν ἂν ἴητε &c. Malè. Tu vide ſis p. 543. n. 6.

[2] Δαρεικὸν — τοῦ &c.] Vide p. 573. n. 1.

[3] Ἐν ἐπηκόῳ] Vide p. 224. n. 2.

ἡμέραν οὐδὲν [1] πεπαύμεθα· ὁ δὲ τοὺς ἡμετέρους πόνους ἔχει· καὶ Σεύθης ἰδίᾳ μὲν ἐκεῖνον [2] πεπλούτικεν, ἡμᾶς δὲ ἀποστερεῖ τὸν μισθόν· [3] ὥστε, ὅγε πρῶτος λέγων, ἐγὼ μὲν, ἔφη, εἰ τοῦτον ἴδοιμι καταλευσθέντα, καὶ δόντα δίκην ὧν ἡμᾶς περιεῖλκε, καὶ τὸν μισθὸν ἄν μοι δοκῶ ἔχειν, καὶ οὐδὲν ἂν [4] ἔπι τοῖς πεπονημένοις ἄχθεσθαι. Μετὰ τοῦτον ἄλλος ἀνέστη, ὁμοίως καὶ ἄλλος. Ἐκ δὲ τούτων Ξενοφῶν ἔλεξεν ὧδε,

« [5] Ἀλλὰ πάντα μὲν ἄνθρωπον ὄντα προσδοκᾶν δεῖ, ὁπότε καὶ ἐγὼ « μὲν ὑφ' ὑμῶν [6] αἰτίαν ἔχω, ἐν ᾧ πλείστην προθυμίαν ἐμαυτῷ γε « δή μοι δοκῶ συνειδέναι περὶ ὑμᾶς παρεσχημένος. Ἀπετραπόμην

interdiu munia obierimus militaria, nihil poſſidemus; at ille labore noſtro *partis* fruitur: *quin* & Seuthes illum privatim ditavit, at nos ſtipendio defraudat: itaque, inquit iſte qui primus verba fecit, ego ſanè, ſi lapidibus hunc obrutum videam, & pœnas dantem pro eo quòd nos huc illuc traxit, & ſtipendium me accepiſſe arbitrabor, & nihil ampliùs laboribus exanclatis fore cruciatum. Poſt hunc ſurrexit alius, itidémque alius. Secundùm hæc Xenophon in hanc ſententiam verba fecit,

« Homini certè quidem omnia ſunt expectanda, cùm & ipſe « à vobis *in eo* accuſer, in quo mihi ſanè ipſi conſcius eſſe videor, « plurimum me veſtri ſtudium præſtitiſſe. Cùm jam domum pro-

---

[1] Πεπαύμεθα·] Hanc ſcripturam in quibuſdam exemplaribus ſe reperiſſe teſtatur *Steph.* Vulgò ſcribitur [illegible]: cui recepta lectio omnino anteferenda eſt. Adi p. 448. n. 5.

[2] Πεπλούτικεν] MS. Eton. & edit. vet. repræſentant πεπλούτηκεν.

[3] Ὥστε, ὅγε &c.] Hoc ordine, uti mihi quidem videtur, conſtruenda ſunt verba, ὥστε ἐγὼ μὲν, ἔφη ὅγε πρῶτος λέγων, εἰ &c. ut ὅγε πρῶτος λέγων ſint auctoris, non Arcadis iſtius de ſeipſo, verba. Cæterùm, *Leuncl.* vertit *quo ſit ut ego, qui primus ſententiam dico, ſi* &c. *Steph.* & ἔφη & hypoſtigmen poſt λέγων expungi debere, & ὅγε πρῶτος λέγων ἐγὼ ſimpliciter, vel ἐγὼ μὲν ὁ πρῶτος λέγων, potiùs dicendum fuiſſe putavit.

[4] Ἔτι τοῖς πεπονημένοις] Hanc lectionem præſtat MS. Eton. In edit. *Flor. Steph. Leuncl.* aliiſque legitur — ἔπι τοῖς πεπονημένοις &c. adfertur etiam — ἐπὶ τοῖς πεπονημένοις &c.

[5] Ἀλλὰ πάντα μὲν ἄνθρωπον &c.] *Iſocrat.* ad *Demon.* pag. 11. edit. *Steph.* Μέμνησο μηδὲν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον· οὕτω γὰρ οὔτ' εὐτυχῶν, ἔσῃ περιχαρὴς, οὔτε δυστυχῶν, περίλυπος. Plura huc facientia congeſſit *Stobæus* Serm. 103. *Euripid.* Hypſip. v. 6. Ἄελπτον οὐδὲν, πάντα δ' ἐλπίζειν χρεών.

[6] Αἰτίαν ἔχω.] Sic mihi quidem legendum videtur: & ſic paulò infrà Noſter — ὑφ' ὑμῶν αἰτίαν ἔχομαι &c. Vulgò ſcribitur αἰτίας ἔχω.

“μέν γε ἤδη οἴκαδε ὁρμώμενος μὰ τὸν Δία, οὔτι πυνθανόμενος
“ὑμᾶς εὖ πράττειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀκούων ἐν ἀπόροις εἶναι, ὡς
“ὠφελήσων εἴ τι δυναίμην. Ἐπεὶ δ' ἦλθον, Σεύθου τουτουὶ [1] πολ-
“λοὺς ἀγγέλους πρὸς ἐμὲ πέμποντος, καὶ πολλὰ ὑπισχνουμένου
“ἐμοὶ, εἰ πείσαιμι ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν, τοῦτο μὲν οὐκ ἐπεχεί-
“ρησα ποιεῖν, ὡς αὐτοὶ ἐπίστασθε· ἦγον δ' ὅθεν ᾤμην τάχισ' ἂν
“ὑμᾶς εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι. [2] Ταῦτα γὰρ καὶ βέλτιστα ἐνόμι-
“ζον ὑμῖν εἶναι, καὶ ὑμᾶς ᾔδειν βουλομένους. [3] Ἐπεὶ δὲ Ἀρίσταρ-
“χος ἐλθὼν σὺν τριήρεσιν ἐκώλυσε διαπλεῖν [4] ἡμᾶς, ἐκ τούτου
“(ὅπερ εἰκὸς δήπου ἦν) συνέλεξα ὑμᾶς, ὅπως βουλευσαίμεθα
“ὅ,τι χρὴ ποιεῖν. [5] Οὐκοῦν ὑμεῖς ἀκούοντες μὲν Ἀριστάρχου ἐπι-
“τάττοντος ὑμῖν εἰς Χεῤῥόνησον πορεύεσθαι, ἀκούοντες δὲ Σεύθου
“πείθοντος ἑαυτῷ συστρατεύεσθαι, πάντες μὲν ἐλέγετε σὺν Σεύθῃ

“fectò iter inſtituerem, indè me ſanè *huc* averti, non quòd proſ-
“perâ vos uti fortunâ intelligerem, ſed potiùs quòd vos ſum-
“mas in anguſtias adductos eſſe audirem, ut *vos* ſi quo poſſem ad-
“jumento ſublevarem. Poſteaquam veni, Seuthes hic licèt mul-
“tos ad me nuntios mitteret, & mihi multa polliceretur, ſi vobis
“perſuaſerim ut ad ipſum veniretis, hoc non adgreſſus ſum, utì
“nôſtis ipſi; ſed eò *vos* duxi unde putabam in Aſiam vos celerri-
“mè trajicere poſſe. Id enim & vobis eſſe utiliſſimum arbitrabar,
“& vos *id* velle noveram. Verùm ubi Ariſtarchus cum triremi-
“bus venit ac nos *in Aſiam* velis tranſmittere vetuit, tunc (quod
“utique conſentaneum erat) vocavi vos ad concionem, ut quid
“eſſet agendum deliberaremus. Nonne vos cùm audiretis Ari-
“ſtarchum vobis præcipientem ut in Cherroneſum proficiſcere-
“mini, audiretis etiam Seuthen *id* vobis ſuadentem ut cum eo
“expeditionem ſuſciperetis, omnes cum Seuthe proficiſcendum

---

[1] Πολλοὺς ἀγγέλους — καὶ &c.] Vide p. 532 & 537.

[2] Ταῦτα γὰρ βέλτιστα] Adi p. 448. n. 3. & p. 299. n. 4.

[3] Ἐπεὶ δὲ Ἀρίσταρχος &c.] Lege p. 532.

[4] Ἡμᾶς] Sic MS. Eton. edit. vet. & *Steph.* Malè *Leuncl.* ὑμᾶς dedit.

[5] Οὐκοῦν ὑμεῖς &c.] Hæc interrogativè propoſita, ſecùs atque ſolent intelligi, videntur. Lege p. 542 & 546.

“ἰέναι, πάντες δ᾽ [1] ἐπεψηφίσασθε ταῦτα; [2] Εἴ τι οὖν ἐγὼ ἐνταῦθα ἠδίκησα, ἀγαγὼν ὑμᾶς ἔνθα πᾶσιν ὑμῖν ἐδόκει, εἴπατε. Ἐπεὶ γε μὴν ψεύδεσθαι ἤρξατο Σεύθης περὶ τοῦ μισθοῦ, εἰ μὲν ἐπαινῶ αὐτὸν, δικαίως ἄν με αἰτιῷσθε καὶ μισοῖτε· εἰ δὲ πρόσθεν αὐτῷ πάντων μάλιστα φίλος ὢν, νῦν πάντων διαφορώτατός εἰμι, πῶς ἔτι δικαίως, αἱρούμενος ὑμᾶς ἀντὶ Σεύθου, ὑφ᾽ ὑμῶν αἰτίαν ἔχοιμι περὶ ὧν πρὸς τοῦτον διαφέρομαι; Ἀλλ᾽ εἴποιτε ἂν ὅτι ἔξεστι καὶ τὰ ὑμέτερα ἔχοντα παρὰ Σεύθου, [3] τεχνάζειν. [4] Οὐκοῦν δῆλον τοῦτό γε, ὅτι εἴπερ ἐμοὶ [5] ἐτέλει τί Σεύθης, οὐχ οὕτως ἐτέλει δήπου, ὡς ὧν τε ἐμοὶ δοίη στέροιτο, καὶ ἄλλα ὑμῖν ἀποτίσειεν; Ἀλλ᾽ οἶμαι, εἰ ἐδίδου, ἐπὶ τούτῳ ἂν ἐδίδου, ὅπως ἐμοὶ δοὺς μεῖον, μὴ ἀποδοίη ὑμῖν τὸ πλεῖον. Εἰ τοίνυν οὕτως ἔχειν οἴεσθε, ἔξεστιν ὑμῖν αὐτίκα

“eſſe dixiſtis, omnes id veſtris ſuffragiis comprobâſtis? Quamobrem ſi quam ego injuriam ibi feci, qui vos *eò* duxerim quò vobis omnibus *duci* placuit, enuntiate. Poſteaquam verò Seuthes de ſtipendio fidem fallere cœpit, eum ſi laudo, jure me accuſetis, atque odio habeatis: ſin autem antehac ei cùm eſſem amiciſſimus, nunc *ab eo* maximè omnium diſſideo, qui *fieri* adhuc *poſſit ut*, cùm vos Seuthæ prætulerim, jure à vobis accuſer *iis de rebus* de quibus cum hoc *homine* diſſideo? At dicetis *forſan* fieri poſſe ut acceptis à Seuthe *ſtipendiis* veſtris, artificioſâ diſſimulatione utar. Nonne hoc manifeſtum eſt, ſi quid mihi pendit Seuthes, *id* eum non ſic utique pependiſſe, ut tum illis quæ mihi daret privaretur, tum vobis alia perſolveret? Enimverò arbitror, ſi quid ille mihi dediſſet, eâ causâ daturum fuiſſe, ut mihi datâ minore *ſummâ*, vobis majorem non redderet. Quòd ſi rem ſic ſe habere exiſtimatis, vobis ſtatim licet

---

[1] Ἐπεψηφίσασθε ταῦτα;] Adi p. 546. n. 5.

[2] Εἴ τι οὖν &c.] MS. Eton. Τί οὖν ἐγὼ ἐνταῦθα ἠδίκησα, ἀγαγὼν ὑμᾶς ἔνθα πᾶσιν ὑμῖν ἐδόκει; omiſſis εἰ & εἴπατε. Idem MS. pro Ἐπεὶ γε μὴν &c. dat Ἐπεὶ δὲ ὑμῶν &c.

[3] Τεχνάζειν.] Eſt, *Suidâ* exponente, τὸ πανούργως τι διαπράττεσθαι — *Phavorino*, μηχανᾶσθαι.

[4] Οὐκοῦν &c.] Hæc quoque interrogativè prolata videntur: vide p. 577. n. 5.

[5] Ἐτέλει] Vide p. 516. n. 1.

« μάλα ματαίαν ταύτην [1] τὴν πρᾶξιν ἀμφοτέροις ἡμῖν ποιῆ-
« σαι, ἐὰν [2] πράττητε αὐτὸν τὰ χρήματα. Δῆλον γὰρ ὅτι
« Σεύθης, εἰ ἔχω τι παρ᾽ αὐτοῦ, ἀπαιτήσει μέντοι δικαίως,
« ἐὰν μὴ βεβαιῶ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ, ἐφ᾽ ᾗ ἐδωροδοκούμην.
« Αλλὰ πολλοῦ [3] μοι δοκῶ δεῖν τὰ ὑμέτερα ἔχειν· ὀμνύω
« γὰρ ὑμῖν θεοὺς ἅπαντας καὶ πάσας, μηδὲ ἃ ἐμοὶ ἰδίᾳ ὑπέ-
« σχετο Σεύθης, ἔχειν· πάρεστι δὲ αὐτὸς, καὶ ἀκούων σύνοιδέ
« μοι εἰ ἐπιορκῶ. Ινα δὲ μᾶλλον θαυμάσητε, [4] συνεπόμνυμι
« μηδὲ ἃ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἔλαβον εἰληφέναι, μὴ τοίνυν μηδ᾽
« ὅσα τῶν λοχαγῶν ἔνιοι. Καὶ τί δὴ ταῦτα ἐποίουν; Ωιμην,
« ὦ ἄνδρες, ὅσῳ μᾶλλον συμφέροιμι [5] τούτῳ τὴν τότε πενίαν,

« rem *doloſè ex pacto* conficiendam irritam utrique noſtrûm red-
« dere, ſi pecuniam ab ipſo exegeritis. Nam ſatìs conſtat Seu-
« then, ſi quid ab eo accepi, repetiturum jure ſanè, ſi rem *doloſè*
« *ex pacto* conficiendam, cujus *conficiendæ* causâ muneribus fue-
« ram corruptus, ratam non fecero. Enimverò multum abeſt ut
« *ſtipendia* veſtra acceperim: nam per omnes deos deáſque juro,
« me nè illa quidem habere, quæ mihi privatim promittebat Seu-
« thes: adeſt ipſe, & cùm *hæc* audiat novit an pejerem. Ut verò
« magìs etiam admiremini, *hoc* quoque jurejurando confirmo me
« non *ea*, quæ duces acceperunt alii, accepiſſe, imò verò nè qui-
« dem *ea*, quæ de cohortium præfectis nonnulli *acceperunt*. Et
« quamobrem tandem hæc feci? Exiſtimabam, milites, quantò
« æquiore animo paupertatem, *quâ* tum *premebatur*, unà cum hoc

---

[1] *Τὴν πρᾶξιν*] *Suid.* & *Phavor.* Πρᾶξις· κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια· ἰδίως δὲ καὶ κυριώτερον, ἡ κατὰ προαίρεσιν, τουτέστιν, ἡ κατ᾽ ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. Idem, Πρᾶξις ἡ [illegible]. *Phavor.* Καὶ πρᾶξις, ἡ [illegible]. Repone, ἡ [illegible]. Adi ſis Comment. doctiſſ. *Caſaub.* in *Polyb.* p. 187. & ſuprà p. 461. n. 2.

[2] *Πράττητε*] *Phavor.* & *Tho. Magiſt.* Πράττω, οὐ μόνον τὸ ποιῶ καὶ [illegible], ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτῶ, ὃ δὲ εἰσπράττειν λέγομεν. *Thucyd.* l. 1. c. 99. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς ἔπρασσον, &c. *Schol.* Ἀκριβῶς ἔπρασσον] ἀπῄτουν ἀναιδῶς. *Æſchin.* dial. 2. ſect. 31. — τούτων μισθὸν πραττόμενοι; i. e. *pro iis mercedem exigentes?*

[3] *Μοι δοκῶ*] Sic ſuprà pag. 576. *μοι δοκῶ συμπεπεῖσθαι &c.* Adi p. 128. n. 4.

[4] *Συνεπόμνυμι,*] In lexicis deeſt.

[5] *Τούτῳ*] Seuthen digito monſtrat. Cæterùm, utì Noſter hic dicit *συμφέροιμι τούτῳ &c.* Sic *Plaut.* Trin. 2. 2. 60. *Mureto* obſervante, *tolerare alicujus egeſtatem*, dixit.

“τοσούτῳ μᾶλλον αὐτὸν φίλον μοι ἔσεσθαι, ὁπότε δυνηθείη.
“Εγὼ δ' ἅμα ὁρῶ αὐτὸν εὖ πράττοντα, καὶ γιγνώσκω δὴ αὐτοῦ
“τὴν γνώμην. Εἴποι δή τις ἂν, Οὔκουν αἰσχύνῃ οὕτω μω-
“ρῶς ἐξαπατώμενος; Ναὶ μὰ Δία ᾐσχυνόμην μέντοι, εἰ
“ὑπὸ πολεμίου γε [1] οὕτως ἐξηπατήθην· [2] φίλῳ δ' ὄντι ἐξαπα-
“τᾷν αἴσχιόν μοι δοκεῖ εἶναι, ἢ ἐξαπατᾶσθαι. [3] Επεὶ εἴ γε πρὸς
“φίλους ἐστὶ φυλακὴ, πάντας οἶδα ὑμᾶς [4] διαφυλαξαμένους,
“ὡς μὴ παρασχεῖν τούτῳ πρόφασιν δικαίαν μὴ ἀποδιδόναι ὑμῖν
“ἃ ὑπέσχετο· οὔτε γὰρ ἠδικήσαμεν τοῦτον οὐδὲν, οὔτε κατε-
“βλακεύσαμεν τὰ τούτου, οὔτε μὴν κατεδειλιάσαμεν οὐδὲν,
“ἐφ' ὅ,τι ἡμᾶς οὗτος παρεκάλεσεν. Αλλὰ φαίητε ἂν,
“ἔδει τὰ ἐνέχυρα τότε λαβεῖν, ὡς, μηδὲ εἰ ἐβούλετο, ἐδύνατο

“perferrem, tantò eum mihi amiciorem futurum, cùm *talem ſe*
“*præbere* valeret. Ego verò jam ſimul eum proſperâ uti fortunâ
“video, & animum ejus cognoſco. Jam dixerit *forſan* aliquis,
“Annon igitur erubeſcis adeò te ſtultè decipi? Profectò erubeſ-
“cerem, ſi ab hoſte in hunc modum deceptus eſſem: at *homini*
“amico turpius eſſe duco, ſi *amicum ipſe* decipiat, quàm ſi deci-
“piatur. Si qua porrò erga amicos eſt cautio, vos omnes caviſſe
“novi, nè huic occaſionem juſtam præberetis, quo minùs ea vo-
“bis redderet quæ pollicitus eſt: neque enim ullâ hunc injuriâ
“adfecimus, neque per inertiam rebus ipſius detrimenti quid-
“quam adtulimus, neque ſanè quidquam, ad quod nos ille adhor-
“tatus eſt, præ formidine refugimus. Verùm dixeritis *forſitan*,
“pignora tunc fuiſſe capienda, ut nè, etiamſi vellet, decipere

---

[1] Οὕτως] MS. Eton. dat οὗτος &c.

[2] Φίλῳ δ' ὄντι] Eleganter πλεονάζει participium, uti & p.576. Ἀλλὰ παῖδας μὲν ἀνθρώπων ὄντας &c. Ejuſdem ferè ſententiæ dictum Phocioni tribuit *Ælian.* H.V l.2.c.16.— παρελθὼν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ἐκκλησίας οὔσης, ἐπεί τε αὐτοῖς ἐμέμφετο ἀγνωμονοῦσι, πάνυ σφόδρα πεπαρρησιασμένως καὶ [illegible] εἶπε· Βούλομαι μᾶλλόν τι ὑφ' ὑμῶν παθεῖν κακὸν αὐτὸς, ἢ αὐτός τι ὑμᾶς κακῶς δρᾶσαι.

[3] Ἐπεὶ] Eadem eſt voculæ vis *Ælian.* l. 3. c. 10. Ἐπεί τοι [illegible] καὶ &c. i. e. *Eſt deinde verò* &c. Adi K. II. p. 81. n. 1. Niſi mavis hìc ἐπεὶ vertere *Alioquin*, atque adeò ellipticam locutionem eſſe, ſic utique exponendam, ſtatuis, [illegible] *ſcil.* ἐξαπατᾷν αἴσχιόν ἐστι, ἢ ἐξαπατᾶσθαι. — Confer. p. 456. n. 2.

[4] Διαφυλαξαμένους] Idem MS. φυλαξαμένους & pro πάντας edit. *Steph.* dat. [illegible]

“ἐξαπατᾷν. Πρὸς ταῦτα δὲ ἀκούσατε, ἃ ἐγὼ οὐκ ἄν ποτε εἶπον τούτου ἐναντίον, εἰ μή μοι ἢ παντάπασιν [1] ἀγνώμονες ἐδοκεῖτε εἶναι, ἢ λίαν εἰς ἐμὲ ἀχάριστοι. Ἀναμνήσθητε γὰρ [2] ἐν ποίοις τισὶν ὄντες πράγμασιν ἐτυγχάνετε, ἐξ ὧν ὑμᾶς ἐγὼ ἀνήγαγον πρὸς Σεύθην. Οὐκ εἰς μὲν Πέρινθον, εἰ προσίητε τῇ πόλει, Ἀρίσταρχος ὑμᾶς ὁ Λακεδαιμόνιος οὐκ εἴα εἰσιέναι, ἀποκλείσας τὰς πύλας; [3] ὑπαίθριοι δὲ ἔξω ἐστρατοπεδεύετε; μέσος δὲ χειμὼν ἦν; ἀγορᾷ δὲ ἐχρῆσθε, σπάνια μὲν ὁρῶντες τὰ ὤνια, σπάνια δὲ ἔχοντες [4] ὅτων ὠνήσεσθε; Ἀνάγκη δὲ ἦν μένειν ἐπὶ Θρᾴκης· (τριήρεις γὰρ [5] ἐφορμοῦσαι ἐκώλυον διαπλεῖν) εἰ δὲ μένοι τις, [6] ἐν πολεμίᾳ χώρᾳ εἶναι, ἔνθα πολλοὶ μὲν ἱππεῖς ἐναντίοι ἦσαν, πολλοὶ δὲ πελτασταί. Ἡμῖν δὲ

“poſſet. Ad ea velim audiatis, quæ contra ipſum nunquam ego proferrem, niſi mihi vel omnino iniqui homines, vel admodum erga me ingrati eſſe videremini. Recordamini utique qualibus in moleſtiis fuiſtis, è quibus ego vos ad Seuthen deduxi. Annon vos in Perinthum, ſi ad urbem *quidem* accederetis, Ariſtarchus Lacedæmonius, portis occluſis, ingredi vetabat? *annon* caſtra ſub dio foris habebatis? *annon* media erat hiems? *annon* foro utebamini, cùm *in eo* rerum venalium penuriam videretis, cùm haud quid vobis ſuppeteret, quo *commeatus* coëmeretis? Neceſſe verò erat in Thraciâ manere: (nam triremes in ſtatione manentes, quo minùs trajiceremus, impediebant) quòd ſi quis *ibi* maneret, *neceſſe erat* in agro hoſtili verſari, ubi multi *nobis* equites oppoſiti erant, peltaſtæ multi. Nobis au-

---

[1] Ἀγνώμονες] *Heſych.* & *Phavor.* ſunt ἄβουλοι, ἀσύνετοι, ἀλλογνώμονες, ἀναίσθητοι — Adde p. 157. n. 5.

[2] Ἐν ποίοις τισὶν] Vide p. 399. n. 6.

[3] Ὑπαίθριοι] Vide p. 401. n. 2.

[4] Ὅτων ὠνήσεσθε;] Ità edit. *Steph.* & *Leuncl.* In MSto Eton. legitur ὅτου ὠνῆσθε: in vet. edit. ὅτῳ ὠνήσεσθε.

[5] Ἐφορμοῦσαι] *Harpocrat.* Ἐφορμεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐφεδρεύειν· τὸ μὲν γὰρ κατά τινων ὁρμᾶν ἐπιτηροῦντας καιρὸν ἐπιθέσεως, οὕτως ἔλεγον. *J. Poll.* lib. 1. ſegm. 122. Τὸ δὲ φυλάττειν τινάς, ἐφορμεῖν, καὶ ναυλοχεῖν· ubi vide quæ notavit doctiſſ. *Kuhn.* Adde *Suid.* in v. Ἐφορμεῖν, & quæ ibi ſcripſit Cl. *Kuſt.*

[6] Ἐν πολεμίᾳ χώρᾳ] Ultima vox in MSto Eton. deeſt: non malè. Adi p. 512. n. 7.

“ ὁπλιτικὸν μὲν ἦν, ὡς ἀθρόοι μὲν ἰόντες ἐπὶ τὰς κώμας, ἴσως ἂν ἐδυνάμεθα σῖτον λαμβάνειν οὐδέν τι ἄφθονον· ὅτῳ δὲ διώκοντες ἂν ἢ ἀνδράποδα ἢ πρόβατα καταλαμβάνοιμεν, οὐκ ἦν ἡμῖν· οὔτε γὰρ ἱππικὸν οὔτε πελταστικὸν ἔτι ἐγὼ συνεστηκὸς κατέλαβον παρ' ὑμῖν. Εἰ οὖν, ἐν τοιαύτῃ ἀνάγκῃ ὄντων ὑμῶν, μηδ' ὁντιναοῦν μισθὸν προσαιτήσας, Σεύθην σύμμαχον ὑμῖν προσέλαβον, ἔχοντα ἱππέας καὶ πελταστὰς, ὧν [1] ὑμεῖς προσεδεῖσθε, κακῶς ἂν ἐδόκουν ὑμῖν βεβουλεῦσθαι [2] πρὸ ὑμῶν; Τούτων γὰρ δήπου κοινωνήσαντες, καὶ σῖτον ἀφθονώτερον ἐν ταῖς κώμαις εὑρίσκετε, διὰ τὸ ἀναγκάζεσθαι τοὺς Θρᾷκας κατὰ σπουδὴν μᾶλλον φεύγειν· καὶ προβάτων καὶ ἀνδραπόδων μετέσχετε. Καὶ πολέμιον οὐδένα ἔτι ἑωρῶμεν, ἐπειδὴ τὸ ἱππικὸν ἡμῖν προσεγένετο· [3] τέως δὲ θαρσαλέως ἡμῖν [4] ἐφείποντο οἱ πολέμιοι καὶ ἱππικῷ

“ tem gravis ſanè aderat armatura, ut ſi in vicos conferti invaſiſſemus, frumenti non magnam *profectò* copiam capere forſan potuiſſemus; verùm quo vel mancipia vel pecora perſequendo comprehenderemus, nobis non aderat: nec enim adhuc ego vel equitum vel peltaſtarum copias apud vos coactas reperi. Si ergo, tali cùm neceſſitate premeremini, nullo prorſus ſtipendio poſtulato, Seuthen vobis ſocium conciliarem, qui & equites habebat & peltaſtas, quibus vos egebatis, maléne commodis veſtris conſuluiſſe videbar? Nimirum his certè ſociis uſi, & frumentum copioſius in vicis reperiſtis, propterea quòd Thraces magìs feſtinanter fugere cogerentur; pecorum etiam & mancipiorum participes fuiſtis. Ac nullum ampliùs hoſtem vidimus, poſteaquam nobis equeſtres acceſſerint copiæ: priùs autem audacter hoſtes cum equitum & peltaſtarum agmine nos

---

[1] Ὑμεῖς] Sic MS. Eton. edit. vet. & *Steph.* Malè *Leuncl.* ἡμεῖς.

[2] Πρὸ ὑμῶν;] In eodem MSto & vet. edit. legitur ὑπὲρ ὑμῶν; in *Steph.* & *Leuncl.* reperitur ſcriptura recepta. Vide ſis p. 535. n. 3.

[3] Τέως] Vide p. 571. n. 8.

[4] Ἐφείποντο — ἱππικῷ &c.] Adi p. 557. n. 2.

“ καὶ πελταστικῷ, κωλύοντες μηδαμῇ κατ' ὀλίγους ἀποσκεδαννυμένους
“ τὰ ἐπιτήδεια ἀφθονώτερα [1] ἡμᾶς πορίζεσθαι. Εἰ δὲ
“ δὴ ὁ συμπαρέχων ὑμῖν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν, μὴ πάνυ πολὺν
“ μισθὸν [2] προσετέλει τῆς ἀσφαλείας, τοῦτο δὴ τὸ πάθημα τὸ
“ σχέτλιον; καὶ διὰ τοῦτο οὐδαμῇ οἴεσθε χρῆναι [3] ζῶντά μ' ἀνεῖναι;
“ Νῦν δὲ δὴ πῶς ἀπέρχεσθε; Οὐ διαχειμάσαντες μὲν ἐν
“ ἀφθόνοις τοῖς ἐπιτηδείοις, περιττὸν δ' ἔχοντες τοῦτο ὅ,τι ἐλάβετε
“ παρὰ Σεύθου; [4] τὰ γὰρ τῶν πολεμίων ἐδαπανᾶτε. καὶ ταῦτα
“ πράττοντες, οὔτε ἄνδρας ἐπείδετε ὑμῶν αὐτῶν ἀποθανόντας,
“ οὔτε ζῶντας ἀπεβάλετε. Εἰ δέ τι καλὸν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ
“ βαρβάρους ἐπέπρακτο ὑμῖν, οὐκ ἐκεῖνο σῶν ἔχετε; καὶ πρὸς
“ ἐκείνοις νῦν ἄλλην εὔκλειαν προσειλήφατε, καὶ τοὺς ἐν τῇ
“ Εὐρώπῃ Θρᾷκας, ἐφ' οὓς ἐστρατεύεσθε, κρατήσαντες; Ἐγὼ μὲν

“ inſequebantur, impedientes quo minùs uſquam exigui numero
“ effuſi commeatus largiores nobiſmet pararemus. Quòd ſi is
“ ſanè qui ad hanc vobis ſecuritatem conciliandam operam contulit,
“ non admodum amplum inſuper pro ſecuritate ſtipendium
“ pependerit, hæccine calamitas illa gravis eſt? ac propter
“ hanc me nequaquam vivum dimittere *vos* debere putatis?
“ Nunc autem quomodo abitis? Annon hieme in magnâ copiâ
“ commeatûs actâ, & hoc ex abundanti habentes quod à Seuthe
“ accepiſtis? nam quæ hoſtium *erant ea* conſumpſiſtis: atque
“ dum ità agebatis, neque viros veſtrûm *de numero* peremtos *ullos*
“ vidiſtis, neque vivos amiſiſtis. Quòd ſi quid à vobis adverſùs
“ barbaros in Aſiâ præclarè geſtum erat, nonne id incolume
“ habetis, & ad ea nunc aliam adjunxiſtis gloriam, victis etiam
“ Thracibus in Europâ *ſitis*, contra quos bellum intuliſtis? Equi-

---

[1] Ἡμᾶς] In MSto Eton. & vet. edit. deeſt.

[2] Προσετέλει] In lexicis deeſt. De vi præpoſit. vide p. 32. n. 2. De phraſi μισθὸν ἀσφαλείας vide p. 416. n. 2; Add. p. 578. n. 5.

[3] Ζῶντά μ' ἀνεῖναι;] Sic edit. quas vidi, omnes. MS. Eton. dat ζῶντα ἐμὲ ἂν εἶναι.

[4] Τὰ γὰρ τῶν πολεμίων &c.] I. e. *Stephano exponente; non enim coacti fuiſtis in victum impenſam facere, cùm eum vobis hoſtes ſuppeditarent.*

“ὑμᾶς [1] φημὶ δικαίως ἂν, ὧν ἐμοὶ χαλεπαίνετε, τούτων τοῖς
“θεοῖς χάριν εἰδέναι ὡς ἀγαθῶν. Καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα,
“τοιαῦτα. Ἄγετε δὴ πρὸς θεῶν, καὶ τὰ ἐμὰ σκέψασθε ὡς
“ἔχει. Ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτε πρότερον [2] ἀπῇεα οἴκαδε, ἔχων μὲν
“ἔπαινον πολὺν πρὸς ὑμῶν ἀπεπορευόμην, ἔχων δὲ δι' ὑμᾶς
“καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὔκλειαν· ἐπιστευόμην δὲ ὑπὸ
“Λακεδαιμονίων· (οὐ γὰρ ἂν με ἔπεμπον πάλιν πρὸς ὑμᾶς)
“νῦν δ' ἀπέρχομαι πρὸς μὲν Λακεδαιμονίοις ὑφ' ὑμῶν διαβεβλημένος, Σεύθῃ δὲ ἀπεχθόμενος ὑπὲρ ὑμῶν, ὃν ἤλπισ' ἂν εὖ ποιήσας μεθ' ὑμῶν, [3] ἀποστροφὴν καὶ ἐμοὶ καλὴν καὶ παισὶν, εἰ [4] γένοιντο, καταθήσεσθαι. Ὑμεῖς δ', ὑπὲρ
“ὧν ἐγὼ ἀπήχθημαί τε πλεῖστα, [5] καὶ ταῦτα πολὺ κρείττοσιν
“ἐμαυτοῦ, πραγματευόμενός τε οὐδὲ νῦν πω πέπαυμαι ὅ,τι

“dem aio diis meritò gratiam à vobis habendam pro iis *ipſis*, tanquam pro beneficiis, quorum causâ mihi ſuccenſetis. Atque hæc
“rerum veſtrarum eſt conditio. Agite jam per deos, meæ quoque
“quomodo ſe habeant, conſiderate. Ego utique cùm domum
“navigaturus primùm ſolverem, diſcedebam multâ apud vos laude ornatus, gloriam etiam cæteris à Græcis per vos conſequutus: quin & Lacedæmonii mihi fidem habebant; (alioqui enim
“me ad vos non remiſiſſent) at nunc *itâ* diſcedo *ut* apud Lacedæmonios à vobis in crimen adductus *ſim*, & Seuthæ veſtrâ
“causâ inviſus, de quo cùm vobis adjuvantibus benè meritus eſſem, fore ſperâram ut *apud ipſum* tum mihi tum liberis, ſi *qui*
“forent, perfugium honeſtum compararem. Vos autem, quorum ego causâ maximo ſum in odio, ídque apud multò me potentiores, & *quibus* nè nunc quidem quodcunque poſſum com-

---

[1] Φημὶ] Adi p. 504. n. 2.

[2] Ἀπῇεα &c.] Similiter *Ælian.* H. V. l. 3. c. 26. ἀπῇειν ἐς Πελοπόννησον, &c. Et l. 8. c. 5. ἀπῇεσαν δὲ βουλόμενοι &c. *Thucyd.* lib. 7. c. 19. [illegible] τ Πελοποννήσου ἀπῇεσαν, ſine præpoſit. *Herodian.* lib. 3. c. 15. ἀπῇεσαν τ Βρεττανίας [illegible].

[3] Ἀποστροφὴν] Conſule p. 153. n. 3.

[4] Γένοιντο] Sic legendum rectè ſtatuit *Steph.* eandem etiam ſcripturam in loco vertendo expreſſit *Leuncl.* Vulgò legitur γένοιτο.

[5] Καὶ ταῦτα] Adi p. 524. n. 4.

“ δύναμαι ἀγαθὸν, τοιαύτην γνώμην ἔχετε περὶ ἐμοῦ. Αλλ'
“ ἔχετε μέν με, οὔτε φεύγοντα λαβόντες, οὔτε ἀποδιδράσκοντα·
“ ἢν δὲ ποιήσητε ἃ λέγετε, ἴστε ὅτι ἄνδρα [1] κατακανόντες ἔσεσθε,
“ [2] πολλὰ μὲν δὴ πρὸ ὑμῶν ἀγρυπνήσαντα, πολλὰ δὲ σὺν ὑμῖν
“ πονήσαντα καὶ κινδυνεύσαντα, καὶ ἐν τῷ μέρει καὶ παρὰ τὸ μέρος·
“ θεῶν δὲ ἵλεων ὄντων, καὶ τρόπαια βαρβάρων πολλὰ δὴ σὺν
“ ὑμῖν στησάμενον· ὅπως δέ γε τῶν Ελλήνων μηδενὶ πολέμιοι γένοισθε,
“ πᾶν ὅσον ἐγὼ ἐδυνάμην, [3] πρὸς ὑμᾶς διατεινάμενον.
“ Καὶ γὰρ οὖν νῦν ὑμῖν ἔξεστιν ἀνεπιλήπτως πορεύεσθαι, ὅποι ἂν
“ [4] θέλητε καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. [5] Υμεῖς δὲ, ὅτι πολλὴ
“ ὑμῖν εὐπορία φαίνεται, [6] καὶ πλεῖτε ἔνθα δὴ ἐπεθυμεῖτε πάλαι,
“ δέονται δὲ ὑμῶν οἱ τὸ μέγιστον δυνάμενοι, μισθὸς δὲ φαίνεται,
“ ἡγεμόνες δὲ ἥκουσι Λακεδαιμόνιοι, κράτιστοι νομιζόμενοι

“ modi moliri deſino, talem de me opinionem habetis. Enimverò
“ habetis *jam* me, quem neque fugientem comprehendiſtis,
“ neque ſe ſubducere cupientem: quòd ſi *ea*, quæ dicitis, feceritis,
“ ſcitote vos virum *illum* peremturos, qui pro vobis certè
“ ſæpè vigilaverit, multos vobiſcum labores adſerit & pericula,
“ tum partibus ſuis tum aliorum functus; atque, diis faventibus,
“ multa *victos* ob barbaros tropæa vobiſcum ſtatuerit; *eum deni*-
“ *que*, qui omni ſtudio, quantum vires ſuppetebant, ut nè cum
“ Græcorum ullo inimicitias ſuſciperetis, contenderit. Ac jam
“ certè vobis licet citra reprehenſionem, quocunque volueritis,
“ terrâ marique proficiſci. Vos verò, quia magna *rerum omnium*
“ adparet copia, & quò jam dudum cupitis navigandi poteſtatem
“ nacti eſtis; operâ veſtrâ potentiſſimi egent homines; ſtipendium
“ oſtentatur; duces adſunt Lacedæmonii, qui præſtantiſſimi ha-

---

[1] Κατακανόντες ἔσεσθε,] Vide p. 397. n. 4.
[2] Πολλὰ] Reſpice p. 283. n. 3.
[3] Πρὸς ὑμᾶς] In MSto Eton. deſunt.
[4] Θέλητε] MS. Eton. dat ἐθέλητε.
[5] Υμεῖς] Reſpicit νῦν δὴ καιρὸς ἡμῖν &c. quâ de loquendi ratione vide p. 230. n. 3. Add. K. Π. p. 420. n. 1.
[6] Καὶ πλεῖτε ἔνθα &c.] Vide ſis p. 72. n. 4. Adde p. 306. n. 2.

“ εἶναι), [1] νῦν δὴ καιρὸς δοκεῖ ὑμῖν εἶναι ὡς τάχιστα ἐμὲ κατακ-
“ τανεῖν; [2] Οὐ μὴν, ὅτε γε ἐν τοῖς ἀπόροις ἦμεν, ὦ πάντων
“ [3] μνημονικώτατοι· ἀλλὰ καὶ πατέρα ἐμὲ ἐκαλεῖτε, καὶ ἀεὶ ὡς
“ εὐεργέτου μεμνῆσθαι ὑπισχνεῖσθε. Οὐ μέντοι [4] ἀγνώμονες οὐδ'
“ οὗτοι εἰσὶν, οἱ νῦν ἥκοντες ἐφ' ὑμᾶς· ὥστε, ὡς ἐγὼ οἶμαι, οὐδὲ
“ τούτοις δοκεῖτε βελτίονες εἶναι, τοιοῦτοι ὄντες περὶ ἐμέ.” Ταῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο.

Χαρμῖνος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἀναστὰς, εἶπεν οὑτωσὶ, Ἀλλ' ἐμοὶ μέντοι, ὦ ἄνδρες, οὐ δικαίως γε δοκεῖτε τῷ ἀνδρὶ τούτῳ χαλεπαίνειν· [5] ἔχω γὰρ καὶ αὐτὸς αὐτῷ μαρτυρῆσαι· [6] Σεύθης γὰρ, ἐρωτῶντος ἐμοῦ καὶ Πολυνείκου περὶ Ξενοφῶντος, τίς ἀνὴρ

“ bentur, *idcircò* tempus jam opportunum eſſe cenſetis, ut me
“ quamprimùm occidatis? Non *ità* tamen *de me ſtatuiſtis*, cùm
“ in ſummis anguſtiis verſaremur, ô maximè omnium memores!
“ ſed patrem me adpellabatis, ſempérque vos mei tanquam de
“ vobis præclarè meriti recordaturos pollicebamini. Verùm nec
“ hi quidem, qui ad vos modò venerunt, iniqui ſunt judices; adeò
“ ut, ego *quidem* utì arbitror, neque his meliores eſſe videmini,
“ quòd hoc modo voſmet erga me geratis.” Hæc loquutus finem *dicendi* fecit.

Et Charminus Lacedæmonius ſurgens in hanc ſententiam verba fecit, Mihi ſanè, viri, non jure viro huic ſuccenſere videmini; nam & ipſe poſſum pro eo teſtimonium dicere: Seuthes enim, cùm ego & Polynicus de Xenophonte interrogabamus, qui vir

---

[1] *Νῦν δὴ καιρὸς* &c.] Cum interrogatione hæc legenda rectè putavit *Steph.*

[2] *Οὐ μὴν,*] *Scil. καιρὸς ἐδόκει ὑμῖν &c.*

[3] *Μνημονικώτατοι*] Hanc lectionem omnes, quos videre licuit, repræſentant libri: de quâ ſic *Stephanus*: “Defendi poſſe videretur *μνημονικώτατοι*, dicendo ironicè accipi; niſi ſequeretur *ἀγνώμονες*. Rurſum tamen non ignoro *ἀμνημονικώτατοι* (quod alioqui loco optimè convenire dicerem) durum videri poſſe: quare hic quoque *εἰρωνικῶς* eſſe volo. Fortaſſe tamen *μνημονικώτατοι* aliâ etiam ratione defendi poſſit; nimirum ut hic ſit ſenſus, Vos qui alioqui optimè memores eorum eſtis, quibus invidiam vos mihi conflare poſſe exiſtimatis.” Mihi placet lectio vulgata, ejúſque interpretatio ironica. Sic infrà p. 592. *ὦ θαυμασιώτατοι, &c.*

[4] *Ἀγνώμονες*] Vide p. 581. n. 1.

[5] *Ἔχω*] Adi p. 128. n. 5.

[6] *Σεύθης γὰρ* &c.] Reſpice p. 574.

εἴη, ἀλλὰ μὲν οὐδὲν εἶχε μέμφεσθαι, ὅτι δὲ [1] φιλοστρατιώτην ἔφη αὐτὸν εἶναι· [2] διὸ καὶ χεῖρον αὐτῷ εἶναι [3] πρὸς ἡμῶν τε τῶν Λακεδαιμονίων καὶ πρὸς αὐτοῦ. Ἀναστὰς ἐπὶ τούτῳ [4] Εὐρύλοχος ὁ Λουσιάτης Ἀρκὰς εἶπε, Καὶ δοκεῖ δέ μοι, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, τοῦτο ὑμᾶς πρῶτον ἡμῶν στρατηγῆσαι, παρὰ Σεύθου ἡμῖν τὸν μισθὸν [5] πρᾶξαι ἢ ἑκόντος ἢ ἄκοντος, καὶ μὴ πρότερον ἡμᾶς ἀγαγεῖν. Πολυκράτης δὲ Ἀθηναῖος [6] εἶπεν ἀναστὰς ὑπὲρ Ξενοφῶντος, Ὁρῶ γε μὴν, ὦ ἄνδρες, ἔφη, [7] καὶ Ἡρακλείδην ἐνταῦθα παρόντα· ὃς παραλαβὼν τὰ χρήματα ἃ ἡμεῖς ἐπονήσαμεν, ταῦτα ἀποδόμενος, οὔτε Σεύθῃ ἀπέδωκεν οὔτε ἡμῖν [8] τὰ γενόμενα, ἀλλ' αὐτὸς κλέψας [9] πέπαται. Ἢν οὖν σωφρονῶμεν,

eſſet, nihil aliud quod *in eo* reprehenderet habebat, quàm quòd eum per eſſe militum ſtudioſum diceret: eâque de cauſâ pejore eum eſſe tum apud nos Lacedæmonios tum apud ipſum loco. Poſt hunc ſurgens Eurylochus Luſienſis Arcas, Cenſeo equidem, ait, Lacedæmonii, ut in hâc re primùm fungamini imperatorum erga nos officio, *nimirum* ut à Seuthe vel volente vel invito ſtipendium nobis impetretis, neque priùs, *quàm id effeceritis*, nos *hinc* abducatis. Polycrates autem Athenienſis ſurgens pro Xenophonte verba fecit, Video ſanè, viri, inquit, Heraclidem etiam hìc adeſſe; qui ſumptis rebus noſtro labore partis, iiſque venditis, neque Seuthæ neque nobis coactam *ex iis* pecuniam tradidit, ſed ipſe *eam* interverſam poſſidet. Quare ſi ſapimus, eum prehen-

---

[1] Φιλοστρατιώτην] Adi p. 574. n. 1.

[2] Διὰ τῷ χεῖρον &c.] Suprà p. 574. ſcripſerat καὶ διὰ τοῦτο χεῖρόν ἐστιν αὐτοῖς.

[3] Πρὸς ὑμῶν] Sic MS. Eton. edit. vet. & *Leuncl.* Malè *Steph.* — πρὸς ὑμῶν &c.

[4] Εὐρύλοχος ὁ Λουσιάτης &c.] Vox Ἀρκὰς immeritò *Steph.* & *Leuncl.* ſuſpecta eſt. Noſter ſuprà p. 280. Εὐρύλοχος δὲ ὁ Λουσιεὺς Ἀρκὰς &c. Porrò, MS. Eton. perperam exhibet Λουσιάτης. *Steph. Byz.* Λουσοί, πόλις Ἀρκαδίας — ὁ πολίτης Λούσιος, (ſcrib. forſ. Λουσιεὺς) ἢ Λουσιάτης.

[5] Πρᾶξαι] Vide p. 579. n. 2. Adde Luc. III. 13. Cæterùm, MS. Eton. habet ἀναπρᾶξαι. & mox ἀπαγαγεῖν pro ἀγαγεῖν.

[6] Εἶπεν — ἔφη.] Vide p. 550. n. 7.

[7] Καὶ Ἡρακλείδην &c.] Inſpice p. 569.

[8] Τὰ γενόμενα] Quo ferè ſenſu participium hoc adhibuit *Thucyd.* l. 6. c. 54. καὶ Ἀθηναίοις εἰκοστὴν μόνον πρασσόμενοι τῶν γιγνομένων, &c.

[9] Πέπαται.] Vide p. 576. n. 1.

[1] ἐξόμεθα αὐτοῦ· οὐ γὰρ δὴ οὗτός γε, ἔφη, Θρᾷξ ἐστιν, ἀλλὰ Ελλην ὢν Ελληνας ἀδικεῖ.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ηρακλείδης μάλα ἐξεπλάγη· [2] καὶ προσελθὼν τῷ Σεύθῃ λέγει, Ημεῖς, ἢν σωφρονῶμεν, [3] ἄπιμεν ἐντεῦθεν ἐκ τῆς τούτων ἐπικρατείας. Καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους, [4] ᾤχοντο ἀπελαύνοντες εἰς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον. Καὶ ἐντεῦθεν Σεύθης πέμπει [5] Εβοζέλμιον τὸν ἑαυτοῦ ἑρμηνέα πρὸς Ξενοφῶντα, καὶ κελεύει αὐτὸν καταμεῖναι παρ' ἑαυτῷ ἔχοντα χιλίους ὁπλίτας· καὶ ὑπισχνεῖτο αὐτῷ ἀποδώσειν τά τε χωρία τὰ [6] ἐπὶ θαλάττῃ, καὶ τὰ ἄλλα, ἃ ὑπέσχετο. [7] Καὶ ἐν ἀπορρήτῳ ποιησάμενος, λέγει ὅτι ἀκήκοε Πολυνείκους ὡς, εἰ ὑποχείριος ἔσται Λακεδαιμονίοις,

demus: non enim is ſanè, inquit, Thrax eſt, ſed Græcus Græcos injuriâ adficit.

Hæc cùm audiîſſet Heraclides, admodum erat exterritus; & ad Seuthen cùm acceſſiſſet, Nos, ait, ſi ſapimus, hinc ex horum poteſtate diſcedemus. Itaque conſcenſis equis citatiſque in ſua caſtra reverſi ſunt. Et confeſtim Seuthes Ebozelmium interpretem ſuum ad Xenophontem mittit, eúmque hortatur ut apud ſe cum mille gravis armaturæ militibus maneat; pollicetur etiam ei ſe daturum tum caſtella ad mare *ſita*, tum alia, quæ fuerat pollicitus. Et re in ſecretis poſitâ, narrat audiîſſe ſe de Polynico *futurum* ut, ſi Lacedæmoniorum in manus venerit,

---

[1] Ἐξόμεθα αὐτοῦ·] Phraſin *Steph.* Gallicè exponit, *nous nous attacherons à luy.* Similiter *Ariſtoph.* Πλουτ. v. 101. — μᾶλλον ἐξόμεσθά σου. i. e. — *te retinebimus*, vel *à te nequaquam diſcedemus.* Lucian. *Timon.* ferè medio: καί μοι ἴσθι ἐχόμενος τῆς χλαμύδος — i. e. *chlamydi adhærens*, vel *chlamydem prehenſam tenens.*

[2] Καὶ προσελθὼν τῷ] Malè *Leuncl.* aliîque diſtinctionem poſuerunt poſt προσελθών. Noſter ſuprà p. 548. Αὖθις δὲ Τιμασίωνι τῷ Δαρδανεῖ προσελθὼν, &c. Ibidem, Προσελθὼν δὲ καὶ Ξενοφῶντι, ἔλεγε, &c. & p. 562. Καὶ ὡς προσελθὼν τῷ Σεύθῃ &c. & ſic paſſim.

[3] Ἄπιμεν ἐντεῦθεν] Adi p. 128. n. 3. & p. 517. n. 8.

[4] Ὤιχοντο ἀπελαύνοντες] Vide p. 154. n. 4.

[5] Εβοζέλμιον] MS. Eton. Αὐρζέλμιον.

[6] Επὶ θαλάττῃ,] Vide p. 523. n. 5.

[7] Καὶ ἐν ἀπορρήτῳ ποιησάμενος, &c.] *Leuncl.* vertit *Secretò etiam renuncians* &c. *Amaſ.* in hunc modum, *Addit tanquam arcanum*, &c. Aliud phraſin ſignificare putavit *Stephanus*; quod tamen non indicavit.

σαφῶς ἀποθάνοι ὑπὸ Θίμβρωνος. [1] Επέστελλον δὲ ταῦτα καὶ οἱ ἄλλοι πολλοὶ ξένοι τῷ Ξενοφῶντι, ὡς διαβεβλημένος εἴη, καὶ φυλάττεσθαι δέοι. Ο δ' ἀκούων ταῦτα, δύο [2] ἱερεῖα λαβὼν, [3] ἔθυε τῷ Διῒ τῷ Βασιλεῖ, πότερά οἱ [4] λώϊον καὶ ἄμεινον εἴη μένειν παρὰ Σεύθῃ [5] ἐφ' οἷς Σεύθης λέγει, ἢ ἀπιέναι σὺν τῷ στρατεύματι. Αναιρεῖ δὲ αὐτῷ ἀπιέναι.

Εντεῦθεν Σεύθης μὲν ἀπεστρατοπεδεύσατο προσωτέρω· οἱ δὲ Ελληνες ἐσκήνωσαν εἰς κώμας, ὅθεν ἔμελλον πλεῖστα ἐπισιτισάμενοι [6] ἐπὶ θάλατταν ἥκειν. Αἱ δὲ κῶμαι αὗται ἦσαν δεδομέναι ὑπὸ Σεύθου Μηδοσάδῃ. Ορῶν οὖν ὁ Μηδοσάδης δαπανώμενα τὰ ἐν ταῖς κώμαις ὑπὸ τῶν Ελλήνων, χαλεπῶς ἔφερε· καὶ λαβὼν ἄνδρα Οδρύσην δυνατώτατον τῶν ἄνωθεν καταβεβηκότων, καὶ ἱππέας ὅσον

à Thimbrone certò intereat. Hoc & alii multi hoſpites Xenophonti per epiſtolas ſignificabant, eum nimirum calumniis eſſe oppreſſum, atque *adeò* cavere ſibi debere. Hæc ille cùm audiret, duobus ſumptis animantibus, iiſque Jovi immolatis *eum conſulebat* utrùm melius ipſi ſatiúſque foret apud Seuthen *conditionibus* iis quas propoſuerat Seuthes manere, an cum exercitu diſcedere. Significat ei *Jupiter* diſcedendum eſſe.

Dehinc Seuthes longiùs *à Græcis* caſtris motis abſceſſit; Græci verò in vicis tabernacula poſuerunt, unde commeatum nacti plurimum ad mare erant profecturi. Ipſi autem hi vici Medoſadæ fuerant à Seuthe donati. Itaque cùm Medoſades abſumi à Græcis ea, quæ in vicis eſſent, videret, graviter *id* ferebat; atque adeò cùm *ſecum* ſumpſiſſet virum Odryſem eorum potentiſſimum, qui è ſuperiore *Thraciâ* deſcenderant, equitéſque ferè

---

[1] Επέστελλον] Sic rectè edit. *Steph.* & *Leuncl.* In MSto Eton. & edit. vet. legitur Επεμπον &c.

[2] Ιερεῖα] Adi p. 527. n. 1.

[3] Εθυε τῷ Διῒ τῷ &c.] Vide p. 533. n. 4. & p. 452. n. 3. Locutio autem ſic ſupplenda videtur ἔθυε τῷ Διῒ τῷ βασιλεῖ, κοινούμενος πότερά οἱ &c.

[4] Λώϊον ϗ ἄμεινον] Vide p. 463. n. 4.

[5] Εφ' οἷς] Inſpice p. 299. n. 2.

[6] Επὶ θάλατταν ἥκειν.] MS. Eton. exhibet εἰς θάλατταν ἥξειν.

[1] πεντήκοντα, ἔρχεται, καὶ προσκαλεῖται Ξενοφῶντα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος· καὶ ὅς, λαβών τινας τῶν λοχαγῶν καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ἐπιτηδείων, προσέρχεται. Ενθα δὴ λέγει ὁ Μηδοσάδης, Αδικεῖτε, ὦ Ξενοφῶν, τὰς ἡμετέρας κώμας πορθοῦντες. Προλέγομεν οὖν ὑμῖν, ἐγώ τε ὑπὲρ Σεύθου, καὶ ὅδε ἀνὴρ παρὰ [2] Μηδόκου ἥκων τοῦ ἄνω βασιλέως, ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας· [3] εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἐπιτρέψομεν ὑμῖν, ἀλλ᾽ ἐὰν ποιῆτε κακῶς τὴν ἡμετέραν χώραν, ὡς πολεμίους ἀλεξησόμεθα.

Ο δὲ Ξενοφῶν ἀκούσας ταῦτα, εἶπεν, “ [4] Αλλὰ σοὶ μὲν
“ τοιαῦτα λέγοντι καὶ ἀποκρίνασθαι χαλεπόν· τοῦδε δὲ ἕνε-
“ κα τοῦ νεανίσκου λέξω, [5] ἵν᾽ εἰδῇ οἷοί τε ὑμεῖς ἐστε, καὶ οἷοι
“ ἡμεῖς. Ημεῖς μὲν, ἔφη, πρὶν φίλοι γενέσθαι ὑμῖν, ἐπο-
“ ρευόμεθα διὰ ταύτης τῆς χώρας ὅποι ἐβουλόμεθα, ἣν

quinquaginta, *Græcorum ad caſtra* venit, ac de exercitu Græco Xenophontem *ad ſe* arceſſit. Et ille, adjunctis ſibi nonnullis cohortium præfectis aliiſque idoneis, *ad eum* accedit. Ibi tum Medoſades, Iujurioſi *in nos* eſtis, inquit, Xenophon, qui vicos noſtros vaſtetis. Quare vobis, ego Seuthæ nomine, atque hic, qui à Medoco ſuperioris *Thraciæ* rege venit, prædicimus, ut *hâc* de regione diſcedatis: ſin autem, vobis *iſtas injurias facere* non permittemus, ſed ſi agrum noſtrum infeſtetis, tanquam hoſtes *vos* ulciſcemur.

Cùm hæc audiiſſet Xenophon, “ At tibi quidem, ait, talia di-
“ centi vel reſpondere grave *eſt*: hujus tamen adoleſcentis cauſâ
“ dicam *aliquid*, ut quales vos ſitis, & quales nos, cognoſcat. Nos
“ quidem prius, inquit, quàm vobis amici facti ſumus, per hanc
“ regionem quacunque nobis libitum eſt, iter faciebamus, quam

---

[1] Πεντήκοντα] MS. idem τριάκοντα. Paſſim hæc invicem permutantur.

[2] Μηδόκου — τοῦ ἄνω &c.] Lege pag. 539. & p. 547.

[3] Εἰ δὲ μὴ,] Vide p. 516. n. 7.

[4] Αλλὰ σοὶ μὲν &c.] I. e. *Stephano* interprete, *Nè reſpondeo quidem tibi libenter.*

[5] Ἵν᾽ εἰδῇ οἷοι] MS. Eton. & edit. pleræque dant εἰδῆτε οἷοί τε &c. Sed *Steph.* & *Leuncl.* meritò placuit lectio recepta.

“ μὴ ἐθέλοιμεν πορθοῦντες, ἣν δ' ἐθέλοιμεν κατακαίοντες.
“ Καὶ σὺ, ὁπότε πρὸς ἡμᾶς [1] ἦλθες πρεσβεύων, ηὐλίζου παρ'
“ ἡμῖν, οὐδένα φοβούμενος τῶν πολεμίων. Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἦτε εἰς
“ τήνδε τὴν χώραν, ἢ, εἴ ποτε ἔλθοιτε, ὡς ἐν κρειττόνων χώρᾳ
“ [2] ηὐλίζεσθε ἐγκεχαλινωμένοις τοῖς ἵπποις. Ἐπεὶ δὲ ἡμῖν
“ φίλοι ἐγένεσθε, καὶ δι' ἡμᾶς ἔχετε τήνδε τὴν χώραν, [3] νῦν
“ δὴ ἐξελαύνετε ἡμᾶς ἐκ τῆς χώρας, ἣν παρ' ἡμῶν ἑκόντων κατὰ κράτος παρελάβετε· ὡς γὰρ αὐτὸς οἶσθα, οἱ πολέμιοι οὐκ ἦσαν ἱκανοὶ ἡμᾶς ἐξελαύνειν. Καὶ [4] οὐχ ὅπως
“ δῶρα δοὺς καὶ εὖ ποιήσας, ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθες, ἀξιοῖς ἡμᾶς
“ ἀποπέμψασθαι, ἀλλὰ πορευομένους ἡμᾶς οὐδ' ἐναυλισθῆναι,
“ ὅσον δύνασαι, ἐπιτρέπεις. Καὶ ταῦτα λέγων, οὔτε θεοὺς
“ αἰσχύνῃ, οὔτε τόνδε τὸν ἄνδρα, ὃς νῦν σε ὁρᾷ πλουτοῦντα· πρὶν

“ voluimus vaſtantes, quam voluimus exurentes. Atque tu, quoties ad nos legatus veniebas, apud nos commoratus es, hoſtium
“ neminem metuens. Vos verò hanc in regionem non veniebatis, aut ſi aliquando veniretis, tanquam in viribus præſtantiorum agro frenatis equis commorati eſtis. Poſtea verò quàm
“ nobis amici facti eſtis, & operâ noſtrâ regionem hanc tenetis,
“ ex regione jam nos expellitis, quam à nobis volentibus vi captam accepiſtis: ut enim ipſe noſti, hoſtes nos hinc pellere non
“ potuerunt. Ac non modò non munera largitus & beneficia
“ pro iis, quæ accepiſti beneficiis, nos ablegare velis, ſed nè quidem nobis proficiſcentibus caſtra metandi poteſtatem, quantum
“ in te eſt, facis. Atque hæc dum profers, neque deos revereris
“ neque hunc hominem, qui te modò ditatum videt; cùm priuſ-

---

[1] Ἦλθες πρεσβεύων,] Lege p. 515. & 537.

[2] Ηὐλίζεσθε ἐγκεχαλινωμένοις &c.] Vide p. 582. n. 4.

[3] Νῦν δὴ] Sic rectè *Leuncl.* In MSto Eton. edit. *Steph.* & vet. legitur *νῦν δὲ &c.*

[4] Οὐχ ὅπως &c.] Similiter has voculas adhibet *Thucyd.* lib. 3. c. 42. — οὐχ ὅπως ζημιοῦν, ἀλλὰ μηδ' ἀτιμάζειν, i. e. *non ſolùm nullâ pœnâ, ſed nè ullâ quidem &c.* ubi vide quæ notavit Clar. *Duker.* Denotant etiam *non modò non,* nulla licèt eas particula ſequatur negativa. *Demoſth.* περὶ συμ. ferè med. οὐχ ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ μισθώσεις &c. i. e. *non modò nullam iis gratiam habes, ſed etiam mercede &c.*

“ δὲ ἡμῖν φίλον γενέσθαι, [1] ἀπὸ ληστείας τὸν βίον ἔχοντα,
“ ὡς αὐτὸς ἔφησθα. Ατὰρ τί καὶ πρὸς ἐμὲ ταῦτα λέγεις;
“ ἔφη· οὐ γὰρ ἐγὼ ἔτι ἄρχω, [2] ἀλλὰ Λακεδαιμονίοις ὑμεῖς
“ παρεδώκατε τὸ στράτευμα ἀπάγειν, [3] οὐδὲ ἐμὲ παρα-
“ καλέσαντες, [4] ὦ θαυμαστότατοι, ὅπως ὥσπερ ἀπηχθα-
“ νόμην αὐτοῖς, ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦγον, οὕτω καὶ χαρισαίμην
“ νῦν ἀποδιδούς.”

Επεὶ δὲ ταῦτα ἤκουσεν [5] ὁ Οδρύσης, εἶπεν, Εγὼ μὲν, ὦ Μηδόσαδες, [6] κατὰ τῆς γῆς καταδύομαι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης, ἀκούων ταῦτα. Καὶ εἰ μὲν πρόσθεν ἠπιστάμην, οὐκ ἂν συνηκολούθησά σοι· καὶ νῦν ἄπειμι· [7] οὐ γὰρ ἂν Μήδοκός με ὁ βασιλεὺς ἐπαινοίη, εἰ ἐξελαύνοιμι τοὺς εὐεργέτας. Ταῦτ᾽ εἰπὼν, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπήλαυνε, καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ἄλλοι ἱππεῖς, πλὴν τεττάρων ἢ

“ quàm nobis amicus factus fuiſſes, ex latrocinio, quemadmodum
“ aiebas ipſe, victitares. At enim cur hæc mihi dicis? ait: non
“ enim imperium ampliùs habeo, ſed Lacedæmoniis vos exer-
“ citum abducendum tradidiſtis, me nè quidem *ad vos* advocato,
“ ô maximè admirabiles; ut quemadmodum in illorum odium
“ incurri, quo tempore ad vos *exercitum* duxi, ità jam *eundem iis*
“ tradendo gratiam etiam apud ipſos inirem.”

Hæc cùm Odryſes ille audiviſſet, Equidem, ait, Medoſades, dum hæc audio, præ pudore in terram demergor. Et ſi quidem *ea* priùs ſciviſſem, non te fuiſſem *huc* ſequutus; atque adeò nunc abeo: nec enim me Medocus rex laudaverit, ſi *viros* benè *de nobis* meritos expulerim. Hæc cùm dixiſſet, equo conſcenſo diſceſſit, *und*que cum eo *abiêre* cæteri equites, extra quatuor aut πέντε. Ο δὲ Μηδοσάδης (ἐλύπει γὰρ αὐτὸν ἡ χώρα πορθουμένη) ἐκέλευε τὸν Ξενοφῶντα καλέσαι τὼ Λακεδαιμονίω. [1] Ο δ᾽ ἀπολαβὼν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους, προσῆλθε τῷ Χαρμίνῳ καὶ τῷ Πολυνείκῳ, καὶ ἔλεξεν ὅτι καλεῖ αὐτοὺς Μηδοσάδης, προσερῶν ἅπερ αὐτῷ, ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας. Οἶμαι ἂν οὖν, ἔφη, [2] ἡμᾶς ἀπολαβεῖν τῇ στρατιᾷ τὸν ὀφειλόμενον μισθὸν, εἰ εἴποιτε ὅτι δέοιτο ὑμῶν ἡ στρατιὰ [3] συναναπρᾶξαι τὸν μισθὸν ἢ παρὰ ἑκόντος ἢ παρὰ ἄκοντος Σεύθου· καὶ ὅτι τούτων τυχόντες, [4] προθύμως μὲν ἂν συνέπεσθαι ὑμῖν [5] φασί· καὶ ὅτι δίκαια ὑμῖν δοκοῦσι λέγειν· καὶ ὅτι ὑπέσχεσθε αὐτοῖς τότε ἀπιέναι, ὅταν τὰ δίκαια ἔχωσιν οἱ στρατιῶται. [6] Ἀκούσαντες οἱ Λάκωνες ταῦτα, ἔφασαν ἐρεῖν, καὶ ἄλλα ὁποῖα ἂν δύνωνται κράτιστα· καὶ εὐθὺς ἐπορεύοντο ἔχοντες πάντας [7] τοὺς ἐπικαιρίους. [8] Ἐλθόντων

---

[1] Ἀπὸ ληστείας &c.] Lege p. 540.

[2] Ἀλλὰ Λακεδαιμονίοις &c.] MS. Eton. dat ἀλλὰ Λακεδαιμονίοις οἷς ὑμεῖς &c.

[3]. Οὐδὲ ἐμὲ παρακαλέσαντες,] Reſpicit, opinor, ea quæ ſcripſerat ſuprà p. 570. & 574.

[4] Ω θαυμαστότατοι,] Dicit ironicè, uti ſuprà p. 586. ὦ πάντων μνημονικώτατοι.

[5] Ο Οδρύσης.] De quo p. 589.

[6] Κατὰ τῆς γῆς καταδύομαι &c.] Apud K. II. p. 422. reperitur καταδύεσθαι δ᾽ ὑπὸ τῆς αἰσχύνης, &c. Haud abſimiliter ſuprà p. 524. dixit Noſter Ἐγὼ μὲν τοίνυν εὔχομαι, πρὶν ταῦτα ἐπιδεῖν ὑφ᾽ ὑμῶν γενόμενα, μυρίας ἐμέ γε κατὰ τῆς γῆς ὀργυιὰς γενέσθαι.

[7] Οὐ γὰρ] MS. Eton. οὐδὲ γὰρ &c.

quinque. At Medoſades (quippe cui dolebat, quòd regio vaſtabatur) Xenophontem hortabatur ut *duos* illos Lacedæmonios *ad ſe* vocaret. Et ille ſumptis ſecum *hominibus* maximè idoneis, ad Charminum ac Polynicum acceſſit, Medoſadémque eos vocare dixit, qui *eadem utique illis*, quæ ipſi, ſignificare velit, è regione *nimirum* ut excedant. Quare arbitror, inquit, nos conſequuturos ſtipendium exercitui debitum, ſi dixeritis *id* à vobis petere milites ut *ipſos* in impetrando à Seuthe, vel volente vel invito, ſtipendio adjuvetis; eóſque fore dicere, ſi hæc obtinuerint, ut libenter vos ſequantur: eoſdem vobis videri jure hæc proferre; vóſque adeò ipſis eſſe pollicitos tum *demum* abituros vos, cùm jus *ſuum* obtinuerint milites. Quæ cùm audiiſſent Lacones, *hæc* ſeſe dicturos aiebant, & alia quæcunque poſſent adpoſitiſſima: ſtatímque cum omnibus idoneis pergebant. Cùm *ad Me-*

---

[1] Ο δ᾽ ἀπολαβὼν] MS. idem Καὶ ὡς λαβὼν &c.

[2] Ἡμᾶς] MS. Eton. ὑμᾶς.

[3] Συναναπρᾶξαι &c.] Noſter ſuprà dixerat p. 587. — παρὰ Σεύθου ἡμῖν τὸν μισθὸν πρᾶξαι ἢ ἑκόντος ἢ ἄκοντος, &c. ubi vide n. 5. Cæterùm, συναναπράττειν in lexicis deeſt.

[4] Προθύμως μὲν] Vocula hæc in MSto Eton. non comparet.

[5] Φασί·] *Scil.* στρατιῶται in στρατιὰ intellecti; quod etiam de τυχόντες obſervandum. Vide p. 490. n. 1.

[6] *Ἀκούσαντες οἱ Λάκωνες* &c.] Locum ſic diſtinxit *Steph.* Paulò aliter *Leuncl.* *Ἀκούσαντες οἱ Λάκωνες, ταῦτα ἔφασαν &c.*

[7] Τοὺς ἐπικαιρίους.] Adi p. 516. n. 2.

[8] Ἐλθόντων] MS. Eton. Ἐλθὼν &c.

δ' ἔλεξε Χαρμῖνος, [1] Εἰ μέν τι σὺ ἔχεις, ὦ Μηδόσαδες, πρὸς ἡμᾶς λέγειν· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς πρὸς σὲ ἔχομεν. Ὁ δὲ Μηδοσάδης μάλα ὑφειμένως, Ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη, λέγω καὶ Σεύθης ταῦτα, ὅτι ἀξιοῦμεν τοὺς φίλους [2] ἡμῖν γεγενημένους μὴ κακῶς πάσχειν ὑφ' ὑμῶν· ὅ,τι γὰρ ἂν τούτους κακῶς ποιῆτε, ἡμᾶς ἤδη ποιεῖτε· ἡμέτεροι γάρ εἰσιν. Ἡμεῖς τοίνυν, ἔφασαν οἱ Λάκωνες, ἀπίοιμεν ἂν, ὁπότε τὸν μισθὸν ἔχοιεν οἱ ταῦτα ὑμῖν καταπράξαντες· [3] εἰ δὲ μὴ, ἐρχόμεθα μὲν καὶ νῦν βοηθήσοντες τούτοις, καὶ τιμωρησόμενοι ἄνδρας, οἳ τούτους παρὰ τοὺς ὅρκους ἠδίκησαν· ἢν δὲ δὴ ὑμεῖς τοιοῦτοι ἦτε, ἐνθένδε ἀρξόμεθα τὰ δίκαια λαμβάνειν.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπεν, Ἐθέλοιτε δ' ἂν, ὦ Μηδόσαδες, τούτοις ἐπιτρέψαι, (ἐπειδὴ φατὲ φίλους εἶναι ὑμῶν) ἐν ὧν τῇ χώρᾳ ἐσμὲν, ὁπότερα ἂν ψηφίσωνται, εἴθ' ὑμᾶς [4] προσῆκεν ἐκ τῆς χώρας

doſadem veniſſent, Charminus, *Dicito*, inquit, ſi quid habes quod nobis dicas, Medoſades; ſin autem, nos *quod dicamus* tibi habemus. Medoſades autem perquàm dimiſsè, Ego verò, ait, & Seuthes hæc dicimus, nos *utique* rogare nè amici qui nobis facti ſunt à vobis lædantur; nam quidquid his detrimenti inferatis, nobis *id* continuò infertis; quippe noſtri ſunt. At nos certè, aiebant Lacones, diſcedemus, cùm ſtipendium acceperint ii, qui vobis hæc effecerunt; ſin *eſt* autem *ut* non *accipiant*, venimus jam eis opem laturi, & homines ulturi *illos*, qui in eos contra jurisjurandi religionem injurii fuerunt: quòd ſi vos ejuſmodi eſtis *homines*, hinc incipiemus jus obtinere.

Et Xenophon, Velitiſne, inquit, Medoſades, his *ipſis* permittere, (quandoquidem amicos eſſe veſtros dicitis) quorum in regione ſumus, ut utrumlibet decernant, vóſne regione *hâc* æquum

---

[1] Εἰ μέν τι σὺ &c.] Eſt loquendi genus ellipticum, de quo ſcripta lege K. II. p. 538. n. 3. & p. 657. n. 1. Adde *Euſtath.* ad *Hom.* Il. α'. p. 112. Sententiam explere licet addendo λέγε poſt λέγειν. Imò etiam, inquit *Steph.* videri cuipiam poſſet hoc locum illius occupâſſe. Mihi placet vulgata lectio.

[2] Ἡμῖν] In MSto Eton. deeſt. In edit. pleriſque legitur ὑμῖν. Minùs rectè.

[3] Εἰ δὲ μὴ] Adi p. 516. n. 7.

[4] Προσῆκεν] Hanc lectionem exhibet MS. Eton. cujus locum [illegible] in libris pleriſque editis occupavit.

ἀπιέναι, εἴθ' ἡμᾶς; Ο δὲ ταῦτα μὲν οὐκ ἔφη· ἐκέλευε δὲ μάλιστα αὐτὼ ἐλθεῖν τὼ Λάκωνε παρὰ Σεύθην περὶ τοῦ μισθοῦ, καὶ [1] οἴεσθαι ἂν Σεύθην [2] ἀκοῦσαι· εἰ δὲ μὴ, Ξενοφῶντα σὺν αὐτῷ [3] πέμπειν, καὶ συμπράξειν ὑπισχνεῖτο· ἐδεῖτο δὲ τὰς κώμας μὴ καίειν. Εντεῦθεν πέμπουσι τὸν Ξενοφῶντα, καὶ σὺν αὐτῷ οἳ ἐδόκουν ἐπιτηδειότατοι εἶναι. Ο δ' ἐλθὼν λέγει πρὸς τὸν Σεύθην, “Οὐδὲν ἀπαιτήσων, ὦ Σεύθη, πάρειμι, [4] σὲ, ἀλλὰ διδάξων ὡς ἂν δύνωμαι, ὡς οὐ δικαίως μοι ἠχθέσθης ὅτι ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν ἀπῄτουν σε ἃ ὑπέσχου αὐτοῖς προθύμως· σοὶ γὰρ ἔγωγε οὐχ ἧττον ἐνόμιζον εἶναι συμφέρον ἀποδοῦναι, ἢ ἐκείνοις ἀπολαβεῖν. Πρῶτον μὲν γὰρ οἶδα μετὰ τοὺς θεοὺς εἰς τὸ φανερόν σε τούτους καταστήσαντας, ἐπεί γε βασιλέα σε ἐποίησαν πολλῆς χώρας καὶ πολλῶν ἀνθρώπων· ὥστε οὐχ οἷόν τ' ἐστὶ λανθάνειν οὔτε ἤν τι καλὸν οὔτε

ſit excedere, an *verò* nos? At ille hæc *ſe permiſſurum* negavit; ſed hortabatur ipſos potiſſimùm Laconas ad Seuthen de ſtipendio *actum* venirent; ſéque exiſtimare *aiebat* futurum ut Seuthes *illis* auſcultaret; ſin minùs, Xenophontem ut ſecum mitterent, & ſe *ei in hoc negotio* operam navaturum pollicebatur: cæterùm rogabat nè vicos exurerent. Ibi tum Xenophontem mittunt, *eóſ*que unà cum illo qui maximè idonei eſſe viderentur. Is ad Seuthen cùm veniſſet *hanc* orationem habuit, “Adſum, Seuthe, non abs te quidquam petiturus, ſed demonſtraturus, ut potero, non jure te mihi ſuccenſuiſſe, quòd abs te pro militibus peterem, quæ libenter iis pollicitus fueras: nam ego ſanè non minùs exiſtimabam tibi fore commodum reddere, quàm illis accipere. Primùm enim hos ſcio poſt deos illuſtri te loco conſtituiſſe, quippe qui te regionis amplæ multorúmque hominum regem fecerint: adeò ut latere nequeat, ſive honeſtum aliquod ſeu

---

[1] Οἴεσθαι] A verbo pendet ex orationis ſerie petendo; nimirum ἔφη vel alio huic adfini.

[2] Ἀκοῦσαι] MS. Eton. dat πεῖσαι, quod gloſſam ſapit.

[3] Πέμπειν,] *Stephano* placuit πέμψειν. Ipſe vulgatam malim.

[4] Σὲ] In MSto Eton. non reperitur.

“ ἤν τι [1] αἰσχρὸν ποιήσῃς. Τοιούτῳ δ' ὄντι ἀνδρὶ μέγα μέν [2] μοι
“ δοκεῖ εἶναι, μὴ δοκεῖν ἀχαρίστως ἀποπέμψασθαι ἄνδρας εὐερ-
“ γέτας, μέγα δ' εὖ ἀκούειν ὑπὸ ἑξακισχιλίων ἀνθρώπων· τὸ
“ δὲ μέγιστον, μηδαμῶς ἄπιστον σαυτὸν καταστῆσαι ὅ,τι λέγεις.
“ Ὁρῶ γὰρ τῶν μὲν ἀπίστων ματαίους καὶ ἀδυνάτους καὶ ἀτί-
“ μους τοὺς λόγους πλανωμένους· οἳ δ' ἂν φανεροὶ ὦσιν ἀλή-
“ θειαν ἀσκοῦντες, τούτων οἱ λόγοι, ἤν τι δέωνται, οὐδὲν μεῖον
“ δύνανται ἂν ἔσεσθαι, ἢ ἄλλων ἡ βία· ἤν τε τινὰ σωφρονίζειν
“ βούλωνται, γιγνώσκω τὰς τούτων ἀπειλὰς οὐχ ἧττον σωφρονιζού-
“ σας, [3] ἢ ἄλλων τὸ ἤδη κολάζειν· ἤν τέ τῳ τι ὑπισχνῶνται
“ οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες, οὐδὲν [4] μείω διαπράττειν, ἢ οἱ ἄλλοι παρα-
“ χρῆμα διδόντες. Ἀναμνήσθητι δὲ καὶ σὺ τί [5] προτελέσας ἡμῖν
“ συμμάχους ἡμᾶς ἔλαβες. Οἶδ' ὅτι οὐδέν· ἀλλὰ πιστευθεὶς

“ turpe quid feceris. Magnum autem ego in hujuſmodi eſſe viro
“ arbitror, non videri homines *de ipſo* benè meritos nullâ relatâ
“ gratiâ ablegâſſe, magnum etiam à ſex millibus hominum lau-
“ dari: maximum *omnium*, nequaquam committere ut in iis quæ
“ dixeris parum fidei merearis. Video enim infidorum *hominum*
“ ſermones vanos *eſſe* & vis expertes & honoris *hinc indè* vagari:
“ at qui palàm veritatem exercent, eorum verba, ſi quid *ab aliis*
“ petant, non minùs poſſunt, quàm vis aliorum: & ſi quem ad
“ modeſtiam revocare velint, non minùs horum minas ad ſanita-
“ tem animi reducendam valere animadverto, quàm pœnas quas
“ alii continuò ſumunt: ſi cui etiam quid polliceantur ejuſmodi
“ viri, nihilo minùs *aliquid eos* perficere, quàm alios ſtatim dando.
“ Quin tu in memoriam redito, quid prius nobis pependeris quàm
“ ſocios *tibi* nos adjunxeris. Certè nihil: ſed creditus fore verax

---

[1] *Αἰσχρὸν*] MS. idem habet κακὸν &c.

[2] Μοι δοκεῖ εἶναι,] Ibidem legitur — μοι ἰδεῖν &c.

[3] Ἢ ἄλλων τὸ ἤδη &c.] In MS. Eton. & vet. edit. legitur ἢ ἄλλων τι δὴ κολάσαι. Sed rectiùs *Steph. & Leuncl.* — τὸ ἤδη κολάζειν repræſentârunt.

[4] Μείω διαπράττειν] MS. Eton. μεῖον διαπράττονται, &c.

[5] Προτελέσας] In *Conſtant.* Theſ. non reperitur.

“ ἀληθεύσειν ἃ ἔλεγες, ἐπῆρας τοσούτους ἀνθρώπους συστρατεύ-
“ σασθαί τε καὶ[1] κατεργάσασθαί σοι ἀρχὴν οὐ πεντήκοντα μόνον
“ ἀξίαν ταλάντων, (ὅσα οἴονται δεῖν οὗτοι νῦν ἀπολαβεῖν) ἀλλὰ
“ πολλαπλασίων. Οὐκοῦν τοῦτο μὲν πρῶτον[2] τὸ πιστεύεσθαί σε
“ (τὸ καὶ τὴν βασιλείαν σοὶ κατειργασμένον) τούτων τῶν χρημάτων
“ ὑπὸ σοῦ πιπράσκεται). Ιθι δὴ, ἀναμνήσθητι πῶς μέγα ἡγοῦ
“ τοῦτο καταπράξαι, ὃ νῦν καταστρεψάμενος ἔχεις. Εγὼ μὲν
“ οἶδ' ὅτι εὔξω ἂν τὰ νῦν πεπραγμένα μᾶλλον[3] σοὶ κατα-
“ πραχθῆναι, ἢ πολλαπλάσια τούτων τῶν χρημάτων γενέσθαι.
“ Εμοὶ τοίνυν μεῖζον βλάβος καὶ αἴσχιον δοκεῖ εἶναι, τὸ ταῦτα νῦν μὴ
“ κατασχεῖν, ἢ τότε μὴ λαβεῖν, ὅσῳ περ χαλεπώτερον ἐκ πλουσίου
“ πένητα γενέσθαι, ἢ ἀρχὴν μὴ πλουτῆσαι· καὶ ὅσῳ λυπηρότερον

“ in iis quæ dicebas, tot homines ad militandum tecum excitâſti,
“ & ad comparandum tibi imperium non ſolùm quinquaginta
“ talentis, (quæ hi jam *à te* capere ſe debere putant) ſed multò
“ pluribus æſtimandum. Ergo primùm fides quæ tibi habebatur
“ (quæ regnum etiam tibi acquiſivit) abs te his ipſis pecuniis ven-
“ ditur. Agedum, memoriâ repete quàm magni æſtimâris id *te*
“ efficere *potuiſſe*, quod jam tuam in poteſtatem redactum poſ-
“ ſides. Novi ego te optaturum potiùs fuiſſe ut tibi efficerentur
“ quæ jam facta ſunt, quàm ut pecunias multò majores iis, *quæ*
“ *nobis debentur*, conſequereris. Atqui mihi *tantò* majus dam-
“ num atque turpius eſſe videtur, non jam ea retinere, quàm tum
“ non occupâſſe, quantò è divite pauperem fieri gravius eſt, quàm
“ ab initio divitias non habuiſſe; quantóque acerbius *eſt* ex rege

---

[1] Κατεργάσασθαι] MS. Eton. *συγκατεργάσασθαι &c.*

[2] Τὸ *πιστεύεσθαί σε &c.*] Sic rectè locum legendum putavit *Leuncl.* In MSto Eton. legitur — *τὸ πιστεύεσθαί σε, καὶ τὴν βασιλείαν σοι κατειργασμένον &c.* In edit. *Flor.* & *Steph.* — *τὸ πιστεύεσθαί σε, καὶ τὴν βασιλείαν σοι κατειργασμένον τούτων &c.* Sed *Stephano* ſe tandem probavit lectio *Leuncl.* Cæterùm, hoc modo legit *Muret.* Οὐκ *οὖν τοῦτο μὲν πρῶτον τὸ πιστεύεσθαί σε, τὸ τὴν βασιλείαν σοι κατειργασμένον, &c.* Idem cum *Amaſæo* ſententiam interrogativè proponi cenſet.

[3] Σοὶ — *ἢ πολλαπλάσια — γενέσθαι.*] Conſule Cl. *Blackwal.* Claſſ. Sacr. p. 4. v. 2.

« ἐκ βασιλέως ἰδιώτην φανῆναι, ἢ ἀρχὴν μὴ βασιλεῦσαι. Οὐκοῦν
« ἐπίστασαι μὲν ὅτι οἱ νῦν σοι [1] ὑπήκοοι γενόμενοι, οὐ [2] φιλίᾳ τῇ σῇ
« ἐπείθοντο ὑπὸ σοῦ ἄρχεσθαι, ἀλλ᾽ ἀνάγκῃ· καὶ ὅτι ἐπιχειροῖεν ἂν
« πάλιν ἐλεύθεροι γίγνεσθαι, εἰ μή τις αὐτοὺς φόβος κατέχοι. Πο-
« τέρως οὖν οἴει μᾶλλον ἂν φοβεῖσθαί τε αὐτοὺς, καὶ φρονεῖν τὰ πρός
« σε, εἰ ὁρῷεν σοι τοὺς στρατιώτας οὕτω διακειμένους, ὡς νῦν τε μέ-
« νοντας ἂν, εἰ σὺ [3] κελεύοις, αὖθίς τ᾽ ἂν ταχὺ ἐλθόντας, εἰ δέοι·
« ἄλλους τε, τούτων περὶ σοῦ ἀκούοντας πολλὰ ἀγαθὰ, ταχὺ ἄν σοι
« [4] πρὸς ὃ σὺ βούλοιο παραγίγνεσθαι· ἢ εἰ καταδοξάσειαν μήτε ἂν
« ἄλλους σοι ἐλθεῖν, δι᾽ ἀπιστίαν ἐκ τῶν νῦν γενομένων, τούτους τε αὐ-
« τοῖς εὐνουστέρους εἶναι ἢ σοί; Ἀλλὰ μὴν οὐδὲν πλήθει γε ἡμῶν λειφ-
« θέντες ὑπεῖξάν σοι, ἀλλὰ προστατῶν ἀπορίᾳ. Οὐκοῦν νῦν καὶ τοῦτο
« κίνδυνος, μὴ λάβωσι προστάτας αὐτῶν τινὰς τούτων, οἳ νομίζουσιν

« privatum palàm evadere, quàm ab initio non regnâſſe. Enim-
« verò nôſti eos, qui tuo nunc ſubjecti ſunt imperio, non amicitiâ
« tuâ adductos fuiſſe ut tibi parerent, ſed neceſſitate: eóſque li-
« bertatis recuperationem adgreſſuros, niſi quis metus eos retine-
« ret. Utrùm igitur magìs eos arbitraris in metu futuros, & in
« partibus tuis perſtaturos, ſi milites eo erga te animo eſſe vide-
« rint, ut & jam, ſi tu jubeas, maneant, & celeriter, ſi ſit opus, re-
« vertantur; atque alios, præclara de te multa ex his audientes,
« celeriter ad te, quamcunque ad rem *eorum uti* velis *operâ*, acceſ-
« ſuros; an ſi opinionem conceperint neque venturos ad te alios,
« ob diffidentiam èx iis *ortam* quæ modò facta ſunt, & hos ami-
« ciore in ipſos eſſe animo quàm in te? Enimverò nequaquam
« multitudine certè à nobis ſuperati tibi ceſſère, ſed præ inopiâ
« præſidum. Quapropter hâc etiam in parte periculum eſt, nè
« de his quoſdam ſibi ſumant præſides, qui ſe injuriâ à te adfici

---

[1] Ὑπήκοοι] In MSto Eton. edit. vet. & *Steph.* legitur ἐπήκοοι, quod in ὑπήκοοι rectè *Leuncl.* & *Muret.* mutandum cenſuerunt.

[2] Φιλίᾳ τῇ σῇ] Vide p. 337. n. 5.

[3] Κελεύοις,] Sic aptiùs ſcribi putârunt *Steph.* & *Muret.* Vulgò ſcribitur κελεύεις.

[4] Πρὸς ὃ σὺ βούλοιο] MS. Eton. ὁπότε βούλοιο —

“ ὑπὸ σοῦ ἀδικεῖσθαι, ἢ καὶ τούτων κρείττονας τοὺς Λακεδαιμο-
“ νίους, ἐὰν οἱ μὲν στρατιῶται ὑπισχνῶνται προθυμότερον αὐ-
“ τοῖς συστρατεύσεσθαι, [1] ἐὰν παρὰ σοῦ ἀναπράξωσιν, οἱ δὲ Λα-
“ κεδαιμόνιοι, διὰ τὸ δεῖσθαι τῆς στρατιᾶς, [2] συναινέσωσιν αὐτοῖς
“ ταῦτα. Ὅτι γε μὴν οἱ νῦν [3] ὑπὸ σοὶ Θρᾷκες γενόμενοι πολὺ
“ ἂν προθυμότερον ἴοιεν ἐπὶ σὲ ἢ σὺν σοί, οὐκ ἄδηλον· σοῦ
“ μὲν γὰρ κρατοῦντος, δουλεία ὑπάρχει αὐτοῖς· κρατουμένου δὲ
“ σοῦ, ἐλευθερία. Εἰ δὲ καὶ τῆς χώρας προνοεῖσθαι ἤδη τι δεῖ, ὡς
“ σῆς οὔσης, ποτέρως ἂν οἴει, [4] ἀπαθῆ κακῶν αὐτὴν εἶναι μᾶλ-
“ λον, εἰ οὗτοι οἱ στρατιῶται ἀπολαβόντες ἃ [5] ἐγκαλοῦσιν, εἰρήνην
“ καταλιπόντες οἴχοιντο, ἢ εἰ οὗτοί τε μένοιεν ὡς [6] ἐν πολεμίᾳ,

“ putant, vel etiam his præſtantiores Lacedæmonios, ſi milites
“ quidem alacriùs ſe cum iis expeditionem ſuſcepturos pollicean-
“ tur, *hi utique* ſi *pecunias* à te *debitas* exigendo conſequantur, La-
“ cedæmonii verò iis, propterea quòd exercitu indigeant, de his
“ adſentiantur. Obſcurum certè quidem non *eſt*, *eos* Thracas,
“ qui tuo jam imperio ſubjecti ſunt, multò alacriùs adverſùs te
“ quàm tecum perrecturos: nam te imperium obtinente, ſervi-
“ tus iis adeſt; te ſuperato, libertas. Quòd ſi etiam regioni jam
“ nonnihil proſpiciendum eſt, quippe quæ tua ſit, utro modo
“ eam malis fore magìs immunem exiſtimas, ſi milites hi receptis
“ iis quæ non ſine criminatione poſcunt, pace relictâ diſcedant;
“ an ſi & hi maneant tanquam in hoſtico, & tu des operam ut

---

[1] Ἐὰν παρὰ σοῦ &c.] MS. idem habet ἐὰν καὶ παρὰ &c. ſcil. χρήματα. & pro ἀναπράξωσι ibid. ἀναπράξωνται.

[2] Συναινέσωσιν αὐτοῖς ταῦτα.] Noſter K. II. pag. 631. — ταῦτά σοι συναινέσαι. Utrobique cum ταῦτα rectè forſan intellexeris κατά.

[3] Ὑπὸ σοὶ] MS. Eton. & edit. vet. ὑπὸ σοῦ &c. Sed ſana eſt ſcriptura vulgata. *Thucyd.* l. 7. c. 64. — ὑπὸ Συρακουσίοις εὐθὺς γενήσεσθε &c. Exemplis pluribus, quæ paſſim occurrunt, citandis tempero.

[4] Ἀπαθῆ κακῶν] Vocem ultimam non agnoſcit MS. Eton. quam tamen libri editi rectè repræſentant. *Suid.* Ἀπαθής, ὁ μὴ πεῖραν κακῶν εἰληφώς. Οἱ δὲ κακῶν πεπειράκασιν ἀπαθεῖς ἔμειναν.

[5] Ἐγκαλοῦσιν,] Quo ſenſu venit id verbi apud *Iſocrat.* Trapez. pag. 367. Ἀλλὰ δῆλον ὅτι τὰς μὲν τριακοσίας δραχμὰς ἐνεκάλεσεν ἐμοὶ χρηζόμενος. Idem orat. contra Euthyn. pag. 402. τουτοὶ τριάκοντα μνᾶς ἐπράξατο, ὃ χεῖρον ἐγκαλῶν, ἀλλ' &c.

[6] Ἐν πολεμίᾳ,] Adi p. 581. n. 6.

“ σύ τε ἄλλους πειρῷο πλείονας τούτων ἔχων [1]ἀντιστρατοπεδεύεσθαι,
“ δεομένους τῶν ἐπιτηδείων; Αργύριον δὲ ποτέρως ἂν πλεῖον ἀναλωθείη,
“ εἰ τούτοις τὸ ὀφειλόμενον ἀποδοθείη, ἢ εἰ [2]ταῦτά τε
“ ὀφείλοιτο, ἄλλους τε [3]κρείττονας τούτων δέοι μισθοῦσθαι; Αλλὰ
“ γὰρ [4]Ηρακλείδῃ, ὡς πρὸς ἐμὲ ἐδήλου, πάμπολυ τοῦτο δοκεῖ τὸ
“ ἀργύριον εἶναι. Η μὴν πολύ γέ ἐστιν ἔλαττον νῦν σοι καὶ λαβεῖν
“ τοῦτο καὶ ἀποδοῦναι, ἢ, πρὶν ἡμᾶς ἐλθεῖν πρός σε, τὸ δέκατον τούτου
“ μέρος· [5]οὐ γὰρ ὁ ἀριθμὸς ὁρίζων ἐστὶ τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον, ἀλλ' ἡ
“ δύναμις τοῦ τε ἀποδιδόντος καὶ τοῦ λαμβάνοντος. Σοὶ δὲ νῦν ἡ κατ'
“ ἐνιαυτὸν πρόσοδος πλείων ἐστὶν, ἢ πρόσθεν τὰ παρόντα, ἃ ἐκέκτησο.
“ Εγὼ μὲν, ὦ Σεύθη, ταῦτα, ὡς φίλου σου ὄντος, σοῦ προενοούμην,
“ ὅπως σύ τε ἄξιος δοκοίης εἶναι ὧν οἱ θεοί σοι ἔδωκαν ἀγαθῶν,

“ cum pluribus, quàm ii ſint, *militibus*, commeatu quibus erit
“ opus, adverſùs *eos* caſtra conſtituas? Utro præterea modo
“ plus expendetur pecuniæ, ſi his debitum *ſtipendium* perſolvatur,
“ an ſi & illud debeatur, & alii his potentiores ſint mercede conducendi?
“ At enim Heraclidæ, uti mihi declarabas, hæc pecunia
“ per eſſe magna videtur. Atqui certè *pecunia* hæc, ſive eam
“ accipias ſive perſolvas, multò minor eſt tibi nunc, quàm pars
“ ejus eſſet decima, priuſquam ad te venimus: non enim numerus
“ eſt qui multum ac parvum definit, ſed facultas tum ejus qui
“ dat tum ejus qui accipit. Tibi verò jam major eſt ſingulos in
“ annos proventus, quàm priùs facultates, quas poſſidebas,
“ *omnes*. Equidem, Seuthe, ità tibi, tanquam amico, proſpiciebam,
“ ut & tu dignus iis bonis videreris, quæ dii tibi dederunt,

---

[1] Ἀντιστρατοπεδεύεσθαι,] In lexicis reperitur ſine auctore. Eo tamen uſus eſt & *Herodian.* l. 3. c. 4.

[2] Ταῦτα] Vide p. 577. n. 2.

[3] Κρείττονας] *Leuncl.* & *Amaſ.* vertunt *majores copiæ, major exercitus*; quaſi ſcripſerat hìc auctor πλείονας τούτων, utì paulò ſuprà. Sed aliud ſonat vox κρείττονας, ſcil. *armis potentiores, alios qui ſuperent,* eorúmque adeò injurias propulſare valeant & ulciſci. Sic modò ſuprà — καὶ τούτων κρείττους τοὺς Λακεδαιμονίους *&c.*

[4] Ηρακλείδῃ] MS. Eton. Ηρακλείδης &c.

[5] Οὐ γὰρ ὁ ἀριθμὸς &c.] Idem MS. ſic locum repræſentat, Οὐ γὰρ ἀριθμός ἐστιν ὁ ὁρίζων *&c.* Sed rectè Atticéque dicitur ὁρίζων ἐστὶ pro ὁρίζει. Vide p. 585. n. 1.

“ἐγώ τε μὴ διαφθαρείην ἐν τῇ στρατιᾷ. Εὖ γὰρ ἴσθι [1] ὅτι νῦν
“ἐγὼ οὔτ' ἂν ἐχθρὸν κακῶς ποιῆσαι βουλόμενος δυνηθείην σὺν
“ταύτῃ τῇ στρατιᾷ, οὔτ' ἄν, εἴ σοι πάλιν βουλοίμην βοηθῆσαι,
“ἱκανὸς ἂν γενοίμην. Οὕτω γὰρ πρὸς ἐμὲ ἡ στρατιὰ διάκειται.
“Καίτοι αὐτόν σε μάρτυρα σὺν τοῖς θεοῖς εἰδόσι ποιοῦμαι, ὅτι
“οὔτε ἐγὼ ἔχω παρὰ σοῦ ἐπὶ τοῖς στρατιώταις οὐδέν, οὔτε ᾔτησα
“πώποτε εἰς τὸ ἴδιον τὰ ἐκείνων, οὔτε ἃ ὑπέσχου μοι ἀπῄτησα.
“Ομνυμι δέ σοι μηδ' ἀποδιδόντος δέξασθαι ἄν, εἰ μὴ καὶ
“οἱ στρατιῶται ἔμελλον τὰ ἑαυτῶν συναπολαμβάνειν. Αἰσχρὸν
“γὰρ ἦν τὰ μὲν ἐμὰ διαπεπρᾶχθαι, τὰ δὲ ἐκείνων [2] περιορᾶν
“ἐμὲ κακῶς ἔχοντα, ἄλλως τε καὶ τιμώμενον ὑπ' ἐκείνων.
“Καίτοιγε Ηρακλείδῃ λῆρος πάντα ἐδόκει εἶναι [3] πρὸς τὸ ἀρ-
“γύριον ἔχειν ἐκ παντὸς τρόπου· ἐγὼ δέ, ὦ Σεύθη, οὐδὲν

“& ego in exercitu non opprimerer. Nam certè te ſcire volo
“me exercitûs hujus ope neque hoſtem, ſi *ità* vellem, damno ad-
“ficere poſſe, neque poſſe, ſi rurſus vellem opem tibi ferre, ido-
“neum *ei ferendæ* me præſtare. Eo ſcilicet erga me animo eſt
“exercitus. Atqui teipſum cum diis qui *omnia* nôrunt teſtem
“adhibeo, me neque militum cauſâ quidquam abs te habere, ne-
“que unquam proprium in *uſum ea* petiiſſe, quæ illorum erant,
“neque *ea* quæ mihi pollicitus es poſtulâſſe. Imò jurejurando tibi
“adfirmo me nec accepturum *ea* fuiſſe, ſi obtuliſſes, niſi etiam
“milites debita *ipſis* ſtipendia ſimul eſſent accepturi. Nam turpe
“fuiſſet res meas quidem eſſe confectas, res verò illorum, malè
“licèt ſe haberent, me negligere, præſertim cùm ab illis honore
“fuerim ornatus. At enim Heraclidæ omnia nugæ videntur eſſe
“præ argento quâvis ratione comparato: ego verò, Seuthe, nul-

---

[1] Ὅτι νῦν ἐγὼ οὔτ' ἂν ἐχθρὸν &c.] In MSto Eton. alius eſt verborum ordo; nimirum hic — οὔτ' ἂν ἐχθρὸν βουλόμενος ἐγὼ κακῶς ποιῆσαι &c.

[2] Περιορᾶν] In edit. vet. legitur περᾶν: quod in περιορᾶν rectè mutârunt *Steph.* & *Leuncl.* Cæterùm MS. Eton. habet περιϊδεῖν.

[3] Πρὸς τὸ &c.] Comparationi itidem inſervit ea præpoſitio apud *Platon.* epiſt. 7. p. 1284. edit. Francof. — τὰ δ' ἄλλα σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη.

“ νομίζω γε ἀνδρὶ, ἄλλως τε καὶ ἄρχοντι, κάλλιον εἶναι κτῆμα
“ οὐδὲ λαμπρότερον ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης καὶ γενναιότητος·
“ ὁ γὰρ ταῦτα ἔχων πλουτεῖ μὲν ὄντων φίλων πολλῶν, πλουτεῖ
“ δὲ καὶ ἄλλων βουλομένων γενέσθαι· καὶ εὖ μὲν πράττων
“ ἔχει τοὺς συνησθησομένους· ἐὰν δέ τι σφαλῇ, οὐ σπανίζει τῶν
“ βοηθησόντων. Ἀλλὰ γὰρ εἰ μήτε ἐκ τῶν ἐμῶν ἔργων κατέμαθες ὅτι σοι ἐκ τῆς ψυχῆς φίλος ἦν, μήτε ἐκ τῶν ἐμῶν
“ λόγων δύνασαι τοῦτο γνῶναι, ἀλλὰ τοὺς τῶν στρατιωτῶν
“ λόγοις κατανόησον· [1] παρῆσθα γὰρ, [2] καὶ ἤκουες οὓς ἔλεγον οἱ ψέγειν ἐμὲ βουλόμενοι. Κατηγόρουν μὲν γάρ μου
“ πρὸς Λακεδαιμονίους, ὡς σὲ περὶ πλείονος ποιοίμην ἢ Λακεδαιμονίους· αὐτοὶ δ' ἐνεκάλουν ἐμοὶ, [3] ὡς μᾶλλον ἐλοίμην ὅπως τὰ σὰ καλῶς ἔχοι, ἢ ὅπως τὰ ἑαυτῶν· ἔφασαν
“ δέ με καὶ δῶρα ἔχειν παρὰ σοῦ. Καίτοι τὰ δῶρα ταῦτα

“ Iam certè arbitror eſſe homini, ac præſertim ei qui cum imperio ſit, poſſeſſionem pulchriorem vel ſplendidiorem virtute &
“ juſtitiâ & generoſitate: nam qui his præditus eſt, dives eſt
“ *propterea* quòd ipſi multi adſint amici, dives etiam quòd alii *ipſi*
“ adeſſe velint; & cùm fortunâ utitur proſperâ, habet qui unà
“ gaudeant; ſin qua res ipſi minùs ſuccedat, eorum non eſt inops
“ qui opitulentur. Enimverò ſi neque de factis meis perſpexiſti
“ me amicum tibi ex animo fuiſſe, neque ex verbis meis id cognoſcere potes, ſaltem militum verba conſiderato: aderas enim,
“ & quæ illi dicerent, qui vituperare me volebant, audiebas. Nimirum *in eo* me coram Lacedæmoniis accuſabant, quaſi te pluris quàm Lacedæmonios facerem; iidem mihi objiciebant, malle me tuis quàm ipſorum rebus conſultum; etiam munera me
“ aiebant abs te accepiſſe. At verò munerum horum abs te ac-

---

[1] Παρῆσθα γὰρ.] Lege p. 575. In eodem ante κατανόησον reperitur πεῖθε.

[2] Καὶ ἤκουες οὓς] *Muretus* maluit — καὶ ἤκουες ἃ ἂν &c. In MSto Eton. legitur καὶ ἤκουες ἃ &c.

[3] Ὡς μᾶλλον ἐλοίμην.] Ibidem legitur ὡς μᾶλλον μέλοι μοι ὅπως &c.

“ πότερον οἴει αὐτοὺς, κακόνοιάν τινα [1] ἐνιδόντας μοι πρὸς
“ σε, αἰτιᾶσθαί με ἔχειν παρὰ σοῦ, ἢ προθυμίαν πολλὴν
“ περὶ σὲ καταγνόντας; Ἐγὼ μὲν οἶμαι [2] πάντας ἀνθρώ-
“ πους εὔνοιαν δεῖν ἀποδείκνυσθαι τούτῳ, παρ' οὗ ἂν τις δῶρα
“ λαμβάνῃ. Σὺ δὲ, πρὶν μὲν ὑπηρετῆσαί τι σοὶ ἐμὲ, ἐδέξω
“ ἡδέως καὶ ὄμμασι καὶ φωνῇ καὶ ξενίοις, καὶ ὅσα ἔσοιτο ὑπισχνού-
“ μενος οὐκ ἐνεπίμπλασο· ἐπεὶ δὲ κατέπραξας ἃ ἐβούλου,
“ καὶ γεγένησαι ὅσον ἐγὼ ἐδυνάμην μέγιστος, νῦν οὕτω με
“ ἄτιμον ὄντα ἐν τοῖς στρατιώταις τολμᾷς [3] περιορᾷν; Ἀλλὰ
“ μὴν ὅτι σοὶ δόξει ἀποδοῦναι πιστεύω καὶ τὸν χρόνον δι-
“ δάξειν σε, καὶ αὐτόν γέ σε οὐκ ἀνέξεσθαι τοὺς σοὶ προεμένους
“ εὐεργεσίαν ὁρῶντα ἐγκαλοῦντάς σοι. Δέομαι οὖν σου, ὅταν

“ ceptorum utrùm eos, quòd malevolentiam in me quandam erga
“ te animadverterent, me inſimulâſſe exiſtimas, an quòd ſtudium
“ erga te ſummum perſpicerent? Equidem arbitror neminem non
“ benevolentiam erga illum declarare debere, à quo munera ac-
“ ceperit. Tu verò me, priuſquàm ullâ in re operam tibi navâſ-
“ ſem, ſuaviter & vultu & voce & donis hoſpitalibus excepiſti;
“ nec quæ futura eſſent pollicendo ſatiatus fuiſti: at poſteaquam
“ perfeciſti quæ volebas, & meâ quantam ego dare potui operâ
“ maximus evaſiſti, nunc itâ me apud milites honore ſpoliatum
“ audes contemnere? At enim confido tempus ipſum te doctu-
“ rum ut *quod debes* perſolvendum eſſe ſtatuas; téque adeò ipſum
“ non *ampliùs* laturum ut eos, qui *ſua* in te profuderunt beneficia,
“ tecum *de ſtipendiis* expoſtulare videas. Itaque te oro ut, cùm *de-*

---

[1] Ἐνιδόντας μοι] Vulgò ἐνιδόντας με &c. Sed reponendum μοι *Steph.* & *Leuncl.* ſtatuerunt. Verbo cognato caſum eundem tribuit & *Plutarch.* in Romulo, p. 21. edit. Pariſ. ἐνορῶν δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τὸ θαῤῥαλέον καὶ &c. Additur etiam nonnunquam præpoſitio, ea licèt jam verbo inhæreat: *Thucyd.* l. 1. c. 95. ὅπερ καὶ ἐν τῷ Παυσανίᾳ ἐνεῖδον —

[2] Πάντας ἀνθρώπους — παρ' οὗ ἂν τις] Vide p. 264. n. 6. Cæterùm, MS. Eton. dat — πάντας ἀνθρώπους εὔνοιαν νομίζειν δεῖ ἀποδείκνυσθαι τούτῳ, παρ' οὗ ἂν δῶρά τις λαμβάνῃ.

[3] Περιορᾷν;] Poſt verbum hoc ponendam interrogationis notam cenſuit *Stephanus*; cui libens accedo.

“ ἀποδίδως, προθυμεῖσθαι ἐμὲ παρὰ τοῖς στρατιώταις τοιοῦτον
“ ποιῆσαι, οἷόν περ καὶ παρέλαβες.”

Ακούσας ταῦτα ὁ Σεύθης [1] κατηράσατο τῷ αἰτίῳ τοῦ μὴ πάλαι ἀποδεδόσθαι τὸν μισθόν· (καὶ πάντες τὸν [2] Ηρακλείδην ὑπώπτευσαν τοῦτον εἶναι) [3] Εγὼ γὰρ, ἔφη, οὔτε διενοήθην πώποτε ἀποστερῆσαι, ἀποδώσω τε. Εντεῦθεν πάλιν εἶπεν ὁ Ξενοφῶν, Επεὶ τοίνυν ἀποδιδόναι βούλει, νῦν ἐγώ σε δέομαι δι᾽ ἐμοῦ ἀποδιδόναι, καὶ μὴ περιιδεῖν με διά σε ἀνομοίως ἔχοντα ἐν τῇ στρατιᾷ νῦν τε καὶ ὅτε πρός σε ἀφικόμεθα. Ο δ᾽ εἶπεν, Αλλὰ οὔτε τοῖς στρατιώταις ἔσῃ δι᾽ ἐμὲ ἀτιμότερος· ἄν τε μένῃς παρ᾽ ἐμοὶ χιλίους μόνους ὁπλίτας ἔχων, ἐγώ σοι [4] τά τε χωρία ἀποδώσω καὶ τἆλλα, ἃ ὑπεσχόμην. [5] Ο δὲ πάλιν εἶπε, Ταῦτα μὲν ἔχειν οὕτως οὐχ οἷόν τε· ἀπόπεμπε δὲ ἡμᾶς.

“ *bita* perſolvis, talem me apud milites, qualem accepiſti, red-
“ dere ſtudeas.”

Hæc cùm Seuthes audiiſſet, execrabatur eum per quem ſtetiſſet, quo minùs ſtipendium jam dudum perſolutum fuiſſet: (atque *eum* omnes Heraclidem eſſe ſuſpicati ſunt) Ego enim, inquit, neque in animo unquam habui *vos illo* fraudare, & perſolvam. Tum rurſus Xenophon, Quandoquidem igitur perſolvere ſtatuis, jam ego te rogo ut per me perſolvas, neque me alio propter te nunc apud exercitum loco neglectum relinquas, atque *quo fuerim id temporis* cùm ad te venimus. Et ille, Per me verò, ait, neque apud milites eris inhonoratior; & ſi cum ſolis mille gravis armaturæ militibus apud me manſeris, ego tibi & caſtella dabo & alia, quæ promiſi. Rurſus Xenophon, Fieri non poteſt, inquit, ut hæc ità ſe habeant: quin nos dimittito.

---

[1] Κατηράσατο] MS. Eton. κατηγορήσατο.

[2] Ηρακλείδην ὑπώπτευσαν] Idem MS. poſt Ηρακλείδην exhibet τοῦτον.

[3] Εγὼ γὰρ, ἔφη,] Perperam apud edit. *Flor. Steph. Leuncl.* aliáſque ſcribitur, Εγὼ γὰρ, ἔφην, *&c.* MS. Eton. omnino rectè dedit — ἔφη, *ſcil.* Seuthes.

[4] Τά τε χωρία ἀποδώσω καὶ &c.] Reſpice pag. 569. Cæterùm, MS. Eton. exhibet — καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ἃ *&c.*

[5] Ο δὲ πάλιν &c.] Hæc omnia, quæ reperiuntur inter ὑπεσχόμην & Ο δὲ πάλιν εἶπεν, Αλλὰ *&c.* in MSto Eton. deſunt.

Καὶ μὴν, ἔφη ὁ Σεύθης, καὶ ἀσφαλέστερόν γέ σοι οἶδα ὂν παρ' ἐμοὶ μένειν ἢ ἀπιέναι. Ὁ δὲ πάλιν εἶπεν, Ἀλλὰ τὴν μὲν σὴν πρόνοιαν ἐπαινῶ· ἐμοὶ δὲ μένειν οὐχ οἷόν τε· ὅπου δ' ἂν ἐγὼ ἐντιμότερος ὦ, νόμιζε καὶ σοὶ τοῦτο ἀγαθὸν ἔσεσθαι. Ἐντεῦθεν λέγει Σεύθης, [1] Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἢ μικρόν τι, καὶ τοῦτό σοι δίδωμι, [2] τάλαντον· βοῦς δ' ἑξακοσίους, καὶ πρόβατα εἰς τετρακισχίλια, καὶ ἀνδράποδα εἰς εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Ταῦτα λαβὼν, [3] καὶ τοὺς τῶν ἀδικησάντων σε ὁμήρους προσλαβὼν, ἄπιθι. Γελάσας ὁ Ξενοφῶν εἶπεν, Ἢν οὖν μὴ ἐξαρκῇ ταῦτα εἰς τὸν μισθὸν, τίνος τάλαντον φήσω ἔχειν; Ἆρ' οὐκ, ἐπειδή μοι καὶ ἐπικίνδυνόν ἐστιν ἀπιόντι, [4] ἄμεινον φυλάττεσθαι τοὺς πέτρους; Ἤκουες δὲ τὰς ἀπειλάς. Τότε μὲν δὴ αὐτοῦ [5] ἔμειναν.

Atqui, ait Seuthes, novi certè tutius futurum tibi ſi apud me maneas, quàm ſi diſcedas. Ille rurſus, Laudo ſanè, inquit, curam tuam: at mihi nequaquam integrum eſt manere: verùm ubicunque ego honoratior fuero, id *velim* exiſtimes è re tuâ etiam futurum. Ibi tum Seuthes, Argenti nihil, ait, niſi paulum aliquid, habeo: atque hoc, *unum ſcilicet* talentum, tibi do: boves *mihi ſunt* ſexcenti, oviúmque circiter quatuor millia, & mancipia ferè centum & viginti. His acceptis, obſidibúſque eorum qui te læſerunt adſumptis, abito. Subridens Xenophon, Si tandem, ait, hæc ad ſtipendia *perſolvenda* non ſuffecerint, cujus talentum *me* habere dicam? Annon, quoniam mihi abeunti periculum imminet, ut mihi à lapidibus caveam ſatius fuerit? Audîſti certè minas. Ac tum quidem iſthic manſerunt.

---

[1] *Ἀργύριον μ. οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἢ* &c.] Inſpice p. 323. n. 1.

[2] *Τάλαντον*] Conſule indicem hujuſmodi vocibus explicandis deſtinatum.

[3] *Καὶ τοὺς τῶν ἀδικησάντων* &c.] *Scil.* Thynorum: de quibus lege p. 564.

[4] *Ἄμεινον φυλάττεσθαι τοὺς πέτρους;*] Dubium non eſt, quin illas hìc *ἀπειλὰς* intelligat Xenophon, quarum meminerat p. 576. atque adeò rectè *Steph.* & *Leuncl.* *πέτρους* reponendum curârunt; cùm pro eo MS. Eton. & edit. vet. exhibeant *ἰχθῦς*; Ad illam emendationem apertè ducit verbum *καταλευσθῆναι*, quo Arcas ille, Xenophonti inimicus, ſuprà, loco citato, uſus eſt.

[5] *Ἔμειναν.*] MS. Eton. dat *ἔμενε*.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπέδωκεν αὐτοῖς ἃ ὑπέσχετο, καὶ τοὺς ταῦτα ἐλάσοντας συνέπεμψεν. Οἱ δὲ στρατιῶται [1] τέως μὲν ἔλεγον ὡς Ξενοφῶν οἴχοιτο πρὸς Σεύθην οἰκήσων, καὶ ἃ ὑπέσχετο αὐτῷ ἀποληψόμενος· ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἥκοντα εἶδον, ἥσθησάν τε καὶ προσέθεον. Ξενοφῶν δ', ἐπεὶ εἶδε Χαρμῖνον καὶ Πολύνεικον, [2] Ταῦτα, ἔφη, καὶ σέσωσται δι' ὑμᾶς τῇ στρατιᾷ, καὶ παραδίδωμι αὐτὰ ἐγὼ ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ [3] διατιθέμενοι διάδοτε τῇ στρατιᾷ. Οἱ μὲν οὖν, παραλαβόντες καὶ λαφυροπώλας καταστήσαντες, ἐπώλουν, καὶ [4] πολλὴν εἶχον αἰτίαν. Ξενοφῶν δὲ οὐ προσῄει, ἀλλὰ φανερὸς ἦν οἴκαδε παρασκευαζόμενος· [5] οὐ γάρ πω ψῆφος αὐτῷ ἐπῆκτο Ἀθήνῃσι περὶ φυγῆς. Προσελθόντες δὲ αὐτῷ οἱ ἐπιτήδειοι ἐν τῷ στρατο-

Poſtridie *Seuthes* quæ pollicitus iis fuerat tradidit: ſimulque miſit qui ea abigerent. Milites autem intereà aiebant Xenophontem ad Seuthen profectum eſſe ut *apud* eum habitaret, eáque reciperet quæ ipſi *Seuthes* promiſerat: verùm ubi redeuntem eum viderunt, lætati ſunt & *ad eum* adcurrebant. Xenophon autem, poſteaquam Charminum & Polynicum vidit, Hæc, inquit, per vos exercitui conſervata ſunt, eadémque vobis ego trado: vos his divenditis exercitui *pecuniam indè coactam* diſtribuite. Et illi quidem, *his* acceptis & manubiarum venditoribus conſtitutis, *ea* vendebant, & magnopere accuſabantur. At Xenophon *ad eos* non accedebat, ſed palàm ſe ad iter in patriam comparabat: necdum enim Athenis ſuffragium de eo in exilium mittendo latum erat. Cùm verò *quidam* de exercitu idonei ad eum acceſματι, ἐδέοντο μὴ ἀπελθεῖν [1] πρὶν ἀπαγάγοι τὸ στράτευμα, [2] καὶ Θίμβρωνι παραδοίη.

---

[1] Τέως μὲν] Vide p. 385. n. 2.

[2] Ταῦτα, ἔφη, &c.] Id jam reſpicit auctor, quod anteà p. 593. Lacedæmoniis dixerat: Οἴμαι ἂν ἦν, ἔφη, ὑμᾶς ἀπολαῦσαι τῇ στρατιᾷ τὸν ἀφειλόμενον &c. Adde Eurylochi verba, quæ p. 587. reperire eſt.

[3] Διατιθέμενοι] Vide p. 559. n. 4.

[4] Πολλὴν εἶχον &c.] Adi p. 576. n. 6.

[5] Οὐ γάρ πω ψῆφος &c.] Lege ſis hâc de re ſcripta in *Diſſertat.* F. K. II. præmiſſæ p. 5 & ſeq. Cæterùm, idem loquendi genus uſurpat *Thucyd.* l. 1. c. 119. — ψῆφον ἐβούλοντο ἐπαγαγεῖν ἐς &c. Ibid. c. 125. — ψῆφον ἐπήγαγον &c.

Εντεῦθεν διέπλευσαν εἰς Λάμψακον· καὶ ἀπαντᾷ τῷ Ξενοφῶντι Εὐκλείδης μάντις Φλιάσιος, Κλεαγόρου υἱὸς τοῦ τὰ ἐνύπνια [3] ἐν Λυκείῳ γεγραφότος. Οὗτος συνήδετο τῷ Ξενοφῶντι ὅτι ἐσέσωστο· καὶ ἠρώτα αὐτὸν πόσον χρυσίον ἔχει. Ο δ᾽ αὐτῷ ἐπομόσας εἶπεν, [4] ἦ μὴν ἔσεσθαι μηδ᾽ ἐφόδιον ἱκανὸν οἴκαδε ἀπιόντι, [5] εἰ μὴ ἀπόδοιτο τὸν ἵππον καὶ ἃ ἀμφὶ αὐτὸν εἶχεν. Ο δ᾽ αὐτῷ οὐκ ἐπίστευεν. Επεὶ δ᾽ [6] ἔπεμψαν Λαμψακηνοὶ ξένια τῷ Ξενοφῶντι, καὶ θύων τῷ Απόλλωνι παρεστήσατο τὸν Εὐκλείδην, ἰδὼν τὰ ἱερὰ ὁ Εὐκλείδης εἶπεν ὅτι πείθοιτο αὐτῷ μὴ εἶναι χρήματα. Αλλ᾽ οἶδα, ἔφη, ὅτι, κἂν μέλλῃ ποτὲ γενήσεσθαι, φαίνεταί τι

fiſſent, orabant nè prius diſcederet quàm copias abduxiſſet, & Thimbroni tradidiſſet.

Hinc in Lampſacum velis tranſmiſerunt; ac Xenophonti Euclides vates Phliaſius, *ejus* Cleagoræ filius, qui ſomnia in Lyceo pinxit, fit obvius. Is Xenophonti, quòd ſalvus rediiſſet, gratulabatur; eúmque interrogabat quantum auri haberet. Hic ei jurejurando interpoſito dixit, nè quidem certè domum redeunti viatici ſatìs fore, niſi equum venderet & quæ circa ſe haberet. Ei fidem non habebat *Euclides*. At poſteaquam Xenophonti hoſpitalia dona miſiſſent Lampſaceni, atque *ille* Apollini ſacra faciens Euclidem juxta *ſe* conſtituiſſet, intuitus exta Euclides credere ſe *jam* aiebat ipſi non eſſe pecuniam. At certè video, ait, etiamſi olim adfutura ſit, impedimentum quoddam adparere, ἐμπόδιον, ἐὰν μηδὲν ἄλλο, σὺ σαυτῷ. Συνωμολόγει ταῦτα ὁ Ξενοφῶν. Ο δ' εἶπεν, Εμπόδιος γάρ σοι [1] ὁ Ζεὺς ὁ Μειλίχιός ἐστι· καὶ ἐπήρετο εἰ ἤδη ποτὲ θύσειεν, ὥσπερ οἴκοι, ἔφη, εἰώθειν ἐγὼ ὑμῖν θύεσθαι καὶ [2] ὁλοκαυτεῖν. Ο δ' οὐκ ἔφη ἐξ ὅτου ἀπεδήμησε τεθυκέναι τούτῳ τῷ θεῷ. Συνεβούλευσεν οὖν αὐτῷ [3] θύεσθαι, καὶ ἔφη συνοίσειν ἐπὶ τὸ βέλτιον. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὁ Ξενοφῶν [4] προελθὼν εἰς Ὀφρύνιον ἐθύετο, καὶ ὡλοκαύτει [5] χοίρους τῷ πατρίῳ νόμῳ· καὶ ἐκαλλιέρει. Καὶ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀφικνεῖται Βίτων καὶ ἅμα Εὐ-

---

[1] Πρὶν ἀπαγάγοι] MS. Eton. πρὶν ἂν ἀπαγάγῃ &c.

[2] Καὶ Θίμβρωνι] De quo p. 572.

[3] Ἐν Λυκείῳ] De Lyceo conſule *Archæolog. Græc.* l. 1. c. 8.

[4] Ἢ μὴν] Vide pag. 504. n. 3. Adde p. 569. n. 1.

[5] Εἰ μὴ ἀπόδοιτο τὸν ἵππον] Equum hunc Epidaurium fuiſſe tradit *Ælian.* H. V. lib. 3. c. 24. Epidaurum autem equis fuiſſe celebrem docet *Virgil.* Georg. l. 3. v. 44. — *domitrixque Epidaurus equorum.*

[6] Ἔπεμψαν — ξένια] Adi p. 349. n. 3.

ſi nullum aliud, tu tibi *eris impedimento*. Confitebatur hæc Xenophon. Et ille, Impedimento nimirum, ait, tibi eſt, Jupiter Milichius: *ſimúl*que interrogabat ánne jam aliquando rem ſacram feciſſet, quemadmodum domi, inquit, ego pro vobis ſacrificare totáſque victimas exurere ſolebam. Negabat *Xenophon* ſe ex quo patriâ abfuiſſet deo huic ſacrificâſſe. Quare ſuadebat *Euclides* ut ei rem ſacram faceret, *id*que *ipſi* profuturum aiebat. Poſtero autem die Xenophon ad Ophrynium progreſſus rem ſacram faciebat, & porcos ritu patrio totos cremabat; éſtque *tum* perlitatum. Atque eodem die venit Biton unáque *cum eo* Euclides, κλείδης χρήματα δώσοντες τῷ στρατεύματι· καὶ [1] ξενοῦνταί τε τῷ Ξενοφῶντι, καὶ ἵππον, ὃν ἐν Λαμψάκῳ ἀπέδοτο πεντήκοντα δαρεικῶν, ὑποπτεύοντες αὐτὸν δι᾽ ἔνδειαν πεπρακέναι, ὅτι ἤκουον αὐτὸν ἥδεσθαι τῷ ἵππῳ, λυσάμενοι ἀπέδοσαν, καὶ τὴν τιμὴν οὐκ ἤθελον ἀπολαβεῖν.

---

[1] Ο Ζεὺς ὁ Μειλίχιος] Jovis hanc ἐπωνυμίαν ſæpè agnoſcunt auctores. *Thucyd.* l. 1. c. 126. Ἐστι γὰρ καὶ Ἀθηναίοις Διάσια, ἃ καλεῖται Διὸς ἑορτὴ Μειλιχίου μεγίστη, &c. ubi vide quæ Cl. *Duker.* notavit. *Ariſtoph* Νεφ. v. 407.

Νὴ Δί', ἔγωγ' οὖν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτὶ ποτὲ Διασίοισιν. *Schol.* Ἀθήνησιν ἑορτὴ Μειλιχίου Διὸς, μηνὸς &c. Adde *Meurſ.* in *Theſ.* cap. 7. Cæterùm, deos plures idem illud cognomen ſortitos eſſe ex *Pauſan.* l. 10. ferè extremo conſtat.

[2] Ολοκαυτεῖν.] Holocauſtorum non infrequens eſt mentio apud τοὺς ἔξω. Noſter Κ. Π. p. 599. ἔθυσαν τῷ Διῒ, καὶ ὡλοκαύτωσαν τοὺς ταύρους· ἔπειτα τῷ Ἡλίῳ, καὶ ὡλοκαύτωσαν τοὺς ἵππους. De Gallis *Strabo* l. 4. p. 303. βοσκήματα καὶ παντοῖα θηρία καὶ ἀνθρώπους ὁλοκαυτοῦσι. *Metrodor.* in *Ionicis*, citante *Plutarcho* Sympoſ. l. 6. quæſt. 8. — Σμυρναῖοι τὸ παλαιὸν Αἰολεῖς ὄντες θύουσι Βουβρώστει ταῦρον μέλανα, καὶ κατακόψαντες, αὐτόδορον ὁλοκαυτοῦσιν.

[3] Θύεσθαι, καὶ ἔφη &c] MS. Eton. dat θύεσθαι καὶ ἃ εἰώθει, καὶ ἔφη &c. Perperam edit. vet. θύεσθαι, καὶ ἔφη &c.

[4] Προελθὼν] Minùs rectè *Steph.* προσελθὼν εἰς &c. Vide p. 529. n 2. Cæterùm, in MSto Eton. & edit. vet. participium omittitur.

[5] Χοίρους τῷ πατρίῳ &c.] *Varro* de Re Ruſt. l. 2. c. 4. *Ab ſuillo genere pecoris immolandi initium primum ſumptum videtur: cujus veſtigia* &c. Vide *Meurſ.* Eleuſin. c. 7. & *Bochart.* Hieroz. l. 3. c. 29. Cæterùm, MS Eton. pro πατρίῳ exhibet πατρῴῳ minùs rectè, ſi Grammaticos audiamus. *Thom. Magiſt.* Πατρῷα, τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα — πάτρια δὲ, τὰ τῆς πόλεως ἔθη. *Ammon.* Πάτρια Πατρῴων καὶ Πατρικῶν διαφέρει· Πατρῷα μὲν γὰρ τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα· Πατρικοὶ, οἱ φίλοι ἢ ξένοι· Πάτρια δὲ, τὰ

Εντεῦθεν ἐπορεύοντο [2] διὰ τῆς Τροίας, καὶ ὑπερβάντες τὴν Ιδην, εἰς Αντανδρον ἀφικνοῦνται πρῶτον· εἶτα παρὰ θάλατταν πορευόμενοι [3] τῆς Λυδίας, εἰς Θήβης πεδίον. Εντεῦθεν δι᾽ Ατραμυττίου καὶ Κερτονίου παρ᾽ Αταρνέα εἰς Καΐκου πεδίον ἐλθόντες, [4] Πέργαμον καταλαμβάνουσι τῆς Μυσίας. Ενταῦθα δὴ ξενοῦται Ξενοφῶν παρ᾽ Ελ-

qui pecuniam exercitui daturi eſſent: & hi cum Xenophonte hoſpitium faciunt, equúmque, quem Lampſaci quinquaginta daricis vendiderat, quòd ſuſpicarentur *Xenophontem* eum propter inopiam vendidiſſe, quoniam illum equo delectari audierant, cùm redemiſſent *Xenophonti* reddiderunt, pretiúmque *ejus redemti à Xenophonte* recipere noluerunt.

Hinc per Trojam profecti ſunt, & ſuperatâ Idâ primò ad Antandrum perveniunt; deinde propter mare Lydiæ itinere facto, ad Thebes campum. Illinc per Atramyttium & Certonium juxta Atarnen ad Caïci campum profecti, Pergamum Myſiæ *urbem* perveniunt. Hìc Xenophon hoſpitio excipitur apud Hellada Gon-

---

τῆς πόλεως ἔξω. *Thucyd.* l. 4. c. 118. — πατρίοις νόμοις χρώμενοι — ubi MS. quidam dat πατρῴοις. Idem l. 8. c. 76. — τοὺς πατρίους νόμους — ubi MSS. πατρῴους. *Ælian.* H.V. l. 7. c. 19. κατὰ τὸ πάτριον αὐτοῖς ἔθος. ubi è MStis *Periz.* reſtituit πάτριον, cùm anteà legeretur πατρῷον. *Lucian.* Solœciſt. haud ità longè ab init. ἱερωσύνη ἔχει τὰ πάτρια, — ubi vide quæ notavit *Græv.* Idem in *Patriæ encom.* propè ab init. habet — θεῶν πατρῴων. Certant, utì vides, inter ſe librarii & Gram. inter quos litem arbitratu tuo componas.

[1] Ξενοῦνταί τε τῷ &c.] *Æmaſ.* vertit *inviſârunt illi quidem Xenophontem* &c. Rectiùs, opinor, *Leuncl.* in hunc modum — *hi cum Xenophonte hoſpitii neceſſitudinem iniêre* &c. Infrà paulò aliâ uſus ſtructurâ Noſter dicit, ξενοῦται Ξενοφῶν παρ᾽ Ἑλλάδι &c. ubi ξενοῦσθαι παρά τινι ſonat *hoſpitio excipi* &c.

[2] Διὰ τῆς Τροίας,] MS. Eton. exhibet Τρῳάδος. Sed ſatis ſana eſt lectio vulgata. *Steph.* Byz. Τροία, χώρα τῆς Ἀσίας, ἡ πρότερον &c. Similiter *Servius* ad v. 1. *Æneïd.* Troja, *regio Aſiæ.*

[3] Τῆς Λυδίας] MS. Eton. dat τῆς Ἀσίας. quomodo ſcribi debere cènſet *Leuncl.* Vide plura de locis mox ſequentibus in *Diſſert. Geogr.*

[4] Πέργαμον — τῆς Μυσίας] *Scil.* πόλιν. Vide p. 513. n. 3. Vulgò legitur τῆς Ἀσίας. Sed receptam lectionem præſtat MS. Eton. Conſule *Diſſertat.* modò adpellatam.

λάδι τῇ Γογγύλου τοῦ Ἐρετριέως γυναικὶ, καὶ Γοργίωνος καὶ Γογγύλου μητρί. Αὕτη δ' αὐτῷ φράζει ὅτι Ἀσιδάτης ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ, [1] ἀνὴρ Πέρσης· τοῦτον ἔφη [2] αὐτὸν, εἰ ἔλθοι τῆς νυκτὸς σὺν τριακοσίοις ἀνδράσι, λαβεῖν ἂν, καὶ αὐτὸν, καὶ γυναῖκα, καὶ παῖδας, καὶ τὰ χρήματα· εἶναι δὲ πολλά. Ταῦτα δὲ καθηγησομένους ἔπεμψε τόν τε αὑτῆς ἀνεψιὸν, καὶ Δαφναγόραν, ὃν περὶ πλείστου ἐποιεῖτο. Ἔχων οὖν ὁ Ξενοφῶν τούτους παρ' ἑαυτῷ, ἐθύετο. Καὶ [3] Ἀγασίας ὁ Ἠλεῖος μάντις παρὼν εἶπεν ὅτι κάλλιστα εἶεν τὰ ἱερὰ αὐτῷ, καί οἱ ὁ ἀνὴρ ἂν [4] ἁλώσιμος εἴη. Δειπνήσας οὖν ἐπορεύετο, τούς τε λοχαγοὺς τοὺς μάλιστα φίλους λαβὼν καὶ πιστοὺς γεγενημένους διαπαντὸς, ὅπως εὖ ποιήσαι αὐτούς. Συνεξέρχονται δὲ αὐτῷ καὶ ἄλλοι [5] βιασάμενοι, εἰς ἑξακοσίους· οἱ δὲ λοχαγοὶ

gyli Eretrienſis uxorem, & Gorgionis Gongylíque matrem. Significat autem hæc ipſi Aſidaten eſſe in planitie, hominem *natione* Perſam: hunc aiebat, ſi noctu cum trecentis viris pergeret, poſſe *Xenophontem* & ipſum, & uxorem, & liberos, & opes capere; *eáſque adeò* magnas eſſe. Miſit etiam qui ad hæc *perficienda* duces *ipſi* forent, tum conſobrinum ſuum, tum Daphnagoram, quem maximi faciebat. Itaque Xenophon cùm hos apud ſe haberet, hoſtiam mactabat. Et Agaſias Eleus vates, qui *tum* aderat, exta ei perpulchra eſſe, hominémque ab eo poſſe capi aiebat. Quare cùm cœnâſſet, iter ingreſſus eſt, ſumptis ſecum cohortium præfectis *ſibi* amiciſſimis, iiſque qui fideles ſe ſemper præbuerant, ut *aliquo* eos beneficio adficeret. Cum eo egrediuntur etiam alii, *id* cæteris invitis conati, ferè ſexcenti: verùm cohortium præἀπήλαυνον, ἵνα μὴ μεταδοῖεν τὸ μέρος, ὡς ἑτοίμων δὴ χρημάτων.

---

[1] Ἀνὴρ Πέρσης.] Vide p. 551. n. 3.

[2] Αὐτὸν — καὶ αὐτὸν] Reſpice p. 561. n. 2. & p. 81. n. 1. Similiter repetit Noſter pronomen K. Π. p. 48. οἳ, ἂν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, [illegible] ἡμᾶς [illegible]. Sic & Rom. VII. 21. iteratur ἐμοί.

[3] Ἀγασίας] MS. Eton. Βασίας.

[4] Ἁλώσιμος] Vide p. 361. n. 4.

[5] Βιασάμενοι] I. e. βίᾳ τῶν ἄλλων. quâ phraſi mox infrà utitur auctor — Γογγύλος — ἐξέρχεται — βίᾳ τοῦ πατρὸς, &c.

Επεὶ δὲ ἀφίκοντο περὶ τὰς μέσας νύκτας, τὰ μὲν πέριξ ὄντα ἀνδράποδα τῆς τύρσιος καὶ χρήματα τὰ πλεῖστα ἀπέδρα αὐτοὺς παραμελοῦντας, ὡς τὸν Ασιδάτην αὐτὸν λάβοιεν, καὶ τὰ ἐκείνου. [1] Πυργομαχοῦντες δ' ἐπεὶ οὐκ ἐδύναντο λαβεῖν [2] τὴν τύρσιν, (ὑψηλὴ γὰρ ἦν, καὶ μεγάλη, καὶ [3] προμαχῶνας καὶ ἄνδρας πολλοὺς καὶ μαχίμους ἔχουσα) διορύττειν ἐπεχείρησαν [4] τὸν πύργον. Ο δὲ τοῖχος ἦν ἐπὶ ὀκτὼ πλίνθων [5] γηΐνων τὸ εὖρος. Αμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ διωρώρυκτο· καὶ ὡς τὸ πρῶτον διεφάνη, ἐπάταξεν ἔνδοθεν [6] βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μηρὸν τοῦ ἐγγυτάτω· [7] τὸ δὲ λοιπὸν ἐκ-

fecti citatis equis *ab his* diſceſſerunt, ut nè *prædæ* partem acciperent, quaſi opes utique *iſtæ* paratæ eſſent.

Cùm *ad locum* nocte ferè mediâ perveniſſent, mancipia quæ circùm turrim erant réſque *alia* plurimæ aufugerunt ab iis, dum *cætera* negligebant, ut ipſum cum ſuis Aſidaten caperent. Cúmque turrim oppugnando capere non poſſent, (nam alta erat, & magna, habebátque propugnacula viróſque & multos & ad pugnandum idoneos) eam perfodere conati ſunt. Murus autem erat octo laterum terreorum latitudine. Die verò illuceſcente perfoſſus erat; & ubi primùm *pervia* adparebat, eorum quidam, qui erant intus, veru transfigendis bobus facto femur ejus, qui *ad turrim* proximè acceſſerat, transfodit: deinde ſagittas excutienτοξεύοντες ἐποίουν μηδὲ παριέναι ἔτι ἀσφαλὲς εἶναι. Κεκραγότων δ' αὐτῶν καὶ [1] πυρσευόντων, ἐκβοηθοῦσιν Ἰταβέλιος μὲν ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἐκ Κομανίας δὲ [2] ὁπλῖται φρουροί, καὶ ἱππεῖς Ὑρκάνιοι, καὶ οὗτοι βασιλέως μισθοφόροι, ὡς ὀγδοήκοντα, καὶ ἄλλοι πελτασταὶ εἰς ὀκτακοσίους· ἄλλοι δ' ἐκ Παρθενίου, ἄλλοι δ' ἐξ Ἀπολλωνίας, καὶ ἐκ τῶν πλησίον χωρίων, καὶ ἱππεῖς.

---

[1] Πυργομαχοῦντες] Eodem hoc verbo uſus eſt Noſter K. II. p. 469.

[2] Τὴν τύρσιν] Vide p. 362. n. 4.

[3] Προμαχῶνας] In lexicis reperitur vox ſine auctore. Lexic. Gr. Lat. vet. *Προμαχεὼν, propugnaculum.* Exſtat etiam προμαχεῶνες apud *J. Poll.* l. 7. ſegm. 120.

[4] Τὸν πύργον.] Vocem hanc & τύρσιν tanquam ſynonymas adhibuit *Heſych.* uti videre eſt ſuprà p. 297. n. 4. Confer. p. 520. n. 2.

[5] Γηΐνων] Auctorem non agnoſcunt Lexic.

[6] Βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ] *Leuncl.* vertit, *veru pungendis bobus facto* &c. *Heſych.* & *Phavor.* Βουπόροις ὀβελοῖς, μεγάλοις ὀβελίσκοις. Horum meminit etiam *J. Poll.* l. 9. ſegm. 77. ubi doctiſſ. *Hemſterh.* ſcribit ſe exiſtimare *verua* quæcunque majora, quorum præcipuè in aſſandâ bovinâ erat uſus, iſto nomine adpellata. *Suid.* etiam verba hæc Xenoph. citat in v. Ὀβελός. ubi ἔνδον pro ἔνδοθεν exhibet.

[7] Τὸ δὲ λοιπὸν] Vide p. 126. n. 1.

Ἐνταῦθα δὴ ὥρα ἦν πῶς ἔσται ἡ ἄφοδος σκοπεῖν· καὶ λαβόντες ὅσοι ἦσαν βόες καὶ πρόβατα, [3] ἤλαυνον, καὶ τὰ ἀνδράποδα ἐντὸς [4] πλαισίου ποιησάμενοι· οὐ τοῖς χρήμασιν ἔτι προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀλλὰ μὴ φυγὴ εἴη ἡ ἄφοδος, εἰ καταλιπόντες τὰ χρήματα ἀπίοιεν, καὶ οἵ τε πολέμιοι θρασύτεροι εἶεν, καὶ οἱ στρατιῶται ἀθυμότεροι· νῦν δὲ ἀπή-

do efficiebant ut ampliùs nè *illam versùs* progredi quidem tutum eſſet. Clamantibus autem iis & faces accenſas tollentibus, Itabelius cum copiis ſuis, *itém*que ex Comaniâ gravis armaturæ milites præſidiarii, equitéſque Hyrcanii, iſque regis ſtipendiarii, ferè octoginta, & alii peltaſtæ circiter octingenti, ad opem ferendam excurrunt: alii item, *iidém*que equites, ex Parthenio, alii ex Apolloniâ, & locis vicinis.

Ibi jam tempus erat ut quomodo fieret diſceſſus conſiderarent: atque adeò bobus, quotquot *iſthìc* erant, & ovibus ſumptis, *itém*que mancipiis intrà quadratum agmen receptis, progrediebantur; non jam de opibus cogitantes, ſed nè diſceſſus fugæ ſimilis eſſet, ſi relictis rebus *jam partis* abirent, atque tum hoſtes audaciores, tum milites animis eſſent demiſſioribus: jam verò ità σαν ὡς περὶ τῶν χρημάτων μαχούμενοι. Επεὶ δὲ ἑώρα [1] Γογγύλος ὀλίγους μὲν τοὺς Ελληνας, πολλοὺς δὲ τοὺς ἐπικειμένους, ἐξέρχεται καὶ αὐτὸς [2] βίᾳ τῆς μητρὸς, τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἔχων, βουλόμενος [3] συμμετασχεῖν τοῦ ἔργου· συνεβοήθει δὲ καὶ [4] Προκλῆς ἐξ [5] Ελισάρνης καὶ Τευθρανίας, ὁ ἀπὸ Δαμαράτου. [6] Οἱ δὲ περὶ Ξενοφῶντα, ἐπεὶ πάνυ ἤδη ἐπιέζοντο ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ σφενδονῶν, πορευόμενοι κύκλῳ, ὅπως τὰ ὅπλα ἔχοιεν πρὸ τῶν τοξευμάτων, [7] μόλις διαβαίνουσι τὸν [8] Καΐκον ποταμὸν, τετρωμένοι ἐγγὺς οἱ ἡμίσεις. Ενταῦθα καὶ Αγασίας Στυμφάλιος ὁ λοχαγὸς τιτρώσκεται, τὸν πάντα χρόνον μαχόμενος πρὸς τοὺς πολεμίους.

---

[1] Πυρσευόντων,] *Suid.* Πυρσεύει· πῦρ ἐξάπτει. Καὶ πυρσεύουσι τὴν συμφορὰν ἀντὶ τοῦ σημαίνουσι &c. ſumptâ metaphorâ à φρυκτωροῖς, qui in ſpeculis ſublatâ face navigantibus aut errantibus noctu oſtendunt, quò curſum dirigant.

[2] Ὁπλῖται φρουροί, &c.] MS. Eton. exhibet ὁπλῖται Ἀσσύριοι καὶ Ὑρκάνιοι ἱππεῖς &c.

[3] Ἤλαυνον] Vide p. 556. n. 3. A *Leuncl.* conſtruitur id verbi cum βόες καὶ πρόβατα: idémque adeò vertit *abigebant omnia.*

[4] Πλαισίου] Adi p. 240. n. 5.

diſcedebant, ut pro rebus *his* pugnaturi *viderentur*. Cùm autem Gongylus Græcos eſſe paucos videret, multóſque eſſe qui *eos* urgerent, ipſe quoque invitâ matre cum ſuis copiis egreditur, quippe qui vellet unà *cum aliis* facti particeps eſſe: opem ſimul ferebat etiam Procles ex Eliſarne ac Teuthraniâ, qui à Damarato *genus ducebat*. Ii autem qui circa Xenophontem erant, cùm jam ſagittis & fundis valde premerentur, *ſic* iter facientes *ut* in orbem *agmen converterent*, quò haberent arma ſagittis oppoſita, difficulter Caïcum amnem tranſeunt, cùm dimidia propè pars ſaucia eſſet. Ibi tum Agaſias etiam Stymphalius cohortis præfectus vulneratus eſt, qui perpetuò adversùs hoſtes dimicâſſet.

---

[1] Γογγύλος] De quo p. 610.

[2] Βίᾳ τῆς μητρὸς] Vis phraſeos omnino latuit verſionis Angl. auctorem. Sed ſic ſæpè ſcriptores elegantiſſimi. *Thucyd.* l. 1. c. 43. *μήτε ξυμμάχους δέχεσθε βίᾳ ἡμῶν, &c.* Idem l. 1. c. 68. *βίᾳ ἡμῶν εἶχον* — i. e. *invitis nobis*. Similiter *Iſocrat.* in *Hel.* laud. p. 214. edit. *Steph.* — *βίᾳ Θησέως* —

[3] Συμμετασχεῖν] Verbi hujus nulla à Lexicogr. proferuntur exempla: cùm tamen eo uſi fuerint auctores optimi. *Euripid.* Bacc. v. 63. — *συμμετασχήσω χορῶν*. *Lucian.* in *Charidem.* haud ità longè ab init. — *ὥστ' αὐτὸν ἐξ ἀνάγκης συμμετασχεῖν αὐτοῦ &c.*

[4] Προκλῆς, — ὁ ἀπὸ &c.] Suprà pag. 113. — *ἦλθε Προκλῆς, ὁ Τευθρανίας ἄρχων γεγονὼς, ἀπὸ Δαμαράτου τοῦ &c.* ubi vide n. 2. Perperam *Amaſ.* vertit — *à Damaraſo miſſus Procles* &c. Locum etiam malè diſtinxit *Steph.* vet. edit. ſequutus; nimirum ſic — *Προκλῆς ἐξ Ελισάρνης, καὶ Τευθρανίας ὁ ἀπὸ &c.*

[5] Ελισάρνης.] Scribitur & Αλισάρνης. Vide *Diſſertat. Geogr.*

[6] Οἱ δὲ περὶ Ξενοφῶντα] Adi p. 472. n. 5.

[7] Μόλις] Inſpice p. 370. n. 1.

[8] Καΐκον] MS. Eton. dat Καίκηνον: quam lectionem expreſſit *Amaſ.* Tu vide ſis *Diſſertat.* modò adpellatam.

Καὶ διασῴζονται ἀνδράποδα ὡς διακόσια ἔχοντες, καὶ [1] πρόβατα ὅσον θύματα.

Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ θυσάμενος ὁ Ξενοφῶν, ἐξάγει νύκτωρ πᾶν τὸ στράτευμα, ὅπως [2] ὁτιμακροτάτην ἔλθοι τῆς Λυδίας, [3] ὥστε μὴ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι φοβεῖσθαι, ἀλλ' ἀφυλακτεῖν. Ο δ' Ασιδάτης, ἀκούσας ὅτι [4] πάλιν ἐπ' αὐτὸν τεθυμμένος εἴη Ξενοφῶν, [5] καὶ παντὶ τῷ στρατεύματι ἥξει, [6] ἐξαυλίζεται εἰς κώμας ὑπὸ τὸ Παρθενικὸν πόλισμα [7] ἐχούσας. Ενταῦθα οἱ περὶ Ξενοφῶντα συμπεριτυγχάνουσιν αὐτῷ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ γυναῖκα, καὶ παῖδας, καὶ τοὺς ἵππους, καὶ πάντα [8] τὰ ὄντα· καὶ οὕτω [9] τὰ πρότερα ἱερὰ ἀπέβη. Επειτα πάλιν ἀφικνοῦνται εἰς Πέργαμον. Ενταῦθα [10] τὸν θεὸν

Atque *ità* ſalvi tandem evadunt, cùm mancipia haberent ferè ducenta, & pecora *quæ* ad ſacrificia ſatìs *eſſent*.

Poſtero die Xenophon factâ re ſacrâ copias omnes noctu educit, ut quàm longiſſimè progrederetur in Lydiam, adeò ut *hoſtes*, propterea quòd ipſe propè eſſet, metum non haberent, ſed incautè ſe gererent. At Aſidates, cùm audiiſſet Xenophontem iterum *de copiis* adverſùs ipſum *ducendis* exta conſuluiſſe, totóque cum exercitu venturum, *turre relictâ* in vicos caſtra movet ſub oppidum Parthenicum pertingentes. Hîc Xenophon ipſiúſque milites in eum incidunt, & ipſum capiunt, & uxorem, & liberos, & equos, & bona omnia: atque ità priora *quæ portenderant* exta evenerunt. Pergamum deinde rurſus perveniunt. Ibi tum deum

---

[1] *Πρόβατα ὅσον θύματα.*] Sic suprà p. 549. dixit — *παῖδα καὶ ὅσον ἱερεῖα.*

[2] *Οτιμακροτάτην*] Supple *ὁδὸν*, & vide pag. 489. n. 3.

[3] *Ωστε μὴ*] MS. Eton. *ὡς τὸ μὴ &c.*

[4] *Πάλιν ἐπ' αὐτὸν τεθυμμένος*] Plenè ſcripſeris — *πάλιν περὶ τοῦ ἰέναι ἐπ' αὐτὸν τεθυμμένος &c.*

[5] *Καὶ παντὶ τῷ* &c.] Vide p. 591. n. 2.

[6] *Εξαυλίζεται.*] In lexicis fruſtrà quæſiveris: quod & de *συμπεριτυγχάνουσιν*, paulò pòſt occurrente, notandum venit.

[7] *Εχούσας.*] Idem valet *ἔχω* *Herodot.* l. 4. c. 42. *ὡς, ἐπεί τε τὴν διώρυχα ἐπαύσατο ὀρύσσων τὴν ἐκ τοῦ Νείλου ἔχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον*, &c. *Thucyd.* l. 6. c. 62. *ἔσχον ἐς Ἱμέραν &c.*

[8] *Τὰ ὄντα.*] *Phavor.* *Οντα καὶ τὰ ὑπάρχοντα κτήματα, ἤγουν τὰ ἐν περιουσίᾳ κτήματα.*

[9] *Τὰ πρότερα ἱερὰ* &c.] Reſpicit ea, quæ dixerat Agaſias Eleus p. 610. *ὅτι κάλλιστα εἴη τὰ ἱερὰ &c.* Noſter, quod ad phraſin adtinet, ſimiliter K. II. p. 498. — *πῶς ἀποβήσεται τὰ ἐκ τοῦ &c.*

[10] *Τὸν θεὸν [illegible]*] Jovem *ſcil.* Milichium, de quo p. 608. Cæterùm, in MSto Eton.

οὐκ ᾐτιάσατο ὁ Ξενοφῶν· συνέπραττον γὰρ καὶ οἱ Λάκωνες, καὶ οἱ λοχαγοὶ, καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ, καὶ οἱ στρατιῶται, ὥστε ἐξαίρετα λαμβάνειν, καὶ ἵππους, καὶ ζεύγη, καὶ τἄλλα· ὥστε ἱκανὸν εἶναι καὶ ἄλλον ἤδη εὖ ποιεῖν.

[1] Εκ τούτου Θίμβρων παραγενόμενος παρέλαβε τὸ στράτευμα, καὶ συμμίξας τῷ ἄλλῳ Ελληνικῷ ἐπολέμει πρὸς Τισσαφέρνην καὶ Φαρνάβαζον.

Αρχοντες δὲ οἵδε τῆς [2] βασιλέως χώρας, ὅσην ἐπήλθομεν, Λυδίας, [3] Αρτίμας· Φρυγίας, [4] Αρτακάμας· Λυκαονίας καὶ Καππαδοκίας, [5] Μιθραδάτης· Κιλικίας, [6] Συέννεσις· Φοινίκης καὶ Αραβίας, [7] Δέρνης· Συρίας καὶ Ασσυρίας, [8] Βέλεσις· Βαβυλῶνος, [9] Ρω-

Xenophon non culpabat: nam conjunctâ operâ effecêre Lacones, & cohortium præfecti, & duces alii, & milites, ut eximia acciperet, & equos, & juga, & alia *quædam*: adeò ut jam alii etiam benefacere poſſet.

Secundùm hæc cùm veniſſet Thimbron exercitum accepit, & cùm eum reliquis copiis Græcis conjunxiſſet bellum Tiſſapherni & Pharnabazo intulit.

Præſides autem tractûs regis *imperio ſubjecti*, quem peragravimus, hi *erant*, Lydiæ, Artimas; Phrygiæ, Artacamas; Lycaoniæ & Cappadociæ, Mithradates; Ciliciæ, Syenneſis; Phœniciæ & Arabiæ, Dernes; Syriæ & Aſſyriæ, Beleſis; Babylonis, Roparas;

Eton. & edit. vet. deeſt οὐκ ante verbum: in edit. *Steph.* & *Leuncl.* legitur — τὸν θεὸν ἱκετεύοντι — Sed rectè tandem *Leuncl.* veterum librorum lectionem admittendam cenſuit, modò ut verbo recepto particula negandi fuerit præpoſita.

1 Ἐκ τούτου Θίμβρων &c.] De quo vide p. 572. Adde omnino quæ ſcripſit Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. ſub init.

2 Βασιλέως] Vide p. 406. n. 2.

3 Ἀρτίμας·] Ἀρτάμαν quendam Noſter, Phrygiæ magnæ principem, memorat K. Π. pag. 102.

4 Ἀρτακάμας·] Eſt & nomen Satrapæ, quem Phrygiæ magnæ præfecit Cyrus ille magnus, K. Π. p. 638.

5 Μιθραδάτης·] Scribitur etiam Μιθριδάτης. Vide ſuprà p. 168. n. 3. & p. 233, 234.

6 Συέννεσις·] De quo vide p. 18 & ſeq.

7 Δέρνης·] Hic primùm, ni fallor, Noſtro memoratus.

8 Βέλεσις·] Adi p. 40.

9 Ῥωπάρας·] Alibi, quod ſciam, apud Xenophontem non occurrit.

πάρας· Μηδείας, [1] Ἀρβάκας· Φασιανῶν καὶ Ἑσπεριτῶν, [2] Τηρίβαζος· ([3] Καρδοῦχοι δὲ, καὶ [4] Χάλυβες, καὶ [5] Χαλδαῖοι, καὶ [6] Μάκρωνες, καὶ [7] Κόλχοι, καὶ [8] Μοσσύνοικοι, καὶ [9] Κοῖτοι, καὶ [10] Τιβαρηνοὶ, αὐτόνομοι) Παφλαγονίας, [11] Κορύλας· Βιθυνῶν, [12] Φαρνάβαζος· τῶν ἐν Εὐρώπῃ Θρᾳκῶν, [13] Σεύθης.

[14] Ἀριθμὸς συμπάσης τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, σταθμοὶ διακόσιοι δεκαπέντε, παρασάγγαι χίλιοι ἑκατὸν πεντήκοντα, [15] στάδια τρισμύρια τετρακισχίλια, διακόσια πεντήκοντα πέντε. [16] Χρόνου πλῆθος τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, ἐνιαυτὸς καὶ τρεῖς μῆνες.

Mediæ, Arbacas; Phaſianorum & Heſperitarum, Teribazus; (Carduchi verò, & Chalybes, & Chaldæi, & Macrones, & Colchi, & Moſynoeci, & Coeti, & Tibareni ſui juris *erant*) Paphlagoniæ, Corylas: Bithynorum, Pharnabazus; Thracum in Europâ *ſitorum*, Seuthes.

Itineris autem totius adſcendendo & deſcendendo *confecti* menſura *hæc eſt*, caſtra ducena quindena, paraſangæ mille centum quinquaginta, ſtadia triginta quatuor mille, ducena quinquaginta quinque. Temporis ſpatium adſcendendo & deſcendendo *conſumpti*, annus & tres menſes.

---

[1] Ἀρβάκας·] P. 70. ſcribitur Ἀρβάκης.

[2] Τηρίβαζος·] Noſter p. 298. Ὁ δὲ τόπος οὗτος Ἀρμενία ἐκαλεῖτο ἡ πρὸς ἑσπέραν. Unde liquet, per Heſperitas auctorem voluiſſe Armenios occidentales. Ὕπαρχος δ' αὐτῆς (*ſcil.* Ἀρμενίας) ἦν Τηρίβαζος, *&c.*

[3] Καρδοῦχοι,] Vide p. 258.

[4] Χάλυβες,] Vide p. 303, 318, 321, 334.

[5] Χαλδαῖοι,] Vide p. 284.

[6] Μάκρωνες,] Vide p. 340.

[7] Κόλχοι,] Vide p. 343.

[8] Μοσσύνοικοι,] Vide p. 379.

[9] Κοῖτοι,] Scribitur & Κοῖται. Nomen ſuprà non occurrit. Vide *Diſſertat. Geogr.*

[10] Τιβαρηνοὶ,] Vide p. 394.

[11] Κορύλας·] Vide p. 398.

[12] Φαρνάβαζος,] Vide p. 514.

[13] Σεύθης·] Vide p. 515.

[14] Ἀριθμὸς τῆς &c.] Conſule p. 126. n. 2. & p. 395. n. 4. necnon *Diſſert.* ſæpiùs adpellatam.

[15] Στάδια τρισμύρια &c.] MS. Eton. στάδια μύρια *&c.* in quo deeſt etiam διακόσια.

[16] Χρόνου πλῆθος &c.] Adi p. 395. n. 4. & p. 396. n. 2. Conſule *Diſſertat.* operi præmiſſam.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ &c. Quidam libri repræſentant ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Ζ'.

P. 1. lin. 1. *Demetr.* (qui dicitur) *Phaler.* ſect. 19. Τρία δὲ γένη περιόδων ἐστίν, ἱστορική, διαλογική, ῥητορική. Ἱστορικὴ μὲν ἡ μήτε περιηγμένη, μήτ' ἀνειμένη σφόδρα, ἀλλὰ μεταξὺ ἀμφοῖν· ὡς μήτε ῥητορικὴ δόξειεν καὶ ἀπίθανος διὰ τὴν περιαγωγήν, τὸ σεμνόν τε ἔχουσα καὶ ἱστορικὸν ἐκ τῆς ἁπλότητος· οἷον ἡ παίδων· Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος γίνονται, μείζων τοῦ, νεώτερος δὲ Κῦρος. Ἑδραίᾳ γάρ τινι καὶ ἀσφαλεῖ καταλήξει ἔοικεν αὐτῆς ἡ ἀπόθεσις. Adde locum citatum pag. 2. n. 2. *Ariſtid.* T. 2. p. 517. Ὅλως δὲ ὡς ἐχρῆτο τῷ σχηματισμῷ, ὅταν δέῃ καὶ τὰς ἀρχὰς ἐκλαμβάνειν· οἷον, Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος γίνονται παῖδες δύο ἐντεῦθεν &c.

Ibid. l. 3. *Æl. Ariſtid.* T. 2. p. 506. ed. Ox. Λέγω οὖν ὅτι καὶ λέξει ἀνεμφάτῳ χρῆται ὁ ἀφελὴς ἀνήρ, καὶ σχήματι, καὶ ῥυθμῷ· ὥσπερ ἐστὶ καὶ ἐν Ξενοφῶντι· Ἐπειδὴ δὲ ἠσθένει Δαρεῖος, καὶ ὑπώπτευε τοῦ βίου τελευτήν, ἐβούλετό οἱ τὼ παῖδε ἄμφω παρεῖναι· ὁ γὰρ ἦν ὁ ῥυθμὸς, ὅπως ἂν πολιτικοῦ ἀνδρὸς γένοιτο, συναναλαμβανόμενος καὶ συναναληφθεὶς τοῖς νοήμασι. Τὰ δὲ ὀρθοῦντα νοήματα ἀφελέστερα ἐστὶν ἀντὶ τοῦ πλαγιάζειν. Τὸ μὲν γὰρ πλαγιάζειν ἦν, Ἀσθενοῦντι δὲ Δαρείῳ. Κινδυνεύει δὲ ἐγγυτάτω εὐτελείας προσιέναι ἡ ἀφέλεια· διὰ τὸ πλείστοις ὀνόμασιν ἀνεμφάτοις χρῆσθαι· ὡς καὶ Ξενοφῶν, τὸ ἠσθένει ψιλὸν ἦν ὄνομα· διὰ τοῦτο αὐτοῦ παρετάθη καὶ ἐνεδυναμώθη, ἵνα ἐκφύγῃ τὴν εὐτέλειαν· Ἐπειδὴ δὲ ἠσθένει Δαρεῖος, καὶ ὑπώπτευε τελευτὴν τοῦ βίου. Ubi notandum Ἐπειδὴ δὲ &c. apud *Ariſtid.* pro Ἐπεὶ δὲ &c. legi: & pro ὑπώπτευε τελευτὴν τοῦ βίου &c. exſtare ibidem, ὑπώπτευε τοῦ βίου τελευτήν, ἐβούλετό οἱ τὼ παῖδε &c. & ἄμφω pro ἀμφοτέρω. Idem p. 503. ὅτι δέ τι χρηστὸς ἦν ὁ Δαρεῖος καὶ φιλόστοργος, ὥστ' ἐβούλετο τοὺς παῖδας ἀμφοτέρους αὐτῷ παρεῖναι. Ἐπειδὴ δὲ ἠσθένει Δαρεῖος, καὶ ὑπώπτευε τοῦ βίου τελευτήν, ἐβούλετό οἱ τὼ παῖδε ἀμφοτέρω παρεῖναι· τοῦτο χρηστοῦ ἦθος ἐστί· πατρικὸν γάρ ἐστι διαθήκην ἐνδείξασθαι καὶ ἵνα τῆς γνώμης ἡ ἀρετὴ, καὶ τὸ ἦθος ἀφελοῦς ἀνδρὸς —

P. 2. l. 4. *Ariſtid.* ibid. p. 504. Ἦθος πάλιν ἄλλο ἀφελὲς καὶ πανουργευμένον, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀφελέσι λόγοις προσποιεῖται· Ἀναβαίνει οὖν ὁ Κῦρος λαβὼν Τισσαφέρνην, ὡς φίλον· Τί γὰρ δεῖ ἐξαγορεύειν καὶ λέγειν, λαβὼν Τισσαφέρνην τὸν μάλιστ' ἐπιβουλεύοντ' αὐτῷ, ὡς φίλον· τὸ δὲ ἀποπεριγραψάμενον ἐφ' ἑαυτοῦ ἐᾶσαι, τοῦτο ἐστὶ τὸ ἦθος.

Ibid. l. ult. *Ariſtid.* ibid. p. 499. Οὐ δεῖ δὲ οὐδὲν σημαίνεσθαι τὸ ἦθος αὐτὸ καθ' αὐτὸ, ἀλλ' ἐν τοῖς ἀκούουσι καταλείπεσθαι, ἵνα ἀνεπιβούλευτον εἶναι δοκῇ· διὰ τοῦτο οὐδ' ἐπισημαίνεσθαι χρὴ, οὐδὲ τὰ δεινὰ, ὡς δεινά· οὔτε φοβερὰ, ὡς φοβερά· ἀλλ' ἐξαρκεῖ μοι μόνον εἰπεῖν, Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κῦρον πρὸς τὸν ἀδελφόν· ἐξήρκεσε γὰρ αὐτῷ ἐκ τοῦ γένους ἐνδείξασθαι ὁποῖόν ἐστι διαβάλλειν ἀδελφὸν πρὸς ἀδελφόν &c. ibi legenda.

P. 3. l. 4. MS. Eton. ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, &c. Utroque modo rectè dicitur. Vide p. 198. n. 2. & p. 599. n. 3.

Ibid. l. 6, 9, 10. Eadem eſt vis verbi ὑπάρχειν infrà p. 412. ubi vide n. 5. MS. Eton. dat δὴ ἡ μήτηρ &c. *Ariſtid.* T. 2. p. 528. Πολλάκις εὕρηκα ὅτι τὸ κατὰ σύγκρισιν τῆς ἀφελείας ἐστίν· οἷον, ἐφίλει μᾶλλον τὸν Κῦρον, ἢ τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξην· ὡς ἔστι καὶ τοῦτο· ὥσθ' ἑαυτῷ μᾶλλον φίλους εἶναι, ἢ βασιλεῖ. Καὶ τὸ τοῖς ἧττον ἐμφατικοῖς χρῆσθαι ὀνόμασι, καὶ τὰ μικρότερα ἐπὶ τῶν μεγάλων ὀνομάζειν, τοῦ εἴδους τῆς ἀφελείας ἐστίν· ἐν τῇ Ἀναβάσει ἐπὶ τοῦ Κύρου· τῶν τε παρ' ἑαυτῷ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο· ἐπὶ μεγάλου πράγματος ὀνομασίαι μικραί· τὸ γὰρ ἐπιμελεῖσθαι οὐκ ἔστιν ἴδιον ἄλλου τινὸς, ἢ τοῦ μετρίου· καὶ εἴποι ἄν τις οἴκου ἐπιμελεῖσθαι —

Ibid. l. 7. MS. Eton. habet ἀφικνοῖτο &c.

Ibid. l. 10. *Ariſtid.* p. 521. Τὰ εὐκρινῆ τῆς ἀφελείας μᾶλλον εἶναι δοκεῖ· — ἐν τῇ Ἀναβάσει, ὡς πολεμεῖν ἱκανοὶ εἶεν· καὶ τὸ ἑξῆς ἐν τῷ ὁμοίῳ σχήματι, καὶ εὐνοϊκῶς ἔχοιεν αὐτῷ· τὰ δὲ εὐκρινῆ, καθαρὸν ποιεῖ τὸν λόγον.

Ibid. l. ult. MS. Eton. dat ἐπιόντας &c.

P. 4. l. 4. Idem MS. Καὶ γὰρ ἦσαν αἱ Ἰωνικαὶ &c.

Ibid. Scribitur & conjunctim, τοὐρχαῖον, *Thucyd.* l. 4. c. 3. Vidè K. A. p. 235. n. 5. *Ælian.* V. H. l. 14. c. 34. ſeparatim exſtant τὸ ἀρχαῖον.

Ibid. l. 7. MS. Eton. — τοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. pro ἀθροίζειν exhibet συλλέγειν.

P. 5. l. 2. Idem MS. — τὸ μὲν αὐτὸς ἑαυτὸν &c.

Ibid. l. 7. Vide notata ad p. 4. l. 4.

Ibid. l. 9. *Ariſtid.* T. 2. p. 528. Ὁρᾷ δὲ κἀκεῖνο, ὅτι ἐν τοῖς ἀφελέσι λόγοις, κἂν ᾖ τὰ μὲν μείζω καὶ ἐντιμότερα τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ἐλάττω, ἀεὶ πρότερον τὰ ἐλάττω τεθῆναι εἰώθασιν· ὡς καὶ ἐνταῦθα· μεγάλα ὄντα καὶ ἔνδοξα, τοσαῦτα χρήματα Κῦρον δοῦναι τοῦ Κλεάρχου· ὁ δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦτο εὐθέως ἦλθεν, ἀλλὰ πρότερον τὸ τῆς γνώμης εἶπεν· ἠγάσθη τε αὐτόν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους δαρεικούς· ἡ δὲ ἀρχή· Κλέαρχος ἦν Λακεδαιμόνιος φυγάς· τούτῳ συγγενόμενος ὁ Κῦρος· ἔχει τινὰ θαυμασίαν τὸ ὄνομα ἤθους διάθεσιν, τὸ μὴ εἰπεῖν τούτῳ ἀγασθεὶς ὁ Κῦρος, ἢ τοῦτον ἡγησάμενος πολλοῦ ἄξιον ὄντα, καὶ στρατηγικώτατον· ἀλλ᾽ ἁπλῶς, τούτῳ συγγενόμενος· καὶ τὸ ἑξῆς δὲ τὸ ἑπόμενον αὐτῷ, ὡς ἂν μάλιστα τὸ ἦθος φανείη, οὕτως ἔχει· ἠγάσθη τε αὐτόν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους δαρεικούς.

P. 6. l. 4. MS. Eton. καὶ αὐτοῖ αὐτὸν &c.

P. 7. l. 2. Idem MS. Βυζάντιον, ξένον ὄντα &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. — Πισίδας βουλόμενον &c.

Ibid. lin. antepenult. *Ariſtid.* T. 2. p. 530. Χρῶνται δὲ οἱ ἀφελεῖς καὶ τὸ ἐνταῦθα πολλάκις· καὶ γὰρ τόπου καὶ χρόνου σημαντικόν ἐστι.

P. 8. l. 2. MS. Eton. dat παρεσκεύαζε &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. — ἦσαν &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. στρατεύειν &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. παρῆσαν ὡς &c.

P. 9. l. 3. Idem MS. ὡς τριακοσίους μὲν ὁπλίτας, τριακοσίους δὲ πελταστὰς ἔχων παρεγένετο.

Ibid. lin. ult. *Ariſtid.* T. 2. p. 511. Κάλλη δὲ συγκαταλαμβάνει ὁ λόγος ὁ ἀφελὴς καὶ ἐν τόποις, ἂν οὕτω τύχῃ, καὶ ἐξ ἄλλων τῶν παρακολουθούντων· οἷον, ὅταν πόλιν λέγῃ μεγάλην καὶ εὐδαίμονα· ὅταν ποταμὸν ἢ ὅθεν ῥεῖ, ἢ ὅσον τὸ εὖρος, ἀεὶ τὰ τοιαῦτα κάλλος προστίθησι τοῦ λόγου.

P. 10. l. 3. Lege modò adlata *Ariſtidis* verba. In MS. Eton. legitur Κολοσσαῖς. & lin. 4. ἧκε &c.

Ibid. lin. ult. *Ariſtid.* p. 526. Εἰργασμένου δὲ λόγου ἐστί, τὸ παρατεθῆναι τὰ ἐκ τῶν τόπων ποῦ καὶ τινος πλησίον· καὶ ὁποῖον, ὡς ἐν Ἀναβάσει ἔχει τῇ Κύρου· Ἔστι δὲ καὶ μεγάλου βασιλέως βασίλεια &c. ibi legenda.

P. 12. lin. 1 & ſeq. *Ariſtid.* p. 527. Καὶ τὸ δέρμα ἄλλος μὲν ἂν εἶπεν ὅτι κρέμαται· ἀλλὰ πάλιν παρασκευῆς· οὗτος δὲ καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄντρῳ, ὅθεν αἱ πηγαί· εἶτα, ὡς ἀναγκαῖον καὶ ἐπεξεργαζόμενον· διὰ τί δὲ ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας; Ὅρα δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὴν ἐγκράτειαν τῶν ἀρχαίων· οὐ γὰρ εἶπεν τὸ πάθημα διὸ (forſan τοῦτο) τοὔνομα προσέθηκε τὸ τοῦ Μαρσύου τῷ ποταμῷ, ἢ τὴν συμφορὰν (forſ. ἡ συμφορὰ) τοῦ αὐλητοῦ· οὐδὲν γὰρ τούτων Ξενοφῶν ποιεῖ· ἀλλ᾽ ἀρκεῖ αὐτῷ τοσοῦτον μόνον· διὰ δὲ τοῦτο ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας. Εἶτα ἄλλη ἀρχὴ ἐξ ἐνδόξου· Ἐνταῦθα Ξέρξης, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ, ἀπεχώρει· ὅρα καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐγκράτειαν· οὔτε γὰρ Σαλαμῖνος ἐμνήσθη· οὔτε στόλος· καὶ πλῆθος πεζῶν καὶ τριήρων· οὐδὲ ὅπως ἡττήθη· οὐδὲ ὅπως ἔφυγεν· οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν τοιούτων ὄντων προσιόντων Ξέρξῃ· ἀλλὰ ψιλόν· ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος· μεμνήσθωμεν οὖν ὅπως οἱ ἀρχαῖοι ἐπεξήρχοντο, καὶ ὅση ἐν τούτοις ἐγκράτεια.

Ibid. l. 2. MS. Eton. pro καλεῖται dat λέγεται.

Ibid. l. 7. Idem MS. Θρᾷκας ὀκτακοσίους, καὶ Σοφαίνετος ὁπλίτας ἔχων Ἀρκάδας χιλίους. Καὶ ἐνταῦθα Κῦρος ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν ἐν τῷ παραδείσῳ· καὶ ἐγένοντο οἱ Ἕλληνες ὁπλῖται μὲν μύριοι καὶ χίλιοι, πελτασταὶ δὲ πεντακόσιοι, γυμνῆτες δὲ πεντακόσιοι, Κρῆτες δὲ διακόσιοι, Θρᾷκες ὀκτακόσιοι σύμπαντες, ἀριθμὸς μύριοι τρισχίλιοι οἱ σύμπαντες, ὁπλῖται μὲν μύριοι χίλιοι, πελτασταὶ δ᾽ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους. Ἐνταῦθα &c.

Ibid. l. 10. Conſer p. 372. n. 6.

P. 13. l. 5. MS. Eton. πρὸς τῇ Μυσίᾳ &c.

Ibid. l. penult. & ſeq. *Leuncl.* vertit — *ad*- [illegible], *non niſi ſpe propoſitâ conſolabatur*: minùs rectè; cùm διάγειν nequaquam ſonet *conſolari*. Quod cùm animadvertiſſet vir doctiſſ. *G. D' Arnaud*, Specim. Obſerv. Crit. c. 31. id verbi *ducere, fallere*, hic loci ſignificare cenſuit; necnon apud *Theocr.* εἰδύλ. ια'. At (ποιμὴν ἔρωτα) ῥᾷον δὲ διᾶγ' ἢ &c. rectè expoſuit Scholiaſtes per εὐχερέστερον δὲ διέζη: atque adeò locus vertendus eſt, non *meliùs verò eum fallebat* &c. ſed *faciliùs* ſeu *commodiùs vitam agebat* &c. Similiter *Thom. Mag.* Διάγω, διαζῶ. Porrò, notionem *fallendi* verbo huic *Philoſtratum* ſæpiùs tribuiſſe, ejúſque loca quædam adnotâſſe Clar. *Salmaſium* ad Hiſt. Aug. Script. ſcribit Clar. *D' Arnaud.* Verba *Philoſtrati*, quæ voluit vir doctus, reperiuntur *de Vit. Sophiſt.* lib. 1. p. 490. edit. *Olear.* — καὶ διῆγε τὰς βασιλείους φροντίδας, i. e. *Oleario* interprete, *publicíſque curis intervalla dabat*: Salmaſio autem, ad *Spartian.* de Adriano p. 149. is dicitur διάγειν φροντίδας, qui animum remittit, & à curis ſegregat. Mox *Philoſtrat.* loco cit. ξυμπίνοντας γὰρ αὐτοὺς διῆγεν, i. e. eodem *Olear.* interprete, *compotantes enim eos recreabat*. Utrobique, Salmaſio judice, διάγειν eſt quod Latini dicunt *avocare*, ſeu *oblectare*, *paſcere*. Adpoſitè magìs deinde Clar. *D' Arnaud* citat Etymol. m. auctoris verba hæc, Διάγειν, παρέλκειν, ἐξαπατᾶν: additque non abhorrere ab hâc verbi διάγειν ſignificatione Latinum *ducere*, cùm pro *fallere* ponitur. Ipſe verò διάγειν, notionem hanc, (quod pace viri, cujus diligentiam & acumen aliàs mirari ſoleo, dixerim) hoc utique loco, ferre non poſſe puto. Vertendum

dum rectiùs videtur, ſi à verſione receptâ ſit diſcedendum, — *ſpe propoſitâ* rem *trahebat*. Similiter *Thucydid.* interpres l. 1. c. 90. — διῆγε, καὶ προφασίζετο, i. e. *rem trahebat*, & *ſpecioſas cauſas fingebat*. Thom. Magiſt. Διάγω καὶ τὸ βραδύνω. At mihi quidem ſatis adhuc placet loci verſio, quam Græcis ſubjiciendam curavi: atque adeò hic διῆγε notionem *perſeverantiæ*, haud aliter atque ſolet διατελεῖν cum participio junctum, habere, & phraſis ἐλπίδας λέγων διῆγε, exponi poſſe ἐλπίδας ἀεὶ ὑπέτεινε, videtur. Similiter id adhibuit Noſter K. Π. p. 380. ἐν τῷ ἀσφαλεστάτῳ σκηνοῦν διῆγε, &c.

Ibid. Præpoſitio πρὸς cum caſu ſecundo juncta *officium* denotat, ſeu quod ad aliquem pertinet. *Ariſtoph.* Plut. v. 355. Πρὸς ἀνδρὸς &c. Schol. Η πρὸς ἐνταῦθα οὔτε παραστατική ἐστιν, ὡς οἴονταί τινες· οὔτε ἀντὶ τῆς ὑπὸ κεῖται· ἀλλὰ τὸ πρέπον σημαίνει. Sic & *Phavor.*

P. 14. l. 1. MS. Eton. ἀποδῦναι: & lin. 2. Σαννίσιος.

Ibid. l. 2 & ſeq. *Ariſtid.* T. 2. p. 525 & ſeq. Περὶ τῶν ἀφανῶν πολλάκις εἶπον ὅτι ἰδίως ἐξ ἀρχῆς λέγουσι. Ἁρμόζει δὲ τοῦτο καὶ τοῦ ἀφελοῦς λόγου εἶδος, καὶ ἐλέγετο Κύρῳ δοῦναι χρήματα πολλά. Ἐλέγετο δὲ *ſcil.* Κῦρον καὶ συγγίνεσθαι &c. uti mox infrà, lin. 5. ubi MS. Eton. dat καὶ συγγενέσθαι Κῦρον τῇ &c.

Ibid. l. antepenult. *Ariſtid.* p. 525. Τοῦ δὲ ἀρχαιοτέρου τρόπου, ἀποτείνεσθαι μιᾷ διεξόδῳ τοῦ λόγου, τὸ πᾶν διεξελθεῖν· Ἐνταῦθα ἦν παρὰ τὴν ὁδὸν κρήνη, ἡ Μίδου καλουμένη, τοῦ Φρυγῶν βασιλέως, ἐφ' ᾗ λέγεται Μίδας τὸν σάτυρον θηρᾶσαι· καὶ τρόπος πῶς· οἴνῳ κεράσας αὐτόν· (repone αὐτήν.) ἀπὸ μιᾶς γὰρ ἀρχῆς εἰς ἓν τέλος συμπεπέρασται ὁ λόγος. Καὶ ἔστι τοῦτο τοῦ Ξενοφῶντος τύπου.

P. 15. l. 4. MS. Eton. αὐτῇ.

P. 16. l. 1. Idem MS. Φοινίκης.

Ibid. l. 2. Lectionem receptam, ſcil. ἐκπεπληγμένας, confirmat quod ſequitur lin. penult. Η δὲ Κίλισσα ἰδοῦσα τὴν λαμπρότητα &c. Sic *Steph.*

Ibid. l. 3. Forſ. reſcribendum περὶ τῆς φάλαγγος παίσας, — Sic de Artaxerxe *Diodor. Sic.* l. 14. p. 253. περὶ μὲν τῆς φάλαγγος παίσας ἔστησεν ἅρματα &c. Et *Arrian.* de exped. Alex. l. 5. c. 15. ὡς περὶ παίσας τε τῆς φάλαγγος &c.

Ibid l. 6. Vocibus καὶ ἐπεὶ &c. præpoſitam figuram dele & conſule p. 234. n. 5.

P. 17. l. 5. MS. Eton. & edit. *Flor.* habent διελαύνει.

Ibid. l. 9. In MSto Eton. deſunt Μένωνα τὸν Θετταλόν. Idem lin. penult. ἐν ᾧ Κῦρος &c. Confer p. 211. n. 3.

Ibid. l. ult. n. 2. Adde Illuſtr. *Spanhem.* Numiſm. T. 1. p. 456. Cæterùm, in Theſ. *Steph.* & *Conſtant.* non reperitur φοινικιστής.

P. 18. l. 4 & ſeq. MS. Eton. Ἐλέγετο δὲ Συέννεσις εἶναι ἐπὶ τῶν ἄκρων φυλάττων τὴν &c.

Ibid. l. antepenult. & ſeq. MS. Eton. ἤσθετο ὅτι τὸ Μένωνος στράτευμα ἐν Κιλικίᾳ ἦν εἴσω &c.

Ibid. l. ult. *Demetrius* (qui dicitur) *Phaler.* Περὶ Ἑρμην. ſect. 204. Συντομώτερον δὲ παράδειγμα πλαγίας λέξεως, καὶ διὰ τοῦτο ἀσαφῶς, τὸ παρὰ Ξενοφῶντι, οἷον, καὶ ὅτι τριήρεις ἤκουε περιπλεούσας ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν, Τάμων ἔχοντα τὰς Λακεδαιμονίων καὶ αὐτοῦ Κύρου· τοῦτο γὰρ ἐξ εὐθείας μὲν οὕτω πως λέγοιτο, Τριήρεις προσδοκῶνται εἰς Κιλικίαν πολλαὶ μὲν Λακεδαιμονίων, πολλαὶ δὲ Περσίδες, Κύρῳ ναυπηγηθεῖσαι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ· ἔπλεον δ' ἀπὸ Ἰωνίας· ναύαρχος δ' αὐτοῖς ἐπεστάτει Τάμως Αἰγύπτιος. Μακρότερον μὲν οὕτως ἐγένετο ἴσως, σαφέστερον δέ.

P. 19. l. 1. MS. Eton. Κῦρος δ' οὖν &c.

Ibid. l. 4. Ab eodem MSto καλὸν abeſt. Idem pro ἔμπλεων dat σύμπλεων.

Ibid. l. 5. *Harpocrat.* Μελίνη, — ὄσπριόν ἐστι σπέρμα, καὶ ἀρσενικῶς λέγουσι· θηλυκῶς δὲ Σοφοκλῆς — καὶ Ἡρόδοτος — Ξενοφῶν Ἀναβάσεως πρώτῳ, καὶ σῖτον καὶ μελίνην. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ, Πολλοὶ δὲ σήσαμον καὶ μέλινον, καὶ ἐν ἕκτῃ, καὶ ὄσπρια πάντα καὶ μελίνη.

P. 20. l. 4. n. 1. Haud ità diſſimilis eſt locutio *Thucyd.* l. 1. c. 87. ἀναστήτω εἰς ἐκεῖνο τὸ χωρίον, i. e. *ſurgat & diſcedat* &c.

P. 21. l. 2. MS. Eton. ἦσαν δ' οὖν &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. μετεπέμπετο τοὺς Ταρσοὺς &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. παρὰ βασιλεῖ &c.

P. 22. l. 1. Idem MS. ἀφαρπάζεσθαι &c.

Ibid. l. penult. In eodem MSto deeſt particula negativa.

P. 23. l. 8. Idem MS. ἐς τὴν Θρᾴκην &c.

P. 24. l. 7. In MSto Eton. deſunt οὐδὲ ἕπεσθαι.

Ibid. l. 9. MS. Eton. — ὑμῖν οἶμαι εἶναι τίμιος, ὅπου ἂν ὦ· ὑμῶν δ' ἔρημος ὢν οὐκ ἱκανὸς οἶμαι εἶναι &c.

P. 25. l. 8. Idem MS. τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ &c.

Ibid. l. ult. Vide *Dionyſ. Hal.* de arte Rhet. c. 12. Ibid. MS. Eton. habet δῆλον ὅτι &c.

P. 26. l. 1. Idem MS. ὑμέτερα — ὑμεῖς &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἐψευσμένος αὐτοῦ &c.

Ibid. l. antepenult. Idem MS. Καὶ ἕως γε μένομεν &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐστιν ἤδη &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἄπιμεν &c.

P. 27. l. 2. Idem MS. ἀνὴρ πολλῶν μὲν &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. πεισθῆναι &c.

Ibid. l. 7. Vide *Stephan.* animadv. in libr. de dial. p. 52.

P. 28. l. antepen. MS. Eton. ἀπιέναι &c.

P. 29. l. 2. Idem MS. ἀνηρπακότας &c.

P. 30. l. 3. In MSto Eton. deest τι.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἀλλ' ᾧ &c.

Ibid. l. ult. MS. Eton. & edit. *Ald.* & *Flor.* λαθεῖν &c.

P. 31. l. 4. MS. Eton. χρῆσθαι· καὶ ἐὰν μὲν ἡ πρᾶξις ᾖ &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἕπεσθαι &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἀπιέναι· οὕτω γὰρ ἑπόμενοι φίλοι &c. omiſſis καὶ & ἄν.

P. 32. l. 3. In MSto eodem δὲ deeſt.

Ibid. l. 10. Idem MS. ἀγγέλλουσι &c.

Ibid. l. 11. Idem MS. ἄγει &c.

P. 34. l. 2. Idem MS. ἔμεινεν &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἐπ' αὐταῖς &c.

Ibid. l. 6. In eodem MSto ἐπίῤῥεις deeſt.

Ibid. l. antepen. Vide *Ariſtid.* T. 1. p. 440. edit. *Oxon.*

Ibid. n. 2. Adde *Ariſtid.* T. 2. p. 511.

P. 35. l. 2. MS. Eton. παρὰ Κύρῳ — συνεστρατεύσατο &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ποταμός ὄνομα, εὖρος τούτου &c.

Ibid. l. ult. Vide *Pindar.* Ολ. ϛ'. v. 110.

P. 36. l. 4. MS. Eton. περιέλθοιεν, ἃ φυλάττοιεν &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἥκουσι &c.

P. 37. l. 4. Idem MS. & edit. *Flor.* ὡς μέντοι πλείστοις ἐδόκουν, &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. παρὰ Κλεάρχου &c.

Ibid. l. penult. In eodem MSto deſunt οὖν & ὁ.

Ibid. l. ult. Idem MS. διώκει &c.

P. 38. l. 4. Pro οὐδὲ repone οὔτε ex MSto Eton. edit. *Ald.* & *Flor.*

P. 39. l. 7. MS. Eton. edit. *Ald.* & *Flor.* ἀκούοντες &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. καὶ μετὰ ταῦτα &c.

P. 40. l. penult. in Verſ. pro *præfuerat* lege *præfuit*; & confer p. 113. n. 3.

P. 41. l. 9. In MSto Eton. deeſt ἔπεσθαι.

Ibid. l. penult. καὶ in MSto eodem deeſt.

P. 42. l. 1. MS. Eton. ἴασιν, &c.

Ibid. l. 2. Adde *Diodor. Sic.* l. 14. p. 252.

P. 44. l. 2. MS. Eton. διαβαίνοντες, &c.

Ibid. l. 3. à MSto eod. abeſt ἤδη.

Ibid. l. 6. n. 2. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.*

Ibid. l. penult. MS. Eton. λέγοντι &c.

P. 45. n. 1. Lege *Arrian.* de exped. Alex. l. 1. c. 27.

P. 46. l. 1. MS. Eton. Θηρία δὲ παντοῖα, πλεῖστοι μὲν ὄνοι ἄγριοι, πολλοὶ δὲ στρουθοὶ &c.

Ibid. n. 4. *Phavor.* Οτίδος, τοῦ ὀρνέου· ὁ δὲ Αριστοτέλης ὠτίδα, διὰ τοῦ ω μεγάλου, γράφει. Ξενοφῶν δὲ, ἐν τῇ πρώτῃ Κύρου Αναβάσεως, ὀτίδα, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

P. 47. l. 1. MS. Eton. τῶν ἵππων &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. πλησιάζοιεν οἱ ἵπποι, ταυτὸν ἐποίουν· καὶ αὖθις &c.

Ibid. l. 3. *Demetr. Phal.* Περὶ Ερμην. ſect. 93. Ονομα δ' ἀντὶ λόγου τίθεται, οἷον ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν, ὅτι οὐκ ἦν λαβεῖν ὄνον ἄγριον, εἰ μὴ οἱ ἱππεῖς διαστάντες θηρῷεν διαδεχόμενοι· ὀνόματι, οἷον, ὅτι οἱ μὲν ὄπισθεν ἐδίωκον, οἱ δ' ἀπήντων, ὑπελαύνοντες ἔμπροσθεν, ὥστε τ' ὄναγρον ἐν μέσῳ ἀπολαμβάνεσθαι.

Ibid. l. penult. MS. Eton. φεύγουσι &c.

P. 48. l. 2. Idem MS. πέτονται &c.

P. 49. l. 2. Idem MS. ἐπεπόρευτο, omiſſis τὸ στράτευμα.

P. 51. l. penult. Idem. MS. συνεπισπεύσειν &c.

P. 52. l. 4. Idem MS. περὶ τοῖς τραχήλοις, καὶ ψέλλια περὶ ταῖς χερσίν.

Ibid. l. 7. Idem MS. — ἦν ὁ Κῦρος ὡς σπεύδων &c.

P. 53. l. 3. Idem MS. τοῖς δὲ μήκεσι &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. Εὐφράτου ποταμοῦ, &c.

P. 55. l. antepen. *Suid.* in v. Παραγγέλλοντες καὶ Ξενοφῶν. Ο δὲ καταφεύγει εἰς τὸ αὑτοῦ στράτευμα, καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα. Cl. *Kuſterum* latuit hic locus Xenoph.

Ibid. l. ult. Lege quæ ad *C. Nep.* Chabr. c. 1. n. 6. ſcripſit *Loccen.*

P. 56. l. antepen. In edit. etiam *Flor.* deſunt τοῦ στρατεύματος.

Ibid. l. penult. MS. Eton. ὕστερος &c.

Ibid. Idem MS. habet πλείω τῶν ὁπλιτῶν.

P. 57. l. 1. In eod. MS. edit *Ald.* & *Flor.* deeſt αὐτοῦ.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἐλαιῶν τὰ πολλὰ &c.

P. 58. l. penult. Idem MS. ἴχνια ποδῶν ἵππων &c.

P. 59. l. 1. Idem MS. Ορόντης &c.

P. 60. l. 6. Idem. MS. Κύρῳ δίδωσιν.

P. 61. l. 1. Idem MS. ἐπήγγειλε &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. δίκαιον εἶν &c. *Phavorin.* λαμβάνεται ἡ αἰτιατικὴ Πρὸς καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνώπιον. *Moſchopul.* p. 25. Η αὐτὴ — καὶ ὅτι ἀντὶ ἐνώπιον καὶ ἔμπροσθεν λαμβάνεται.

P. 62. n. 2. MS. Eton. dat μεταμέλοι τί σοι &c.

P. 63. l. 5. Idem MS. ἂν ἄδικος γενέσθαι τοῦ &c.

P. 64. n. 4. Similis exſtat phraſis apud *Lucian.* dial. mort. in quem includuntur Alexander, Hannib. &c. ferè med. — συλλαμβανόντων ἐπὶ θανάτῳ. quæ peſſimè vertuntur — *interficientibus opem tulit*: cùm ſonent, *comprehendit ut ad mortem ducerentur*. MS. Eton. perperam hic exhibet ἐπὶ θάνατον.

Ibid. l. penult. Idem MS. Αρταπάτου ἀκινάκῃ ἐσφάχθαι &c.

P. 65. l. ult. Idem MS. συνεβουλεύετο &c.

Ibid. n. 2. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.* quippe in priori reperitur αὐτοὺς &c.

P. 66. l. antepenult. MS. Eton. Ὅπως καὶ αἰδῶνται &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἀγῶνα, ὑμᾶς εἰδὼς διδάξων.

P. 67. l. 3. In MSto Eton. desunt ἐγὼ ὑμῶν.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἤλαξ &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. dat μεμνῆσθαί σε φασίν.

P. 69. l. 5. In eodem MSto deest ἐγώ.

Ibid. l. penult. Adi *J. Frontin.* Strateg. l. 4. c. 2.

P. 71. l. ult. Edit. *Ald.* & *Flor.* Πίγρητος &c.

P. 72. l. 2. MS. Eton. παραλείπωσι &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. Ταύτῃ μὲν δὴ &c.

P. 73. lin. antepen. Idem MS. σὺ τοιούτης ἐν μαχαίτῃ τοῖς &c.

P. 74. l. 4. Idem MS. edit. *Ald.* & *Flor.* ἠμελημένος &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. Παστηγύας : edit. *Flor.* Παγύας.

P. 75. l. 1. Idem MS. ἀνακεχύτος &c.

Ibid. l. 6. Ab eod. MSto abest Καὶ ante Κῦρος.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἀπὸ τοῦ — εἰσίδοντι, &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. οἷς τοῖς &c.

Ibid. l. ult. Vide *Agesil.* p. 34. n. 8.

P. 76. l. antepen. MS. Eton. Ἀρμενίοις &c.

Ibid. l. penult. & ſeq. Idem MS. ἱππεῖς τούτῳ ὄντων ἑξακοσίους &c.

P. 77. n. 2. Adde *Spanhem.* Numiſm. T. 1. p. 183.

P. 78. n. 4. De ſplendore armorum vide quæ ſcripſit *Gebb.* ad *C. Nep.* in Ageſil. c. 3. p. 428. & auctores à Clar. *Staveren* ibi laudatos.

Ibid. l. antepen. Reſpice *Addenda* p. 75. l. ult.

Ibid. n. 5. Confer p. 383. n. 1.

P. 79. l. penult. MS. Eton. ὡς διαμαχόμενοι ὅτῳ ἐντυγχάνοιμεν.

Ibid. n. 4. Scribe Ὑπὸ &c.

P. 80. l. 2. MS Eton. ἀνίχναξ &c.

Ibid. n. 3. Similiter *Arrian* de expedit. Alex. l. 1. c. 16. ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς, ὡς ἐνῆσαν, τῇ &c.

Ibid. n. 4. Scribe καιρῷ.

P. 81. l. 1. MS. Eton. μίαν τοῦ ἑαυτοῦ &c.

Ibid. n. 1. Similiter *Cicero* ad Famil. l. 15. ep. 10. *Quum id accidit, quod mihi maximè fuit optatum, ut omnium Marcellorum, Marcellinorum etiam, (mirificus enim generis ac nominis veſtri fuit erga me ſemper animus) quum ergo* &c.

Ibid. l. penult. MS. Eton. ἀπήϊσαν

Ibid. l. ult. & p. ſeq. Idem MS. προσθῶνται ἐντιμοτέρους ἀπολείπων, εἰς τοὺς πολεμίους καὶ τοὺς φίλους. Ἰδὼν &c.

P. 82. l. 4. Idem MS. ἐπείλειν ὅτι &c.

Ibid. n. 4. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.*

P. 83. l. 3. MS. Eton. διηχέτην &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. συνήρχοντο &c.

Ibid. n. 3. Adde *Æſchyl.* in Perſ. v. 90. & doctiſ. *Stanl.* ad loc. p. 760.

P. 84. l. 3. MS. Eton. ἀφικνεῖσθαι &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto τοῖς ἵπποις deſunt.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐφέροντο &c. Confer. *Ageſil.* p. 76. n. 2.

P. 85. l. 1. Idem MS. διώσαντο.

P. 86. l. 1. Voces ὡς βασιλεὺς in MSto Eton. non comparent.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἴχε &c.

P. 87. n. 1. Pro *Ald.* lege *Flor.* Prior utique dat οὐδὲ τοῖς &c.

P. 88. l. 1. Lege Κ. Π. p. 484. n. 3.

Ibid. l. ult. MS. Eton. ἐμπείρων, &c.

P. 89. l. 1. Idem MS. ἀπέθνησκον, &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. συζευγνύειν &c.

P. 90. l. 4. Idem MS. τὸ ἀρχαῖον &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. καὶ σὺν τοῖς λοιποῖς πυρσοῖς, &c.

P. 91. l. 1. Idem MS. ἐπὶ τοῖς &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. αἰδημονέστατος μὲν &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. τῶν ἡλικιωτῶν &c.

P. 92. l. ult. Idem MS. μεγαλοφρονέστατον ἐποίησεν omiſſo εἶναι.

P. 93. l. 1. Edit. *Leuncl.* περιελήφθη &c.

Ibid. l. 4. MS. Eton. ἐπίδειξιν &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. edit. *Ald.* & *Flor.* συνῳδοῖτο, &c.

P. 94. l. 2. Idem MS. ἐπεδείκνυτο, &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. εἴ τίς τι &c.

P. 95. l. 5. In eod. MSto τοῦ ante Κύρου deeſt.

Ibid. l. 6. Idem MS. συγχωροίη.

Ibid. l. antepen. Idem MS. Πισίδας &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. χώρας, ἵππους δὲ τῇ &c.

P. 97. n. 4. Pro p. 32. lege 36.

P. 98. l. 1. MS. Eton. ἀεὶ πλείω &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἀποκρυπτομένην &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. κοίνοις &c.

P. 99. l. 5. Idem MS. πάντα δὲ πάντων δὴ μάλιστα.

Ibid. l. 6. Idem MS. αὐτὸς τοὺς τρόπους &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. προσμίξωσι, &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. νομίζειν.

P. 100. l. 1. Idem MS. θαυμασιώτερον, &c.

Ibid. l. 3. Vox ἀχαρίς reperitur etiam *Hiſt. Gr.* l. 2. eam tamen *Stephanus* raram in oratione ſolutâ pronuntiat; & *Conſtant.* ſine auctore repræſentat. Vide ſis *Ageſil* p. 15. n. 5.

Ibid. l. 4. MS. Eton. οἶνον &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. τοῦτον ἐν &c.

P. 101. n. 3. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.* In illâ utique reperitur αὐτάνιος παίη &c.

P. 103. l. 7. MS. Eton. *Κύρειον* &c. Tu vide ſis p. 212. n. 2.

P. 104. l. 4. Idem MS. *ἁρπαζόντων* &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. pro *ἀπέθανον* dat *ἀπεφύγοντο·* omiſſis *ἐν μέσῳ ἔφυγόν γε*.

Ibid. l. antepen. Idem MS. *ἄλλως ὁπόσοι* &c.

P. 105. l. 1 & ſeq. Confer. *Thucyd.* lib. 1. c. 54.

Ibid. l. 2. MS. Eton. *Επεὶ δὲ ὡς ᾔσθοντο* &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. *σὺν τῷ στρατεύματι* &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. poſt *ἤθροιζε* exhibet *οἴχονταί τε* &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. nec non edit. *Ald.* & *Flor.* *πέμπουσί τινας*, &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. *Εν τούτῳ καὶ βασιλέως* &c.

P. 106. l. 1. Idem MS. *σημήναντες παρεσκευάζοντο* &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. *κατὰ τοὺς Ελληνας* &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. necnon edit. *Ald.* & *Flor.* *ἀλλὰ ὕλαιον παρὰ τὸν ποταμόν*, &c.

Ibid. l. antepen. *Amaſæus* legit *Μεγαλοπολίτης*.

Ibid. l. penult. MS. Eton. poſt *ἀπηλλάγη* repræſentat *πάλιν μὲν οὖν ἀνεστρέφε*.

Ibid. n. 2. *Adde*, Similiter voculas *eâ*, *quâ* uſurpant Latini. Vide ſis Cl. *Cort.* ad *Salluſt.* Jugurth. c. 38. n. 6.

P. 107. l. antepen. MS. Eton. *ἀντίον τὴν* &c.

P. 108. l. 2. Idem MS. pro *ἔφευγον* dat *ᾤχοντο*.

P. 109. l. 7. Idem MS. *κυπτόντα* &c.

P. 110. n. 3. *Adde*, Sic & *Iſocrat.* in Panegyr. p. 70. edit. *Steph.* *Αγησίλαος δὲ τῷ Κύρου στρατοπέδῳ χρώμενος* &c.

P. 112. l. 1. MS. Eton. *Ως μὲν ὁπότε ἠθροίσθη* &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* *Ως μὲν ἠθροίσθη* &c.

P. 113. l. 3. Idem MS. *ὁ Τισσαφέρνης ἄρχων* &c.

P. 114. n. 3. Poſt *Ald.* adde & *Flor.*

Ibid. l. antepen. MS. Eton. *ἡμεῖς νικῶμέν τε* &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. *εἰς βασιλέα*.

P. 115. l. 1 & 2. Idem MS. *κωλῦσαι αὐτόν*.

Ibid. l. 2. Idem MS. *τῆς γὰρ μάχης* &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto deeſt artic. ante *Μένων*.

Ibid. l. 5. Idem MS. *ἀξιούμενοι*.

Ibid. l. 6 Idem MS. *σῖτον καὶ ποτόν*.

Ibid. l. ult. Confer. p. 78. n. 6.

P. 116. l. antepen. & penult. MS. Eton. *ἀμφὶ τὰς σφάξεις τε καὶ ἐκλαμψίας*. Edit. *Flor.* etiam habet *σφάξεις*.

Ibid. l. penult. Idem MS. *συνεπελθόντες τε καὶ* &c.

P. 117. l. 4. Conſule *Polyæn.* lib. 2. c. 2. ect. 2.

Ibid. l. 10. MS. Eton. *παρενθεῖναι*.

Ibid. l. ult. Idem MS. *καὶ ἐκ λαῶν* &c.

P. 118. l. 3. Idem MS. *ἀπέκτεινε*. Ibid. dele punctum poſt *ἐστίν*, & conſule p. 143. n. 2.

Ibid. l. 4. Idem MS. *ἑαυτοῦ*: ſimiliter l. 5.

Ibid. n. 1. Conſule Cl. *Clarke* ad *Homer.* Il. κ'. v. 359.

Ibid. l. 9. MS. Eton. *Θεόπομπος Αθηναῖος* &c.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto deeſt *Καὶ* ante *ὅπλα*.

Ibid. l. ult. Idem MS. *ὑμῖν* &c.

P. 119. l. 4. Idem MS. *ἄγγελοι*.

Ibid. l. antepen. Idem MS. *ἐγένοντο*, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. *γένοιντο*, &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. *φίλοι χρηστοὶ* &c.

P. 120. l. 6. Idem MS. *ποιοῦνταί τι*. Conſer. p. 198. l penult.

P. 121. n. 2. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.*

Ibid. l. antepen. MS. Eton. *συμβουλεύσοντες μὴ παραδοῦναι* &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto deeſt *ἤδη*.

P. 122. l. 4. Idem MS. *σπείσασθε ὑμῖν ἄπει* &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. *ἀπαγγέλλειν τάδε*, &c.

P. 123. l. 3. Idem MS. *περὶ τούτου* &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. *ἅπερ καὶ* &c.

Ibid. n. 3. Edit. *Flor.* etiam exhibet *Φαλῖνος*.

Ibid. l. 5. MS. Eton. *Απεκρίθη ὁ Κλέαρχος*, &c.

P. 124. l. 4. Idem MS. *ἐὰν μέν*.

Ibid. l. 6. Idem MS. pro *εἴπατε* repræſentat *δοκεῖ* &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. *Μετὰ ταῦτα* &c. particulâ omiſſâ.

P. 125. l. 4. Idem MS. *οὐκ ἔστιν ἔχειν· ἴσως* &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. *ὑμῖν* &c.

P. 126. l. 9. Idem MS. *καὶ τριακόσιοι*.

Ibid. l. 10. Idem MS. *Μιλτοκύθης* &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto *μεθ'* deeſt.

P. 127. l. 5. MS. Eton. *καὶ ὁ Αριαῖος*, &c.

P. 128. l. 5. Idem MS. *παντελῶς ἂν* &c.

P. 129. l. 1. Idem MS. *δύο ἢ* &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. *ταχέως* &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. *ἔχω ἔγωγε*.

P. 130. l. 6. Idem MS. *ἐμέμφοντο*. Confer. *Ageſil.* p. 76. n. 2.

Ibid. l. 7. In eod. MSto *καὶ* ante *κρατὸς* deeſt.

Ibid. n. 3. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.* nimirum in illâ legitur *ἦγεν*.

P. 131. l. 4. MS. Eton. *ἐστρατοπεδεύσαντο*, &c.

P. 133. l. 1. Idem MS. *παρήγγελλεν ὁ Κλέαρχος* &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. necnon edit. *Ald.* & *Flor.* *ἤνεγκε* &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. *οὐκ ἀπὸ ὅπλων δὲ* &c.

Ibid. *σπεισάμενοι τοὺς* &c.

P. 134. l. 4. Idem MS. ἀνηρώτα τί βύλοιντο ἀπῆτα.

Ibid. l. 7. In MSto eod. Ἀπαγγέλλετε τοίνυν αὐτῷ, deſunt.

Ibid. l. penult. Idem MS. ὁ βασιλεὺς ἦν &c.

P. 135. l. 1. Idem MS. ἐὰν αἱ σπονδαὶ &c.

Ibid. l. 2. Similiter *Thucyd.* lib. 4. c. 118. σπονδὰς εἶναι ἴσον ϗ ἀπιοῦσι, ϗ &c. MS. Eton. exhibet σπένδοιντο τοῖς εἰσιοῦσι, ἢ τοῖς ἄλλοις ἴοιντο.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἀγγελθῇ.

P. 136. l. 2. Idem MS. ϗ αὐτὸς δὲ &c.

Ibid. l. penult. Conſule Clar. *Ducker.* ad *Thucyd.* l. 8. c. 84. n. 1.

P. 137. l. 2. In MSto Eton. μὲν deeſt.

Ibid. l. 3. In eod. MSto καὶ ante Κλέαρχον deeſt.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἀλλ' ἵνα ἤδη πολλὰ ἀποφαίνοιντο τοῖς Ἕλλησι δεινὰ εἰς &c.

P. 138. l. 2. Edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* οἴας μὴ σὺ &c. Vide ſis illuſtr. *Spanhem.* de Numiſm. T. 1. p. 349.

Ibid. l. ult. Vide illuſtr. *Spanhem.* de Numiſm. T. 1. p. 348.

P. 139. n. 1. Edit. *Flor.* ποτὸν etiam exhibet.

Ibid. l. 4. Vide ſis illuſtr. *Spanhem.* de Numiſm. T. 1. p. 357.

Ibid. n. 3. Adde 1 Joh. II. 8.

Ibid. l. ult. Edit. etiam *Flor.* dat ἐξηραίνετο.

Ibid. in MSto Eton. δὲ deeſt.

P. 140. l. penult. Idem MS. ὅσπερ δυναίμην &c.

P. 141. l. 4. Idem MS. ἀπῇτο &c.

P. 142. n. 4. *Adde*, Similiter Noſter K. II. p. 400. παρέχειν ἐμαυτὸν — εὖ ποιεῖν, &c. ubi vide n. 1.

P. 143. l. 2. MS. Eton. ὅτι ὥσπερ &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. πορευόμεθα &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. λυπεῖν ἀδικοῦντας &c.

P. 144. l. 4. Idem MS. παρέξει ὑμῖν τὴν χώραν ὑμῖν ἢ πρίασθαι ϗ &c.

P. 145. l. 8. Idem MS. παρεσκευασμένοι τε καὶ — ἔφερον.

Ibid. l. 10. Idem MS. παρεγχειρῆσαι.

Ibid. l. penult. & ſeq. Idem MS. ὅτι ϗ διὰ τοῦτο — ἤρεσκεν, &c.

P. 146. l. 3. Idem MS. ἐπὶ βασιλέα μέγαν στρατεύσαιτε;

Ibid. l. 7. Idem MS. ὡς ἄπορος ἂν ἡ &c.

Ibid. l. 8. Similiter ferè *Homer.* Il. γ'. v. 66. — ἑκὼν οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. ubi vox prima, (utì rectè obſervavit Clar. *Clarke*) non ſignificat *volens* aut *lubens*; ſed, quod Latinè dicitur, *ſuo arbitrio*.

Ibid. l. 10. MS. Eton. ἐδυνάμεθα τὸν βασιλέα ἐπὶ &c.

P. 147. l. 1. Idem MS. ἀπίμεν ϗ δέξομεν &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. Ἀριαῖος ἀπαγγείλῃ.

Ibid. l. 9. Idem MS. οἴδαμεν ὅτι &c.

P. 148. l. penult. Idem MS. Ἐντεῦθεν δὲ ἤδη &c.

P. 150. l. 1. Idem MS. Μηδείας καλούμενον τεῖχος, &c. Edit. quoque *Ald.* & *Flor.* exhibent Μηδείας.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἀπεῖχε δὲ &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* ἀπέχει δὲ &c.

P. 151. l. 1. Idem MS. ἐν ᾗ πόλις &c. In eod. ϗ πολυάνθρωπος deſunt.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἐσκήνησαν, &c.

Ibid. n. 4. *Adde*, Vide doctiſſ. *Caſaub.* in *Æneam* p. 73. c. 27.

Ibid. n. 6. Adde p. 461. n. 3.

Ibid. l. penult. MS. Eton. αὐτός εἰμι ἐν ζητοῖς, ἐστιν ὁ ἄνθρωπος τοιόδε, &c.

Ibid. l. ult. Scribitur & Ἀρπάζος.

P. 152. l. 3. MS. Eton. παρεγὼ τῷ &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ὡς διαγνοῦντες &c.

P. 153. n. 1. Conſer. p. 119. n. 4.

Ibid. l. 9. MS. Eton μαίνεται &c.

Ibid. l. 10. Ab eod. MSto πολεμικὸν abeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. Μενῶν δὲ &c.

P. 154. l. 4. Idem MS. διῴκειτο.

Ibid. l. 5. Idem MS. ϗ ὀπτὸν, &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ὁ Γλοῦς &c.

P. 155. l. 3. Idem MS. στρατιὰν ἔχων πολλὴν &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ϗ ἐπιστήσας τὸ &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἐπιστήσειεν, &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἑαυτοῖς τοῖς &c.

P. 156. l. 2. Idem MS. ἡμέρας τέσσαρας, &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἐν δεξιᾷ ἔχοντες.

Ibid. l. 6. Idem MS. τινὰς, &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἀφικνῶνται &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. αὐτῷ δέοιτο.

P. 157. l. 5. Idem MS. κακῶς ποιεῖν, &c.

P. 158. l. 6. Idem MS. οἶδα ὑφ' ὁποίας ἂν τύχης, οὔτε ὅποι ἄν τις φεύγων ἀποφύγοι, οὔτε εἰς ποῖον σκότος &c.

Ibid. n. 1. *Scribe* conjunctam.

P. 159. l. 4. Idem MS. νῦν μὲν ἡμῖν &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. πολλῆς ἀπορίας.

Ibid. l. ult. Idem MS. μέγιστον ἔφορον πολεμήσομεν;

P. 160. l. antepen. Idem MS. οὓς νομίζω ἂν σοὶ &c.

P. 161. l. 6. Idem MS. & edit. *Flor.* ὅσοι ἐκ ἂν &c.

P. 162. l. 1 & ſeq. De artificio orationis, quâ utitur Tiſſaphernes, lege *Ariſtid.* T. 2. p. 517 & ſeq.

Ibid. l. 6. MS Eton. ἵππων πλῆθος &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. εἴημεν ἂν ἐχθροὶ &c.

P. 163. l. 2. Idem MS. ἐφ' ὧν ἔξεστι μὲν &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. τό γε τὸ πῦρ &c.

P. 164. n. 2. Reſpice *Addenda* p. 61. l. 5. de vi præpoſ. ἀπό.

Ibid. l. penult. Similiter loquutus eſt Noſter p. 191. Ἀρ' οὐκ ἂν ἐπὶ τοῦτ' ἔλθοι, &c. ubi vide n. 1. & *Addenda*.

Ibid. lin. ult. MS. Eton. τὸ τοῖς &c.

P. 165. n. 4. Conſule illuſtriſ. *Spanhem.* de Numiſm. T. 1. p. 451 & ſeq.

P. 166. l. antepen. In MSto Eton. αὐτοῦ poſt ἐπιβουλεύοντος non reperitur.

P. 167. l. 7. Idem MS. ταῖς θύραις ταῖς &c.

P. 168. l. penult. Reſpice *Addenda* p. 151. lin. ult.

P. 169. l. 3. MS. Eton. Ἑλλήνων στρατηγὸς ἢ &c.

Ibid. n. 2. *Adde*, Confer. Luc. XXIV. 19.

P. 170. l. 2. MS. Eton. αὐτοῦ χεὶρ &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. καὶ οἱ ἄλλοι &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. Τισσαφέρνει τοῦ ἀσθενεστέρου &c.

P. 171. l. 4. Idem MS. ὑμέτεροι μὲν εὐεργέται, ὑμέτεροι δὲ &c.

Ibid. n. 2. Vide *Polyæn.* l. 7. c. 18.

P. 173. l. 4 MS. Eton. μέγας Κῦρος &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. φιλοπολέμους μοι &c.

Ibid. l. antepenult. ὥστε πολεμεῖν in MSto Eton. non comparent.

P. 175. l. 1. Idem MS. ὅπως ἔχοι &c.

Ibid. l. penult. & ſeq. *J. Frontin.* l. 4. c. 1. ſect. 17. *Clearchus, dux Lacedæmoniorum, exercitui dicebat, imperatorem potiùs quàm hoſtem metui debere: ſignificans eos, qui in prælio dubiam mortem timuiſſent, certum, ſi deſeruiſſent, manere ſupplicium.* Adde *Valer. Max.* l. 2. c. 7. Ext. 2.

P. 176. l. 4. MS. Eton. ἐν τοῖς ἄλλοις προσώποις &c.

Ibid. l. 6. In eod. MS. καὶ ante ὑπὲρ deeſt.

P. 177. l. 4. In eodem δὲ καὶ ante ἤρξαντο deſunt.

P. 178. l. 5. Idem MS. τούτων δ' ἐπιθυμῶν &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. στρατιώταις αὐτοῦ οὔτε φόβον ἐμποιῆσαι, omiſſo ἱκανός.

P. 179. l. 1. Confer. K. Π. p. 82.

Ibid. n. 1. Adde *Laërt.* l. 2. ſegm. 50.

Ibid. l. 8. MS. Eton. μέγιστα δ' ἀπορηθεῖσι &c.

P. 180. l. 8. Idem MS. ἀπαισθάνοιτο &c. Scrib. ἂν αἰσθάνοιτο.

P. 181. l. 1. Idem MS. τῶν ἀπιστούντων αὐτῷ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS τῶν συστρατηγῶν.

P. 182. l. 4. Idem MS. ὥσπερ τοίχους θάνατος δεινοῦ εἶναι.

P. 183. l. 8. Idem MS. ἐπαιρόμενοι &c.

Ibid. n. 3. *Adde*, Similiter *Arrian.* de expedit. Alex. l. 1. c. 28. ἐν κύκλῳ — πάντη, &c.

Ibid. l. penult. MS. Eton. ὁ μείων ἢ &c.

P. 184. l. 4 & ſeq. Idem MS. ἥδιον ἂν [illegible] &c.

Ibid. l. penult. & ſeq. Idem MS. ζῶντας τὴν νίκην· ἀνεπαύοντο δὲ ὅπου ἐτύγχανον &c.

P. 186. l. 7. Idem MS. λάθοι ἑαυτοῦ &c.

Ibid. n. 4. Similiter Xenoph. K. Π. p. 644. ἄρχων δὲ τοιοῦδε πολὺ στρατεύματος &c. Confer. K. A. p. 214. n. 1.

P. 187. l. 2. MS. Eton. [illegible] &c.

Ibid. n. 3. Similiter *Lucian.* in Cynico ferè med. ὅπου λαχεῖν &c.

P. 189. l. 8. MS. Eton. ἡσυχάζειν.

P. 190. l. 3. In eod. MSto δὴ deeſt.

Ibid. l. 5. Idem MS. παρεσκευάσασθαι — οὐδεὶς οὐδὲν &c.

P. 191. n. 1. Sic ſuprà p. 164. οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἤλθομεν; Et *Arrian.* in Epictet. l. 3. c. 15. καὶ οὕτως ἔρχου ἐπ' αὐτό.

Ibid. l. 2. MS. Eton. τοὺ ἔχοντας &c. Ibid. παρόχους &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. γενησοίμεθα, &c. Ibid. ἂν αἱ σπονδαὶ omiſſâ particulâ μέν.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἀνησοίμεθα &c.

P. 192. n. 4. Adde *Grot.* de B. & P. l. 3. c. 6. ſect. 2.

P. 193. l. antepen. Scribe λοχαγῶν.

P. 194. l. 4. MS. Eton. Οἱ δὲ ἀρχηγοὶ ἀκούσαντες, omiſſo ταῦτα.

Ibid. n. 2. Adi *Laërt.* l. 2. ſegm. 50.

Ibid. l. 6. MS. Eton. λέγει &c.

P. 195. l. 4. Idem MS. ἐξαπατώμενοι &c.

Ibid. l. 7. Ante οὐ deeſt καὶ in eod. MSto.

Ibid. l. penult. In eod. MSto deeſt οἶμαι.

P. 196. l. penult. Idem MS. habet οὔτε τῆς βασιλείας οὔτε τῆς Βοιωτίας &c.

Ibid. n. 5. Adde *Laërt.* loc. cit.

P. 198 l. penult. Sic ſuprà p. 120. καὶ ἡμεῖς τοσοῦτοι ὄντες, ὅσοι &c.

P. 199. l. 1. MS. Eton. βλέπουσι — ἀθύμως &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. ὁ δὲ ὑμεῖς αὐτοὶ παρακαλεῖτε καὶ φανεροί ἐστε παρασκευαζόμενοι ἐπὶ τοὺς πολεμίους &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. Ἴσως δ' ἔτι &c.

P. 200. l. 1. Idem MS. μέγα ὠφελήσειν &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἀντιπαρασκευασθῶσιν.

Ibid. n. 2. Eâdem voce uſus eſt Noſter *Ageſil.* p. 58. & aliàs plus vice ſimplici.

P. 201. l. 1. In MSto Eton. deeſt μὲν utraque. Ibid. legitur αἰσθάνοισθε &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto καὶ deeſt.

Ibid. l. 6. Idem MS. Ἐπίστασθε γὰρ δὴ ὅτι &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. αὐτοῖς &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. οὗτοι μὲν &c.

P. 203. l. 7. Adi *J. Frontin.* l. 4. c. 2. ſect. 8.

Ibid. l. ult. In MS. Eton. deeſt Ω.

Ibid. n. 4. Vide *Caſaub.* in *Æneam* c. 22.

P. 204. l. 1. MS. Eton. πειρώμεθα, &c. Tu vide ſis *Ageſil.* p. 53. n. 2.

P. 205. l. 7. In eod. MSto τὸν ante Κῦρον deest.

P. 206. l. 4. Idem MS. ἐπὶ πόλεμον &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. λέγει μὲν &c.

P. 207. l. penult. Idem MS. καὶ ὁ Ξενοφῶν &c.

P. 208. n. 3. Idem MS. ἐπαινέσωμεν.

Ibid. lin. antepen. Idem MS. ἄρξοντα &c.

P. 209. l. 5. Idem MS. ὅπου διώκωνται.

P. 210. l. 1. Idem MS. ἀφανιοῦνται αὖθις τοῖς &c.

P. 211. l. 4. Adi illuſtriſ. *Spanhem.* de Numiſm. T. 1. p. 675.

P. 212. n. 2. Adde *Harpocrat.* in v. Κυρσῖον, & reſpice p. 103.

Ibid. l. 8. MS. Eton. πανταχῇ &c.

P. 213. l. ult. Idem MS. ἀπορίᾳ, &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* ἀπορῇ, &c.

P. 214. l. antepen. Idem MS. ἔχοντας ἢ αὐτοὺς &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ὅτι οὕτω κρείττονα &c.

P. 215. l. 3. Idem MS. ὁ καὶ αὐτῷ &c.

P. 216. l. 3. Idem MS. τινὰ τούτων χώραν οἰκεῖν.

Ibid. l. penult. Idem MS. κατασκευαζομένους.

P. 217. l. penult. Idem MS. οἴκοι ἀκληρῶς ὄντι &c.

P. 218. l. 3 & ſeq. Adi *Polyæn.* l. 1. c. 49.

Ibid. l. 5. MS. Eton. παραδοίμεθα &c.

P. 219. l. 6. Idem MS. ἀξιωσαίμην σὺ τί &c.

P. 220. l. 1. In eod. MSto καὶ deeſt. Ibid. Idem MS. ὁ ψηφίσασθαι &c.

Ibid. l. 5. In edit. *Leuncl.* deeſt εἶναι.

Ibid. n. 3. Adi *Ageſil.* p. 84. n. 3.

Ibid. n. 6. Similiter *Thucyd.* l. 2. c. 43. κοινῆς ἐλπίδος &c.

Ibid. l. 6 & ſeq. MS. Eton. ὅτῳ οὖν ταῦτα δοκεῖ &c.

P. 221. l. 1. In eod. MSto δὲ deeſt.

Ibid. l. 2. Idem MS. οἷς εἶπε &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS θωρακιζοίμεθα &c.

P. 222. l. 1 & ſeq. Vide *Polyæn.* l. 1. c. 49.

Ibid. l. 3. MS. Eton. ἀσφαλεστέρῳ ὄν.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἡγεῖσθαι, τίνας δ᾽ ὀπισθοφυλακεῖν, &c. omiſſis εἶναι, καί.

Ibid. n. 7. Adde *Polyb.* l. 1. p. 2.

Ibid. l. ult. MS. Eton. στρατηγοὶ &c.

P. 223. l. 1. Idem MS. ὀπισθοφυλακοῖμεν — πάντοτε, &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. Τοίνυν, ἔφη, &c.

P. 224. l. penult. In eod. MSto deſunt ἔφη, & αὐτὸς ante φίλον.

P. 225. l. 4. Idem MS. δυναίμεθα &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ὅτι ἄπειρον &c.

Ibid. n. 4. Adde *Suid.* in v.

P. 226. n. 4. Edit. *Flor.* etiam Ζάτλον.

P. 227. l. 4. Adi *Arrian.* de exped. Alex. l. 2. c. 7.

P. 228. l. 5. MS. Eton. διάξειν — τοσοῦτον &c.

P. 229. l. 3. Idem MS. ἡπῶντο, ὅτι ἐδίωκον ἀπὸ τῆς φάλαγγος, καὶ &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. Ἀλλ᾽ ἐγὼ, ἔφη, &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἐπειδὴ ἑώρων ὑμᾶς &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ὁ δυνατώτερος.

P. 230. l. 3. Idem MS. ἐν ὀλίγῳ δὲ.

Ibid. l. 4. Idem MS. καταλαμβάνοντες ἐξ τάξεων ἐξόρμητος. Ημᾶς ἂν &c. μὲν omiſſo.

P. 231. n. 5. Vide p. 448. n. 5.

P. 232. l. 1. MS. Eton. τύχῃ μὲν ἀρχόμενοι δεδύμεν, τῇ δὲ &c.

Ibid. n. 1. Vide K. II. p. 587. n. 3. Sic & *Plato* Apol. Socr. p. 20. edit. *Steph.* πεντελέως χρήματα &c.

Ibid. l. antepen. MS. Eton. ἐπελαύνομεν τοὺς ἵππους ὡς &c. In edit. *Flor.* δὲ omittitur.

Ibid. l. ult. Idem MS. Ἔλεξε καὶ &c.

P. 223. l. 3. Idem MS. καὶ ἵππαρχος δὲ &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. αὐτοῖς πάλιν φαίνεται ὁ Μιθραδάτης ἔχων &c.

P. 234. l. ult. Idem MS. εἴρηκα, &c.

P. 236. l. 1. Idem MS. ᾠκοδόμηται &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. ἐπῆν &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. Παρὰ Σεύτλου &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. πλησίον κωμῶν &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* χωρῶν &c.

P. 237. l. 2. Idem MS. Μῆδοι δ᾽ αὐτίκα &c.

P. 238. l. 1. Idem MS. ἐπορεύθησαν &c.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto τὰ deeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. παχθέντες.

P. 239. l. 5. Idem MS. ἐκεῖ ἐγίνοντο οἱ &c.

P. 240. n. 5. *Phavorin.* Πλινθεῖον, ἢ πλινθεία λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι τοιοῦτο ζῷον συσταξῇ, (leg. συνταχθῇ) ὅπερ Ξενοφῶν, ὁ τοῦ Γρύλλου, πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

P. 242. l. 2. MS. Eton. ἐπαίνουν &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. necnon edit. *Ald.* & *Flor.* καὶ λοχαγούς.

P. 243. l. 5. In eod. MSto σταθμὸν deeſt.

Ibid. l. antepen. Idem MS. τοὺς λόφους &c.

P. 244. l. 1. Idem MS. ἀναβαίνειν.

Ibid. l. 2. Idem MS. ἐπιγίγνονται &c. Ibid. ἐς τὸ ἀσφαλὲς &c.

Ibid. n. 3. *Adde*, *Herodot.* iterum l. 7. c. 56. ἐθηεῖτο τὸν στρατὸν ὑπὸ μαστίγων διαβαίνοντα.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἐπίσχοιεν.

Ibid. l. 6. In eod. MSto καὶ deeſt.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἀπαντήσειν.

P. 245. l. 1 & ſeq. Idem MS. δεύτερον γηλόφου ἔδειξεν αὐτοῖς &c. his omnibus τοιοῦτο ἐγένετο· ὥστε ἀπὸ τοῦ τρίτου γηλόφου omiſſis.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἡμέρας αὐτοῦ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. συνανεγραμμένα &c.

P. 246 l. 3. Idem MS. ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἡ ἀνάγκη κατασκευάσασθαι.

Ibid. l. 5. Idem MS. οἱ ἀπόμαχοι.

Ibid. n. 5. Dele καὶ. Edit. etiam Flor. pro πολὺ ἀφεστήκασιν exhibet ἐν ᾗ ἀφεστήκασιν &c.

Ibid. l. antepen. MS. Eton. ὁρμῶντες — πεφοβήμεθα. οὔποτε γὰρ μεῖον &c. cæteris prætermiſſis.

P. 247. l. 2. Idem MS. ἐπιθῶνται &c.

Ibid. n. 3. Adde *Tacit.* Annal. l. 4. c. 25. & *Frienſh.* ad locum n. 3. *J. Pollux* l. 7. ſegm. 186. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐφ᾽ ἵππων τὸ ἐπισάξαι.

Ibid. n. 5. Similiter *Thucyd.* l. 2. c. 11. Πᾶσι γὰρ, ἐν τοῖς ὄμμασι — πάσχοντας &c. ubi *Schol.* Σημείωσαι τὸ σχῆμα, πᾶσι πάσχοντας, ἀντὶ τοῦ πάσχουσιν. Vide tamen *Steph.* in iſta Scholiaſtæ verba annotat. Adde *Schol.* in *Thucyd.* l. 4. c. 2. Εἶπον δὲ τούτοις — παραπλεύσαντας &c.

P. 248. l. 2. MS. Eton. συσκευασάμενοι, &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. οὔτε γὰρ ἐδόκει λύειν αὐτοὺς &c.

P. 249. l. 8. Idem MS. κατείληπται &c.

P. 148. l. antepen. Idem MS. κατασκεψόμενοι. O δὲ λέγει αὐτῷ, ὅτι &c. cæteris prætermiſſis.

Ibid. l. ult. In eod. MSto τῶν deeſt.

P. 250. l. 1. Idem MS. ἀπὸ τοῦ λόφου.

Ibid. l. 2. Adi *Polyæn.* l. 1. c. 48.

Ibid. l. 6. MS. Eton. μένειν οἱ ὑπὲρ τοῦ &c.

P. 251. l 3. In eod. MSto ὁ Χειρίσοφος deſunt. Reſpice p. 28. n. 3. & 105. n. 3.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἐν τῷ &c.

Ibid. l. 6. In eod. MSto deſunt omnia, quæ inter ἄκρον & πολλὴ δὲ κραυγὴ τῶν &c. reperiuntur.

P. 252. l. 1. Idem MS. ἐπὶ τῶν — αὐτὸς τοὺς πόδας καὶ τοὺς &c.

Ibid. l. 2. In eod. MSto χρόνον deeſt.

Ibid. l. 3. Idem MS. Σωτηρίδης &c. Adi *J. Frontin.* l. 4. c. 6. ſect. 2.

Ibid. l. 7. Idem MS. τεῖχος ἔχον ἐπορεύετο.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἐπιέζοντο.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ὑπάγειν — μόλις &c.

P. 253. l. 7. In eod. MSto εἰς τὸ πεδίον deſunt.

P. 254. l. 6. Idem MS. καίοιεν, &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* καύσοιεν, &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. παρελαύνειν τοὺς &c. præpoſitione omiſſâ.

P. 255. l. 2. Idem MS. ἐκεῖ πορθουμένους.

Ibid. l. 7. Idem MS. λοχαγοὶ εἶπον.

Ibid. n. 5. *Adde*, Eadem etiam apud *Arrian.* de exped. Alex. l. 1. c. 14, 18, 28. reperitur.

Ibid. l. antepen. MS. Eton. ἦγεν δὲ ὁ ποταμὸς &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. Ἐγὼ θέλω, ὦ ἄνδρες, ἡμᾶς &c. Cæterùm, in edit. *Flor.* ὦ ἄνδρες deſunt.

P. 256. l. 2. Idem MS. μισθὸν μοι διέσπε. — διέσαντο &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. οἷς χρῆσθαι ἀνάγκη ἀεὶ &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. καταλύσεσθε, ἐντεῦθεν ἄπεσθε.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἐλευθεροῦσθαι, &c.

P. 257. l. 3 & ſeq. Idem MS. οὐδὲν ἂν ἑαυτῶν ἐπίσταιντο ποιεῖν.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἀνήσεσθαι.

Ibid. l. ult. In eod. MSto καὶ οἱ λοχαγοὶ deſunt.

P. 258. l. 1. Idem MS. τοὺς ἐπιλαχόντας &c.

Ibid. l. 4 & ſeq. In eod. MSto deſunt ea omnia, quæ inter φέρει & ὁ δὲ ἄλλος τῶν &c. libri alii exhibent.

P. 259. l. 2. Idem MS. ἐπιμιγνῦναι &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto δὲ deeſt.

Ibid. l. 5. Idem MS. οὐδὲν δὲ δῆλον &c.

Ibid. n. 2. Eâdem voce utitur *Ariſtid.* T. 1. p. 237.

Ibid. n. 5. Adde p. 124. n. 3. & p. 412. n. 2.

Ibid. l. penult. M. Eton. ὥς ἔχω & δοκεῖν &c.

P. 260. l. 1. Idem MS. συμπαραληφθείη &c.

P. 261. l. 4. Idem MS. ἐποιήσαντο, καὶ &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἐπολέμησαν &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. τοῦ Περσικοῦ &c.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto deſunt ea omnia, quæ inter διηγγέλλοντο. & ὥστε δ᾽ ἦν ἀμφὶ &c. leguntur.

P. 264. l. antepen. In eod. MSto ἂν deeſt.

Ibid. l. penult. Vide *Ariſtid.* T. 2. p. 530.

P. 265. l. 2. MS. Eton οὔτε ἄλλο τι &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto τὸ deeſt.

Ibid. l. 6. In eod. MSto εἰς τὰς κώμας deſunt.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἐπίθοντο καὶ ἀπέκτειναν &c.

P. 266. l. 2. Idem MS. πυρὰ πολλὰ &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto ὑποζύγιον deeſt.

Ibid. l. 5. Idem MS. καὶ ὅσοι &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἐποίει &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto τὰ ante ἐπιτήδεια deeſt.

P. 267. l. 2. Idem MS. Ἐπεὶ δὲ — ἐπισπεύσαντες &c.

Ibid. l. 3. Edit. *Ald. Flor. Steph.* & *Leuncl.* exhibent ἐπεὶ εὑρήκεσαν &c. Receptam lectionem præſtat MS. Eton.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἄν τις ἔλειψεν, οἷον ἢ πυρὸς &c.

Ibid. l. 6. Scribe μαχούμενοι.

P. 268. l. 2. MS. Eton. καὶ ἀναγκάζοντες &c. omiſſo πάλιν.

Ibid. l. 4. Idem MS Ἐπιτυχὼν ὁ &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto ὡς deeſt.

P. 269. l. 4. In eod. MSto αὐτὸν deest. Ibidem desunt etiam αὐτῆς ζῶσι.

P. 270. l. 4. In eod. MSto μὲν deest.

Ibid. l. 6. Idem MS. χόρτον χεροποιήμενοι αὐτοῖς.

Ibid. l. 7. Idem MS. Καὶ εὐθὺς ἂν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἐπεὶ δὲ &c.

P. 271. l. 1. In eod. MSto ὅτι deest.

Ibid. l. 5. Idem MS. δυσπόρευτον χωρίον, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. Ὑφίσταται &c. Ibidem Ἀρμένιος deest.

P. 272. l. 4. Idem MS. ἐγὼ γὰρ, ἔφη, οἶδα &c.

P. 273. l. 3. Edit. *Ald.* & *Flor.* οἱ μὲν οὖν ἐπιπεσόντες, &c.

Ibid. n. 5. Lege sis *Casaub.* in *Æneam* cap. 32.

P. 274. l. 3. MS. Eton. τῇ εἰσόδῳ. Hanc lectionem maluit *Steph.*

Ibid. l. 7. Idem MS. Οἱ μέντοι πολέμιοι φοβούμενοι δηλονότι οὐδὲν ἐπεποίηντο &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. κατακαίνοντες, τοὺς δὲ &c. Et hanc quidem MSti lectionem confirmat *Suid.* in v. Κατακαίνειν: ubi citat locum hunc Xenoph. qui Cl. editorem latuit.

P. 275. l. 6. Idem MS. ἡμέρᾳ ἐπέζευσαν &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἐπεφθέγξατο &c. Ibid. οἱ Ἕλληνες desunt. Ibid. ἐπὶ τοὺς &c.

P. 276. l. 8. In eod. MSto deest ἦν.

P. 277. l. 2 & seq. Idem MS. Καί τι ὡς τοὺς αὐτοὺς ἀναβαίνοντας, ὅπῃ ἐδύναντο ἕκαστος, οἱ βάρβαροι ἐτόξευον καὶ ἔβαλλον, ἰσχυρῶς δ' οὐ προσίεντο.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἔρημον λοιπὸν &c.

Ibid. n. 3. Edit. *Flor.* etiam habet ἐρῶντες &c.

P. 278. l. 2. MS. Eton. Ἀθηναῖον, Ἀμφικράτην Ἀμφιδήμου Ἀθηναῖον, καὶ Ἀρχαγόραν &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. & edit. *Flor.* ὑπὸ τῶν ἐθελόντων. Ibid. ἰσχυρῶς ἐχρῶντο &c.

P. 279. l. 2. Idem MS. προσελθόντες &c.

Ibid. l. 4. In eod. MS. deest προϊόντα.

Ibid. l. 5. Idem MS. Κηφισόδωρος καὶ Ἰφικράτης &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. καὶ ὁ Ξενοφῶν &c.

P. 280. l. 2. In eod. MSto ταῦτα deest.

Ibid. l. penult. Idem MS. βεβλημένος ἀπεχώρει &c.

P. 281. l. 5. Idem MS. ἀπίδωσιν τὸν &c. Scribe ἀποδοῦναι τὸν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. τὸ ἄλλο &c.

P. 282. l. 1 & seq. In eod. MSto ea desunt omnia, quæ inter κελευόντων & ἦλθε τὴν &c. leguntur.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἐν δεξιᾷ &c.

P. 283. l. antepen. Idem MS. ἀνεπαύσαντο, ἄνθρωποι ἰδόντες πεδίον.

Ibid. l. penult. In eod. MSto ὡς deest.

P. 284. l. 3. Idem MS. ὅσοι οὐδὲ &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. habet οὖν ante πέραν.

Ibid. l. 9. Idem MS. Μαρδόνιοι καὶ Χαλδαῖοι &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto ἡ deest.

P. 285. l. 1. Idem MS. ζῶντες ἐπειρῶντο &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. γυμνοὶ ἐγένοντο &c.

P. 286. l. 7. Idem MS. ἐξεφρόνησαν, ὥστε &c.

P. 287. l. 2. Idem MS. Καὶ ἀριστῶντι τῷ Ξενοφῶντι προσέτρεχον &c.

Ibid. l. 7. In eod. MSto deest παῖς.

Ibid. l. 8. Idem MS. γυναῖκας, &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. διαβαίνειν.

P. 288. l. 1. Idem MS. διαβαίνειν, omisso πρὶν &c.

Ibid. l. 7. In eod. MSto μὲν deest.

Ibid. l. 8. Idem MS. Λυκίσκος δὲ καὶ ὁ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἔμπροσθεν νικῶν, &c.

P. 289. l. 2. Idem MS. ἥμισυ ἔτι &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ὡς τέτταρες στάδιοι.

Ibid. l. antepen. & seq. Adi *Polyæn.* l. 1. extr. MS. Eton. Ἐπειδὴ δὲ &c.

P. 290. l. penult. MS. Eton. καὶ οἱ σὺν ἐκείνῳ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ὀπισθοφυλακούντων &c.

P. 291. l. 2. Idem MS. πάντων διαβάντας ἀποκλείσοντας &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. περῶντας &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ὡς αὐτοὺς τὴν τοῦ &c. præpos. ἀπὸ omissâ.

P. 293. l. ult. Idem MS. παρεγγέλλει.

P. 294. l. ult. Idem MS. ἐπὶ τοὺς &c.

P. 295. l. 7. Idem MS. ἐπιμελούμενοι &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἤρχοντο &c.

P. 296. Adi *J. Frontin.* l. 1. c. 4. sect. 10.

Ibid. n. 1. Respice p. 295. n. 1. & *Agesil.* p. 10. n. 6.

P. 297. l. 3. MS. Eton. πλησίον τοῦ &c.

P. 299. l. 1. Idem MS. Ὁ δὲ εἶπεν &c.

Ibid. n. 2. Similiter *Plutarch.* T. 1. p. 601. — ἔφη τὴν πόλιν — αὐτὸς &c. Adde omnino doctiſ. *Jenſ.* lect. *Lucian.* p. 73.

Ibid. l. 5. In MS. Eton. τὸ ante πεδίον deest.

Ibid. l. penult. Idem MS. κατὰ τὰς χώρας.

P. 300. l. 1. In eod. MSto πάντα deest.

Ibid. l. ult. Idem MS. κατεσκευασμένην γὰρ &c.

Ibid. n. 7. Adde *Q. Curt.* l. 8. c. 4.

P. 301. l. 1. MS. Eton. ἦν ἡ χιὼν &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. γυμνὸς ἂν τάχ' ἀναστὰς &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἐσώθη ἐπορίσατο &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. σῖτον, &c. Ibid. Confer *Q. Curt.* l. 7. c. 4. p. 508. edit. *Snakenb.*

Ibid. l. penult. Idem MS. ἦσαν ἐπὶ τοῖς &c. Ibid. deest κραυγῇ.

P. 302. l. 8. Idem MS. οἴσοντες ἐς &c. Ibid. *Suid.* Ποδαπός· ποίου ἔθνους· ποίας χώρας· Φησὶ Ξενοφῶν· Ἐρωτώμενος δὲ, ποδαπὸς εἴη· Πέρσης ἔφη εἶναι.

εἶναι. omiſſis τὸ & μὲν. Locum ignoravit Cl. editor. Rectè autem retinetur τὸ in libris editis. Sic noſter K. II. p. 276. Ἐκεῖνο δὲ σὺν εὐνοίαις, τὸ, ὅτι ἂν &c. *Epictet.* c. 47. μηδὲ πολλαχοῦ τὸ &c.

P. 303. n. 1. *Salmaſ.* Plin. exercit. p. 824. Μοναχῇ πορεία apud Xenophontem, eſt *per quam, propter anguſtias, ſinguli tantùm homines poſſint incedere.*

P. 304. l. 1. MS. Eton. ὡς ᾔσθετο, καὶ ὁ στρατὸς ὁ &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. καὶ οἱ ἀρτωμένοι &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. Ἐπειδὴ δὲ ἐπύθοντο ἐξιόντες οἱ &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἀφίκοντο &c.

P. 305. l. antepen. Idem MS. ἀποκαίων πάντα &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. πᾶσι δὴ &c.

P. 306. l. 3. Idem MS. Ἐχέοντο δὲ &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἀπιόντες &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. καὶ τὸ πῦρ &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. μεταδιδοῖεν &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. βρωτόν.

Ibid. l. 8. In eod. MSto ea deſunt omnia, quæ inter χιόνος, & ἀπῆλθον reperiuntur.

P. 307. l. 3. Idem MS. ἀφελὼν ἐπὶ &c. Ibid. ἄν πού τι ἱερὸν ἢ ποτὸν ἢ βρωτὸν &c.

P. 309. l. 3. Idem MS. ὡς τελῶ &c.

Ibid. l. 5. In eod. MSto γὰρ deeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. αὐτόθι &c.

P. 310. l. 6. Idem MS. Οἱ δὲ σφάζειν &c.

Ibid. n. 1. Adi p. 364. n. 7.

Ibid. n. 4. Scribe ἄλλων.

Ibid. l. penult. MS. Eton. πολλῶν θορύβων ἀμφὶ ἂν &c.

P. 312. l. 9 & ſeq. Idem MS. ἦσαν αὐτοὺς τῇ κώμῃ, ἐν ᾗ &c.

P. 313. l. 1. Idem MS. Ἔνθα δὴ Πολυκράτης &c.

Ibid. l. 2. In eod. MSto αὐτὸς deeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἐπὶ κλίμακος &c.

P. 314. l. 2. Idem MS. ἐσεφέροντο.

Ibid. l. 3. In eod. MSto δὲ deeſt.

P. 315. l. 1. Idem MS. καὶ πάνυ ἡδὺ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἀφθόνως πάντες οἱ &c.

P. 316. l. 3. Idem MS. αὐτὸς Χειρίσοφον &c. articulo omiſſo.

Ibid. n. 1. *Adde*, Vim verbi fuſiùs expoſitam videre eſt Ἀπομνημ. l. 3. extr.

Ibid. l. 6. MS. Eton. ἀπήεσαν σφίσιν παραθεῖναι αὐτοῖς &c.

P. 317. l. penult. Idem MS. καὶ διαγομῶντες &c.

P. 318. l. 6. Idem MS. ἄγων ὁ Ξενοφῶν &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ὅτι ἤκουεν &c.

Ibid. n. 4. Adde *Q. Curt.* l. 3. c. 3. p. 75. edit. *Snak.*

P. 319. l. 1. MS. Eton. θωμιγγοδέσμοι &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. σκηνία ἀσφαλῶν, &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἕως τοῦ &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. δίδωσι &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἀπιὼν ὡς τελῶ οἰκίαν αὐτοῦ σὺν ᾗ ἀναφέρουσαν &c.

P. 320. l. 1. Idem MS. ὄντος ὁ &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἤγαγεν.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἐν δὲ τούτῳ &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto ὡς deeſt.

P. 321. l. 5. Idem MS. παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ὑπερβάλλεσθαι τὸ &c.

P. 322. l. 1. In eod. MS. ὡς deeſt.

Ibid. n. 2. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.* Nimirum in illâ reperitur παρασκευάσασθαι &c.

Ibid. l. antepen. MS. Eton. λάθωμεν.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἀποστέλλωμεν &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto ἐφ' deeſt.

P. 323. l. 1. Idem MS. ὑμᾶς, οὐδαμοῦ εἰσι φανεροί, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἐὰν δυναίμεθα &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* ἐὰν δυνάμεθα &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἡ ὁμαλὴς, &c.

Ibid. l. 6. *Adde*, Ariſtoph. *Plut.* v. 931. — ἀποδύσομαι μεθ' ἡμέραν. ubi *Schol.* Μεθ' ἡμέραν, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. Ἀττικὸν τὸ σχῆμα· μεθ' ἡμέραν γὰρ φασιν, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ. Confer. Matt. XXVII. 63. ubi μετὰ τρεῖς ἡμέρας valet ἐν τρισὶν ἡμέραις, ut v. 40.

Ibid. l. antepen. MS. Eton. Καὶ κλέψαι δὲ &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto δυνάσθαι deeſt.

P. 324. l. 2. In eod. MSto ἄλλα deeſt.

Ibid. l. 3. In eod. MSto ἀθρόοι deeſt.

Ibid. l. antepen. Idem MS. εὐθύς τι οὐκ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. νόμιμον μετὰ τοῦ &c.

P. 325. l. 2. Idem MS. φυλάξασθαι &c.

Ibid. l. 3. In eod. MSto πολλὰς deeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. τῆς ἐπομβρίαν &c.

P. 326. n. 3. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.* Illa dat νέμονται.

Ibid. l. 4. MS. Eton. Ἐλπίζω δὲ οὐδὲ &c.

P. 327. n. 1. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.* In illâ reperitur vox recepta.

Ibid. l. 5. MS. Eton ἀντὶ δίκης &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἐκχυθέντες ἀπήρχοντο, &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἐπὶ ᾔσθοντο &c.

Ibid. l. 10. Idem MS. Ἐπειδὴ δὲ &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. καὶ ἅμα &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto deeſt αὐ.

P. 328. l. 6. Idem MS. ἐπὶ τῇ ὁδῷ.

Ibid. l. antepen. Idem MS. καὶ εἰς κώμας πολλῶν ἀγαθῶν γεμούσας ἦλθον.

P. 329. l. 2. In eod. MSto deeſt πάντα.

Ibid. l. 5. Idem MS. μὲν οὖν αὐτὸς &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἐπιγόμενοι, &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἄλλη προσῄεσαν, &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. Ἐπειδὴ δὲ &c.

Ibid. l. 9. In eod. MSto πλησιασμοῖς deeſt.

Ibid. l. antepenult. Idem MS. Εἰς κύκλον ἤεσαν.

P. 330. l. 2. In eod. MSto Ἀλλὰ deeſt.

Ibid. l. 5. Idem MS. κατελείφθη &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. Ἦν δὲ καὶ λίθοις &c.
Ibid. ἢ οὐδὲ &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἀνελθεῖν.

P. 331. l. 4. Idem MS. δυοῖν προσιέναι, &c.

P. 332. l. 3. Idem MS. ὡς τοὺς &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ὑφίσταιντο &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. Ἐπειδὴ δὲ &c.

P. 333. l. 2. Idem MS. οἷα ἐποίει &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἅπαξ εἰσδεδραμηκότων, οὐδεὶς πέτρος &c. ſine ἔτι.

P. 334. l. 5. In eod MSto deeſt κωλύσων.

P. 336. l. antepen. Idem MS. ἡ ἐκαλεῖτο Γυμνίας.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἄγοι αὐτούς. Ἐλθὼν δὲ κεῖνος, &c.

P. 337. l. 7. Idem MS. Ἐπεὶ δὲ &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto deeſt καὶ ante ἱμασθεῖεν.

P. 338. l. 6. Idem MS. ἡ βοὴ, &c.

Ibid. n. 4. *Scribe* ad quam &c.

Ibid. l. penult. & ſeq. Turbat hæc omnia miſcétque *Suidas* in v. Παρασάγγαι.

P. 339. n. 3. Conſule p. 369. n. 2. & *Addenda*.

P. 340. l. 3. MS. Eton. ἢ σκηνήσουσι, καὶ τὴν ὁδὸν ἣν παρελεύσονται &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἐπεὶ δὲ &c.

P. 341. l. 6. Idem MS. ἐξικνοῦντο δὲ οὔ, οὐδ' &c.

P. 342. l. 1. Idem MS. διαλέγου, ἔφη, μηδὲ &c. ſine καί.

Ibid. l. penult. In eod. MSto ea deſunt omnia, quæ inter Ἕλληνες, & καὶ ἀγγελῶν leguntur.

P. 343. l. 4. Idem MS. ἕως ἔστι ἐπὶ τὰ ὄρεια τῶν &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* ἕως ἄν, ἔστι ἐπὶ τὰ ὄρη &c.

Ibid. l. 10. In eod. MSto deſunt, quæ inter πιθόμενος & τῇ μετὰ γὰρ occurrunt.

P. 344. l. 6. Idem MS. ἀνθρώπων πολλῶν &c.

Ibid. l 8. Idem MS. ἰόντων χωρίων &c.

P. 345. l. 6. *Thom. Magiſt.* Οὐδεὶς, Ἀττικοί· οὐθεὶς, Ἕλληνες. Extat etiam οὐθὲν K. Π. p. 260.

Ibid. l. 8. MS. Eton. ἔλεγε τοῖς &c.

P. 347. l. 4. Idem MS. αὐτοῦ καὶ &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ὡς ἤρξαντο &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto δὲ deeſt.

P. 348. l. 4. In eod. MSto deeſt καὶ ante ἀποθνήσκουσιν.

Ibid. l. 5. Idem MS. πρωῒ γενομένης, &c.

Ibid. l. 6. In eod. MSto deeſt artic. ante ἀθυμία.

Ibid. l. 9. Idem MS. καὶ ἦλθον &c.

P. 349. l. 2. In eod. MSto deeſt ἐν.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto deeſt καὶ poſt ξένια.

P. 350. l. 3. In eod. MSto πῶς ἂν deſunt.

P. 352. l. 4. Idem MS. ἀποστρέψαντες πάλιν αὐτοὺς &c. abſque ἄνω.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ὀρθὸν μάχας &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. Ἐλθὼν δὲ &c.

P. 353. l. 2. Idem MS. καὶ ἐν τῇ &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. εἰς Τραπεζοῦντα &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. Δίων Θύστος &c.

P. 354. l. 2. Idem MS. ἂν, καὶ &c.

Ibid. l. 4. In eod. Mto τὸ λοιπὸν — καθεύδων deſunt.

Ibid. l. penult. Idem MS. Ἐποίουν δὲ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ναυαρχῶν δὲ καὶ &c.

P. 355. l. 1. Idem MS ἡμᾶς &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. εἶπερ &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἀνησόμεθα εὐπορία, οἱ μὴ &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἂν πολλὰς &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἀφυλάκτως πορευώμεθα &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto deſunt, quæ alii libri inter ἐπιτίθωνται. & ἄλλως repræſentant.

P. 356. l. antepen. Idem MS. ἐγχειρῇ τις, συμβουλεύοιμεν &c.

P. 357. l. 2. Idem MS. Φυλακῆς δὴ &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. μελετῶμεν φυλάττοντες &c.

P. 358. l. 5. Idem MS. καὶ ναυστοληθέντων συνθέσθαι, &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ὥστε ἀρκεῖ &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. γὰρ ὁδοποιεῖσθαι, καὶ διὰ τὸ φοβεῖσθαι. &c.

P. 359. l. 4. Idem MS. παρὰ τῶν &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. Δέξιππον Λάκωνα &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἐν Θρᾴκῃ γὰρ πολυπραγμονῶν τι Σεύθῃ &c.

P. 360. l. 1. Idem MS. τοῦ Λάκωνος.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἀγάγοιμι, εἴ τι εἶχον ἐξαιρούμενοι, &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. καὶ οἱ μὲν ἐλάμβανον, &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. καὶ ἄλλοι λόχοι αὐτός τε cæteris omiſſis.

P. 361. l. penult. Idem MS. ἐκ τῶν λαμβάνειν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. χωρίων, μητρόπολις αὐτῶν omiſſis ὃ & ἐκαλεῖτο.

P. 362. l. 2. Idem MS. προσδεδραμηκότες στάδια &c.

Ibid. l. 6. In eod. MSto deeſt ὡς.

Ibid. l. 9 Idem MS. πυκναὶ ξύλιναι &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἰδιωτεύοντι ἀποτείχειν, &c.

P. 363. l. 1. Idem MS. ὁ δὲ ᾐτεῖτο &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. διωκόμεθα &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἀνεχάζειν καὶ &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto οἱ ante λοχαγοὶ deeſt.

P. 364. l. 2. Idem MS. ἔπεμπε &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto ea deſunt omnia, quæ inter ἀκροβολίζεσθαι. & ὅπου γὰρ in aliis libris reperiuntur.

Ibid. l. penult. In eod. MSto λοχαγοὶ deeſt.

Ibid. n. 5. *Adde*, ejuſmodi jaculis uſi videntur, quæ ſunt μεσάγκυλα *Arriano* de expedit. Alex. l. 7. c. 23.

P. 365. l. 1. MS. Eton. ἐπὶ ταῖς πλευραῖς &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἀλλήλους μὲν δὴ συνιόντων μηδενὸς γὰρ ἴσου πάξεις διὰ &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto καὶ deeſt. Ibid. ἠλάλαξαν &c.

P. 366. l. 1. Idem MS. καὶ πλεῖστοι δ' ἐν τῶν &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. Ὑπὸ δὲ τοῦ πλήθους &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ὥστε Στυμφάλιος καταθέμενος τὰ ὅπλα, ἐν χιτῶνι μόνον ἀνέθει, καὶ ἄλλον εἷλκε, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. κραυγή τε ἐγίγνετο &c.

P. 367. l. 4. Idem MS. Καὶ ἵεντο πολλοὶ οἰστοί, καὶ — ἐσπουδασμένοι, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἦν γὰρ οὕτως &c.

P. 368. l. 5. Idem MS. ἤρξαντο ἀποθαρρεῖν, ἐπεξέθεον ἴεσαν &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. οἰκίας ἀναβαίνοντας &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ὡς τὰ ἄκρα &c.

Ibid. l. 9. In eod. MSto αὐτοὺς deeſt.

P. 369. n. 2. *Adde*, Pleniùs Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 4. ferè med. ὑφ' ὅτου δὲ ἐνεπρήσθη, οὐδεὶς οἶδεν.

Ibid. l. 6. MS. Eton. ἔτι μόνον &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἐν τῇ &c.

P. 370. l. 5. Idem MS. Ἕλληνες ὡς τὰ &c.

Ibid. l. antepen. Vide *Addenda* ad p. 78. n. 4.

Ibid. l. penult. MS. Eton. ζῶντα ὁρῶντες, &c.

P. 371. l. 7. Idem MS. ἀναχωρεῖν &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ὅπως ἀφίκοιντο &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. τὰ ἐπιτήδεια &c. Ibid. deeſt ἔτι.

P. 372. l. ult. Idem MS. ἐγίγνετο.

P. 373. l. 1. Vide ſis *J. Frontin.* l. 4. c. 2. ſect. 7.

Ibid. l. 2. In MSto Eton. deſunt ἐκ τῶν ἀμφὶ τοὺς μόσυνας. Ibid. ὑπό τε τῶν &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. καὶ τοὺς χρόνους, &c. Ibid. Ἐντεῦθεν καὶ &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἀπὸ τῶν &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. καὶ διήλασαν &c.

P. 375. l. 1. Idem MS. αὐτοὺς κινδυνεύουσι ἰδίᾳ, καὶ ἐπέσταλσαν &c. omiſſis ἴσως μετὰ Ἀγησιλάου ἐν Κορωνείᾳ.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἦν δέ τι πλῆθος &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. Ἐπειδὴ δ' ἔφυγεν ὁ Ξενοφῶν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. δίδωσι &c.

P. 376. l. 2. Idem MS. διὰ μέσου ῥεῖ τοῦ χωρίου &c.

Ibid. l. 3. In eod. MSto deſunt τῆς Ἐφεσίας.

Ibid. l. 4. Idem MS. καὶ λειμῶνες δὲ ἐν ἀμφοτέροις ἔνεισι &c.

P. 377. n. 1. *Thom. Magiſt.* Περίχωρος λέγε, οὐ πλησιόχωρος.

Ibid. l. 1 & ſeq. MS. Eton. Παρεῖχε δὲ ὁ ναὸς &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἐξ αὐτῆς Φολόης, &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. Ἔστι καὶ ὁ χῶρος ἐν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἱερῷ χώρῳ καὶ ὄρη &c. omiſſis καὶ ἄλση.

P. 378. l. 1. Idem MS. σῦς καὶ βοῦς τρέφειν καὶ ἵππους.

Ibid. l. 2. In eod. MSto τὰ deeſt.

P. 379. l. 3. Idem MS. μελλήσει.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἐρωτῶντες δὲ &c. Ibid. deeſt ὡς altera.

P. 380. l. 1. In eod. MSto Οἱ δ' deſunt.

Ibid. l. 2. Idem MS. ὅτι εἰσὶν, οἱ &c. omiſſo αὐτοῖς.

Ibid. l. penult. In eod. MS. deeſt Ω. Ibid. ἡμεῖς διαπορευθῆναι βουλόμεθα αὐτοὺς &c.

P. 381. l. 1. Idem MS. ὅ τι ποτὲ &c.

Ibid. l. 3. In eod. MSto deeſt αὖθις.

P. 382. l. antepen. In eod. MS. οἱ μὲν deſunt.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐξεπιέζοντο αὐτοὶ Ἔστησαν &c. Confer. K. Π p. 237.

P. 383. l. 3. Idem MS ἔμπροσθεν δὲ τοῦ ξύλου &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. λινοῦ στρώματος λευκοῦ.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἐγγύτατα &c.

P. 384. l. 6. In eod. MSto deeſt καὶ ante ἐχίνους.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἰσχυροτάτοις καὶ &c.

P. 385. l. 6. Idem MS. ἀποστρεπόμενοι ᾤχοντο.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἐδείκνυσαν τοῖς &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ᾔχθοντο, ἐπεὶ τούς γε &c.

P. 386. l. 3. Idem MS. ἴσα γὰρ ὅ,τι &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ὑμῖν ἡγήσονται, &c.

P. 387. l. 5. Idem MS. ὅπως ἔμενον.

Ibid. l. 6. Idem MS. συναλλαγήσοιντο, &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto ἂν & οἱ alter deſunt.

P. 388. l. 4. Idem MS. ἦσαν οἱ πολέμιοι, &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. Καὶ εὐθὺς οἱ πελτασταὶ &c. μὲν omiſſo.

Ibid. l. 6. Idem MS. τὴν πόλιν.

Ibid. l. 7. In eod. MSto τοῦ deeſt.

P. 389. l. ult. Idem MS. τὰ χωρία, &c.

P. 390. l. 1. In eod. MSto deeſt πυρυστιῶν.

P. 391. l. ult. Idem MS. ἀπεῖχον αἱ πόλεις ἀπ' ἀλλήλων &c.

P. 392. l. 3. Idem MS. προσδεόμενοι οἱ ἐν τοῖς φίλοις ὄντες, &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. καὶ ὁ πολὺ &c.

Ibid. l. penult. *Adde*, Similiter ferè de Thracibus *Herodot.* l. 5. c. 6. Καὶ τὸ μὲν ἐστίχθαι, εὐγενὲς κέκριται.

P. 393. l. 5. In MSto Eton. ἄλλους δὲ σὺν ἂν τολμῷεν deſunt. Edit. autem *Flor.* dat ἄλλοις δὲ σὺν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. συγχαίρειν &c.

P. 394. l. 2. Idem MS. ἐπεβουλεύθημεν αὐτοὺς τοὺς σταθμούς.

Ibid. l. 3. Idem MS. ὀλίγοι ὄντες ἦσαν &c.

P. 395. l. 1. Idem MS. ἐφ' ἂν βουλεύσωνται, &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ὄντες ἐν τῇ &c.

P. 396. l. 3. In eod. MSto καὶ deeſt.

Ibid. l. penult. Idem MS. Ἐν τούτῳ &c.

Ibid. n. 5. *Adde*, Similiter p. 277. l. 3. ὅπῃ ἐδύνατο ἕκαστος, &c.

P. 398. l. 1. Vide illuſtriſ. *Spanhem.* de Numiſm. T. 1. p. 581 & ſeq.

Ibid. l. 2. In MSto Eton. deeſt ἀσπιώτας.

Ibid. l. 6. Idem MS. Ταῦτ' οὖν ἀξιοῦμεν. ſine οὖν.

Ibid. l. penult. Idem MS. ὁ γὰρ ἦν δυνατὸν &c.

P. 399. l. 1. Idem MS. ἐπεὶ εἰς τοὺς &c.

Ibid. l. 4. Idem MS καὶ εἴ τις αὐτοῖς &c. Edit. *Flor.* exhibet καὶ νῦν εἴ τις &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἡμεῖς ἐποιοῦμεν &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. πόλις ἐπιπέμψει.

P. 400. l. 4. Idem MS. Μάκρωνες δὲ καὶ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. παραληλυθότες &c.

P. 401. l. 2. Idem MS. ἡμᾶς ἐδέχοντο, &c.

P. 402. l. 3. In eod. MSto deeſt οὖν.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἀλλὰ δείξαντες &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. διαβεβλῆσθαι &c. Ibid. in eod. MSto deeſt ὄντα.

P. 403. l. 3. In eod. MSto καὶ deeſt.

Ibid. l. 7. Idem MS. πεζῇ ἰέναι &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἂν ἐδόκουν &c.

P. 404. l. 2. Idem MS. τὰ κεκλεισμένα &c.

P. 405. l. 1. Idem MS. νῦν γὰρ δὴ ἂν &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. πλοῖα πορίζεσθαι.

Ibid. l. 6. In eod. MSto καὶ deeſt.

Ibid. l. 7. In eod. MSto ἡ χώρα deſunt.

Ibid. l. penult. Idem MS. εὐθὺς δὲ τὴν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἄλλῃ καὶ αἱρεῖται &c.

Ibid. n. 5. *Adde*, Similiter *Q. Curt.* l. 3. c. 4. p. 84. legitur *cornus* jugi.

P. 406. l. 3. MS. Eton. πῇ βούλοισθε &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. οἶδα καὶ πεδία &c.

Ibid. l. 5. In eod. MSto ea deſunt omnia, quæ inter ἱππείαν & Καὶ νῦν reperiuntur.

Ibid. n. 1. Confer. p. 69. n. 3.

Ibid. l. 7. In eod. MSto καὶ deeſt.

Ibid. l. 8. Idem MS. Εἰ δὲ καὶ &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐπὶ τοὺς &c.

P. 407. l. 1. In eod. MSto μὲν deeſt.

Ibid. l. 7. In eod. MSto deeſt ὑμῖν.

Ibid. l. antepen. Idem MS. πολλὰ γὰρ καὶ ἐστι &c.

Ibid. n. 4. Reſpice p. 337. n. 5.

P. 408. l. 4. MS. Eton. τοιαύτην πορείαν &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. εἰ μὲν πλοῖα ἔσται ἱκανά, &c.

P. 409. l. 5. Idem MS. πελτασταῖς, καὶ τοξόταις &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἔδοξεν χώραν &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* repræſentant ἔδοξεν.

P. 410. l. 1. MS. Eton. γένηται &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. εἰσφέρει &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. διέσωσεν. Ἐκ τούτου δὲ &c.

Ibid. l. 10. In eod. MSto ὁ Δαρδανεὺς deſunt. Ibid. ἐμπόρους μὲν &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐξεμπορεύωσι &c.

P. 411. l. 8. Idem MS. ὅπῃ ἂν βούλοισθε &c.

Ibid. l. ult. In eod. MS. τὰ αὐτὰ deſunt.

P. 412. l. 1. Idem MS. τούτους ἀκούσαντες &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. πλείονος ποιήσαι.

Ibid. l. 7. Idem MS. μισθὸν παρέξειν &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ὑμᾶς &c.

Ibid. n. 5. *Adde*, Similiter ſuprà pag. 3. μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ.

P. 413. l. 4. MS. Eton. Ἀναστὰς δ' αὖθις &c. Ibid. ἀεὶ deeſt.

Ibid. l. 6. Idem MS. χώραν μεγάλην καὶ &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. τὴν μισθοφορίαν.

Ibid. l. ult. In eod. MSto οὐδεὶς deeſt.

P. 411 l. 4. Idem MS. εἰς δὲ τὸ &c.

P. 415. l. 5. Idem MS. ἡμεῖς· ὡς ἄρα &c.

P. 416. l. ult. Idem MS. τὰ τῶν ὅπλων.

P. 417. l. 1. Idem MS. Διαπραχθέντες δ' ἂν καὶ &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. Καὶ ὅτῳ δὲ &c.

P. 418. n. 7. Vide p. 616 l. 1.

P. 419. l. 3. MS. Eton. γνώμην σὺν &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. πείθειν.

Ibid. l. 6. Idem MS. Ταῦτα ἐν στρατιώταις ἀνεπύθοντο τὰ στρατεύματα.

Ibid. l. 9. Idem MS. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto γὰρ deeſt.

Ibid. l. ult. In eod. MSto deeſt artic. ante Ξενοφῶν.

P. 420. l. antepen. Idem MS. ὅθεν ὁ ἥλιος &c.

P. 421. l. 7. Idem MS. τίς ἂν ὑμῶν &c.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto ὑμῶν deest.

Ibid. l. penult. Idem MS. πλοίῳ παραδεδομένῳ, &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto ἂν deest.

P. 422. l. 6. In eod. MSto εἰς deest.

Ibid. l. 10. Idem MS. αὐτῶν ἐγὼ &c. Ibid. τὶς deest.

P. 423. l. 2. Idem MS. ποιῶν ὑμᾶς.

Ibid. l. 3. In eod. MSto ἢ αὐτὸς desunt.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ὑποδείξαντα, ἄρχω ὑμῖν &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. περὶ ὑμῶν &c. Ibid. ἀποφαινόμεθα.

Ibid. l. ult. In eod. MSto καὶ φιλίαν desunt.

P. 424. l. 1. In eod. MSto ϗ προσφροντισθῶμεν desunt.

Ibid. l. 4. Idem MS. ὅμως βαρβαρικοὶ &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ὅτι ϗ &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. τὸ ποιεῖς &c.

P. 425. l. 9. Idem MS. ἐν τῇ ἡμέρᾳ &c. Ibid. τῶν πλειόνων ἂν.

P. 426. l. 3. In eod. MSto σφᾶς λέγων desunt.

Ibid. l. 5. Idem MS. μᾶλλον ἐνταῦθα πλεῖν, ὡς ἡμῖν λέξαι τι &c.

Ibid. l. 7. In eod. MSto τοὺς τούτου διορθώσεις desunt. Ibid. τοὺς Ἑλλήνων τεχνεῖν ἔτι ὄντας &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ὅπου εἶεν, &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. παρακαλέσαντα.

P. 427. l. 3. Idem MS. ὅπως ἂν &c.

Ibid. l. 5. Alterum ποιεῖν in eod. MSto deest.

Ibid. l. penult. Idem MS. Ἐπεὶ δὲ αἰδοῦντι ἐπέτυχον, &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto Καὶ deest.

P. 428. l. 1. Idem MS. ἀποχωροῦντα, &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. ὥσπερ ἢ &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. Οἱ δ᾽ αὖ Κερασούντιοι &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἐπὶ σφᾶς γίνεσθαι, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. βούλοισθε, &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἂν θέλοι.

P. 429. l. 1. Idem MS. ἀξιοῦντες εἰρήνης διαμεροι εἶναι ὥσπερ κατασταίνοντας τούτους &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. κατακλαίειν καὶ ἰδιώτην, ἂν &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. πενθήμεροι &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. διαπραγματευσάμενοι οἱ &c.

Ibid. l. 9. In eod. MSto γὰρ deest.

Ibid. l. 11. In eod. MSto δεινῶς deest.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἀφικνοῦσθε. Edit. *Ald.* & *Flor.* ἀφικνεῖσθε.

P. 430. l. 4. Idem MS. θρύψαι αὐτῶν &c.

Ibid. l. antepen. *Thom. Magist.* Τὸ δὲ πωλεῖ, ἀδόκιμον. Perperam. Eadem voce usus est *Plato* in Phædr. p. 245. bis.

P. 431. l. 3. MS. Eton. ὃ δὴ πάντων οἰόμεθα ποιῆσαι ἱκανοὶ &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. μηκέτι ἐξεῖναι &c.

P. 432. l. 4. Idem MS. [illegible].

Ibid. l. penult. Idem MS. Καὶ διδόντων, &c.

P. 433. l. 3. Idem MS. Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἀνέλαβεν &c. omisso ἀναστάς.

Ibid. l. 5. In eod. MSto τοῦ deest.

Ibid. l. antepen. Idem MS. πυρὸν, ὑπὸ &c.

P. 434. l. 1. Idem MS. λέξον, ἔφη, εἰ &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἐπεμφθήσονται; &c.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto τῶν deest.

P. 435. l. 2. Idem MS. ἐκεῖνοι διέρρηξαν.

Ibid. l. 11. Idem MS. πολέμιοι ἡμῖν &c.

P. 436. l. 4. Idem MS. ἔδοξε &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. καταπραχθῆναι;

Ibid. l. penult. In eod. MSto πάντες deest.

P. 437. l. 1. In eod. MSto πολλοὺς deest.

Ibid. l. 2. Idem MS. ὅσοι σώζοιεν &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. καὶ μᾶλλον πιεζόμενοι ἦσαν, &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto μέγας alterum deest.

P. 438. l. 6. Idem MS. ὑπολειπόμενόν που διὰ &c.

Ibid. l. 9. In eod, MSto deest νῦν.

P. 439. l. 1. In eod. MSto Ἐγὼ γὰρ desunt.

Ibid. l. 2 & seq. Idem MS. οἷα γίνεται ἐμοὶ ϗ διδασκάλοις παισίν. Καὶ γὰρ οἱ ἰατροὶ &c.

Ibid. n. 5. Adi *J. Poll.* l. 1. segm. 95.

P. 440. l. 1. MS. Eton. ἐμαυτῷ δικαίως καὶ μακρὰν &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. Βοΐσκος γὰρ ὁ &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ὡς κείμενον τὴν ἀσπίδα φέρειν νῦν δὲ ὡς ἀκούω &c. omissis particulâ negativâ & pronomine.

P. 441. l. 6. Idem MS. ἢ πόλεμον &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. συνεπέμψατέ τι &c.

Ibid. l. 8. In eod. MSto τι deest.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἰδὼν τοῦτον &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. κηλῶν τι ϗ &c.

P. 443. l. penult. In eod. MS. αὐτὸς deest.

Ibid. l. ult. Idem MS. σὺν τῇ στρατιᾷ &c.

P. 444. l. 2. Idem MS. ὡς ἐδόκησαν διαπεπτωκότας εἶναι.

P. 445. l. 1. Idem MS. πρῶτον μὲν &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. πεπληχέναι τὸν ἄνδρα.

Ibid. l. ult. In eod. MSto ϗ deest.

P. 447. l. antepen. Idem MS. ἀπήλλαξε, καὶ κρέα ἐξανίστασθαι.

P. 448. l. 2. Idem MS. αὐλούμενοι, ϗ ἐπαιάνισαν, ϗ &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐνεπλασμένας &c.

P. 449. l. 3. Idem MS. Παφλαγόνες ἤροντο, εἰ &c.

Ibid. l. 5. In eod. MSto ἂν deest.

Ibid. n. 2. Reſpice p. 316. n. 4.

P. 450. l. 4. MS. Eton. Οὕτω δὲ ξένια &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. μισθοφορεῖν &c.

P. 451. l. 2. Idem MS. ἀφίκοντο.

Ibid. l. 4. In eod. MSto deeſt καὶ ante πρόσωπον.

Ibid. l. penult. In eod. MSto τὶς deeſt.

Ibid. n. 1. *Adde*, Similiter *Euripid.* Iphig. in Aul. v. 1374.

Οἷα δ' εἰσῆλθόν μ' ἄκουσον, μῆτερ, ἐννοουμένην. *Plato* in Phædon. p. 59. *Διὰ δὴ ταῦτα οὐδὲν πάνυ μοι ἐλεεινὸν εἰσῄει*, &c. *Tho. Magiſt. Εἰσῄει μοι τόδε, καὶ εἰσῄει μοι.*

P. 452. l. 3. In MSto Eton. καὶ deeſt.

Ibid. l. 8. Idem MS. καὶ κίνδυνος &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. Διαπορευομένοις δὲ &c.

P. 453. l. 1. Idem MS. ὅτι αὐτὸν ὡς ἤρχετο &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἰνδικὸς, &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. καὶ γὰρ τὸ ἅρμα &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ὁ μάντις &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. πεπόμφεσαν &c.

P. 454. l. 1. Idem MS. σημαίνει μὴ ἀποδιδράσκειν &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. Ἐπεὶ δὲ &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. παρόντος ἔτι ἡμῖν δοκεῖ συμφέρειν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. συγχαίρειν τι δόξειεν — ἐμοί τε αὖ &c.

P. 455. l. 7. Idem MS. μὴ νῦν ἂν &c.

Ibid. l. 10. Idem MS. νομίζω γὰρ ὅτι &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἄρχοντι, τοῦτον αὐτοῖς τελεῖ — συσπουδάζειν.

P. 456. l. 1. Idem MS. Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἔλεξε, πολὺ μᾶλλον ἐπίστευον &c. Cui accedunt edit. *Ald.* & *Flor.* niſi quòd ἐξηπίσταντο exhibeant.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἐπεὶ ἱερὰ &c.

Ibid. l penult. Idem MS. ὑμετέρων χαίρων &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. καὶ ἐμοὶ &c.

P. 457. l. 1. Idem MS. ὥστε καὶ &c.

Ibid. l. 2. In eod. MSto deeſt ταύτης.

Ibid. l. 4. In eod. MSto deeſt ἔφη.

Ibid. l. 6. Idem MS. μάντις, ἔφη, &c.

Ibid. l. 9. Idem MS ἄρχειν αὐτὸν ἐθελήσειν &c.

P. 458. l. 1. Idem MS. παρεῖναι κατασχεῖν.

Ibid. l. 3. Idem MS Ἐντεῦθεν τῇ &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. παρὰ τὴν γῆν.

Ibid. l. 6. Idem MS Θερμώδοντος, ἔπειτα δὲ τοῦ Τίγριος, ἔπειτα δὲ τοῦ Ἅλυος, &c.

Ibid. l. antepen. Vide illuſtriſ. *Spanhem.* de Numiſm. T. 1. p. 263.

P. 459. l. 3. MS. Eton. Λυκαῖος ἵππαρχος &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. χρὴ πορευθῆναι &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. σιτία.

Ibid. l. ult. In eod. MSto ea deſunt omnia, quæ inter Ἡρακλεώτας & μὴ ἔλαττον ἢ μυρίους occurrunt.

P. 460. l. 5. Idem MS. μὲν Χειρίσοφον ὁ ἄρχων ᾑρεῖτο.

Ibid. l. 8. In eod. MSto deeſt οὖν.

P. 461. l. 1. In eod. MSto deeſt πάντα.

Ibid. l. 2. Idem MS. εἰς τῶν ἀρχείων &c.

P. 462. l. 1. Idem MS. καὶ λοχαγοὺς &c.

Ibid. l. 2. In eod. MSto & edit. *Flor.* τὸ deeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. μεταξὺ, &c.

P. 463. l. 9. In eod. MSto καὶ πεντακόσιοι deſunt.

Ibid. l. ult. In eod. MSto τὰς deeſt.

P. 465. l. 1. Idem MS. ὡς τριάκοντα.

Ibid. l. 3. In eod. MSto κώμας deeſt.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἑνὸς τῶν &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐπιτήδειον.

Ibid. l. ult. In eod. MSto δὲ deeſt.

P. 466. l. 6. Idem MS. ἐπεὶ συνέχουσι τοῦτο &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐμάχοντο, ἐπέπλεον &c.

P. 467. l. ult. Idem MS. προσθέοντες &c.

P. 468. l. 1. Idem MS. Καὶ ἐπεὶ &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto μὲν deeſt. Ibid. legitur ἀφελκυσθέντες &c.

P. 469. l. 5. Idem MS. καὶ εἰς τὰ ἄκρα &c.

Ibid. l. 7. In eod. MSto μὲν deeſt.

Ibid. l. 8. Idem MS. πολὺ μὲν γὰρ, ἔφη, &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. δὲ ἰσχὺς τὸ πάλιν διελθεῖν.

Ibid. l. 10. Idem MS. ἀναγκάζομεν εἶναι, &c.

P. 470. l. 5. Idem MS. ζητοῦντες σώζεσθαι.

Ibid. l. ult. Idem MS. δυνήσεσθε &c.

P. 471. l. 1. Idem MS. ἀναιρούμενοι &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. παρελθόντες &c.

Ibid. l. 5. Edit. *Ald.* & *Flor.* ὁ χῶρος καίεσθαι &c.

Ibid. l. 6. MS. Eton. ἐπὶ τὸν &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἀπεῖχον δὲ ὡς &c.

Ibid. l. 9. In eod. MSto τείχους deeſt.

P. 472. l. 1. Idem MS. ἐλάθησαν &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἐπισυστάλλοντο &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. καὶ τῶν &c. Ibid. εὐθὺς in eod. deeſt.

Ibid. l. 8. In eod. MSto ἔνθεν δὲ deſunt.

P. 473. l. 1. In eod. MSto ἐπὶ deeſt.

Ibid. l. 2. Idem MS. ἀφίκοντο εἰς τὸ αὐτὸ, ἄσμενοί τε &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. οἱ πολέμιοι δὲ &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. οὐκ ἀφίκοντο, &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto ὁ deeſt.

P. 474. l. 2. Idem MS. καὶ περιέχει &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. Ἑλλήνων ἐκπεπληγμένοι &c. omiſſo ἢ.

Ibid. l. ult. Idem MS. εἰς τὴν γῆν &c.

P. 475. l. 5, 6. In eod. MSto πάνυ δὲ πολλὰ deſunt.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto οὐ deeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. καὶ σώματα &c.

P. 476. l. 4 Idem MS. φροντισθῶσιν.

P. 477. l. 1. In eod. MSto οὖν deest.

Ibid. l. 2. Idem MS. ἐπείθετο οἷς τινὶ &c.

Ibid. l. 3. Idem MS Ἐπειδὴ δὲ ὑστεραία ἡμέρα ἐγένετο τ' ὡς αὐτὸν ἐπεμψεν, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἔθαψαν ὡς ἐδύναντο μάλιστα. cæteris omiſſis.

P. 478. l. 3. In eod. MSto [illegible] deeſt.

Ibid. l. 4. Idem MS. συνελθόντες οἱ στρατιῶται· συνῆγε δὲ μάλιστα &c. aliis omiſſis.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto καὶ ante δόγμα deeſt.

P. 479. l. 4. Idem MS. ἀναστάς.

Ibid. l. 6. Idem MS. Ἀναστάντων δὲ &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. Ἡμεῖς ἄν, ἔφη, θυσόμεθα.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἀποδεδράκασι &c.

P. 480. l. 4. In eod. MSto Ξενοφῶν deeſt.

Ibid. l. 6. Idem MS. μάντιν &c.

P. 481. l. 4. Idem MS. δοκεῖ εἶναι &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἀνάγκη ἦν &c.

P. 482. l. 1. Idem MS. καὶ ἤδη καὶ ἐπὶ &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἐκώλυεν αὐτοὺς &c

Ibid. l. antepen. In eod. MSto μᾶλλον deeſt.

P. 483. l. 3. Idem MS. Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐγένοντο. Νέων &c.

P. 484. l. 1. Idem MS. Ἐξήρχοντο δὲ &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. ὡς δισχιλίους &c.

Ibid. l. 7. Idem MS τῶν ἀνδρῶν οἱ μᾶλλον πολυχρονίους.

Ibid. l. 9. Idem MS. τῶν ἀποφυγόντων &c.

P. 485. l. 1. Idem MS. τοὺς λοιποὺς ἅπαντας, εἰς &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. τοὺς μὲν κρυπτομένους &c.

Ibid. l. 6. Idem MS συνέδραμον οἱ &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. δεινὰ γὰρ &c.

P. 487. l 9 Idem MS Ἐπεὶ δὲ &c.

P. 488 l. 1. Idem MS. [illegible] &c.

Ibid. l 8. Idem MS. Ἐπικουρίδης ἀπὸ Παθίνης &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. τὴν δύναμιν.

Ibid. l. ult. Idem MS. Ἔδοξε δὲ Ξενοφῶν &c.

P. 489. l. 3. Idem MS. πολέμιοι οἱ τεταγμένοι &c.

P. 490. l. 3. Idem MS. ἦγε τοὺς πεζούς.

Ibid. l. 4 & ſeq. *Suid.* Νάπος, οὐδετέρως, καὶ νάπη, θηλυκῶς· δρυμὸς ὑλώδης τόπος κοῖλος νάπη, ὡς μὴ ἔχειν φῶς, διὰ δάσος. Ξενοφῶν δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ νάπος, ὡς τὸ ἔδαφος. Ἐπεὶ οἱ ἡγούμενοι ἐγένοντο ἐπὶ νάπει δυσβάτῳ καὶ μεγάλῳ, ἔστησαν, ἀγνοοῦντες εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος.

P. 491. l. 10. MS. Eton. πολεμίους θεᾶσθαι.

Ibid. l. antepen. Idem MS. τὸ δὲ ἅπαξ, &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἀποχωρεῖμεν.

P. 492. l. antepen. Idem MS. ἀπὸ τοῦ &c.

P. 493. l. 2. Idem MS. τὸ πεδίον, οἱ &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. præſtat ἐφεστήκεσαν;

P. 494. l. 6. In eod. MSto ἂν deeſt.

Ibid. l. 8. Idem MS. παρελθὼν παρὰ τὴν &c.

P. 495. l. 4. Idem MS. ὑφηγεῖτο ἐπὶ &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. καὶ μὴ διώκειν &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἅμα σημαίνοι &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. παρεκελεύετο βάδην, &c.

P. 496. l. 8. Idem MS. ἐπαιάνιζον &c.

P. 497. l. 8. In eod. MSto deſunt πολὺ ἄν.

Ibid. l. 9. In eod. MSto ἔτι deeſt.

Ibid. l. antepen. Idem MS. αὐτοὺς ταύτῃ &c.

P. 498. l. 7. In eod. MSto γὰρ deeſt.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἀπήγοντο καὶ τοὺς &c.

P. 499. l. 1. In eod. MSto ἤδη deeſt.

Ibid. l. 6. In eod. MSto πολλὴ deeſt.

Ibid. l. antepen. Idem MS. δὲ οἱ πολέμιοι, οἱ πλησίον ᾤκουν, αὐτοὺς &c.

P. 500. l. 4. In eod. MSto deeſt ἀφίξονται.

Ibid. l. 6. Idem MS. διαπεπόμφασιν αὐτοῖς καὶ &c.

Ibid. l. 7. In eod. MSto αὐτοῖς deeſt.

Ibid. l. 9. In eod. MSto ταῦτ' deeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἦγε τινά. Ibid. καὶ γὰρ ἥττων αὐτοῦ deſunt.

P. 501. n. 1. *Adde*, Eâdem voce uſus eſt Xenophon Κ. Π. p. 123.

Ibid. l. 4. MS. Eton. Καὶ Κλέανδρος δὲ &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. δέχεσθαι αὐτοὺς, ὡς &c.

P. 502. n. 2. *Adde*, Similiter Xenoph. Κ. Π. p. 547. διὰ τέλους ἐπιμελοῦνται. Et *Iſocrat.* ad Nicocl. p. 31. edit. *Steph.* οἵ τε διὰ τέλους τυραννούμενοι, &c.

Ibid. l. 5. MS. Eton. Καὶ ἐντεῦθεν &c.

Ibid. l. 8. In eod. MSto αὐτὸν deeſt.

Ibid. l. penult. In eod. MSto ἤδη deeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. [illegible].

P. 503. l. 4. Idem MS. καὶ ἀπίωσιν ὅπως &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἀλλὰ χαλεπόν ἐστι καὶ &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. τὸν νυνὶ &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. Ἑλλάδος ἀπείρξαι, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. & edit. *Flor.* ἐγὼ μὲν οὖν ἀπολύω καὶ ὑμᾶς τῆς αἰτίας καὶ αὐτόν, ἂν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἐμοί τι τούτων &c.

P. 504. l. 6. Idem MS. ἀντὶ δὲ τούτων &c.

P. 505. l. 4. Idem MS. μένειν μοι ὑμῶν &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. βούληται &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἐπορεύοντο αὐτοὺς &c.

P. 506. l. 1. In eod. MSto deſunt ea, quibus locus inter αὐτῷ & πείσομαι in aliis libris tribui ſolet.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἄν τι δὲ ἄλλο τινὰ αἰτιῶ, φεύγω.

Ibid. l. 4. In eod. MSto σὺ deeſt.

P. 507. l. 3. In eod. MS. deeſt πάντες.

Ibid. l. 6. Idem MS. Εἰ δὲ σὺ ἄγῃ ἄλλους ἢ ὡς τῶν &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ὁ Κλέανδρος εἶπεν ὅτι &c.

P. 508. l. 3. Idem MS. τόνδε τὸν &c.

P. 509. l. 2. In eod. MSto καὶ deest.

Ibid. n. 4. Dele MS. Eton. In eo utique legitur Ἐπεὶ ᾔτουν αὐτοὺς εἰ, &c.

Ibid. l. 6. MS. Eton. καὶ αὐτὸς αὐτῷ &c.

P. 511. l. 1. Cum ἄξιον intellige πωλεῖν.

P. 512. l. 9. MS. Eton. ὅπου κατεσκευασμένοι &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto τὸ ὡς desunt.

P. 514. l. 6. In eod. MSto πάντα deest.

P. 515. l. 3. In eod. MSto τῶν στρατιωτῶν desunt.

Ibid. l. 4. Idem MS. μισθοφορεῖν — Οἱ δὲ Ἕλληνες ἔφασαν &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. αὐτῷ πάλιν συμστρατευσομένους &c.

P. 516. l. 3. Idem MS. ἀεὶ ἀσφαλής.

Ibid. l. 4. Idem MS. ὡς τὸ &c.

Ibid. l. 6 & seq. Idem MS. ὡς ἀποπέμψοντι ἄρχειν — πειράσονται.

Ibid. l. antepen. Idem MS. συνελθὼν αὐτῷ &c.

P. 517. l. 2. In eod. MSto καὶ οὐκ ἔχοντες, desunt.

Ibid. l. 7. Idem MS. συνεκδιασεσωσμένους.

Ibid. l. antepen. Idem MS. Καὶ ἄριστόν τε ποιοῦντες &c.

P. 518. l. 5. Idem MS. Κινδυνεύεις ὑμῖν μισθοδότης εἶναι.

Ibid. n. 2. *Adde*, Sic suprà p. 484. Ἐκ τούτου ἀνασζήλθέ τις ἔζωντα τῶν ἀποσφαλέντων εἰς τὸ στρατόπεδον.

P. 519. l. 4. Idem MS. προσχωρεῖν τε τοῖς &c.

Ibid. n. 3. Reſpice p. 488. n. 2.

P. 520. l. antepen. In MSto Eton. τὸν deest.

P. 521. l. 1. Idem MS. Νῦν ἂν εἰ &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. ποιήσομεν.

Ibid. l. 7. Idem MS. οἷς ὀκτὼ ἐγένοντο, &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. κατεγκρημνισθήσονται.

P. 522. l. 3. Idem MS. τιμωρησαίμεθα.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἤλθομεν εἰς &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐλάττους τριακοσίων, &c.

P. 523. l. 7. Idem MS. δὲ, καὶ οἱ &c.

P. 524. l. antepen. Idem MS. Καὶ ὑμῖν δὲ &c.

Ibid. n. 6. Vide *Ageſil.* p. 53. n. 2.

P. 525. l. 4. In eod. MSto ὑμῖν deest.

Ibid. l. 7. Idem MS. ὁ Θρύλοχος Ἀρμιάδης, &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. Οἱ μὲν ἡμῶν &c.

P. 526. l. penult. In eod. MSto ea desunt omnia, quæ inter Κρηπῖδα & συνεπίστανται reperiri ſolent.

P. 527. l. 1. Idem MS. ἔχοντα καὶ &c.

Ibid. l. 6. In eod. MSto ἄνδρες ante καὶ ἄλλοι deest.

Ibid. l. 7. In eod. MSto εἰς deest.

Ibid. l. 10. In eod. MSto οἱ deest.

P. 528. l. 1. In eod. MSto τὰς deest.

Ibid. l. 6. Idem MS. διαμάχεσθαι ὑμῖν &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἰδὲ αὐτοῖς, &c.

P. 530. l. 1. Idem MS. κατασημηνάντα.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἐλέγετο δὲ ὅτι ὁ ναύαρχος &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἀπολειπομένους, &c.

P. 531. n. 2. *Adde*, Sic ſuprà p. 310. ἐδεῖτο αὐτῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ &c. *Lyſias* Ὑπὲρ τ' Ἀριστοφάν. χρημ. p. 153. Δέομαι δ' ὑμῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ &c. Haud ità diſſimiliter *Plato* de Legib. l. 6. p. 752. edit. *Steph.* εἴ πῃ τινὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ γένοιτο &c.

Ibid. l. 8. MS. Eton. παρασκευάζεσθαι εἰς τὴν Πέρινθον &c. Edit. etiam *Ald.* & *Flor.* habent παρασκευάζεσθαι —

P. 532. l. 2. In eod. MSto Ξενοφῶντα deest.

P. 533. l. 4. Idem MS. Ἀναξίβιος μὲν ἥκων οὐκ &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἀναλωθήσεται.

P. 534. l. 2. Idem MS. καταληφθῆναι ἐβούλετο, &c.

Ibid. l. 6. In eod. MSto ἀμφὶ deest.

Ibid. l. 8. Idem MS τῇ δείλῃ δὲ &c.

Ibid. l. 9. In eod. MSto εἶναι deest.

P. 535. l. 3. Idem MS. κελεύοντες ἀλλήλοις &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. πυρὰ κεκαυμένα &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. μήτε ὅπη εἰσί, μήτε ὅπη μὲν εἶναι &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. πυρείη, βουλόμενος &c.

Ibid. n. 5. *Adde*, Contrario planè ſenſu gaudet *Ageſil.* p. 50. ubi vide n. 4.

P. 536. l. 5. MS. Eton. νύκτας ἐγκεχαλινωμένους ἐφυλάττετο.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἐπελάβοντο εἰσελθεῖν &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἰσχὺς ἦσαν, &c.

P. 537. l. 5. Idem MS. ὑπισχνούμενός μοι, εἰ &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἀληθῶς ζῶντ' εἴη.

P. 539. l. 2. In eod. MSto καταλιπεῖν· καὶ αὐτὸς οἴκοι desunt.

Ibid. l. 5. In eod. MSto γὰρ & καὶ ante φίλους desunt.

Ibid. n. 6. *Adde*, Scribitur Ἀρμιάδης apud Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 4. haud procul à fine.

P. 541. l. 4. MS. Eton. ὑπὸ Μακεδόνων &c.

Ibid. n. 5. *Adde*, Herodot. l. 5. c. 6. ὠνέονται (Thraces) τὰς γυναῖκας παρὰ τῶν γονέων χρημάτων μεγάλων.

P. 542. l. 1. In eod. MSto καὶ λοχαγοὺς desunt.

P. 543. l. 4. In eod. MSto ea desunt omnia, quæ inter λαμβάνειν & εἰπεῖν ἔχοιμεν exstare solent.

Ibid. l. 5. In eod. MSto καὶ deest.

P. 544. l. 5. Idem MS. δοκεῖ εἶναι.

Ibid. l. ult. In eod. MSto τῆς μονῆς desunt.

P. 545. l. 3. Idem MS. ἀξιώσω αὐτὸν &c.

P. 547. l. 2. Idem MS. πωλοῦντες, ἐὰν &c. Ibid. Μαρωνίδης.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἔλεγον ὅτι &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἐπεὶ τὸ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. δῶσιν ὅ,τι ἂν αἰτήσηται· καὶ &c.

P. 548. l. 5. Idem MS. ἵππος δ' ἦν μέγας &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. κατακαχεῖν, &c.

P. 549. l. 5. In eod. MSto τότε deest.

Ibid. n. 1. Adde p. 449. n. 2.

Ibid. n. 2. Adde K. Π. p. 150.

Ibid. n. 5. Adde K. Π. p. 502. n. 1.

P. 550. l antepen. MS. Eton. ἵππον ἰδὼν &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto τὸν οἰνοχόον desunt.

P. 551. l. 3. Idem MS. Ἐπειδὴ ἀπέχειν &c.

P. 552. l. 4. Idem MS. φίλους σοι εἶναι &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. καὶ ἀφ' ὑπόρθρου καὶ &c. Ibid. ἀντιπαρασκευάζεσθαι ἐθέλοντες.

Ibid. l. penult. Idem MS. λαΐζεσθαί σε δεήσει.

Ibid. l. ult. In eod. MSto σὺ deest.

P. 553. l. 2. Idem MS. ἐσημαίνοντο αὐλοῦντες καὶ &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto ἂν deest.

P. 554. l. 5. Idem MS. εἶπεν, αὐτὸς αὐτοῦ στρατηγὸς &c.

Ibid. l. 9. In eod. MSto μάλιστα ἂν desunt.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto ἡγεῖσθαι deest.

P. 555. l. 3. Idem MS. καθ' ἡμέραν &c. Sed vide *Addenda* ad p. 323. l. 6.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἐποίουν ἂν δεῖ αὐτὸς — ἐάν τε Ἑλληνικὸν ἐάν τε πελτασικὸν, ἐάν τε &c.

P. 556. l. 9. Idem MS. ἀναπαύσεσθε.

P. 557. l. 1. Idem MS. Ἄνδρες, καλῶς &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. πρὶν ἐφθῆτε, &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. κόμματα τινός τε &c.

P. 558. l. 4. Idem MS. ἵππους &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἄλλος ἄλλῃ &c.

P. 559. l. 6. Idem MS. ἀνδράποδα εἰς χίλια, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐστρατοπεδεύοντο &c.

P. 561. l. 2. Idem MS. ποιήσονται, κατασκευάσονται &c.

Ibid l. 4. In eod. MSto οἱ ante ἀξιοπιστότεροι deest.

Ibid. l. 7. Idem MS. συνωνομασίαν.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ὅπως δὲ ἔλαβε, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. κατακείμενον ἀφειδῶς Σεύθης.

P. 562. l. 3. Idem MS. δεῖται μὲν &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἢ τινες &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. Καὶ ὁ Σεύθης &c.

Ibid. l. 8. In eod. MSto ea desunt omnia, quæ inter ἀνέβαινον & Οὐκ ἂν reperiuntur.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto καὶ deest.

P. 563. l. 1. In eod. MSto οἱ deest.

Ibid. l. 2. Idem MS. ὁ δὲ Ξενοφῶν &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. οὐ τοῖς ἄλλοις &c.

P. 565. l. 3. Idem MS. ἐτῶν ἤδη ὡς &c.

Ibid. l. 10. Idem MS. ἠκόντιζον καὶ οἱ μὲν ὡς &c.

P. 566. l. penult. Idem MS. ἀξιοῦντες ἤδη τοὺς κομίσαντας &c.

P. 567. l. 7. Idem MS. ἃ ἔλεγον.

Ibid. l. ult. Idem MS. πάντες δὴ &c.

P. 568. l. 2. Idem MS. Μηδοσάδη, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐν δὲ Φίλαξ ὁ &c.

P. 569. l. 2. Idem MS. πλεῖον ἐμποδίσαι.

Ibid. l. 9. Idem MS. Οἱ μὲν ἐν στρατεύματι &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἀπῆλθε, &c.

P. 571. l. 7. Idem MS. ἔπειτα πολλά τε &c. Ibid. alter οἱ deest.

Ibid. l. antepen. Idem MS. τίνας δ' ἔλεγον — τὸ ἀργυρίζοντας πολλάς.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἠξιώσαντο &c.

P. 572. l. 3. Idem MS. στρατεύομαι ἤδη πλέον &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. τριάκοντα σταδίους &c. omisso ὅσον.

P. 573. l. 6. Idem MS. ὅτι κώλυσίν τι ἐκεῖ γεγένηται.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἀπηγγέλλοντο τε &c

Ibid. n. 4. *Adde*, Similiter *Herodot.* l. 5. c. 18. καί σφεας ἐπὶ ξεινίᾳ καλέει. Confer. epist. ad Philem. v. 22. cum p. 444. n. 1.

P. 574. l. 7. In MSto Eton. αὐτὸς deest.

Ibid. l. 8. Idem MS. ὑπισχνεῖσθε, &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ὀλίγου σὺ πάντη ἀποσχόντες, &c.

Ibid. l. 10. Idem MS. ἡμῖν. Πῶς &c.

P. 575. l. 4. In eod. MSto τε deest.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν desunt.

P. 576. l. ult. In eod. MSto δή μοι desunt.

Ibid. n. 5. *Adde*, Iamblich. de Vitâ Pythag. p. 163. edit. *Kust.* Καὶ ἐὰν αὐτοῖς (Pythagoræ discipulis) παρήγγελμα, ὡς οὐδὲν δεῖ τῶν ἀνθρωπίνων συμπτωμάτων ἀπροσδόκητον εἶναι παρὰ τοῖς νοῦν ἔχουσιν, ἀλλὰ πάντα προσδοκᾶν, ὧν μὴ τυγχάνουσιν αὐτοὶ κύριοι ὄντες.

P. 577. l. 1. MS. Eton. ἀπεμπολημένος οὐ μὲ τὸν &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. αὐτοὶ ἡμεῖς &c. Ibid. ᾐμέλουν, &c.

P. 578. l. 9. Idem MS. τοῦτό γε ἐστι, ἀνὴρ &c.

P. 579. l. 3. Idem MS. αὐτοῦ, ἀπαιτήσοι με καὶ ἀπαιτήσοι μόνους &c.

Ibid. l. 5 & ſeq. Vide *Ageſil.* p. 60. n. 3.

Ibid. n. 3. *Adde*, De eodem verbo vide p. 200. n. 3.

P. 580. l. 1. MS. Eton. αὐτὸν φίλον ποιήσασθαι ὁπότε δυνασθείη.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἐδυνάσατο ἂν ταῦτα ἐξαπατᾶν.

P. 581. l. 2. In eod. MSto ἢ deeſt.

Ibid. l. 5. Idem MS. Πέρινθον ἀφιέντι πόλιν, Ἀρίσταρχος &c.

P. 582. l. 3. Idem MS. προσλαμβάνοιμεν &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἀνδραπόδων μᾶλλον &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. πολέμιον οὐκέτι ἐδύναι ἐπιφέρωμεν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. πῖλος δὲ θυροπελέως ὑμῖν &c.

P. 583. l. 5. Idem MS. οἴεσθε χαρῆναι &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. τοῦτο οἵ τι λαμβάνοιτε &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἐπίσταντο ἀεὶ ὑμῖν, οὐκ ἀεὶ &c.

P. 584. l. 2. Idem MS. Καὶ τὰ μὲν δὴ &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. Ἄγετε δὲ αὐτοὺς τῶν θεῶν &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἀπεχθηρόμενος — ἤλπιζον οὗ &c.

P. 585. l. 1. Idem MS. ἀγαθὸν ὑμῖν, &c.

Ibid. l. 5. In eod. MSto καὶ κινδυνεύσαντα deſunt.

Ibid. l. 8. Idem MS. γνώσεσθε, &c.

Ibid. l. 9. In eod. MSto νῦν deeſt.

P. 586. l. 6. Idem MS. βελτίονες ὄντες, &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. εἶπεν, Ἀλλ' οὔτε μὲν ἐμοὶ &c.

P. 587. l. 4. Idem MS. εἶπε, Δοκεῖ γε μοι, ἄνδρες, &c.

Ibid. l. 6. In eod. MSto στρατηγῆσαι deeſt.

P. 588. l. 3. Idem MS. Ταῦτα ὁ Ἡρακλείδης μᾶλλον ἐξεπλάγη &c

Ibid. l. 8. Idem MS. παρ' ἑαυτὸν &c.

P. 589. l. 1. Idem MS. ἀπεθύμοιντο &c.

Ibid. l. 2. In eod. MSto ξένος deeſt.

Ibid. l. 6. In eod. MSto δὲ deeſt.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἀπεστρατοπεδεύσαντο &c.

P. 590. l. 3. In eod. MS τοὺς deeſt.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἀλεξόμεθα.

Ibid. l. 9. Idem MS. τούτου δ' ἕνεκα &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. Ἡμεῖς μὲν γὰρ, ἔφη, &c.

P. 591. l. 4. Idem MS. τοιούτων τὴν χώραν, &c.

Ibid. l. 5. In eod. MSto ἡμῖν deeſt.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἡμᾶς σὺν θεοῖς ἐκ ταύτης τῆς &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. πρώτους παρελαύνετε.

Ibid. l. 9. Idem MS. ὑμᾶς παρελαύνειν.

Ibid. l. antepen. Idem MS. οὐδένα κατακωλυθῆναι, &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto τήνδε deeſt. Ibid. legitur νῦν μέν σε &c.

P. 592. l. 4. Idem MS. οὐδὲν ἐμὲ &c.

Ibid. l. 8. In eod. MSto δὲ deeſt.

P. 593. l. 6. Idem MS. δέοιτο ὑμᾶς &c.

P. 594. l. 7. Idem MS. ζῶντα σφάξαντες.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐπειδὴ φίλους ἔφατε ὑμῖν, σὺ &c.

P. 595. l. 1. Idem MS. μάλιστα μὲν αὐτοῖς &c.

Ibid. l. 6. In eod. MSto τὸν deeſt.

P. 596. l. 4. Idem MS. ὅ, τι λέγοις.

Ibid. l. 7. In eod. MSto deſunt omnia, quæ exſtant inter λόγοι & ἦν τι &c.

P. 597. l. 2. Idem MS. ὁ τριάκοντα &c.

Ibid. l. 6 & ſeq. Idem MS. ἐγένετο τότε προσαπάξαι νῦν &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. μεταχεῖν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἢ τὴν ἀρχὴν &c.

P. 598. l. 3. Idem MS. ὑπὸ σοῦ ἄρξαντα, &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἐλεύθεροι γενόμενοι, οἱ &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. φοβοῖσθαι ἄν σε αὐτοὺς, καὶ σωφρονεῖν τὰ πρόσθεν &c.

Ibid. l. 10. Idem MS. ὧν τῶν νῦν γεγενημένων, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. οὐδὲ πλήθει — ληφθέντες &c.

P. 599. l. 5. In eod. MSto νῦν deeſt.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἃ ἐγκαλοῦσιν, &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto τὶ & ὡς deſunt.

P. 600. l. 2. Idem MS. πότερον &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. ζῶντά σοι &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto τούτων deeſt.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἱματίσασθαι τὰ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. δοκῇς εἶναι &c.

P. 601. l. 6. In eod. MSto ἐγὼ deeſt.

Ibid. l. ult. Adi *Ageſil.* p. 53. n. 1.

Ibid. n. 3. *Adde*, Similiter *ad* Latinis adhibetur.

P. 602. l. 5. MS. Eton. συμπονηθημένους.

Ibid. l. 10. Idem MS. Κατηγορεῖτο μὲν &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto μὲν deeſt.

P. 603. n. 1. *Adde*, Lectionem receptam exhibet MS. Eton.

Ibid. l. 5. Idem MS. ὑπηρετήσαιμί τι σοὶ, ἔδειξα ἐμὲ &c.

Ibid. l 8. In eod. MSto ἐγὼ deeſt.

P. 604. l. penult. Idem MS. καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἃ &c.

P. 605. l. 9. Idem MS. ἐξικνῆται ζῶντα &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. Ἆρ' οὐκ ἔτι δὴ μοι ἐστιν &c. aliis omiſſis.

P. 606. l. 1. Idem MS. ἀπέδωκέν τε αὐτοῖς &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. Χαρμῖνόν τε καὶ &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. Ἀλεξίμβροτος &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἐν τῷ στρατοπέδῳ &c.

P. 607. l. 7. Idem MS. ἐπιφρόνως ἔφη, ὁ μὲν οἴεσθε μοι &c.

Ibid. l. 1. Idem MS. οἴκαδε ἀπιέναι, εἰ μὴ λάβωσι τὸν &c.

Ibid. l. 10. Idem MS. καὶ ἐθύετο &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. τὰ ἱερεῖα ὁ &c.

Ibid. n. 3. Scribe Λυκαίῳ.

P. 608. l. 2. Idem MS. Ἐμπεδίων χαίρ σοι &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. Βίων — Εὐπολίδης &c.

P. 609. l. penult. Idem MS. καὶ Κάρηνον ὁδεύσαντες εἰς Καΐκου &c.

P. 610. l. 1. Lege quæ de his Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 3. haud ità longè ab init. ſcripſit.

P. 612. l. 9. In MSto Eton. καὶ deeſt.

P. 613. l. 7. In eod. MSto deſunt omnia, quæ inter σφενδονῶν & μάλα reperiri ſolent.

P. 614. l. 8. Idem MS. συνεπισκευάζειν &c.

P. 615. l. 3. Idem MS. λαβεῖν, &c.

P. 616. l. ult. In eod. Mto necnon edit. *Ald.* & *Flor.* καὶ deeſt.

INDEX PRIMUS,
IN QUO
MENSURARUM ET PONDERUM,
DE QUIBUS FACTA EST IN ΑΝΑΒΑΣΕΙ MENTIO,
EXPLICANTUR NOMINA.

Bῖκος, Vas eſt vinarium, fictile, anſis inſtructum. *J. Poll.* l. 6. c. 2. Περὶ τῶν οἴνου ἀγγείων, καὶ &c. inter alia vaſa memoratur βῖκος, (ſic quoque ſcribitur) Xenophonte etiam citato. Ejuſd. l. 7. ſegm. 162. legimus, Καὶ τὰ εἴδη κεράμου, πίθοι, πιθάκναι, ἀμφορεῖς, βῖκοι, &c. *Heſych.* Βῖκος, στάμνος ὦτα ἔχων. Similiter *Phavorinus.* Suidas; Βῖκος, τὸ ἀγγεῖον. Exemplum deinde ex Xenophontis Ἀναβ. Κύρ. adducit; quod reperitur l. 1. p. 100. *Euſtath.* ad *Homer.* Il. σ'. p. 1163. — καὶ τοὺς παρὰ Ξενοφῶντι καὶ ἄλλοις, βίκους· τὰ οἰνοδόχα ἀγγεῖα· οἳ κεῖνται καὶ ἐπὶ μειζόνων ὀστρακίνων σκευῶν. Βῖκος autem, qui περιχυλωτικὸς dicitur, καὶ ἀμφορεὺς (inquit ibidem *Euſtath.*) ἂν λέγοιτο. De hoc vide ſis *Athen.* l. 3. c. 30. & *Caſaub.* ad loc. *Athen.* etiam lib. 1. c. 23. Φοινικίου βικός τις ὑπανοίγνυται· μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ξενοφῶν Ἀναβάσει. Vide K. A. p. 138. Ἰσχάδων etiam βῖκος exſtat in *Luciani* dial. meretr. qui præfert nomina Dorionis & Myrtales, haud ità longè ab initio.

Δαρεικὸς, Adi K. Π. p. 330. n. 1. & *Gronov.* de Pec. Vet. l. 3. c. 7.

Καπίθη, eſt menſura cava, quæ duas Chœnicas Atticas capiebat, auctore Xenophonte K. A. p. 50. *ubi in verſione Latinâ malè dederunt operæ* duos chœnices Atticos. *Heſychio* tamen exponente, Καπίθη eſt ἀγγεῖον χωροῦν Ἀττικὰς κοτύλας δύο. Cotyla autem, ex mente *J. Pollucis* l. 4. ſegm. 168. eſt τὸ τρίτον τῆς χοίνικος. Apud eundem loco cit. adductis menſurarum nominibus, legitur Καπίθη, ὡς Ξενοφῶν. Add. *Bernard.* pag. 33. de Pond. & Menſ. *Hooper.* cap. 2. part. 2. & *Arbuthn.* pag. 91.

Κεράμιον, *Heſychio* auctore, τὸ τοῦ οἴνου ἢ ὕδατος σταμνίον. Idem, Κάδος, κεράμιον. Lexic. Gr. Lat. vet. Κεράμιον, *Orcinum*, *Amphora.* Vas autem eſt fictile, octo & quadraginta ſextarios capiens. *Bernardo* exponente, l. 1. ſect. 42. continet libras Romanas olei quidem 80, & vini 90, mellíſque 120. Add. *Eiſenſchm.* ſect. 2. c. 3. & *Arbuthn.* p. 93. Hujus menſuræ meminit Xenoph. K. A. p. 450, 459.

Κυζικηνὸς, *Demoſth.* adv. Phormion. p. 943. extr. Ὁ δὲ Κυζικηνὸς ἐδύνατο ἐκεῖ (Boſpori) εἴκοσι καὶ ὀκτὼ δραχμὰς Ἀττικάς. Adde K. A. p. 412. n. 3.

Μέδιμνος, *Heſych.* Μέδιμνον, μέτρον — χοινίκων τεσσαράκοντα ὀκτώ. *Harpocrat.* Μέδιμνος, — μέτρον ἐστὶ ξηρῶν, οἷον πυρῶν ἢ κριθῶν· ἔχει δὲ χοίνικας ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα. — Similiter *Suidas*, quo etiam auctore Μέδιμνον eſt μέτρον μοδίων ϛ'. id quod nos docet C. *Nep.* in vitâ Attici c. 2. extr. ubi tamen vide quæ viri eruditi ſcripſerunt. *Phavorin.* alium modiorum numerum medimno tribuit. Μέδιμνον, τὸ μόδιον, ἢ μέτρον Ἀττικὸν, χωροῦν μοδίους ἓξ, ἤτοι τεσσαρακοντοκτὼ χοίνικας. Idem, Μέδιμνος πεντεκαιδεκάτους κυρίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ὁ μέδιμνος. *J. Pollux* l. 4. ſegm. 168. Ὁ δὲ μέδιμνος, χοίνικες ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα. Vide *Bernard.* l. 1. ſect. 47. *Eiſenſchm.* ſect. 2. c. 3. *Hooper.* part. 2. c. 2. *Arbuthn.* p. 96. Cæterùm, de chœnice mox infrà. Medimni autem meminit Xenophon p. 450, 459.

Μνᾶ, *Suid.* & *Phavorin.* ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν. *J. Pollux* l. 9. ſegm. 59. Ἡ Ἀττικὴ μνᾶ ἔχει δραχμὰς ἑκατὸν, &c. *Plin.* H. N. l. 21. extremo: *Mna, quam noſtri minam vocant, pendet drachmas Atticas centum.* Vide ſis *Bernard.* l. 2. ſect. 50. & *Arbuthn.* p. 52.

Ὀβολὸς, drachmæ Atticæ ſexta pars erat. *Plin.* H. N. l. 21. c. 34. *Eadémque* (de drachmâ ſcribit Atticâ) *ſex obolos pondere efficit.* *Phavorin.* ὀβολὸν δὲ σίδηρόν τι ἔλασμα ἔλεγον· σχῆμα μέν πως ἔχον ὀβολοῦ, ὃ μᾶλλον καὶ ὡς πάντη ὀξὺ λῆγον· οὕτω δὲ ἀθρόον ἐν παχύτητι ἐκεῖνο τὸ ἔλασμα τοῦ ὀβολοῦ, ὥστε ὀβολοὶ ἓξ τὴν δραχμὴν ἐπλήρουν· καὶ τοῦτο ἔλεγετο δραχμή. *J. Pollux* l. 8. ſegm. 39.

ὀβολὸς

ὀβολὸς ἦν τὸ ἕκτον τῆς δραχμῆς. Similiter l. 9. ſegm. 60. *Suidas*: *Ὀβολὸς δὲ παρὰ Ἀθηναίοις ἓξ ἐςὶ χαλκῶν.* Atqui *Plin.* loco cit. obolo decem chalcos tribuit: *J. Poll.* l. 9. ſegm. 65. octo. Vide ſis *Bernard.* l. 2. ſect. 18. *Eiſenſch.* ſect. 1. c. 3. *Gronov.* Mantiſ. Pec. vet. c. 2. *Arbuthn.* p. 27. Cæterùm, oboli meminit Xenophon p. 50. ubi reperitur etiam *ἡμιωβόλιον*, quod aliàs ſcribitur *ἡμιοβόλιον*, de quo vide ſis *J. Poll.* l. 6. ſegm. 160.

Ὀργυιὰ, *Phavorino* interprete, eſt *τὸ ἐξηπλωμένον μέτρον τῶν χειρῶν· ἢ τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν σὺν τῷ πλάτει τοῦ στήθους· παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα ὅ ἐστι, τὰς χεῖρας.* *J. Poll.* l. 2. ſegm. 158. *εἰ δ' ἄμφω τὰς χεῖρας ἐκτείνειας, ὡς καὶ τὸ στέρνον αὐταῖς συμμετρεῖν, ὀργυιὰ τὸ μέτρον.* Sic ferè *Heſych.* & *Suid.* Vide ſis *Bernard.* lib. 3. ſect. 17. *Eiſenſchm.* ſect. 3. c. 3. *Arbuthn.* p. 64. & *Herodot.* l. 2. c. 149. Adde quæ ſcripſit *Periz.* ad *Ælian.* H.V. l. 12. c. 22. n. 4. Orgyiæ autem meminit Xenophon p. 71.

Παρασάγγης, *Heſychio* exponente, eſt *μέτρον ὁδοῦ τριάκοντα σταδίους ἔχον.* *Suid.* *Παρασάγγης, εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅπερ ἐστὶ τριάκοντα στάδια.* Vide ſis *Bernard.* l. 3. ſect. 36. K. Π. p. 161. n. 1. & *Alex.* ab *Alex.* Gen. dier. l. 2. c. 20.

Πλέθρον, Vide K. Π. pag. 522. n. 2. Adde *Eiſenſchm.* ſect. 3. c. 3. & *Arbuthn.* p. 65.

Σίγλος, Xenophon K. A. p. 50. *Ὁ δὲ σίγλος δύναται ἑπτὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιωβόλιον Ἀττικούς.* Eſt *J. Polluci* l. 9. ſegm. 82. *ὄνομα βαρβαρικοῦ νομίσματος*: qui locum Xenophonteum modò citatum ibi reſpexit. *Heſych.* & *Phavorin.* *Σίγλος, νόμισμα Περσικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικοὺς* — mox, citato Xenoph. libro ſexto *Ἀναβάσεως*, addunt, *δύναται δὲ ὁ σίγλος δύο δραχμὰς Ἀττικάς.* Cùm autem *σίγλος* eo in *Ἀναβάσεως* libro non exſtet, pro *ἐν ἕκτῃ Ἀναβάσεως* apud *Heſych.* & *Phavor.* legendum videtur *ἐν πρώτῃ.* Vide ſis *Bernard.* l. 2. ſect. 26. & *Arbuthn.* p. 30.

Στάδιον ſive *στάδιος*, *Stadium*, inquit *Plin.* H. N. l. 2. c. 23. *centum viginti quinque noſtros efficit paſſus, hoc eſt, pedes ſexcentos viginti quinque.* Suidas: *Στάδιον, ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος· καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου· ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον.* Vide *Herodot.* l. 2. c. 149. *Strabon.* l. 7. p. 497. & *Caſaub.* n. 2. Adde *A. Gell.* l. 1. c. 1. & ibi *Gronov.* n. 8. necnon *Arbuthn.* p. 65.

Σταθμὸς, cujus crebra eſt in *Ἀναβάσει* mentio, eſt *Heſych.* & *Suid.* *στρατιωτικὴ κατάλυσις.* *Euſtath.* in Hom. Il. ί. p. 531. & *Phavorin.* *Αἱ δὲ ἱστορίαι σταθμοὺς εἰώθασι* (forſ. *εἰώθεσαν*) *λέγειν καὶ τὰς ὡρισμένας ἀπ' ἐν πεπηγμένας ὁδοῦ ἀναπαύλας τοῖς ὁδὸν ἰοῦσιν, ὅσοι πεζοδρόμοι· ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἔλεγόν τινες· οὕτω γὰρ Ξενοφῶν σταθμὸν ἀλλοθῆναι λέγεσθαι αὐτός τινων· καὶ Ξενοφῶν σταθμοὺς εἶναι διὰ τοῦδε τοῦ τόπου ὡς ἄλλοι φασίν.* Hos autem *σταθμοὺς* quidam *manſiones*, alii *caſtra*, nonnulli *ſtativa* interpretantur. Apud Græcos utique hiſtoricos dies itineris *σταθμοῖς*, apud Latinos *caſtris*, idcircò numerari ſolebant, quòd ſingulis diebus in *σταθμοὺς* vel *caſtra ſtativa* divertebant milites. Vide *Q. Curt.* l. 3. c. 7. p. 101. & quæ ibi ſcripſit *Rader.* de vocibus *aliteris caſtris*: adde *Juſtin.* l. 13. c. 8. & ibi *Bernec.* n. 5. & *Herodot.* l. 5. c. 52. Xenophon p. 334. *Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν διὰ Χαλδαίων σταθμοὺς ἑπτὰ, &c.* pro quibus *Diodor. Sic.* l. 14. p. 259. adhibet *ἐν ἡμέραις ἑπτὰ &c.*

Τάλαντον, Atticum quidem (de quo intelligendi ſcriptores antiqui, cùm vocem ſine adjectione uſurpant) fuit ſexaginta minarum, ſeu ſex millium drachmarum. *J. Pollux* l. 9. ſegm. 85. *τὸ μὲν Ἀττικὸν τάλαντον ἑξακισχιλίας ἐδύνατο δραχμὰς Ἀττικάς.* *Suid.* *Τάλαντον, ὥς φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, μνῶν ἐστιν ξ'. ἡ δὲ μνᾶ, δραχμῶν ρ'. ἡ δὲ δραχμὴ, ὀβολῶν ἕξ· ὁ δὲ ὀβολὸς, χαλκῶν ϛ'. ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν ζ'. τὸ τάλαντον δὲ, τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικὸν παρὰ Σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν μνῶν κδ'. νυνὶ δὲ, ιϛ'. ὁ δὲ Ὅμηρος λέγει· δύο χρυσοῖο τάλαντα· ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ καθ' ἡμᾶς τάλαντον τῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Ὡς γὰρ ἴσον τοῦ τρίποδος καὶ τοῦ λέβητος καὶ τοῦ ἵππου τίθεται. — τὸ τάλαντον παρά ποτε ἴσχε λίτρας ρκε'.* Inſpice *Homer.* Il. ψ'. v. 269. & *J. Poll.* l. 9. ſegm. 55. Vide *Bernard.* l. 3. c. 3. *Eiſenſchm.* ſect 1. c. 3. *Hooper.* part. 2. ſect. 2. *Arbuthn.* p. 32 & ſeq. & K. Π. p. 416. n. 2.

Χοῖνιξ. Schol. in *AriStophan.* Plut. v. 276. *Χοῖνιξ ὧν ἀεὶ σιτοφαγεῖς· διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται.* Erat autem octava pars modii, binóſque capiebat ſextarios. *Diog. Laërt.* l. 8. ſegm. 18. *Χοῖνιξ* eſt *ἡμερήσιος τροφή*: *Athen.* l. 3. c. 20. dicitur *ἡμεροτροφίς*: quòd utique victum præſtet diurnum unius hominis. Vide *Bernard.* l. 1. ſect. 19. *Eiſenſchm.* ſect. 2. c. 3. *Arbuthn.* p. 96.

INDEX SECUNDUS,
IN QUO
RES MEMORABILES
EXHIBENTUR.

A

ABrocomas, p. 32. ab eo deficiunt Græci, 35. ad regem è Phœniciâ proficiſcitur, 36. naves ad Euphraten urit, 44. in regio exercitu dux, 70. pugnæ non interfuit, *ibid.*
Abſinthium in planitie Arabicâ multum, 45.
Acetum è palmis factum, 138.
Acheruſias Cherroneſus, 458.
Achæi tumultuantur, 461. iter ſeorſim à cæteris faciendum ſtatuunt, 462. duces decem ſibi deligunt, *ibid.* cum iis iter facere cupit Xenophon, *ibid.*
Æetæ filius Phaſianorum rex, 418.
Ægyptii ſcutis ligneis muniti, 78 & 115. eos invadere cum rege Græci quidam ſtatuunt, 119.
Ægroti in navigia imponuntur, 371.
Æneas Stymphalius præceps per ſaxa fertur, 334.
Ænea vaſa apud Carduchos reperta, 264.
Ænianes comitantur Menonem, 10. eorum ſaltatio, quæ vocatur καρπαία, 446.
Æſchines hoſtes perſequitur, 291. cum ſuis in montem Colchorum primus evadit, 347.
Agaſias Stymphalius ſtrenuum ſe præbet, 272. cum Callimacho contendit, *ibid.* & 333. Drilarum metropolin ingreditur, 366. Lacedæmoniis ſolis principatum deferendum negat, 456. ad Heracleotas pecuniæ ab iis exigendæ cauſâ mittitur, 460. cum Dexippo de milite quodam contendit, 500. Xenophonti amicus, 502. Xenophontem à calumniis Dexippi defendit, 504. ad Cleandrum ſponte accedit, 505. vulneratur, 613.
Ager Dianæ conſecratus, 376. in eo feras venari ſolebant, *ibid.* decimam fructuum ejus partem deæ eximit Xenophon, *ibid.* in eo templum cum ſimulacro cupreſſino, 378.
Agias Arcas intrò ad Tiſſaphernem arceſſitus, 167. ſigno dato comprehenſus, *ibid.* ei caput abſciſſum, 171. ſtrenuus & fidus, 182. annos ferè quadraginta natus obiit, *ibid.*
Ageſilaus ex Aſiâ redit, 374. ejus apud Coronéam pugna, 375.
Agmen quadratum minùs commodum, 240. & quare, 241.
Alvei è Tigri ducti, 71 *&* 150. navigiis ferendis apti, 72. in Euphratem fluunt, *ibid.* pontibus juncti, 72.
Alvearia multa inveniunt Græci, 347.
Amphicrates perit, 279.
Anaxibius navarchus, 354. Græcos vult è Ponto excedere, 450. duces Græcorum ad ſe arceſſit, 515. ſtipendium promiſſum non dat, 518. milites à Byzantio jubet excedere, 516. omnes jubet recenſui numeróque ineundo intereſſe, 517. Græcorum ducibus præcipit, ut è vicis Thraciis commeatum ſumant, 518. & in Cherroneſum progrediantur, *ibid.* in arcem Byzantii fugit, 520. milites præſidiarios è Chalcedone ad ſe arceſſit, *ibid.* Græcorum commodo ſe conſulturum pollicetur, 526. portas Byzantii, militibus Græcis indè egreſſis, claudit, 527. copias Græcorum diſſipari gaudet, 530. è Byzantio ſolvit, *ibid.* Ariſtarchum jubet Cyri milites vendere, *ibid.* eum negligit Pharnabazus, 531. Xenophontem hortatur, ut copias in Aſiam tranſportet, *ibid.*
Antandros, 609.
Antileon Thurius in Græciam navigandum cenſet, 353.
Aper in fœdere ſancieñdo cæſus, 127
Apollinis & Marſyæ certamen, 11. Delphicum conſulit Xenophon, 186. decimas ei eximunt Græcorum duces, 373. ei donarium conſecrat Xenophon, 374.
Apollonides quidam Xenophontis conſilio ſuum opponit, 194. hunc à ſe abigunt Græci 197.

Aquila aurea regis ſignum, 108. clangens & ſedens quale omen præbet, 453. oblata Xenophonti, *ibid.* fauſta Arexioni conſpecta, 486.
Ara Dianæ, 62.
Araxes, 45.
Arabia, 45.
Arbaces in regio exercitu dux, 70. Mediæ præfectus, 616.
Arcades in montem evadunt, 347. eorum inceſſus rhythmicus & ſaltatio, 448. multum excitant, 461. iter ſeorſim à cæteris faciendum ſtatuunt, 462. duces decem ſibi deligunt, *ibid.* cum iis iter facere volebat Xenophon, *ibid.* navigia ab Heracleotis impetrant, 464. Bithynos adoriri ſtatuunt, *ibid.* ad vicos pergunt, *ibid.* ſpolia referunt, 465. iter facientes pugnant, *ibid.* in fugam vertuntur, 466. eorum multi occiſi, *ibid.* vulnerati, 467. ad anguſtias redacti de induciis agere cœperunt, 467. læti tandem cum cæteris Græcis conjunguntur, 473. mortuos ſepeliunt, 477. in unum milites cogunt, 478. exercitum iterum diſtrahi nolunt, *ibid.* eos cum imperio eſſe volunt, qui priùs eo potiti fuerant, 479. ex iis quidam Xenophontem accuſat, 575.
Archagoras cohortis præfectus, 278. Xenophontem de ſucceſſu ſuo infelici certiorem facit, 279.
Arcus Perſarum magni, 239. longi, 282.
Arculæ multæ apud Melinophagos repertæ, 571.
Arexion Arcas vates, 479. aquila fauſta ei conſpecta, 486. hoſtias mactat, 488.
Ariæus copiarum barbaricarum, quæ Cyro aderant, præfectus, 76 & 149. Cyro mortuo fugit, 103. Græcis nunciat ſe in Ioniam rediturum, 114. ei thronum regium pollicentur Græci, 115. imperium ei delatum reſpuit, 124. cum eo ſocietatem ineunt Græci, 127. ſententiam ſuam de ratione itineris faciendi proponit, 128 & ſeq. thoracem induit, 130. ad eum legati à rege veniunt, 145. de Græcis parum ſolicitus videtur, *ibid.* Tiſſapherni & Orontæ ſe adjungit, 149. Proxenum & Clearchum ſibi cavere monet, 152. Græcos de morte Clearchi certiores facit, 169. regis nomine Græcorum arma ſibi tradi poſtulat, 170. à Græcis diſcedit, 171. Xenophonti de Proxeno & Menone eum interroganti nihil reſpondet, *ibid.* Menoni maximè familiaris, 181.
Aries in fœdere ſanciendo cæſus, 127.
Ariſton Athenienſis, 409.
Ariſtus Arcas admodum vorax, 550.
Ariſtarchus Cleandro ſuccedit, 530. complures è Cyri militibus vendit, *ibid.* cum eo agit Anaxibius de Cyri militibus vendendis, 531. prohibet naucleros nè Græcos in Aſiam tranſportent, 532. militibus edicit, nè quis in Aſiam trajiceret, 533. duces ad ſe arceſſit, *ibid.* & 541.
Ariſteas Chius maximi pretii, 272. Ariſtonymo ſe adjungit, 327.
Ariſtonymus Methydrienſis ad verticem quendam occupandum proficiſcitur, 271 & 326. ſtrenuum ſe præbet, 333.
Ariſtippus à Cyro copias impetrat, 6. à Cyro arceſſitus, 7. dat Menoni externorum imperium, 181.
Arma tradere Græcos jubet rex, 117. ei non parendum cenſent duces *ibid.* & 118. armorum fulgor, 78.
Armatura Chalybum, 335.
Armenia, 318. ejus planities, 297.
Armenia ad occidentem, 298.
Artacamas Phrygiæ præfectus, 615.
Artaëzus nuntium ad Proxenum & Clearchum mittit, 151. eos à nocturno barbarorum incurſu ſibi cavere jubet, 152. ad Græcos venit, 168. ab iis diſcedit, 171.
Artagerſes præfectus regius, 70. à Cyro occiſus, 87.
Artapatas Cyri ſceptuchus, 64. ſuper Cyrum moribundum procumbit 89. rege jubente ſuper Cyrum jugulatus, *ibid.*
Artaxerxes filius Darii & Paryſatidis natu maximus, 1. regna Perſarum potitur, 2. Cyrum interficiendi conſilia capit, 3. adverſùs Cyrum ſe parat, 9. ejus regia ad Celænas, 10. ejus imperium quâ firmum, quâ imbecillum, 53. ab eo ad Cyrum multi deficiunt, 65.
Artimas Lydiæ præfectus, 615.
Artuchi copiæ ex Armeniis, Mygdoniis & Chaldæis conſtant, 284.
Arundines fragrantes, 45.
Aſini ſilveſtres, 46. eorum capiendorum ratio, 47. caro qualis, *ibid.* aſinis cæſis vitam ſuſtentant Græci, 115. aſinus tumultûs occaſio, 132.
Aſidates à Xenophonte cum ſuis captus, 614.
Atarne, 609.
Athenienſes vincunt Perſas, 210. capras Dianæ ſe mactaturos vovent, *ibid.* quingentas quotannis ei mactant, *ibid.* theſaurum apud Delphos habuerunt, 374. iis permiſſum ut teſſeram dent, 555.
Atramyttium, 609.
Aures Lydorum perforatæ, 196.
Arx Drilarum inexpugnabilis, 368.

B

Babylonem verſùs tendit Cyrus, 41. ad eam à pugnæ loco iter quantum, 126. à Babyloniâ ad Cotyora iter quantum, 396. Babyloniam peragrat Cyrus, 65.

Barbari quot in exercitu Cyri, 70. taciti progrediuntur, 80. inclinatis equis fugiunt, 84. eorum principes medium in exercitu locum tenent, 86. fugiunt, 108. in colle quodam eorum ſubſiſtunt equites, *ibid.* de eo dejiciuntur, 109. metuunt nè Græci prope Tigrin ſubſiſterent, 153. eorum equites etiam fugientes ſagittas emittunt, 228. diſcedunt pugnâ inferiores, 240. Græcos de collibus jaculis petunt & ſagittis, 244. velitationibus utuntur, 246. caſtra à Græcis longè diſtantia metantur, 247. eorum exercitûs ordo noctu incommodus, *ibid.* à Græcis recedunt, 248. locum editum occupant, quà tranſituri erant Græci, 249. in cacumen quoddam, quò tendit Xenophon, ipſi contendunt, 251. fugiunt, 253. Græcos quoſdam ad prædam converſos concidunt, 254. ingentes lapides in Græcos devolvunt, 273 & ſeq. Græcorum impetum non ſuſtinent, 275. fugiunt, 277. collem deſerunt, 278. cum iis Xenophon agit per interpretem, 279. ut Græci à vicis exurendis deſiſterent poſtulant, *ibid.* multum negotii Græcis faceſſunt, 282. præſtantiſſimi ſagittarii, *ibid.* arcus magnos ſagittáſque longas geſtant, *ibid.* fugiunt, 291. juga fluvio imminentia deſerunt, 292. fugiunt, 303. eorum quidam cum equis capti, 304. clamore Græcorum & armorum ſtrepitu territi, 311. fugiunt, 328. ſeſe cum uxoribus & liberis parvulis præcipitant, 334.

Balias Arcas perit, 268.

Beleſis Syriæ rex, 40 *&* 615. ejus regia, 40.

Bellum citra præcones gerendum ſtatuunt Græcorum duces, 225.

Bellicarum rerum ſtudioſiſſimus & peritiſſimus Clearchus, 171, 173.

Bithyni Græcos malè tractant, 474. Bithynis opem ferunt equites Pharnabazi, 484 *&* 497. in excubias Græcorum invadunt, 485. in Græcos irruunt, 496. fugiunt, *ibid.* *&* 498. eorum per agrum pergunt Græci, 512. Thraces, 473, 474, 496, 512, 466, 467.

Biſanthe à Seuthe Xenophonti oblata, 541 *&* 569.

Biton equum Xenophonti reddit, 609.

Bitumine poſiti lateres ad Mediæ murum exſtruendum, 150.

Bobus cæſis vitam ſuſtentant Græci, 115. boves de plauſtro emti mactantur, 483 *& ſeq.*

Boïſcus pugil ſeditioſus, 440.

Boreas Græcis infeſtus, 305. flatûs ejus ſævitia ceſſat, *ibid.*

Byzantium veniunt Græci, 516. inde excluſi ſunt, 517. ad ejus portas ruunt, 518. ejus portarum clauſtra perſcindunt, 519. ejus incolæ militum impetu territi fugiunt alii aliò, *ibid.* quo minùs ſpoliaretur impedit Xenophon, 522 *& ſeq.* ex eo diſcedunt milites, 526.

C

Caduceatores interficere nefas, 430.

Caïci campus, 609.

Callimachus Arcas, 409. Parrhaſius cum Agaſiâ contendit, 272 & 333. Xenophontem & Cheriſophum comitatur, 331. ejus machinatio, 332. ad Heracleotas pecuniæ exigendæ causâ mittitur, 460.

Calceorum lora Græcorum in pedes deſcendunt, 309.

Calpes portus mediâ ferè in Thraciâ, 464, 473 *& ſeq.* ejus in litore Græci diem exigunt, 473 *&* 476.

Cænæ, 156.

Canales in Græciâ ad ſegetem rigandam ducti, 150.

Cantus Thracum, 445.

Cantant ſaltántque victores Moſynœci, 385.

Cantilenas canunt Carduchi in hoſtes dum tendunt, 293.

Capitis abſciſſio mors honeſtiſſima, 182. capita hoſtium abſciſſa Græcis oſtentant Moſynœci, 385.

Cappadocia, 17.

Captivi regionem Græcis notam faciunt, 258. ex iis quidam viam monſtrare Græcis recuſat, 270. alius viæ ſe ducem præbet, 271.

Capreæ in agro Dianæ ſacro & Pholoë captæ, 377.

Carbatinæ ex crudis boum coriis confectæ, 309.

Carduchi regis imperium reſpuunt, 258. montes, in quibus habitant, prærupti, 261. in montes fugiunt, 264. Græcis eos ad ſe vocantibus non parent, 265. ultimum Græcorum agmen adoriuntur, *ibid.* ignes in montibus accendunt, 266. in peragrandis eorum montibus ſeptem dies conſumunt Græci, 284. multi armis in-

ſtructi Græcis ſe oſtendunt, 286. contra eos aciem inſtruit Xenophon, 293. impetu in Græcos facto cantilenas canunt, *ibid.* fundis & ſagittis utuntur, 295. impetum Græcorum non ſuſtinent, *ibid.* ſui juris, *616.*
Carmande 53.
Carnibus vitam ſuſtentant milites, 50. carnes varii generis, 316.
Caſtaneæ nuces ſine fiſſurâ, 391. iis loco panis utuntur Moſynœci, *ibid.* pueri iis ſaginati, 392.
Caſtellum prope Meſpilam ingens, 273. Novum, 569.
Caſtoli planities, 2 *&* 93.
Caſtra Græcorum à rege ſpoliata, 110.
Cayſtri planities, 13.
Celænæ urbs Phrygiæ, 10.
Cenotaphium à Græcis ſtructum, 478.
Centrites fluvius 283.
Cephiſodorus cohortis præfectus, 278. interit, 279.
Ceramorum forum, 13.
Ceraſus, urbs Græca, 372. indè diſcedunt Græci, 379.
Ceraſuntii fugiunt & in mare incidunt, 428.
Ceraſuntæi in Seuthæ convivio canunt ſaltántque, 553.
Cerebrum palmarum comedunt milites, 139. capitis dolorem excitat, *ibid.* eo extracto perit palma, *ibid.*
Cerſus fluvius, 35.
Certonium, 614.
Cervi in agro Dianæ ſacro & Pholoë capti, 377.
Chalcedon, 538.
Chalus fluvius, 39.
Chaldæi bellicoſi, 284. ſui juris, *616.*
Chalybes, 303, 318, 321. fortiſſimi, 334. eorum arma, 335. canunt ſaltántque in hoſtium conſpectu, *ibid.* Græcos inſequuntur, *ibid.* eorum pleriſque victus è fabricâ ferreâ, 394. ſui juris, *616.*
Charminus Lacon à Thimbrone ad Græcos miſſus, 572. Xenophontem defendit, 586. ab exercitu de manubiarum pretio accuſatus, *606.*
Cheriſophus ad Cyrum venit, 34. ab Ariæo redit, 123. orationem Xenophontis laudat, 202. ad milites verba facit, 203. Xenophontem reprehendit, 228. Xenophontem in anteriorem aciei partem vocat, 249. agrum exurendum cenſet, 255. in fronte exercitûs, 263 *&* 267. in verticem adſcendit, *ibid.* ſuos celeriter ſequi jubet, 268. à Xenophonte culpatus, 269. feſtinationis ſuæ rationem reddit, *ibid.* tubâ auditâ ſurſum tendit, 276. tranſitûs obſtructionem ſolvit, 282. ipſe & Xenophon uſque ſibi invicem opem ferunt, *ibid.* coronatus & veſte exutus ad flumen tranſeundum ſe parat, 289. idem cæteris faciendum imperat, *ibid.* flumen ingreditur, 290. adverſùs hoſtes tendit, 291. loca ſuperiora tenet, 292. copiarum ſuarum partem ad Xenophontem mittit, 293. mulieres ad fontem quendam offendit, 307. ad extremos milites mittit, qui de eorum ſalute quærerent, 312. in vicum divertit, *ibid.* ejus milites convivia agunt coronati, 317. vici præfectum de regione interrogat, 318. vici præfecto ſuccenſet, 320. exercitûs formam mutat, 321. Athenienſium peculatum perſtringit, 325. agmen extremum nequaquam relinquendum cenſet, 268. obſidet Taochos, 329. cum Xenophonte de rebus ſuis deliberat, 330. Xenophontem comitatur, 331. ſe naves Græcis ſuppeditaturum pollicetur, 355. ejus vice fungitur Neon, 373. ad Græcos cum triremibus redit, 450. ei imperium defertur, 457. abrogatum eſt, 462. Thracium ingreditur, 464. ægrotat, *ibid.* ad Calpes portum venit, 467. moritur, 479. ejus partes obtinet Neon Aſinenſis, *ibid.*
Cherroneſus è regione Abydi, 5, 172, 518. Acheruſias, 458.
Chryſopolis, 513 *& ſeq.*
Cibum pauci Græcorum capiunt, 184.
Cilicia, 18. ejus portæ, 35.
Clamorem Martium edunt Græci, 83. barbari tollunt, 80.
Cleagoras ſomnia in Lyceo pinxit, 607.
Cleander Byzantii præfectus, 462. ad Græcos venit, 500. metu perculſus fugit, 501. Agaſiam ſibi tradi poſtulat, 502. orationi Xenophontis reſpondet, 511. Græcos ſibi deditos dimittit, *ibid.* exta de itinere conſulit, *ibid.* hoſpitalem amicitiam cum Xenophonte inſtituit, *ibid.* Græcos in Græciam ducere cupit, *ibid.* conſilium eos ducendi, extis læti nihil offerentibus, omittit, 512. munera à Græcis oblata reddit, *ibid.* à Græcis diſcedit, *ibid.* Xenophontem monet, ut apud Byzantium maneret, 516. ab Anaxibio impetrat, ut è Byzantio ſolveret Xenophon, 528. ejus humanitas, 530.
Cleanor Ariæum convenit, 169. cæterorum Græcorum nomine Ariæo reſpondet, 170. dux eligitur, 203. ejus ad milites oratio, 204 *& ſeq.* in montem Colchorum evadit, 347. ad Seuthen copias ducendas cenſet,

cenſet, 529. partem prædæ accipit, 568. ſine Xenophonte Seuthen ſequi recuſat, 570.

Clearatus cohortis ductor, 424. ejus perfidia, *ibid.* occiditur, 425.

Clearchus ad Cyrum ſe recipit, 5. Græcos adjuvat, *ibid.* Cyrum ad Celænas convenit, 12. milites ſuos pergere jubet, 22. parum abſuit quin lapidibus obrueretur, *ibid.* flet, 23. ejus ad milites oratio, *ibid.* in ejus caſtra à Paſione & Xeniâ multi tranſeunt, 25. arte militum animos ad ſe adlicit, *ibid.* ejus oratio, *ibid.* munus imperatorium reſpuit, 29. ejus inter & Menonis milites controverſia, 54. Menonis militem quendam caſtigat, *ibid.* eum occidere tentant Menonis milites, 55. ſuos ad arma concitat, *ibid.* adverſus Menonis milites è ſuis quoſdam ducit, 56. Proxeno ſuccenſet, 57. eum in conſilium adhibet Cyrus, 60. dignitate Græcos cæteros antecellit, 61. ejus de Orontâ ſententia, 63. cæteris Græcis probata, 64. dextrum cornu tenet, 75. Cyro reſpondet rem præclarè ſe geſturum, 81. de caſtris defendendis cum Proxeno deliberat, 105. Lycium Syracuſanam in collem quendam mittit, 109. Cheriſophum & Menonem ad Ariæum mittit, 115. arma non eſſe tradenda cenſet, 117. rem ſacram facit, *ibid.* Phalinum hortatur, ut Græcis conſilium det, 120. Phalino reſpondet arma ſe non tradituros, 122. dubium reſponſum Phalino fœdus offerenti reddit, 123. ejus ad duces oratio, 124. ei parent duces, 126. de itinere conſulit Ariæum, 128. munere ducis prudentis fungitur, 130. Tolmiden præconem ſilentium jubet indicere, 132. tumultûs auctorem indicanti præmium promittit, *ibid.* exercitum in priſtinum ordinem redigit, 133. commodiſſimè inſtructum regis caduceatoribus oſtendit, *ibid.* regi bellum renuntiat, 134. cum regis nuntiis de fœdere agit, 135. ad commeatum parandum iter quomodo inſtituit, 136. ſtrenuum ſe ducem præbet, *ibid.* cæterorum Græcorum nomine Tiſſapherni reſpondet, 142. iis, quibus mora diſplicuit, reſpondet, 146. ad eum ab Ariæo venit nuntius, 151. nuntio Ariæi audito perturbatur, 152. à metu liberatus, 153. præſidium ad pontem Tigris mittendum curat, 154. ejus in diſponendo exercitu ſolertia, 155. ei viſum convenire Tiſſaphernem, ut ſuſpicionibus finem imponerent, 156. ejus apud Tiſſaphernem oratio, 157. ei reſpondet Tiſſaphernes, 162. Tiſſapherni temere fidem habet, 165. cœnæ apud Tiſſaphernem particeps, 166. amico eſt in Tiſſaphernem animo, *ibid.* ad Tiſſaphernem cæteris ducibus eundum cenſet, *ibid.* *&* 167. ſuſpicatur Menonem eſſe criminationum auctorem, *ibid.* militum omnium animos in ſe inclinari cupit, 166. ad Tiſſaphernem, ducibus quinque, cohortium præfectis viginti, comitantibus, redit, 167. ſigno dato comprehenditur & interficitur, 169. caput ei abſciſſum, 171. rerum bellicarum peritiſſimus, *ibid.* belli ſtudioſus, 172. claſſem ei Thracibus bellum illaturo tradunt Ephori, *ibid.* Ephoris eum revocantibus non paret, *ibid.* capitis damnatus, *ibid.* ad Cyrum deinde venit, *ibid.* bellum Thracibus intulit, 173. eos vincit, *ibid.* Cyro copias revocanti paret, *ibid.* belli ſtudioſiſſimus, *ibid.* bello idoneus, 174. ad imperandum aptus, *ibid.* ejus duritia, 175. in rebus formidoloſis eum libentiſſimè audiebant milites, 176. durus ſemper & truculentus, *ibid.* annos habuit circiter quinquaginta, 177. ſolus mentem Cyri de expeditione in regem ſuſceptâ cognovit, 187.

Cleænetus cum ſuis perit, 360.

Cleonymus Lacedæmonius ſagittâ tranſfixus perit, 268.

Cœna quâ Seuthes Græcorum duces excipiebat, 549. jucunda 550 *& ſeq.*

Cœti ſui juris, 616.

Cohortium ductores conveniunt, 197. judices conſtituuntur, 432. cohortes rectæ 344. ex quot militibus quæque conſtabat, 346.

Colchi, 343. fugiunt, 347. in montium verticibus conſêdere, 361. ſui juris, 616.

Coloſſæ, 10.

Columbæ à Syris religioſè ſervatæ, 40.

Columna propter templum Dianæ, 378.

Comania, 612.

Commeatus deficit, 50.

Concubina Cyri Phocæenſis capta, 104. Mileſia effugit, *ibid.*

Conſilium de Orontâ init Cyrus, 60.

Controverſia Menonis inter & Clearchi milites, 54.

Copiæ regis quantæ, 70.

Cornua vini apud Thracas, 536. cornea pocula, 444.

Coronis redimiti convivia agunt Græci, 317.

Corpora mortuorum Græcis reddita, 281.

Corſote, 49.

Corylas Paphlagoniæ rex, 398 *&* *616*. legatos cum muneribus ad Græcos mittit, 443.

Cotyora, 395. hucuſque exercitus Græcorum pedibus iter ſecit, *ibid.* Cotyoritæ ad Græcos munera mittunt hoſpitalia, 402.

Cretenſes maximo Græcis uſui, 283, 227, 239.

Cteſias regis medicus, 88.

Curatores rerum venalium militibus odio, 427.

Currus falcati in exercitu Cyri, 70. in exercitu regis, *ibid.* ante regis exercitum aguntur, 79. quales, *ibid.* ipſis barbaris noxii, 84.

Curſus equorum, 352.

Cydnus fluvius, 20.

Cyniſcus Græcis ſtipendium numeraturus, 518.

Cyratades Thebanus milites Græcos ducendi cupidus, 526. ei auſcultant milites, *ibid.* commeatum ad exercitum ſe adlaturum pollicetur, 527. factâ re ſacrâ non litat, 528. munere imperatorio ſe abdicat, *ibid.*

Cyrus Darii filius natu minor, 1. ſatrapes conſtitutus, 2 *&* 93. copiarum præfectus, Tiſſaphernem pro amico habet, *ibid.* cum trecentis Græcis ad principatum ſibi à patre deſtinatum adſcendit, *ibid.* à Tiſſapherne in crimen vocatur, *ibid.* matris precibus liberatur, 3. fratris regno ſpoliandi conſilium capit, *ibid.* barbarorum benevolentiam captat, *ibid.* copias Græcas clanculum cogit, *ibid.* præſidiorum cuſtodibus mandat, ut Peloponneſios compararent, 4. ad eum deficiunt urbes Ionicæ omnes, præter Miletum, *ibid.* Miletum obſidet, *ibid.* à fratre Ionicarum urbium imperium petit, *ibid.* fratrem decipit ſpecie bellum adverſùs Tiſſaphernem gerendi, 5. tributa regi mittit, *ibid.* copias in Cherſoneſo cogit, *ibid.* Clearchum demiratur & comiter excipit, *ibid.* in Theſſaliâ exercitus ei alitur, 7. Proxenum cum exercitu ad ſe arceſſit, *ibid.* adverſùs Piſidas exercitum ſe ducturum ſimulat, *ibid.* Sophænetum & Socratem ad ſe cum copiis vocat, *ibid.* adverſùs Tiſſaphernem bellum ſe geſturum ſimulat, *ibid.* Ariſtippum ad ſe vocat, *ibid.* & Xeniam Arcada, 8. eos qui Miletum obſidebant & Mileſios exules ad ſe arceſſit, *ibid.* cum copiis in unum coactis Sardibus movet, 9. trajicit Mæandrum, 10. per Phrygiam proficiſcitur, *ibid.* Coloſſas venit, *ibid.* & Celænas, *ibid.* exercitum Græcorum recenſet, 12. Peltas venit, *ibid.* venit Ceramorum forum, 13. ab Epyaxâ Cilicum regis uxore pecuniam accipit, 14. ſtipendia militibus ſolvit, *ibid.* Thymbrium venit, *ibid.* & Tyriæum, *ibid.* exercitum Cilicum reginæ oſtendit, 15. Græcorum exercitiis lætatur, 17. Iconium venit, *ibid.* Lycaoniam Græcis diripiendam permittit, *ibid.* Ciliſſam dimittit, *ibid.* per Cappadociam progreditur, *ibid.* Megaphernem occidit, *ibid.* aditum in Ciliciam tentat, 18. triremes ex Ioniâ ad eum navigant, *ibid.* Cilicum tabernacula capit, 19. in planitiem deſcendit variis arboribus & fructibus abundantem, *ibid.* Tarſum progreditur, *ibid.* Syenneſin ad ſe arceſſit, 21. Syenneſi munera donat regia, *ibid.* militum ob contumaciam mœſtus, 25. ſe adverſùs Abrocomam profecturum ſimulat, 32. ampliora ſtipendia militibus pollicetur, *ibid.* ad Sarum amnem venit, 33. ad Pyramum amnem, *ibid.* Iſſum, 34. naves è Peloponneſo accipit, navarcho Pythagorâ, *ibid.* ad eum venit Cheriſophus, *ibid.* ſtipendiarii Græci ad eum ab Abrocomâ deficiunt, 35. ad portas Ciliciæ & Syriæ venit, *ibid.* per Syriam progreditur, 36 *&* 45. Myriandrum venit, *ibid.* ejus erga Paſionem & Xeniam clementia, 38. ad Chalum fluvium venit, 39. in vicis Paryſatidis caſtra ponit, 40. ad fontes Daradacis venit, *ibid.* Beleſios hortum exſcindit, & regiam concremat, 41. ad Euphraten venit, *ibid.* iter ſe adverſùs regem facere ducibus indicat, *ibid.* milites ad ſequendum pollicitationibus adlicit, *ibid.* Glun ad collaudandos Menonis milites mittit, 44. munera ampla Menoni mittit, *ibid.* Euphraten trajicit, *ibid.* per Syriam progreditur, 45. ad Araxen amnem venit, *ibid.* per Arabiam progreditur, *ibid.* ad Maſcan fluvium venit, 48. ejus cura de expediendis plauſtris, 51. ei parendi Perſæ ſtudioſi, 52. pergere iter feſtinat, *ibid.* iram Clearchi & Menonis compeſcit, 57. ei inſidiatur Orontas, 59. ad eum defertur Orontæ quædam epiſtola, 60. Orontam comprehendit, *ibid.* Perſarum principes & Clearchum ad ſe convocat, *ibid.* de Orontâ ejus oratio, 61. Orontam ad ſupplicium abduci jubet, 64. per Babyloniam progreditur, 65. nocte recenſet exercitum, *ibid.* ad eum veniunt à rege transfugæ, *ibid.* de ratione pugnæ ineundæ cum ſuis conſilium capit, 65. ejus ad Græcorum duces adhortatio, 66. Gaulitæ Samio reſpon-

reſpondet,67. magnificè de regno paterno loquitur, 68. Græcis coronas aureas promittit, *ibid.* ſpe omnium animos explet, *ibid* nè ipſe præliaretur hortantur Græci, 69. elatiùs de ſe loquitur, *ibid.* numerum regis copiarum ex transfugis cognoſcit, 70. cum univerſo exercitu procedit, 71. tranſitum anguſtum propter Euphraten ſuperat, 72. Silano vati munus donat, 73. regem cenſet pugnam declinare, 74. ei regis adventum nuntiat Patagyas, 75. armis ſe inſtruit. *ibid.* cæteros armis etiam inſtrui jubet, *ibid.* medium in acie locum tenet, 76. nudo capite pugnam expectat, 77. falsò barbaros clamorem edituros ſuſpicatus eſt, 80. utrumque exercitum eminus ſpectat, 81. teſſera quænam ſit quærit, 82. veneratione tanquam rex excipitur,86. adverſùs regem provehitur,87. in fugam regis equites vertit, *ibid.* Artagerſem occidit, *ibid.* circa eum pauci relicti, 88. in regem cum impetu ruit, *ibid.* pectus ejus ferit, *ibid.* vulnus ſub oculum accipit, *ibid.* interficitur, 89. ſuper eum moribundum procumbit Artapatas, *ibid.* Cyri indoles animi, 90 *& ſeq* ejus inſtitutio, *ibid.* eximia fidelitas, 93. civitates Græcæ Tiſſapherni eum præfecerunt, 93. fidiſſimum ſe erga exules Mileſios præbet, 94. beneficiis omnes ſuperare expetit, *ibid.* maleficos ſeveriſſimè caſtigat, 95. bellicâ virtute præditos maximè ornat, *ibid.* adverſùs Myſos & Piſidas primùm bellum gerit, *ibid.* bonis malos ſubjicere conatur, 96. juſtitiæ cultores locupletat, *ibid.* pro meritis omnes ornat, 97. duces ad eum ſe libenter conferunt, *ibid* optimis utitur rerum adminiſtris, *ibid.* œconomiam & honeſtam induſtriam magni habet, 98. amicos demerendi peritiſſimus, *ibid.* iis opitulandi ſtudioſus, 99. plurimis muneribus cumulatus, *ibid.* munera dat amicis pro cujuſque ingenio, *ibid.* eos pro maximis habet ornamentis, *ibid.* curâ ſuis grata faciendi excellit, 100. fercula de menſâ ſuis mittit, *ibid.* pabulum etiam mittit equis objiciendum, 101. cum amicis præcipuis honoris cauſâ colloqui amat, *ibid.* à plurimis tam Græcis quàm barbaris amatus, 102. ab eo ad regem defecit nemo, *ibid.* omnes ferè circa eum amici pugnantes moriuntur, 103. caput ejus & dextra amputantur, *ibid* ejus caſtra diripit rex, *ibid.* ejus frater nothus opem fert regi, 155. Clearchus ſolus conſilii ejus in regem copias ducendi particeps, 187.

Cyzicus, 530.

D

Damaratus Lacon, 113.

Dana, 17.

Daradax fluvius, 40.

Darius binos habet filios, 1. filios ſibi vult adeſſe, 2. moritur, *ibid.*

Decimæ Apollini & Dianæ conſecratæ, 373.

Delta, 526 *&* 568.

Delphicum oraculum conſulit Xenophon, 186.

Delphinorum fruſta à Moſynœcis repoſita, 390. eorum ſevo, tanquam oleo, utuntur Moſynœci, *ibid.*

Deſidia militibus frigore laborantibus pernicioſiſſima, 438.

Deus bonos periculis graviſſimis eripit, 209. ejus ultionem perjuri nequeunt effugere, 158. ei omnia ubique ſubjecta, *ibid.* bonorum cœptis favet, 192. victoriam largitur, 201. perjuris inimicus, 209. magnos deprimere, parvos ſervare valet, *ibid.* ei diſplicent impiorum ſacrificia, 430.

Democrates Temenites,302. explorator,*ibid.*

Dexippus Lacon aufugit, 359. ſupplicio adfectus, *ibid.* perfidus prædæ cuſtos, 500. eum lapidibus petunt milites, 501. Xenophonti infenſus, 502 *& ſeq.* perfidus, 506.

Dextra Cyri abſciſſa, 103.

Dianæ ad aram fugit Orontas, 62. ei capras vovent Athenienſes, 210. ei quotannis quingentas mactant, *ibid.* Epheſiæ decimas eximunt Græcorum duces, 373. donarium offerre ſtatuit Xenophon, 374. ei Xenophon agrum mercatur, 376.

Diffidium inter Xenophontem & Cheriſophum, 320. inter duces cæteros, 529.

Divinitùs accidiſſe putant Thapſaceni, Cyrum cum ſuis Euphraten trajeciſſe, 45.

Dolichus curſus, 351.

Dolopes comitantur Menonem, 10.

Domus ſubterraneæ, 313. variis animantibus repletæ, 314.

Dorcades, 46.

Dracontius Spartiates certaminis gymnici præfectus, 350. ad Cleandrum mittitur, 509.

Drilæ bellicoſi, 361. loca captu facilia incendunt, *ibid.* in metropolin ipſorum fugiunt, *ibid.* eorum metropolis capitur, 366. & diripitur, 367. in arcem concluſi ſunt, *ibid.* in Græcos diſcedentes irruunt, 368. eorum arma, *ibid.* eorum urbs, ædes, turres exuruntur, 370.

Duces Græcorum Cyri de invadendâ Babylone

lone conſilium patefaciunt, 41. ſe dè Cyro nihil audiviſſe mirantur, 112. Cyro obviam eundum ſtatuunt, 113. Clearcho parent, 126. cum Ariæo ſocietatem ineunt, 127. ad Ariæum & Artaëzum accedunt, 169. eorum nonnullis capita abſciſſa, 171. conveniunt, 197. itineris duces ad Græcos à rege miſſi, 134. Græcos ad vicos commeatû inſtructos ducunt, 137. exercitûs militibus gregariis præſtare debent, 199. recèns lecti milites convocant, 203. eorum conſilia ſcire cupit Mithridates, 224. huic reſpondent, 225. fidem ei non habendam ſtatuunt, *ibid.* bellum citra præcones gerendum decernunt, *ibid.* exercitûs formam mutant, 242. multæ eos urgent difficultates, 255. captivos de regione interrogant, 258. regionis peritos ſeorſim collocant, 259. in Carduchos iter faciendum cenſent, *ibid.* militibus imperant ut itineri ſe parent, 260. per montes Carduchios pergendum ſtatuunt, 262. jumenta minùs neceſſaria ipſis relinquenda videntur, 266. ex captivis ſeparatim de viâ quærunt, 270. milites iter ingredi jubent, 272. itineris ducem vinculis conſtrictum tenent, *ibid.* ſacra faciunt, 286. de amne tranſeundo deliberant, 288. cum Teribazo fœdus ineunt, 299. in vicos divertunt, *ibid.* copias rurſus cogendas cenſent, 300. ſub dio agunt, *ibid.* Democratem ad explorada quædam loca mittunt, 302. copias cogunt, 303. iter pergunt cum captivo itineris duce, *ibid.* receptui canunt, 304. iter quàm celerrimè faciendum cenſent, *ibid.* conſilium ineunt, 321. per interpretem cum Macronibus colloquuntur, 342. cum Macronibus fœdus ineunt, *ibid.* de invadendis Colchis deliberant, 343. iis placet Xenophontis ſententia, 345. vota nuncupari jubent, 346. de tempore præterito judicium ſubeunt, 432. hoſpitali menſâ Corylæ legatos excipiunt, 444. toris herbaceis diſcumbunt, *ibid.* poculis corneis utuntur, *ibid.* hoſtias mactant, 479. exta de diſceſſu à Calpe conſulentes non litant, 480. boves de plauſtro emtos mactant, 483. ad Cleandrum accedunt, eum pacaturi, 505. de Seuthe in ipſos animo ſciſcitantur, 518. de itinere in Cherſoneſum deliberant, *ibid.* inter ſe diffident, 529.

E

Ebozelmius Seuthæ interpres, 588.
Educatio principum Perſarum, 91.
Ἐλελεῦ Græci Enyalio canunt, 84.
Eliſarne, 613.
Enomotarchæ, 242.
Enodias vulneratus, 565.
Enyalio Græci canunt ἐλελεῦ, 84.
Ephori Lacedæmoniorum Clearcho claſſem concedunt, 172. eum revocant, *ibid.*
Epiſthenes Amphipolites peltaſtarum præfectus, 106. ei Xenophon vici præfecti filium tradit, 319. puerum in Græciam ſecum abducit, 320. puerum nè Seuthes interficeret orat, 562.
Epheſus, 126.
Epyaxa Cilicum regis uxor Cyro dat pecuniam, 14. ei Cyrus exercitum oſtendit, 15. exercitûs ſplendorem & ordinem miratur, 16. à Cyro dimiſſa, 17. Tarſum venit, 20. perſuadet marito ut ad Cyrum accederet, 21.
Equus ſoli ſacer, 318. equi Perſarum in caſtris noctu pedicis conſtricti, 247. regi tributi nomine aluntur, 318. Armenii valde animoſi, 319. equos per nives expediendi ratio, *ibid.* Paphlagonum muniti, 77. equorum curſus, 352.
Equites Græci feras ſectantur, 46. quâ ratione aſinos ſilveſtres capiebant, 47. Perſarum equites pabulum exurunt, 59. albis thoracibus inſtructi, 78. minùs neceſſarii, 213. vel fugientes mittunt ſagittas, 228. equites parandos cenſet Xenophon, 230. iis præficitur Lycius Athenienſis, 233.
Erymachus Dardanius ad Heracleam & Sinopen miſſus, 411.
Eteonicus Byzantii portas, Græcis indè egreſſis, occludit, 517 *& ſeq.* in arcem fugit, 520.
Euclides Cleagoræ f. Xenophonti fit obvius, 607. Apollini ſacra facit, *ibid.* equum Xenophonti reddit, 609.
Euphratis fontes, 262 *&* 305. in eum influunt alvei, 72.
Eurylochus Luſienſis Xenophonti opem fert, 280. ſtrenuum ſe præbet, 331. ad Anaxibium miſſus, 525. hortatur Laconas, ut ſtipendium à Seuthe exigant, 587.
Exercitus Græcorum Cyro parentium ex militibus ferè 13000 conſtat, 12. barbaris terrorem injicit, 16. exercitui deeſt commeatus, 50. univerſum recenſet Cyrus, 65. regii exercitûs quot duces & præfecti, 70. in exercitu Cyri tumultus, *ibid.* exercitus regis multitudine Cyri exercitum longè ſuperat, 81. à Clearcho quàm pulcherrimè inſtruitur, 133. ad Cotyora uſque pedibus iter facit, 395. exercitûs impu-

impuniti nullus uſus, 175. forma mutata, 242 & 321. luſtratio inſtituta, 432. plus quàm dimidia pars ex Arcadibus & Achæis conſtat, 461. trifariam dividitur, 463. totus ferè ſacra circumſtat, 482. eum ad ſe invitant Lacedæmonii, 575.

F

Fabrica ferrea apud Chalybas, 394.
Falcati currus, 70. ante regis exercitum collocati, 79. ipſis barbaris noxii, 84.
Fanum Jovis apud Olympiam, 377.
Favorum eſu Græci alii modis aliis adfecti, 348.
Fames nullâ vi expugnanda, 163. fame magnâ multi deficiunt, 306.
Feliciter plerumque vivunt, qui mori honeſtè quærunt, 202.
Feræ in agro Dianæ ſacro, 376.
Feſtum apud Sciluntem inſtituit Xenophon, 377.
Fidei dandæ & accipiendæ ratio, 127. fidem dant accipiùntque Græci & Tiſſaphernes, 144. Græci & Moſynœci, 382. fidem Tiſſapherni habet Clearchus, 165. Tiſſapherni fidem habendam negant Græci quidam, 167.
Fluctuum inſtar ſe proruunt Græci, 83.
Fœdus Græcis offert Phalinus, 123. ineunt Græci cum Ariæo & barbaris, 127. Græcis cum rege ineundum videtur, 135.
Fontes Tigris, 262. Euphratis, *ibid.* ſupra fontes Tigris evadunt Græci, 297.
Foſſa alta, lata, longa, 71. regis juſſu facta, 72. foſſæ è Tigri ductæ, 150.
Frater Cyri nothus regi fert opem, 155.
Frigore deuruntur Græcorum nares & aures, 560.
Frumentum unà cum culmo conditum, 390.
Frutices fragrantes, 45.
Fugæ ſuſpicio duci vitanda, 130.
Fulgor armorum, 78.
Fumus in vicis conſpicitur, 130.
Funditores parandos cenſet Xenophon, 230.

G

Ganum, 569.
Gaulites Samius, 67. ejus de Cyri promiſſis verba, *ibid.*
Gerrophori, 78.
Gladius à Græcis fœdus ſancientibus in ſcutum intingitur, 127.
Glandes palmarum ab electro ſpecie parum differentes, 138. pro bellariis adſervatæ, 139.
Glandibus plumbeis utuntur funditores Rhodii, 231.
Glus ad collaudandos Menonis milites à Cyro miſſus, 44. Tami filius ad Græcos venit, 113. Græcos de Cyri morte & Ariæi fugâ certiores facit, 114. ſe Græcis Tigrin tranſeuntibus oſtendit, 154.
Gneſippus Athenienſis Seuthæ munus quare non offert, 551.
Gobryas è præfectis exercitûs regii, 70.
Gongylus & Gorgion, 610.
Græcorum exercitus recenſitus, 12. ex militibus ferè 13000 conſtabat, *ibid.* eorum armatura, 16. de Cyro deſerendo deliberant, 28. ad Cyrum nuntios mittendos decernunt, 32. ſuſpicantur Cyrum eos adverſùs regem ducturum, *ibid.* libentiùs Cyrum, perſpectâ ejus virtute, ſequuntur, 39. duces iis Cyri conſilium patefaciunt, 41. ducibus ſuccenſent, *ibid.* Cyri pollicitationibus adducti dicto fiunt audientes, 42. univerſi trajiciunt Euphraten, 44. Cyri ſermone delectantur, 68. hortantur Cyrum nè ipſe præliaretur, 69. eorum numerus, *ibid.* pæana canunt & in hoſtes tendunt, 83. eorum pars fluctuum inſtar ſe proruunt, *ibid.* pars curſu feruntur, *ibid* omnes clamorem edunt Martium, 83. haſtas ſcutis adlidunt, 84. perſequuntur hoſtes, *ibid.* eorum nihil quiſquam, uno excepto, in pugnâ patitur, 85. fortiter ſe defendunt, 104. victores ſe putant, 105. ad excipiendum regem ſe parant, 106. metuunt nè circumveniantur, 107. barbaros alacriter invadunt, *ibid.* eos in fugam vertunt, 108. barbaros de colle dejiciunt, 109. ſub armis noctu conquieſcunt, *ibid.* mirantur Cyrum nuſquam adparere, *ibid.* ad caſtra diſcedunt, 110. caſtra direpta inveniunt, *ibid.* ex iis plerique incœnes & impranſi, 111. ad eos veniunt Procles & Glus, 113. graviter ferunt quæ ex Procle audiunt, 114. Ariæo thronum regium offerunt, 115. jumentis cæſis vitam ſuſtentant, *ibid* ſagittas, ſcuta, currus in carnibus coquendis urunt, 115 *& ſeq.* ad eos veniunt à rege & Tiſſapherne caduceatores, 116. ex Græcis regi quidam operam pollicentur, 119. cum Ariæo ſocietatem ineunt, 127. iis manè proficiſcentibus à dextrâ ſol, 129. ad ordines quique ſuos currunt, 130. regem ab ipſis propè abeſſe deprehendunt, *ibid.* in vicos quoſdam deveniunt, 131. eorum adventu rex exterritus, *ibid.* iis terror noctu incidit, 132. iis viſum fœdus cum rege ineundum eſſe, 135.

135. pontes è palmis faciunt, 136. ad vicos veniunt commeatu inſtructos, 137. ad eos venit Tiſſaphernes, 140. eorum nomine Tiſſapherni reſpondet Clearchus, 142. ad eos redit Tiſſaphernes, 143. eos in Græciam ſe reducturum pollicetur Tiſſaphernes, 144. cum Tiſſapherne paciſcuntur, *ibid.* eum diu opperiuntur, 145. eorum pleriſque diſplicet Ariæus, *ibid.* querelas ad Clearchum cæteróſque duces deferunt, 146. iis reſpondet Clearchus, 147. ad eos venit Tiſſaphernes, 148. Tiſſapherne præeunte & forum præbente proficiſcuntur, *ibid.* Ariæum parum eſſe fidum ſuſpicantur, 149. intrà Mediæ murum ingrediuntur, 150. binos alveos è Tigri ductos trajiciunt, *ibid.* ad Tigrin perveniunt, *ibid.* propter Sitacen tabernacula ponunt, 151. præſidium ad pontem Tigris mittunt, 154. pontem trajicientibus ſe oſtendit Glus, *ibid.* ad Phyſcum amnem veniunt, *ibid.* iis obviam venit Cyri & Artaxerxis frater nothus, 155. per Mediam iter faciunt, *ibid.* ad Paryſatidis vicos veniunt, *ibid.* Tigris eſt iis à ſiniſtrâ, 156. barbarorum equitationem mirantur, 168. ad arma currunt omnes, *ibid.* ad eos veniunt Ariæus, Artaëzus & Mithradates, *ibid.* admodum anxii fiunt, 183. cibum pauci capiunt, 184. præ dolore ſomnum capere nequeunt, 185. patriam, parentes, uxores, liberos deſiderant, *ibid.* plerique, licèt inviti, præ reverentiâ Cyrum ſequuti, 187. Zabatum trajiciunt, 226. iter faciunt inſtructi, jumentis & turbâ inermi in medio collocatis, *ibid.* ad eos tanquam amicus pergit Mithradates, *ibid.* anxii, 228. Xenophontis ſententiæ de parandis equitibus & funditoribus accedunt, 232. invadunt Mithradaten, 234. in barbaros ſæviunt, 235. ad Tigrin perveniunt, *ibid.* iis ſe conſpiciendum præbet Tiſſaphernes, 238. eos ſequitur Tiſſaphernes, 240. agmen quadratum ipſis quare minùs commodum, *ibid.* & 241. læti colles adſpiciunt, 243. eos de collibus ſagittis jaculiſque petunt barbari, 244. medicos conſtituunt, 245. in commeatus incidunt à regio ſatrapâ coactos, *ibid.* Tiſſaphernes eos adſequitur, 246. caſtra ponunt, *ibid.* velitationibus eos adgrediuntur barbari, *ibid.* ſuperiores evadunt, *ibid.* locum editum, quà tranſituri erant, occupant barbari, 249 Græcis ſe oſtendit Tiſſaphernes, *ibid.* ſe invicem cohortantur, 251. montis cacumen occupant, 253. eorum quoſdam occidunt hoſtes, 254. multæ eos urgent difficultates, 255. vicos incendunt, 257. ad Tigrin veniunt, ubi tranſiri nequit, 261. Carduchorum ædibus ſpoliandis ſe abſtinent, 264. Carduchorum agmen ultimum adoriuntur Græci, 265. eos ſagittis fundiſque petunt hoſtes, 268. hoſtium cuſtodes inopinatos offendunt, 274. hoſtes invadunt, 275. haſtis alii alios ſurſum trahunt, 276. omnes in unum conveniunt, 281. ſine duce pergunt, *ibid.* ad Centriten fluvium requieſcunt, 283. in peragrandis montibus Carduchiis ſeptem dies conſumpſere, 284. Orontæ & Artuchi copias ſibi oppoſitas conſpiciunt, *ibid.* flumen fruſtra tranſire tentant, 285. Carduchos armatos conſpiciunt, 286. animis fiunt demiſſi, *ibid.* ad flumen tranſeundum procedunt, 289. pæana canunt & altâ voce clamant, 290. eorum impetum non ſuſtinent Carduchi, 295. trans amnem evadunt, 296. per Armeniæ planitiem iter faciunt, 297. ſupra Tigris fontes evadunt, *ibid.* ad Teleboam amnem veniunt, 298. ſub dio agunt, 300. nive teguntur, *ibid.* ignes accendunt, 301. ſemet ungunt, *ibid.* in vicos divertunt, *ibid.* Teribazi tentorium capiunt, 304. per nivem multam progrediuntur, *ibid.* Euphraten tranſeunt, 305. Boreæ ſacrificant, *ibid.* ingrediuntur vicum cum mulieribus aquam geſtantibus, 308. propter fontem conſident & perrecturos ſe negant, 310. clamore & armorum ſtrepitu barbaros in fugam vertunt, 311. in vicos divertunt, 312. vici præfectum cuſtodiunt, 316. convivia læti agunt, *ibid.* coronis redimiti, 317. iis miniſtrant pueri Armenii, *ibid.* pueris Armeniis tanquam ſurdis oſtendunt quid faciendum eſſet, *ibid.* iter pergunt, 319. eos ducit vici præfectus, 320. iis occurrunt Chalybes, Taochi & Phaſiani, 321. vincunt barbaros, 328. tropæum ſtatuunt, *ibid.* ad Taochos progrediuntur, *ibid.* eos deficit commeatus, 329. per Chalybum agros progrediuntur, 334. eos ſequuntur Chalybes, 335. ad Harpaſum fluvium veniunt, 336. per Scythinorum agros progrediuntur, *ibid.* ad Gymniam veniunt, *ibid.* eos eò, unde mare conſpicerent, ducturum ſe pollicetur princeps quidam, 337. ad Thechen veniunt, *ibid.* mare conſpiciunt, *ibid.* mare, mare læti clamant, 338. in verticem evadunt, 339. ſeſe amplexantur præ gaudio lacrymas fundentes, *ibid.* tumulo excitato ſcuta, gerra, baculos imponunt, *ibid.* itineris ducem

cum

cum muneribus dimittunt, *ibid.* per Macronum agros iter faciunt, 340. iis ſe opponunt Macrones, 341. ab iis fidem accipiunt Macrones, haſtâ hinc indè datâ, 342. eos adjuvant Macrones, 343. ad Colchorum montes veniunt, *ibid.* votis nuncupatis & pæane recitato progrediuntur, 346. in vicis commeatûs copiâ abundantibus caſtra locant, 347. favorum eſu multi fiunt amentes, 348. alii aliis modis eſu mellis adfecti, *ibid.* ad Trapezuntem veniunt, *ibid.* Colchida prædantur, 349. Jovi Servatori ſacrificant, *ibid.* certamen gymnicum inſtituunt, 350. de itinere reliquo deliberant, 353. triginta remorum navem accipiunt, 360. ad prædam exeunt, *ibid.* peltaſtæ Drilarum metropolin adgrediuntur, 362. ad Xenophontem opis petendæ causâ nuntium mittunt, *ibid.* Drilarum metropolin diripiunt, 367. ſalutis ratio iis præter ſpem oblata, 368. fictæ ab iis inſidiæ, 370. à Drilis tandem incolumes diſcedunt, *ibid.* fruſtra Cheriſophi reditum expectant, 371. ægrotos, ætate provectiores, mulieres, pueros & vaſa minùs neceſſaria in navigia imponunt, *ibid. &* 372. in navigia impoſitorum curam Sophæneto & Phileſio committunt, *ibid.* plerique pedibus iter faciunt, *ibid.* ad Ceraſuntem veniunt, *ibid.* quot relicti, 373. pecuniam ex captivis redactam dividunt, *ibid.* decimas Apollini & Dianæ Epheſiæ eximunt, *ibid.* à Ceraſunte diſcedunt, 379. ad Moſynœcorum fines veniunt, *ibid.* ad Moſynœcos Timeſitheum mittunt, *ibid.* cum Moſynœcis ſocietatem ineunt, 381. à Moſynœcis naves & viros accipiunt, 382. eorum nonnulli Moſynœcos ſequuntur prædæ causâ, 385. quidam occiſi, *ibid.* moleſtè ferunt rem malè geſtam & ſuorum fugam, *ibid.* ſemel tantùm in totâ expeditione verſi in fugam, 386. factâ re ſacrâ litant, 387. ad invadendos hoſtes ſe ſeparant, *ibid.* cum Moſynœcis congrediuntur, 388. oppidum Moſynœcorum diripiunt, 389. ulteriùs pergunt, 391. ad Chalybas veniunt, 394. Tibarenorum oppida cupiunt adoriri, *ibid.* munera hoſpitalia à Tibarenis miſſa nolunt accipere, *ibid.* quæ tandem, vatibus monentibus, accipiunt, 395. ad Cotyora veniunt, *ibid.* itineris ab iis è Babyloniâ ad Cotyora confecti ſpatium, 396. temporis in eodem itinere conficiendo exacti ſpatium, *ibid.* apud Tibarenos dies 45 manent, *ibid.* ſacra diis faciunt & pompas exequuntur, *ibid.* ludis gymnicis ſe oblectant, *ibid.* commeatus è Paphlagoniâ & Cotyoritarum agris capiunt, *ibid.* Sinopenſium legati eos ad Sinopen invitant, 402. ad eos Cotyoritæ dona mittunt hoſpitalia, *ibid.* Sinopenſium legatos hoſpitio excipiunt, *ibid.* duces de reliquo itinere deliberant, 403. legatos Sinopenſium in conſilium adhibent, *ibid.* navigiis diſcedendum decernunt, 408. ad Sinopenſes legatos mittunt, 409. milites alii aliud ſentiunt, 410. eorum graviter aliquid ferentium cœtus fiunt & circuli, 419. eorum concionem advocat Xenophon, 420. Xenophontem perorantem attentè audiunt, 424. ei adſentiuntur, 431. ſceleris cujuſquam auctores morte multandos cenſent, *ibid.* cohortium ductoribus de reis judicium permittunt, 432. duces quidam multati, *ibid.* iis animi ingrati vitium objicit Xenophon, 441. Xenophontis tandem agnoſcunt beneficia, 442. à Paphlagoniâ prædam agunt, 443. eos ſpoliant Paphlagones, *ibid.* Corylas legatos cum muneribus ad eos mittit, *ibid.* libationibus peractis pæana canunt, 444. ludis ſeſe oblectant, 447 *& ſeq.* cum Paphlagonibus paciſcuntur, 449. è Paphlagoniâ navigiis diſcedunt, 450. ad Sinopen veniunt, *ibid.* ad Harmenen naves adpellunt, *ibid.* lucello aliquo augeri cupiunt, 451. unum principem eligendum cæteriſque omnibus præficiendum ſtatuunt, *ibid.* principatum ad Xenophontem deferunt, *ibid.* de munere imperatorio ſuſcipiendo Xenophontem urgent, 456. Agaliæ ſententiam comprobant, *ibid.* Cheriſopho imperium deferunt, 457. Harmenen relinquunt, 458. litus Jaſonium præternavigant, *ibid.* ad Heracleam veniunt, *ibid.* de ratione itineris è Ponto faciendi deliberant, 459. de pecuniis ab Heracleotis exigendis deliberant, *ibid. &* 460. tumultus inter eos excitatus, 461. multi vulnerantur, 467. ignes accendunt & Thracum regionem exurunt, 471. ad pugnam ſe parant, *ibid.* læti ſe mutuò adſpiciunt, 473. in litore portûs Calpes commorantur, 473 *&* 476. quo conſilio eorum plerique in expeditionem fuerant egreſſi, 476. Græciæ deſiderio tenentur, 477. mortuos ſepeliunt, *ibid.* cenotaphium ſtruunt, 478. univerſi conveniunt, *ibid.* exercitum non ampliùs diſtrahendum ſtatuunt, *ibid.* quidam Xenophontem de vate corrumpendo accuſant, 480. expectandum Cleandri adventum cenſent, 481. ad tabernaculum Xenophontis accedunt, 482. eorum in Phrygiam iter impedire volunt equites Pharnabazi, 484. animis debilitantur, 485. ad arma ſubitò currunt, *ibid.* in armis pernoctant, *ibid.* locum muniunt foſsâ & vallo, 486. commeatum ex Heracleâ accipiunt, *ibid.* mortuos ſepeliunt, 487. ad ſaltum tranſitu difficilem veniunt, 490. in hoſtes curſu feruntur, 496. hoſtes iterum invadunt, 497. tropæum ſtatuunt, 498. Cleandrum expectant, *ibid.* prædam nanciſcuntur amplam, 499. Dexippo prædam tradunt, 500. Cleandri iram deprecantur, 502. Cleandrum quidam parvi faciunt, *ibid.* ad Cleandrum legatos mittendos cenſent, 509. Cleandro munera offerunt, 512. per Bithynorum agrum proficiſcuntur, *ibid.* prædæ causâ retrò pedes convertunt, 513. ad Chryſopolin veniunt, *ibid.* ſpolia vendunt, *ibid.* in Byzantium trajiciunt, 516. Anaxibio eos è Byzantio excedere jubenti iraſcuntur, 516. ob perfidiam Anaxibii irâ perciti, 518. ad portas Byzantii curſu feruntur, *ibid.* portas Byzantii jubent aperiri, 519. portarum Byzantii clauſtra perſcindunt, *ibid.* Xenophontem hortantur ut ipſorum ſuſciperet cauſam, 520. eorum animos ſedat Xenophon, 522. ad Anaxibium mittunt, qui conſilium ipſorum exponerent, 525. Cyratadem ducem accipiunt, 526. extra muros Byzantii abeunt, *ibid.* ad eos commeatum ſe adlaturum pollicetur Cyratades, 527. Cyratadem ipſis præeſſe nolunt, 528. in vicis prope Byzantium ſitis caſtra metantur, 529. navigiis quidam diſcedunt, *ibid.* quidam ſe agri prope Byzantium incolis adjungunt, 529 *& ſeq.* ad Perinthum veniunt, 532. in vicos commeatûs ſumendi causâ redeunt, 543. eos ad commeatus ducit Seuthes, 544. quæ Seuthes propoſuerat plerique probant, 545 *& ſeq.* à Seuthæ convivio diſcedunt, 553. quomodo iter nocte & die facere ſolebant, 555. iis itineris duces dat Seuthes, 556. eos præcedit Seuthes, 557. prædam capiunt ſatis amplam, 559. caſtra in Thynorum planitie metantur, *ibid.* multorum nares & aures frigore deuruntur, 560. ad Thracas ſupra Byzantium ſitos tranſeunt, 568. Xenophonti ſuccenſent, 569. per Thynorum regionem progrediuntur, 571. Salmydeſſum veniunt, *ibid.* in Medoſadæ vicis tabernacula ponunt, 589. in Lampſacum tranſmittunt, 607. per Trojam proficiſcuntur, 609. Idâ ſuperatâ Antandrum veniunt, *ibid.* ad Thebes campum veniunt, 609. per Atramyttium & Certonium ad Caïci campum veniunt, *ibid.* Pergamum veniunt, *ibid.* mancipia quædam abducunt, 614. Pergamum rurſus veniunt, *ibid.*

Gymnias, 336.

H

Halys fluvius quantus, 407. ejus oſtium, 458.

Harmene Sinopes portus, 450.

Harpaſus fluvius, 336.

Haſta hinc indè data in fidei pignus, 342. à barbaris fœdus ſancientibus in ſcutum intingitur, 127. haſtas ſcutis adlidunt Græci, 84. haſtis Græci alii alios ſurſum trahunt, 276.

Hecatonymus Sinopenſium orator, 397. diſplicet legationis ſociis ejus oratio, 402. de oratione priùs habitâ ſe excuſat, 404.

Hegeſander Arcas ſalvus evadit, ſuis occiſis, 466.

Hellas, Gongyli & Gorgionis mater, Xenophontem hoſpitio excipit, 610.

Heracléam perveniunt Græci, 458. Heracleotæ munera hoſpitalia Græcis mittunt, 459. ſe ſuáque intrà muros ſubducunt, 461. Timaſionem orant, ut exercitum è Ponto deducendum curet, 412. ad Græcos mittunt navigia, 418. pecuniam Timaſioni & Thoraci promiſſam non reddunt, *ibid.*

Heraclides Maronites, 547. Parianos hortatur, ut Seuthæ dent munera, *ibid.* ejuſdem rei causâ ad Timaſionem & Xenophontem accedit, 548. cornu Xenophonti offerri jubet, 552. cum prædæ, quam vendiderat, pretio ad Græcos venit, 568. ei ſuccenſet Xenophon, 569. Xenophontem apud Seuthen criminatur, *ibid.* quo minùs Seuthes promiſſis ſtaret impedit, 570. cæteros duces ad deſerendum Xenophontem fruſtrà ſolicitat, *ibid.* eum objurgat Seuthes, *ibid.* Seuthen, ut dimitteret exercitum, hortatur, 573. ſe copias ad Lacedæmonios ducturum pollicetur, 574. territus fugit, 588. Seuthes eum execratur, 604.

Hercules ubi ad Cerberum deſcendit, 458. ei rem ſacram facit Xenophon, 463. Xenophonti dat conſilium, *ibid.* Hercules dux, teſſera, 496. ei ſacrificant Græci, 349.

Hieronymus Eleus præfectus cohortium, 197. ad Anaxibium miſſus, 525. à Thynis vulneratus, 565.

Homicidæ ſolum vertere ſolebant, 350.

Hordeaceum vinum, 314. quomodo è crateribus bibere ſolebant, *ibid.*

Hortus Cyri ad Celænas, 10. Beleſios amœnus, 40. prope Sitacen, 151.

I

Jaſonium litus, 458.

Iconium, 17.

Idam ſuperant Græci, 609.

Ignavi turpiter plerumque moriuntur, 201.

Imperatores novi eliguntur, 203. abſque iis nil præclarè geri poſſit, 200. quot & qui in exercitu regio, 70.

Impiorum ſacrificia Deo inviſa, 430.

Induſtria à Cyro magni habetur, 98.

Ingenium amicorum, quibus dat munera, reſpicit Cyrus, 99.

Inimicitiæ inter Græcos & Ariæum excitatæ, 149.

Inhumanitatis exemplum, 435.

Inſcriptio columnæ propter templum Dianæ erectæ, 378.

Inſidiæ fictæ, 370. Græcis à Drilis tutò diſcedendi occaſionem præbent, *ibid.*

Ionicæ urbes Tiſſapherni à rege traditæ, 4. ad Cyrum deficiunt, *ibid.*

Iris fluvius, 407.

Iſſus, 34.

Itabelius Aſidati fert opem, 612.

Itineris ex Epheſo ad pugnæ locum menſura, 126. à pugnæ loco ad Babylonem, *ibid.* à Babyloniâ ad Cotyora, 396. temporis ſpatium in eo conficiendo exactum, *ibid.* totius à Græcis confecti menſura, 616. tempus in eo conficiendo exactum, *ibid.* itineris duces ad Græcos à rege mittuntur, 134.

Judicium agitur de Orontâ, 61. de ducibus, 432.

Jumenta fame pereunt, 49. nive conſtricta, multa pereunt, 306.

Jupiter Servator, teſſera, 82 *&* 496. Hoſpitalis, 205. Meſpilæ incolas attonitos reddit, 237. Servatori ſacra faciunt Græci, 349. ejus fanum apud Olympiam, 377. Milichius, 608.

Jusjurandum qui violat, nequaquam beatus, 158. religioſè ſervandum, 192.

Juſta mortuis faciunt Græci, 281.

Juſtitiæ Cyrus amantiſſimus, 96.

Juvenis quidam Ariæi & Tiſſaphernis dolos detegit, 152. juvenes bini fortè locum, ubi tranſiri poſſet amnis, inveniunt, 287.

L

Laborum præteritorum ſuavis recordatio, 284.

Lacedæmoniis opem fert Cyrus, 185. apud eos furandi mos, 324. in furto deprehenſos puniunt, 325. Græcis imperant, 501 *& ſeq.* bellum Tiſſapherni inferendum ſtatuunt, 575. exercitum, qui Cyrum fuerat ſequutus, ſibi cupiunt adjungere, *ibid.* militum ſtipendia à Seuthe exigunt, 594.

Lacrymæ præ gaudio fuſæ, 339.

Lampſacus, 607.

Lapides molares propter Euphraten effoſſi, 49. iis effodiendis victum quærunt Arabes, 49. lapidibus magnis utuntur funditores Perſici, 231.

Lariſſa, 235. ſole obſcurato capta, 236.

Lateribus coctis exſtructus Mediæ murus, 150. fictilibus etiam exſtruitur Lariſſa, 236.

Lecti multi apud Melinophagos reperti, 571.

Legatos interficere nefas, 429.

Libationes inſtituunt Xenophon & Cheriſophus, 288. à Græcis peractæ, 444.

Libertas magni æſtimanda, 66.

Libri multi apud Melinophagos reperti, 571.

Lignea ſcuta ad pedes uſque pertinentia, 78.

Litus Jaſonium, 458.

Lotophagi patriæ immemores, 217.

Luctâ ſe exercent Græci, 351.

Ludi Gymnici, 396. Thracum varii, 445. Ænianum & Magnetum, 446. Myſi, 447. Mantinenſium & Arcadum, 448.

Lupercalia celebrat Xenias Arcas, 13.

Lupus in fœdere ſanciendo cæſus, 127.

Luſtratio exercitûs, 432.

Lycaoniam Græcis diripiendam permittit Cyrus, 17. Lycaones in regis agro loca tenent munita, 216.

Lycius Athenienſis equitibus præficitur, 233. hoſtes perſequitur, 291. impedimenta capit, 292. Xenophontem comitatur, 338. Lycium Syracuſanum ad collem quendam mittit Clearchus, 109.

Lycon Achæus Heracleotis minitatur, 560. Xenophonti adverſatur, 414.

Lycus fluvius, 459.

Lydia, 9.

Lydiæ mare, 609.

Lydorum aures perforatæ, 146.

M

Macrones, 340. eorum arma, 341. veſtibus è pilis contextis induti, *ibid.* cum iis colloquitur peltaſta quidam de Græcorum exercitu, 342. haſtam Græcis dant in fidei pignus, *ibid.* Græcos adjuvant, 343. Græcos in Colchorum montes deducunt, *ibid.* ſui juris, 616.

Mæander, 9. eum trajicit Cyrus, 10.
Magadis tibiæ genus, 553.
Magnetum ſaltatio καρπαία dicta, 446.
Mancipia multa nive pereunt, 306.
Mantinenſium inceſſus rhythmicus & ſaltatio, 448.
Manu ſublatâ Græci dant ſuffragia, 208 & 221.
Mare Lydium, 609.
Mare læti conſpiciunt Græci, 337.
Marſyas amnis, 11. Marſyæ & Apollinis certamen, *ibid.* nomen unde duxit, 12.
Maſcas fluvius, 48.
Mediæ murus, 71 & 150.
Megabyzus Dianæ Epheſiæ æditu[illegible]s, 375. depoſitum Xenophonti reſtituit, *ibid.*
Media, 155.
Medicos conſtituunt Græci, 245. medici malè adfectos urere ſolent & ſecare, 439.
Medium in exercitu locum tenent barbarorum principes, 86.
Medocus Odryſarum rex, 539 & 537.
Medorum pulchræ & proceræ mulieres, 217.
Medoſades Seuthæ nuntius, 515, 532, 537. cum eo colloquitur Xenophon, 537, 538. ægrè fert vicos ſuos à Græcis vaſtari, 589. Xenophontem cum copiis indè jubet diſcedere, 590. ingratus, 592.
Megaphernes à Cyro occiſus, 17.
Melandeptæ, 539.
Melinophagi Thraces, 571.
Menon Theſſalus Cyrum ad Coloſſas convenit, 10. Dolopas, Ænianenſes, Olynthios ſecum ducit, *ibid.* pars exercitûs ejus in montibus Ciliciæ perit, 20. reliqui milites ejus Tarſum diripiunt, 21. ejus oratio, 42. ſuos hortatur, ut Euphraten tranſirent, 43. ei munera mittit Cyrus, 44. ejus milites Clearchum ferire tentant, 55. Clearchi impetu territi, 56. ad arma currunt, *ibid.* ad Ariæum mittitur Menon, 115. apud Ariæum manet, 123. Menonem criminationum eſſe auctorem ſuſpicatur Clearchus, 166. intrò ad Tiſſaphernem arceſſitus Menon, 167. hunc ad Græcos remittendum contendit Xenophon, 171. avarus erat, perjurus, mendax, iniquus, 179. ejus peſſima indoles, 180. externis Ariſtippi militibus præeſt, 181. Ariæo perquam familiaris, *ibid.* Tharypam in deliciis habuit, *ibid.* annum totum excruciatus perit, 182.
Menſæ participes Cyrum comitantur, 88. circa eum moriuntur, 103.
Menſura itineris ex Epheſo ad pugnæ locum, 126. à pugnæ loco ad Babylonem, *ibid.* totius itineris, 616.
Meſades Seuthæ pater, 539. Odryſarum rex, *ibid.*
Meſpila, 237.
Midas Phrygum rex, 14. ejus fons, *ibid.*
Miletum obſidet Cyrus, 4. ejus incolæ ob propenſum in Cyrum animum à Tiſſapherne partim interfecti, partim ejecti, *ibid.*
Milites importunè exigunt ſtipendia, 13. iter pergere recuſant, 22. Clearchum lapidibus petunt, *ibid.* ducibus ſuccenſent, 41. commeatus ex Carmandâ pretio comparant, 54. fidem Tiſſapherni habendam negant, 167. Clearchum, ut pueri magiſtrum, reſpiciebant, 176. deo ſternutamenti auctori ſacra vovent, 208. ferè triginta nive pereunt, 306. ex fame ingenti multi deficiunt, *ibid.* eorum tum oculi tum pedum digiti ex frigore putreſcunt, 308. omnium rerum copiâ fruuntur, 315. convivia agunt læti, 316. quotquot favos comederant, amentes fiunt, 348. Cheriſophum ad naves petendas mittendum decernunt, 355. Xenophontis conſilia adprobant, 356 & *ſeq.* iter pedeſtre iis diſplicet, 359. eorum recenſus agitur, 372. numerus eorum initus, *ibid.* alii aliud ſentiunt, 410. minitantur Silano, 417. eorum graviter aliquid ferentium cœtus fiunt & circuli, 419. eorum tumultus & querela de rerum venalium curatoribus, 427. conveniunt omnes, 478. exercitum non ampliùs diſtrahendum ſtatuunt, *ibid.* moleſtiâ adficiuntur, 480. Xenophontis conſilium improbant, 482. ſacrificandum eſſe exclamant, *ibid.* Xenophontem læti excipiunt, 531. à Thraciâ in Aſiam trajicere cupiunt, 532. eos in Aſiam trajicere vetat Ariſtarchus, 533. ſe Lacedæmoniis adjungere cupiunt, 575.
Miltocythes Thrax ad regem aufugit, 126.
Mithradates ad Græcos venit, 168. Græcorum duces ad ſe vocat, 224. eorum conſilia noſcere cupit, *ibid.* fruſtra eos fallere conatur, 225. ad Græcos, amicitiam ſimulans, iterum venit, 226. ſubitò Græcos adoritur, 227. Græcis ſe iterum oſtendit, 233. fugit cum ſuis, 235. Lycaoniæ & Cappadociæ præfectus, 615.
Mons ſacer, 518, 337, 532. montes Carduchii, 261. per eos iter faciendum cenſent Græci, 262.
Mores barbarorum à Græcis maximè diſcrepantes, 393. Thracum, 536, 541, 549, 550, 551, 553.
Moſynœci, 379. Græcis adverſantur, 380. eorum principes ad Græcos adducuntur, *ibid.* ſocietatem cum Græcis ineunt, 381.

Græcis navigia præbent & viros, 382. eorum acies & armatura, 383. cantantes progrediuntur, 384. hoſtium eodem nomine gaudentium metropolin invadunt, *ibid.* in fugam vertuntur, 385. capita cæſorum abſciſſa & Græcis oſtentata, *ibid.* ſaltant cantántque victores, *ibid.* eos in fugam vertunt Græci, 388. rex eorum in ligneâ turri degit & publicis ſumptibus alitur, 389. unà cum domicilio exuritur, *ibid.* panes congeſtos diu ſervant, 390. frumentum ſervant cum culmo conditum, *ibid.* delphinorum fruſta apud eos reperta, *ibid* delphinorum ſevo, ut Græci oleo, utuntur, *ibid.* nuces caſtaneas in tabulatis adſervant, 391. vinum habent fragrans & dulce, *ibid.* eorum oppida quà ratione condita, *ibid.* regio qualis 392. eorum pueri caſtaneis elixis ſaginati, *ibid.* craſſitie ferè ſunt & longitudine pari, *ibid.* eorum corpora variis coloribus diſtincta, *ibid.* eorum barbaries, 393. ſui juris, 616.
Multitudo ſola victoriam non parit, 201.
Murus Mediæ, 71 & 150. caſtelli lateritius, 237.
Myriandrum, 36.
Myſi multas tenent in regis ditione civitates, 215. eos invadit Cyrus, 95. Myſus nomine & natione fictas ſtruit inſidias, 370. ad Græcos redit vulneratus, 371.
Myſi ſaltatio, 447.

N

Navigiis 37 junctus pons Tigris, 154.
Neon Aſinenſis Cheriſophi vice fungitur, 373, 479, 483. Xenophontem apud milites criminatur, 419. Xenophontem hortur ut per ſe iter faceret, 462. cum militibus gratiam inire cupit, 483. milites in vicos ducit, 484. multi ex iis, qui eum ſequuti fuerant, occiſi, *ibid.* caſtrorum cuſtos, 487. apud exercitum manet, 529. copias in Cherroneſum vult ducere, *ibid.* ſeorſim à cæteris caſtra metatur, 532. fruſtra conatur milites à Xenophonte abducere, 543.
Nervi in vicis reperti Græcis uſui ſunt, 240.
Nicarchus Arcas vulneratus, 168 barbarorum perfidiam Græcis exponit, *ibid.* à præconibus Perſicis corruptus, 226.
Nicomachus Oetæus cum Ariſtonymo & Ariſteâ ad montis cujuſdam vertices occupandos pergit, 327.
Nix multa, 299. tum homines tum arma tegit, 300. præalta, 306.
Nothus Cyri frater copias à Suſis & Ecbatanis ad opem regi ferendam ducit, 155. Græcorum exercitum miratur, *ibid.*
Νέον τεῖχος, 569.
Nuces caſtaneæ ſine fiſſurâ, 391. iiſdem panis loco utuntur Moſynœci, *ibid.*
Numerus Græcorum, 69, 373, 463.
Nuntius Ariæi & Artaëzi ad Clearchum adductus, 152.

O

Obſides quales accipiendi, 567.
Odryſæ multi Seuthæ ſe adjungunt, 567, 572. eorum rex Teres, 568.
Oeconomiam magni habet Cyrus, 98.
Olympiæ ludi, 375.
Olynthii comitantur Menonem, 10.
Ophrynium, 608.
Opis, 155.
Oratio Clearchi, 23 & 25. Menonis, 42. Cyri, 57. ejuſdem, 61. ejuſdem, 66. Clearchi, 124. Tiſſaphernis, 140. Clearchi, 142. ejuſdem, 157. Tiſſaphernis, 162. Xenophontis, 190. ejuſdem, 194. ejuſdem, 198. Cheriſophi, 203 & *ſeq.* Cleanoris, 204. Xenophontis, 206. ejuſdem, 229 & *ſeq.* ejuſdem 322. Antileonis Thurii, 353 & *ſeq.* Xenophontis, 355. ejuſdem, 386. Hecatonymi, 397. Xenophontis, 398. Hecatonymi, 404. Xenophontis, 408. Timaſionis, 412. Xenophontis, 420. ejuſdem, 454 & *ſeq.* ejuſdem, 456. Cheriſophi, 457. Lyconis Achæi, 459. Xenophontis, 468. ejuſdem, 489. ejuſdem, 491. ejuſdem, 494. ejuſdem, 502. Agaſiæ, 504 & *ſeq.* ejuſdem, 506. Xenophontis, 510 & *ſeq.* Cleandri, 511. Xenophontis, 521 & *ſeq.* ejuſdem, 542. Seuthæ, 544. & *ſeq* Xenophontis, 576 & *ſeq* ejuſdem, 590 & *ſeq.* ejuſdem, 595 & *ſeq.*
Ordinis conſervandi ſtudium, 51. ejus conſervatio ſalutifera, 200.
Ornatus Perſicus, 52.
Orontes Perſa Cyro inſidiatur, 59. ſe erga Cyrum benevolo eſſe animo ſimulat, *ibid.* à Cyro, quas petit, copias accipit, *ibid.* perfidus, 60. ejus epiſtola ad regem ſcripta Cyro oſtenditur, *ibid.* à Cyro comprehenditur, *ibid.* iniquum ſe erga Cyrum extitiſſe profitetur, 63. ad mortem abducitur, 64. de ejus ſupplicio alii alia conjiciunt, 65. Orontæ copiæ Græcis oppoſitæ, 284. ex Armeniis, Mygdoniis & Chaldæis conſtabant, *ibid.*
Oſtium Thermodontis, 458. Halyos, *ibid.* Parthenii, *ibid.*
Otides, 46. earum capiendarum ratio, 48. caro qualis, *ibid.*

P

Pabulum exurunt hoſtium equites, 59. amicorum equis objiciendum dat Cyrus, 101.
Pæana canunt Græci, 83, 107, 208, 290, 444.
Palmæ ad pontes ſtruendos adhibitæ, 136. ad vinum faciendum, 54, 138. ad acetum faciendum, *ibid.* earùm cerebrum edunt milites, 139. extracto cerebro exareſcunt, 139.
Panes à Moſynœcis congeſti, 390.
Panici frumentum, 54.
Pancratio ſe exercent Græci. 351.
Paphlagones equites, 76. Græcos palantes ſpoliant, 443. Græcorum ludos mirantur, 448. cum iis Græci paciſcuntur, 449.
Paphlagonià diſcedunt Græci, 450.
Parium, 530, 537, 549.
Parthenius fluvius, 407. ejus oſtium, 458.
Parthenium oppidum, 614.
Paryſatis uxor Darii duos habet filios, 1. Cyrum magis amat quàm Artaxerxem, 3. vici ei in zonam dati, 40. ejus vici, 155.
Paſion Megarenſis Sardes venit, 9. ab eo milites ad Clearchi caſtra tranſeunt, 25. Cyrum deſerit, 37.
Patagyas Perſa regis cum exercitu adventum nuntiat, 75.
Pecuniam ex captivis redactam dividunt Græci, 373.
Peccata etiam minima nonnunquam funeſta, 440.
Pelles vulpinæ à Thracibus in capite geſtatæ, 560.
Peltaſtæ quot in exercitu Cyri, 69.
Peltæ, 12.
Pergamus, 609, 613, 614.
Peirinthus, 172.
Perjuris ira dei metuenda, 158.
Perſæ nudis capitibus pugnam inire ſolent, 77. ad Athenas delendas contendunt, 210. Perſicæ mulieres pulchræ & proceræ, 217. eorum ſagittarii ſagittas longè mittunt, 227. funditores magnis utuntur lapidibus, 231. eorum arcus magni, 239. eorum exercitus noctu incommodus, 247. equi in caſtris plerumque pedicis conſtricti, *ibid.*
Perſicus ornatus, 52.
Phalinus à rege ad Græcos miſſus, 116. regem Græcos viciſſe contendit, 118. auditâ Xenophontis oratione ridet, 119. Clearchi ſententiam expoſcit, 120. rege invito, Græcis ſalutem non eſſe ſperandam ait, 122. fœdera regis nomine cum Græcis vult facere, 123. cum ſuis abit, *ibid.*
Pharnabazi equites Græcos, quo minùs Phrygiam intrarent, prohibere conantur, 484. Neonem cum ſuis adoriuntur, *ibid.* è Neonis militibus multos occidunt, *ibid.* Græcorum exercitu territus Pharnabazus, 514. Anaxibium negligit, 531. de Cyri copiis vendendis agit cum Ariſtarcho, *ibid.* Ariſtarchum hortatur, ut Græcos tranſitu in Aſiam impediret, 532. Bithynorum præfectus, 616.
Phaſis fluvius, 320.
Phaſioni, 321, 418.
Phileſius Achæus in locum Menonis ſubſtitutus, 203. Xenophonti adverſatur, 414. multatur, 432 ad Anaxibium miſſus, 525.
Philoxenus Peleneus Drilarum metropolin ingreditur, 366.
Pholoë, unde feras capere ſolebant Sciluntis incolæ, 377.
Phraſias Athenienſis, 490.
Phryniſcus Achæus apud exercitum manet, 529. copias ad Seuthen ducendas cenſet, *ibid.* cum Xenophonte ad Seuthen venit, 538. ad Græcorum caſtra redit, 568. ſine Xenophonte Seuthen ſequi recuſat, 570.
Pigres Cyri interpres, 16, 80.
Pinus ingentes per intervalla diſpoſitæ, 330.
Piſces manſueti, 40. à Syris dei habiti, *ibid.*
Piſidæ, 7. eos invadit Cyrus, 95. Piſidæ multas in regis ditione civitates tenent, 216.
Planities Ciliciæ variis arboribus referta, 19. monte undique munita, *ibid.*
Plauſtra expedienda curat Cyrus, 51. vacuis ad coquendas carnes utuntur Græci, 115. exurenda cenſet Xenophon, 218.
Plumbeis glandibus utuntur funditores Rhodii, 231. plumbum in vicis repertum Græcis eſt uſui, 240.
Pocula cornea, 444.
Polus navarchus Lacedæmonius, 530.
Polycrates cohortis præfectus, 313. vicanos cum vici præfecto deprehendit, *ibid.* navis præfectus, 360. cum Xenophonte ad Seuthen contendit, 534. ad Græcorum caſtra redit, 541. Xenophontem defendit, 587.
Polynicus ad Græcorum exercitum à Thimbrone miſſus, 572. à militibus de manubiarum pretio accuſatus, 606.
Pompas exequuntur Græci, 396.
Pontes alveis è Tigri fluentibus inditi, 72. ex palmis facti, 136. de ponte Tigris ſolvendo falſus nuntius, 152. pontem Tigris trajiciunt Græci, 154.
Portæ Ciliciæ & Syriæ, 35.
Præcones non recipiendos decernunt Græcorum duces, 225. quare, 226.

Præfecti quot & qui in exercitu regio, 70. cohortium viginti ad Tiſſaphernis portas Clearchum comitantur, 167. cæſi, *ibid.*
Præſidium ad pontem Tigris miſſum, 154.
Præſidiarii hoſtium milites occiſi, 274.
Principes barbarorum medium inter ſuos locum tenent, 86. quare, *ibid.*
Principum Perſarum educatio, 91.
Procles ad Græcos venit, 113. Græcos de Cyri morte & Ariæi fugâ certiores facit, 114. ab Ariæo redit, 123. à Damarato oriundus, 613.
Proretæ, ſæviente tempeſtate, vel leviſſimum nautarum peccatum caſtigant, 439.
Proxenus Cyri amicus, 7. Sardes venit, 8. Clearchum cohibet, quo minùs Menonis copias adoriretur, 56. de defendendis caſtris cum Cyro deliberat, 105. Phalino reſpondet, 117. ad eum venit ab Ariæo nuntius, 151. de nocturno barbarorum incurſu monitus, 152. intrò ad Tiſſaphernem arceſſitus, 167. caput ei abſciſſum, 171. ejus indoles, 177. Gorgiæ Leontini diſcipulus, *ibid.* ad Cyrum acceſſit, 178. æqui amans & mitis, *ibid.* bonis amatus, malis ludibrio habitus, 179. annos ferè triginta vixit, *ibid.* ejus nomen donario Apollini conſecrato inſcribit Xenophon, 374.
Pueri Armenii Græcis miniſtrant, 317. Lacedæmoniorum ad furandum inſtituti, 324. Moſynœcorum nucibus caſtaneis ſaginati, 392. craſſitie propemodum & longitudine pari, *ibid.* eorum corpora notis diſtincta, *ibid.*
Pugilatu ſe exercent Græci, 351.
Pulli equini regi, tributi nomine, aluntur, 313.
Pylæ, 35, 49.
Phrygia, 10.
Phyſcus amnis, 154.
Pyramus amnis, 33.
Pyramis ingens propter Lariſſam, 236.
Pyrias Arcas, 490.
Pyrrhicha ſaltatio, 449.

R

Rates operâ tumultuariâ factæ, 54. factæ è pellibus, 156.
Rhathines copias Pharnabazi ducit, 488.
Recenſus militum agitur, 372.
Regia Cyri, 10. Artaxerxis, 11. à Xerxe condita, 12. Beleſios Syriæ præfecti, 40. Satrapæ Armeniæ, 297, 299.
Regio inſtar maris æquabilis, 45. fruticibus fragrantibus abundans, 45. arborum & herbæ nuda, 49. circa Calpen fertilis, 475.
Regnum paternum magnificè deſcribit Cyrus, 68.
Regis copiæ quales quantæque, 70.
Rex medium in exercitu locem tenet, 86. Græcos circumvenire cupit, 87. in eum ruit Cyrus, 88. ab eo ad Cyrum multi tranſiêrunt, 102. Cyriana caſtra diripit, 103. Cyri concubinam Phocæenſem capit, 104. Tiſſaphernem cum ſuis ad ſe recipit, 106. ejus ſignum, 108. caduceatores ad Græcos mittit, 116. Græcos arma tradere jubet, 117. ei operam Græci quidam offerunt, 119. ad eum perfugit Miltocythes, 126. Græcorum adventu exterritus, 131. mutatis anni tempeſtatibus ſedem mutat, 158. ad impediendum Græcorum iter aquam in campum emittendam curat, 137. à Græcis arma ſibi tradi poſtulat, 170. Perſarum à Medis imperium adeptus, 236. Lariſſam quâ ratione cepit, 236. uxor ejus Meſpilam fugit, 237. eum in equum tollere ſolebat Teribazus, 298. ei aluntur equi, 318.
Ritus in fœdere ſanciendo ſolennis, 127.
Rhodii funditores glandibus plumbeis utuntur, 231. longiſſimè tela mittunt, 239. ex iis quidam amnem utribus tranſeundum cenſet, 256.
Roparas Babylonis præfectus, 615.

S

Sacra *σωτήρια* vovent Græci, 208.
Sacrificia impiorum diis inviſa, 430.
Sacer mons, 337.
Sacculi pedibus equorum adligati, 319.
Salmydeſſus, 571.
Saltant canúntque victores Moſynœci, 385. Thraces, 445.
Saltatrix pyrrhicam ſaltat, 449.
Saltationes Thracum, 445. Ænianum & Magnetum, 446. Mantinenſium & Arcadum, 448. Saltatio quæ dicitur *καρπαία*, *ibid.* Myſi, 447. Perſica, *ibid.* Pyrrhica, 449.
Saltus tranſitu difficilis, 490.
Salutis ratio præter ſpem Græcis oblata, 368.
Sagittis ad coquendas carnes utuntur Græci, 115. ſagittæ Perſarum Cretenſibus uſui ſunt, 239. barbarorum longæ, 282. iis tanquam jaculis utuntur Græci, 283.
Samolas Achæus, 409.
Sarus fluvius, 33.
Sardes, 9.
Seditio inter duces orta, 529.

Sellenus fluvius 376.
Selymbria, 572.
Seuthes Xenophontem hortatur, ut exercitum trajiceret, 515. Cleanorem & Phryniſcum muneribus ſibi conciliat, 529. à Xenophonte petit exercitum, 532. ejus in cuſtodiendis caſtris ſolertia, 535. ad eum venit Xenophon, 536. ſibi valde cavet, *ibid.* ſe cognatum Athenienſium profitetur, 539. rerum ſuarum ſtatum exponit, *ibid.* & 540. Græcis, modò ipſi ferrent opem, mercedem promittit, 540. Xenophonti filiam cum dote offert, 541. fidei pignus Xenophonti dat, *ibid.* ejus ad Græcos oratio, 544 *& ſeq.* in vicos commeatu abundantes ducit Græcos, *ibid.* Græcorum duces cœnâ excipit, 549. ei Thrax equum album donat, 551. alia atque alia ei offeruntur munera, *ibid.* ei ſe ſuóſque muneris vice donat Xenophon, 552. in convivio vociferatur & exſilit, 553. ejus hoſtes clam invadendi conſilium, 554. Græcorum inſtituto de exercitu ducendo paret, 555. ad Græcos nocte mediâ venit, 556. Græcis dat itineris duces, *ibid.* cum equitibus Græcos præcedit, 557. ad incurſiones in vicos faciendas de ſuis quoſdam mittit, *ibid.* vicos exurit, 559. prædam Heraclidæ vendendam mittit, *ibid.* caſtra in Thynorum campo metatur, *ibid.* Thracas ad deditionem vocat, 561. ad opem Græcis ferendam currit, 566. obſides Xenophonti tradit, *ibid.* ex Odryſis multi ad eum veniunt, 567, 572. Xenophonti ſuccenſet, 569. ejus perfidia, *ibid.* & 572. Heraclidem objurgat, 570. Xenophontem ſolum ad ſe vocat, *ibid.* plures quàm Græci copias habet, 572. ſtipendium Græcis non ſolvit, *ibid.* exercitum ſe Lacedæmoniis traditurum pollicetur, 573. magnificè Lacedæmonios excipit, 574. ad caſtra ſua fugit, 588. Xenophontem, ut apud ſe maneret, hortatur, 604 *& ſeq.* Græcis reddit, quæ fuerat pollicitus, 606. Thracum in Europâ ſitorum præfectus, 616.
Severitatis Cyri exempla, 95.
Signum regium quale, 108.
Silanus Ambraciotes munus ob vaticinium à Cyro accipit, 73. Xenophontis conſilium evulgat, 410. in Græciam proficiſci cupit, *ibid.* abeundum eſſe contendit, 417. ex Heracleâ aufugit, 479. Maceſtius tubâ ſignum dat, 565.
Simulacrum Dianæ cupreſſinum ad exemplum Epheſiæ factum, 378.
Sinopenſes legatos ad Græcos mittunt, 396. agro Paphlagonum habitant, 450. Mileſiorum coloni, *ibid.* hoſpitalia munera Græcis mittunt, *ibid.* ad Timaſionem mittunt, qui rogent, ut Græcorum exercitum è Ponto deducendum curet, 412.
Sinope, 450.
Sitalcas, 445.
Sitace, 151.
Sciluns, 375. à Lacedæmoniis condita, *ibid.*
Smicres Arcas interficitur, 466.
Spectaculum horrendum, 334.
Sternutamentum, quod in omen ſalutis vertit Xenophon, 207.
Stipendia milites importunè exigunt, 13.
Spithridates copias Pharnabazi ducit, 488.
Socratem Achæum ad ſe vocat Cyrus, 7. Sardes venit Socrates, 9. caput ei abſciſſum, 171. ſtrenuus & fidus, 182. vixit ferè annos 40, *ibid.*
Sophænetus, eum ad ſe vocante Cyro, Sardes venit, 9. Celænas venit, 12. in colloquium & congreſſum Ariæi procedit, 169. ſaltum quendam non eſſe tranſeundum ſuadet, 490. multatus eſt, 433.
Socratem Athenienſem conſulit Xenophon, 185. Xenophontem reprehendit Socrates, *ibid.*
Somnium Xenophontis, 286.
Sole ſubitò obſcurato Lariſſa capitur, 236. ei ſacer equus, 318.
Soli, 20.
Soteridas Sicyonius petulanter ſe in Xenophontem gerit, 252. hunc ordine pellit Xenophon, *ibid.* milites eundem cædunt & convitiis proſcindunt, *ibid.* ſcuto recepto pergit, 253.
Soſias Syracuſius ad Cyrum venit, 12.
Stadii curſus, 351.
Stratocles præeſt Cretenſibus, 283.
Scuta lignea ad pedes pertinentia, 78, 115. ſcutis haſtas allidunt Græci, 84. in ſcutum intinctus gladius in fœdere ſanciendo, 127. in ſcutum etiam intingitur haſta, *ibid.* ex crudo boum corio facta, 338.
Scutati quot in exercitu Cyri, 69.
Struthiocameli, 46. eorum fuga pulcherrimè deſcribitur, 47.
Sues ex Pholoë captæ, 377.
Suffragia manu extenſâ data, 208.
Suſpiciones ortæ inter Græcorum duces & Tiſſaphernem, 156. maximis injuriis ortum ſæpè dediſſe, 157.
Scythotonotæ, 239.
Scythini, 336.
Syenneſis, Ciliciæ rex, 18, 615. aditum in Ciliciam cuſtodit, 18. ejus regia Tarſi, 20.

recuſat Cyrum adire, 21. tandem, ſuadente uxore, ad Cyrum accedit, *ibid.* Cyro dat pecuniam, *ibid.*
Syri piſces Chali fluvii pro deis habent, 40. columbas nè quis lædat, vetant, *ibid.*
Syria, 45.

T

Tabernacula comburenda cenſet Xenophon, 218.
Taochi, 303, 321, 328, 329. cum uxoribus & liberis ſeſe dant præcipites, 334.
Tarſus, 19. ejus incolæ fugiunt, 20. eam diripiunt Menonis milites, 21, 34.
Taurus in fœdere ſanciendo cæſus, 127.
Tamos in Ciliciam cum Cyri triremibus venit, 18.
Teleboas fluvius, 298.
Tempeſtas gravis, 267.
Templum Dianæ à Xenophonte exſtructum, Epheſiæ ſimile, 376, 378.
Temporis ſpatium in itinere à Babyloniâ ad Cotyora conficiendo exacti, 396.
Teres Seuthæ progenitor, à Thynis occiſus, 536. rex Odryſarum, 568.
Terror noctu Græcos invadit, 132. evaneſcit, *ibid.*
Teribazus Armeniæ præfectus, 298. regem in equum tollere ſolebat, *ibid.* fœdus cum Græcorum ducibus init, 299. ad Græcos adoriendos ſe parat, 303. tentorium ejus ſplendidum, 304. Phaſianorum & Heſperitarum præfectus, 616.
Teſſera, Jupiter Servator & Victoria, 82. Jupiter & Hercules, 469.
Teuthrania, 613.
Thapſacus, 41. ejus incolæ Cyrum ſine navibus Euphraten trajeciſſe mirantur, 44.
Tharypas Menoni in deliciis, 181.
Theagenes Locrenſis à Thynis vulneratus, 565.
Thebes campus, 609.
Theche mons ſacer, 337.
Thraces ſupra Helleſpontum, 5. ſaltationibus, certaminibus & cantu Græcos oblectant, 445. Arcadas multos occidunt, 466. ſe ſubducunt, 472. è cornibus vinum bibunt, 536. uxores emere ſolent, 541. pelles vulpinas in capite geſtant, 560, plerique ſe Seuthæ dedunt, 561. montani de obſidibus & induciis cum Seuthe agunt, 562 & 567. ſupra Byzantium ſiti, 568. Melinophagi, 571.
Thracia Aſiatica, 473 & *ſeq.*
Thranipſa, 539.
Thrax quidam equum album Seuthæ donat, 551.
Thermodon quantus, 406. ejus oſtium, 458.
Theſaurus Athenienſium apud Delphos, 374.
Theſſalia, 7.
Thimbron milites ad ſe vocat, 572. Græcorum exercitum accipit, 615. bellum Tiſſapherni & Pharnabazo infert, *ibid.*
Thorax Bœotius Xenophonti inimicus, 410, 413. ad Heracleam & Sinopen mittitur, 411. hoſtes inſequitur, 496.
Thoraces albi, 78. linei, 335.
Thracius, qui dicitur, locus, 521.
Thyni bellicoſi, 536, 539. fugiunt, 559. Græcos noctu invadunt, 564. Xenophonti inſenſi, *ibid.* eos in fugam vertunt & perſequuntur Græci, 565. Græcos quoſdam noctu vulnerant, *ibid.*
Thymbrium, 14.
Tiara recta regii capitis ornamentum, 165.
Tigris, 150, 235, 297. ejus fontes, 262, 298. amnis profundiſſimus, 283.
Tibareni, 394. eorum munera hoſpitalia Græci tandem accipiunt, 395.
Timaſion Dardanius dux in Clearchi locum ſubſtitutus, 203. Xenophontem accuſat, 410, 412. eum conſilii ſui pœnitet, 418. in Aſiam rurſus exercitum trajicere cupit, 529. ab eo, Seuthæ nomine, munera petit Heraclides, 548. ſine Xenophonte Seuthen ſequi recuſat, 570. partem prædæ accipit, 568.
Timeſitheus ad Moſynœcos mittitur, 379. ad alios Moſynœcos proficiſcitur, 380.
Tiſſaphernes Cyrum fratris regnum adſectandi incuſat, 2. urbibus Ionicis à rege præficitur, 4. Mileſios partim occidit, partim ejicit, *ibid.* de Cyri adparatu bellico regem certiorem facit, 9. præeſt equitibus albis thoracibus munitis, 78. caduceatores ad Græcos mittit, 116. ad Græcos magno comitatu ſtipatus venit, 140. ejus ad Græcorum duces oratio, *ibid.* Græcorum verba regi renuntiat, 143. ad Græcos redit, *ibid.* Græcis fidem dat, 144. itineris ducem ſe Græcis præbet, 148. ejus Clearcho reſpondentis oratio, 162. ei fidem habet Clearchus, 165. Clearchum comæ participem facit, 166. maximè impius & vaferrimus, 170. in Græcos impetum facere non audet, 238. extra telorum jactum ſe recipit, 239. Græcos adſequitur, 246. vicos exurit, 254.
Tolmides præco ſilentium indicit, 132. Græcos hortatur, ut Drilarum metropolin ingrederentur, 367.
Tralles, 39.

Tranſfugæ à rege ad Cyrum, 65.
Tranſitus anguſtus propter Euphraten, 72.
Trapezuntium, 348. ejus incolæ Græcos comiter excipiunt, 349.
Troja, 609.
Tumulum excitant Græci, 339.
Tumultus in exercitu Cyri, 75, 82. in exercitu Græcorum, 132.
Tyriæum, 15.

V

Valles aquâ plenæ, 136.
Vaſa ænea permulta apud Carduchos, 264.
Vates ad amnem hoſtias mactant, 290. luſtrandum eſſe exercitum monent, 432. quidam Boreæ ſacrificandum ait, 305.
Veſtes è pilis contextæ, 341.
Venatio ferarum in agro Dianæ ſacro, 376. inſtituta propter feſtum Scilunte celebratum, 377.
Vici Paryſatidis, 40, 155. multi commeatu abundantes juxta Tigrin, 253, 300. in vicos divertunt Græci, 301. vici præfectus Gtæcos comiter excipit, 315. Græcis dux itineris, 320. noctu aufugit, *ibid.*
Victoria teſſeræ pars, 83. victoriâ potiuntur Græci, 85. eam tam Græci quàm rex ſibi vindicant, 105,117, 118. eam multitudo ſola non parit, 201. jus in victorum poſſeſſiones dat, 218, 223, 416.
Vinum ex palmarum glandibus factum, 54, 138. ciſternis repoſitum opere tectorio inductis, 281. fragrans, 300. hordeaceum, 314. id quomodo è crateribus bibere ſolebant, *ibid.* dilutum, fragrans & dulce, 391.
Votum Cyri, 94.
Ulyſſes ſomno ſopitus navigat, 354.
Unguenta varia, 301.
Utribus amnem trajiciendum Rhodius quidam monet, 256.

X

Xanthicles Achæus in locum Socratis ſuffectus, 203. multatur, 432.
Xenias Parrhaſius Cyri copiis præeſt, 2. Arcas à Cyro arceſſitus, 8. Sardes venit, *ibid.* lupercalia celebrat, 13. Cyrum deſerit, 37.
Xerxes regiam ad Celænas & arcem condit, 12. à Græcis ſuperatus, 211.
Xenophon mandata Cyri accipit, 82. Phalino reſpondet, 118. in congreſſum & colloquium Ariæi procedit, 169. de Proxeno ſolicitus, *ibid.* Ariæo reſpondet, 171. ad Cyri amicitiam eum vocat Proxenus, 185. Socratem de itinere ad Cyrum conſuluit, *ibid.* oraculum Delphicum, monente Socrate, conſuluit, 186. Proxenum & Cyrum Sardibus adſequitur, *ibid.* Cyro commendatur, 187. ſomnium vidit, *ibid.* apud ſe animo reputat, quid ex ſomnio ſit agendum, 189. ejus ad cohortium præfectos oratio, 190. eum cohortium præfecti ducis officio fungi jubent, 194. ei adverſatur Apollinides quidam, *ibid.* Græcos hortatur, ut adverſus regem fortiter pergerent, 198. in Proxeni locum ſuffectus eſt, 203. eleganti armaturâ indutus, 206. ejus ad milites oratio, *ibid.* *& ſeq.* de equis non magnopere laborandum eſſe contendit, 213. plauſtra & tentoria exurenda cenſet, 218. obedientiam ducibus præſtandam eſſe monet, 219. orationem ejus comprobant milites, 223. hoſtes inſequendos cenſet, 227. eum reprehendunt duces, 228. errorem agnoſcit, 229. ejus oratio, *ibid. & ſeq.* funditores & equites parandos cenſet, 230. ejus ſententiæ accedunt Græci, 232. in cacumen quoddam tendit, 251. ſuos adhortatur, 252. in eum petulanter ſe gerit Soteridas, *ibid.* thoracis equeſtris onere premitur, *ibid.* ſtrenui ducis partes implet, 253. poſtremum agmen ducit, 263, 267. Cheriſophum incuſat, 269. decipit hoſtes, 273. fortiter hoſtes invadit, 276. collem occupat, 278. cum barbaris per interpretem agit, 279. interfectorum corpora à barbaris petit, *ibid.* tranſitûs obſtructionem ſolvit, 281. ipſe & Cheriſophus ſibi invicem opem ferunt, 282. ſomnium vidit, 286. libationem inſtituit, 288. hoſtes fallit, 291. aciem contra Carduchos inſtruit, 293. de flumine tranſeundo ſuis dat mandata, 295. nudus ligna findit, 301. nihil non agit, ut milites iter pergant, 310. in milites incidit nive obtectos, 311. cum ſuis pernoctat incœnis, 312. ejus de ægrotis cura, *ibid.* vici præfectum comiter excipit, 315. ad Cheriſophum tendit, 316. vici præfectum domum reducit, *ibid.* pullum equinum duci cuique & vici præfecto dat, *ibid.* filium vici præfecti retinet, 319. inter eum & Cheriſophum diſſidii cauſa, 320. ejus oratio, 322 *& ſeq.* Lacedæmoniorum furta perſtringit, 324. ad montem occupandum ire ſtatuit, 325. cum Cheriſopho de loco munito capiendo deliberat, 330. Cheriſophum comitatur, 331. ad opem ſuis ferendam properat, 338. ejus ſententia de mutandâ exercitûs formâ, 343. ejus oratio,

tio, 355 *& ſeq.* ejus conſilia probant Græci, 356 *& ſeq.* ejus conſilium de vicis muniendis improbant, 359. navem à Trapezuntiis accipit, *ibid.* in Drilas copiarum partem ducit, 361. ad Drilarum metropolin invadendam ſe ſuóſque parat, 364. metropolin Drilarum capit, 366. ſuos per Tolmiden præconem ad prædam vocat, 367. Græcos jubet Drilarum domos incendere, 369. donarium Apollini conſecratum in theſauro Athenienſium Delphico reponit, 374. nomen ſuum & Proxeni donario iſti inſcribit, *ibid.* Dianæ Epheſiæ donarium apud Megabyzum relinquit, *ibid.* ejus ex Aſiâ cum Ageſilao reditus, *ibid.* pugnæ apud Cotoneam intereſſe ſtatuit, 375. exul Scilunte habitat, *ibid.* depoſitum ei reſtituit Megabyzus, 375. agrum Dianæ mercatur, 376. templum & aram exſtruit, *ibid.* decimam agri fructuum partem deæ eximit, *ibid.* feſti ab eo inſtituti participes omnes vicini, 377. Moſynœcorum principes adloquitur, 380. ejus ad Græcos moleſtè quid ferentes oratio, 386. reſpondet Hecatonymo Sinopenſium oratori, 398. ejus ad Sinopenſes oratio, 408. de condendâ in Ponto civitate cogitat, 409. eâ de re exta conſulit, *ibid.* Silanum Ambraciotam ad ſe arceſſit, *ibid.* ejus conſilium evulgat Silanus, 410. accuſatus, 412, 413. 414. oratione habitâ ſe defendit, 414. à Neone accuſatus, 419. concionem militum advocandam curat, 420. ejus ſeſe defendentis oratio, *ibid.* perfidiam Clearati exponit, 424. eo monente, exercitum luſtrare viſum eſt, 432. accuſatur, 433. accuſationem à ſe avertit, *ibid.* ejus humanitas & de infirmis cura, 435. quendam jure verberat, 436. ejus oratio, 437. Græcis animi ingrati vitium objicit, 441. ejus tandem Græci agnoſcunt beneficia, 442. ad eum principatum deferunt Græci, 451. de principatu ſuſcipiendo Jovem conſulit, 452. ei ex Epheſo egredienti oblata eſt aquila, 453. principatum, monente Jove, recuſat, 454, 456. à Dexippo accuſatur, 457. civitati Græcæ vim non eſſe inferendam ſtatuit, 460. eum deſerunt Arcades & Achæi, 462. eum hortatur Neon, ut per ſe iter faceret, *ibid.* ab exercitu digredi cupit, 463. Herculi Duci rem ſacram facit, *ibid.* ad Thraciæ & Heracleotidis fines navibus exſcendit, 464. per mediterraneum iter facit, *ibid.* duces itineris adſervandos curat, 468. ſpeculatores conſtituit, *ibid.* Arcadibus opem ferendam cenſet, *ibid.* ſuos, ut omnia exurerent, hortatur, 469. ejus conſilio parent ſui, 471. ad Calpes portum properat, 472. de educendis è Calpe copiis exta conſulit, 477. milites, ut ſeſe tum ad pugnam tum ad iter parent, hortatur, 479. quidam eum apud milites criminantur, 480. de commeatu colligendo conſulit exta, 481. de commeatûs inopiâ querelæ ad eum deferuntur, 482. iterum hoſtias mactat, *ibid. &* 484. Græcos incolumes in caſtra reducit, 485. læta ei de diſceſſu oblata ſunt exta, 486. ſubſidiarias cohortes à tergo phalangis eſſe collocandas monet, 489. orationem habet, 491. ei accedunt cohortium præfecti, 494. ut ſequerentur milites hortatur, *ibid.* ejus oratio de Cleandro pacando, 502. precatur Cleandrum, ut viros ipſi deditos reſtitueret ſuis, 510 *& ſeq.* hoſpitalem amicitiam cum Cleandro init, 511. eum ad ſe Byzantium arceſſit Anaxibius, 515. Seuthæ exercitum trajecturum nuntiat, *ibid.* ab exercitu cupit diſcedere, *ibid* Cleandrum, tanquam è Byzantio ſoluturus, ſalutat, 516. eum hortantur milites, ut ab ipſis ſtaret, 520. monet milites, ut armati conſiſterent, 521. ejus ad milites oratio, *ibid.* quo minùs Byzantium ſpoliarent milites impedit, 525. Byzantium ingredi & indè ſtatim ſolvere cupit, 527. Byzantium intrandi copiam tandem ab Anaxibio impetrat, 528. eum Anaxibius, ut copias in Aſiam tranſportaret, hortatur, 531. ab eo Seuthes exercitum petit, 532. de navigiis agit in Aſiam trajiciendi causâ, 532. periculum ei ab Ariſtarcho imminet, 533. exta de ducendo ad Seuthen exercitu conſulit, *ibid.* ad exercitum Seuthæ noctu contendit, 534. cum Seuthe colloquitur, 537. de mercede Græcis largiendâ cum Seuthe agit, 540 *& ſeq.* à Seuthe fidei pignus accipit, 541. ad Græcorum caſtra tendit, *ibid.* ducibus exponit Seuthæ & Ariſtarchi pollicitationes, 532. Seuthæ narrat velle Græcos copiis ſuis ſe adjungere, 546. ab eo, Seuthæ nomine, munera petit Heraclides, 548. in ſellâ Seuthæ proximâ collocatur, 551. ſe ſuóſque, muneris vicè, donat Seuthæ, 552. ejus prudentia, 557 *& ſeq.* cum ſuis Thynos in fugam vertit, 565. obſides ei tradit Seuthes, 566. ejus clementia, 567. ejus indoles animi generoſa, 568. Heraclidæ ſuccenſet, 569. eum apud Seuthen criminatur Heraclides, *ibid.* ei ſuccenſent milites

milites, *ibid.* & 572. ſtipendia militum à Seuthe fruſtra exigit, *ibid.* de expeditione deliberat, 570. eum accuſat Arcas quidam, 575. à pluribus accuſatur, 576, ſeſe, oratione habitâ, defendit, *ibid.* & *ſeq.* eum de periculo à Lacedæmoniis ipſi imminente monent multi, 589. à Jove Rege monitus, ut à Seuthe cum exercitu diſcederet, *ibid.* eum è vicis ſuis diſcedere jubet Medoſades, 590. ejus ad Medoſaden oratio, *ibid.* & *ſeq.* ſtipendia militum, ut à Seuthe conſequatur, curam adhibet, 593. ejus ad Seuthen oratio, 595. eum apud ſe retinere cupit Seuthes, 604 & *ſeq.* ſe ad iter in patriam parat, 606. ſuffragium de eo in exilium mittendo nondum latum, *ibid.* præ inopiâ equum vendit, 607. Jovi Milichio rem ſacram facit, 608. porcos totos cremat, *ibid.* equum, quem vendiderat, recipit, 609. hoſpitio eum excipit Hellas, *ibid.* & *ſeq.* rem ſacram facit, 610. ad Aſidaten adoriendum pergit, *ibid.* cum ſuis Caïcum amnem difficulter tranſit, 613. totum exercitum noctu educit, 613. Aſidaten cum ſuis omnibus capit, *ibid.* omnibus conſentientibus prædam accipit, 615.

Z

Zabatus fluvius, 156, 226.
Zelarchus rerum venalium curator, 428. in eum impetu feruntur milites, *ibid.*

G.P. III

FINIS.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΛΟΓΟΣ
ΕΙΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ
ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

XENOPHONTIS
DE AGESILAO REGE
ORATIO.

Græca recognovit, cum Codice MS^{to} Harleiano & omnibus ferè libris editis contulit, plurimis in locis emendavit, Verſionem Latinam reformavit, Obſervationibus ſuis auxit & illuſtravit; Notas H. Stephani, Leunclavii, Æ. Porti recenſitas & caſtigatas, Variantium Lectionum delectum, Indiceſque neceſſarios adjunxit

Thomas Hutchinson.

OXONII,
E Theatro Sheldoniano, MDCCXXXV.

Imprimatur,

GUIL. HOLMES

Vice-Can. *OXON.*

Apr. 7. 1735.

EGREGIIS ADOLESCENTIBUS

CAROLO CREWE, Armig.
JOSEPHO CREWE, A.M.
RANDULPHO CREWE,
in Aula Cervina ſuperioris ordinis (quem &
ibidem fratres ejus haud ita pridem tenuere)
Commenſali,

Fratribus amore conjunctiſſimis,

Libellum hunc XENOPHONTIS
mea qualicunque cura adornatum,
animi in eos propenſiſſimi
fidele monumentum,

dat, dicat, dedicat

Tho. Hutchinson.

PRÆFATIO.

LECTORI F.

Haud, opinor, opus erit, hujus de libelli editione multa te, LECTOR BENEVOLE, *monere. Ipſa, quæ titulum exhibet, indicabit pagina, quibus ad eum adornandum uſus ſim adjumentis. Hujus utique eadem eſt, atque* ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΚΥΡΟΥ *facies, eodem ubique ſtudio compoſita. Haud incommodè autem unum in volumen includi videantur Opera, quæ rerum*[1] *non ità longo intervallo geſtarum hiſtoriam complectuntur: imò verò ritè atque ordine factum id forſan cenſueris; cùm, iis præſertim ſic poſitis, Auctoris (qui Cyro primùm, deinde Ageſilao laborum ſe periculorúmque ſocium adjunxerat) unà conſpiciantur egregia facinora; tibíque adeò ſimul in manus tradantur libri, quibus perlectis, non poteris non agnoſcere* Xenophontem *facundiſſimum & fortiſſimum*

> Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων[2].

Caterùm, ejus MSti Codicis, in quo haud parum opis ad emendanda Græca reperi, copiam mihi fecit Honoratiſſimus Comes Oxonienſis; *cujus nemo non lautam magnificámque librorum ſupellectilem, nemo non præſtantiores adhuc animi longè liberaliſſimi dotes admiratur.*

Græcis Latinum in ſermonem vertendis operam ità dedi, ut interpretationem tibi fidam, nec barbaram tamen, conficerem[3]. *Vi-*

---

[1] Nimirum Cyrus in expedit. egreſſus eſt Olymp. 94. anno 4to: Ageſilaus, Olymp. 96. anno 1mo. [2] *Hom.* Il. ί. v. 443. [3] Iis autem Xenoph. interpretationibus, quas mihi uſui fuiſſe dixi, K. A. *Præf.* p. 1. addenda eſt ea, quâ Cl. *Charpen.* Gallicè reddidit *Orationem* hanc; de quâ vide, præter Auctores p. 1. n. 1 & 2. memoratos, *Ciceron.* ad Fam. l. 5. ep. 12. ad Q. Fr. l. 1. ep. 2.

rorum eruditorum, qui quid ad emaculandam illuſtrandámve Orationem hanc *contulêre, nomina jam ejus in fronte inſcripta, paſſim etiam in ipſis* Notis *iterata, videbit. Notas autem ejuſmodi eſſe volui, quæ nec levium adſectatorem malè ſedulum, nec faſtidioſum eorum, quæ tironibus etiam utilia forent, contemptorem arguerent.*

Totum Opus Addenda *claudunt &* Index *copioſus.* Vale.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΛΟΓΟΣ
[1] ΕΙΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

[2] ΟΙΔΑ μὲν ὅτι τῆς Ἀγησιλάου ἀρετῆς τε καὶ δόξης οὐ ῥᾴδιον ἄξιον ἔπαινον γράψαι· ὅμως δ' ἐγχειρητέον· [3] οὐ γὰρ ἂν καλῶς ἔχοι εἰ, ὅτι τελέως ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγένετο, διὰ τοῦτο οὐδὲ μειόνων ἂν

NOVI quidem non eſſe facile laudem Ageſilai virtute ac gloriâ dignam ſcribere; nihilo tamen minùs *erit mihi hoc* conandum: non enim rectè ſe res habuerit ſi, quòd vir perfectè bonus fuerit, idcircò nè minores quidem conſequaτυγχάνοι ἐπαίνων. Περὶ μὲν οὖν εὐγενείας αὐτοῦ τί ἂν τις μεῖζον καὶ κάλλιον εἰπεῖν ἔχοι, [1] ἢ ὅτι ἔτι καὶ νῦν τοῖς προγόνοις ὀνομαζομένοις ἀπομνημονεύεται [2] ὁποστὸς ἀφ' Ἡρακλέους ἐγένετο, καὶ τούτοις οὐκ ἰδιώταις, [3] ἀλλ' ἐκ βασιλέων βασιλεῦσιν; [4] Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ταύτῃ γ' ἂν τις ἔχοι καταμέμψασθαι αὐτούς, ὡς βασιλεύουσι μὲν, πόλεως δὲ τῆς [5] ἐπιτυχούσης· ἀλλ' ὥσπερ [6] τὸ γένος αὐτῶν τῆς πατρίδος ἐντιμότατον, οὕτω [7] καὶ ἡ πόλις

---

[1] *Εἰς Ἀγησίλαον τὸν &c.*] De quo in primis etiam conſulendi Noſter in *Hiſt. Græc.* l. 3. *Plutarch.* in vitâ ejus Tom. 2. p. 596. in Artoxerxe, p. 1021 & alibi; *Diodor. Sic.* l. 14. p. 297. & l. 15. p. 350. *Pauſan.* lib. 3. c. 8 & ſeq. *Corn. Nep.* in vitâ. *Meurſ.* de Regno Lacon. c. 18. Cæterùm, de oratione hâc ipsâ ſic *Dion. Hal.* Art. Rhetor. c. 9. ſect. 12. Καὶ Ξενοφῶν δὲ, ὁμολογῶν ἐγκώμιον Ἀγησιλάου εἰρεῖν, (lego εἰπεῖν) λέγει ἐν ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΩι τὸ σχῆμα περιέθηκεν. Quâ verò poteſtate reges Lacedæmonii erant præditi, docet *Ariſtot.* Polit. l. 3. c. 14. Ἡ γὰρ ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ δοκεῖ μὲν εἶναι βασιλεία μάλιστα τῶν κατὰ νόμον· οὐκ ἔστι δὲ κυρία πάντων· ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τὴν χώραν, ἡγεμών ἐστι τῶν πρὸς τὸν πόλεμον. Ἔτι δὲ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀποδέδοται τοῖς βασιλεῦσιν. Αὕτη μὲν οὖν ἡ βασιλεία οἷον στρατηγία τις αὐτοκρατόρων, καὶ ἀΐδιός ἐστι. Haud immeritò itaque eos C. *Nep.* in Ageſil. c. 1. & de Reg. c. 1. *nomine magis quàm imperio reges fuiſſe* tradit. Quò ſpectant verba *Dionis Chryſoſt.* orat. 56. haud ità longè ab initio, Οὐκ ἄρ' ὑπῆρχε βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Ἀγησίλαος, ὃς ὑπήκουε τοῖς ἐφόροις ἄρχουσι. Adde *Thucyd.* l. 1. c. 131. & *C. Nep.* in Pauſan. c. 3.

[2] Οἶδα μὲν ὅτι &c.] *Themiſt.* Orat. 2. p. 27. edit. *Hard.* Ἀγησίλαον δὲ οἶδα τὸν βασιλέα τῆς Σπάρτης ὅτι Ξενοφῶν, ὁ Σωκράτους ὁμιλητὴς, οὐχ ἅπαξ ἐπαινεῖν, καὶ ἀμφιέσαι μακρῷ βιβλίῳ, ἐπειδὴ αὐτοῦ &c. ibi legenda.

[3] Οὐ γὰρ ἂν καλῶς &c.] *Ariſtid.* Tom. 2. p. 518. edit. Oxon. Οὐδὲν ἂν ἄλλο τὸ ἀσαφές ἐστι τοῦ ποιήματος, ἢ ὁ τρόπος τῆς ἀπαγγελίας. Ὡς καὶ ἐν τῷ Ἀγησιλάῳ πεποίηκεν (Ξενοφῶν.) Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ τεχνικὸς ἦν ὁ λόγος, τῇ ἀπαγγελίᾳ εἰς ἀφέλειαν μετεχειρίσατο· ἢ (lege ᾗ) διότι καλὸς κἀγαθὸς ὑπερβαλλόντως ἐγένετο, ἀλλὰ τοῦτο μὴ δὲ (lege μηδὲ) μειόνων ἐπαίνων τύχῃ κ. τ. λ. De licentiâ illâ, quâ in deſcribendis auctorum verbis paſſim utuntur critici rhetoréſque ve-

tur laudes. De ipſius certè quidem generis nobilitate quid majus & honeſtius dicere quiſquam poſſit, quàm quod hoc etiam tempore commemoratur quotus inter celebres majores *ſuos* ab *ipſo* Hercule fuerit, eóſque non privatos, ſed reges *ortos* ex regibus? At verò nè hâc quidem in parte eos quiſquam increpare poſſit, quòd reges ſanè fuerint, at urbis obſcuræ: ſed quemadmodum eorum genus *inter alia* patriæ ornatiſſimum *eſt*, ſic &

---

teres, nonnihil dictum eſt K. A. p. 316. n. 4. & p. 449. n. 2. Cæterùm, in *Ald.* & *Flor.* edit. legitur — ἀλλὰ τούτων οὐδὲ μόνον &c. in *Steph.* & *Leuncl.* & MSto Harl. — ἀλλὰ τοῦτο δὴ μόνον &c. Quæ prolixè ſatis de lectionibus iſtis diſſeruit *Stephanus*, Addendis inſerenda curabimus. Lectioni certè receptæ favet *Ariſtides*, loco cit. eadémque ſenſum fundit commodiſſimum.

[1] Ἢ ὅτι ἔτι καὶ &c.] MS. Harl. exhibet ἢ ὅτι καὶ νῦν ἔτι &c. Cæterùm, cum τοῖς προγόνοις &c. intellige αὐτοῦ vel οὗ, & vide K. A. p. 591. n. 2.

[2] Ὁποστὸς ἀφ' Ἡρακλέους &c.] Ex progenie Herculis Spartæ reges fuiſſe, paſſim tradunt auctores. *Iſocrat.* ad Philip. p. 88. Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς ἀπ' ἐκείνου (Ἡρακλέους) γεγονόσι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἡγεμονίαν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον διέδωκεν. Apud eundem Archidamus p. 117. Spartanus de ſe verba faciens, Αἰσχυνοίμεθα γὰρ ἂν (inquit) εἰ, γεγονὼς μὲν ἀφ' Ἡρακλέους, τοῦ δὲ πατρὸς βασιλεύοντος, αὐτὸς δὲ &c. Plura ſunt ex iis petenda, quæ congeſſerunt *Cragius* de Repub. Laced. l. 2. c. 2. & *Meurſ.* de Regno Laced. c. 6. 18. & aliàs paſſim. Cæterùm, pro ὁποστὸς ſcribitur in vet. ed. ὁπόστος.

[3] Ἀλλ' ἐκ βασιλέων &c.] *Plato* in Alcibiade 1. ferè medio: Σωκρ. Σκεψώμεθα δὴ, τοῖς ἐκείνων τὰ ἡμέτερα ἀντιθέντες, πρῶτον μὲν, εἰ δοκοῦσι φαυλοτέρων γενῶν εἶναι οἱ Λακεδαιμονίων καὶ Περσῶν βασιλεῖς. Ἢ οὐκ ἴσμεν ὡς οἱ μὲν, Ἡρακλέους, οἱ δὲ — ; τὸ δὲ Ἡρακλέους τε γένος καὶ — εἰς Περσέα τὸν Διὸς ἀναφέρεται. — Καὶ γὰρ τὸ ἡμέτερον, ὦ γενναῖε Ἀλκιβιάδη, εἰς Δαίδαλον — ἀλλὰ τὰ μὲν τούτων, ἀπ' αὐτῶν ἀρξάμενα, βασιλεῖς ἐκ βασιλέων, μέχρις Διὸς; &c.

[4] Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ &c.] *Ariſtid.* T. 2. p. 521. Καὶ τὸ μὲν ἐπιτυχούσης τῆς πόλεως τῆς ἀπαγγελίας, ἀλλ' ἐπιφανεστάτης καὶ χαλεπῷ συγχωρεῖν, τῆς ἀσφαλείας εἶναι, Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ &c. perinde atque in exemplaribus Xenophonteis leguntur. De voculâ ταύτῃ vide ſis K. A. p. 567. n. 4.

[5] Ἐπιτυχούσης] Editio quædam peſſimè dat συντυχούσης. Vulgata ſcriptura fide MSti Harl. edit. vet. *Steph.* & *Leuncl.* nititur.

[6] Τὸ γένος αὐτῶν &c.] *Scil.* Heraclidarum, de quibus conſulendi ſcriptores paulò ſuprà citati.

[7] Καὶ ἡ πόλις ἐν τῇ &c.] Similiter Noſter Λακεδαιμ. Πολ. ineunte, Ἀλλ' ἐγὼ ἐννοήσας ποτὲ ὡς ἡ Σπάρτη δυνατωτάτη τε καὶ ὀνομαστοτάτη ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐφάνη· &c.

ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐνδοξοτάτη· ὥστε οὐ δευτέρων προτεύουσιν, ἀλλ' ἡγεμόνων ἡγεμονεύουσι.

[1] Τῇδε γε μὴν καὶ κοινῇ ἄξιον ἐπαινέσαι τήν τε πατρίδα καὶ τὸ γένος αὐτοῦ· [2] ἥ τε γὰρ πόλις οὐδεπώποτε φθονήσασα τοῦ προτετιμῆσθαι αὐτοὺς, ἐπεχείρησε καταλῦσαι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν· οἵ τε βασιλεῖς οὐδεπώποτε μειζόνων ὠρέχθησαν, ἢ [3] ἐφ' οἷσπερ [4] ἐξ ἀρχῆς τὴν βασιλείαν παρέλαβον. [5] Τοιγαροῦν ἄλλη μὲν οὐδεμία ἀρχὴ φανερά ἐστι διαγεγενημένη ἀδιάσπαστος, οὔτε δημοκρατία, οὔτε ὀλιγαρχία, οὔτε τυραννὶς, οὔτε βασιλεία· [6] αὕτη δὲ μόνη διαμένει συνεχὴς βασιλεία.

urbs *ipſa* in Græciâ maximè *eſt* illuſtris: adeò ut non inter ſecundos primas obtinuerint, ſed inter principes principe loco fuerint.

Hanc porrò ob cauſam æquum etiam *eſt* unà & patriam & genus ipſius laudare: quippe nunquam civitas invidiâ mota quòd *alios* honoribus anteîrent, eorum imperium evertere adgreſſa eſt; & reges nunquam majora concupivêre, quàm ferrent conditiones, quibus initio regnum acceperant. Itaque nullum ſanè aliud imperium reperitur, quod ſine diſtractione perduravit, neque democratia, neque oligarchia, neque tyrannis, neque regnum; hoc verò ſolum permanet regnum perpetuum.

---

[1] Τῇδε] Eâdem vi gaudet atque ταύτῃ ſuprà paulò p. 2. n. 4.

[2] Ἥ τε γὰρ πόλις &c.] Adi K. A. p. 172. n. 2. Noſter in Λακεδαιμ. Πολιτ. extremâ ſcribit, Ὁ δὲ ὅρκος ἐστὶ τῷ μὲν βασιλεῖ, κατὰ τοὺς τῆς πόλεως κειμένους νόμους βασιλεύσειν· τῇ δὲ πόλει, ἐμπεδορκοῦντος ἐκείνου, ἀστυφέλικτον τὴν βασιλείαν παρέξειν. Adde quæ ſcripſit *Plato* lib. 3. de Leg. ferè medio.

[3] Ἐφ' οἷσπερ] Adi K. A. p. 589. n. 5.

[4] Ἐξ ἀρχῆς] MS. Harl. & edit. *Leuncl.* ἐξαρχῆς, conjunctim. Tu vide ſis K. A. pag. 63. n. 1.

[5] Τοιγαροῦν ἄλλη μὲν &c.] *Ariſtid.* T. 2. p. 521 & ſeq. Καὶ τοὺς ἀνδρείους, οἱ μὲν πολιτικοὶ εἰώθασι μᾶλλον κατὰ τοὺς τῶν αἰτίων ἀνδρείους ἐξετάζειν· καὶ τοῦτο βραχύνεται (malim τραχύνεται) αὐτοῖς ἐργάζεσθαι· οἱ δὲ ἀφελεῖς κατὰ τοὺς τῶν ἀγαθῶν ἀποβαίνοντας μᾶλλον· οἷον, τοῦτο γὰρ οὖν ἄλλοις μὲν οὐδαμῶς ἀρχῆς. Quæ ex Xenophontis exemplaribus corrigenda ſunt.

[6] Αὕτη δὲ μόνη &c.] Similiter Noſter Λακεδαιμ. Πολ. haud procul à fine, Μόνη γὰρ αὕτη ἀρχὴ διατελεῖ, οἵαπερ ἐξ ἀρχῆς κατεστάθη· τὰς δὲ ἄλλας πολιτείας εὕροι ἄν τις &c. ibi legenda.

[1] Ὡς γε μὴν καὶ πρὶν ἄρξαι ἄξιος τῆς βασιλείας ἐδόκει εἶναι Ἀγησίλαος, τάδε τὰ σημεῖα. [2] Ἐπεὶ γὰρ Ἆγις βασιλεὺς ὢν ἐτελεύτησεν, [3] ἐρισάντων περὶ τῆς ἀρχῆς Λεωτυχίδα μὲν, ὡς Ἄγιδος ὄντος υἱοῦ, Ἀγησιλάου δὲ, ὡς Ἀρχιδάμου, κρίνασα ἡ πόλις [4] ἀνεπικλητότερον εἶναι Ἀγησίλαον καὶ τῷ γένει καὶ τῇ ἀρετῇ, τοῦτον ἐστήσατο βασιλέα. [5] Καίτοι τὸ ἐν τῇ κρατίστῃ πόλει ὑπὸ τῶν ἀρίστων κριθέντα τοῦ καλλίστου γέρως ἀξιωθῆναι, ποίων ἔτι τεκμηρίων προσδεῖται τῆς γε, πρὶν ἄρξαι

Ageſilaum autem, antequam imperio potitus eſſet, dignum regno fuiſſe habitum, hæc ſunt indicia. Nam cùm Agis rex vivendi finem feciſſet, contendentibus de imperio Leotychidâ, ut Agidis filio, Ageſilao, ut Archidami, ubi civitas *ipſa* Ageſilaum magìs irreprehenſum tum genere tum virtute judicâſſet, hunc regem conſtituit. Atqui potentiſſimâ in urbe præmio pulcherrimo dignum à *viris* optimis judicatum fuiſſe, qualibus ampliùs indiget argumentis utique ejus, *quæ in eo eluxit*, antequam im-

---

1 Ὡς γε μὴν καὶ &c.] *Ariſtid.* p. 522. Καὶ τὸ μὴ ὑπερδιατείνεσθαι μήτε τοῖς σχήμασι, μήτε τοῖς νοήμασι, τῆς ἀφελείας ἐστί· καὶ αἱ μεταβάσεις αἱ τοιαῦται· Ἀλλὰ μήν· Ὡς γε μήν —

2 Ἐπεὶ γὰρ Ἆγις &c.] *Scil.* Ageſilaï frater. *Plutarch.* vitam Ageſilaï ſic orditur, Ἀρχίδαμος, ὁ Ζευξιδάμου, βασιλεύσας ἐπιφανῶς Λακεδαιμονίων, κατέλιπεν υἱὸν ἐκ γυναικὸς εὐδοκίμου Λαμπριδοῦς. (repone Λαμπιδοῦς) Ἆγιν· καὶ πολὺ νεώτερον ἐξ Εὐπωλίας, τῆς Μελησιππίδου θυγατρὸς, Ἀγησίλαον. Verum Agidis matris nomen retinuit *Plato* in Alcibi. 1. T. 2. p. 123. ed. *Steph.* Οἶμαι δὲ, καὶ Λαμπιδὼ, τὴν Λεωτυχίδου μὲν θυγατέρα, Ἀρχιδάμου δὲ γυναῖκα, Ἄγιδος δὲ μητέρα, *&c.* Eadem eſt *Herodot.* l. 6. c. 71. Λαμπιτώ.

3 Ἐρισάντων περὶ τῆς &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. ferè med. Ἐπεὶ δὲ, ὡς ἐτέθαπτο, αἱ ἡμέραι παρῆλθον, καὶ ἔδει βασιλέα καθίστασθαι, ἀντέλεγεν περὶ βασιλείας, Λεωτυχίδης, υἱὸς φάσκων Ἄγιδος εἶναι, Ἀγησίλαος δὲ ἀδελφός. Εἰπόντος δὲ τοῦ &c. ibi legenda.

4 Ἀνεπικλητότερον — τῷ γένει] Leotychides utique Alcibiadis filius habebatur. *Plutarch.* in Ageſil. p. 597. Βασιλεύοντος δὲ Ἄγιδος, ἥκων ἐκ Σικελίας Ἀλκιβιάδης φυγὰς Λακεδαίμονα. Καὶ χρόνον οὔπω πολὺν ἐν τῇ πόλει διάγων αἰτίαν ἔσχε τῇ γυναικὶ τοῦ βασιλέως Τιμαίᾳ συνεῖναι. Καὶ τὸ γεννηθὲν ἐξ αὐτῆς παιδίον οὐκ ἔφη γινώσκειν ὁ Ἆγις, ἀλλ' ἐξ Ἀλκιβιάδου γεγονέναι. Adde quæ eâdem de re ſcripſit idem in Alcibi. p. 203, & in Lyſandro p. 445. ubi Ageſilaum Ἡρακλείδην γνήσιον vocat Lyſander. Vide ſis etiam *Athen.* l. 12. c. 9. & l. 13. c. 4. *Pauſan.* l. 3. c. 8. *C. Nep.* in Ageſil. c. 1. & in primis Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 3.

5 Καίτοι τὸ ἐν τῇ &c.] *Ariſtid.* pag. 491. Πλεῖν τό γε καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ (Xenophontis) εὐρυθμίαν θαυμάζειν καὶ τοῦτο λέγειν, τὸ συνεχέσι ταῖς διαστάσεσιν ἐπὶ πολλαπλασίους λόγου κεχρῆσθαι. Καίτοι τοίνυν — (ſcrib. τὸ) ἐν τῇ κρατίστῃ πόλει — ὑπὸ τῶν ἀρίστων κριθέντα — τοῦ καλλίστου γέρως ἀξιωθῆναι — Καὶ τὸ πολλὰ νοήματα, καθ' ἃ ἤκουον, εἰς μίαν λέξιν ἀνεῖν, δυναμένους τῷ ῥυθμῷ. Haud minor vis eſt & concinnitas orationis Evangeliſtæ Act. XVI. 37. δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους *&c.*

αὐτὸν, ἀρετῆς; Οσα γε μὴν ἐν τῇ βασιλείᾳ διεπράξατο, [1] νῦν διηγήσομαι· ἀπὸ γὰρ τῶν ἔργων καὶ τοὺς τρόπους αὐτοῦ κάλλιστα νομίζω καταδήλους ἔσεσθαι.

Αγησίλαος τοίνυν, [2] ἔτι μὲν νέος ὢν, ἔτυχε τῆς βασιλείας. [3] Ἄρτι δὲ ὄντος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ, [4] ἐξηγγέλθη βασιλεὺς ὁ Περσῶν ἀθροίζων καὶ ναυτικὸν [5] καὶ πεζὸν πολὺ στράτευμα, ὡς ἐπὶ τοὺς Ελληνας. [6] Βουλευομένων δὲ περὶ τούτων Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων, [7] Αγησίλαος ὑπέστη, ἐὰν δῶσιν αὐτῷ τριά-

peraret, virtutis? Quas verò res in regno *ſuo* perfecerit, jam commemorabo: nam rebus geſtis etiam mores ipſius pulcherrimè fore declaratos arbitror.

Ageſilaus itaque regnum, adhuc juvenis, conſequutus eſt. Cúmque recens imperio potitus eſſet, nuntiatum fuit Perſarum regem multas tum navales tum pedeſtres copias, tanquam in Græcos *invaſurum*, cogere. Quibus de rebus cùm Lacedæmonii ac ſocii deliberarent, pollicitus eſt Ageſilaus ſe, ſi triginta

---

1 Νῦν διηγήσομαι·] MS. Harl. exhibet νῦν ἤδη: quæ quidem apud Noſtrum, K. Π. p. 589. ἐν παραλλήλῳ poſita reperiuntur: Νῦν δὲ ἤδη διηγησόμεθα &c.

2 Ἔτι μὲν νέος ὤν,] Hic etiam παῖς audit apud *Plutarch.* Apophth. Lacon. pag. 208. καὶ παῖς ἤδη, uti ſcribit *Plutarch.* βασιλεὺς ἀποδεδειγμένος. Attamen quo tempore regnum Ageſilao delatum erat, annos habuit tres atque quadraginta; nam eodem *Plutarcho* auctore, ſub fin. vitæ ejus, — ἀπέθανε (*ſcil.* Ageſilaus) βιώσας μὲν ὀγδοήκοντα καὶ τέσσαρα ἔτη, βασιλεύσας δὲ τῆς Σπάρτης ἐπὶ τῶν τεσσαράκοντα πλεῖον — Quare idem ferè valeat hic oportet νέος, atque νεανίσκος, K. A. p. 119. ubi vide n. 2. & quæ elegantiſ. *Sanadon.* notavit ad *Horat.* Carm. 2. v. 41. lib. 1.

3 Ἄρτι] Vide ſis K. A. p. 562. n. 1.

4 Ἐξηγγέλθη βασιλεὺς ὁ &c.] *Scil.* Artaxerxes, cognomento *Mnemon.* Cæterùm, de adparatu ejus bellico certiores fecit Lacedæmonios Herodas quidem Syracuſanus, referente Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 3. Adde *Plutarch.* p. 598. & *C. Nep.* in Ageſil. c. 2.

5 Καὶ πεζὸν &c.] Vide ſis K. Π. p. 643. n. 4.

6 Βουλευομένων δὲ περὶ &c.] *Ariſtid.* p. 508. Γίνεται δὲ καὶ ἐν ἀφελεῖ λόγῳ περιβολή· ὅταν τις πλαγιάσας νόημα, ἐπεμβάλλῃ ἕτερον δεύτερον, μήπω τῆς διανοίας ἀπηρτισμένης, μηδὲ τοῦ συμπεράσματος εἰρημένου, ὡς μίαν δοκεῖν ἔννοιαν· οἷον, βουλευομένων δὲ περὶ τούτων Λακεδαιμονίων, Αγησίλαος ὑπέστη· νῦν τὸ ἀπαρτίζον διασώσασθαι· οὐκ ἔτι πλαγιάσας· μακρὸν γὰρ ἐγένετο· οἷον, διασώσας ποιήσειν τὰ καὶ τά· ἀλλὰ διασώσασθαι. Cæterùm, ante Λακεδαιμονίων in quibuſdam exemplaribus invenitur τῶν.

7 Αγησίλαος ὑπέστη, ἐὰν &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. Λύσανδρος, νομίζων καὶ τῷ ναυτικῷ πολὺ περιέσεσθαι τοὺς Ελληνας, καὶ τὸ πεζὸν λογιζόμενος ὡς ἐσώθη τὸ μετὰ Κύρου ἀναβάν, πείθει τὸν Αγησίλαον ὑποστῆναι, ἢν αὐτῷ δῶσι τριάκοντα μὲν Σπαρτιατῶν, ἐς δισχιλίους δὲ τῶν Νεοδαμωδῶν, ἐς ἑξακισχιλίους δὲ τὸ σύνταγμα τῶν συμμάχων, στρατεύεσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 297. Οὗτος δ' (Ageſilaus)

κοντα μὲν [1] Σπαρτιατῶν, δισχιλίους δὲ [2] Νεοδαμώδεις, εἰς ἑξακισχιλίους δὲ τὸ σύνταγμα τῶν συμμάχων, διαβήσεσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ πειράσεσθαι εἰρήνην ποιῆσαι, ἢ, ἂν πολεμεῖν βούληται ὁ βάρβαρος, ἀσχολίαν αὐτῷ [3] παρέξειν τοῦ στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ελληνας. [4] Εὐθὺς μὲν οὖν πολλοὶ πάνυ ἠγάσθησαν [5] αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐπιθυμῆσαι, ἐπειδὴ ὁ Πέρσης πρόσθεν ἐπὶ τὴν Ελλάδα διέβη, ἀντιδιαβῆναι ἐπ᾽ αὐτόν· [6] τό, τε αἱρεῖσθαι ἐπιόντα

Spartiatas ipſi darent, bis mille Neodamodes, ſociorum agmen ad ſex millia, trajecturum in Aſiam, operámque daturum ut pacem faceret, vel, ſi bellum gerere mallet barbarus, *tanta* ei negotia exhibiturum, ut ei exercitum contra Græcos ducere non vacaret. Confeſtim multi certè quidem vehementer admirati ſunt hoc ipſum quòd, cùm Perſa antehac in Græciam trajeciſſet, adversùs eum viciſſim trajicere concupiſceret; tum quòd invadendo

---

ἑξακισχιλίους στρατιώτας ἐπιλέξας, τριάκοντα δὲ τῶν πολιτῶν εἰς τὸ συνέδριον τοὺς ἀρίστους προσεπιλέξας, διέβαινε &c. *Plutarch.* p. 598. Παρελθὼν οὖν εἰς τὸ πλῆθος Αγησίλαος, ἀνεδέξατο τὸν πόλεμον, εἰ δοῖεν αὐτῷ τριάκοντα ἡγεμόνας καὶ συμβούλους, Σπαρτιάτας, Νεοδαμώδεις δὲ λογάδας δισχιλίους, τὴν δὲ συμμαχικὴν εἰς ἑξακισχιλίους δύναμιν. His auctoribus, pro πεντήκοντα, (hactenus vulgato) τριάκοντα, pro τρισχιλίους, δισχιλίους repoſui. Quin & MS. Harl. repræſentat τριάκοντα. Porrò, plus vice ſimplice in *Hiſt. Gr.* memorantur *triginta* regis Spartani comites & conſiliarii: & paſſim τριάκοντα & πεντήκοντα invicem permutari ſolent. Vide K. A. p. 590. n. 1.

[1] Σπαρτιατῶν] *Plutarch.* loco cit. dicuntur ἡγεμόνες & σύμβουλοι: *Diodor. Sic.* loco citato, ἄριστοι τῶν πολιτῶν εἰς τὸ συνέδριον.

[2] Νεοδαμώδεις,] *Heſychio* exponente, erant οἱ κατ᾽ ἰδίαν ἐλεύθεροι ἀπὸ τῆς εἰλωτείας. *J. Poll.* l. 3. ſegm. 83. Τοὺς μέντοι εἰς ἐλευθερίαν τῶν Εἱλώτων ἀφειμένους, οἱ Λακεδαιμόνιοι Νεοδαμώδεις καλοῦσι. *Thucyd.* l. 7. c. 58. δύναται δὲ τὸ Νεοδαμῶδες ἐλεύθερον ἤδη εἶναι. *Schol.* Νεοδαμώδης ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις. *Suid.* & *Phavor.* Νεοδαμώδης, ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἤτοι εἷς τῶν Εἱλώτων. Ratio nominis autem (obſervante doctiſ. *Meurſio*) iſta; quòd eſſet quaſi νέος δαμώδης, *novus popularis*, recens populo adſcriptus. Etenim cives, qui vectigal perſolvebant, Lacedæmoniis δαμώδεις adpellabantur. De his qui plura deſiderat, adeat velim *Crag.* de Repub. Lacedæm. l. 1. c. 12. & *Meurſ.* Miſcell. Lacon. l. 2. c. 7.

[3] Παρέξειν τοῦ] In edit. nonnullis deeſt articulus.

[4] Εὐθὺς μὲν οὖν &c.] *Ariſtid.* p. 522. Καὶ μὴ οἰκείας ἐπιχειρήσεως χρεία, ὅπου ἄξιόν τι ἐποίησε, ἀλλὰ τῇ κοινῇ, ἀσφαλὴς (repoſuerim ἀφελὴς) πάνυ· οἷον, Εὐθὺς μὲν οἱ πολλοὶ ἠγάσθησαν — Επειδὴ δὲ καὶ ἐνίκα τις ἐπὶ ἀρχὴν, τὸ μὴ καθ᾽ ὑπερβολὴν εἰπεῖν, πάντες ἠγάσθησαν· ἀλλ᾽ ὑφειμένως, οἱ πολλοὶ ἠγάσθησαν.

[5] Αὐτὸ τοῦτο τὸ] In MSto Harl. & edit. nonnullis deeſt τό.

[6] Τό, τε αἱρεῖσθαι ἐπιόντα &c.] C. *Nep.* Ageſil. c. 2. ineunte, *Hic* (Ageſilaus) *ſimulatque imperii potitus eſt, perſuaſit Lacedæmoniis, ut exercitum mitterent in Aſiam, bellúmque regi facerent: docens, ſatius eſſe in Aſiâ, quam in Europâ dimicari.* ubi vide quæ notârunt viri docti. Lege ſis etiam quæ ſcripſit *Iſocrat.* orat. ad Philip. p. 99. & Panegyr. p. 72. edit. *Steph.*

μᾶλλον ἢ ὑπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ· [1] καὶ τὸ τἀκείνου δαπανῶντα βούλεσθαι, μᾶλλον ἢ τὰ τῶν Ελλήνων, πολεμεῖν· κάλλιστον δὲ πάντων ἐκρίνετο, μὴ περὶ τῆς Ελλάδος, ἀλλὰ περὶ τῆς Ασίας τὸν ἀγῶνα καθιστάναι.

Επεὶ γε μὴν λαβὼν τὸ στράτευμα ἐξέπλευσε, πῶς ἄν τις σαφέστερον ἀποδείξειεν ὡς ἐστρατήγησεν, ἢ εἰ αὐτὰ διηγήσαιτο, ἃ ἔπραξεν; Εν τοίνυν τῇ Ασίᾳ ἥδε πρώτη πρᾶξις ἐγένετο· [2] Τισσαφέρνης μὲν ὤμοσεν Αγησιλάῳ, εἰ σπείσαιτο, ἕως ἔλθοιεν οὓς [3] πέμψειε πρὸς βασιλέα ἀγγέλους, διαπράξεσθαι αὐτῷ ἀφεθῆναι αὐτονόμους τὰς ἐν τῇ Ασίᾳ πόλεις Ελληνίδας· Αγησίλαος δὲ ἀντώμοσε σπονδὰς

potiùs quàm ſuſtinendo cum eo pugnare mallet; tum quòd *ità* bellum gerere vellet, ut ejus potiùs, quàm Græcorum, facultates abſumeret: omnium autem pulcherrimum *eſſe* judicabatur, quòd non de Græciâ, ſed de Aſiâ certamen inſtitueret.

Poſteaquam autem ſumptis copiis *domo* enavigâſſet, quonam quis modo clariùs demonſtrare poſſit, quâ ratione munus imperatorium obivit, quàm ſi res ipſas, quas geſſit, enarraverit? Hoc igitur in Aſiâ primum fuit *ejus* facinus: Ageſilao jusjurandum dederat Tiſſaphernes, ſi inducias pangeret, donec nuntii, quos ad regem miſerat, redirent, effecturum ſe ipſi ut urbes Græcæ in Aſiâ *ſitæ* ſui juris eſſe permitterentur: Ageſilaus viciſſim juraἄξειν ἀδόλως, [1] ὁρισάμενος τῆς πράξεως τρεῖς μῆνας. O μὲν δὴ [2] Τισσαφέρνης ἃ ὤμοσεν εὐθὺς ἐψεύσατο· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰρήνην πράττειν, στράτευμα πολὺ παρὰ βασιλέως, [3] πρὸς ᾧ πρόσθεν εἶχε, μετεπέμπετο· Αγησίλαος δὲ, καίπερ αἰσθόμενος ταῦτα, ὅμως ἐνέμεινε ταῖς σπονδαῖς. Εμοὶ οὖν τοῦτο πρῶτον καλὸν δοκεῖ διαπράξασθαι, ὅτι Τισσαφέρνην μὲν ἐμφανίσας ἐπίορκον, ἄπιστον πᾶσιν ἐποίησεν· ἑαυτὸν δ' ἀντεπιδείξας πρῶτον μὲν ὅρκους ἐμπεδοῦντα, ἔπειτα συνθήκας μὴ ψευδόμενον, πάντας ἐποίησε καὶ Ελληνας καὶ βαρβάρους θαρροῦντας συντίθεσθαι ἑαυτῷ, εἴ τι βούλοιτο. [4] Επεὶ δὲ μέγα

---

[1] Καὶ τὸ τἀκείνου &c.] *Ariſtid.* p. 512. Μέγιστον δὲ ἐν ἀσφαλεῖ λόγῳ τὸ ὡς ἂν μάλιστα ἀληθινὸν δοκεῖν αὐτὸν φαίνεσθαι· καὶ τὰ τοιαῦτα εἶναι τὰ λεγόμενα, ὡς ἂν καὶ παντὶ ῥᾷστα ἐνθυμηθῆναι νομίσαι ἄν· τοῦτο δὴ μάλιστα γίνεται, ὅταν ἀπ᾽ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, τοῦ εἰσαγομένου, ἔννοιαν λαμβάνῃ· οἷον ὡς ἐν τῷ Αγησιλάῳ· καὶ τὸ τἀκείνου βουλεύεσθαι (lege βούλεσθαι) δαπανῶντα φησι μᾶλλον, ἢ τὰ τῶν Ελλήνων πολεμεῖν· &c.

[2] Τισσαφέρνης μὲν &c.] Is eſt, cujus perfidiæ ſæpè meminit Noſter K. A. l. 2. *Plutarch.* p. 600. Επεὶ δὲ Τισαφέρνης (ſic apud *Plutarch.* ſcribi ſolet) ἐν ἀρχῇ μὲν φοβηθεὶς τὸν Αγησίλαον, ἐποιήσατο σπονδὰς, ὡς τὰς πόλεις αὐτῷ τὰς Ελληνικὰς ἀφήσοντος αὐτονόμους βασιλέως, &c. *C. Nep.* Ageſil. c. 2. *Id ut cognovit Tiſſaphernes, qui ſummum imperium tum inter præfectos habebat regios, inducias à Lacone petivit, ſimulans ſe dare operam, ut Lacedæmoniis cum rege conveniret: re autem verâ, ad copias comparandas*: &c.

[3] Πέμψειε] Sic optimè MS. Harl. edit. *Flor.* & *Ald.* In aliis libris legitur πέμψειαν. Scripturam receptam confirmat Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. εἰ τοίνυν θέλεις (verba ſunt Tiſſaphernis) σπείσασθαι, ἕως ἂν ἐγὼ πρὸς βασιλέα πέμψω, &c.

verat inducias ſe ſine dolo ſervaturum, tribus menſibus ad rem conficiendam definitis. Et Tiſſaphernes quidem fidem jurejurando firmatam mox fefellit: nam pro faciendâ pace, magnum, præter eum quem priùs habuit, exercitum à rege arceſſebat: at Ageſilaus, tametſi hæc animadverteret, nihilominus in induciis perſtitit. Quamobrem mihi primùm hoc præclarè perfeciſſe videtur, quòd cùm Tiſſaphernem perjurum palàm oſtendiſſet, ſuſpectam omnibus fidem ejus reddidit; ſeipſum contrà cùm primò jusjurandum conſtanter obſervare demonſtrâſſet, deinde fœdera minimè violare, effecit ut omnes tam Græci quàm barbari fidentibus animis cum eo, ſi quid vellet, paciſcerentur. Ubi verò φρονήσας ὁ Τισσαφέρνης ἐπὶ τῷ καταβάντι στρατεύματι, προεῖπεν Αγησιλάῳ πόλεμον, εἰ μὴ ἀπίοι ἐκ τῆς Ασίας, [1] οἱ μὲν ἄλλοι σύμμαχοι, καὶ Λακεδαιμονίων οἱ παρόντες, μάλα ἀχθεσθέντες φανεροὶ ἐγένοντο, νομίζοντες μείονα τὴν παροῦσαν δύναμιν Αγησιλάῳ τῆς βασιλέως παρασκευῆς εἶναι· Αγησίλαος δὲ μάλα φαιδρῷ τῷ προσώπῳ ἀπαγγεῖλαι τῷ Τισσαφέρνῃ τοὺς πρέσβεις ἐκέλευσεν, ὡς πολλὴν χάριν αὐτῷ ἔχοι, ὅτι ἐπιορκήσας αὐτὸς μὲν πολεμίους τοὺς θεοὺς ἐκτήσατο, τοῖς δ' Ελλησι συμμάχους ἐποίησεν. Εκ δὲ τούτου εὐθὺς τοῖς μὲν στρατιώταις παρήγγειλε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατείαν· ταῖς δὲ πόλεσιν, εἰς ἃς ἀνάγκη ἦν ἀφικνεῖσθαι στρατευομένῳ ἐπὶ Καρίαν, προεῖπεν [2] ἀγορὰν παρασκευάζειν. [3] Επέστειλε δὲ καὶ

---

[1] *Oρισάμενος τῆς πράξεως* &c.] Ejus *ſcil.* rei perficiendæ causâ, de quâ cum rege Perſarum, nuntiis ad eum miſſis, acturum ſe pollicitus fuerat Tiſſaphernes. *C. Nep.* loco ſæpiùs cit. *eáſque* (inducias) *impetravit* (Tiſſaphernes) *trimeſtres.* Adde *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 8. ubi turpiter ſe dedit interpres Latinus.

[2] *Τισσαφέρνης ἃ ὤμοσεν* &c.] Illius facinus iiſdem ferè verbis exequitur Noſter *Hiſt. Gr.* loco cit. *C. Nep.* Ageſil. c. 2. *Juravit autem uterque, ſe ſine dolo inducias conſervaturum, in quâ pactione ſummâ fide manſit Ageſilaus: contra ea, Tiſſaphernes nihil aliud quàm bellum comparavit.*

[3] *Πρὸς ᾧ*] MS. Harl. dat *πρὸς ὃ* &c. Sed pro vulgatâ ſcripturâ ſtant etiam *Hiſt. Gr.* exemplaria; quippe lib. 3. repræſentant — —*στράτευμα πολὺ παρὰ βασιλέως, πρὸς ᾧ εἶχε πρόσθεν*, &c. Ibid. pro *ἐνέμεινε ταῖς* &c. legitur *ἐνέμενε ταῖς* &c.

[4] *Επεὶ δὲ μέγα* &c.] *Plutarch.* Ageſil. p. 600. *Ὕστερον δὲ πεισθεὶς* (Tiſſaphernes) *ἔχειν δύναμιν ἱκανὴν, ἐξήνεγκε τὸν πόλεμον*, &c. vide eund. T. 2. p. 209. *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 8. *O δὲ Πέρσης πολλὴν χεῖρα συλλέξας, ἐπῆγε τοῖς Ελλησιν.* De vocibus *καταβεβηκότι στρατεύματι*, vide K. A. p. 1. n. 1. Cæterùm, *μέγα* malè abeſt à MSto Harl. *Hiſt. Gr.* l. 3. *Επεὶ δὲ μέγα φρονήσας ὁ* &c.

Tiſſaphernes elatus animo ob exercitum qui *ad ſe* deſcenderat, bellum Ageſilao denuntiavit, ni Aſiâ excederet, cæteri quidem ſocii, & Lacedæmonii qui aderant, vehementer contriſtati palàm adparebant, quòd copias, Ageſilao quæ aderant, regis adparatu minores eſſe putarent: at Ageſilaus hilari admodum vultu legatos Tiſſapherni renuntiare juſſit, habere ſe magnam ipſi gratiam, quòd perjurio uſus ipſe quidem deos hoſtes ſibi paraſſet, Græcis verò belli ſocios effeciſſet. Dein militibus mox edixit, ad expeditionem utì ſe accingerent; & urbibus, ad quas ipſum in Cariam exercitum educentem accedere neceſſe erat, ut forum rerum venalium ſibi pararent, denuntiavit. Præstereà mandavit &

---

[1] Οἱ μὲν ἄλλοι &c.] *Polyæn.* loco cit. Ὀρρωδία καὶ φόβος· Αγησίλαος δὲ φαιδρὸς τὴν ὄψιν, μάλα δὲ γεγηθὼς [illegible], λέγων, Χάριν οἶδα Τισσαφέρνῃ τῆς ἐπιορκίας· ἐκεῖνος μὲν γὰρ πολεμίους τοὺς θεοὺς ἐποιήσατο, ἡμῖν δὲ συμμάχους. Ἴωμεν δὴ &c. Adde *Hist. Gr.* loc. cit. ubi pro φαιδρῷ τῷ &c. legitur ἱλαρῷ τῷ &c. & K. A. pag. 208 & ſeq. *C. Nep.* in Ageſil. c. 2. — *jusjurandum ſervabat* (Ageſilaus,) *multùmque in eo ſe conſequi dicebat, quòd Tiſſaphernes perjurio ſuo & homines ſuis rebus abalienaret, & deos ſibi iratos redderet: ſe autem* &c. *Ælian.* H. V. l. 14. c. 2. Ὅτι τοὺς παραβάντας ὅρκους τῶν βαρβάρων [illegible] Αγησίλαος· ὅτι τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς αὐτοῖς ποιησάμενοι τοῖς &c. Vide ſis K. A. p. 70. n. 5.

[2] Αγορὰν] Adi K. A. p. 499. n. 4.

[3] Επέστειλε δὲ καὶ &c.] *Ariſtid.* p. 522. Καὶ [illegible] Ἴωσι, καὶ Αἰολεῦσι, καὶ Ἑλλησποντίοις. Adi K. A. p. 375. n. 3.

Ιωσι καὶ Αἰολεῦσι καὶ Ἑλλησποντίοις πέμπειν πρὸς αὐτὸν εἰς Ἔφεσον τοὺς συστρατευσομένους.

Ο μὲν οὖν Τισσαφέρνης,[1] καὶ ὅτι ἱππικὸν οὐκ εἶχεν ὁ Ἀγησίλαος, ἡ δὲ Καρία[2] ἄφιππος ἦν, καὶ ὅτι ἡγεῖτο αὐτὸν ὀργίζεσθαι αὐτῷ διὰ τὴν ἀπάτην, τῷ ὄντι νομίσας[3] ἐπὶ τὸν αὑτοῦ οἶκον εἰς Καρίαν ὁρμήσειν αὐτὸν, τὸ μὲν πεζὸν ἅπαν διεβίβασεν ἐκεῖσε, τὸ δὲ ἱππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδίον περιήγαγε, νομίζων ἱκανὸς εἶναι[4] καταπατῆσαι τῇ ἵππῳ τοὺς Ἕλληνας, πρὶν εἰς τὰ δύσιππα ἀφικέσθαι.[5] ὁ δὲ Ἀγησίλαος, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἰέναι,[6] εὐθὺς ἀντιστρέψας, ἐπὶ

Ionibus & Æolenſibus & Helleſpontiis ut Epheſum ad ſe mitterent eos, qui ſecum eſſent militaturi.

Et Tiſſaphernes quidem, tum quòd Ageſilaus ab equitatu non eſſet inſtructus, & Caria equitatui minùs eſſet apta, tum quòd eum ob fraudem ſuccenſere ſibi putaret, eum reverà ratus ad ipſius domum in Cariam irrupturum, univerſum peditatum eò tranſmiſit, equitatum verò in Mæandri planitiem circumduxit, cùm exiſtimaret poſſe ſe Græcos equitatu proculcare, priuſquam ad *loca* equitibus incommoda pervenirent: Ageſilaus autem, omiſſo in Cariam itinere, ſtatímque in contrariam partem converſo, in

---

[1] *Καὶ ὅτι ἱππικὸν*] Vide K. A. pag. 8. n. 1. *Plutarch.* pag. 600. *Τοῖς δὲ ἱππεῦσιν ἐλαττωθεὶς* (Ageſilaus,) καὶ τῶν &c.

[2] *Ἄφιππος*] *Suid. Ἄφιππος χώρα, ἐν οἷς ἂν μὴ ἔστιν ἱππάζεσθαι — Καὶ ἄφιππος, χωρὶς ἵππων.*

[3] *Ἐπὶ τὸν αὑτοῦ οἶκον* &c.] *C. Nep.* c. 3. *Barbarus non dubitans, quod ipſius erant plurima domicilia in Caria — eò potiſſimum hoſtes impetum facturos, omnes ſuas copias eò contraxerat.* Strabo l. 14. p. 969. loci nomen indicat — *Ἁλικαρνασσὸς, τὸ βασίλειον τῶν τῆς Καρίας δυναστῶν, Ζεφύριον καλουμένη πρότερον.*

[4] *Καταπατῆσαι τῇ ἵππῳ*] Similiter *Æſchin. κατὰ Κτησ.* p. 77. edit. *Steph.* — *συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, &c.* Vide K. A. p. 69. n. 3.

[5] *Ὁ δὲ Ἀγησίλαος, ἀντὶ* &c.] *Plutarch.* T. 1. p. 600. *Εὐθὺς ἐν ἀρχῇ γενόμενος* (Ageſilaus) *ἀπάτῃ δικαίᾳ τὴν Τισσαφέρνους ἐπιορκίαν, ἐπιδείξας ὡς ἐπὶ Καρίαν προάξων. Ἐπεὶ δὲ τοῦ βαρβάρου τὴν δύναμιν συναθροίσαντος, ἔῤῥηξεν εἰς Φρυγίαν ἐμβαλών· καὶ πόλεις μὲν εἷλε συχνὰς, καὶ χρημάτων ἀφθόνων &c.* Idem T. 2. Lacon. Apophth. p. 209. *Ἀσμένως τὴν ἐπιορκίαν* (*ſcil.* Tiſſaphernis) *δεξάμενος* (Ageſilaus) *ὥρμησε μὲν ὡς ἐπὶ Καρίαν προάξων· ἐπεὶ δὲ τὴν δύναμιν τοῦ Τισσαφέρνους ἀθροίσαντος, ἔῤῥηξεν εἰς Φρυγίαν ἐμβαλών· καὶ πολλὰς πόλεις* &c. C. *Nep.* Ageſil. c. 3. *At Ageſilaus in Phrygiam ſe converterit, ubique* &c.

[6] *Εὐθὺς ἀντιστρέψας, ἐπὶ* &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. *Ὁ δὲ Ἀγησίλαος, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἰέναι, εὐθὺς τἀναντία ἀποστρέψας, ἐπὶ Φρυγίας ἐπορεύετο.*

Φρυγίαν ἐπορεύετο· καὶ τάς τε ἐν τῇ πορείᾳ ἀπαντώσας δυνάμεις ἀναλαμβάνων ἦγε, καὶ τὰς πόλεις κατεστρέφετο, καὶ ἐμβαλὼν ἀπροσδοκήτως, παμπληθῆ χρήματα [1] ἔλαβε. Στρατηγικὸν οὖν καὶ τοῦτο ἐδόκει διαπράξασθαι, ὅτι, ἐπεὶ πόλεμος προεῤῥήθη, [2] καὶ τὸ ἐξαπατᾷν ὅσιόν τε καὶ δίκαιον ἐξ ἐκείνου ἐγένετο, [3] παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισσαφέρνην τῇ ἀπάτῃ, φρονίμως δὲ καὶ τοὺς φίλους [4] ἐνταῦθα ἔδοξε πλουτίσαι. Ἐπεὶ γὰρ, διὰ τὸ πολλὰ χρήματα εἰλῆφθαι, [5] ἀντίπροικα τὰ πάντα ἐπωλεῖτο, τοῖς μὲν φίλοις προεῖπεν ὠνεῖσθαι, εἰπὼν ὅτι καταβήσοιτο

Phrygiam pergebat; & occurrentes in itinere copias adſumens *ſecum* ducebat, & urbes in poteſtatem ſuam redigebat, cúmque *illuc* præter expectationem irrupiſſet, permagnas opes cepit. Atque hoc certè *viro* dignum artis imperatoriæ perito perfeciſſe videbatur, quòd, poſteaquam bellum eſſet denuntiatum, & ex eo dolo uti fas & jus eſſet, Tiſſaphernem puerum dolo declaravit, & amicos prudenter hâc re locupletâſſe viſus eſt. Nam cùm omnia, proptereà quòd magnæ opes captæ eſſent, vili pretio venderentur, amicos ut emerent præmonebat, aiens ſe citò exer-

---

ςρέφετο. quod rectum fore cenſuit *Leuncl.* ſi addatur præpoſitio, εὐθὺς εἰς τοὐναντίον &c. Et ità liber quidam locum repræſentat. Mihi placet vulgata lectio; excepto, quòd pro Φρυγίας repoſuerim Φρυγίαν, ex *Plutarcho.*

1 Ἔλαβε.] In *Hiſt. Græc.* loco cit. legitur ἐλάμβανε.

2 Καὶ τὸ ἐξαπατᾷν &c.] Braſidas apud *Thucyd.* l. 5. c. 9. Καὶ τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει, ἃ τὸν πολέμιον μάλιστ' ἄν τις ἀπατήσας, τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν. Noſter *Memorab.* l. 4. Τί δὲ ἐάν τις στρατηγὸς αἱρεθεὶς ἄδικόν τι καὶ ἐχθρὰν πόλιν ἐξανδραποδίσηται, φήσομεν τοῦτον ἀδικεῖν; Οὐ δῆτα, ἔφη. Δίκαια δὲ ποιεῖν οὐ φήσομεν; Καὶ μάλα. Τί δ' ἂν ἐξαπατᾷ πολεμῶν αὐτοῖς; Δίκαιον, ἔφη, καὶ τοῦτο. Ἐὰν δὲ κλέπτῃ καὶ &c. Adde K. Π. p. 87. *Plutarch.* T. 2. p. 209. τοὺς δὲ πολεμίους, aiebat Ageſilaus, παραλογίζεσθαι, οὐ μόνον δίκαιον καὶ ἔνδοξον, ἀλλὰ καὶ ἡδὺ καὶ κερδαλέον. Idem T. 1. p. 600. Ἐν δὲ τῷ παραλογίζεσθαι τοὺς πολεμίους οὐ μόνον τὸ δίκαιον, ἀλλὰ καὶ &c. Plura hâc de re notanda venient ad K. Π. & *Memorab.* loca cit. Vide ſis etiam *Grot.* de B. & P. l. 3. c. 1. ſect. 17.

3 Παῖδα] Similiter vox *imperitum* denotat apud *Lucian.* in *Hipp.* ferè medio: ἔτι δὲ καὶ ἀρχιτεκτονίας, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οἷα &c.

4 Ἐνταῦθα] Idem valere videtur apud *Ælian.* H.V. l. 1. c. 24. καὶ ἐνταῦθα πάλιν ὁ Ἡρακλῆς ἐκράτει. & l. 6. c. 1. Τοὺς δὲ αἰχμαλώτους ἔδησαν, καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἔλυσαν τὸν &c. Interpretes vocem hanc antehac prætermiſerunt.

5 Ἀντίπροικα] In *Ald.* & *Flor.* malè ſcribitur ἀντὶ προῖκα. *Heſych.* & *Phavor.* Ἀντίπροικα, εὐώνυμα καὶ ἰσόπροικα. ubi pro εὐώνυμα, rectè reponendum εὔωνα vel ἀντιπαραχρῆμα ex *J. Poll.* l. 7. ſegm. 10. cenſuit *H. Steph.* Itaque, quæ ἀντίπροικα

ἐπὶ θάλασσαν ἐν τάχει τὸ στράτευμα καταγαγών· τοὺς δὲ λαφυροπώλας ἐκέλευσε γραφομένους ὁπόσου τι πρίαιντο,[1] προΐεσθαι τὰ χρήματα· ὥστ' οὐδὲν [2] προτελέσαντες οἱ φίλοι αὐτοῦ, οὐδὲ τὸ δημόσιον βλάψαντες, πάντες παμπληθῆ χρήματα ἔλαβον. Ἔτι δὲ ὁπότε αὐτόμολοι, ὡς εἰκὸς, πρὸς βασιλέα ἰόντες [3] χρήματα ἐθέλοιεν ὑφηγεῖσθαι, καὶ ταῦτα ἐπεμέλετο ὡς διὰ τῶν φίλων [4] ἁλίσκοιτο· ὅπως ἅμα μὲν χρηματίζοιντο, ἅμα δὲ ἐνδοξότεροι γίγνοιντο. Διὰ μὲν ταῦτα [5] εὐθὺς πολλοὺς ἐραστὰς τῆς αὐτοῦ φιλίας ἐποιήσατο.

Γιγνώσκων δ' ὅτι ἡ μὲν πορθουμένη καὶ ἐρημουμένη χώρα οὐκ ἂν δύναιτο πολὺν χρόνον στράτευμα φέρειν, [6] ἡ δ' οἰκουμένη

citu *ſecum* deducto ad mare deſcenſurum: manubiarum verò venditoribus imperavit ut ſcriberent quanti quid emerent, & res *illis* traderent: adeò ut ejus amici, cùm nihil priùs perſolviſſent, neque publicæ rei detrimentum intuliſſent, facultates permagnas univerſi conſequerentur. Prætereà cùm transfugæ, ut aſſolet, ad regem profecti viam ad opes *intervertendas* commonſtrare vellent, curam adhibebat ut etiam *opes* eæ ab amicis caperentur; quò ſimul *illi* locupletarentur, ſimul illuſtriores fierent. Has certè quidem ob cauſas multos amicitiæ ſuæ ſtudioſos reddidit.

Cùm autem intelligeret regionem quidem vaſtatam & deſolatam non poſſe diu exercitum ſuſtinere, eam verò quæ habita-

---

[illegible] (eodem viro doctiſ. exponente) vendi dicuntur, intelligendum eſt vendi vili pretio, & tantùm non προΐεσθαι καὶ ἀντ' ὀλίγου, ut ibidem loquitur *Pollux*.

[1] Προΐεσθαι] Edit. vet. & *Leuncl.* perperam exhibent προϊέσθαι: aut enim, obſervante *Steph.* προΐεσθαι aut προέσθαι ſcribendum; cùm προϊέσθαι illud habeat quidem ι præſentis, at verò accentum aoriſti: placuit autem magis προΐεσθαι.

[2] Προτελέσαντες] Adi K. A. p. 596. n. 5.

[3] Χρήματα ἐθέλοιεν ὑφηγεῖσθαι.] Similis eſt conſtructio K. A. p. 610. Ταῦτα δὲ ὑφηγησαμένους ἔπεμψε &c.

[4] Ἁλίσκοιτο,] Sic MS. Harl. Vulgò legitur ἁλίσκωνται. Reperitur etiam ἁλίσκοιντο.

[5] Εὐθὺς πολλοὺς &c.] *Ariſtid.* p. 495. Καὶ τοῖς [illegible] δὲ χαίρουσιν αἱ ἀφθονίαις διὰ ταῦτα ἐπὶ ἕτερον αὐτοὺς μεταφέροντες· ὡς καὶ ὁ τοῦ Ἀγησιλάου ὁ Ξενοφῶν, πολλοὺς, φησὶν, ἐραστὰς τῆς ἑαυτοῦ φιλίας ἐποιήσατο· ὁ γὰρ ἐραστὴς ἄλλο τι [illegible] ὅμηρος εἶναι. Adde p. 519.

[6] Ἡ δ' οἰκουμένη &c.] *Ariſtid.* p. 530. Μετενεγκεῖν διὰ τῶν [illegible] ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, ἐπὶ τοὺς ἄνδρας,

μὲν, σπειρομένην δὲ, [1] ἀέννᾳον ἂν τὴν τροφὴν παρέχοι, ἐπεμέλετο οὐ μόνον τῇ βίᾳ χειροῦσθαι τοὺς ἐναντίους, ἀλλὰ καὶ τῇ πρᾳότητι [2] προσάγεσθαι. Καὶ πολλάκις μὲν προηγόρευε τοῖς στρατιώταις τοὺς ἁλισκομένους μὴ ὡς ἀδίκους τιμωρεῖσθαι, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπους ὄντας φυλάττειν· πολλάκις δὲ, ὁπότε [3] μεταστρατοπεδεύοιτο, εἰ αἴσθοιτο καταλελειμμένα [4] παιδάρια μικρὰ ἐμπόρων, (ἃ πολλοὶ ἐπώλουν, διὰ τὸ νομίζειν μὴ δύνασθαι ἂν φέρειν αὐτὰ καὶ τρέφειν) ἐπεμέλετο καὶ τούτων, ὅπως συγκομίζοιντό ποι· [5] τοῖς δ' αὖ διὰ γῆρας καταλειπομένοις

retur, & ſereretur, alimentum perenne ſuppeditare poſſe, curæ illi erat, ut non vi tantùm adverſarios in poteſtatem *ſuam* redigeret, ſed etiam lenitate *ad* ſe adliceret. Atque *adeò* militibus quidem ſæpè præcipiebat, ut captivos non ut reos injuriarum plecterent, ſed ut homines cuſtodirent; ſæpè etiam, quoties caſtra mutabat, ſi animadverteret parvos à mercatoribus puerulos *eſſe* relictos, (quos *ſanè* multi vendebant, propterea quòd exiſtimarent eos *ſe* ferre & nutrire non poſſe) horum quoque curam agebat, ut aliquò deportarentur: ſi qui porrò captivi ob ſenectu-

---

ἄνδρας, καὶ τὴν ψυχὴν τὴν τῶν ἀνδρῶν, οὐ (*ſcil.* μόνον) κατάπληξιν τὴν πρώτην ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ πεφιλανθρωπημένην, καὶ συγκεκραμένην καὶ ἐν ἡμερότητι τροπῇ συνήθεις ἀεὶ μᾶλλον τῇ ἀφελείᾳ· οἷον, ἡ δὲ οἰκουμένη μὲν, σπειρομένη δὲ, ἀέναον τὴν τροφὴν παρέχουσα.

[1] Ἀέννᾳον] In MSto Harl. edit. *Ald.* & *Flor.* ſcribitur ἀέναον, cum ſimplici ν.

[2] Προσάγεσθαι.] Eandem vim verbum hoc medium apud Noſtrum obtinet *Memorab.* l. 3. haud ità longè ab init. Συμμάχους δὲ καὶ βοηθοὺς προσάγεσθαι, δεῖ &c. Et apud *Euripid.* Androm. v. 225. —— τῇ ἀρετῇ προσηγόμην

Πόσιν

Suidâ quidem exponente, eſt οἰκειοῦσθαι. Sed προσάγειν & προσάγεσθαι malè inter ſe à Lexicographo confundi ſuſpicor. Suſpicionem auget exemplum illud ipſum, quod ſubjecit — ὡς προσηγάγετο μὲν τὰ ἔθνη &c. i. e. *cum gentes ſibi adjungere* &c. ubi verbum certè medium eſt; atque adeò vim obtinet, quam activo rariſſimè tribuunt auctores.

[3] Μεταστρατοπεδεύοιτο] Hanc lectionem ex margine MSti Harl. revocavi: ejus locum in edit. *Ald.* & *Flor.* peſſimè occupârunt μετὰ στρατοπεδεύοιτο: in *Leuncl.* & *Steph.* μεταστρατοπεδεύοιτο.

[4] Παιδάρια μικρὰ] Simili diminutione uſus Noſter, K. Π. p. 605. μικρὸν γήδιον dixit: ubi vide n. 1.

[5] Τοῖς δ' αὖ καταλειπομένοις &c.] Abſolutè, uti loqui amant Grammatici, ponuntur iſta. Similiter apud *Thucyd.* l. 8. c. 24. Εἰργομένοις οὖν αὐτοῖς τῆς θαλάσσης, καὶ &c. *Ælian.* V. H. l. 10. c. 21. θύοντι δὲ τῷ Ἀρίστωνι ἐν Ὑμηττῷ ταῖς &c. Vide ſis Clar. *Blackw.* Claſſ ſacr. v. 1. p. 86 & ſeq. Adde Matt. IX. 27, 28. K. A. p. 480. n. 6. & p. 71. n. 1.

αἰχμαλώτοις, προσέταττεν ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν, ὡς μήτε ὑπὸ κυνῶν μήθ᾽ ὑπὸ λύκων διαφθείροιντο· ὥστε οὐ μόνον οἱ πυνθανόμενοι ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἁλισκόμενοι εὐμενεῖς αὐτῷ ἐγίγνοντο. [1] Ὁπόσας δὲ πόλεις προσαγάγοιτο, [2] ἀφαιρῶν αὐτῶν ὅσα δοῦλοι δεσπόταις ὑπηρετοῦσι, προσέταττεν ὅσα ἐλεύθεροι ἄρχουσι πείθονται· καὶ τῶν [3] κατὰ κράτος [4] ἀναλώτων τειχέων τῇ [5] φιλανθρωπίᾳ [6] ὑπὸ χεῖρα ἐποιεῖτο.

Ἐπεὶ μέντοι ἀνὰ τὰ πεδία οὐδὲ ἐν τῇ Φρυγίᾳ ἐδύνατο στρατεύεσθαι, διὰ τὴν Φαρναβάζου [7] ἱππείαν, [8] ἔδοξεν αὐτῷ ἱππικὸν κατασκευαστέον εἶναι, ὡς μὴ δραπετεύοντα πολεμεῖν

tem relinquerentur, *idoneis* præcepit ut eorum curam agerent, ut neque à canibus neque à lupis diſcerperentur: adeò ut non tantùm illi qui hæc audiebant, ſed ipſi etiam captivi benevolo in eum animo redderentur. Quaſcunque verò civitates *ad ſe* adtraheret, eis adimebat miniſteria *omnia* quæcunque ſervi dominis præſtant, & *ea* injungebat in quibus *homines* liberi magiſtratibus parent: & mœnia *quædam* vi inexpugnabilia ſuam in poteſtatem humanitate redigebat.

Cùm verò campeſtribus in locis nè in Phrygiâ quidem militare poſſet, propter equitatum Pharnabazi, viſum eſt ei copias *quaſdam* equeſtres comparandas eſſe, ut nè fugitivi more ei bellan-

---

1 Ὁπόσας δὲ πόλεις &c.] Vide ſis *Grot.* de B. & P. l. 3. c. 8. De προσαγάγοιτο lege paulò ſuprà ſcripta p. præced. n. 2.

2 Ἀφαιρῶν αὐτῶν] Adi. K. A. p. 523. n. 7.

3 Κατὰ κράτος] MS. Harl. κατακράτος, conjunctim. Tu vide ſis p. 3. n. 4.

4 Ἀναλώτων τειχέων &c.] *Leuncl.* ſcribendum exiſtimavit — ἀναλώτων τειχέων ὑπὸ τῇ &c. *cùm durior*, inquit, *ſit oratio*, ſi ὑπὸ *ſubintelligatur*. Sed ut dura cunque ſit elliptica hæc oratio, eam paſſim uſurpant auctores. Conſule K. A. p. 444. n. 2. Monuit etiam *Steph.* deeſſe accuſativum hìc, qui cum τειχέων jungatur: at intelligendus potiùs, quàm reponendus eſt iſte caſus.

5 Φιλανθρωπίᾳ] *Leuncl.* vertit *clementiâ*. Vide K. Π. p. 614. n. 1.

6 Ὑπὸ χεῖρα] MS. Harl. exhibet ὑπόχειρα, corruptè forſan pro ὑποχειρίας: quod rectè ſcribi potuit.

7 Ἱππείαν.] Vide K. A. p. 406. n. 1. & p. 549. n. 2. Conf. Act. XXIII. 10. & Joh. VIII. 32. ubi ἀλήθεια optimè de Chriſto ipſo accipitur.

8 Ἔδοξεν αὐτῷ ἱππικὸν &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. Γιγνώσκων δὲ ὅτι, εἰ μὴ ἱππικὸν ἱκανὸν κτήσαιτο, οὐ δυνήσοιτο κατὰ τὰ πεδία στρατεύεσθαι, ἔγνω τοῦτο κατασκευαστέον εἶναι, ὡς μὴ δραπετεύοντα πολεμεῖν δέοι. Καὶ τοὺς μὲν πλουσιωτάτους ἐκ πασῶν τῶν ἐκεῖ πόλεων &c.

δέοι αὐτόν. Τοὺς μὲν οὖν πλουσιωτάτους [1] τῶν ἐκεῖ πόλεων ἱπποτροφεῖν κατέλεξε. [2] Προεῖπε δὲ, ὅστις παρέχοιτο ἵππον καὶ ὅπλα καὶ ἄνδρα δόκιμον, ὡς ἐξέσοιτο αὐτῷ μὴ στρατεύεσθαι· [3] καὶ ἐποίησεν οὕτως ἕκαστον προθύμως μαστεύειν. Ἔταξε δὲ καὶ πόλεις, ἐξ ὧν δέοι τοὺς ἱππέας παρασκευάζειν, νομίζων ἐκ τῶν ἱπποτρόφων πόλεων εὐθὺς καὶ [4] φρονηματίας μάλιστα ἂν ἐπὶ τῇ ἱππικῇ γενέσθαι. Καὶ τοῦτ' οὖν [5] ἀγαστῶς ἔδοξε πρᾶξαι, ὅτι [6] κατεσκευάσατο τὸ ἱππικὸν αὐτῷ, καὶ εὐθὺς ἐρρωμένον ἦν καὶ ἐνεργόν.

dum eſſet. Itaque ditiſſimos *quoſque* iis in urbibus, qui equos alerent, delegit. Prædixit etiam futurum ut, quicunque ſuppeditaret equum & arma & ſpectatæ virtutis virum, immunis eſſet à militiâ: atque ità effecit ut *hæc* quiſque libenter quæreret. Urbes item deſignavit, è quibus equites parandi eſſent, quòd exiſtimaret ex illis urbibus, quæ equorum forent altrices, mox etiam in re equeſtri maximè animoſos *quoſdam* orituros. Hoc certè etiam admirabiliter feciſſe viſus eſt, quòd equitatum ſibi comparaverit, *idém*que ſtatim & viribus valeret & *rebus gerendis* eſſet ſtrenuus.

---

[1] *Τῶν ἐκεῖ* &c.] In MSto Harl. reperitur *ἐκ τούτων τῶν ἐκεῖ &c.* ut in *Hiſt. Gr.* loco cit.

[2] *Προεῖπε δὲ, ὅστις* &c.] *Plutarch.* T. 1. p. 600. — *ἀναχωρήσας εἰς Ἔφεσον, ἱππικὴν συνῆγε, τοῖς εὐπόροις προστάξας,* (lego *προειπὼν*) *εἰ μὴ βούλοιντο στρατεύεσθαι, παρέχειν ἕκαστον ἵππον ἀνθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἄνδρα. Πολλοὶ δὲ* &c. Idem T. 2. p. 209. *Τοῖς δ' ἱππεῦσιν ἐλαττωθεὶς, ἀναχωρήσας εἰς Ἔφεσον, καὶ τοῖς εὐπόροις προεῖπε παρέχειν ἵππον* (inſer. *ἕκαστον*) *ἀνθ' ἑαυτοῦ καὶ ἄνδρα* &c. Locis his *Plutarchi* monentibus, atque adeò re ipsâ poſtulante, *παρέχει τὸ ἱππικὸν*, quæ hactenus in libris editis comparebant, in *παρέχοιτο ἵππον* mutavi. Idem mendum eodem modo tollendum ex Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 3. rectè cenſuit *Leuncl.*

[3] *Καὶ ἐποίησεν οὕτως* &c.] MS. Harl. *καὶ ἐποίησεν οὕτως ἕκαστον προθύμως ταῦτα πράττειν, ὥσπερ ἄν τις τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανούμενον μαστεύοι. Ἔταξε δὲ* &c. Et his quidem ſimilia legimus apud Noſtrum, *Hiſt. Gr.* loco cit. — *ἐποίησεν οὕτω ταῦτα συντόμως πράττεσθαι, ὥσπερ ἄν τις τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανούμενον προθύμως ζητοίη. Philelphus* etiam, in loco hoc vertendo, MSti Harl. expreſſit additamentum. Confer *Plutarch.* locis citatis. De *μαστεύειν* vide ſis K. A. p. 413. n. 3.

[4] *Φρονηματίας*] Sic MS. Harl. & edit. vet. & *Steph.* In *Leuncl.* aliiſque malè ſcribitur *φρονηματίαν.*

[5] *Ἀγαστῶς*] In lexicis deeſt. Voce cognatâ uſus eſt Noſter K. A. p. 100. de quâ vide notata in *Addendis.*

[6] *Κατεσκευάσατο τὸ ἱππικὸν* &c.] *Plutarch.* in Ageſil. p. 600. *καὶ συνέστησε τῷ Ἀγησιλάῳ ταχὺ πολλοὺς καὶ πολεμικοὺς ἔχειν ἱππεῖς* &c. Adde ejuſd. Apophth. Lacon. p. 209.

[1] Επειδὴ δ' ἔαρ ὑπέφαινε, συνήγαγε πᾶν τὸ στράτευμα εἰς Εφεσον· ἀσκῆσαι δὲ καὶ αὐτὸ βουλόμενος, [2] ἆθλά τε προὔθηκε καὶ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν, ἥτις κράτιστα ἂν ἱππεύοι, καὶ ταῖς ὁπλιτικαῖς, ἥτις ἂν [3] ἄριστα σωμάτων ἔχοι· καὶ πελτασταῖς δὲ καὶ τοξόταις ἆθλα προὔθηκεν, οἵτινες κράτιστοι τὰ προσήκοντα ἔργα φαίνοιντο. [4] Εκ τούτου δὲ παρῆν ὁρᾶν τὰ μὲν γυμνάσια μεστὰ τῶν ἀνδρῶν γυμνα-

Poſteaquam ver adpetiiſſet, copias omnes ad Epheſum coëgit; quas cùm etiam exercere vellet, præmia propoſuit tum equeſtribus turmis, quæcunque peritiſſimè equitaverit, tum gravis armaturæ cohortibus, quæcunque corporibus forent optimè comparatis: peltaſtis quoque & ſagittariis præmia propoſuit, quicunque egregiè præſtare viderentur *ea*, quæ ad *ipſorum* pertinerent officium. Secundùm hæc videre erat gymnaſia plena viris ſeſe exer-

---

1 Επειδὴ δ' ἔαρ &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. Ἐκ δὲ τούτου, ἐπειδὴ ἔαρ ὑπέφαινε, ξυνήγαγε μὲν ἅπαν τὸ στράτευμα ἐς Ἔφεσον· ἀσκῆσαι δ' αὐτὸ βουλόμενος, ἆθλα &c. In libris hactenus editis peſſimè accipitur hic locus; quem ſic repræſentare ſolent & diſtinguere — συνήγαγε πᾶν τὸ στράτευμα εἰς Εφεσον, ἀσκῆσαι καὶ αὐτὸ βουλόμενος· ἆθλά τε προὔθηκε &c. In MSto Harl. optimè ſcribitur — τὸ στράτευμα εἰς Εφεσον ἀσκῆσαι δὲ καὶ βουλόμενος &c. Receptam ſcripturam & diſtinctionem palàm etiam confirmant ea, quæ ex *Hiſt. Gr.* jam adduximus.

2 Αθλά τε προὔθηκε &c.] *Ariſtid.* p. 511. Καλὸν δὲ καὶ δριμὺν τὸν λόγον ἐργάζονται καὶ παραθέσεις τῶν ὁμοίων· ὡς ἐν τῇ ἀναβάσει ἐπὶ τοῦ Κύρου (eſt auctoris ἁμάρτημα μνημονικὸν, quippe voluit haud dubiè, ὡς ἐν λόγῳ εἰς Αγησίλαον) ἆθλα, φησὶ, προὔθηκε ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν, ἥτις κράτιστα ἱππεύοι. Καὶ αἱ ἐξαλλαγαὶ δὲ τῶν σχηματισμῶν μικρὰ τοῖς ἀφελέσιν ἀφανεῖς εἰσιν. Διὰ ταῦτα πολλοῦ ἄξιοί εἰσιν οἱ ἀρχαῖοι· ὅρα γὰρ πῶς σχηματοποιοῦσι, καὶ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν, ἥτις κράτιστα ἱππεύοι· ὃ γὰρ ἦν ἁπλοῦν εἰπεῖν, τοῖς ἱππεῦσι· ταχὺ γὰρ ἀγεννὲς ἐποίει τὸν λόγον· ἀλλὰ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν, ἥτις κράτιστα ἱππεύοι. Εσχηματοποίηται οὖν ἀπὸ τοῦ πλήθους εἰς ἓν, καὶ ὤρθωται· καὶ περιήρηται τὴν ὁμιλίαν ταῖς ἱππικαῖς, ἥτις ἱππεύοι· καὶ ταῖς ὁπλιτικαῖς, ἥτις ἂν ἄριστα σωμάτων ἔχοι. Cæterùm, pro ἥτις MS. Harl. malè dat οἵτινες, utrobique. De numeri mutatione vide K. A. p. 96. n. 4. Adde *C. Nep.* in Ageſil. c. 3.

3 Αριστα σωμάτων ἔχοι·] Sic loqui ſolent Græci elegantiores. *Thucyd.* l. 2. c. 90. ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, &c. *Æſchin.* dial. 2. ſect. 40. ὥσπερ αὐτὸς αὑτοῦ τότε φαίνεται βέλτιστα ἔχων, &c. *Herodian.* l. 4. c. 9. ὡς ἂν ἐπελθὼν ἕκαστον, ἴδῃ πῶς τε ἡλικίας ἔχοι καὶ μεγέθους σώματος, &c. *Ælian.* H. V. l. 12. c. 1. εὐρυθμοτάτως μεγέθους ἔχειν, &c. Sic aliàs paſſim.

4 Εκ τούτου δὲ παρῆν &c.] *Ariſtid.* p. 519. Καὶ ὅσα δὲ ἐνέφαινε τόπον καὶ χρείαν προσφορά ἐστιν ἐν ἀφελεῖ λόγῳ, τὰ περὶ ἐπιδείξεως· ἔτι δὲ τὰ ἧττον ἔχοντα δύναμιν καὶ ἧττον προσφερόμενα· οἷον γυμνάσια· ὅταν δὲ διὰ τὸ πανταχοῦ ἐπιλεγόμενος, γυμνάσια ἀνδρῶν γυμναζομένων· ἱππόδρομοι ἱππέων ἱππαζομένων· ταῦτα πάντα τῆς ἀφελείας. Noſter *Hiſt. Gr.* loco cit. Ἐκ δὲ τούτου παρῆν ὁρᾶν τὰ μὲν γυμνάσια πάντα μεστὰ ἀνδρῶν τῶν γυμναζομένων, τὸν δὲ ἱππόδρομον τῶν ἱππαζομένων· τοὺς δ' ἀκοντιστὰς καὶ τοὺς τοξότας μελετῶντας.

ζομένων,[1] τὸν δὲ ἱππόδρομον, ἱππέων[2] ἱππαζομένων, τοὺς δὲ ἀκοντιστὰς καὶ τοὺς τοξότας[3] ἐπὶ στοίχων ἰόντας. Αξίαν δὲ καὶ ὅλην τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἦν, θέας ἐποίησεν·[4] ἥ τε γὰρ ἀγορὰ μεστὴ ἦν παντοδαπῶν καὶ ὅπλων καὶ ἵππων ὠνίων· οἵ τε χαλκοτύποι καὶ οἱ τέκτονες, καὶ οἱ σιδηρεῖς καὶ σκυτεῖς[5] καὶ γραφεῖς, πάντες πολεμικὰ ὅπλα κατεσκεύαζον· ὥστε τὴν πόλιν[6] ὄντως ἂν ἡγήσω πολέμου ἐργαστήριον εἶναι.

Επερρώσθη δ᾽[7] ἄν τις κἀκεῖνα ἰδὼν, Αγησίλαον μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας[8] ἐστεφανωμένους...

...centibus, hippodromum, equitibus equos agitantibus, jaculatores autem & ſagittarios ordinibus in verſum porrectis incedentes. Sed & totam urbem, in quâ erat, ſpectatu dignam effecit: nam forum omnis generis armis & equis venalibus plenum erat; & fabri ærarii & fabri lignarii, & fabri ferrarii & ſutores & pictores, arma bellica parabant omnes: adeò ut urbem reverà belli officinam eſſe putâſſes.

Porrò animo aliquis eſſe confirmato potuiſſet illa quoque intuitus, Ageſilaum *utique* primùm, deinde milites etiam cæteros

---

1 Τὸν δὲ ἱππόδρομον] Adi K. A. p. 85. n. 2.

2 Ἱππαζομένων,] *Schol.* ad *Ariſtoph.* Νεφ. v. 15. Τὸ δὲ ἱππάζεσθαι οὐχ ἁπλῶς χρείαν περὶ ἱππικὴν ἔχειν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τοὺς ἵππους ὀχεῖσθαι, καὶ οὕτως ἱππάζεσθαι, *&c.* Hinc ſua hauſit *Suid.* Sed Noſter in libel. Περὶ Ἱππικῆς idem hoc verbum ſimiliter atque hoc loco adhibuit.

3 Ἐπὶ στοίχων ἰόντας.] MS. Harl. dat ἐπὶ στοίχων ἰόντες. Participium hoc forſan natum ex illo μελετῶντας, quo uſus eſt Noſter in *Hiſt. Gr.* loco proximè citato. Vide indic. vocabul. milit. K. Π. adjectum.

4 Ἡ τε γὰρ ἀγορὰ &c.] *Ariſtid.* p. 522. Καὶ τὸ μὴ ἀπέχεσθαι τὴν ἐλάττω δύναμιν ἐχόντων, καὶ ὅπλων εὐπρεπισμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀγορᾶς ἐκεῖν, καὶ τὰ ἐν ἀγορᾷ καὶ κατ' εἶδος, σιδηρεῖς, σκυτεῖς, καὶ τὰ τοιαῦτα, τῆς ἀσφαλείας. Cæterùm, in edit. quibuſdam pro παντοδαπῶν malè ſcribitur παντοδαπῆ.

5 Καὶ γραφεῖς,] MS. Harl. habet γναφεῖς. Libri editi, κναφεῖς. At rectè monuit *Leuncl.* reſcribendum γραφεῖς. Nam ut hic conjunguntur σκυτεῖς & γραφεῖς, ità in *Hiſt. Gr.* ſcripſit Noſter σκυτοτόμοι καὶ οἱ ζωγράφοι: quod poſtremum cum κναφεῖς nullam habet adfinitatem. Libet verba ipſa, prout in *Hiſt. Græcâ* leguntur, adducere. ἥ τε γὰρ ἀγορὰ ἦν μεστὴ παντοδαπῶν καὶ ἵππων καὶ ὅπλων ὠνίων· οἵ τε χαλκοτύποι, καὶ οἱ τέκτονες, καὶ οἱ χαλκεῖς, καὶ οἱ σκυτοτόμοι, καὶ οἱ ζωγράφοι, πάντες πολεμικὰ ὅπλα κατεσκεύαζον· ὥστε τὴν πόλιν ὄντως οἴεσθαι πολέμου ἐργαστήριον εἶναι. Adde C. *Nep.* Ageſil. c. 3.

6 Οντως ἂν ἡγήσω &c.] Sic rectè MS. Harl. Ab edit. malè abeſt ἂν, quod huic loco inſerendum monuit *Stephanus.* Porrò, locum hunc reſpicit *Athen.* l. 10. c. 5. παρεῖχε συμπόσιον πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον, καὶ ὡς ἀληθῶς, κατὰ τὸν χαριέστατον Ξενοφῶντα, πολέμου ἐργαστήριον.

7 Αν τις κἀκεῖνα] MS. Harl. — ἂν κἀκεῖνο *&c.* ſine τις. Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. Ἐπερρώσθη δ' ἄν τις καὶ ἐκεῖνο ἰδὼν, Αγησίλαον μὲν πρῶτον, ἔπειτα *&c.*

8 Ἐστεφανωμένους] Vide K. A. p. 289. n. 4.

μένους τε, ὅπου ἀπὸ τῶν γυμνασίων ἴοιεν, καὶ [1] ἀνατιθέντας τοὺς στεφάνους τῇ Αρτέμιδι· ὅπου γὰρ ἄνδρες θεοὺς μὲν [2] σέβοιεν, πολεμικὰ δὲ ἀσκοῖεν, πειθαρχίαν δὲ μελετῷεν, πῶς οὐκ εἰκὸς ἐνταῦθα πάντα μεστὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν εἶναι; Ηγούμενος δὲ καὶ τὸ καταφρονεῖν τῶν πολεμίων ῥώμην τινὰ [3] ἐμβαλεῖν πρὸς τὸ μάχεσθαι, [4] προεῖπε τοῖς κήρυξι τοὺς ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἁλισκομένους βαρβάρους γυμνοὺς πωλεῖν. Ορῶντες οὖν οἱ στρατιῶται λευκοὺς μὲν, διὰ τὸ μηδέποτε ἐκδύεσθαι, [5] πίονας δὲ καὶ ἀπόνους, διὰ τὸ ἀεὶ ἐπ' ὀχημάτων εἶναι, ἐνόμισαν μηδὲν διοίσειν τὸν πόλεμον ἢ εἰ γυναιξὶ δέοι μάχεσθαι. Προεῖπε δὲ καὶ τοῦτο τοῖς στρατιώταις, ὡς εὐθὺς ἡγήσοιτο [6] τὴν συντομωτάτην [7] ἐπὶ τὰ κρά-

coronatos *eſſe*, cùm è gymnaſiis exirent, & coronas Dianæ ſuſpendere: nam ubi viri deos venerantur, & munera exercent bellica, & ad obedientiam præfectis præſtandam meditantur, quî non conſentaneum *eſt* ibi cuncta ſpe bonâ eſſe plena? Cùm item exiſtimaret contemptum hoſtium robur quoddam *animi* ad pugnandum excitaturum, præconibus edixit ut captos à prædonibus barbaros venderent nudos. Itaque milites, cùm albos quidem eos cernerent, propterea quòd ſe nunquam *veſtibus* exuerent, ſed pingues nulliſque laboribus exercitos, propterea quòd vehiculis ſemper uterentur, bellum *hoc* non aliud fore putârunt, atque ſi cum fœminis pugnandum eſſet. Prædixit hoc quoque militibus, *nimirum eos* ſe viâ maximè compendiariâ mox ductuτιστα τῆς χώρας, ὅπως [1] αὐτόθεν οὕτω τὰ σώματα [2] καὶ τὴν γνώμην παρασκευάζοιντο, ὡς ἀγωνιούμενοι.

---

[1] *Ανατιθέντας τοὺς στεφάνους* &c.] Conſule *Archæol. Gr.* l. 2. c. 4. Adde ſis K.A. p. 62. n. 1. & p. 373. n. 8. & p. 375. n. 4.

[2] Σέβοιεν] In *Hiſt. Gr.* legitur σέβοιντο, & pro πειθαρχίαν ibidem πειθαρχεῖν. Adi ſis K.A. p. 208 & ſeq.

[3] Εμβαλεῖν] In *Hiſt. Gr.* ſcribitur ἐμβάλλειν.

[4] Προεῖπε τοῖς κήρυξι, &c.] *Plutarch.* T. 1. p. 600. Επεὶ δὲ, κελεύσαντος αὐτοῦ, τοὺς αἰχμαλώτους ἀποδύοντες ἐπίπρασκον οἱ λαφυροπῶλαι, καὶ τὰ μὲν ἐσθῆτος ἦσαν ὠνηταὶ πολλοὶ, τῶν δὲ σωμάτων λευκῶν καὶ ἁπαλῶν παντάπασι διὰ τὰς σκιατροφίας γυμνουμένων κατεγέλων, ὡς ἀχρείων καὶ μηδενὸς ἀξίων, ἐπιστὰς ὁ Αγησίλαος, Οὗτοι μὲν, εἶπεν, οἷς μάχεσθε· ταῦτα δὲ ὑπὲρ ὧν μάχεσθε. Apud eundem eadem ferè legas, T. 2. p. 209.

[5] Πίονας δὲ καὶ &c.] Hos μαλακοὺς καὶ ἀπόνους fuiſſe ſcribit Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3.

[6] Τὴν συντομωτάτην] Adi K. A. p. 614. n. 2.

[7] Επὶ τὰ κράτιστα] *Scil. μέρη.* quâ de ellipſi vide K. A. p. 258. n. 2.

[3] Ο μέντοι Τισσαφέρνης ταῦτα μὲν ἐνόμισε λέγειν αὐτὸν, πάλιν βουλόμενον ἐξαπατῆσαι, εἰς Καρίαν δὲ νῦν τῷ ὄντι ἐμβαλεῖν. Τό,τε οὖν πεζὸν, καθάπερ τὸ πρόσθεν, εἰς Καρίαν διεβίβασε, καὶ τὸ ἱππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδίον κατέστησεν. Ο δὲ Αγησίλαος οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ᾽, ὥσπερ προεῖπεν, [4] εὐθὺς εἰς τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐχώρησε· καὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας [5] δι᾽ ἐρη-

rum ad optimas regionis partes, ut jam indè ſic corpora ſua præpararent animúmque, quaſi pugnaturi.

Verùm Tiſſaphernes hæc eum *ideò* dicere putavit, quòd rurſus *ipſum* decipere vellet, *eúm*que adeò jam in Cariam impetum reverà facturum. Itaque peditatum, quemadmodum priùs *factum erat*, in Cariam traduxit, & equitatum in Mæandri planitie conſtituit. At Ageſilaus non mentitus eſt, ſed, ſicut prædixerat, Sardianum ſtatim in tractum profectus eſt: cúmque triduum

---

[1] Αὐτόθεν οὕτω &c.] *Suid.* Αὐτόθεν, ἀντὶ τοῦ ἐντεῦθεν — ἢ Αὐτόθεν, ἀντὶ τοῦ οἴκοθεν — ἢ Αὐτόθεν, ἐκεῖθεν, ἢ ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου — ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ παραχρῆμα. Cæterùm, pro αὐτόθεν οὕτω, in edit. *Ald. Flor. Steph.* aliíſque legitur αὐτόθεν αὐτῷ &c. At rectiùs, opinor, ſcribitur in *Hiſt. Gr.* ὅπως αὐτόθεν οὕτω τὰ σώματα &c. Atque adeò viſum eſt οὕτω hic quoque reponere. MS. Harl. neque οὕτω neque αὐτῷ agnoſcit.

[2] Καὶ τὴν γνώμην παρασκευάζοιντο,] Vide K. A. p. 470. n. 4.

[3] Ο μέντοι Τισσαφέρνης &c.] C. *Nep.* Ageſil. c. 3. *vidit* (Ageſilaus) *ſi, quò eſſet iter facturus, palàm pronuntiâſſet, hoſtes non credituros, aliáſque regiones præſidiis occupaturos, nec dubitaturos aliud eſſe facturum, ac pronuntiâſſet. Itaque cùm ille Sardis iturum ſe dixiſſet, Tiſſaphernes eandem Cariam defendendam putavit. In quo* &c. Ejuſdem rei *Plutarchus* etiam meminit T. 1. p. 600 & ſeq. Καὶ γὰρ δὴ οὗτος αὖθις ἐμβαλεῖν (repone ἐμβαλὼν) εἰς τὴν πολεμίαν, προεῖπεν εἰς Λυδίαν ἀπάξειν, οὐκέτι ψευδόμενος ἐνταῦθα τὸν Τισσαφέρνην, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐξηπατήκει, διὰ τὴν πρόσθεν ἀπιστίαν ἀπιστῶν τῷ Αγησιλάῳ. Καὶ νῦν οὖν αὐτὸν ἅψεσθαι τῆς Καρίας νομίζων, οὔσης δυσίππου, &c. Adde *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 9. & *J. Frontin.* l. 1. c. 8. ſect. 12. & Xenoph. ipſius *Hiſt. Gr.* l. 3.

[4] Εὐθὺς εἰς τὸν &c.] Sic ex Noſtri *Hiſt. Gr.* loco cit. & edit. *Steph.* reſcribendum videtur; ibi enim leguntur hæc: ἀλλ᾽ ὥσπερ προεῖπεν, εὐθὺς εἰς τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐνέβαλλε· καὶ τρεῖς &c. In *Ald. Flor.* & *Leuncl.* legitur — εὐθὺς τὸν Σαρδιανὸν τόπον &c. *Leuncl.* etiam præpoſitionem omitti non poſſe cenſuit, eámque adeò periiſſe propter ſimilitudinem cum ultimâ ſyllabâ dictionis εὐθὺς præcedentis. Vide *Diodor. Sic.* l. 14. p. 298. & auctores notâ proximè præcedente citatos.

[5] Δι᾽ ἐρημίας &c.] Similis eſt nominis iſtius uſus *Thucyd.* l. 6. c. 102. ὡς ἔγνω ἀδυνάτους αὐτοὺς ἐσομένους, ἐρημίᾳ ἀνδρῶν &c. & l. 8. c. 71. διὰ τὴν κατ᾽ αὐτοὺς ἐρημίαν, &c.

μίας πολεμίων πορευόμενος, πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ [1] παρεῖχε· τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἧκον οἱ τῶν πολεμίων ἱππεῖς. Καὶ τῷ μὲν ἄρχοντι τῶν σκευοφόρων [2] εἶπεν ὁ ἡγεμὼν, διαβάντι [3] τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν στρατοπεδεύεσθαι· αὐτοὶ δὲ κατιδόντες τοὺς [4] τῶν Ἑλλήνων ἀκολούθους ἐσπαρμένους καθ' ἁρπαγὴν, πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν. Αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀγησίλαος, βοηθεῖν ἐκέλευσε τοὺς ἱππέας. Οἱ δ' αὖ Πέρσαι ὡς εἶδον [5] τὴν βοήθειαν, ἠθροίσθησαν καὶ [6] ἀντιπαρετάξαντο παμπληθέσι τῶν ἱππέων τάξεσιν. Ἔνθα δὴ ὁ Ἀγησίλαος, γιγνώσκων ὅτι τοῖς μὲν πολεμίοις οὔπω παρείη τὸ πεζὸν, αὐτῷ δὲ οὐδὲν ἀπείη τῶν παρεσκευασμένων, [7] καιρὸν ἡγήσατο μάχην

per loca in quibus nulli erant hoſtes progrederetur, commeatum multum exercitui ſuppeditabat: die quarto venerunt hoſtium equites. Atque dux *eorum* impedimentorum præfecto præcepit, ut Pactolo amne trajecto caſtra metaretur: ipſi verò Græcorum adſectatores ad prædam rapiendam diſperſos conſpicati, ex eis multos interfecerunt. *Id* cùm animadvertiſſet Ageſilaus, equites *ſuis* opem ferre juſſit. Perſæ contrà ubi auxilia viderunt, *in unum* confluxerunt *locum* & univerſas equitum turmas *iis* inſtructas oppoſuerunt. Ibi tum Ageſilaus, cùm intelligeret peditatum hoſtibus necdum adeſſe, ſibi verò nihil eorum quæ *ad bellum* parata erant deeſſe, opportunum pugnæ, ſi poſſet, conſe-

---

[1] Παρεῖχε] Pro quo in *Hiſt. Gr.* loco citato legitur εἶχε: nec malè; cùm ἔχω Schol. *Thucyd.* ſæpè exponat παρέχω. Vide eum ad l. 2. c. 61. l. 3. c. 56. & l. 5. c. 9.

[2] Εἶπεν] Adi K. Π. p. 162. n. 1.

[3] Τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν] Sic MS. Harl. edit. *Ald. Flor.* & *Steph.* A *Leuncl.* malè abeſt vox ποταμὸν, quæ & in *Hiſt. Gr.* loco citato reperitur.

[4] Τῶν Ἑλλήνων ἀκολούθους ἐσπαρμένους] *Ariſtid.* p. 519. Τὸ δὲ καὶ τοῖς ὀνόμασι, τοῖς ἐπὶ ἑτέρων πραγμάτων κειμένοις, κατὰ μεταφορὰν χρῆσθαι, τῶν ἀφελῶν ἐστιν — οἷον, τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀκολούθους· τοὺς γὰρ πλανῶντας τῶν Ἑλλήνων οὐκ ὤκνησεν ἀκολούθους ὀνομάσαι. Porrò, pro ἐπηρμένους, quod hactenus in libris editis comparuit, ex Xenoph. *Hiſt. Gr.* reſcripſi ἐσπαρμένους, adſentientibus *Stephano* & *Leuncl.*

[5] Τὴν βοήθειαν] Pro τοὺς βοηθοὺς, ut λόγοι τῆς ξυμμαχίας dicitur *Thucyd.* l. 1. c. 119. pro λόγοι τῶν ξυμμάχων, ex mente *Schol.* Vide ſis ſuprà p. 14. n. 7.

[6] Ἀντιπαρετάξαντο παμπληθέσι] Intellige σὺν & reſpice ſuprà p. 2. n. 1.

[7] Καιρὸν ἡγήσατο &c.] Sic libri, quos vidi, omnes; at in *Hiſt. Gr.* reperitur καλὸν ἡγήσατο

συνάψαι, εἰ δύναιτο. [1] Σφαγιασάμενος οὖν, τὴν μὲν φάλαγγα εὐθὺς ἦγεν ἐπὶ τοὺς [2] ἀντιπεταγμένους ἱππέας, [3] ἐκ δὲ τῶν ὁπλιτῶν ἐκέλευσε τοὺς δέκα ἀφ' ἥβης θεῖν ὁμόσε [4] αὐτῷ, τοῖς δὲ πελτασταῖς [5] εἶπε δρόμῳ [6] ὑφηγεῖσθαι· παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς ἱππεῦσιν [7] ἐμβάλλειν, ὡς αὐτοῦ τε καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος ἑπομένου.

Τοὺς μὲν δὴ ἱππέας ἐδέξαντο οἱ ἀγαθοὶ τῶν Περσῶν·

rendæ tempus duxit. Itaque cæſis victimis, rectà phalangem in equites adverſùs inſtructos ducebat, juſſitque eos ex gravis armaturæ militibus, qui ante *annos* decem pubertatem exceſſerant, ſecum unà currere, atque peltaſtis præcepit ut curſu præcederent: equitibus etiam denuntiavit ut impetum facerent, ſéque *adeò* totúmque exercitum ſequuturum *pollicitus*.

Et equitum quidem *impetum* exceperunt ex Perſis *quotquot*

σαντο &c. Sed huic receptam hoc loco ſcripturam anteferendam exiſtimavit *Leuncl.* cui non invitus accedo. *Plutarch.* in Ageſil. p. 601. Ἐννοήσας οὖν ὁ Ἀγησίλαος ὅτι τοῖς πολεμίοις οὔπω πάρεστι τὸ πεζὸν, αὐτῷ δὲ τῆς δυνάμεως οὐδὲν ἄπεστιν, ἔσπευσε διαγωνίσασθαι· καὶ &c.

[1] Σφαγιασάμενος οὖν] Noſter Λακεδαιμ. Πολιτ. haud ità longè à fine, Ἐπαναλήψομαι δὲ ὡς ἐξορμᾶται σὺν στρατιᾷ ὁ βασιλεύς. Θύει μὲν γὰρ πρῶτον οἴκοι &c.

[2] Ἀντιπεταγμένους] Pro quo Noſter *Hiſt.Gr.* loco ſæpè cit. exhibet παρατεταγμένους.

[3] Ἐκ δὲ τῶν ὁπλιτῶν &c.] Ibid. legimus ἐκ δὲ τῶν ὁπλιτῶν ἐκέλευσε τοὺς δέκα &c. Cæterùm, pro τοὺς δέκα ἀφ' ἥβης legitur in MSto Harl. edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* ἴσως ἀφ' ἥβης &c. minùs, opinor, perité. Videmus in *Hiſt. Gr.* Noſtrum ſcripſiſſe, libris omnibus conſentientibus, τοὺς δέκα ἀφ' &c. eámque adeò ſcripturam ſanam eſſe docet locus alius ejuſd. *Hiſt.* l. 6. ferè med. Ἐκ δὲ τούτου φρουρὰν μὲν ἔφαινον οἱ Ἔφοροι ταῖν ὑπολοίποιν μόραιν μέχρι τῶν τετταράκοντα ἀφ' ἥβης. Servârunt autem (verba ſunt *Stephani*, in v. Ἥβη) Lacedæmonii præſertim hunc morem numerandi annos ἀφ' ἥβης, in re militari: & primus quidem delectus habebatur eorum, qui erant δέκα ἀφ' ἥβης: ſecundus eorum, qui πεντεκαίδεκα: at tertius, qui τριάκοντα: quartus, qui πέντε καὶ τριάκοντα: quintus & poſtremus (nec niſi rebus in ſummum diſcrimen adductis) eorum, qui τετταράκοντα. Locutio eſt certè elliptica, breviloquentiæ Laconicæ ſatis conſentanea, atque hoc forſan modo ſupplenda, τοὺς δέκα ἔτη ἀφ' ἥβης γεγονότας vel διαπεπληρωκότας.

[4] Αὐτῷ] In *Hiſt. Gr.* legitur — θεῖν ὁμόσε αὐτοῖς.

[5] Εἶπε] Adi p. præced. n. 2.

[6] Ὑφηγεῖσθαι·] Quod interpretes peſſimè reddiderunt *ſubſequi*: cùm reverà ſonet *præire, præcedere*. Senſum hunc iſti verbo tribuendum eſſe, etiam, quæ mox ſequuntur, iſta ſatis declarant, ὡς αὐτοῦ τε καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος ἑπομένου. Vide K. A. p. 263. n. 5. & p. 495. n. 5. & ſuprà p. 12. lin. 6.

[7] Ἐμβάλλειν,] Sic rectè in *Hiſt. Gr.* ſcribitur. Edit. *Ald. Flor. Steph.* aliæque hic loci exhibent ἐμβαλεῖν. Vide K. A. p. 259. n. 3.

ἐπειδὴ δὲ [1] ἅμα πάντα τὰ δεινὰ παρῆν ἐπ' αὐτοὺς, ἐνέκλιναν, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εὐθὺς [2] ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσον, οἱ δὲ ἄλλοι ἔφυγον· [3] οἱ δὲ Ελληνες ἑπόμενοι αἱροῦσι καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. Καὶ οἱ μὲν πελτασταὶ, ὥσπερ εἰκὸς, [4] ἐφ' ἁρπαγὴν ἐτρέποντο· ὁ δὲ Αγησίλαος ἔχων κύκλῳ πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια, περιεστρατοπεδεύσατο. Ως δ' ἤκουσε τοὺς πολεμίους ταράττεσθαι, διὰ τὸ αἰτιᾶσθαι ἀλλήλους τοῦ γεγενημένου, [5] εὐθὺς ἦγεν ἐπὶ Σάρδεις· κἀκεῖ ἅμα μὲν [6] ἔκαιε καὶ ἐπόρθει τὰ περὶ τὸ ἄστυ, ἅμα δὲ [7] καὶ κηρύγματι ἐδήλου, τοὺς μὲν ἐλευθερίας δεομένους ὡς πρὸς σύμμαχον αὐτὸν παρεῖναι· [8] εἰ δέ τινες

erant fortes: at ubi ſimul omnia terribilia in eos invadebant, *ſe* inclinârunt, eorúmque nonnulli in flumen deciderunt, alii in fugam ſe converterunt: *quos* inſequuti Græci etiam caſtra eorum capiunt. Ac peltaſtæ quidem, utì fit, ad prædam ſe convertebant: Ageſilaus autem undique omnia tenens tum amica tum hoſtilia, caſtris *ea* circumdedit. Cúmque perturbari hoſtes audiiſſet, propterea quòd alii alios de eo quod acciderat accuſarent, confeſtim Sardes *exercitum* duxit: atque ibi ſimul quæ circùm urbem *erant* exurebat & vaſtabat, ſimul etiam edicto *præconis voce promulgato* declarabat, ad ſe eos, qui libertatem deſiderarent, tanquam auxiliatorem accedere *debere:* quòd ſi qui

---

[1] *Αμα πάντα τὰ δεινὰ* &c.] In MSto Harl. & *Hiſt. Gr.* ſic legitur. In edit. *Ald. Flor. Steph.* *ἅμα πάντα δεινὰ* &c. in *Leuncl.* *ἅμα δεινὰ* &c. Cæterùm, de voce ultimâ vide K. A. p. 209. n. 3.

[2] Εν τῷ ποταμῷ ἔπεσον,] Adi K. A. p. 335. n. 7.

[3] Οἱ δὲ Ελληνες &c.] *Plutarch.* T. 1. p. 601. Γενομένης δὲ τροπῆς τῶν βαρβάρων, ἐπακολουθήσαντες οἱ Ελληνες εἷλον τὸ στρατόπεδον, καὶ πολλοὺς &c.

[4] Εφ' ἁρπαγὴν &c.] Sic MS. Harl. & edit. omnes. At in *Hiſt. Gr.* ſcribitur ἐς ἁρπαγὴν ἐτράποντο· ὁ δὲ Αγησίλαος κύκλῳ πάντα καὶ φίλια &c. participio ἔχων omiſſo.

[5] Εὐθὺς ἦγεν ἐπὶ &c.] *Diodor. Sic.* l. 14. p. 298. Επελθὼν δὲ τὴν χώραν μέχρι Σάρδεων, ἔφθειρε τούς τε κήπους καὶ τὸν παράδεισον τοῦ Τισσαφέρνους, φυτοῖς καὶ &c. De verbo ἦγεν vide K. A. p. 345. n. 1.

[6] Εκαιε καὶ &c.] Conſule *Ariſtid.* p. 524.

[7] Καὶ κηρύγματι &c.] Sic rectè MS. Harl. In *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* edit. perperam ſcribitur καὶ κήρυγμα τι &c.

[8] Εἰ δέ τινες τὴν &c.] Locum hunc ſic diſtinguit & vertit *Leuncl.* εἰ δέ τινες τὴν Ασίαν ἑαυτῶν ποιοῦνται, πρὸς τὸ ἐλευθεροῦν τοὺς διαφερομένους, ἐν ὅπλοις παρεῖναι. *Sin aliqui Aſiam ſibi vindicarent, ad liberandum eos, de quibus diſceptaretur, armati adeſſent.* Mihi contrà, iſta omnia, πρὸς τὸ ἐλευθεροῦν τοὺς διαφερομένους ἐν &c.

ad

τὴν Ἀσίαν ἑαυτῶν ποιοῦνται, πρὸς τὸ ἐλευθεροῦν τοὺς διακρινομένους ἐν ὅπλοις παρεῖναι. Ἐπεὶ μέντοι οὐδεὶς [1] ἀντεξῄει, ἀδεῶς δὴ τὸ ἀπὸ τούτου ἐστρατεύετο, τοὺς μὲν πρόσθεν [2] προσκυνεῖν Ελληνας ἀναγκαζομένους ὁρῶν τιμωμένους ὑφ' ὧν ὑβρίζοντο· [3] τοὺς δ' ἀξιοῦντας καὶ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς καρποῦσθαι, τούτους ποιήσας μηδ' ἀντιβλέπειν τοῖς Ελλησι δύνασθαι· καὶ τὴν μὲν τῶν φίλων χώραν ἀδῄωτον παρέχων, τὴν δὲ τῶν πολεμίων οὕτω καρπούμενος, ὥστε ἐν δυοῖν ἔτοιν πλέον τῶν ἑκατὸν ταλάντων τῷ θεῷ ἐν Δελφοῖς [4] δεκάτην ἀποθῦσαι.

[5] Ο μέντοι Περσῶν βασιλεὺς, νομίσας Τισσαφέρνην αἴτιον εἶναι

Aſiam *eſſe* ſuam exiſtiment, ad liberandum *eam*, qui *cum illis* decernerent armatos adeſſe *dixit*. Cùm verò nemo adverſùs *eum* prodiret, abſque metu ſanè deinceps exercitum ducebat, cùm Græcos quidem, qui priùs venerari *Perſas* cogerentur, *ab iis ipſis* honore adfici, à quibus contumelioſè tractati fuerant, videret; cùm effeciſſet ut ii, qui deorum etiam honoribus frui voluiſſent, nè quidem intueri Græcos poſſent; cúmque amicorum quidem agrum à vaſtatione tutum præſtaret, ex hoſtium verò *agro* fructus *tantos* perciperet, ut intrà biennium decimam deo apud Delphos centum talentis ampliorem conſecraret.

Verùm rex Perſarum, arbitratus Tiſſaphernis culpâ factum,

---

ad Ageſilaum ejúſque copias referri debere videntur. Cum ἐλευθεροῦν autem intelligas velim τὴν Ἀσίαν, cum τοὺς διακρινομένους intelligas μάχῃ. In MSto Harl. legitur πρὸς τῷ ἐλευθεροῦντας &c. In edit. *Ald.* & *Flor.* πρὸς τῷ ἐλευθεροῦν τοὺς &c.

1 Ἀντεξῄει.] In lexicis non comparet.

2 Προσκυνεῖν] Vide ſis K. A. p. 64. n. 3.

3 Τοὺς δ' ἀξιοῦντας — τούτους] Adi K. A. p. 205. n. 3.

4 Δεκάτην ἀποθῦσαι.] Conſule K. A. p. 373. n. 5. Similiter Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. ferè med. καὶ Ἀγησίλαος μὲν εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενος δεκάτην — τῷ θεῷ ἀπέθυσεν. *Diodor. Sic.* l. 11. p. 47. eodem ſenſu adhibuit δεκάτην ἀνέθηκε.

5 Ο μέντοι Περσῶν &c.] *Ariſtid.* p. 529. Ἐὰν δὲ κατὰ συγκριτικὴν ἀφαιρῇς τοῦ μεγέθους, ἐπιμέλεια μᾶλλον γίνεται· ἐν τῷ Ἀγησιλάῳ· Ο δὲ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, νομίσας ἁπάντων τούτων Τισσαφέρνην αἴτιον εἶναι, τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ αὐτοῦ, Τιθραύστην καταπέμψας, ἀποκόπτει αὐτοῦ τὴν κεφαλήν· καὶ τοῦτο μὲν τῆς ἀφελείας, τὸ ἀποκόπτει αὐτοῦ τὴν κεφαλήν· τὸ δὲ νομίσας, διάθεσίν τινα ἔχει τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων· οὐ γὰρ εἶπεν· ἐπειδὴ κακῶς μὲν ἔχοι τὰ βασιλέως πράγματα· τοσοῦτος δὲ ὁ θόρυβος καὶ ταραχή· μάχας δὲ τοσαύτας ἥττηντο, τὸ πλουσιώτατον κατακλεισθέντες ἐπολιορκοῦντο· οὐδὲν τούτων· αὐτὸ δὲ μόνον ἐξήνεγκε· νομίσας· καὶ οὐχί· ἅμα μὲν παροξυνθεὶς τοῖς συμβεβηκόσιν, ἅμα δὲ ἡγούμενος·· ἀλλὰ νομίσας· καὶ ἡ σύγκρισις· μετὰ δὲ

τοῦτο

τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ ἑαυτοῦ, Τιθραύστην [1] καταπέμψας, ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλήν. Μετὰ δὲ τοῦτο τὰ μὲν βαρβάρων ἔτι ἀθυμότερα ἐγίνετο, τὰ δὲ Αγησιλάου πολὺ ἐρρωμενέστερα· ἀπὸ πάντων γὰρ τῶν ἐθνῶν [2] ἐπρεσβεύοντο περὶ φιλίας, [3] πολλοὶ δὲ καὶ ἀφίσταντο πρὸς αὐτὸν, ὀρεγόμενοι τῆς ἐλευθερίας· ὥστε οὐκέτι Ελλήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρων πολλῶν ἡγεμὼν ἦν Αγησίλαος.

Αξιον γε μὴν καὶ ἐντεῦθεν [4] ὑπερβαλλόντως ἄγασθαι αὐτοῦ, [5] ὅστις ἄρχων μὲν παμπόλλων ἐν τῇ ἠπείρῳ πόλεων, ἄρχων δὲ καὶ νήσων, ([6] ἐπεὶ καὶ τὸ ναυτικὸν προσῆψεν αὐτῷ

quòd res ſuæ malè procederent, miſſo Tithrauſte, caput ei præcîdit. Secundùm hoc res barbarorum magìs etiam deſperatæ fiebant, Ageſilai multò firmiores: nam ab omnibus nationibus legati de amicitiâ ineundâ miſſi erant, multi etiam ad eum deficiebant, libertatis cupidi; adeò ut non jam Græcorum tantùm, ſed multorum etiam barbarorum dux eſſet Ageſilaus.

Æquum verò *eſt* hinc etiam eum eximiè admirari, qui cùm permultarum in continente civitatum imperium obtineret, inſulis item imperaret, (nam ei copias quoque navales adtribuerat

---

τοῦτο τὰ μὲν τῶν βαρβάρων ἀθυμότερα ἐγίνετο καὶ οὐκ εἶπεν, ἐν ἀθυμίᾳ ἦσαν· ἀλλ' ἀθυμότερα. Καὶ τὸ μερικῶς δὲ εἶπεν τὰ τῶν βαρβάρων, καὶ οὐχ οἱ βάρβαροι.

[1] Καταπέμψας, ἀπέτεμεν &c.] Vide K. A. p. 30. n. 4. & p. 103. n. 1. Adde *Hiſt. Gr.* loc. cit. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 299. & *Plutarch.* in Ageſil. p. 601.

[2] Επρεσβεύοντο] *Thom. Magiſt.* Πρεσβευταί, οἱ τὰς πρεσβείας χειροτονοῦντες καὶ πέμποντες — Πρεσβεύουσι δὲ καὶ πρεσβεύονται, οἱ πεμπόμενοι εἰς πρεσβείαν. *Suid.* Πρεσβεύεσθαι, πρέσβεις πέμπειν. Hanc vim obtinet verbum illud *Thucyd.* l. 1. p. 126. Ἐν τούτῳ δὲ ἐπρεσβεύοντο τῷ χρόνῳ πρὸς &c. i. e. *Interea verò legatos — miſerunt* &c. Adde *Phavor.* in v.

[3] Πολλοὶ δὲ καὶ &c.] *Ariſtid.* p. 522. Πολλάκις δὲ ὅταν μείζων ᾖ διαφορά, ὡς ὅταν ἐπιπλέκεις· ἤδη μέντοι τινὲς εἰσὶν, οἳ καὶ ἀφίσταντο· καὶ ποτὲ μὲν αὐτὸ μόνον ψιλὸν εἶπεν, ποτὲ δὲ τὴν αἰτίαν παρέθηκεν· ὀρεγόμενοι τῆς ἐλευθερίας.

[4] Υπερβαλλόντως] In *Steph.* Theſ. deeſt: in *Conſtant.* reperitur ſine auctore.

[5] Οστις ἄρχων μὲν &c.] *Ariſtid.* p. 522. τὸ δὲ ἀντὶ τῶν δεικτικῶν τὰ ἐξεταστικὰ παραλαμβάνειν, τῆς ἀφελείας· οἷον δεικτικὴν ἐνέργειαν ἔχει· ἐκεῖνος γὰρ ἄρχων μὲν παμπόλλων ἐν τῇ ἠπείρῳ πόλεων, ἄρχων δὲ καὶ νήσων. Idem p. 529. καὶ τοῦτο τῆς ἀφελείας· οἷον ὅστις ἄρχων μὲν &c. ut hoc in loco Xenoph. leguntur.

[6] Επεὶ] *Leuncl.* vertit *poſteaquam*: minùs rectè. Tu vide ſis K. A. p. 196. n. 4. De τὸ ναυτικὸν vide K. A. p. 497. n. 6.

ἡ πόλις) αὐξανόμενος καὶ εὐκλείᾳ καὶ δυνάμει, [1] πάρον δ' αὐτῷ [2] πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς [3] χρῆσθαι ὅ,τι ἐβούλετο, πρὸς δὲ τούτοις, [4] τὸ μέγιστον, [5] ἐπινοῶν καὶ ἐλπίζων καταλύσειν τὴν ἐπὶ τὴν Ελλάδα [6] στρατευσάσαν πρότερον ἀρχήν, ὅμως ὑπ' οὐδενὸς τούτων ἐκρατήθη· [7] ἀλλ', ἐπειδὴ ἦλθεν αὐτῷ ἀπὸ τῶν οἴκοι [8] τελῶν βοηθεῖν τῇ πατρίδι, ἐπείθετο τῇ πόλει, οὐδὲν διαφερόντως

civitas) cùm & famæ celebritate & potentiâ creviſſet, nactúſque eſſet poteſtatem multis pro arbitrio commodis utendi, ac prætereà, quod maximum *erat*, animo meditaretur ſperarétque futurum ut imperium everteret *illud*, quod priùs Græciæ bellum intulerat, nihilominùs harum rerum nullâ victus eſt; ſed ubi ab iis, qui domi magiſtratus obtinebant, *nuntius* ei veniſſet, ut patriæ opem ferret, parebat civitati, non aliter atque ſi *tunc* fortè ἢ εἰ [1] ἐν τῷ ἐφορείῳ ἔτυχεν ἑστηκὼς μόνος [2] παρὰ τοὺς πέντε· [3] μάλα ἔνδηλον ποιῶν ὡς οὔτε ἂν πᾶσαν τὴν γῆν δέξαιτο ἀντὶ πατρίδος, οὔτε τοὺς ἐπικτήτους ἀντὶ τῶν ἀρχαίων φίλων, οὔτε αἰσχρὰ καὶ ἀκίνδυνα κέρδη μᾶλλον ἢ μετὰ κινδύνων τὰ καλὰ καὶ δίκαια.

---

[1] Πάρον] Adi K. A. p. 404. n. 2.

[2] Πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς] In quodam libro καὶ perperam omittitur. Vide K. A. p. 526. n. 3.

[3] Χρῆσθαι ὅ,τι &c.] Vide K. A. p. 344. n. 2.

[4] Τὸ μέγιστον] Vide K. A. p. 415. n. 1.

[5] Ἐπινοῶν καὶ ἐλπίζων &c.] C. *Nep.* in Ageſil. c. 4. *Hic cùm jam animo meditaretur proficiſci in Perſas, & ipſum regem adoriri, nuntius ei domo venit* &c. ibi legenda. Adde *Plutarch.* p. 603.

[6] Στρατευσάσαν] MS. Harl. στρατεύουσαν.

[7] Ἀλλ', ἐπειδὴ ἦλθε &c.] Sic MS. Harl. & edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* "At nemo non "videt (inquit *Leuncl.*) in his aliquid abeſſe. "Etenim præter illud ἦλθε, aliud haud dubiè ponendum erat, nimirum ἄγγελος, vel "aliquid aliud tale. Ego paucis aio, ſic à "Xenophonte ſcriptum fuiſſe, ἐπειδὴ ἦλθεν "αὐτῷ ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν ὁ ἐπιστέλλων βοηθεῖν τῇ "πατρίδι. Quippe fuit omiſſum illud ὁ ἐπιστέλλων, propter ſimilitudinem cum vocabulis præcedentibus οἴκοι τελῶν. Quaſi "manu me duxit ad inveniendam hanc "emendationem, id quod Noſtri *Hiſt. Gr.* "l. 4. legitur in harum ipſarum rerum narratione, verbis his, ὅτι ἡ πόλις ἐπιστέλλοι αὐτῷ βοηθεῖν ὡς τάχιστα τῇ πατρίδι: quibus ineſſe pleraque videmus hic etiam poſita. "Peccatum ſimiliter *Hiſt. Gr.* l. 3." Hactenus *Leuncl.* Mihi contra librorum omnium fidem nihil mutandum videtur; cùm ellipticæ locutiones, huic haud ità diſſimiles, apud Xenophontem ſæpè reperiantur. K. A. pag. 100. — ἥκουσι οἴκοι ἐπιτυχεῖν· τούτῳ σοῦ σοι ἔπεμψε, &c. ubi vide n. 3. & p. 295. ὅτι οὗτος ἄρχοντας ἴοιντο, &c. ubi vide n. 4. In re etiam ſimili Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 3. ἔρχεται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν, ἄρχειν καὶ τοῦ &c. ubi ὁ ἐπιστέλλων ante ἄρχειν reponendum contendit etiam *Leuncl.* Locum utrumque ſic ſatìs, opinor, commodè ſupplere licet — ἐπειδὴ ἦλθεν αὐτῷ ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν σκυτάλη, ἡ κελεύουσα βοηθεῖν &c. — & ἔρχεται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν σκυτάλη &c. *Plutarch.* in Ageſil. p. 604. ὃς, (*ſcil.* Ageſilaus) ἅμα τῷ τὴν σκυτάλην ἐλθεῖν, εὐτυχίαν &c. Niſi malis utrobique intelligere τις ἐπιστέλλων, utì ferè *Hiſt. Gr.* l. 4. haud ità longè ab init. plenè ſcribitur — ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὸν Ἀγησίλαον πέμπουσιν Ἐπικυδίδαν. Ὁ δ' ἐπεὶ ἀφίκετο, τά τε ἄλλα διηγεῖτο ὡς ἔχοι, καὶ ὅτι ἡ πόλις ἐπιστέλλοι αὐτῷ βοηθεῖν ὡς τάχιστα τῇ πατρίδι.

[8] Τελῶν] *Thom. Magiſt.* Τέλη πληθυντικῶς, καὶ αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων ἀρχαί. Conſule K. A. p. 172. n. 5. & quæ ad *Thucyd.* l. 1. c. 58. n. 97. ſcripſit Clariſſ. *Duker.*

Ὅσον γε μὴν χρόνον [4] ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἔμεινε, πῶς οὐκ ἀξιεπαίνου βασιλέως καὶ τοῦτ' ἔργον ἐπεδείξατο, ὅστις παραλαβὼν πάσας [5] πόλεις, ἐφ' ἃς [6] ἄρχων ἐξέπλευσε, στασιαζούσας, διὰ τὸ τὰς πολιτείας κινηθῆναι, [7] ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἀρχῆς ἔληξαν, ἐποίησεν ὥστ' ἄνευ φυγῆς καὶ θανάτων, ἕως αὐτὸς παρῆν, ὁμονόως πολιτευομένας καὶ εὐδαίμονας τὰς πόλεις διατελέσαι;

ſolus in Ephororum curiâ propter quinque *viros* conſtitiſſet; *eâ re* apertiſſimè declarans ſe neque terram univerſam patriæ, neque *poſteriùs* adquiſitos amicis veteribus, nec turpia lucra nullóque cum periculo conjuncta honeſtis ac juſtis, quæ periculum habeant, anteferre.

Quamdiu verò in imperio manſit, quî non etiam hoc regis laude digni facinus edidit, qui, cùm civitates omnes, ad quas cum imperio *domo* enavigaverat, inteſtinis ſeditionibus laborantes accepiſſet, propterea quòd rerum publicarum ſtatus mutati eſſent, poſteaquam Athenienſium imperio finis impoſitus fuerat, perfecerit ut abſque exilio & cædibus, quamdiu ipſe aderat, concorditer perpetuò adminiſtrarentur & felices eſſent civitates?

---

[1] Ἐν τῷ ἐφορείῳ] Sic rectè edit. *Steph.* Eandem vocem reponendam cenſuit etiam *Leuncl.* & in ſuo exemplari reperiſſe videtur *Philelphus*: quippe vertit *in Ephorio*. In MSto Harl. malè legitur ἐν τῷ φωρείῳ in edit. *Ald. Flor.* aliiſque ἐν τῷ φορεῖ. Voce receptâ uſus eſt & *Plutarch.* Apophth. Lacon. p. 232. extremâ. Vide *Crag.* de rep. Laced. l. 2. c. 4. n. 4. Adde *Meurſ.* Miſcell. Lacon. l. 2. c. 4.

[2] Παρὰ τοὺς πέντε·] *Scil.* Ephoros. *Scholiaſt.* in *Thucyd.* l. 1. c. 86. Ἰστέον ὅτι ἦσαν τινες παρὰ Λακεδαιμονίοις ἄρχοντες, τὸν ἀριθμὸν πέντε, οὓς Ἐφόρους ἐκάλουν, διὰ τὸ ἐφορᾷν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Sic ferè *Suidas* in v. ut videre eſt K.A. p. 172.

[3] Μάλα ἔνδηλον &c.] Sic ferè Epaminondas apud *C. Nep.* c. 4. *Namque orbis terrarum divitias accipere nolo, pro patriæ caritate.* Lege ſis etiam quæ ſcripſit idem de Ageſilao c. 4. Adde Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 4. haud longè ab initio.

[4] Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς] MS. Harl. ἐπὶ τῇ ἀρχῇ.

[5] Πόλεις — τὰς πόλεις] Vide K. A. p. 28. n. 3. & p. 105. n. 3.

[6] Ἄρχων] MS. Harl. ἄρξων.

[7] Ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι &c.] In MSto eodem deeſt articulus iſte.

Τοιγαροῦν οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ελληνες οὐχ ὡς ἄρχοντος μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς πατρὸς καὶ ἑταίρου [1] ἀπιόντος αὐτοῦ ἐλυποῦντο. Καὶ τέλος ἐδήλωσαν ὅτι οὐ πλαστὴν τὴν φιλίαν παρείχοντο· ἐθελούσιοι γοῦν αὐτῷ συνεβοήθησαν τῇ Λακεδαίμονι, [2] καὶ ταῦτα, εἰδότες ὅτι οὐ χείροσιν ἑαυτῶν [3] δεήσοι μάχεσθαι. Τῶν μὲν δὴ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πράξεων τοῦτο τέλος ἐγένετο.

[4] Διαβὰς δὲ τὸν Ελλήσποντον, ἐπορεύετο διὰ τῶν αὐτῶν ἐθνῶν, ὧνπερ ὁ Πέρσης [5] τῷ παμπληθεῖ στόλῳ· καὶ τὴν ἐνιαυσίαν ὁδὸν ὁ βάρβαρος ἐποιήσατο, ταύτην μεῖον ἢ ἐν μηνὶ κατήνυσεν ὁ Ἀγησίλαος· οὐ γὰρ ὡς ὑστερήσειε τῆς πατρίδος ἐπεθυμεῖτο. Ἐπεὶ δὲ [6] ἐξαμείψας Μακεδονίαν,

Itaque Græci in Aſiâ *ſiti* diſceſſum ejus non tanquam principis ſolùm, ſed etiam ut patris ac ſodalis dolebant. Ac tandem declarabant non fictum ſe ſtudium præbuiſſe: quippe ſponte cum eo profecti ſunt ad ferendum Lacedæmoni ſuppetias, tametſi ſcirent ſibi non adversùs ſe deteriores eſſe pugnandum. Et hic quidem rerum in Aſiâ geſtarum finis fuit.

Cæterùm Helleſpontum cùm trajeciſſet, per eaſdem nationes iter faciebat, per quas Perſarum rex ingenti cum exercitu: & quod iter in annum *totum* extraxerat barbarus, illud minori quàm menſis ſpatio confecit Ageſilaus: non enim in animum inducebat ut patriæ ſeriùs adeſſet. Poſteaquam autem Macedoniâ peraεἰς Θετταλίαν ἀφίκετο, [1] Λαρισσαῖοι μὲν, καὶ [2] Κρανώνιοι, καὶ [3] Σκοτουσσαῖοι, καὶ [4] Φαρσάλιοι σύμμαχοι ὄντες Βοιωτοῖς, καὶ πάντες δὲ Θετταλοὶ, πλὴν ὅσοι αὐτῶν φυγάδες τότε ὄντες ἐτύγχανον, [5] ἐκακούργουν οὗτοι ἐφεπόμενοι. Ὁ δὲ [6] τέως μὲν ἦγεν [7] ἐν πλαισίῳ τὸ στράτευμα, τοὺς ἡμίσεις μὲν ἔμπροσθεν, τοὺς ἡμίσεις δὲ [8] ἐπ' οὐρὰν ἔχων τῶν ἱππέων· ἐπεὶ δ' ἐκώλυον τῆς πορείας αὐτὸν οἱ Θετταλοὶ [9] ἐπιτιθέμενοι τοῖς ὄπισθεν, παραπέμπει ἐπ' οὐρὰν [10] καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου στρατεύματος, [11] πλὴν τῶν περὶ αὐτόν.

---

[1] *Ἀπιόντος αὐτοῦ ἐλυποῦντο.*] *Plutarch.* p.604. *εὐθὺς ἀπέπλευσεν ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ, πολὺν ἑαυτοῦ πόθον τοῖς συμμάχοις ἀπολιπὼν, καὶ* &c. Noſter *Hiſt. Gr.* loco cit. *Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα,* (quæ modò dixerat Ageſilaus de nuntio, domum ſe redire jubente) *πολλοὶ μὲν ἐδάκρυσαν, πάντες δ' ἐπεψηφίσαντο βοηθεῖν μετ' Ἀγησιλάου τῇ Λακεδαίμονι.*

[2] *Καὶ ταῦτα,*] Adi K. A. p. 461. n. 3.

[3] *Δεήσοι*] MS. Harl. *δεήσει.*

[4] *Διαβὰς δὲ τὸν* &c.] *C. Nep.* c. 4. *Hac igitur mente Helleſpontum copias trajecit, tantâque uſus eſt celeritate, ut, quod iter Xerxes anno vertente confecerat, hic tranſierit triginta diebus. Diodor. Sic.* l. 14. p. 301 & ſeq. *Τὴν αὐτὴν διεξιὼν χώραν, ἣν καὶ Ξέρξης ἐπορεύθη καθ' ὃν καιρὸν ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς Ελληνας.*

[5] *Τῷ παμπληθεῖ στόλῳ*] Vide K.A.p.210.n.1.

[6] *Ἐξαμείψας*] *Heſych.* *Ἐξαμεῖψαι, ἐκπλίσαι,* (repone *ἐκπλεῦσαι*] *παρελεύσαι, διαλλάξαι.* Similiter verbum illud adhibuit *Euripid.* Phœniſ. v. 133. *Τόνδ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ, Λοχαγόν;* Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. *Ὁ δὲ Ἀγησίλαος διαλλάξας τὴν Μακεδονίαν,* &c. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 301. *διὰ Μακεδονίας τὴν πορείαν ἐποιεῖτο.*

gratâ, in Theſſaliam pervenit, Lariſſæi, & Cranonii, & Scotuſæi, & Pharſalii Bœotorum ſocii, omnéſque adeò Theſſali, præterquam quotquot eorum exules tunc fortè erant, inſequentes *eum* infeſtabant. Ac ille quidem priùs copias agmine duxerat quadrato, cùm partem equitum dimidiam à fronte, dimidiam à tergo haberet: verùm ubi Theſſali extremos adorti itinere eum prohibebant, partem eorum qui primo *erant* in agmine, exceptis iis qui circa ipſum *erant*, ad agmen ultimum mittit.

---

1 Λαρισσαῖοι] *Steph.* Byz. Λάρισσα, πόλις [illegible] Θεσσαλίας, ἡ παρὰ τῷ Πηνειῷ, ἣν Ἀκρίσιος ἔκτισε — καὶ ὁ πολίτης, Λαρισσαῖος καὶ Λαρισσεύς —

2 Κρανώνιοι,] *Steph.* Byz. Κράνων, πόλις τῆς Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος, ἐν τοῖς Τέμπεσιν — ὁ πολίτης, Κρανώνιος.

3 Σκοτουσσαῖοι,] Idem, Σκότουσσα, πόλις καὶ χωρίον τῆς ἐν Θετταλίᾳ Πελασγίας. — Καὶ τὸ ἐθνικὸν, Σκοτουσσαῖος, καὶ Σκοτουσσαία. At cum ſimplici σ ſcribitur etiam apud Noſtrum, *Hiſt. Gr*. l. 4. Λαρισαῖοι μὲν οὖν, καὶ Κρανώνιοι, καὶ Σκοτουσσαῖοι, &c. Sed utroque modo apud veteres tum Hiſtoricos tum Geographos ſcribi ſolet.

4 Φαρσάλιοι,] Idem, Φάρσαλος, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Φαρσάλου τοῦ Ἀκρισίου. Τὸ ἐθνικὸν Φαρσάλιος, καὶ Φαρσαλὶς, καὶ Φαρσαλία.

5 Εκακούργουν οὗτοι &c.] Noſter *Hiſt.Gr*. l.4. — ἐκακούργουν αὐτὸν ἐπακολουθοῦντες. Sed nil mutandum: rectè enim nominativos iſtos ſubſequitur reſpicitque pronomen demonſtrativum. Sic Noſter K. A. p.332. Ἀγασίας δὲ ὁ Στυμφάλιος καὶ Ἀριστώνυμος Μεθυδριεὺς, καὶ οὗτοι &c. ubi vide n. 2. Adde K. A. p. 205. n. 3. & paulò ſuprà p. 23. n. 3.

6 Τέως] Adi K. A. p. 582. n. 3.

7 Εν πλαισίῳ] Vide K. A. p. 612. n. 4.

8 Επ' οὐρὰν &c.] *Hiſt. Gr*. loco cit. legitur ἐπ' οὐρᾷ ἔχων &c. Adi K. A. p. 250. n. 5.

9 Επιτιθέμενοι τοῖς &c.] Sic rectè MS.Harl. edit. *Ald. Flor.* & *Steph.* In *Leuncl.* aliiſque peſſimè ſcribitur ἀντιθέμενοι &c. Noſter *Hiſt. Gr*. loc. cit. dat — οἱ Θετταλοὶ ἐπιλαμβάνοντες τοῖς ὄπισθεν, &c.

10 Καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ &c.] I. e. τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος ἱππικὸν, utì Noſter loco proximè cit.

11 Πλὴν τῶν περὶ &c.] Sic apud *Hiſt. Gr*. loc. cit. quod rectum olim cenſuit *Leuncl.* Nam quos apud ſe habebat, inquit idem vir doctus, deinceps miſiſſe legitur. Libri hactenus editi dant καὶ τῶν περὶ αὐτόν. MS Harl. καὶ τῶν περὶ ἑαυτόν.

Ὡς δὲ παρετάξαντο ἀλλήλοις, οἱ μὲν Θετταλοὶ νομίσαντες οὐκ [1] ἐν καλῷ εἶναι πρὸς τοὺς ὁπλίτας ἱππομαχεῖν, [2] στρέψαντες βάδην ἀπεχώρουν· οἱ δὲ μάλ' [3] ἀφρόνως ἐφείποντο. Γνοὺς δὲ ὁ Ἀγησίλαος ἃ ἑκάτεροι ἡμάρτανον, παραπέμπει τοὺς ἀμφ' αὐτὸν μάλα εὐρώστους ἱππέας, καὶ κελεύει τοῖς τε ἄλλοις παραγγέλλειν καὶ αὐτοὺς διώκειν [4] κατὰ κράτος, καὶ μηκέτι δοῦναι αὐτοῖς [5] ἀναστροφήν. Οἱ δὲ Θετταλοὶ ὡς εἶδον παρὰ δόξαν [6] ἐλαύνοντας, οἱ μὲν αὐτῶν οὐδ' ἀνέστρεψαν, οἱ δὲ, καὶ ἀναστρέφειν πειρώμενοι, πλαγίους ἔχοντες [7] τοὺς ἵππους, ἡλίσκοντο. [8] Πολύχαρμος μέντοι

Cúmque acies altera adverſùs alteram inſtructa conſiſteret, Theſſali minùs commodè ſe prælio equeſtri cum gravis armaturæ militibus congreſſuros arbitrati, converſo agmine pedetentim abibant: at illi imprudenter admodum *eos* inſequebantur. Ageſilaus autem cùm animadvertiſſet quæ peccaverant utrique, equites qui circùm ipſum erant admodum robuſtos mittit, *eóſ*que jubet tum aliis *id* denuntiare, tum ipſos totis viribus *hoſtes* perſequi, nec iis ampliùs ſe convertendi poteſtatem dare. *Eos* ut Theſſali præter opinionem equos agitare viderunt, ex iis alii quidem ſe non converterunt, alii verò, ſe dum convertere conabantur, cùm equos tranſverſos haberent, capiebantur. Polycharmus verò Pharſa-

---

[1] Ἐν καλῷ] *Thucyd.* l. 5. c. 59. ἀλλ' ἐν καλῷ ἰδεῖν &c. ubi *Schol.* ἐν καλῷ exponit ἐπὶ συμφέροντι. Idem ſimiliter c. 60.

[2] Στρέψαντες] Sic apud *Hiſt. Gr.* loc. cit. cum quo velim intelligas ἵππους. Vide K. A. p. 295. n. 1. & p. 296. n. 1. Vulgò ſcribitur τρέψαντες.

[3] Ἀφρόνως ἐφείποντο.] Pro quibus apud *Hiſt. Gr.* loc. cit. legitur in pleriſque libris σωφρόνως ἐπηκολούθουν. Sed ibi reponendum ἀφρόνως apertè docent, quæ mox ſequuntur, iſta, Γνοὺς δὲ ὁ Ἀγησίλαος ἃ ἑκάτεροι ἡμάρτανον &c.

[4] Κατὰ κράτος] MS. Harl. κατακράτος. Vide ſis p. 14. n. 3. Apud *Hiſt. Gr.* vicem τοῦ κατὰ κράτος ſupplent ὡς τάχιστα.

[5] Ἀναστροφήν.] *Budæus* Comm. L. G. pag. 630. ἀναστρέφειν dici ſcribit de cedentibus & fugientibus, cùm converſi pugnam reſtituunt: nec dubium eſt, quin ἀναστροφὴ ſit ea converſio. Sic ferè *Stephanus* ad *Philelph.* verſ.

[6] Ἐλαύνοντας.] Adi K. A. p. 612. n. 3.

[7] Τοὺς ἵππους, &c.] *Philelph.* ſic locum vertit, *ab equitibus, quos tranſverſos habebant, capti ſunt*: ſimiliter *Leuncl.* unde quidem ſuſpicati ſunt legendum eſſe τοὺς ἱππεῖς. Sed & voce ἵππους, etiam ἀρσενικῶς poſitá, ipſi forſan ἱππεῖς denotaintur. *Phavorin.* Ἵππος, ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ Ἀττικῶς· ὁ καὶ συλληπτικῶς καὶ ἐπὶ τῶν ἱππέων λέγεται· οἷον, ὁ ἵππος τῶν Περσῶν ἐνίκησεν, ἤγουν οἱ ἱππεῖς. In *Hiſt. Gr.* loco cit. legitur etiam τοὺς ἵππους.

[8] Πολύχαρμος μέντοι &c.] *Hiſt. Gr.* loc. cit. ſcribitur Πολύμαχος μέντοι &c.

ὁ Φαρσάλιος ἱππαρχῶν ἀνέστρεψέ τε, καὶ μαχόμενος σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἀποθνήσκει. Ὡς δὲ τοῦτο ἐγένετο, φυγὴ γίνεται ἐξαισία· ὥσθ' οἱ μὲν ἀπέθνησκον αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ ζῶντες ἡλίσκοντο· ἔστησαν δ' οὖν οὐ πρόσθεν, πρὶν ἐπὶ τῷ ὄρει [1] τῶν Ανθρακέων ἐγένοντο.

Καὶ τότε μὲν δὴ ὁ Αγησίλαος [2] τρόπαιόν τε ἐστήσατο [3] μεταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρθακίου, [4] καὶ αὐτοῦ κατέμεινε, μάλα ἡδόμενος τῷ ἔργῳ, ὅτι τοὺς μέγιστον φρονοῦντας ἐφ' ἱππικῇ, ἐνενικήκει σὺν ᾧ αὐτὸς ἐμηχανήσατο ἱππικῷ· τῇ δ' ὑστεραίᾳ [5] ὑπερβάλλων τὰ Ἀχαϊκὰ

lius equitum præfectus ſeſe convertit, & dum *unà* cum iis qui circùm ipſum *erant* pugnabat, interfectus eſt. Hoc autem ubi accidiſſet, fuga ingens facta fuit; adeò ut ex iis alii interirent, alii vivi caperentur; nec certè prius ſubſtitêre, quàm ad montem Anthracenſium perveniſſent.

Ac tunc quidem Ageſilaus tropæum ſtatuit inter Prantem & Narthacium, atque manſit ibi, valdè facinore delectatus, quòd eos, qui ſe maximè ob rem equeſtrem efferebant, eo cum equitatu viciſſet, quem ipſe inſtituerat: poſtridie Achaïcis Pthiæ monti-

---

[1] Τῶν Ανθρακίων] MS. Harl. dat τῶν Ανθρακίων: *Leuncl.* legendum cenſuit Ναρθακίων, quam ſcripturam tueri videntur quæ legimus *Hiſt. Gr.* loc. cit. πρὶν ἐν τῷ ὄρει Ναρθακίῳ ἐγένοντο. Ipſe, ſi nomen aliud conjecturâ ſit quærendum, ſcriberem Ατρακίων &c. Conjecturæ huic certè favet *Steph.* Byz. Ατραξ καὶ Ατρακία, πόλις Θεσσαλίας, τῆς Πελασγιώτιδος μοίρας — τὸ ἐθνικὸν, Ατράκιος. Etiam *Ptolem.* l. 3. c. 13. hanc urbem inter Pelaſgiotidas recenſet. Adde *Strab.* l. 9. p. 669. 668. 671 & ſeq. Cæterùm, vulgò malè ſcribitur Ναρθακίου. Apud *Ptolem.* l. 3. c. 13. ponitur Ναρθάκιον in Φθιώτιδι. *Plutarch.* T. 1. p. 605. — ἔστησε τρόπαιον ὑπὸ τῷ Ναρθακίῳ. Καὶ τὴν νίκην ὑπερηγάπησεν ἐκείνην, ὅτι συστησάμενος ἱππικὸν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ, τούτῳ μόνῳ τοὺς μέγιστον ἐφ' ἱππικῇ φρονοῦντας ἐνενίκησεν. Idem T. 2. p. 211. Φαρσαλίων δὲ προσκειμένων καὶ κακουργούντων αὐτοῦ τὸ στράτευμα πεντακοσίοις ἱππεῦσι, τρεψάμενος αὐτοὺς, τρόπαιον ἔστησεν ὑπὸ τῶν Ναρθακίων καὶ τὴν νίκην ἐκείνην &c. Repone ὑπὸ τῷ Ναρθακίῳ.

[2] Τρόπαιόν τε ἐστήσατο] Vide ſis K. A. pag. 211. n. 1.

[3] Μεταξὺ Πραντὸς καὶ &c.] *Philelph.* vertit *inter Anthracem Narthaciúmque.* Sed rectè ſe habet vulgata ſcriptura. Noſter *Hiſt. Gr.* loc. cit. habet μεταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρθακίου &c. *Stephan.* Byz. Πρᾶς, ὄνομα πόλεως Περραιβικῆς· [illegible], καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεται. Τὸ ἐθνικὸν, Πράντες. Idem Πέῤῥαιβος, πόλις Θετταλίας. Τὸ ἐθνικὸν, Περραιβαῖος. Adde *Strab.* l. 9. pag.

[4] Καὶ αὐτοῦ κατέμεινε &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* loc. cit. καὶ αὐτοῦ ἔμεινε, μάλα ἡδόμενος τῷ ἔργῳ, ὅτι τοὺς μέγιστον φρονοῦντας ἐπὶ ἱππικῇ ἐνενικήκει ξὺν ᾧ αὐτὸς ξυνέλεξεν ἱππικῷ. *Ariſtid.* pag. 528. καὶ ἐν τῷ Αγησιλάῳ· καὶ αὐτοῦ κατέμεινε πάλιν (repone μάλα) ἡδόμενος τῷ ἔργῳ· τὸ γὰρ τοῖς ὅπλοις ἐμφανιστικοῖς χρῆσθαι, καὶ μὴ εἰπεῖν, (forſ. ἐπεῖν) μεγαλοφρονῶν, ὃ ἐπηρμένος τῇ νίκῃ· ἀλλ' ἡδόμενος τῷ ἔργῳ τῆς ἀσφαλείας.

[5] Ὑπερβάλλων] Vide K. A. p. 519. n. 3.

τῆς Φθίας ὄρη, [1] τὴν λοιπὴν ἤδη πᾶσαν διὰ φιλίας ἐπορεύθη εἰς τὰ τῶν Βοιωτῶν ὅρια. [2] Ἐνταῦθα δὴ ἀντιτεταγμένους [3] εὑρὼν Θηβαίους, Ἀθηναίους, Κορινθίους, Ἀργείους, Αἰνιᾶνας, Εὐβοέας, καὶ Λοκροὺς ἀμφοτέρους, οὐδὲν ἐμέλλησεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀντιπαρετάττετο, Λακεδαιμονίων μὲν ἔχων [4] μόραν καὶ ἥμισυ, τῶν δ' [5] αὐτόθεν συμμάχων Φωκέας καὶ Ὀρχομενίους μόνους, [6] τό,τ' ἄλλο στράτευμα, ὅπερ ἠγάγετο αὐτός. Καὶ οὐ τοῦτο [7] λέξων ἔρχομαι, ὡς πολὺ μὲν

bus ſuperatis, reliquum jam totum *iter* per *regionem* amicam fecit ad Bœotorum fines. Ibi cùm in acie adverſùs *ſe* inſtructâ conſiſtentes reperiſſet Thebanos, Athenienſes, Corinthios, Argivos, Ænianas, Eubœos, & Locros utroſque, nihil cunctatus eſt, at aciem contrà apertè inſtruebat, cùm moram Lacedæmoniorum & dimidiam *alterius* partem haberet, ex ſociis autem, *qui* iis in locis *habitant*, Phocenſes & Orchomenios ſolos, cæteráſque, quas ipſe ducebat, copias. Nec jam hoc dicturus ſum, quòd cùm multò ἐλάττους, πολὺ δὲ χείρονας ἔχων, ὅμως [1] συνέβαλεν· (εἰ γὰρ [2] ταῦτα λέγοιμι, Αγησίλαόν τ' ἂν μοι δοκῶ ἄφρονα ἀποφαίνειν, καὶ ἐμαυτὸν μωρὸν, εἰ ἐπαινοίην τὸν περὶ τῶν μεγίστων εἰκῇ κινδυνεύοντα) ἀλλὰ μᾶλλον τὰ δ' αὐτοῦ ἄγαμαι, ὅτι [3] πλῆθός τε οὐδὲν μεῖον ἢ τὸ τῶν πολεμίων παρεσκευάσατο, [4] ὥπλισέ τε οὕτως, ὡς ἅπαντα μὲν χαλκὸν, ἅπαντα δὲ φοίνικα φαίνεσθαι. Επεμελήθη δ' ὅπως οἱ στρατιῶται τοὺς πόνους [5] δυνήσοιντο ὑποφέρειν· ἐνέπλησε δὲ καὶ φρονήματος τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ὡς ἱκανοὶ εἶεν πρὸς οὕστινας δέοι μάχεσθαι· ἔτι δὲ φιλονεικίαν ἐνέβαλε πρὸς ἀλλήλους τοῖς μετ' αὐτοῦ, ὅπως ἕκαστοι αὐτῶν ἄριστοι φαίνοιντο. Ελπίδων γε μὴν πάντας ἐνέπλησεν, ὡς πᾶσι [6] πολλὰ κἀγαθὰ ἔσοιτο, εἰ [7] ἄνδρες ἀγαθοὶ γίγνοιντο·

---

[1] Τὴν λοιπὴν &c.] Vide K. A. p.512. n.7. *Ariſtid.* p. 529. Ἐπὶ τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν σφόδρα σημαίνεται, (malim σημαίνει) τὰ δὲ ἧττον· οἷον, τὰ μὲν σφόδρα· ἐξῆλθον ἐξήλασαν· τὰ δὲ ἧττον· ἐπορεύθη· ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀγησιλάου· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὑπερβαλὼν τὰ Ἀχαϊκὰ τῆς Φθίας ὄρη, τὴν λοιπὴν πᾶσαν διὰ φιλίας ἐπορεύθη εἰς τὰ τῶν Βοιωτῶν ὄρεια. (repone ocyùs ὅρια.) Ἔχει δὲ καὶ ἡ κατασκευή τινα τὴν ἀφέλειαν· τὸ γὰρ τοῦ ἀνθρωπίνου σχῆμα ἐπὶ τὸν τόπον μετέθηκεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, διὰ τῆς τῶν φίλων, λέγει, διὰ φιλίας.

[2] Ἐνταῦθα] *Ariſtid* p. 530. Χρῶνται δὲ οἱ ἀφελεῖς καὶ τὸ (ſcrib. τῷ) ἐνταῦθα ποικίλως· καὶ γὰρ τόπου καὶ χρόνου σημαντικόν ἐστι. Adde K. A. p. 7. n. 2.

[3] Εὑρὼν Θηβαίους, &c.] *Ariſtid.* p.523. Καὶ τὰ ἀσύνδετα τοῦ ἀφελοῦς ἐστι· λύει γὰρ τὸν ῥυθμόν. Τοῦτο δὲ ἐναντίον μὲν τῷ πολιτικῷ, οἰκεῖον δὲ τῷ ἀφελεῖ· οἷον, Ἀθηναίους, Θηβαίους, Ἀργείους, Κορινθίους. Noſter *Hiſt. Gr.* loco cit. Ἦσαν δὲ οἱ μὲν ἀντιτεταγμένοι τῷ Ἀγησιλάῳ, Βοιωτοὶ, Ἀθηναῖοι, Ἀργεῖοι, Κορίνθιοι, Αἰνιᾶνες, Εὐβοεῖς, Λοκροὶ ἀμφότεροι. In pleriſque edit. deeſt vox Ἀργείους, quam ex locis jam citatis reſtitui. Argivorum etiam meminit *Plutarch.* in Ageſil. p. 605. & in Apophth. Lacon. p.212. Cæterùm, in MSto Harl. edit. *Ald.* & *Flor.* legitur Αἰνιᾶνας.

[4] Μόραν καὶ &c.] *Moræ* alii alium militum numerum adtribuunt. Etymol. m. & *Phavor.* Μόρα τάγμα στρατιωτικὸν παρὰ Λακεδαιμονίοις οὕτω λεγόμενον — Ἔστι δὲ ἡ μόρα τάξις ἐξ ἀνδρῶν πεντακοσίων, ἢ ἑπτακοσίων, ἢ τριάκοντα. Repone τριακοσίων: & vide *Meurſ.* Att. Lect. l. 1. c. 16. *Diodor. Sic* l. 15. p. 350. τὴν δὲ μοῖραν (ſcribitur utique & μοῖρα & μόρα) ἀναπληροῦσιν ἄνδρες πεντακόσιοι. *Plutarch* in Pelopidâ, p. 286. τὴν δὲ μόραν Ἔφορος μὲν ἄνδρας εἶναι πεντακοσίους φησὶν, Καλλισθένης δ' ἑπτακοσίους, ἄλλοι δέ τινες ἐνακοσίους. Cæterùm, cum ἥμισυ intellige μέρος, & vide K. A. p. 155. n. 3.

[5] Αὐτόθεν] Vide ſuprà p. 19. n. 1.

[6] Τό, τ' ἄλλο] Vulgò τὸ δ' ἄλλο. cui receptam ſcripturam omnino anteferendam rectè ſtatuerunt *Leuncl.* & *Steph.*

[7] Λέξων ἔρχομαι,] Similiter *Herodot.* l. 1. c. 5. — ἔρχομαι ἐρέων — & *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 3. c. 2. περὶ ὧν ἔρχομαι λέξων —

pauciores, multò deteriores haberet, nihilominus conflixerit; (nam ſi hæc dicam, Ageſilaum mihi videar amentem declarare, ac meipſum ſtultum, ſi *hominem* laudem temerè rebus de maximis periclitantem) ſed hoc in eo potiùs admiror, quòd multitudinem hoſtium numero non minorem comparaverit, & ſic armis inſtruxerit, ut omnia *merum* æs, omnia *mera* purpura viderentur. Id etiam operam dederat, ut milites labores perferre poſſent: quin & animos eorum *tantâ* impleverat elatione, ut ad pugnandum adverſùs quoſcunque opus foret idonei eſſent: prætereà contentionem mutuam inter ſuos excitaverat, ut eorum ſinguli præſtantiſſimos ſe palàm præberent. Spe porrò impleverat omnes, omnibus multa ceſſura bona, ſi viros ſe fortes præſtarent:

---

[1] Συνέβαλεν] Sic MS. Harl. In libris hactenus editis ſcribitur συνέβαλλεν.

[2] Ταῦτα] Sic ſæpè Attici πληθυντικῶς rem unam exprimunt. Vide K. A. p. 448. n. 3.

[3] Πλῆθος] Cui reſpondet *multitudo* apud *C. Nep.* in Milt. c. 2.

[4] Ὥπλισέ τε οὕτως, ὡς &c.] *Ariſtid* p. 523. *Καὶ τὰ καθ' ἓν λεγόμενα· οἷον, ἅπαντα μὲν χαλκὸν· ἅπαντα δὲ φοίνικα· τῆς ἀφελείας ἐστί.* *C. Nep.* in Ageſil. c. 3. *& quò ſtudioſiùs armarentur, inſigniùſque ornarentur*, &c. ubi vide notas viror. erudit. à Clar. *Staveren.* adlatas. Cæterùm, in edit. *Ald.* & *Flor.* malè legitur φοινικῆ, in *Leuncl.* φοινικᾶ. Vide ſis etiam *Alex* ab *Alex.* l. 1. c. 20.

[5] Δυνήσοιντο] Sic MS. Harl. edit. *Ald. Flor. Steph.* In aliis reperitur δυνήσαιντο. Adi K. A. p. 386. n. 6.

[6] Πολλὰ κἀγαθὰ] MS. Harl. πολλὰ ἀγαθὰ &c. Imperitè. Tu vide ſis p. 25. n. 2.

[7] Ἄνδρες ἀγαθοὶ] Vide K. A. p. 163. n. 5.

[1] νομίζων ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων προθυμότατα τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι· καὶ μέντοι οὐκ ἐψεύσθη.

Διηγήσομαι δὲ καὶ τὴν μάχην· [2] καὶ γὰρ ἐγένετο οἵαπερ οὐκ ἄλλη τῶν ἐφ' ἡμῶν. [3] Συνήεσαν μὲν γὰρ εἰς τὸ κατὰ Κορώνειαν πεδίον, οἱ μὲν σὺν Αγησιλάῳ, ἀπὸ τοῦ [4] Κηφισσοῦ, οἱ δὲ σὺν τοῖς Θηβαίοις, ἀπὸ τοῦ Ελικῶνος. Εώρων δὲ τάς τε φάλαγγας ἀλλήλων μάλα [5] ἰσομάλους· σχεδὸν δὲ καὶ οἱ ἱππεῖς ἦσαν ἑκατέρων [6] ἰσοπληθεῖς. Εἶχε δὲ ὁ Αγησίλαος μὲν [7] τὸ δεξιὸν τοῦ

quippe exiſtimabat *exercitum* ex ejuſmodi hominibus *conflatum* promptiſſimè cum hoſtibus pugnaturum; nec ſanè hæc eum fefellit opinio.

Pugnam quoque narrabo; etenim *talis* fuit, qualis alia noſtro ævo nulla. Nam in campum apud Coroneam convenerunt, Ageſilaus quidem cum ſuis à Cephiſſo, Thebani verò cum ſuis, ab Helicone. Videbant autem phalanges utrinque ſuas admodum *in prælio committendo* pares; propéque etiam equites ex utrâque parte numero pares erant. Ageſilaus *cornu* dextrum ſui teμεθ' ἑαυτοῦ, Ορχομένιοι δὲ ἔσχατοι ἦσαν αὐτῷ τοῦ εὐωνύμου. Οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι αὐτοὶ μὲν δέξιοι ἦσαν, Αργεῖοι δ' αὐτοῖς τὸ εὐώνυμον εἶχον. Συνιόντων δὲ, [1] τέως μὲν σιγὴ πολλὴ ἦν ἀπ' ἀμφοτέρων· ἡνίκα δὲ ἀπεῖχον ἀλλήλων [2] ὅσον στάδιον, [3] ἀλαλάξαντες οἱ Θηβαῖοι δρόμῳ ὁμόσε ἐφέροντο. Ως δὲ τριῶν ἔτι πλέθρων ἐν μέσῳ ὄντων, [4] ἀντεξέδραμον ἀπὸ τῆς Αγησιλάου φάλαγγος, [5] ὧν Ηριππίδας ἐξενάγει. [6] Ησαν δ' αὐτοὶ τῶν τε ἐξ οἴκου αὐτῷ συστρατευσαμένων, [7] καὶ τῶν Κυρείων τινὲς, καὶ Ιωνες δὲ καὶ Αἰολεῖς καὶ Ελλησπόντιοι [8] ἐχόμενοι· καὶ πάντες

---

[1] Νομίζων ἐκ τῶν &c.] Oratio ſic forſan ſupplenda: νομίζων στρατιώτας, vel στρατιὰν, ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων συνειλεγμένους, vel συνειλεγμένην, προθυμότατα τοῖς πολεμίοις ἂν μάχεσθαι &c. De ſupplemento particulæ ἂν vide K.A. p. 38. n. 1.

[2] Καὶ γὰρ ἐγένετο οἵαπερ &c.] *Plutarch.* in Ageſil. p. 605. Λέγει δὲ τὴν μάχην ὁ Ξενοφῶν ἐκείνην, οἵαν οὐκ ἄλλην τῶν πώποτε γενέσθαι· καὶ παρῆν αὐτὸς τῷ Αγησιλάῳ συναγωνιζόμενος, ἐξ Ασίας διαβεβηκώς. Adde *Polyæn.* l. 2. c. 1. Noſtr. *Hiſt. Gr.* l. 4. & *Plutarch.* Apophth. Lacon. p. 212.

[3] Συνήεσαν μὲν γὰρ &c.] Confer. Noſter *Hiſt. Gr.* loco cit. *Plutarch.* T. 1. p. 605. & T. 2. p. 212. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 302. Xenoph. K. A. p. 375. & *C. Nep* in Ageſil. c. 4.

[4] Κηφισσοῦ,] MS. Harl. Κηφισοῦ. quocum conſentiunt edit. *Ald. Flor.* Suid. Κηφισσός· ὄνομα ποταμοῦ.

[5] Ισομάλους·] Vocem hanc Lexicogr. non agnoſcunt. Reponenda forſan ἰσομεγέθους, quam habent quidem Lexic. at ſine auctore: eâ tamen uſus eſt *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 3. c. 52. Vel, ἰσοπάλους reſcribenda: cujus vocis eadem eſt vis, atque ἰσοπαλεῖς iſtius, quâ uſus eſt *Thucyd.* l. 4. c. 94. ὄντες πλήθει ἰσοπαλεῖς τοῖς &c. & *Herodot.* l. 5. c. 49. πρός τε Μεσσηνίους ἐόντας ἰσοπαλέας —

[6] Ισοπληθεῖς.] Hanc quoque vocem in lexicis fruſtrà quæſiveris: eam tamen adhibet *Thucyd.* l. 6. c. 37. οὐδ' ὁπλίταις ἰσοπληθεῖς τοῖς &c.

[7] Τὸ δεξιὸν τοῦ &c.] *Plutarch.* in Ageſil. p. 605. παρεμίξαντο, δοὺς Ὀρχομενίους τὸ εὐώνυμον κέρας, αὐτὸς δὲ τὸ δεξιὸν ἐπῆγε. Οἱ δὲ Θηβαῖοι τὸ μὲν &c. Adde *Diodor. Sic.* l. 14. p. 302. Cæterùm, in *Hiſt. Gr.* l. 4. ubi rem eandem narrat Xenophon, legitur — δεξιὸν τὸ μετ' αὐτοῦ &c. Rectiùs, opinor, ſcripſeris ibi quoque — δεξιὸν τοῦ &c. i. e. integrè ſi quis protulerit, — δεξιὸν κέρας τοῦ μεθ' ἑαυτοῦ στρατεύματος, &c.

nebat *exercitûs*, in lævo ejus poſtremi erant Orchomenii. Contrà Thebani ipſi in dextro erant *cornu*, Argivi lævum eorum tenebant. Ac *iis* congredientibus, primùm quidem ab utrâque parte magnum erat ſilentium: cùm verò à ſe invicem ſtadii circiter ſpatio abeſſent, Thebani clamore ſublato curſu ad manus conſerendas ferebantur. At ubi tria inter utroſque adhuc eſſent plethra, ab Ageſilai phalange adverſi currebant, quos Herippidas ducebat. Erant autem ii ex illis *alii* qui domo ſecum in expeditionem fuerant profecti, pars de iis qui Cyrum ſequuti fuerant, & Iones & Æolenſes & Helleſpontii *his* vicini: atque hi οὗτοι τῶν [1] συνεκδραμόντων τε ἐγίνοντο, καὶ εἰς δόρυ ἀφικόμενοι [2] ἐτρέψαντο τὸ καθ' ἑαυτούς. Αργεῖοι μὲν οὐκ ἐδέξαντο τοὺς ἀμφ' Αγησίλαον, ἀλλ' ἔφυγον ἐπὶ τὸν Ελικῶνα· κἀνταῦθα οἱ μέν τινες τῶν ξένων [3] ἐστεφάνουν ἤδη τὸν Αγησίλαον· [4] ἀγγέλλει δέ τις αὐτῷ ὅτι Θηβαῖοι τοὺς Ορχομενίους διακόψαντες, ἐν τοῖς σκευοφόροις [5] εἰσί. [6] Καὶ ὁ μὲν εὐθὺς [7] ἐξελίξας τὴν φάλαγγα ἦγεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι ὡς εἶδον τοὺς συμμάχους πρὸς τῷ Ελικῶνι πεφευγότας, διαπεσεῖν βουλόμενοι πρὸς τοὺς ἑαυτῶν, ἐχώρουν ἐρρωμένως.

---

[1] Τέως μὲν &c.] Adi K. A. p. 385. n. 2. & *Hiſt. Gr.* loc. cit.

[2] Οσον] Vide K. A. p. 488. n. 4.

[3] Αλαλάξαντες οἱ &c.] Adi K. A. p. 275. n. 4. p. 494. n. 6. & p. 496. n. 2.

[4] Αντεξέδραμον] Verbum eſt Lexicogr. ignotum. Eodem utitur Noſter *Hiſt. Gr.* loco cit.

[5] Ων Ηριππίδας ἐξενάγει.] *Scil.* ξένων, quorum & paulò infrà meminit, ὧν ἡγεμὼν ἦν Ηριππίδας. *Heſych.* Ξεναγός· ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. *Phavorin.* Ξεναγῶ, τὸ τοὺς ξένους ἄγω· ὅθεν ξεναγὸς, ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. Cæterùm, de duce hoc ſic Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. — οἱ μὲν περὶ Λύσανδρον τριάκοντα οἴκαδε ἀπέπλεον· Ξεναγοὶ δ' αὐτῶν οἱ περὶ Ηριππίδαν παρῆσαν. Τούτων Ξενοκλέα μὲν, καὶ ἄλλον, ἔταξεν ἐπὶ τοὺς ἱππεῖς, — Ηριππίδαν δ' ἐπὶ τοὺς Κυρείους, &c. Porrò, in MSto Harl. & edit. *Ald.* & *Flor.* ſcribitur Ηριπίδας.

[6] Ησαν δ' αὐτοὶ τῶν] I. e. — τοῖς τῶν τε &c. Vide K. A. p. 50. n. 5. Adde ſuprà p. 14. n. 4.

[7] Καὶ τῶν Κυρείων &c.] Scribitur & Κυρειῶν in pleriſque libris. Vide K. A. p. 212. n. 2. In his erat ipſe Xenophon, referente *Plutarcho* T. 1. p. 605. & T. 2. p. 212. Confer K. A. p. 374. & *Laërt.* in vità Xenoph. l. 2. ſegm. 51. De his omnibus Noſter ſuprà p. 27.

[8] Εχόμενοι,] Similis eſt uſus hujus participii Marc. I. 38. ubi quidam cod. pro τὰς ἐχομένας &c. habent τὰς ἐγγὺς &c. perperam, & ex interpretamento: Luc. XIII. 33. ubi in quodam cod. pro ἐχομένῃ legitur ἐρχομένῃ, quod ex parum accepto priore illo participio

omnes illorum erant *in numero* qui unà excucurrerunt; ac ad haſtam cùm veniſſent, *cornu* ſibi oppoſitum in fugam verterunt. Argivi quidem illorum impetum, qui apud Ageſilaum erant, non ſuſtinuêre, ſed ad Helicona fugâ ſe receperunt; atque ibi tum ex peregrinis *militibus* nonnulli Ageſilaum jam coronabant: at ei quidam nuntiat Thebanos, perruptis Orchomeniis, in impedimentis verſari. Itaque in eos phalangem ſtatim evolutam ducebat; Thebani contrà cùm ſocios *ſuos* ad Helicona fugiſſe viderent, quòd ad ſuos elabi vellent, fortibus animis *eò* tendebant.

---

pio forſan profluxit. Eodem ſenſu verbum ἴχεσθαι bis iterùmque adhibuit *Herodot.* l. 5. c.49. & participium ipſum *Arrian.* de exped. l.2. c.8. Sic & alii ſæpé. Vide ſis K.A. p.75.

[1] Συνεκδραμόντων] In lexicis deeſt: quo tamen uſus eſt *Herodian.* l. 4. c. 4.

[2] Ετρέψαντο τὸ καθ' &c.] In *Hiſt. Gr.* l. 4. legimus — ἔτρεψαν τὸ καθ' αὐτούς· Αργεῖοι, μέντοι οὐκ &c. Et *Leuncl.* malle ſe ait ſcribere cum *Hiſt. Gr.* ἔτρεψαν τὸ καθ' &c. Sed nil mutandum. *Plutarch.* p. 605. etiam verbum medium adhibuit, οἵ τε Θηβαῖοι ταχὺ τοὺς Ορχομενίους ἐτρέψαντο, &c. Et ſic ſæpè Noſter apud K. A. cujus vide p. 496. n. 4. Cæterùm, de τὸ καθ' ἑαυτοὺς vide K. A. p. 497. n. 2.

[3] Εστεφάνουν ἤδη τὸν &c.] Veteres paſſim tradunt auctores, in more fuiſſe poſitum, ut coronæ pro præmio rei benè geſtæ, vel gratulationis honoriſve causâ viris donarentur præclarè meritis. Sic Cyro, poſt inſignes victorias in Mediam reverſo, Cyaxarem coronam auream miſiſſe ſcribit Noſter K. Π. p. 631. De more hoc pluribus egit *Boſius* ad *C. Nep.* in Alcib. c. 6. Adde ſis *Curt.* l. 4. c. 2. & c. 5. & ſuprà p. 17. n. 8.

[4] Αγγέλλει δέ τις αὐτῷ &c.] Conf. *Plutarch.* p. 605.

[5] Εἰσί.] In *Hiſt. Gr.* loco paſſim laudato legitur — ἐν τοῖς σκευοφόροις εἴησαν. Sed ſatìs ſana eſt hujus loci ſcriptura. Similiter paulò infrà loquitur — λέγουσιν αὐτῷ ὅτι τῶν πολεμίων ὀγδοήκοντα σὺν τοῖς ὅπλοις ὑπὸ τῷ ναῷ εἰσί.

[6] Καὶ] Conſule K. A. p. 364. n. 2.

[7] Εξελίξας τὴν &c.] Quid ſit ἐξελιγμὸς docebit Index vocab. ad rem militarem ſpectantium, quem K. Π. adjecimus. Lege ſis etiam K. Π. p. 629 & ſeq.

Ενταῦθα δὴ Αγησίλαον ἀνδρεῖον μὲν ἔξεστιν εἰπεῖν ἀναμφιλόγως· οὐ μέντοι εἵλετό γε τὰ ἀσφαλέστατα. [1] Εξὸν γὰρ αὐτῷ παρέντι τοὺς διαπίπτοντας, ἑπομένῳ χειροῦσθαι τοὺς ὄπισθεν, οὐκ ἐποίησε τοῦτο, ἀλλ' ἀντιμέτωπος [2] συνέρραξε τοῖς Θηβαίοις· [3] καὶ συμβαλόντες τὰς ἀσπίδας ἐωθοῦντο, ἐμάχοντο, ἀπέκτεινον, ἀπέθνησκον. Καὶ κραυγὴ μὲν οὐδεμία παρῆν, οὐ μὴν οὐδὲ σιγή· φωνὴ δέ τις ἦν τοιαύτη, οἵαν ὀργή τε καὶ μάχη παράσχοιτ' ἄν. Τέλος δὲ, τῶν Θηβαίων οἱ μὲν διαπίπτουσι πρὸς τὸν Ελικῶνα, πολλοὶ δ' ἀποχωροῦντες ἀπέθανον. Επειδὴ δὲ ἡ μὲν νίκη [4] σὺν Αγησιλάῳ ἐγένετο, τετρωμένος δ' αὐτὸς προσηνέχθη πρὸς τὴν φάλαγγα,

Hìc Ageſilaum ſanè fortem adpellare ſine controverſiâ licet; verùm tutiſſima certè non elegit. Nam cùm, dimiſſis illis qui elabi conabantur, ſequi poſſet & ultimos capere, non hoc fecit, ſed adversâ fronte cum Thebanis conflixit: atque *adeò* colliſis clypeis impellebantur, pugnabant, interficiebant, interficiebantur. Ac nullus quidem *excitatus* erat clamor, neque tamen *erat* ſilentium; ſed ejuſmodi quidam ſonus, qualem ira prælíumque poſſet efficere. Tandem, Thebanorum alii ad Heliconem elabuntur, multi dum abſcedunt occubuerunt. Poſteaquam autem victoria ceſſit Ageſilao, & ipſe vulneratus ad phalangem adlatus eſt,

---

[1] Εξὸν] Vide ſuprà p. 25. n. 1. Cæterùm, vocem illam non tantùm *jus* & *licentiam* quidquam faciendi, ſed etiam *potentiam* & *vires* denotare luculenter oſtendunt exempla, quæ ex auctore noſtro ad 2 Cor. XII. 4. adtulit doctiſſ. *Raphel.* Porrò; pro παρέντι, quod mox ſequitur, in *Ald.* & *Flor.* malè ſcribitur παριόντι.

[2] Συνέρραξε] *Heſych.* & *Phavor.* Συῤῥάσσει, συμπίπτει. *J. Poll.* l. 1. ſegm. 164. Ερεῖς δὲ, συνέπεσον, συνεῤῥάγησαν, εἰς χεῖρας ἦλθον, συνῆψαν τὴν μάχην, &c. Pugna etiam hæc *Plutarcho* dicitur, loco cit. σύῤῥαξις.

[3] Καὶ συμβαλόντες τὰς &c.] MS. Harl. καὶ συμβαλόντες τὰς — ἐωθοῦντο, &c. vacuo relicto ſpatio, perinde ac ſi plura omiſſa eſſent vocabula. Et ſic ſeſe dant edit. *Ald.* & *Flor.* niſi quòd perperam exhibeant συμβαλλόντες &c. Vocem autem, quæ deerat, ex *Hiſt. Gr.* loco laudato omnino reſtituendam viderunt *Steph.* & *Leuncl.* Ibi enim legimus, καὶ συμβαλόντες τὰς ἀσπίδας, ἐωθοῦντο, &c. Emendationem hanc confirmat *Longini* auctoritas, cujus apud libellum περὶ ὕψους, ſect. 19. reperiuntur & illuſtrantur hæc Xenophontis verba: quem vide, necnon K. Π. p. 488. n. 2. & K. A. p. 494. n. 1.

[4] Σὺν Αγησιλάῳ ἐγένετο,] In *Hiſt. Gr.* loco cit. legitur ἡ μὲν νίκη Αγησιλάου ἐγεγένητο, &c. & pro προσηνέχθη, quod mox occurrit, προσενήνεκτο.

προσελάσαντές τινες τῶν ἱππέων, λέγουσιν αὐτῷ ὅτι τῶν πολεμίων ὀγδοήκοντα σὺν τοῖς ὅπλοις [1] ὑπὸ τῷ ναῷ εἰσί· καὶ ἠρώτων τί χρὴ ποιεῖν. [2] Ο δὲ, καίπερ πολλὰ τραύματα ἔχων πάντοσε καὶ παντοίοις ὅπλοις, ὅμως οὐκ ἐπελάθετο τοῦ θείου, ἀλλ' ἐᾶν τε ἀπιέναι ὅποι βούλοιντο ἐκέλευε, καὶ ἀδικεῖν [3] οὐκ εἴα· καὶ προπέμψαι ἐπέταξε τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἱππεῖς ἔστε ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἐγένοντο.

[4] Επεὶ γε μὴν ἔληξεν ἡ μάχη, παρῆν δὴ θεάσασθαι, ἔνθα συνέπεσον ἀλλήλοις, τὴν μὲν γῆν αἵματι πεφυρμένην, νεκροὺς δὲ κει-

quidam ex equitibus cùm *eò* adequitâſſent, ei dicunt ex hoſtibus octoginta armatos eſſe ſub templo; quídque *de his* faciendum eſſet, interrogabant. Ille verò, quanquam multis adfectus erat ab omni *corporis* parte vulneribus *iiſ*que omnis generis armis *inflictis*, non tamen numinis obliviſcebatur, ſed imperabat utì copiam eis facerent abeundi quò vellent, nec lædere *eos* ſinebat *quenquam*; equitibus etiam *qui* circùm ipſum *erant* præcepit ut *eos* deducerent, donec ad *locum* tutum perveniſſent.

Finito verò prælio videre erat *illo in loco*, ubi pugnam inter ſe conſeruerunt, terram ſanguine perfuſam, cadavera tam amica μένους φιλίους καὶ πολεμίους μετ' ἀλλήλων, [1] ἀσπίδας δὲ διατεθρυμμένας, δόρατα συντεθραυσμένα, [2] ἐγχειρίδια γυμνὰ κουλεῶν, τὰ μὲν χαμαί, τὰ δ' ἐν [3] σώμασι, τὰ δ' ἔτι μετὰ χεῖρας. Τότε μὲν οὖν (καὶ γὰρ ἦν ἤδη ὀψὲ) συνελκύσαντες τοὺς τῶν πολεμίων νεκροὺς εἴσω φάλαγγος, ἐδειπνοποιήσαντο καὶ ἐκοιμήθησαν· πρωῒ δὲ [4] Γύλον τὸν πολέμαρχον [5] παρατάξαι τε ἐκέλευσε τὸ στράτευμα, καὶ τρόπαιον ἵστασθαι, καὶ [6] στεφανοῦσθαι πάντας τῷ θεῷ, καὶ τοὺς αὐλητὰς πάντας αὐλεῖν. Καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἐποίουν· οἱ δὲ Θηβαῖοι ἔπεμψαν κήρυκα, [7] ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς αἰτοῦντες θάψαι.

---

[1] Ὑπὸ τῷ ναῷ εἰσί·] Ibidem reperitur ὑπὸ τῷ ναῷ εἰσί; quod Ἀττικώτερον. Vide K. A. p. 376. n. 3. Minervæ autem templum erat.

[2] Ο δὲ, καίπερ πολλὰ &c.] *Plutarch.* p. 606. Ἀγησίλαος δὲ, καίπερ ὑπὸ τραυμάτων πολλῶν γεγονὼς τὸ σῶμα διεξηρημένος, οὐ πρότερον ἐπὶ σκηνὴν ἀπῆλθεν, ἢ φοράδην ἐνεχθῆναι αὐτὸς πρὸς τὴν φάλαγγα, καὶ τοὺς νεκροὺς ἰδεῖν ἐντὸς τῶν ὅπλων συγκεκομισμένους. Οσους μέντοι τῶν πολεμίων εἰς τὸ ἱερὸν κατέφυγον, πάντας ἐκέλευσεν ἀφεθῆναι· πλησίον γὰρ ὁ ναός ἐστιν ὁ τῆς Ιτωνίας Ἀθηνᾶς. Adde *Diodor. Sic.* l. 14. p. 302. & *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 4. *Pauſan:* l. 3. c. 9. *C. Nep.* Ageſil. c. 4. *Hujus victoriæ vel maxima fuit laus, quòd cùm plerique ex fugâ ſe in templum Minervæ conjeciſſent, quærereturque ab eo, quid his fieri vellet; etſi aliquot vulnera acceperat eo prælio, & iratus videbatur omnibus, qui adversùs arma tulerant; tamen antetulit iræ religionem, & eos vetuit violari.* ubi vide quæ notârunt viri eruditi.

[3] Οὐκ εἴα·] Sic rectè MS. Harl. edit. *Ald. Flor.* & *Steph.* Similiter in *Hiſt. Gr.* loco cit. At *Leuncl.* aliæque edit. perperam exhibent οὐχ ἵνα.

[4] Επεὶ γε μὴν ἔληξεν &c.] In his ſe Noſter & iis, quæ modò legeras p. 36. de ipſâ conflictione, admirandum planè dicendi artificem & ζωγραφικὸν adeò præſtitit, ut geri coram omnia atque oculis uſurpari videantur. *Euſtath.* ad *Homer.* Il. κ'. p. 805. v. 298. Καὶ ὅρα συντομίαν τῆς τε παρεμβολῆς, καὶ τοῦ λοιποῦ λόγου — ὅρα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς φράσεως, ἐπικαιροτέρου οἷον τοῦ ποιητοῦ, καὶ τῇ τῶν κινδυνευόντων εὐψυχίᾳ συνεξορμῶντος, καὶ μεμιμημένου τὸ ἐκείνων εὔθαρσες καὶ εὐκίνητον.

quàm hoſtilia inter ſe jacentia, clypeos diſruptos, haſtas confractas, pugiones vaginis nudos, partim humi, partim in corporibus, partim *ipſis* adhuc in manibus. Ac tum quidem (etenim *diei* jam veſper erat) tractis hoſtium cadaveribus intrà phalangem, cœnam ſumpſerunt & quieti ſe dederunt: *poſtridie* autem manè Gylum polemarchum exercitum inſtruere juſſit & tropæum ſtatuere, omnes etiam coronis dei in honorem ſe redimire, & tibicines cunctos tibiis canere. Atque hæc quidem illi fecerunt; at Thebani præcone miſſo petebant ut per inducias cadavera ſepelirent.

νητω. Οἱ δὲ παλαιοί φασιν καὶ ὅτι ἐπικρατεῖται τοῦ Ξενοφῶντος τὰ τοιαῦτα· citat deinde locum hunc Xenophontis, aliter paulò, uti fit, atque in vulgatis auctoris exemplaribus, deſcriptum: quâ de citandi veteres auctores ratione vide ſuprà p. 1. n. 3.

[1] *Ἀσπίδας δὲ διατεθρυμμένας*, &c.] Ejuſdem *Euſtathii* ad *Hom.* Il. γ'. v. 363. p. 424. verba hæc adferre libet: *ὥσπερ ἂν σιδήρου θραυομένου ἀκούειν· τοιοῦτον γάρ τινα ἦχον ἡ τῶν λέξεων ὑπηχεῖ τραχύτης, ἐπίτηδες οὕτω φράζοντος τοῦ ποιητοῦ, ὀνοματοποιίας τρόπῳ.* Adde K. A. p. 352. n. 3. Cæterùm, *συνθραύω* in lexicis ſtat *ἀδεσπότως*: quo tamen uſus eſt *Euripid.* Oreſt. v. 1569. uti & celeb. *Grammius* notavit.

[2] *Ἐγχειρίδια γυμνὰ κουλεῶν,*] In MSto Harl. ſcribitur — *κολεῶν*: utroque modo ſatis bené. Cæterùm, plenè hoc in loco, quod aliàs *ἐλλειπτικῶς* exprimit Xenoph. K. A. p. 287. *ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνὰ ὡς* &c. *J. Poll.* l. 2. ſegm. 154. *Ἐγχειρίδιον, τὸ ξίφος, Ξενοφῶν.*

[3] *Σώμασι,*] Hanc lectionem exhibet *Euſtathius*, loco paulò ſuprà laudato. Vulgò legitur *σώματι.*

[4] *Γύλον* &c.] In *Hiſt. Gr.* ſcribitur *Γῦλιν.* Noſter in *Λακεδαιμ. Πολιτ.* haud ità longè à fine, *Ἑκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν τούτων μορῶν ἔχει πολέμαρχον ἕνα*, &c. Conſule *Crag.* de repub. Laced. l. 4. c. 4.

[5] *Παρατάξαι τε* &c.] *Plutarch.* p. 606. *Ἅμα δ' ἡμέρᾳ βουλόμενος ἐξελέγξαι τοὺς Θηβαίους ὁ Ἀγησίλαος εἰ διαμαχοῦνται, στεφανοῦσθαι μὲν ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας, αὐλεῖν δὲ τοὺς αὐλητάς, ἱστάναι δὲ καὶ κοσμεῖν τρόπαιον ὡς νενικηκότας.*

[6] *Στεφανοῦσθαι πάντας* &c.] Vide p. 35. n. 3. Cæterùm, eſt Apollo, quem voluit, deus.

[7] *Ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς* &c.] Similiter Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. *τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπήγοντο*:

Καὶ οὕτω δὴ αἵ τε σπονδαὶ γίνονται, καὶ ὁ Αγησίλαος οἴκαδε ἀπεχώρει, [1] ἐλόμενος ἀντὶ τοῦ μέγιστος εἶναι ἐν τῇ Ασίᾳ, οἴκοι τὰ νόμιμα μὲν ἄρχειν, τὰ νόμιμα δὲ ἄρχεσθαι.

Εκ δὲ τούτου [2] κατανοήσας τοὺς Αργείους τὰ μὲν οἴκοι καρπουμένους, Κόρινθον δὲ προσειληφότας, ἡδομένους δὲ τῷ πολέμῳ, στρατεύει ἐπ' αὐτούς· καὶ δῃώσας πᾶσαν αὐτῶν τὴν χώραν, εὐθὺς ἐκεῖθεν ὑπερβαλὼν κατὰ τὰ στενὰ εἰς Κόρινθον, αἱρεῖ τὰ ἐπὶ τὸ [3] Λέχαιον τείνοντα τείχη· καὶ ἀναπετάσας τῆς Πελοποννήσου τὰς πύλας, οὕτως οἴκαδε ἀπελθὼν εἰς τὰ [4] Υακίνθια,

Itaque fiunt induciæ, ac domum Ageſilaus diſcedit, cùm mallet domi potiùs ex inſtitutis *patriæ* imperare, ex *iiſdem* inſtitutis imperio ſubjici, quàm in Aſiâ maximus eſſe.

Deinde verò cùm animadvertiſſet Argivos rebus frui domeſticis, Corinthúmque *ipſorum ditioni* adjeciſſe, & bello delectari, expeditionem adverſùs eos ſuſcipit; cúmque omnem eorum agrum vaſtâſſet, mox indè ſuperatis anguſtiis ad Corinthum *progreſſus*, muros Lechæum uſque pertinentes capit; & patefactis Peloponneſi portis, domum ità demum reverſus ad Hyacinthia,

---

γοντο: & l. 7. οἱ Κορίνθιοι τοὺς νεκροὺς αὐτοῖς τὸ τεῖχος ἐλκύσαντες, καὶ ὑποσπόνδους ἀποδόντες, &c. *Thucyd.* l. 1. c. 63. καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν &c. *Schol.* Ἐπειδὰν δὲ μέρος ἡττηθῇ τῶν μαχομένων, μὴ δυνάμενοι τοὺς νεκροὺς αὐτοῦ λαβεῖν, αἰτεῖ κομίσασθαι σπονδὰς ἕως οὗ λαβὼν θάψῃ, καὶ τότε πάλιν μάχονται. Adde ſis quæ ibi ſcripſit cl. *Duker.* Cæterùm, pro κήρυκας, in *Hiſt. Gr.* legitur κήρυκες.

[1] Ἑλόμενος ἀντὶ τοῦ &c.] *C. Nep.* in Ageſil. c. 4. *Ageſilaus opulentiſſimo regno præpoſuit bonam exiſtimationem, multóque glorioſius duxit, ſi inſtitutis patriæ paruiſſet, quàm ſi bello ſuperâſſet Aſiam.*

[2] Κατανοήσας] Sic optimè MS. Harl. At edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* repræſentant κατανοήσαντες &c. Natus eſt, opinor, error ex iis, quæ in *Hiſt. Gr.* l. 4. ferè medio leguntur, Οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι, ἐνθυμηθέντες τοὺς Αργείους τὰ μὲν οἴκοι καρπουμένους, ἡδομένους δὲ τῷ πολέμῳ, στρατεύουσιν ἐπ' αὐτούς. Sed rectè hæc omnia pariter, κατανοήσας, στρατεύει, δῃώσας, ὑπερβαλὼν, αἱρεῖ &c. ad Ageſilaum referuntur.

[3] Λέχαιον] Nomen hoc variè repræſentant libri. In MSto Harl. edit. *Ald.* & *Flor.* Λέχεον reperitur: in *Ptolem.* l. 3. c. 16. Λεχαῖον, in Xenoph. paſſim Λέχαιον. De nominis origine in *Pauſan.* l. 2. c. 2. Κορινθίοις δὲ τοῖς ἐπινείοις τὰ ὀνόματα Λέχης καὶ Κεγχρίας ἔδοσαν, Ποσειδῶνος εἶναι καὶ Πειρήνης τῆς Αχελῴου λεγόμενοι.

[4] Υακίνθια,] *Heſych.* Υακίνθια, ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι. Hoc utique feſtum ſingulis annis per trium dierum ſpatium, menſe, qui Ἑκατομβεὺς erat nuncupatus, apud Amyclæos, in honorem Apollinis & Hyacinthi celebrabant Lacones. Ejus meminit *Herodot.* l. 9. c. 6 & 11. *Euripid.* Helen. v. 1485. *Thucyd.* l. 5. c. 23. *Pauſan.* l. 3. c. 10 & 19. & l. 4. c. 19.

ὅπου ἐτάχθη ὑπὸ τοῦ χοροποιοῦ, [1] τὸν παιᾶνα τῷ θεῷ συνεπετέλει. Ἐκ τούτου δὲ αἰσθανόμενος τοὺς Κορινθίους πάντα μὲν τὰ κτήνη [2] ἐν τῷ Πειραίῳ σωζομένους, μέγιστον δὲ ἡγησάμενος ὅτι Βοιωτοὶ [3] ταύτῃ [4] ἐκ Κρεύσιος ὁρμώμενοι εὐπετῶς τοῖς Κορινθίοις [5] παρεγίγνοντο, στρατεύει ἐπὶ τὸ Πείραιον. Ἰδὼν δὲ ὑπὸ πολλῶν φυλαττόμενον, ὡς [6] ἐνδιδομένης τῆς πόλεως, ἐξ ἀρίστου [7] μετεστρα-

quo constitutus erat loco à chori magiſtro, pæana deo unà *cum aliis* abſolvebat. Poſt hæc cùm intelligeret Corinthios omnia pecora in Piræo ſervare, ac maximum *quiddam* duceret quòd hâc Bœoti è Creuſi profecti facilè ſe cum Corinthiis conjungerent, Piræum verſùs copias ducit. Cùm autem *Piræum* multis cuſtodiri videret, quaſi civitas ad deditionem ſpectaret, à prandio

---

c. 19. *Athen.* l. 4. c. 7. *Macrob.* Saturn. l. 1. c. 18. aliiſque haud pauci, quos citat doctiſſ. *Meurſ.* Græc. Fer. l. 6. Cæterùm, in MSto Harl. & edit. *Leuncl.* malè legitur Υακίνθια: nec meliùs in *Ald.* & *Flor.* Υακίνθινα.

[1] Τὸν παιᾶνα τῷ θεῷ &c.] *Scil.* Apollini. Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. ferè medio: Οἱ Ἀμυκλαῖοι ἀεί ποτε ἀπέρχονται εἰς τὰ Υακίνθια ἐπὶ τὸν παιᾶνα, ἐάν τε &c. Porrò, verbum συνεπιτελεῖν in lexicis reperitur ſine auctore. Ἐπιτελεῖν ſic paſſim adhibent auctores. *Plutarch.* in Ageſil. p. 606. καὶ τόν τε πομπικὸν ἐπετέλει τῷ θεῷ &c. *Ælian.* H.V. l. 3. c. 43. Ἐν Συβάρει κιθαρῳδοῦ ᾄδοντος ἐν τῇ ἀγωνίᾳ, ἣν ἐπετέλουν τῇ Ἥρᾳ, &c. Adde ejuſd. l. 12. c. 61. & *Budæ.* Comm. L. G. p. 623.

[2] Ἐν τῷ Πειραίῳ &c.] MS. Harl. & edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* habent Πειραίῳ. Receptam ſcripturam tuetur *Steph.* Byz. Πειραιὸς, οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς — Ἔστι καὶ τῆς Κορινθίας λιμήν: hunc quin Noſter voluerit haud dubium eſt. Cæterùm, in MSto Harl. haud pauca huic loco inſeruntur, quæ libri editi non agnoſcunt; nimirum hæc — ἐν τῷ Πειραίῳ σωζομένους, πᾶν δὲ τὸ Πείραιον σπείροντας καὶ καρπουμένους, μέγιστον δὲ &c. quæ tamen omnia in loco vertendo expreſſit *Philelph.* Obſervandum autem eſt *Steph.* Byz. Πειραιὸς genere maſculino ſcripſiſſe, cùm apud Noſtrum legi ſoleat τὸ Πείραιον. Adde *Hiſt. Gr.* loc. cit.

[3] Ταύτῃ] Vide K. A. p. 220. n. 4. & p. 106. n. 2.

[4] Ἐκ Κρεύσιος] *Steph.* Byz. Κρεῦσις, πόλις Βοιωτίας, κειμένη [illegible] τῆς Μεγαρίδος — ἡ γενική, Κρεύσιος.

[5] Παρεγίγνοντο,] Ità MS. Harl. In edit. *Ald. Flor. Leuncl.* legitur ἐγίγνοντο, quod in συνεγίγνοντο tandem mutandum ſtatuerunt *Leuncl.* & *Steph.* Mihi placet lectio auctoritate MSti munita.

[6] Ἐνδιδομένης &c.] In *Hiſt. Gr.* loco cit. legitur: Ἰδὼν δὲ ὑπὸ πολλῶν φυλαττόμενον, ἀπεχώρησεν πρὸς τὸ ἄστυ μετ' ἄριστον, ὡς προδιδομένης τῆς πόλεως· &c. unde quidam hìc loci quoque προδιδομένης reponendum cenſuerunt. Sed nil mutandum, cùm & prius illud participium huc quadret. Similiter *Arrian.* de exped. l. 1. c. 27. τὴν μὲν πόλιν ἐνδιδόντες, &c. *Thucyd.* l. 4. c. 103. ὅπως ἐνδοθήσοιτο ἡ πόλις· & paſſim alibi.

[7] Μετεστρατοπεδεύετο πρὸς τὸ ἄστυ.] *Scil.* ad Corinthum. MS. Harl. μετεστρατοπεδεύσατο. *Ammon.* Πόλις καὶ Ἄστυ διαφέρει. Πόλις μὲν γὰρ, καὶ ὁ τόπος καὶ οἱ κατοικοῦντες, ἤγουν τὸ συναμφότερον· Ἄστυ δὲ, μόνον ὁ τόπος.

τοπεδεύετο πρὸς τὸ ἄστυ. [1] Αἰσθόμενος δὲ ὑπὸ νύκτα βεβοηθηκότας ἐκ τοῦ Πειραίου εἰς τὴν πόλιν [2] πανσυδὶ, ὑποστρέψας ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, αἱρεῖ τὸ Πείραιον, ἔρημον εὑρὼν φυλακῆς· καὶ τά τε ἄλλα τὰ ἐνόντα λαμβάνει, καὶ τὰ [3] τείχη, ἃ ἐνετετείχιστο· ταῦτα δὲ ποιήσας, οἴκαδε ἀπεχώρησε.

Μετὰ δὲ ταῦτα προθύμων ὄντων τῶν Ἀχαιῶν εἰς τὴν συμμαχίαν, καὶ δεομένων συστρατεύειν αὐτοῖς εἰς Ἀκαρνανίαν, καὶ ἐπιθεμένων ἐν στενοῖς τῶν Ἀκαρνάνων, καταλαβὼν τοῖς ψιλοῖς τὰ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, μάχην συνάπτει· καὶ πολλοὺς ἀποκτείνας αὐτῶν, τρόπαιον ἐστήσατο· καὶ οὐ πρότερον ἔληξε, πρὶν μὲν Ἀχαιοῖς φίλους ἐποίησεν Ἀκαρνᾶνας καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Ἀργείους, ἑαυτῷ δὲ

motis caſtris ad urbem pergebat. Cùm autem animadvertiſſet ſub noctem è Piræo *cuſtodes* omnibus viribus in urbem opis ferendæ causâ ſe contuliſſe, primâ luce converſo itinere, Piræum capit, quem à præſidio deſertum offenderat; atque tum alia quæ in eo erant capit, tum caſtella quæ *iſthic* inſtaurata fuerant: hæc autem cùm feciſſet, domum diſceſſit.

Poſt hæc cùm Achæi animis eſſent ad ſocietatem inclinatis, & ut ſecum in Acarnaniam expeditionem ſuſciperet orarent, Acarnanéſque *eos* in *viarum* anguſtiis adgrederentur, occupatis per levis armaturæ milites ſuperioribus locis, pugnam *cum eis* conſerit: ac cùm ex iis multos interfeciſſet, tropæum ſtatuit; neque priùs finem fecit, quàm Achæis Acarnanas & Ætolos & Argivos amicos, ſibi ipſi καὶ συμμάχοις. Ἐπειδὴ δὲ εἰρήνης ἐπιθυμήσαντες οἱ πολέμιοι [1] ἐπρεσβεύοντο, Αγησίλαος ἀντεῖπε τῇ εἰρήνῃ, [2] ἕως τοὺς διὰ Λακεδαιμονίους φυγόντας Κορινθίων καὶ Θηβαίων ἠνάγκασε τὰς πόλεις οἴκαδε καταδέξασθαι. Ὕστερον δ᾽ αὖ καὶ Φλιασίων τοὺς διὰ Λακεδαιμονίους φυγόντας κατήγαγεν, αὐτὸς στρατευσάμενος ἐπὶ Φλιοῦντα. Εἰ δέ τις [3] ἄλλῃ πῃ ταῦτα μέμφεται, ἀλλ᾽ οὖν [4] φιλεταιρείᾳ γε πραχθέντα φανερά ἐστι. Καὶ γὰρ ἐπεὶ τοὺς ἐν Θήβαις τῶν Λακεδαιμονίων κατέκτανον οἱ ἐναντίοι, βοηθῶν αὖ τούτοις στρατεύει ἐπὶ τὰς Θήβας. Εὑρὼν δὲ [5] ἀποτεταφρευμένα καὶ ἀπεσταυρωμένα ἅπαντα, ὑπερβὰς [6] τὰς Κυνὸς κεφαλὰς, ἐδῄου τὴν χώραν μέχρι τοῦ ἄστεος, παρέχων καὶ ἐν πεδίῳ καὶ ἀνὰ

---

[1] *Αἰσθόμενος δὲ ὑπὸ &c.*] Noſter in *Hiſt. Gr.* loco cit. *Αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀγησίλαος τῆς νυκτὸς παρεληλυθότας αὐτοὺς, ὑποστρέψας ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, εἰς τὸ Πείραιον ἦγε. Καὶ αὐτὸς* &c.

[2] *Πανσυδὶ,*] MS. Harl. habet *πανσυδίᾳ*, quod in *πανσυδίῃ* mutandum eſſet. Scribitur etiam *πανσυδεὶ*, *πασσυδὶ*, & *πασσυδεί*: quâ de varietate lege ſis quæ ſcripſit Cl. *Waſſe* ad *Thucyd.* l. 8. c. 1. n. 5. *Phavor.* Πανσυδεὶ, *παντελῶς· καὶ πανσυδίῃ, μετὰ πάσης ὁρμῆς, πανστρατιᾷ, ὁμοθυμαδόν.*

[3] *Τείχη, ἃ ἐνετετείχιστο*] Sic cum *Stephano* legendum videtur. *Leuncl.* mavult — *τείχη, ἃ ἀνατετείχιστο.* Rectiùs in MSto Harl. ſcribitur *ἀνατετείχιστο*: in edit. *Ald.* & *Flor.* omnino malè — *τείχη ἐμπεπτείχιστο.* Lectioni receptæ adſtipulantur ea, quæ in *Hiſt. Gr.* l. 4. ferè medio leguntur, *Καὶ Ἀγησίλαος μὲν δὴ σὺν τῷ στρατεύματι παρὰ θάλατταν ἐπορεύετο· ὁ δὲ μόρος ἅμα κατασκοπούμενος ἀπὸ τῆς ἄκρας, Οἰνόην τὸ ἐντετειχισμένον τεῖχος αἱρεῖ, καὶ τὰ* &c. Eodem verbo Noſter apud eundem *Hiſt. Gr.* librum utitur, *ὡς ἔτι ἀκροπόλεις ἐντειχίσειεν*, &c.

ſocios etiam reddidiſſet. Ubi verò hoſtes pacis cupidi legatos *qui eam peterent* miſerunt, Ageſilaus paci refragatus eſt, donec civitates coëgiſſet ut eos ex Corinthiis & Thebanis, qui ob Lacedæmonios exulabant, domum reducerent. Deinde ex Phliaſiis etiam eos, qui ob Lacedæmonios exulabant, reduxit, cùm expeditionem adverſùs Phliuntem ipſe ſuſcepiſſet. Quòd ſi quis hæc aliâ quâdam ratione vituperat, certè tamen præ amicorum *ſociorúmve* ſtudio geſta fuiſſe conſtat. Etenim cùm ex Lacedæmoniis quoſdam *qui* Thebis *erant* adverſarii necâſſent, ut iis etiam ſuccurreret adverſùs Thebas exercitum ducit. Cúmque foſſis omnia valliſque *in terram depactis* munita repeririſſet, ſuperatis Cynocephalis ad urbem uſque vaſtabat agrum, factâ Thebanis pugnæ copiâ tam in τὰ ὄρη μάχεσθαι Θηβαίοις, εἰ βούλοιντο. Εστράτευσε δὲ καὶ τῷ ἐπιόντι πάλιν ἔτει ἐπὶ Θήβας· [1] καὶ ὑπερβὰς τὰ κατὰ Σκῶλον σταυρώματα καὶ τάφρους, ἐδῄωσε τὰ λοιπὰ τῆς Βοιωτίας.

---

[1] Ἐπρεσβεύοντο,] Similiter hoc verbum adhibuit *Arrian.* l. 1. c. 7. οἱ μεταγνόντες ἐπὶ τοῖς κοινῶς ἐγνωσμένοις ἐπρεσβεύσαντο παρ᾽ αὐτόν. Idem l. 1. c. 10. Ἀθηναῖοι δὲ — ἐπρεσβεύσαντο, &c. & alibi ſæpè. Reſpice p. 24. n. 2.

[2] Ἕως τοὺς διὰ &c.] Sic MS. Harl. Edit. *Ald.* & *Flor.* dant τοὺς Λακεδαιμονίους φυγόντας &c. malè: articulus enim reſpicit Κορινθίων καὶ Θηβαίων, qui nempe Lacedæmoniis amicos ſe præbuerant.

[3] Ἄλλῃ] *Phavor.* Ἄλλῃ, ἐπίρρημα δηλοῦν ἄλλως· ἐλληπτικὴ δὲ κατ᾽ ἔλλειψιν, ἀπὸ τῆς ἄλλη δοτικῆς ἀντωνυμίας — τούτου δὲ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τὸ ταύτῃ, ἀντὶ τοῦ οὕτως. Vide ſuprà p. 2. n. 4.

[4] Φιλεταιρείᾳ] In lexicis reperitur tantùm φιλεταιρία ſine auctore.

[5] Ἀποτεταφρευμένα καὶ &c.] Adi K. A. p. 485. n. 7.

[6] Τὰς Κυνὸς κεφαλὰς] *Steph.Byz.* Κυνὸς Κεφαλαὶ, λόφος τῆς Θετταλίας — ἦν δὲ καὶ χωρίον Θηβῶν —

Τὰ μὲν δὴ μέχρι τούτου κοινῇ αὐτός τε καὶ ἡ πόλις εὐτύχει· ὅσα γε μὴν μετὰ τοῦτο σφάλματα ἐγένοντο, οὐδεὶς ἂν εἴποι ὡς Αγησιλάου ἡγουμένου ἐπράχθη. [2] Επεὶ δὲ, αὐτοῖς ἐν Λεύκτροις συμφορᾶς γεγενημένης, κατακαίνουσι τοὺς ἐν Τεγέᾳ φίλοις καὶ ξένοις αὐτοῦ οἱ ἀντίπαλοι σὺν Μαντινεῦσι, συνεστηκότων ἤδη Βοιωτῶν τε πάντων καὶ Αρκάδων καὶ Ηλείων, στρατεύει [3] σὺν μόρᾳ, πολλῶν νομιζόντων οὐδ' ἂν ἐξελθεῖν

planitie quàm in montibus, ſi *pugnare* vellent. Rurſum anno quoque ſequenti adverſùs Thebas exercitum duxit; & ſuperatis vallis foſſiſque ad Scolum, reliquas Bœotiæ partes vaſtavit.

Et hactenus quidem ipſe communiter cum civitate proſperâ uſus eſt fortunâ: quicunque verò deinceps caſus adverſi acciderunt, nemo *eos* Ageſilai ductu accidiſſe dixerit. Ubi autem, apud Leuctra calamitate ab iis acceptâ, amicos & hoſpites ipſius Tegeæ necare cœperunt adverſarii cum Mantinenſibus, Bœotis jam omnibus & Arcadibus & Eleis inter ſe conſociatis, moram *unam* in expeditionem educit, exiſtimantibus multis longo tem-

---

[1] Καὶ ὑπερβὰς τὰ κατὰ Σκῶλον &c.] Vide *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 12. *Steph.* Byz. Σκῶλος, πόλις Βοιωτίας· ἀρσενικῶς ἢ κώμη ἐστι. ubi vide quæ notavit doctiſſ. *Holſten.*

[2] Επεὶ δὲ, αὐτοῖς ἐν Λεύκτροις &c.] MS. Harl. Επεὶ δ' αὐτοῖς &c. Sed ſana eſt vulgata ſcriptura. Reſpicit utique αὐτοῖς Spartanos, in voce πόλις, quæ modò præceſſerat, intellectos. Exempla huic ſimilia pete ſis ex K. A. p. 490. n. 1. Cæterùm, diſtinctionem poſui poſt Επεὶ δὲ, in aliis libris quæ deeſt. De pugnâ autem Leuctricâ lege quæ ſcripſit *Diodor. Sic.* l. 15. p. 370. *Pauſan.* l. 8. c. 27. — τὸ πταῖσμα ἐγένετο Λακεδαιμονίοις τὸ ἐν Λεύκτροις, Φρασικλείδου μὲν Αθήνησιν ἄρχοντος, δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἑκατοστῆς ὀλυμπιάδος καὶ δευτέρας — anno *ſcil.* ante æram Chriſtianam 369 vel 370. Adde *Pauſan.* lib. 3. c. 6. & l. 9. c. 6. Cæterùm, cladem quo tempore eam acceperunt Lacedæmonii, Cleombrotus dux eorum erat, Thebanorum Epaminondas. Adde *C. Nep.* in Ageſil. c. 6.

[3] Σὺν μόρᾳ.] Vide p. 31. n. 4. Cæterùm, in *Ald. Flor.* & MSto Harl. peſſimè ſcribitur σὺν μόνῃ.

Λακεδαιμονίοις [1] πολλοῦ χρόνου [2] ἐκ τῆς αὐτῶν· δῃώσας δὲ τὴν χώραν τῶν κατακανόντων τοὺς φίλους, οὕτως αὖ οἴκαδε ἀπεχώρησεν. Απὸ γεμὴν τούτου ἐπὶ τὴν Λακεδαίμονα στρατευσαμένων Αρκάδων τε πάντων καὶ Αργείων, καὶ Ηλείων, καὶ Βοιωτῶν, καὶ σὺν αὐτοῖς Φωκέων, καὶ Λοκρῶν ἀμφοτέρων, καὶ Θετταλῶν, καὶ [3] Αἰνιάνων, καὶ Ακαρνάνων, καὶ Εὐβοέων, πρὸς δὲ τούτοις ἀφεστηκότων μὲν τῶν δούλων, πολλῶν δὲ περιοικίδων πόλεων, καὶ αὐτῶν [4] Σπαρτιατῶν οὐ μειόνων ἀπολωλότων ἐν τῇ ἐν Λεύκτροις μάχῃ ἢ λειπομένων, ὅμως διεφύλαξε τὴν πόλιν, [5] καὶ ταῦτα, ἀτείχιστον οὖσαν·

pore Lacedæmonios ex ipſorum *agro* non egreſſuros: cúmque vaſtâſſet regionem eorum qui amicos *ipſius* occiderant, itâ demum rurſus domum diſceſſit. Deinde verò Arcadibus omnibus & Argivis, & Eleis, & Bœotis, & Phocenſibus cum iis, & utriſque Locris, & Theſſalis, & Ænianibus, & Acarnanibus & Euboeis, adverſùs Lacedæmona cum exercitu progreſſis, cùm ſervi præterea multæque civitates finitimæ defeciſſent, ac Spartiatarum non pauciores in *commiſſo* apud Leuctra prælio fuiſſent interemti, quàm ſupereſſent, nihilominus urbem tutatus eſt, quanquam ſine ὅπου μὲν παντὶ πλεῖον ἂν εἶχον οἱ πολέμιοι, οὐκ ἐξάγων [1] ἐνταῦθα, ὅπου δὲ οἱ πολῖται πλέων ἕξειν ἔμελλον, εὐρώστως παρατεταγμένος· νομίζων, εἰς μὲν [2] τὸ πλατὺ ἐξιὼν πάντοθεν ἂν περιέχεσθαι, ἐν δὲ τοῖς στενοῖς καὶ ὑπερδεξίοις τόποις ὑπομένων, τῷ παντὶ κρατεῖν ἄν.

---

[1] *Πολλοῦ χρόνου*] Vox prior in edit. *Ald.* & *Flor.* deeſt: quam MS. Harl. & edit. *Steph.* & *Leuncl.* rectè repræſentant. De ellipſi autem præpoſitionis vide K. A. p. 228. n. 4.

[2] *Ἐκ τῆς αὐτῶν*] Intellige *χώρας*, quæ aliàs paſſim ſupprimitur. Vide K. A. p. 599. n. 6.

[3] *Αἰνιάνων,*] In MSto Harl. edit. *Ald.* & *Flor.* legitur *Αἰνιαιάνων*. Similiter ſuprà p. 19. in iiſdem libris reperitur *Αἰνιαιᾶνας*.

[4] *Σπαρτιατῶν οὐ μειόνων* &c.] De Spartanorum in Leuctricâ pugnâ cæſorum numero multa variant auctores. *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 2. c. 17. tradit Lacedæmonios *mille tantùm & ſeptingentos* amiſiſſe: *Pauſan.* lib. 9. c. 13. extremo, & *Ariſtid.* T. 1. p. 411. *plures quàm mille*: *Plutarch.* in Ageſil. p. 612. *mille* tantùm: *Diodor. Sic.* l. 15. p. 371. non paucio res quàm *quater mille*. Huic potiſſimùm fidem habendam eſſe docent, quæ Xenophon hoc in loco prodidit. De Spartanorum utique numero ſic Demaratus apud *Herodot.* l. 7. c. 234. *ἔστι ἐν τῇ Λακεδαίμονι Σπάρτη, πόλις ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων μάλιστα· καὶ οὗτοι* &c. Adde *Meurſ.* Miſcell. Lacon. l. 4. c. 10.

[5] *Καὶ ταῦτα,* &c.] Reſpice pag. 27. n. 2. *C. Nep.* in Ageſil. c. 6. *Idem* (Ageſilaus) *cùm Epaminondas Spartam oppugnaret, eſſétque ſine muris oppidum, talem ſe imperatorem præbuit, ut eo tempore omnibus adparuerit, niſi ille fuiſſet, Spartam non futuram fuiſſe.* Urbem hanc multos etiam annos *ἀτείχιστον* manſiſſe docent, quæ apud *Liv.* l. 39. c. 37. & *Juſtin.* l. 14. c. 5. de Spartanis ſcripta ſunt.

Επεὶ γε μὴν ἀπεχώρησε τὸ στράτευμα, πῶς οὐκ ἂν φαίη τις αὐτὸν [3] χρῆσθαι εὐγνωμόνως ἑαυτῷ; Ως γὰρ τοῦ στρατεύεσθαι [4] αὐτὸν καὶ πεζῇ καὶ ἐφ' ἵππων ἀπεῖργεν ἤδη τὸ γῆρας, [5] χρημάτων δὲ ἑώρα τὴν πόλιν δεομένην, εἰ μέλλοι σύμμαχόν τινα ἕξειν, ἐπὶ τὸ πορίζειν ταῦτα ἑαυτὸν ἔταξε. Καὶ ὅσα μὲν ἐδύνατο, οἴκοι μένων ἐμηχανᾶτο· [6] ἃ δὲ καιρὸς ἦν,

muris eſſet: cùm non eò quidem, ubi hoſtes rebus omnibus ſuperiores fuerint, *ſuos* educeret, ſed ubi cives ſuperiores futuri erant, fortiter inſtructos teneret; quippe quòd exiſtimaret, in ſpatioſum ſi *quem* locum egrederetur, undique cingi *ſe* poſſe, ſin anguſtis & ſuperioribus in locis permaneret, rebus omnibus ſuperiorem *ſe* futurum.

Cùm verò exercitus diſceſſiſſet, quidni dixerit aliquis eum ità ſe geſſiſſe, ut virum ſe bonum præberet? Nam cùm ſenectus eum à militià tam pedeſtri quàm equeſtri jam arceret, ac civitatem pecuniis indigere cerneret, ſi quem vellet ſocium habere, harum ipſe parandarum onus in ſe recepit. Et quæcunque quidem poterat, domi manens moliebatur; quæque pro occaſione οὐκ ὤκνει μετιέναι· οὐδ' ᾐσχύνετο, εἰ μέλλοι τὴν πόλιν ὠφελήσειν, πρεσβευτὴς ἐκπορευόμενος ἀντὶ στρατηγοῦ. Ομως δὲ καὶ ἐν τῇ πρεσβείᾳ μεγάλου στρατηγοῦ ἔργα διεπράξατο. [1] Αὐτοφραδάτης γάρ τε πολιορκῶν [2] ἐν Ασσῳ Αριοβαρζάνην σύμμαχον ὄντα, δείσας Αγησίλαον, φεύγων ᾤχετο· [3] Κότυς δ' αὖ Σηστὸν πολιορκῶν, Αριοβαρζάνους ἔτι οὖσαν, λύσας [4] καὶ οὗτος τὴν πολιορκίαν ἀπηλλάγη· ὥστ' οὐκ ἀλόγως καὶ ἀπὸ τῆς πρεσβείας τρόπαιον τῶν πολεμίων εἱστήκει αὐτῷ. Μαύσωλος γε μὴν κατὰ θάλασσαν ἑκατὸν ναυσὶ πολιορκῶν [5] ἀμφότερα τὰ χωρία ταῦτα, οὐκέτι δείσας, ἀλλὰ πεισθεὶς, ἀπέπλευσεν οἴκαδε.

---

[1] Ἐνταῦθα] Reſpice p. 31. n. 2.

[2] Τὸ πλατὺ] Vide K. A. p. 244. n. 1.

[3] Χρῆσθαι εὐγνωμόνως &c.] Quæ ſic rectiùs *Stephano* ad *Philelph.* vertenda videntur, *ſeipſum bonâ fide impendiſſe*, vel, operam patriæ *bonâ fide navâſſe.* MS. Harl. exhibet — εὐγνωμόνως χρῆσθαι ἑαυτῷ.

[4] Αὐτὸν] Quod ex MSto Harl. reſtitui. In libris editis deeſt.

[5] Χρημάτων δὲ ἑώρα &c.] C Nep. c.7. — *interim Ageſilaus non deſtitit, quibuſcunque rebus poſſet, patriam juvare. Nam cùm præcipuè Lacedæmonii indigerent pecuniâ; ille omnibus, qui à rege defecerant, præſidio fuit: à quibus magnâ donatus pecuniâ, patriam ſublevavit.* Cæterùm, in MSto Harl. hoc ordine collocantur verba — χρημάτων δὲ τὴν πόλιν ἑώρα δεομένην —

[6] Α δὲ καιρὸς ἦν, &c.] Vide K. A. p. 296. n. 3. In pleriſque libris poſt ἐμηχανᾶτο malè ponitur στιγμὴ τελεία, & deinde ſcribitur Οὐδ' ᾐσχύνετο &c.

datâ erant *facienda*, adgredi non gravabatur: neque erubeſcebat, modò civitati profuturus eſſet, pro imperatore legatus exire. Veruntamen in legatione *ipſâ* magni imperatoris exſequutus eſt munera. Nam cùm Autophradates Ariobarzanen, qui *ejus* erat ſocius, apud Aſſum obſideret, Ageſilaum veritus, fugâ *indè* abivit: Cotys item cùm Seſtum obſideret, Ariobarzanis quod adhuc erat *oppidum*, & ipſe ſolutâ obſidione diſceſſit; adeò ut non ſine cauſâ tropæum ei ob hoſtes *ſuperatos* etiam ex legatione ſtatutum fuerit. Porrò cùm Mauſolus mari centum navibus utrumque locum hunc obſideret, non item metu adductus, ſed ſuaſu, domum cum claſſe diſceſſit.

---

[1] **Αὐτοφραδάτης** &c.] Autophradatis, Lydiæ ſatrapæ meminit *Diodor. Sic.* l. 15. p. 398. & ibidem, Ariobarzanis, Phrygiæ ſatrapæ; necnon Mauſoli, Cariæ principis. Vide ſis *Polyæn.* lib. 7. c. 26. & *Ariſtot.* Οἰκονομ. l. 2. p. 503.

[2] **Ἐν Ασσῳ**] Malè in MSto Harl. *ἐν Νάσῳ*: in edit. *Ald.* & *Flor.* *ἐν Νάσσῳ.* *Steph.* Byz. *Ασσος, πόλις Λυκίας*: ubi pro *Λυκίας* *Holſten.* reſcribendum monet *Λυδίας.* Conſule *Cellar.* Geogr. Antiq. l. 3. c. 3. p. 27.

[3] **Κότυς** &c.] Qui Noſtro, *Hiſt. Gr.* l. 4. ineunte, dicitur *βασιλεὺς πολλῆς χώρας καὶ δυνάμεως*: *Plutarcho* in Ageſil. p. 601. *βασιλεὺς τῶν Παφλαγόνων.* *Steph.* Byz. *Σηστὸς, πόλις πρὸς τῇ Προποντίδι. Λέγεται δὲ θηλυκῶς παρ' Ἐφόρῳ· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἐν τῇ Σηστῷ φασι.* Adde *Euſtath.* in *Dionyſ.* Perieg. v. 516.

[4] **Καὶ οὗτος**] Vox hæc, ut ut ſenſûs abſque detrimento poterat abeſſe, vim ſimul & elegantiam ſermoni Græco conciliat. Vide ſuprà p. 28. n. 5. Parem *ille* efficit dicendi venuſtatem apud *Virgil. Æn.* 5. v. 457.

Nunc dextrâ ingeminans ictus, nunc
ille ſiniſtrâ.

Adde quæ ſcripſit doctiſ. *Bentleius* ad *Horat.* Lyric. l. 1. Carm. 9. v. 16.

[5] **Ἀμφότερα τὰ χωρία**] *Aſſum* utique & *Seſtum.*

[1] Ἄξια θαύματος διεπράξατο· οἵ τε γὰρ εὖ πεπονθέναι νομίζοντες ὑπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ φεύγοντες αὐτὸν, χρήματα ἀμφότεροι ἔδοσαν. Ταχέως γε μὴν καὶ Μαύσωλος διὰ τὴν πρόσθεν Ἀγησιλάου ξενίαν συμβαλόμενος [2] καὶ οὗτος χρήματα τῇ Λακεδαίμονι, [3] ἀπέπεμψαν αὐτὸν οἴκαδε, προπομπὴν δόντες μεγαλοπρεπῆ.

Ἐκ δὲ τούτου [4] ἤδη μὲν ἐγεγόνει ἔτη ἀμφὶ τὰ ὀγδοήκοντα· κατανενοηκὼς δὲ [5] τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα ἐπιθυμοῦντα τῷ Πέρσῃ πολεμεῖν, καὶ πολλοὺς μὲν πεζοὺς, πολλοὺς δὲ ἱππέας, πολλὰ δὲ χρήματα ἔχοντα, ἄσμενος ἤκουσεν ὅτι [6] μετεπέμπετο αὐτὸν, [7] καὶ ταῦτα,

Res *certè* dignas admiratione geſſit: nam & illi qui ab eo ſe beneficio adfectos putabant, & qui fugiebant eum, utrique pecunias *ei* dabant. Celeriter autem & Mauſolus cùm ob priſtinum *ſuum* cum Ageſilao hoſpitium pecunias Lacedæmoni utendas dediſſet, eum dimiſêre domum, addito comitatu magnifico.

Poſteà verò annos jam fermè octoginta natus erat: cúmque animadvertiſſet, regem Ægyptiorum Perſæ bellum inferre cupere, & multos pedites, multos equites, multas pecunias habere, libenter *illum* ſe arceſſere audivit, præſertim, quòd ducis *ei* mu-

---

1 *Ἄξια θαύματος* &c.] *Stephano* magìs placuerit *Ἄξια δὲ θαύματος &c.* Tu vide ſis K. A. p. 221. n. 3.

2 *Καὶ οὗτος*] Reſpice p. præced. n. 4.

3 *Ἀπέπεμψαν αὐτὸν* &c.] Suſpicatur *Steph.* *ἀπέπεμψαν* mutandum eſſe in *ἀπέπεμψεν*, & *δόντες* ſimul in *δοὺς &c.* quam cùm mutationem vix admittendam putavit *Leuncl.* ſtatim poſt illa, quæ ſuprà paulò leguntur, *χρήματα ἀμφότεροι ἔδοσαν*, reponi debere ſtatuit hæc verba, *προπομπὴν δόντες μεγαλοπρεπῆ.* "Nam cùm (ait idem vir doctus) illa fortè "omiſſa, & deinde in margine collocata "eſſent; per calligraphi alterius inſcitiam "locum deinceps indebitum occupârunt. "His igitur ordini ſuo reſtitutis, nihil mu"tandum reſtat, præter illud *ἀπέπεμψαν* in "*ἀπέπεμψεν.*" Mihi nihil mutandum videtur; modò *ἀπέπεμψαν* & *δόντες* ad *οἵ τε εὖ πεπονθέναι νομίζοντες &c.* & *οἱ φεύγοντες &c.* æquè atque ad *καὶ Μαύσωλος &c.* referantur.

4 *Ἤδη μὲν ἐγεγόνει* &c.] *Plutarcho* p. 616. auctore, jam tum *ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἐγεγόνει.* Conf. *C. Nep.* c. 8.

5 *Τὸν Αἰγυπτίων* &c.] Qui *Thacus* dicitur *C. Nep.* loco cit. *Τάχως Plutarch.* p. 616. *Diodor. Sic.* l. 15. p. 397. *Ταχώς.* Similiter *Athen.* l. 14. c. 1. *Polyæn.* l. 3. c. 11. ſect. 5. *Θάμως*: *Ariſtot. Οἰκονομ.* l. 2. p. 507. *Ταώς.* Cæterùm, MS. Harl. dat *τῶν Αἰγυπτίων.* Forſan reponendum *τὸν τῶν* &c. utì apud *Diodor. Sic.* l. 15. p. 398. ſcribitur.

6 *Μετεπέμπετο αὐτὸν,*] *Plutarch.* T. 2. p. 214. *Χρημάτων δὲ δεομένης τῆς Σπάρτης πρὸς πόλεμον καὶ ξενοτρο-*

ἡγεμονίαν ὑπισχνούμενος. Ενόμιζε γὰρ τῇ αὐτῇ ὁρμῇ τῷ μὲν Αἰγυπτίῳ χάριν ἀποδώσειν ἀνθ' ὧν εὐεργετήκει τὴν Λακεδαίμονα, τοὺς δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ελληνας πάλιν ἐλευθερώσειν, τῷ δὲ Πέρσῃ δίκην ἐπιθήσειν καὶ τῶν πρόσθεν, καὶ ὅτι νῦν σύμμαχος εἶναι φάσκων, [1] ἐπέταττε Μεσσήνην ἀφιέναι. Επεὶ μέντοι ὁ μεταπεμψάμενος [2] οὐκ ἀπεδίδου τὴν ἡγεμονίαν αὐτῷ, ὁ μὲν Αγησίλαος, ὡς τὸ μέγιστον ἐξηπατημένος, ἐφρόντιζε τί δεῖ ποιεῖν. [3] Εκ τούτου δὲ πρῶτον μὲν οἱ δίχα στρα-

nus polliceretur. Exiſtimabat enim eâdem profectione ſe gratiam Ægyptio pro collatis in Lacedæmonem beneficiis relaturum, Græcóſque in Aſiâ *ſitos* rurſus liberaturum, ac Perſæ pœnam irrogaturum tum ob *injurias* anteà factas, tum quòd eo tempore ſe ſocium eſſe profeſſus, Meſſenen *Lacedæmonios* dimittere juſſiſſet. Poſteaquam verò ille, qui *eum* arceſſiverat, ducis ei munus non adtribuebat, Ageſilaus, ut qui maximè *fuerat* deceptus, quid faciendum eſſet cogitabat. Hinc ex Ægyptiis primùm ii,

---

ξενοτροφούσης, ἐπορεύθη ὁ Αγησίλαος εἰς Αἴγυπτον, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Αἰγυπτίων ἐπὶ μισθῷ. Idem T. 1. p. 616. — οὐδὲ ᾤετο (Ageſilaus) παρ' ἀξίαν εἶναι λειτούργημα δημόσιον οὐδὲν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνάξιον ἑαυτοῦ τὸ ζῆν ἄπρακτον ἐν τῇ πόλει, καὶ καθῆσθαι περιμένοντα τὸν θάνατον. Οθεν ἀθροίσας μισθοφόρους, ἀφ' ὧν ὁ Τάχως αὐτῷ χρημάτων ἔπεμψε, καὶ πλοῖα πληρώσας, ἀνήχθη, &c. ibi legenda. *Diodor. Sic.* l. 15. p. 397. — καὶ Ταχὼς ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων, κρίνας πολεμεῖν τοῖς Πέρσαις, ναῦς τε — ἔπεισε καὶ Λακεδαιμονίους συμμαχεῖν. Adde *Plutarch.* in Artox. p. 1022.

7 Καὶ ταῦτα,] Vide p. 44. n. 5.

1 Επέταττε Μεσσήνην &c.] *Diodor. Sic.* l. 15. p. 398. Οἱ γὰρ Σπαρτιᾶται πρὸς Αρταξέρξην ἀλλοτρίως εἶχον, διὰ τὸ τοὺς Μεσσηνίους ὁμοίως τοῖς ἄλλοις Ελλησιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως εἰς τὴν κοινὴν εἰρήνην συμπεριτετάχθαι. Conf. *Plutarch.* in Ageſil. p. 616. Noſter *Hiſt. Gr.* l. 7. paulò citrà med. Εκ δὲ τούτου ἐρωτώμενος ὑπὸ βασιλέως ὁ Πελοπίδας, τί βούλοιτο ἑαυτῷ γραφῆναι, εἶπεν ὅτι Μεσσήνην τε αὐτόνομον εἶναι ἀπὸ Λακεδαιμονίων, καὶ &c. *C. Nep.* in Pelop. c. 4. *quóque Meſſena celeriùs reſtitueretur, legatus* (Pelopidas) *in Perſas eſt profectus.* Et is quidem tantâ apud Artaxerxem valebat gratiâ, ut literas ab eo impetraret, quibus Lacedæmoniis præcepit, ut Meſſenem ſui juris eſſe ſinerent: uti Noſter loco cit. Conſule *Uſſer.* ad annum ante æram Chriſt. 368. & *Simſon.* Chron. ad Olymp. 104. p. 864. edit. *Weſſel.*

2 Οὐκ ἀπεδίδου τὴν &c.] *Diodor. Sic.* l. 15. p. 400. Καὶ τῶν μὲν μισθοφόρων τὴν ἡγεμονίαν παρέδωκεν (Tachos) Αγησιλάῳ τῷ Σπαρτιάτῃ &c. Propiùs Noſtro accedit *Plutarch.* in Ageſil. p. 617. Τότε δὲ συμμίξας (Ageſilaus) τῷ Τάχῳ παρασκευαζομένῳ πρὸς τὴν στρατείαν, οὐχ, ὥσπερ ἤλπιζεν, ἁπάσης στρατηγὸς ἀπεδείχθη τῆς δυνάμεως, ἀλλὰ τῶν μισθοφόρων μόνον· τοῦ δὲ ναυτικοῦ, Χαβρίας ὁ Αθηναῖος· ἡγεμὼν δὲ συμπάντων αὐτὸς ἦν ὁ Τάχως. Καὶ τοῦτο πρῶτον ἠνίασε τὸν Αγησίλαον. Cauſſam autem, cur Tachus ei forſan ſummi imperatoris denegabat munus, adferunt *Plutarch.* T. 1. p. 616. & T. 2. p. 214. *C. Nep.* c. 8. & *Athen.* l. 14. c. 1.

3 Εκ τούτου δὲ πρῶτον &c.] *Diodor. Sic.* loco cit.

τευόμενοι τῶν Αἰγυπτίων ἀφίστανται τοῦ βασιλέως· ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἀπέλιπον αὐτόν. Καὶ αὐτὸς μὲν δείσας, [1] ἀπεχώρησε φυγῇ εἰς Σιδῶνα [2] τῆς Φοινίκης· οἱ δ' Αἰγύπτιοι στασιάζοντες, [3] διττοὺς βασιλέας αἱροῦνται. Ενταῦθα δὴ Αγησίλαος γνοὺς ὅτι εἰ μὲν [4] μηδετέρῳ συλλήψοιτο, μισθὸν οὐδέτερος λύσοι τοῖς Ελλησιν, [5] ἀγορὰν δὲ οὐδέτερος παρέξοι, ὁπότερός τ' ἂν κρατήσῃ, οὗτος ἐχθρὸς ἔσαι· εἰ δὲ τῷ ἑτέρῳ συλλήψοιτο, οὗτός γε εὖ παθὼν, ὡς τὸ εἰκὸς, φίλος ἔσοιτο· [6] οὕτω δὲ κρίνας ὁπότερος φιλέλλην μᾶλλον ἐδόκει εἶναι, στρατευσάμενος μετὰ τούτου, τὸν μὲν μισέλληνα μάχῃ

qui ſeorſum militabant, à rege deficiunt; deinde & alii omnes eum deſeruerunt. Atque ipſe quidem metu permotus, Sidonem Phœniciæ *urbem* fugâ ſe recepit: at Ægyptii, commotâ inter ipſos ſeditione, reges duos creant. Ibi tum Ageſilaus, qui futurum intelligeret ut, ſi neutri opitularetur, Græcis neuter ſtipendium ſolveret, neuter *rerum venalium* forum ſuppeditaret, & utercunque ſuperior evaderet, is hoſtis eſſet; ſin alteri opitularetur, is, quòd beneficium acceperat, ceu par *eſſet*, amicus eſſet; facto demum judicio uter Græcorum magìs ſtudioſus eſſe videretur, cum hoc in bellum profectus, Græcorum *illum* oſorem

---

cit. ὁ καθεσταμένος ἐπὶ τῶν Αἰγύπτου στρατηγὸς ἀπέστη ἀπὸ βασιλέως· διαπεμψάμενος δὲ πρὸς τὸν υἱὸν Νεκτανεβὼ, καὶ πείσας ἀντέχεσθαι τῆς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλείας, μέγαν πόλεμον ἐξέκαυσεν. Ο γὰρ Νεκτανεβὼς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τεταγμένος ἡγεμὼν τῶν ἐξ Αἰγύπτου στρατιωτῶν, καὶ πεμφθεὶς ἀπὸ τῆς Φοινίκης πολιορκεῖν τὰς ἐν τῇ Συρίᾳ πόλεις, συγκατάτωρ γενόμενος ταῖς τοῦ πατρὸς ἐπιβολαῖς (repone ἐπιβουλαῖς) τὰς &c. ibi legenda. *Plutarcho* auctore loco cit. Νεκτανάβις (ſic nempe ibi ſcribitur: Νεκτάβιος autem Apophth. Lacon. pag. 214.) ἀνεψιὸς ὢν τοῦ Τάχω, qui, μέρος ἔχων ὑφ' ἑαυτοῦ δυνάμεως, ἀπέστη. Porrò, de Ἐκ τούτου vide K. A. p. 509. n. 1.

[1] Ἀπεχώρησε φυγῇ εἰς &c.] *Diodoro Sic.* auctore, loco cit. ὁ μὲν Ταχὼς καταπλαγεὶς, ἐτόλμησε διὰ τῆς Ἀραβίας ἀναβῆναι πρὸς τὸν βασιλέα, *ſcil.* Artaxerxem, à Sidone.

[2] Τῆς Φοινίκης·] Vide K. A. p. 609. n. 4.

[3] Διττοὺς βασιλέας &c.] *Scil.* Nectanabum vel Nectanabida, & alterum, ex urbe Ægypti, quæ Mendes dicebatur. *Plutarch.* in Ageſil. p. 617. Ο μὲν οὖν Τάχως, ἐρημωθεὶς τῶν μισθοφόρων, ἔφυγεν, ἐκ δὲ Μένδητος ἕτερος ἐπανίστατο τῷ Νεκταναβίδι, βασιλεὺς ἀναγορευθείς.

[4] Μηδετέρῳ] MS. Harl. μηδ' ἑτέρῳ.

[5] Ἀγορὰν] Vide p. 9. n. 2.

[6] Οὕτω δὲ κρίνας ὁπότερος &c.] Nectanabo ſe adjunxit Ageſilaus, utì teſtantur *Plutarch.* T. 1. p. 617. T. 2. p. 214. *C. Nep.* c. 8. & *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 22. Pergraviter autem, loco priùs cit. Ageſilaum reprehendit

Plutarch.

νικήσας χειροῦται, [1] τὸν δ' ἕτερον συγκαθίστησι· καὶ φίλον ποιήσας τῇ Λακεδαίμονι, [2] καὶ χρήματα πολλὰ προσλαβὼν, οὕτως ἀποπλεῖ οἴκαδε, καίπερ μέσου χειμῶνος ὄντος, σπεύδων [3] ὡς μὴ ἀργὸς ἡ πόλις εἰς τὸ ἐπιὸν θέρος πρὸς τοὺς πολεμίους γένοιτο.

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ εἴρηται ὅσα τῶν ἐκείνου ἔργων μετὰ πλείστων μαρτύρων ἐπράχθη· τὰ γὰρ τοιαῦτα οὐ τεκμηρίων προσδεῖται, ἀλλ' ἀναμνῆσαι μόνον ἀρκεῖ, καὶ εὐθὺς πιστεύεται. Νῦν δὲ τὴν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀρετὴν πειράσομαι δηλοῦν, δι' ἣν ταῦτα ἔπραττε, καὶ πάντων τῶν καλῶν ἤρα, καὶ πάντα αἰσχρὰ [4] ἐδίωκεν.

[5] Ἀγησίλαος γὰρ τὰ μὲν θεῖα οὕτως ἐσέβετο, ὡς καὶ οἱ πολέμιοι

prælio victum capit, alterum *in regno* conſtituit; *eúm*que cùm Lacedæmoni amicum feciſſet, multáſque pecunias accepiſſet, domum tandem *indè* navigat, quanquam mediâ hyeme, *idcircò* feſtinans nè ſequenti æſtate civitas foret adverſùs hoſtes otioſa.

Et hæc quidem certè de iis rebus dicta ſunt, quarum erant plurimi teſtes dum ab eo geſtæ erant: nam res ejuſmodi argumentis non egent, ſed *eas* tantùm in memoriam revocare ſat eſt, ac ſtatim fidem merentur. Jam verò virtutem, ejus *quæ fuerat* in animo, indicare conabor, quâ res haſce gerebat, & honeſta diligebat omnia, & turpia omnia *à ſe* avertebat.

Ageſilaus utique ità res divinas venerabatur, ut etiam hoſtes

---

Plutarch. quòd à Tacho in Nectanabi partes tranſierat. Cæterùm, *Diodori Sic.* l. 15. p. 401. ab iis quæ memoriæ prodiderunt Plutarch. & Xenophon tota diverſa eſt narratio.

[1] Τὸν δ' ἕτερον συγκαθίστησι·] Lege *C. Nep.* in Chabr. c. 2. *Ælian.* H. V. l. 5. c. 1. & quæ utrobique adnotârunt viri eruditi.

[2] Καὶ χρήματα πολλὰ &c.] *C. Nep.* in Ageſil. c. 8. *Hic* (Ageſilaus) *cùm ex Ægypto reverteretur, donatus à rege Nectanabe ducentis viginti talentis, quæ ille muneri populo ſuo daret: &c.* *Plutarch.* T. 1. p. 618. Ἀγαπῶν δὲ καὶ φιλοφρονούμενος (*ſcil.* Nectanabis) ἐδεῖτο μεῖναι καὶ συνδιαχειμάσαι μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀγησίλαον· ὁ δὲ ὥρμητο πρὸς τὸν οἴκοι πόλεμον, εἰδὼς χρημάτων δεομένην τὴν πόλιν καὶ ξενοτροφοῦσαν. Προὔπεμψεν οὖν αὐτὸν ἐντίμως καὶ μεγαλοπρεπῶς, ἄλλας τε λαβόντα τιμὰς καὶ δωρεὰς, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἀργυρίου διακόσια καὶ τριάκοντα τάλαντα.

[3] Ὡς μὴ ἀργὸς &c.] *Scil.* propterea quòd pecuniis indigeret.

[4] Ἐδίωκεν] MS. Harl. ἐξεδίωκεν. Vide Add.

[5] Ἀγησίλαος γὰρ &c.] Quaſi dixiſſet Καὶ θαυμαστὸν μὲν οὐδὲν ὅτι ταῦτα ἔπραττε, καὶ &c. Ἀγησίλαος· τὰ μὲν γὰρ θεῖα οὕτως &c. quo de uſu particulæ γὰρ vide K. A. p. 438. n. 4.

τὸν ἐκείνου ὅρκοις καὶ τὰς ἐκείνου σπονδὰς πιστοτέρας ἐνόμιζον, ἢ τὴν ἑαυτῶν φιλίαν. [1] Καὶ τοῖς ἑαυτῶν μὲν ὤκνουν [2] εἰς ταυτὸν ἰέναι, Ἀγησιλάῳ δὲ αὑτοὺς ἐνεχείριζον. Ὅπως δὲ μή τις ἀπιστῇ, καὶ ὀνομάσαι βούλομαι τοὺς ἐπιφανεστάτους αὐτῶν. [3] Σπιθριδάτης μέν γε ὁ Πέρσης, εἰδὼς ὅτι Φαρνάβαζος γῆμαι μὲν τὴν βασιλέως ἔπραττε θυγατέρα, τὴν δ' αὐτοῦ ἄνευ γάμου λαβεῖν ἐβούλετο, ὕβριν νομίσας τοῦτο, Ἀγησιλάῳ ἑαυτὸν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ [4] τὴν δύνα-

unumquodque ejus jusjurandum ejúſque foedera majorem mereri fidem arbitrarentur, quàm ipſorum *inter ſe* amicitiam. Et ſuis quidem cum *hominibus* in eundem *locum* convenire verebantur, at Ageſilao in manus *ipſimet* ſe tradebant. Ut nè quis autem fidem *mihi* deneget, eorum illuſtriſſimos nominatim etiam recenſere volo. Spithridates certè quidem Perſa, cùm ſciret Pharnabazum id agere ut filiam regis uxorem duceret, at ipſius *filiam* ſine nuptiis ſumere velle, ratus hoc contumelioſè *adversùs ſe* patratum *fore*, Ageſilao ſeipſum & uxorem & liberos & facul-

---

[1] *Καὶ τοῖς ἑαυτῶν μὲν* &c.] Sic locus ſupplendus videtur: mutilus utique ſolet eſſe, atque hunc in modum exaratus, — *ἑαυτῶν φιλίαν . . . . μὲν ὤκνουν* &c. Ad quem ſic *Stephanus*: "Philelphus hunc locum interpretans, ſententiam claudit in *φιλίαν*: deinde ſubjungit, *Nam in contrahendis inter ſe rebus plerumque ad eundem ire verebantur.* Quæ verba non ſatìs intelligo, & lacunam de ſuo implere eum voluiſſe ſuſpicor. Ego non ſolùm ſenſum eorum, quæ deſunt, verborum, ſed etiam illa ipſa, quænam ſint, conjecturâ mihi adſequutus videor in meis Schediaſmatis." Hactenus ille. Mihi verò Schediaſmata *Stephaniana* evolventi nulla hoc de loco occurrit conjectura. Libens itaque *Leunclavio* accedo, qui ſic integritati priſtinæ locum reſtitui debere cenſuit, *Καὶ τοῖς ἑαυτῶν μὲν ὤκνουν εἰς ταυτὸν &c.* quibus jam reſpondent illa ſequentia, *Ἀγησιλάῳ δὲ αὐτοὺς ἐνεχείριζον.*

[2] *Εἰς ταυτὸν*] Vide K. A. p. 470. n. 2.

[3] *Σπιθριδάτης μέν γε* &c.] *Plutarch.* in Ageſil. p. 601. Ὁ δὲ Σπιθριδάτης, ὡς ἀπέστη τοῦ Φαρναβάζου τὸ πρῶτον ἦλθε πρὸς τὸν Ἀγησίλαον, ἀεὶ συναπεδήμει καὶ συνεστρατεύετο αὐτῷ· κάλλιστον τὸν υἱὸν ἔχων — καλὴν δὲ καὶ θυγατέρα παρθένον ἐν ἡλικίᾳ γάμου. Τούτων μὲν &c. Confer. Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. ſub init. & l. 5. haud ità longè ab init. ubi tradit Pharnabazum filiam regis uxorem duxiſſe.

[4] *Τὴν δύναμιν*] Plerique interpretes intellexiſſe videntur *δύναμιν στρατιωτικήν*. At rectiùs, opinor, *Leuncl.* de *δυνάμει χρημάτων* vocem accepit. Hoc ſenſu eandem poſuit *Ælianus* H. V. l. 1. c. 31. *πάντες αὐτῷ Πέρσαι κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστος προσκομίζει.* & Noſter K. A. p. 600. Niſi quis mavult exponere *ſatellitium*: quo ſenſu venit apud eund. *Ælian.* l. 8. c. 16.

μιν ἐνεχείρισε. [1] Κότυς δὲ, ὁ τῶν Παφλαγόνων ἄρχων, βασιλεῖ μὲν οὐχ ὑπήκουσε [2] δεξιὰν πέμποντι, φοβούμενος μὴ ληφθεὶς ἢ χρήματα πολλὰ ἀποτίσειεν, ἢ καὶ ἀποθάνοι· Ἀγησιλάου δὲ καὶ οὗτος ταῖς σπονδαῖς πιστεύσας, εἰς τὸ στρατόπεδόν τε ἦλθε, καὶ συμμαχίαν ποιησάμενος, εἵλετο σὺν Ἀγησιλάῳ στρατεύεσθαι, [3] χιλίους μὲν ἱππέας, δισχιλίους δὲ [4] πελτοφόρους ἔχων. [5] Ἀφίκετο δὲ καὶ Φαρνάβαζος Ἀγησιλάῳ εἰς λόγους, καὶ διωμολόγησεν, εἰ μὴ αὐτὸς πάσης [6] τῆς στρατιᾶς στρατηγὸς κατασταθείη,

tates in manus tradidit. Et Cotys, Paphlagonum princeps, regi quidem dextram mittenti non paruit, veritus nè, ſi comprehenderetur, vel pecuniis magnis multaretur, vel etiam interficeretur: verùm & hic Ageſilai fœderibus cùm fidem habuiſſet, tum in caſtra *ejus* venit, tum initâ ſocietate, cum Ageſilao militare maluit, cùm quidem equites mille, bis mille qui geſtarent peltas haberet. Quin Pharnabazus etiam cum Ageſilao in colloquium venit, & confeſſus eſt, ſe, ni totius exercitûs conſtitueretur dux, ἀποστήσεσθαι βασιλέως· ἢν μέντοι ἐγὼ γένωμαι στρατηγὸς, ἔφη, πολεμήσω σοι, ὦ Ἀγησίλαε, ἕως ἂν ἐγὼ δύνωμαι κράτιστα. Καὶ ταῦτα λέγων ἐπίστευε μηδὲν ἂν παράσπονδον παθεῖν. [1] Οὕτω μέγα καὶ καλὸν κτῆμα τοῖς τε ἄλλοις ἅπασι, καὶ ἀνδρὶ δὴ στρατηγῷ, τὸ ὅσιόν τε καὶ πιστὸν εἶναί τε καὶ ὄντα ἐγνῶσθαι. Καὶ περὶ μὲν εὐσεβείας ταῦτα.

---

[1] Κότυς δὲ] *Plutarch.* in Ageſil. p. 601. *Καὶ προσελθὼν ἄχρι Παφλαγονίας, προσηγάγετο τὸν βασιλέα Παφλαγόνων, Κότυν, ἐπιθυμήσαντα τῆς φιλίας αὐτοῦ δι' ἀρετὴν καὶ πίστιν.* Adde Noſt. *Hiſt. Gr.* l. 4. ineunte.

[2] Δεξιὰν πέμποντι,] *J. Poll.* l. 2. ſegm. 160. *Καὶ δεξιὰν πέμπει βασιλεὺς,* (*ſcil.* Perſarum) *ὡς Ξενοφῶν.* Locum hunc reſpexiſſe videtur. Adde K. A. p. 145. n. 2. *C. Nep.* in Datam. c. 10. *fidemque de eâ re, more Perſarum, dextrâ dediſſet. Hanc ut accepit à rege miſſam, &c.* ubi vide quæ notârunt viri doctiſſ.

[3] Χιλίους μὲν &c.] MS. Harl. edit. *Ald. Flor. Steph.* dant *δισχιλίους μὲν ἱππέας, τετρακισχιλίους δὲ* &c. quam lectionem pleriſque interpretes expreſſerunt. Rectiùs, opinor, *Leuncl.* receptam ſcripturam exhibet. Sic enim Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. ineunte, *ποιήσαντος δὲ τοῦ Σπιθριδάτου, κατέλιπε* (Cotys) *τῷ Ἀγησιλάῳ χιλίους μὲν ἱππέας, δισχιλίους δὲ πελταστάς.* Et *Plutarch.* in Ageſil. p. 601. *καὶ λαβὼν* (Ageſilaus) *παρ' αὐτοῦ* (à Coty) *χιλίους ἱππεῖς καὶ δισχιλίους πελταστὰς* &c.

[4] Πελτοφόρους] Ad hanc vocem & *Steph.* & *Conſtant.* citant Xenoph. At loca, in quibus reperta eſt, uterque neſciviſſe videtur. Eâ uſus eſt etiam K. Π. p. 482. & *Hiſt. Gr.* l. 2. haud ità longè à fine. *J. Poll.* l. 1. ſegm. 130. *πελτασταὶ, πελτοφόροι,* &c.

[5] *Ἀφίκετο δὲ καὶ Φαρνάβαζος* &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. haud procul ab initio, *Οὐκοῦν, ἔφη, ὁ Φαρνάβαζος, ἁπλῶς ὑμῖν ἀποκρινοῦμαι, ἅπερ ποιήσω. Πρέπει γοῦν σοι. Ἐγὼ τοίνυν, ἔφη, ἐὰν βασιλεὺς ἄλλον μὲν στρατηγὸν πέμπῃ, ἐμὲ δὲ ὑπήκοον ἐκείνου τάττῃ, βουλήσομαι ὑμῖν καὶ φίλος καὶ σύμμαχος εἶναι· ἐὰν μέντοι μοι τὴν ἀρχὴν προστάττῃ — εὖ χρὴ εἰδέναι ὅτι πολεμήσω ὑμῖν ὡς ἂν δύνωμαι ἄριστα.*

[6] Τῆς στρατιᾶς] Sic rectè MS. Harl. In edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* peſſimè legitur τῆς στρατηγίας &c.

Περὶ γε μὴν τῆς εἰς χρήματα δικαιοσύνης ποῖα ἄν τις μείζω τεκμήρια ἔχοι τῶνδε; Υπὸ γὰρ Ἀγησιλάου [2] στέρεσθαι μὲν οὐδεὶς οὐδὲν πώποτε ἐνεκάλεσεν, εὖ δὲ πεπονθέναι πολλοὶ πολλὰ ὡμολόγουν. Οτῳ δὲ ἡδὺ τὰ αὑτοῦ διδόναι ἐπ' ὠφελείᾳ ἀνθρώπων, πῶς ἂν οὗτος ἐθέλοι τὰ ἀλλότρια ἀποστερεῖν, ἐφ' ᾧ κακόδοξος εἶναι; Εἰ γὰρ χρημάτων ἐπιθυμοίη, πολὺ ἀπραγμονέστερον τὰ αὑτοῦ φυλάττειν, ἢ τὰ μὴ προσήκοντα λαμβάνειν. Ος δὲ

à rege defecturum: verùm ego ſi dux creer, inquit, fortiſſimè bellum adverſùs te, Ageſilae, geram, quamdiu potero. Atque hæc cùm diceret, credebat nihil uſu ſibi contra fœdera venturum. Adeò magna & præclara poſſeſſio eſt cùm in aliis omnibus, tum in duce certè, religioſum eſſe ac fidei ſervantem *talémque*, *talis* cùm ſit, cognitum eſſe. Atque hæc quidem de *Ageſilai* pietate.

Juſtitiæ verò ad pecunias *quod attinet* qualia quis argumenta hiſce majora proferre poſſit? Nimirum ab Ageſilao nemo unquam ullâ ſe re ſpoliatum eſſe queſtus eſt, at multi multa fatebantur ab eo ſe accepiſſe beneficia. Cuicunque verò dulce eſt ſua hominum ad utilitatem largiri, quî velit is aliena auferre, quò malè audiat? Nam ſi pecuniarum cupidus ſit, longè minoris *eſt* negotii ſua ſervare, quàm quæ ſua non ſunt capere. Qui δὴ καὶ χάριτας ἀποστερεῖν μὴ ἐθέλοι, [1] ὧν οὐκ εἰσὶ δίκαι πρὸς τὸν μὴ ἀποδιδόντα, πῶς ἅ γε καὶ νόμος κωλύει, ἐθέλοι ἂν ἀποστερεῖν; Ἀγησίλαος δὲ οὐ μόνον τὸ μὴ ἀποδιδόναι χάριτας ἄδικον ἔκρινεν, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ πολὺ μείζους τὸν μείζω δυνάμενον. Τὰ γε μὴν τῆς πόλεως κλέπτειν πῶς ἄν τις αὐτὸν εἰκότως αἰτιάσαιτο, ὃς καὶ τὰς αὑτῷ [2] χάριτας ὀφειλομένας τῇ πατρίδι καρποῦσθαι παρεδίδου; Τὸ δ', ὁπότε βούλοιτο εὖ ποιεῖν ἢ πόλιν ἢ φίλους χρήμασι, δύνασθαι παρ' ἑτέρων λαμβάνοντα ὠφελεῖν, [3] οὐ τοῦτο καὶ μέγα τεκμήριον ἐγκρατείας χρημάτων; Εἰ γὰρ ἐπώλει τὰς χάριτας, ἢ [4] μισθοῦ εὐηργέτει, οὐδεὶς ἂν οὐδὲν ὀφείλειν αὐτῷ ἐνόμισεν· ἀλλ' οἱ προῖκα εὖ πεπονθότες, οὗτοι ἀεὶ ἡδέως ὑπηρετοῦσι τῷ εὐεργέτῃ, καὶ διότι εὖ ἔπαθον, καὶ διότι [5] προεπιστεύθησαν ἄξιοι εἶναι

---

[1] Οὕτω μέγα καὶ καλὸν &c.] Ità ferè Noſter K. A. p. 601 & ſeq. ἐγὼ δὲ, ὦ Σεύθη, οὐδὲν νομίζω γε ἀνδρὶ, ἄλλως τε καὶ ἄρχοντι, κάλλιον εἶναι κτῆμα, οὐδὲ λαμπρότερον, ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης καὶ γενναιότητος· ὁ γὰρ ταῦτα ἔχων &c. *Sil. Ital.* l. 14. v. 169 & ſeq. —*multò optimus ille*
Militiæ, cui poſtremum eſt primúmque, tueri
Inter bella fidem: —
Adde *Grot.* de B. & P. l. 3. c. 19. ſect. 1.

[2] Στέρεσθαι] Vide ſis K. A. p. 524. n. 6.

porrò nolit gratiis *quenquam* privare *pro iis*, in quibus pœnæ non ſunt in eum qui non referat *conſtitutæ*, quî pro iis *ille*, in quibus etiam lex *ingratum* eſſe vetat, *eas* denegare velit? Ageſilaus autem non tantùm injuſtum *eſſe* judicabat non referre gratias, ſed *hoc* etiam, ſi is *nimirum* qui plus poſſet, non longè majores *quoque gratias* referret. Jam verò peculatûs quî poſſit aliquis eum meritò accuſare, qui beneficia ſibi debita patriæ fruenda conceſſerit? Quòd autem, cùm pecuniis benè mereri vel de civitate vel de amicis volebat, ab aliis *eas* accipiendo juvare poterat, annon & hoc magnum eſt argumentum animi pecuniis abſtinentis? Nam ſi venderet beneficia, vel mercedis gratiâ beneficus eſſet, nemo ſe quidquam ei debere putâſſet: at qui gratìs beneficium acceperunt, libenter illi ſemper auctori beneficii obſequuntur, tum quòd beneficio ſint adfecti, tum quòd digni crediti ſint, qui

---

[1] Ὧν οὐκ εἰσὶ δίκαι &c.] Lege ſis K. Π. p. 10.

[2] Χάριτας] *Suidâ* exponente, *τιμὰς, εὐεργεσίας. Phavor. Χάρις, ἡ ἡδονὴ, καὶ ἡ δωρεὰ, καὶ ἡ ἀντίχαρις.*

[3] Οὐ τοῦτο καὶ &c.] MS. Harl. repræſentat οὐ καὶ τοῦτο μέγα &c.

[4] Μισθοῦ] Cum quo intellige ἀντὶ, & lege K. A. p. 231. n. 6. Eadem reperitur ellipſis Act. VII. 16. ubi τιμῆς ἀργυρίου ponitur pro ἀντὶ τιμῆς &c.

[5] Προεπιστεύθησαν] In lexicis deeſt.

[1] παρακαταθήκην χάριτος φυλάττειν. Οστις δὲ ᾑρεῖτο καὶ [2] σὺν αὐτῷ γενναίῳ μειονεκτεῖν, ἢ σὺν αὐτῷ ἀδίκῳ πλέον ἔχειν, πῶς οὗτος οὐκ ἂν πολὺ τὴν αἰσχροκέρδειαν ἀποφύγοι; [3] Εκεῖνος τοίνυν κριθεὶς ὑπὸ τῆς πόλεως [4] ἅπαντα ἔχειν τὰ Αγιδος, τὰ ἡμίσεα τοῖς [5] ἀπὸ μητρὸς αὐτοῦ ὁμογόνοις μετέδωκεν, ὅτι πενομένους αὐτοὺς ἑώρα. Ως δὲ [6] ταῦτα ἀληθῆ, πᾶσα μάρτυς ἡ τῶν Λακεδαιμονίων πόλις. Διδόντος δ' αὐτῷ πάμπολλα δῶρα [7] Τιθραύστου, εἰ ἀπέλθοι ἐκ τῆς χώρας, ἀπεκρίνατο ὁ Αγησίλαος, Ω Τιθραύστα, νομίζεται παρ' ἡμῖν, τῷ ἄρχοντι κάλλιον εἶναι

beneficii depoſitum cuſtodiant. Quicunque porrò minus habere malebat cum veris generoſæ mentis indiciis, quàm plus habere cum ipſâ injuſtitiæ notâ, qui non ille à turpis lucri cupiditate multùm abhorrebat? Atqui ille cùm à civitate judicatus fuerit *legitimus* poſſeſſor omnium Agidis *facultatum*, partem *earum* dimidiam cum maternis ejus cognatis communicavit, quòd eos paupertate premi videret. Hæc autem *eſſe* vera, teſtis univerſa Lacedæmoniorum *eſt* civitas. Cùm verò dona ei permulta Tithrauſtes offerret, ſi regione excederet, reſpondit Ageſilaus, Exiſtimatur apud nos, Tithrauſta, honeſtius imperatori eſſe exerτὴν στρατιὰν ἢ ἑαυτὸν πλουτίζειν, καὶ [1] παρὰ τῶν πολεμίων λάφυρα μᾶλλον ἢ δῶρα λαμβάνειν.

---

[1] Παρακαταθήκην — φυλάττειν.] Confer 1 Tim. VI. 20.

[2] Σὺν αὐτῷ γενναίῳ] *Leuncl.* vertit, *ut animum generoſum declararet* — Philelph. *cum juſto* — Sonare videtur phraſis, *incolumi ingenuitate*; vel, *cùm id omne obſervaret, quod animi generoſa poſtularet indoles.* Eadem eſt vis præpoſitionis K. Π. p.31. Σὺν τῷ νόμῳ ὢν &c. i. e. *ex legis præſcripto*, vel, *ità ut lex jubet.* Similiter *Memorab.* l. 4. ferè medio.

[3] Ἐκεῖνος] *Scil.* Ageſilaus.

[4] Ἅπαντα] *Scil.* χρήματα: quâ de ellipſi vide K. A. p. 325. n. 2. Adde *Plutarch.* in Ageſil. p. 597.

[5] Ἀπὸ μητρὸς αὐτοῦ &c.] *Scil.* Agidis; qui frater utique erat Ageſilai, at non eâdem matre natus. Reſpice p. 4. n. 2. Cæterùm, pro αὐτοῦ in MS. Harl. legitur αὐτῷ, in edit. *Leuncl.* αὐτοῦ. *Plutarch.* in Ageſil. p. 597. Ὁρῶν δὲ (Ageſil.) τοὺς ἀπὸ μητρὸς οἰκείους, ἐπιεικεῖς μὲν ὄντας, ἰσχυρῶς δὲ πενομένους, ἀπένειμεν αὐτοῖς τὰ ἡμίσεα τῶν χρημάτων, &c.

[6] Ταῦτα ἀληθῆ,] Vide p.32. n. 2. & K. A. p. 220. n. 2.

[7] Τιθραύστου,] De quo ſuprà p.24. *Plutarch.* in Ageſil. p. 601. τὸν δὲ Ἀγησίλαον ἠξίου διαλυσάμενον ἀποπλεῖν οἴκαδε, καὶ χρήματα διδοὺς αὐτῷ προσέπεμψεν. Ὁ δὲ τῆς μὲν εἰρήνης ἔφη τὴν πόλιν εἶναι κυρίαν, αὐτὸς δὲ πλουτίζων τοὺς στρατιώτας ἥδεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτῶν αὐτός· καὶ ἄλλως γε μέντοι νομίζειν Ἕλληνας καλὸν, οὐ δῶρα λαμβάνειν, ἀλλὰ λάφυρα παρὰ τῶν πολεμίων.

Ἀλλὰ μὴν καὶ ὅσαι γε [2] ἡδοναὶ πολλῶν κρατοῦσιν ἀνθρώπων, [3] ποίας οἶδέ τις Ἀγησίλαον ἡττηθέντα; [4] ὃς μέθης μὲν ἀποσχέσθαι ὁμοίως ᾤετο χρῆναι καὶ μανίας, σίτων δ᾽ ὑπὲρ

citum, quàm ſeipſum ditare, & ab hoſtibus ſpolia potiùs quàm dona capere.

Cæterùm à quânam *earum voluptatum*, quæ voluptates multos ſanè vincunt homines, Ageſilaum quis ſuperatum vidit? qui ab ebrietate perinde abſtinendum putabat atque ab inſaniâ, à cibis καιρὸν ὁμοίως ὡς τῆς ἀργίας. Διμοιρίαν γε μὴν λαμβάνων ἐν ταῖς θοίναις, [1] οὐχ οὗτος ἀμφοτέραις ἐχρῆτο, ἀλλὰ διαπέμπων, οὐδετέραν αὑτῷ κατέλιπε· νομίζων βασιλεῖ τοῦτο διπλασιασθῆναι, οὐχὶ πλησμονῆς ἕνεκα, ἀλλ᾽ ὅπως ἔχοι καὶ τούτῳ τιμᾷν, εἴ τινα βούλοιτο. Οὐ μὴν ὕπνῳ γε δεσπότῃ, [2] ἀλλ᾽ ἀρχομένῳ ὑπὸ τῶν πράξεων ἐχρῆτο. Καὶ εὐνήν γε εἰ μὴ τῶν συνόντων φαυλοτάτην ἔχοι, αἰδούμενος οὐκ ἄδηλος ἦν· [3] ἡγεῖτο γὰρ ἄρχοντι προσήκειν, οὐ μαλακίᾳ, ἀλλὰ καρτερίᾳ, τῶν ἰδιωτῶν περιεῖναι. Τάδε μέντοι πλεονεκτῶν οὐκ ᾐσχύνετο, ἐν μὲν τῷ θέρει, τοῦ ἡλίου, ἐν δὲ τῷ χειμῶνι, τοῦ ψύχους. Καὶ μὴν εἴ ποτε μοχθῆσαι στρατιᾷ συμβαίη,

---

[1] *Παρὰ τῶν πολεμίων* &c.] MS. Harl. *παρὰ τῶν πολεμίων λάφυρα λαμβάνειν μᾶλλον πειρᾶσθαι ἢ δῶρα λαμβάνειν.*

[2] *Ἡδοναὶ πολλῶν κρατοῦσιν*] Noſtro familiares ſunt hujuſmodi locutiones metaphoricæ; quas alio atque alio modo variatas commendat. Mox infrà leges, *Οὐ μὴν ὕπνῳ γε δεσπότῃ, ἀλλ᾽ ἀρχομένῳ &c.* Itidem *Memorab.* lib. 1. paulò citra med. — *Καὶ Κριτίας δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης — ἐδυνάσθην — τῶν μὴ καλῶν ἐπιθυμιῶν κρατεῖν.* Ibid. l. 4. paulò ultra med. *Οἷς οὖν ἄρχεται ὑπὸ τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν, &c.* Haud ità diſſimiliter Apoſtolus uſus eſt verbis *δουλεύειν*, Rom.VI.*6.* *κυριεύει*, *9.* *βασιλευέτω* & *ὑπακούειν*, 12. Huc ſpectant verba *Cicer.* de Fin. l. 2. c. 35.

[3] *Ποίας*] MS. Harl. *ποίαις.*

[4] *Ὃς μέθης μὲν ἀποσχέσθαι* &c.] Sic reſcribendum videtur. *Athen.* l. 14. ineunte, *Ξενοφῶν δὲ τὸν Ἀγησίλαον μέθης μὲν ἀπέχεσθαι ὁμοίως ᾤετο χρῆναι καὶ μανίας· σίτων δὲ ὑπερκαίρων ὁμοίως καὶ λαιμαργίας.* Hactenus legebatur in Xen. *ὃς μέθης μὲν ἀποσχέσθαι ὁμοίως ᾤετο χρῆναι καὶ λαιμαργίας, σίτων δὲ ὑπὲρ καιρὸν ὁμοίως ὡς καὶ ἀμαρτίας.* At pro voce *λαιμαργίας*, in priore membro, ex *Athenæo* huc, opinor, revocanda eſt *μανίας*. *Inſaniam* utique ab *ebrietate* oriri paſſim tradunt auctores. Hinc Bacchi illud epitheton, de quo *Athen.* loco cit. *Τὸν Διόνυσον, ἐντεῦθεν τιμήσαντες, μαινόμενον οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ τοὺς πλείονος ἀκράτου σπῶντας θορυβώδεις γίνεσθαι.* Apud *Platon.* de leg. l. 2. p. *666.* edit. *Steph.* *ἐμμανὴς ἕξις μέθη*, tanquam cauſæ, tribuitur. *Iamblich.* de vitâ *Pythag.* p. 171. edit. *Kuſter.* *Εὑρεῖν γὰρ δὴ τῶν παραφερομένων ἰδίᾳ πρὸς διαφθείρεως αἴτιον γίνεσθαι. Ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὴ παραγχεῦμα μεγάλης ἀλλοιώσεως αἴτια γινόμενα συνορᾷν, οἷον καὶ τὸν οἶνον, ὅτι πλείων σπουδασθεὶς, μέχρι μὲν τοῦ ἱλαρωτέρους ποιεῖ, ἔπειτα μανικωτέρους* — Pythagoras etiam, auctore *Stobæo*, ſerm. *68.* *ἔλεγε τὴν μέθην μανίας εἶναι μελέτην.* Adde ſis *Laërt.* l. 8. ſegm. *9.* *Anacr.* odar. 31. *Senec.* epiſt. 83. K. Π. p. *26.* Cùm itaque ebrietati inſania, tanquam effectum cauſæ, tribuatur, rectè ſtatuit Ageſilaus illam omnibus vitandam eſſe, qui in hanc incidere noluerint. At non item de ſcripturâ membri poſterioris *Athenæi* exemplaribus adſentiendum videtur. Haud enim credi par eſt, Noſtrum *σίτων ὑπερκαίρων* (ſeu, ut rectiùs apud Xenoph. ſcribitur, *ὑπὲρ καιρὸν*) & *λαιμαργίας* mentionem hic facere voluiſſe; cùm idem ferè ſonent, & *σῖτα ὑπὲρ καιρὸν*, ſeu, ſupra modum ſumpta, ipſam *λαιμαργίαν* conſtituant. Quòd ſi reponas *ἀργίας*, jam effectum *σίτων ὑπὲρ καιρὸν*, ut modò in *μανίας*, effectum *μέθης*, videre eſt. Similiter K. Π. p.268, Cyrus innuit in *ὕπνον* trahere homines cibi uſum minùs temperatum, in *ἀφροσύνην* conjicere, potum immoderatum. *Ἀργίαν* autem, quæ ingluviem ejus quaſi parentem ſequitur, Spartanis odio fuiſſe docent *Ælian.* H. V. l. 14. c. 7. & *Athen.* l. 12. c. 12. Noſter *Λακεδ. Πολ.* haud ità longè

immodicis perinde atque à deſidiâ. Cùm autem portionem in conviviis duplicem acciperet, non ille utrâque utebatur, ſed hinc indè mittens, neutram ſibi relinquebat: quippe exiſtimabat regi eam duplicari, non ſatietatis causâ, ſed ut eâ etiam poſſet, ſi quem vellet, honorare. Nec ſomno quidem *ut* domino, ſed eo qui negotiis ſubjiceretur *ipſius* utebatur. Atque lectum ſanè niſi inter familiares viliſſimum haberet, non obſcurum erat ipſum pudore adfici: exiſtimabat enim principem decere, non mollitie ſed tolerantiâ, privatis præſtare. Horum tamen majorem habere partem eum non pudebat, *nimirum* per æſtatem, ſolis, per hyemem, frigoris. Et ſanè ſi aliquando uſus veniret ut exer-

---

longè ab init. Σῖτον γαμὴν ἔταξε (Lycurgus) τοσοῦτον ἔχοντα συμβουλεύειν τὸν ἄρρενα, ὡς ὑπὸ πληρώσεως μὲν μήποτε βαρύνεσθαι, &c. quæ ex *Stobæi* Serm. 42. p. 286. ſic emendanda ſunt, Σῖτον γε μὴν τοσοῦτον ἔχειν συμβουλεύειν ὡς ὑπὸ &c. Porrò, pro ἀμαρτίας *Leuncl.* etiam ſcriptum voluit ἀργίας: quippe locum ſic vertit, — *perinde atque ab otio & deſidiâ.* Quæ *Steph.* hoc de loco ſcripſit, Addendis inſerenda curabimus.

[1] Οὐχ οὗτος] MS. Harl. οὐχ οὕτως: malè. Vide p. 46. n. 4.

[2] Ἀλλ᾽ ἀρχομένῳ ὑπὸ &c.] Id eſt, *Stephano* interprete, *Sed ut eo, qui illi curis diſtento cederet, minimèque negotium faceſſeret.* Plutarch. T. 2. p. 209 extremâ, ὕπνῳ δὲ οὐ δεσπότῃ, ἀλλ᾽ ἀρχομένῳ ὑπὸ τῶν πράξεων χρώμενος &c.

[3] Ἡγεῖτο γὰρ ἄρχοντι &c.] K. Π. p. 70. Ἐγὼ δὴ οἶμαι, ἔφη, τὸν ἄρχοντα οὐ τῷ ῥᾳδιουργεῖν χρῆναι διαφέρειν τῶν ἀρχομένων, ἀλλὰ τῷ προνοεῖν τε καὶ φιλοπονεῖν προθυμούμενον: Add. p. 550. *Plutarch.* T. 1. p. 210. Πρὸς δὲ θάλπος οὕτω καὶ ψύχος εἶχεν, ὥστε μόνος ἀεὶ χρῆσθαι ταῖς ὥραις ἐν μέσοις δὲ τοῖς στρατιώταις σκηνῶν, οὐδενὸς ἀμείνονα κοίτην εἶχεν. εἰώθει δὲ λέγειν τὸν ἄρχοντα προσήκειν οὐ μαλακίᾳ καὶ τρυφῇ, καρτερίᾳ δὲ καὶ ἀνδρίᾳ τῶν ἰδιωτῶν περιεῖναι.

ἑκὼν ἐπόνει παρὰ τοὺς ἄλλους· νομίζων πάντα τὰ τοιαῦτα παραμυθίαν εἶναι τοῖς στρατιώταις. Ὡς δὲ [1] συνελόντι εἰπεῖν, Ἀγησίλαος πονῶν μὲν [2] ἠγάλλετο, [3] ῥᾳστώνην δὲ πάμπαν οὐ προσίετο.

[4] Περὶ γε μὴν ἀφροδισίων ἐγκρατείας αὐτοῦ ἆρ' οὐχὶ εἰ μή του ἄλλου, ἀλλὰ θαύματος ἕνεκα, ἄξιον μνησθῆναι; Τὸ μὲν γὰρ, ὧν μὴ ἐπεθύμησεν, ἀπέχεσθαι, ἀνθρώπινον ἄν τις φαίη εἶναι· [5] τὸ δὲ, Μεγαβάτου τοῦ Σπιθριδάτου παιδὸς ἐρασθέντα, (ὥσπερ ἂν τοῦ καλλίστου ἡ σφοδροτάτη [6] φύσις ἐρασθείη) ἔπειτα ἡνίκα

citus laboribus premeretur, ſponte ſuâ præter cæteros laborabat; quippe arbitrabatur ejuſmodi omnia militibus eſſe ſolatio. Ut autem ſummatim dicam, inter laborandum quidem exſultabat Ageſilaus, inertiam verò omnino non admittebat.

De ipſius porrò rebus in venereis continentiâ nonne ſi nullius alîus, ſaltem admirationis causâ, æquum *ſit* mentionem facere? Nam quòd ab iis, quæ non expeteret, ſeſe abſtinuerit, *id quidem* ex humani generis naturâ *factum* eſſe dicere poſſit aliquis: quòd verò, Megabatis Spithridatæ filii amore captus, (quemadmodum pulcherrimum vegetiſſima natura deamare poſſet) deinde cùm

---

[1] *Συνελόντι*] Adi K. A. p. 200. n. 2.

[2] Ἠγάλλετο] *Thom. Magiſt.* *Ἀγάλλω κάλλιον ἢ λαμπρύνω· — καὶ ἀγάλλομαι ἢ λαμπρύνομαι — Ἔστι δὲ ἀγάλλομαι καὶ ἀντὶ τοῦ χαίρω.*

[3] Ῥᾳστώνην] Vide K. A. p. 438. n. 3.

[4] Περὶ *γε μὴν — μνησθῆναι;*] Eadem reperitur conſtructio K. Π. p. 75. εἶπεν ὅτι οὐδ' ὁπῶν περὶ τούτου ἐπεμνήσθη, —

[5] Τὸ *δὲ, Μεγαβάτου* &c.] *Plutarch.* in Ageſil. p. 602. Χωρὶς δὲ τῶν ἐπιφανῶν τούτων, ἔκνιζεν αὐτὸν (Ageſilaum) οὐ μετρίως ὁ τοῦ παιδὸς (Megabatis) ἔρως ἐνεστηριγμένος, εἰ καὶ πάνυ παρόντος αὐτοῦ τῷ φιλονείκῳ σφόδρα ἐπειρᾶτο νεανικῶς διαμάχεσθαι πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν. Καί ποτε τοῦ Μεγαβάτου προσιόντος ὡς ἀσπασόμενον (lege ἀσπασομένου) καὶ φιλήσοντος, ἐξέκλινεν. Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος αἰσχυνθεὶς ἐπαύσατο, καὶ τὸ λοιπὸν &c. ex Xenophonte deſumpta. Adde ejuſd. T. 2. p. 31. *Max. Tyr.* diſſertat. 9. extremâ. ἤδη καὶ Σπαρτιάτης ἀνὴρ (*ſcil.* Ageſilaus) οὔτε ἐν Λυκείῳ τραφεὶς, οὐδὲ ἐν Ἀκαδημείᾳ γυμνασάμενος, οὐδὲ ἐν φιλοσοφίᾳ πεπαιδευμένος, ἐντυχὼν μειρακίῳ (intelligit *Megabatem*) βαρβαρικῷ μὲν, ἀλλ' ἄκρως καλῷ καὶ ἀνθοῦντι ἄρτι, ἠράσθη μὲν αὐτοῦ, (πῶς δ' οὐκ ἔμελλεν) ἀλλ' ἐν περασίμοις τῶν ὀφθαλμῶν. &c. omnino digna, quæ legantur.

[6] *Φύσις*] Similiter Latini *naturam* adhibent, pro *affectione animi*, ſeu *voluntatis inclinatione naturali* & in hominibus *inſitâ*. Phavor. *Φύσις οὐσίας διαφέρει· οὐσία μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἑκάστου ὕπαρξις, φύσις δὲ ἡ ἐνοῦσά τινι δύναμις — φύσιν πολλάκις καλοῦμεν, τὸ τοιῶσδε πεφυκέναι, καὶ οὐκ αὐτὴν πάντως τὴν οὐσίαν.*

([1] Ἐπιχωρείου ὄντος τοῖς Πέρσαις φιλεῖν οὓς ἂν τιμῶσιν) ἐπεχείρησε καὶ ὁ Μεγαβάτης φιλῆσαι τὸν Αγησίλαον, διαμάχεσθαι ἀνὰ κράτος τὸ μὴ φιληθῆναι, ἆρ' οὐ τοῦτό γε ἤδη τὸ [2] σωφρόνημα καὶ λίαν [3] μανικόν; Επεὶ δὲ ὥσπερ ἀτιμασθῆναι νομίσας ὁ Μεγαβάτης [4] τοῦ λοιποῦ οὐκέτι φιλεῖν ἐπειρᾶτο, προσφέρει τινὶ λόγον τῶν [5] ἑταίρων ὁ Αγησίλαος πείθειν τὸν Μεγαβάτην πάλιν τιμᾷν αὐτόν. [6] Ερομένου δὲ τοῦ ἑταίρου, ἢν πεισθῇ ὁ Μεγαβάτης, εἰ φιλήσει, ἐνταῦθα [7] διασιωπήσας ὁ Αγησίλαος εἶ-

(ſiquidem Perſis mos erat patrius *eos* oſculari, quos honore adficere vellent) adgrederetur etiam Megabates Ageſilaum oſculari, nè oſculum *ipſi* daretur *id* totis viribus pugnaverit, nonne hoc jam certè facinus *eſt* pudicum atque egregium valdé? Cùm verò Megabates, quaſi qui deſpectum ſe putaret, non jam deinceps ampliùs *eum* oſculari adgrederetur, quendam ex ſodalibus *ejus* adpellat Ageſilaus de perſuadendo Megabate, ut rurſum honore ſe adficeret. Sodale autem quærente, ſi pareret Megabates, an *ipſum* oſculaturus eſſet, hìc cùm Ageſilaus *parumper* πεν οὑτωσί· [1] οὐδ' εἰ μέλλοιμί γε αὐτίκα μάλα κάλλιστός τε καὶ ἰσχυρότατος καὶ τάχιστος ἀνθρώπων ἔσεσθαι· [2] μάχεσθαί γε μέντοι πάλιν τὴν αὐτὴν μάχην [3] ὄμνυμι πάντας τοὺς θεοὺς μᾶλλον βούλεσθαι, ἢ πάντα μοι, ὅσα ὁρῶ, χρυσᾶ γενέσθαι.

---

[1] Ἐπιχωρείου ὄντος &c.] Supple ἔθους. *Thucyd.* l. 2. c. 2. *οἱ τις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια* &c. *Schol.* ἔθη δηλονότι. Idem ad ejuſd. l. 6. c. 27. *κατὰ τὸ ἐπιχώριον, δηλονότι ἔθος*. Eadem vox deficit, opinor, Act. XIV. 1. atque adeò phraſin, *κατὰ τὸ αὐτὸ*, malè *Eraſmus*, *Grotius*, interpretes Anglic. aliiſque valere, *und*, *ſimul*, exiſtimârunt. Cæterùm, de more, cujus hìc loci meminit auctor, vide *Diſſertat.* I I. K. II. præmiſſæ p. 49.

[2] Σωφρόνημα] In *Steph.* Theſ. deeſt. *Æm. Portus* vertit *facinus pudicum*: *facinus temperantiâ præditum.*

[3] Μανικόν;] *Conſtant.* in Theſ. reddidit *minimè vulgare.* Similiter ferè *Ariſtid.* Εἰς Δία, T. 1. p. 2. eâdem voce uſus eſt, *ὅπως μοι μανικὸς γένοιτο ὁ λόγος*, i.e. — *ut divina ſit oratio*, ſeu, *numine adflata.* Latinis itidem *inſanum* eſt nonnunquam *magnum.* Virgil. *Æneïd.* l. 2. v. 776.

Quid tantùm inſano juvat indulgere dolori,
O dulcis conjux? Ubi *Servius*: Inſano, *magno.* Adde *Cicer.* pro Mil. c. 20. & *Plin.* H. N. l. 36. c. 15.

[4] Τοῦ λοιποῦ] Vide K. A. p. 431. n. *6.*

[5] Ἑταίρων] MS. Harl. *ἑτέρων*: & mox pro *ἑταίρου* idem MS. dat *ἑτέρου*. Voces utique iſtæ paſſim in libris manu exaratis confundi ſolent. Sic ſuprà p. 27. lin. 2. MS. iſte *ἑτέρου* exhibet pro *ἑταίρου*. Conf. K. A. p. 295. n. 5.

[6] Ἐρομένου δὲ τοῦ ἑταίρου &c.] Vide *Plutarch.* in Ageſil. p. *602.*

[7] Διασιωπήσας] In lexicis reperitur verbum ſine auctore: eo tamen utitur *Plutarch.* loco proximè citato.

Καὶ ὅτι μὲν δὴ [4] ὑπολαμβάνουσί τινες ταῦτα οὐκ ἀγνοῶ· ἐγὼ μέντοι δοκῶ εἰδέναι ὅτι πολὺ πλέονες τῶν πολεμίων, ἢ τῶν τοιούτων, δύνανται κρατεῖν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγων εἰδότων, πολλοῖς ἔξεστιν ἀπιστεῖν· [5] τάδε πάντες ἐπιστάμεθα, ὅτι ἥκιστα μὲν οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν ἀνθρώπων λανθάνουσιν ὅ, τι ἂν ποιῶσιν· Ἀγησίλαον δέ τι πράξαντα μὲν τοιοῦτον οὔτε ἰδὼν πώποτε οὐδεὶς ἀνήγγειλεν, οὔτε εἰκάζων πιστὰ ἂν ἔδοξε

obticuerat, ſic *tandem* loquutus eſt; non ſi confeſtim & formoſiſſimus & robuſtiſſimus & celerrimus hominum ſanè futurus ſim: ſed tamen pugnam rurſus eandem pugnare me malle deos omnes juro, quàm mihi omnia, quæ cerno, aurea fieri.

Atque hæc quidem nonnullos ſuſpecta habere non ignoro; & ego verò ſcire videor multò plures hoſtium quàm ejuſmodi *adfectuum* victores poſſe evadere. Atqui cùm pauci hæc cognoſcant, multis licet fidem negare: id verò ſcimus omnes, *nimirum* minimè latere quidquid egerint homines illuſtriſſimi; at Ageſilaum aliquid ejuſmodi deſignâſſe nemo unquam vel conſpicatus narravit, vel, ſi conjecturâ nixus *ſuſpicaretur*, probabilia dicere λέγειν. Καὶ γὰρ εἰς οἰκίαν μὲν οὐδεμίαν ἰδίᾳ ἐν ἀποδημίᾳ κατήγετο, [1] ἀεὶ δὲ ἦν ἢ ἐν ἱερῷ, ἔνθα δὴ ἀδύνατον τὰ τοιαῦτα πράττειν, ἢ ἐν φανερῷ, μάρτυρας τοὺς πάντων ὀφθαλμοὺς τῆς σωφροσύνης [2] ποιούμενος. [3] Εἰ δ' ἐγὼ ταῦτα ψεύδομαι, ἀντία τῆς Ελλάδος ἐπισταμένης, ἐκεῖνον μὲν οὐδὲν ἐπαινῶ, ἐμαυτὸν δὲ ψέγω.

---

[1] Οὐδ' εἰ μέλλοιμί γε &c.] *Ariſtid.* T. 2. p. 523. Ἀφελὼν δὲ — ἀπόντα τι καὶ διάφορον, τὴν ὑπερβολὴν εἰπεῖν ἀντὶ τῆς ἀρνήσεως· οἷον, οὐδ' εἰ μέλλοιμί γε.

[2] Μάχεσθαι — μάχην,] Vide K.A. p.354.n.2.

[3] Ὄμνυμι πάντας τοὺς &c.] Eàdem ellipſi utuntur Latini. *Virgil.* Æneïd. l. 12. 197.

Hæc eadem, Ænea, terram, mare, ſidera juro, Latonæque &c. Ubi *Servius* hæc: *Et ornatior elocutio, & crebra apud majores, quàm ſi velis addere præpoſitionem*; ut dicas, *juro per maria, per* &c. Vide ſis Clar. *Drakenb.* ad *Sil. Ital.* l. 8. v. 105.

[4] Ὑπολαμβάνουσι] Sonat hoc utique loco, non ἁπλῶς *arbitrantur, putant, ſuſpicantur*, utì paſſim aliàs, ſed *falſa* eſſe arbitrantur, quæque fide minùs ſint digna. *Heſych.* Ὑπολάμβανε, νόμιζε, ἀντεῖπε. *Suid.* Ὑπολαβὼν ὑπονοήσας, ἢ διαδεχθεὶς, ἢ ἀντειπὼν, ἀντιλέγων.

[5] Τάδε] Sic optimè MS. Harl. Vulgò legitur, ἃ δὲ &c. Cæterùm, vide ſuprà p. 32. n. 2.

[4] Ανδρείας γε μὴν οὐκ ἀφανῆ τεκμήρια μοι δοκεῖ παρασχέσθαι, ὑφιστάμενος μὲν ἀεὶ πολεμεῖν πρὸς τοὺς ἰσχυροτάτους τῶν ἐχθρῶν τῇ τε πόλει καὶ τῇ Ελλάδι, ἐν δὲ τοῖς πρὸς τούτους ἀγῶσι [5] πρῶτον μὲν ἑαυτὸν τάττων. Ενθα γε μὴν ἠθέλησαν αὐτῷ οἱ πολέμιοι μάχην συνάψαι, οὐ φόβῳ τρεψάμενος νίκης ἔτυχεν, ἀλλὰ

viſus fuerit. Etenim nullam in domum privatim, dum peregrè erat, divertebat, verùm ſemper vel in fano *aliquo* erat, ubi fieri certè non poteſt ut talia quis patret, vel in propatulo, *adeò* ut ſuæ pudicitiæ teſtes faceret omnium oculos. Quòd ſi de his ego mentior, Græciâ *iis* contraria ſciente, nihil ipſi quidem laudis tribuo, meipſum verò vitupero.

Porrò fortitudinis argumenta non obſcura mihi *quidem* exhibuiſſe videtur, cùm ſemper ad gerendum adverſùs hoſtes tum civitatis *ſuæ* tum Græciæ potentiſſimos bellum ſe obtulerit, & in certaminibus cum iis primâ ſe in acie collocârit. Ubi verò hoſtes manum cum eo conſerere voluerunt, non *ità* demum, cùm *ipſos* timore *perculſos* in fugam verterat, victoriam adeptus eſt, ſed

---

[1] Ἀεὶ δὲ ἦν ἢ &c.] Sic ex conjecturâ *Stephani* reſcribendum videtur. Priùs legebatur ἀεὶ δὲ ἢ ἐν &c.

[2] Ποιούμενος] Scil. *ſibi vel ſuos*, pro vi vocis mediæ: de quâ vide K. A. p. 149. n. 4. & p. 398. n. 3.

[3] Εἰ δ' ἐγὼ ταῦτα &c.] *Leuncl.* vertit *Quòd ſi hæc ego coram Græciâ ſciente mentior*, &c. quaſi adverbialiter poſitum eſſet ἀντία. At rectiùs, opinor, *Philelph.* reddidit — *hiſce Græciâ contraria ſentiente*, &c.

[4] Ἀνδρείας] Sic rectè MS. Harl. & edit. *Leuncl.* At in *Steph. Ald.* & *Flor.* ſcribitur Ἀνδρίας &c. Atque ità *Suidam* ſequendo ſcribendum cenſuit *Stephanus* in Theſ. ad v. Sed vide quæ notavit Cl. *Kuſter.* ad *Suid.* v. Ἀνδρία. *Phavor.* Ἀνδρεία ἡ ἀρετὴ, διὰ διφθόγγου· ἀνδρία δὲ γυνὴ, ἡ ἀπὸ τῆς Ἄνδρου τῆς νήσου· καὶ Ἄνδριος, ἀνὴρ, ὁ ἀπὸ ταύτης.

[5] Πρῶτον μὲν &c.] Voculam hanc expungendam, vel in ἀεὶ, vel in aliud quidpiam ei ſimilius mutandam cenſuit *Leuncl.*

[1] μάχῃ ἀντιτύπῳ κρατήσας τρόπαιον ἐστήσατο, ἀθάνατα μὲν τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς μνημεῖα καταλιπὼν, σαφῆ δὲ καὶ αὐτὸς σημεῖα ἀπενεγκάμενος τοῦ θυμῷ μάχεσθαι· ὥστ' [2] οὐκ ἀκούοντας ἀλλ' ὁρῶντας ἐξῆν [3] αὐτοῦ τὴν ψυχὴν δοκιμάζειν. Τρόπαια μὴν Ἀγησιλάου [4] οὐχ ὅσα ἐστήσατο, [5] ἀλλ' ὅσα ἐστρατεύσατο, δίκαιον νομίζειν. Μεῖον μὲν γὰρ οὐδὲν ἐκράτει, ὅτι οὐκ ἤθελον αὐτῷ οἱ πολέμιοι μάχεσθαι, ἀκινδυνότερον δὲ καὶ [6] συμφορώτερον τῇ τε πόλει καὶ τοῖς συμμάχοις· καὶ [7] ἐν τοῖς ἀγῶσι δὲ οὐδὲν ἧττον τοὺς [8] ἀκονιτὶ, ἢ τοὺς διὰ μάχης νικῶντας, [9] στεφανοῦσι.

cùm prælio pertinaci ſuperior diſceſſerat, tropæum ſtatuit, immortalibus virtutis ſuæ monumentis relictis, cùm ipſe ſigna manifeſta auferret, quòd animosè pugnaret: adeò ut non audiendo, ſed intuendo liceret animum ejus explorare. Tropæa verò Ageſilai non *ea* ſolùm quæ ſtatuit, ſed quaſcunque ſuſcepit expeditiones, putare æquum eſt. Neque enim *propterea* minùs victoriam reportabat, quòd cum eo hoſtes dimicare nollent, ſed minori cum periculo majoríque tum civitati *ſuæ* tum ſociis utilitate *adlatâ:* imò etiam in certaminibus non minùs eos qui ſine pulvere, quàm qui pugnando vincunt, coronare ſolent.

---

[1] Μάχῃ ἀντιτύπῳ] *Leuncl.* vertit *adverſo prælio*: Philelph. *adverſâ & acri pugnâ*: quæ aliud ſonare ſolent. Mihi videtur ea dici *μάχη ἀντίτυπος, in quâ ictus hinc inde crebri accipiuntur*; ſeu, *in quâ utrinque pertinaciter pugnatum eſt.*

[2] Οὐκ ἀκούοντας,] Supple μόνον. Vide K.A. p. 275. n. 5.

[3] Αὐτοῦ] Sic rectè MS. Harl. In edit. omnibus hactenus legebatur αὐτῷ.

[4] Οὐχ ὅσα ἐστήσατο,] Intellige μόνον, ut modò ſuprà.

[5] Ἀλλ' ὅσα ἐστρατεύσατο,] I. e. ὅσα ἐν ταῖς στρατείαις, vel στρατευόμενος, ἔπραξε. Eum, utique, ex ſententiâ auctoris, in omnibus, in quas exercitum eduxerat, expeditionibus ſe præbuit Ageſilaus, qui publica quædam virtutis ſuæ teſtimonia promeruerit.

[6] Συμφορώτερον] Sic rectè MS. Harl. In pleriſque edit. ſcribitur συμφερώτερον. At illâ voce ſæpiùs Noſter uſus eſt: Σωκρ. Ἀπολ. haud ità longè à fine — ὁπότερος ἡμῶν καὶ συμφορώτερα καὶ &c. & Περὶ Προσόδ. p. 541. edit. *Steph.* Ἀλλὰ μὴν καὶ τῇδέ γε συμφορώτερον &c. Adde K. Π. p. 130, 268, 282. atque alibi.

[7] Ἐν τοῖς ἀγῶσι] De quibus conſule *Archæol. Gr.* l. 2. c. 21 & ſeq.

[8] Ἀκονιτὶ,] Quod reddidit *Horat.* I. ep. 1. v. 51. *Suid.* Ἀκονιτὶ, χωρὶς κόνεως· ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης· ἢ εὐμαρῶς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, τῶν οὕτως εὐμαρῶς περιγενομένων, ὥστε μηδὲ κονίσασθαι. Lege *Fabr.* Agoniſt. lib. 2. c. 27. & l. 3. c. 22.

[9] Στεφανοῦσι.] *Scil.* ἀγωνοθέται ſeu ἀθλοθέται, vel, iis jubentibus, κήρυκες. Ubi ſcilicet (uti ferè *Faber* loc. priùs cit.) non exſtante ullo antago-

Τὴν γε μὴν σοφίαν αὐτοῦ ποῖαι τῶν ἐκείνου πράξεων οὐκ ἐπιδεικνύουσιν; ὃς τῇ μὲν πατρίδι οὕτως ἐχρῆτο, ὥστε μάλιστα [1] πειθόμενος ἑτέροις πρόθυμος ὤν, ἀπροφασίστους τοὺς φίλους ἐκέκτητο· τοὺς δέ γε στρατιώτας ἅμα πειθομένους καὶ φιλοῦντας αὐτὸν παρεῖχε. Καίτοι πῶς ἂν ἰσχυροτέρα γένοιτο [2] φάλαγξ ἢ διὰ τὸ μὲν πείθεσθαι εὔτακτος οὖσα, διὰ δὲ τὸ φιλεῖν τὸν ἄρχοντα πιστῶς παροῦσα;

Τοὺς γε μὴν πολεμίους εἶχε ψέγειν μὲν οὐ δυναμένους, μισεῖν δὲ ἀναγκαζομένους· τοὺς γὰρ συμμάχους ἀεὶ πλέον ἔχειν αὐτῶν ἐμηχανᾶτο, [3] ἐξαπατῶν μὲν ὅπου [4] καιρὸς εἴη, φθάνων δὲ

Cæterùm ejus ſapientiàm quænam ex illius actionibus non demonſtrant? qui ſic ſe erga patriam gerebat, ut cùm maximè alacri ad parendum aliis eſſet animo, amicos ſibi qui nullâ, *quo minùs ei adeſſent*, excuſatione uterentur, comparaverit: milites autem dicto ſimul audientes & ſui amantes reddidit. Atqui quonam pacto phalanx eſſe firmior poſſit, quàm ſi propter obedientiam ordinem ſervet, & propter amorem erga imperatorem fideliter *ei* præſtò ſit?

Porrò hoſtes habuit, *eum* qui vituperare non poterant, at qui odio habere cogebantur: ſemper enim *id* moliebatur, ut ſociorum melior eſſet quam illorum conditio, quippe quos dolis falleret, ubi tempus *iis utendum eſſe moneret*, & anteverteret ubi

---

antagoniſtâ, qui poſſet coronæ controverſiam facere, ad illum, qui ſe certamini pentathli potiſſimùm obtulerat, & ſine pulvere victor à præcone renuntiatus fuerat, haud dubiè pertinebat. Cæterùm, de verbo ſuo ſine nomine poſito vide K. A. p. 454. n. 1. & p. 543. n. 2.

1 Πειθόμενος ἑτέροις &c.] Reſpicit, opinor, auctor obſequium, quod magiſtratibus Spartanis, ex Aſiâ eum revocantibus, præſtitit Ageſilaus: quâ de re vide p. 25 & ſeq. Cæterùm, in MSto Harl. legitur πειθόμενος ἑτοίμοις &c. Sed has voces paſſim invicem eſſe permutatas jam ſuprà videre eſt p. 59. n. 5. *Stephanus* tamen Xenophontem ſcripſiſſe autumat πειθομένοις ἑτοίμοις &c. quam lectionem *Leuncl.* his verbis expreſſit, *ut cùm in primis benevolo eſſet in eos familiares animo, qui obſequi vellent, &c.* At cùm quivis ex ſcripturâ vulgatâ ſenſum ſatis commodum elicere queat, mihi nihil mutandum videtur.

2 Φάλαγξ ἢ &c.] Reponit *Steph.* ἢ ἡ διὰ &c.

3 Ἐξαπατῶν μὲν &c.] Reſpice p. 11. n. 2. & K. Π. p. 89 & ſeq.

4 Καιρὸς &c.] Vide p. 45. n. 6.

ὅπου τάχους δέοι, λήθων δὲ ὅπου τοῦτο συμφέροι, πάντα δὲ τἀναντία πρὸς τοὺς πολεμίους, ἢ πρὸς τοὺς φίλους ἐπιτηδεύων. Καὶ γὰρ νυκτὶ μὲν ὅσαπερ ἡμέρα ἐχρῆτο, ἡμέρα δὲ [1] ὅσαπερ νυκτί, πολλάκις ἄδηλος γιγνόμενος ὅπου τε εἴη, καὶ ὅποι ἴοι, καὶ ὅ,τι ποιήσοι· ὥστε καὶ [2] τὰ ἐχυρὰ ἀνώχυρα τοῖς ἐχθροῖς καθίστη, τὰ μὲν παριών, τὰ δὲ ὑπερβαίνων, τὰ δὲ [3] κλέπτων. [4] Ὁπότε γε μὴν πορεύοιτο, εἰδὼς ὅτι ἐξείη τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι, εἰ βούλοιντο, συντεταγμένον μὲν οὕτως ἦγε τὸ στράτευμα, ὡς ἂν ἐπικουρεῖν μάλιστα ἑαυτῷ δύναιτο, ἡσύχως δ' [5] ὥσπερ ἂν παρθένος ἡ σωφρονεστάτη προβαίνοι· νομίζων [6] ἐν τῷ τοιούτῳ τό,τε ἀτρεμὲς καὶ [7] ἀνεκπληκτότατον καὶ ἀθορυβητότατον καὶ ἀναμαρτητότατον καὶ

celeritate opus eſſet, cùm lateret etiam ubi hoc ex uſu foret, atque *adeò* omnia in hoſtes contraria, ac in amicos inſtitueret. Etenim nocte perinde ac die utebatur, die perinde ac nocte, cùm ſæpè ubi eſſet, & quò iret, & quid faceret, non conſtaret: adeò ut etiam munita *loca* redderet immunita, partim prætereundo, partim ſuperando, partim occupando furtim. Quoties autem iter faceret, quia ſciret hoſtibus pugnandi poteſtatem eſſe, ſi vellent, ità inſtructum ducebat exercitum, ut ſibi ipſi maximè opem ferre poſſet, placidéque perinde ut virgo pudiciſſima procederet: quippe qui exiſtimabat in ejuſmodi *ſuorum ordine* & quietem *eorum* & ſummam à terrore & tumultuatione & peccatis & inſidiis vaδυσεπιβουλευτότατον εἶναι. Τοιγαροῦν τοιαῦτα ποιῶν, τοῖς μὲν πολεμίοις δεινὸς ἦν, τοῖς δὲ φίλοις θάρσος καὶ ῥώμην ἐνεποίει· ὥστε [1] ἀκαταφρόνητος μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διετέλεσεν, ἀζήμιος δ' ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἄμεμπτος δὲ ὑπὸ τῶν φίλων, [2] πολυεραστότατος δὲ καὶ [3] πολυεπαινετώτατος ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων.

---

[1] Ὅσαπερ] *Phavor.* Ὅσα, Ἀττικῶς λέγεται ἀντὶ τοῦ ὅσον· φιλοῦσι γὰρ οἱ Ἀττικοὶ πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν χρῆσθαι. Reſpice p. 55. n. *6.*

[2] Τὰ ἐχυρὰ] Hanc lectionem exhibet MS. Harl. In libris hactenus editis reperitur τὰ ἰσχυρὰ &c.

[3] Κλέπτων.] Vide K. A p. 406. n. 3.

[4] Ὁπότε γε μὴν πορεύοιτο &c.] *Ariſtid.* T. 2. p. 510. Γλυκύτητα δὲ καὶ ἐν Ἀγησιλάῳ θαυμαστὴν ἐποίησεν, (Xenoph.) εἰπών· Ὁπότε γε μὴν πορεύοιτο, συντεταγμένον μὲν οὕτως ἦγε τὸ στράτευμα, ὡς ἂν ἐπικουρεῖν μάλιστα ἑαυτοῖς δύναιντο· (ſcrib. δύναιτο) εἶτα παράδειγμα ἐπήγαγεν, ὡς ἂν ἀφελὴς ἀνὴρ γλυκύτητα μετὰ σεμνότητος ἐμφαίνων· ἡσύχως δέ, ὥσπερ ἂν παρθένος ἡ σωφρονεστάτη προβαίνοι· &c.

[5] Ὥσπερ ἂν παρθένος &c.] Hic mihi ſatìs placet verborum ordo; at alium etiam exhibet *Ariſtid.* loco cit. nimirum hunc, ὥσπερ ἂν ἡ σωφρονεστάτη παρθένος. Sed cùm parum eo loco ſibi conſtare videatur rhetor, haud certè tanti faciendus eſt, ut ejus gratiâ exemplarium Xenophonteorum abjicienda ſit auctoritas.

[6] Ἐν τῷ τοιούτῳ] *Stil.* συντάγματι καὶ κινήματι.

[7] Ἀνεκπληκτότατον &c.] In lexicis reperiuntur ſine auctore ἀνέκπληκτος & ἀθορύβητος.

Ως γεμὴν φιλόπολις ἦν, καθ' ἓν μὲν ἕκαστον μακρὸν ἂν εἴη γράφειν· οἴομαι γὰρ οὐδὲν εἶναι τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, ὅ,τι οὐκ εἰς τοῦτο συντείνει· ὡς δ' ἐν βραχεῖ εἰπεῖν, ἅπαντες ἐπιστάμεθα ὅτι Αγησίλαος ὅπου ᾤετο τὴν [4] πατρίδα ὠφελήσειν, οὐ πόνων ὑφίετο, οὐ κινδύνων ἀφίστατο, οὐ χρημάτων ἐφείδετο, [5] οὐ σῶμα, οὐ γῆρας προὐφασίζετο· ἀλλὰ καὶ βασιλέως ἀγαθοῦ τοῦτο ἔργον ἐνόμιζε, τὸ τοὺς ἀρχομένους

cuitatem eſſe *ſitam*. Quare dum hæc faceret, hoſtibus quidem erat formidoloſus, at amicis fiduciam *animi*que robur addebat: adeò ut ſemper à contemptu inter hoſtes vacaret, inter cives multæ *omnis*, inter amicos vituperationis expers *ſemper eſſet*, ab omnibus autem hominibus longè amabiliſſimus & laude longè digniſſimus *haberetur*.

Cæterùm quàm civitatis *ſuæ* ſtudioſus fuerit, ſingulatim ſcribere longum fuerit: nihil enim eſſe arbitror ex iis quæ ab eo geſta erant, quod eò non tendat: ut verò brevi dicam, ſcimus omnes Ageſilaum, ubicunque ſe profuturum patriæ putaret, non labores ſubterfugiſſe, non à periculis receſſiſſe, non peperciſſe opibus, non corporis, non ſenectutis excuſatione uſum fuiſſe; quinimò regis hoc boni officium eſſe ducebat, ut quamplurimis ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ ποιεῖν. Ἐν τοῖς μεγίστοις γὰρ ὠφελήμασι τῆς πατρίδος καὶ τόδε ἐγὼ τίθημι αὐτοῦ, ὅτι δυνατώτατος ὢν ἐν τῇ πόλει, φανερὸς ἦν μάλιστα τοῖς νόμοις λατρεύων. Τίς γὰρ ἂν ἠθέλησεν ἀπειθεῖν, ὁρῶν τὸν βασιλέα πειθόμενον; τίς δ' ἂν ἡγούμενος μειονεκτεῖν, νεώτερόν τι ἐπεχείρησε ποιεῖν, εἰδὼς τὸν βασιλέα νομίμως καὶ τὸ κρατεῖσθαι φέροντα; [1] ὃς καὶ πρὸς τοὺς διαφόρους ἐν τῇ πόλει, ὥσπερ πατὴρ πρὸς παῖδας, προσεφέρετο. Ἐλοιδορεῖτο μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν, ἐτίμα δ' εἴ τι καλὸν πράσσοιεν, παρίστατο δ' εἴ τις συμφορὰ συμβαίνοι· ἐχθρὸν μὲν οὐδένα ἡγούμενος πολίτην, ἐπαινεῖν δὲ πάντας ἐθέλων, σώζεσθαι γὰρ πάντας κέρδος νομίζων, ζημίαν γὰρ [2] τιθεὶς, εἰ καὶ ὁ μικροῦ ἄξιος ἀπόλοιτο. Εἰ δ' ἐν τοῖς νόμοις ἠρεμοῦντες διαμένοιεν, δῆλος ἦν εὐδαίμονα μὲν αἰεὶ ἔσεσθαι

---

[1] Ἀκαταφρόνητος] In *Conſtant*. Theſ. deeſt.

[2] Πολυεραστότατος] *J. Poll.* l. 3. ſegm. 72. — ἀξιέραστος, πολυέραστος, καὶ τὸ σύγκρισιν τὸ ὑπέρθετον. Hunc ſolum citant Lexicogr.

[3] Πολυεπαινετώτατος] Vocem hanc ex MSto Harl. repoſui. Vulgò ſcribitur πολυεπαινέτατος. Et hæc & illa vox Lexicogr. pariter eſt ignota.

[4] Πατρίδα ὠφελήσειν] MS. Harl. dat πατρίδα τι ὠφελήσειν &c.

[5] Οὐ σῶμα, &c.] Quale fuit Ageſilai corpus docet *C. Nep.* c. 8. *Atque hic tantus vir, ut naturam fautricem habuerat in tribuendis animi virtutibus, ſic maleficam nactus eſt in corpore fingendo. Nam & ſtaturâ fuit humili, & corpore exiguo, & claudus altero pede.* Adde *Plutarch.* in Ageſil. p. 596 & 616. & *Athen.* l. 14. c. 1.

beneficiis *ſibi* ſubjectos adficiat. In maximis autem commodis *quæ* patriæ *adtulit*, hoc etiam ejus *beneficium* ego pono, quòd cùm in civitate plurimum poſſet, maximè *tamen* legibus ſe ſervire declararet. Nam quis *tandem* obedientiam recuſare voluiſſet, cùm regem *eis* obtemperantem videret? quis, quòd deteriore ſe exiſtimaret eſſe conditione, novi aliquid moliri tentâſſet, cùm regem pati ſciret, ut ſibi etiam legitimè imperaretur? qui in illos etiam, qui *ab eo* in civitate diſſidebant, quemadmodum pater erga liberos, ſe gerebat. Nam de delictis *eos* objurgabat, honore adficiebat ſi quid præclari geſſiſſent, ferebat auxilium ſi qua accidiſſet calamitas; cùm civem nullum pro inimico haberet, omnes collaudare vellet, ſervari omnes pro lucro duceret, & *contrà* in damno poneret, ſi quis etiam parvi pretii *homo* periiſſet. Quòd ſi in legibus quieti permanerent, palàm erat eum patriam uſque

---

[1] Ος καὶ πρὸς τοὺς — προσεφέρετο] De phraſi vide K. A. p. 400. n. 3. ubi tamen caſus tertius verbo additur. Verùm & hujus conſtructionis exſtat exemplum apud *Iſocrat.* ad Nicocl. p. 33. edit. *Steph.* πρὸς γὰρ τοὺς πολίτας μετὰ τοιαύτης πρᾳότητος προσηνέχθην &c. Cæterùm, cum iis, quæ hoc loco memoriæ prodidit Noſter, conferenda ſunt quæ ſcripſit *Plutarch.* de Ageſil. p. 598.

[2] Τιθεὶς.] Similiter *pono* apud Latinos ſæpè ſonat *puto*, *habeo*, *exiſtimo*.

τὴν πατρίδα [1] λογιζόμενος, ἰσχυρὰν δὲ τότε, ὅταν οἱ Ελληνες σωφρονῶσιν.

Εἰ γεμὴν αὖ καλὸν [2] Ελληνα ὄντα φιλέλληνα εἶναι, τίνα τὶς εἶδεν ἄλλον στρατηγὸν ἢ πόλιν οὐκ ἐθέλοντα αἱρεῖν, ὅταν οἴηται πορθήσειν, ἢ συμφορὰν νομίζοντα τὸ νικᾶν ἐν τῷ πρὸς Ελληνας πολέμῳ; Ἐκεῖνος τοίνυν, ἀγγελίας μὲν ἐλθούσης αὐτῷ, ὡς ἐν τῇ [3] ἐν Κορίνθῳ μάχῃ ὀκτὼ μὲν Λακεδαιμονίων, [4] ἐγγὺς δὲ τῶν πολεμίων μύριοι τεθναῖεν, οὐκ ἐφησθεὶς φανερὸς ἐγένετο, ἀλλ' εἶπεν ἄρα, Φεῦ ὦ Ελλὰς, ὁπότε οἱ νῦν τεθνηκότες ἱκανοὶ ἦσαν ζῶντες νικᾶν μαχόμενοι πάντας βαρβά-

beatam fore cenſuiſſe, tum verò potentem, quandocunque Græci frugi eſſent.

Si porrò præclarum *eſt* Græcum *hominem* Græci nominis eſſe ſtudioſum, quem quis alium vidit ducem, qui vel urbem capere nollet, cùm eam ſe vaſtaturum putaret, vel pro calamitate duceret, in bello adverſùs Græcos *geſto* victoriâ potiri? Ageſilaus quidem certè, cùm nuntius ei veniſſet, in pugnâ Corinthi *commiſſâ* de Lacedæmoniis quidem octo *duntaxat*, hoſtium verò propemodum decem millia interiiſſe, clarè ſignificabat nullam indè ſe lætitiam percepiſſe, verùm, Heu Græcia, aiebat utique, cùm qui nunc interierunt, vivi barbaros omnes prælio vincere potuiſ-

---

[1] *Λογιζόμενος,*] Adi K. Π. p. 69. n. 1.

[2] *Ελληνα ὄντα*] Vide K. A. p. 580. n. 2.

[3] *Ἐν Κορίνθῳ μάχῃ ὀκτὼ* &c.] Supple *μόνοι* utì ſuprà p. 62. n. 2.

[4] *Ἐγγὺς δὲ τῶν πολεμίων* &c.] Sic locus eſt ſupplendus: vulgò ſcribitur *ἐγγὺς δὲ μύριοι* &c. *τῶν πολεμίων* perperam omiſſis. Lectionem certè receptam ſuo in exemplari inveniſſe videtur *Philelph.* & res ipſa poſtulat. *C. Nep.* in Ageſil. c. 5. *Hîc* (apud Corinthum) *cùm unâ pugnâ decem millia hoſtium, Ageſilao duce, cecidiſſent; eóque facto opes adverſariorum* &c. ubi vide quæ notavit *Boſius.* Plutarch. T. 1. p. 604. *καὶ τοῦτο ἴσως ἐπ' Ἀγησιλάῳ ἂν εἴη, ὃς πυθόμενος μάχην μεγάλην γεγονέναι περὶ Κόρινθον, καὶ ἄνδρας τῶν πάνυ ἐνδόξων ὡς ἔτι μάλιστα αἰφνίδιον ἀπολωλέναι, καὶ Σπαρτιατῶν μὲν ὀλίγους παντάπασι τεθνηκέναι, παμπόλλους δὲ τῶν πολεμίων, οὐκ ὤφθη περιχαρὴς οὐδ' ἐπηρμένος· ἀλλὰ καὶ πάνυ βαρὺ στενάξας, Φεῦ τῆς Ἑλλάδος, ἔφη, τοσούτους ἄνδρας ἀπολωλεκυίας ὑφ' αὑτῆς, ὅσοι ζῶντες ἐδύναντο νικᾶν ὁμοῦ σύμπαντας τοὺς βαρβάρους μαχόμενοι.* Idem T. 2. p. 211. *Πυθόμενος δὲ μάχην γεγονέναι περὶ Κόρινθον, καὶ Σπαρτιατῶν μὲν παντάπασιν ὀλίγους τεθνάναι, Κορινθίων δὲ καὶ Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων συμμαχησάντων αὐτοῖς παμπόλλους,* &c. Cæterùm, *Leuncl.* *μύριοι* malè reddidit *innumeros.* Nam cùm *ἀορίστως* accipitur vox, ſcribi ſolet *μυρίοι*: at *μύριοι* valet *decies mille.* Ipſum autem numerum hunc finitum expreſſit *C. Nep.* loc. proximè cit. Vide K. A. p. 122. n. 1.

ρεις. Κορινθίων γε μὴν τῶν φευγόντων λεγόντων ὅτι [1] ἐνδιδοῖτο αὐτοῖς ἡ πόλις, καὶ μηχανὰς ἐπιδεικνύντων, αἷς πάντες ἤλπιζον ἑλεῖν τὰ τείχη, οὐκ ἤθελε προσβάλλειν, λέγων ὅτι οὐκ ἀνδραποδίζεσθαι δέοι Ελληνίδας πόλεις, ἀλλὰ σωφρονίζειν· εἰ δὲ τοὺς ἁμαρτάνοντας, ἔφη, ἡμῶν αὐτῶν ἀφανιοῦμεν, [2] ὁρᾷν χρὴ μὴ οὐδ᾽ [3] ἔχωμεν μεθ᾽ ὅτου τῶν βαρβάρων κρατήσομεν. [4] Εἰ δ᾽ αὖ καλὸν καὶ [5] μισοπέρσην εἶναι, ὅτι καὶ [6] ὁ πάλαι ἐξεστράτευσεν [7] ὡς δουλωσόμενος τὴν Ελλάδα, καὶ [8] ὁ νῦν συμμαχεῖ μὲν τούτοις, μεθ᾽ ὁποτέρων ἂν οἴηται μείζω βλάψειν, δωρεῖται δ᾽ ἐκείνοις οὓς ἂν νομίζῃ λαβόντας πλεῖστα κακὰ τοὺς Ελληνας ποιήσειν,

ſent. Cùm autem exules Corinthii dicerent civitatem ipſis ſe dedere velle, ac machinas oſtenderent, quibus mœnia ſe capturos ſperabant omnes, *eam* adoriri noluit, aiens civitates Græcas non eſſe in ſervitutem redigendas, ſed ad ſanam mentem reducendas: quòd ſi eos, inquit, qui ex noſtrûm ipſorum numero *aliquid* delinquant, è medio ſuſtulerimus, videndum eſt nè quo barbaros ſuperemus non habeamus. Rurſus ſi præclarum *eſt* Perſam odio proſequi, propterea quòd is, qui olim *ſummi imperii potitus eſt*, exercitum eduxerat *eo conſilio* ut Græciam in ſervitutem redigeret, & qui nunc *rerum potitur*, auxilium fert iis, quibuſcum *conjunctus* majora ſe damna *ei* illaturum exiſtimet, munera dat illis, quos putet iis acceptis plurima Græcis detrimenta illaturos, εἰρήνην δὲ συμπεραίνῃ, ἐξ ἧς ἂν ἡγῆται μάλιστ' ἂν ἡμᾶς ἀλλήλοις πολεμήσειν, (ὁρῶσι μὲν δὴ ἅπαντες ταῦτα) ἐπεμελήθη δέ τις ἄλλος πώποτε πλὴν Αγησίλαος, ἢ [1] ὅπως τι φῦλον ἀποστήσεται τοῦ Πέρσου, ἢ ὅπως τὸ ἀποστὰν μὴ ἀπόληται, ἢ τὸ παράπαν ὡς καὶ βασιλεὺς κακὰ ἔχων μὴ δύνηται τοῖς Ελλησι πράγματα παρέχειν; ὃς καὶ πολεμούσης τῆς πατρίδος πρὸς Ελληνας, ὅμως τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ τῇ Ελλάδι οὐκ ἠμέλησεν, ἀλλ' ἐξέπλευσεν ὅ,τι δύναιτο κακὸν ποιήσων τὸν βάρβαρον.

---

[1] Ἐνδιδοῖτο &c.] *C. Nep.* loco cit. *Idem* (Ageſilaus) *cùm adverſarios intrà mœnia compuliſſet, & ut Corinthum oppugnaret, multi hortarentur; negavit id ſuæ virtuti convenire: ſe enim eum eſſe dixit, qui ad officium peccantes redire cogeret, non qui urbes nobiliſſimas expugnaret Græciæ. Nam ſi &c.* De verbo illo vide ſuprà p. 40. n. 6.

[2] Ορᾷν] Sic & *video* uſurpatur Latinis.

[3] Εχωμεν] MS. Harl. ἕξομεν &c.

[4] Εἰ δ᾽ αὖ] *Steph.* reponendum cenſet Εἴη δ᾽ αὖ καλὸν &c. quâ lectione vulgatam ipſe non mutaverim.

[5] Μισοπέρσην] In lexicis deeſt. Similiter ſuprà Noſter p. 49. adhibuit φιλέλληνα & μισέλληνα. Μισοπέρσης autem *regis* eſt in primis oſor; quippe ὁ Πέρσης ille Noſtro paſſim dicitur, κατ᾽ ἐξοχήν.

[6] Ο πάλαι &c.] *Scil.* Xerxes; de quo conſulendi in primis *Herodot.* l. 7. c. 11 & ſeq. & *Diodor. Sic.* l. 11. Olymp. 75. anno primo, p. 1 & ſeq. Vide ſis K. A. p. 210. n. 6.

[7] Ως δουλωσόμενος τὴν &c.] Sic locum ex MSto Harl. reſtitui. Vulgò legitur ὡς δουλωσόμενος, καὶ ὁ &c. omiſſis τὴν Ελλάδα.

[8] Ο νῦν] *Scil.* Artaxerxes, de quo ſuprà p. 5. n. 4.

Αλλὰ μὴν ἄξιόν γε αὐτοῦ καὶ τὸ εὔχαρι μὴ σιωπᾶσθαι· ᾧ γε ὑπαρχούσης μὲν τιμῆς, [2] παρούσης δὲ δυνάμεως, πρὸς δὲ τούτοις βασιλείας, καὶ ταύτης οὐκ ἐπιβουλευομένης, ἀλλ' ἀγαπωμένης, τὸ μὲν μεγάλαυχον οὐκ ἂν εἶδέ τις, τὸ δὲ φιλόστοργον, [3] καὶ θεραπευτικὸν τῶν φίλων, καὶ μὴ ζητῶν κατενόησεν ἄν. Καὶ

paci conficiendæ operam adcommodat, ex quâ noſmet inter nos maximè bellum geſturos cenſeat; (hæc quidem certè vident omnes) quis alius unquam, præterquam Ageſilaus, curam adhibuit vel ut natio aliqua à Perſâ deficeret, vel ut quæ defeciſſet non periret, vel omnino ut rex malis preſſus Græcis negotium faceſſere non poſſet? qui patriâ etiam *ſuâ* bellum adversùs Græcos gerente, nihilominùs communem Græciæ utilitatem non neglexit, ſed *domo* enavigavit barbarum pro viribus ſuis malè multaturus.

At verò eſt operæ certè pretium ſuavitatem etiam ejus *ingenii* non ſilentio præterire; *in quo*, cùm honore ſanè potiretur & potentiâ, regno prætereà, eóque non inſidiis petito, ſed *ab omnibus* adprobato, jactantiæ indicia nemo videre potuit, at ingenium ad ſuos diligendos propenſum, & amicos colendi ſtudium, *quivis* etiam aliud agens animadvertere potuiſſet. Quinμὴν μετεῖχε μὲν ἥδιστα [1] παιδικῶν λόγων, συνεσπούδαζε δὲ πᾶν ὅ,τι δέοι φίλοις· διὰ δὲ τὸ [2] εὔελπις καὶ εὔθυμος καὶ ἀεὶ ἱλαρὸς εἶναι, πολλοὺς ἐποίει μὴ τοῦ διαπράξασθαί τι μόνον ἕνεκα πλησιάζειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἥδιον διημερεύειν. Ηκιστα δ' ὢν [3] οἷος μεγαληγορεῖν, ὅμως τῶν ἐπαινούντων αὑτοὺς οὐ βαρέως ἤκουεν, ἡγούμενος βλάπτειν οὐδὲν αὐτοὺς, ὑπισχνεῖσθαι δὲ ἄνδρας ἀγαθοὺς ἔσεσθαι.

---

[1] Οπως τι φῦλον] MS. Harl. ὅπως φῦλόν τι &c.

[2] Παρούσης] Ità MS. Harl. & edit. *Steph.* & *Leuncl.* In *Ald.* & *Flor.* aliiſque legitur hic quoque ὑπαρχούσης &c.

[3] Καὶ θεραπευτικὸν τῶν φίλων,] *Plutarch.* T. 1. p. 598. οὐδὲν γὰρ ᾤετο τῶν φιλικῶν ὑπουργημάτων αἰσχρὸν εἶναι. Adde ejuſd. T. 2 p. 807.

Αλλὰ μὴν καὶ τῇ [4] μεγαλογνωμοσύνῃ γε ὡς εὐκαίρως ἐχρῆτο, οὐ παραλειπτέον. [5] Εκεῖνος γὰρ, ὅτ' ἦλθεν αὐτῷ ἐπιστολὴ παρὰ

etiam cum *ſuis* libentiſſimè ſermones habebat puerilem ſimplicitatem præ ſe ferentes, & operam cum amicis in rebus quibuſcunque opus eſſet diligenter navabat: & quia bonâ ſpe plenus, alacri animo & hilaris ſemper erat, efficiebat ut multi *ad eum* familiariter accederent, non tantùm ut aliquid impetrarent, ſed utì jucundiùs diem traducerent. Cùm autem minimè is eſſet qui *ſe* jactaret, nihilominùs haud gravatim audiebat *eos* qui ſeipſos laudarent, quòd eos nihil injurii facere putaret, & polliceri ſtrenuos *ſe* viros futuros.

Cæterùm nec *id* omittendum, quàm opportunè animi ſanè magnitudine uti ſoleret. Ille enim, cùm à rege ei veniſſet epi-

---

[1] Παιδικῶν λόγων,] *Philelph.* intelligit *doctos eruditóſque ſermones*: Leuncl. *verba de amoribus*: uterque, opinor, perperam. Ipſe mallim *ſermones ejuſmodi, quos pueri inter ſe habere ſolent.* Hunc vocum iſtarum ſenſum fuſiùs expoſitum videre eſt K. II. p. 54. n. 2. Eundem ſtabiliunt etiam ea, quæ de Ageſilai indole ſcripſerunt alii. *Plutarch.* T. 2. p. 213. Φιλοτεκνότατος δ' ὢν διαφερόντως λέγεται ὅτι μικροῖς τοῖς παιδίοις κάλαμον περιβεβηκὼς, ὥσπερ ἵππον, οἴκοι συνέπαιζεν. *Ælian.* V. H. l. 12. c. 15. Αγησίλαος δὲ, κάλαμον περιβὰς, ἵππευε μετὰ τοῦ υἱοῦ παιδὸς ὄντος, καὶ &c. Vide ſis K. A. p. 173. n. 3. & *Plutarch.* T. 2. p. 237.

[2] Εὔελπις καὶ εὔθυμος &c.] *Plutarch.* in Ageſil. p. 596. ἡ δὲ ἱλαρότης καὶ τὸ εὔθυμον ἐν ἅπαντι καιρῷ καὶ παιγνιῶδες, ἀχθεινὸν δὲ καὶ τραχὺ μηδέποτε, μήτε φωνῇ μήτε ὄψει, τῶν καλῶν καὶ ἀρχαίων ἐρασμιώτερον αὐτὸν ἄχρι γήρως παρεῖχεν.

[3] Οἷος μεγαληγορεῖν] Vide ſis K. A p. 137. n. 1.

[4] Μεγαλογνωμοσύνῃ] In lexicis reperitur ſine auctore. Adi ſis *Ælian.* H. V. l. 4. c. 16.

[5] Εκεῖνος γὰρ, ὅτ' &c.] *Plutarch.* T. 2. p. 213. Επιστολῆς δὲ αὐτῷ παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως κομισθείσης, τῆς εἰρήνης γενομένης, ἣν ὁ μετὰ Καλλίου τοῦ Λακεδαιμονίου Πέρσης ἤνεγκε, περὶ ξενίας καὶ φιλίας, οὐκ ἔλαβεν, εἰπὼν ἀπαγγεῖλαι βασιλεῖ ὡς ἰδίᾳ μὲν πρὸς αὐτὸν οὐδὲν δεῖ ἐπιστολὰς πέμπειν· ἂν δὲ φίλος &c. Xenophontéis ſimilia. *Ælian.* H. V. l. 10. c. 20. Οτι ὁ Πέρσης ἐπέστειλε πρὸς Αγησίλαον, φίλον αὐτὸν ἔχειν. Αντεπέστειλε δὲ Αγησίλαος ὅτι οὐ δυνατὸν φίλον αὐτὸν Αγησιλάου ἰδίᾳ εἶναι· ἐὰν δὲ ᾖ Λακεδαιμονίοις κοινῇ φίλος, δῆλον ὅτι καὶ αὐτοῦ ἔσται.

[1] βασιλέως, ἣν ὁ μετὰ Καλλία τοῦ Λακεδαιμονίου Πέρσης ἤνεγκε [2] περὶ ξενίας τε καὶ φιλίας αὐτοῦ, ταύτην μὲν οὐκ ἐδέξατο, τῷ δὲ φέροντι [3] εἶπεν ἀπαγγεῖλαι βασιλεῖ, ὡς ἰδίᾳ μὲν πρὸς αὐτὸν οὐδὲν δέοι ἐπιστολὰς πέμπειν· ἢν δὲ φίλος τῇ Λακεδαίμονι καὶ τῇ Ελλάδι εὔνους ὢν φαίνηται, ὅτι καὶ αὐτὸς φίλος ἀνὰ κράτος αὐτῷ ἔσοιτο· ἢν μέντοι, ἔφη, ἐπιβουλεύων ἁλίσκηται, μηδ᾽ ἂν πάνυ πολλὰς ἐπιστολὰς δέχωμαι, φίλον [4] ἕξειν με οἰέσθω. Εγὼ οὖν καὶ τοῦτο ἐπαινῶ Αγησιλάου, τὸ, πρὸς τὸ ἀρέσκειν τοῖς Ελλησιν, ὑπεριδεῖν τὴν βασιλέως ξενίαν. Αγαμαι δὲ κἀκεῖνο ὅτι οὐχ ὁπότερος πλείω τε χρήματα ἔχει καὶ πλειόνων ἄρχει, [5] τούτῳ ἡγήσατο μεῖζον φρονητέον εἶναι, ἀλλ᾽ ὁπότερος αὐτός τε ἀμείνων εἴη καὶ ἀμεινόνων ἡγοῖτο. Επαινῶ δὲ κἀκεῖνο τῆς προνοίας αὐτοῦ, ὅτι νομίζων ἀγαθὸν τῇ Ελλάδι ἀφίστασθαι τοῦ βασιλέως

ſtola, quam is Perſa, *qui* cum Calliâ *erat* Lacedæmonio, adtulerat de hoſpitio atque amicitiâ ejus *perſcriptam*, eam non accepit, ſed illum qui *eandem* adtulerat, regi renuntiare juſſit, nihil opus eſſe epiſtolas ad ſe privatim mittere; quòd ſi Lacedæmoni ſe amicum & Græciæ benevolum declararet, ipſum quoque ei pro virili parte amicum futurum: verùm ſi deprehenſus fuerit, ait, inſidiis ſtruendis occupatus, nè ſe, etiamſi epiſtolas admodum multas *ab eo* acceperim, amicum me habiturum exiſtimet. Igitur hoc etiam Ageſilai *factum* laudo, quòd, ut Græcis placeret, hoſpitium regis aſpernatus ſit. Illud quoque admiror, quòd non uter plures haberet pecunias ac pluribus imperaret, ei majores ſpiritus gerendos eſſe arbitraretur, ſed *ei*, qui tum ipſe melior eſſet tum melioribus præeſſet. Prætereà & illud providentiæ ipſius *exemplum* laudo, quòd, cùm Græciæ utile duceret, quamplu-

---

[1] Βασιλέως] Vide K. A. p. 406. n. 2.

[2] Περὶ ξενίας] Vide K. Π. p. 431. n. 1.

[3] Εἶπεν] Reſpice p. 20. n. 2.

[4] Ἕξειν με] Sic MS. Harl. edit. *Ald. Flor.* & *Steph.* In aliis libris perperam legitur ἕξειν μὲν & ἕξει ἐμὲ &c.

[5] Τούτῳ] Sic rectè edit. *Steph.* Aliæ dant τοῦτο &c.

ὡς πλείστους [1] σατράπας, οὐκ ἐκρατήθη οὔθ' ὑπὸ δώρων οὔθ' ὑπὸ τῆς βασιλέως ῥώμης, [2] ἐθελῆσαι ξενωθῆναι αὐτῷ· ἀλλ' ἐφυλάξατο μὴ ἄπιστος γενέσθαι τοῖς ἀφίστασθαι βουλομένοις. Ἐκεῖνο γε μὴν αὐτοῦ τίς οὐκ ἂν ἀγασθείη; ὁ μὲν γὰρ Πέρσης, νομίζων, ἢν χρήματα πλεῖστα ἔχῃ, πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσεσθαι, διὰ τοῦτο πᾶν μὲν τὸ ἐν ἀνθρώποις χρυσίον, πᾶν δὲ τὸ ἀργύριον, πάντα δὲ τὰ πολυτελέστατα, ἐπειρᾶτο πρὸς ἑαυτὸν ἀθροίζειν· [3] ὁ δὲ οὕτως [4] ἀντεσκευάσατο τὸν οἶκον, ὥστε τούτων μηδενὸς προσδεῖσθαι. Εἰ δέ τις ταῦτα ἀπιστεῖ, ἰδέτω μὲν οἵα οἰκία ἤρκει αὐτῷ, θεάσθω δὲ τὰς θύρας αὐτοῦ· εἰκάσειε γὰρ ἄν τις ἔτι ταύτας ἐκείνας εἶναι, [5] ἅσπερ Ἀριστόδημος ὁ Ἡρακλέους, ὅτε

rimos à rege ſatrapas deficere, non vel muneribus vel potentiâ regis fuerit victus, ut ei hoſpitio jungi vellet; ſed caverit nè is fieret cujus illis, qui *à rege* deficere vellent, ſuſpecta eſſet fides. Quis illud porrò in ipſo non miretur? Perſa utique, propterea quòd arbitraretur, ſi plurimas haberet pecunias, omnia ſe ſuam in poteſtatem redacturum, idcircò quidquid *eſſet* inter homines auri, quidquid argenti, quidquid maximi pretii rerum, id totum ad ſe cogere conabatur; at ille contrà domum ſuam ſic inſtruebat, ut horum nullo egeret. Quòd ſi quis hæc fide minus digna putet, *is velim* adſpiciat qualis ei domus ſuffecerit, fores etiam ejus intueatur: nam ſuſpicari quis poſſit has adhuc illas *ipſas* eſſe, quas Ariſtodemus ab Hercule *oriundus*, cùm *Spar-*

---

[1] Σατράπας] Conſule Diſſertat. II. K.II. præmiſ. p. 51.

[2] Ἐθελῆσαι ξενωθῆναι &c.] Verti ſolent, quaſi legeretur — ὥστε ἐθελῆσαι &c. Rectiùs forſan ſcripſeris ἐθελήσαντος — ut referatur ad βασιλέως. De ξενωθῆναι vide K. A. p. 609. n. 1.

[3] Ὁ δὲ] *Scil.* Ageſilaus.

[4] Ἀντεσκευάσατο &c.] In lexicis deeſt. Confer *C. Nep.* in Ageſil. c. 7.

[5] Ἅσπερ Ἀριστόδημος ὁ Ἡρακλέους, &c.] *Plutarch.* in Ageſil. p. 606. — τὰ πάτρια τιμῶν καὶ στέργων, οὐ δεῖπνον ἤλλαξεν, οὐ λουτρὸν, οὐ θεραπείαν γυναικὸς, οὐχ ὅπλων κόσμον, οὐκ οἰκίας κατασκευὴν, ἀλλὰ καὶ τὰς θύρας ἀφῆκεν οὕτως οὔσας σφόδρα παλαιὰς, ὡς δοκεῖν εἶναι ταύτας ἐκείνας, ἃς ἐπέθηκεν Ἀριστόδημος. Plerique ſanè tradunt auctores, Ariſtodemum è vitâ (alii alio modo) jam migrâſſe, priuſquam Heraclidæ Peloponneſum, quâ modò potiti fuerant, inter ſe dividebant. Hâc tamen de re *Herodot.* l. 6. c. 52. Λακεδαιμόνιοι γὰρ, ſcribit, ὁμολογέοντες οὐδενὶ ποιητῇ, λέγουσι αὐτὸν Ἀριστόδημον, τὸν Ἀριστομάχου, τοῦ Κλεοδαίου, τοῦ Ὕλλου, βασιλεύοντα, ἀγαγεῖν σφέας ἐς

[1] κατῆλθε, λαβὼν ἐπεστήσατο· πειράσθω δὲ θεάσασθαι τὴν ἔνδον κατασκευήν· ἐννοησάτω δὲ [2] ὡς ἐθοίναζεν ἐν ταῖς θυσίαις· ἀκουσάτω δὲ ὡς [3] ἐπὶ πολιτικοῦ κανάθρου [4] κατῄει εἰς Ἀμύ-

tam rediit, ſumptas ſtatuerit: conetur *idem* domeſticam ſupellectilem ſpectare; atque *ipſe* ſecum cogitet quo pacto in ſacrificiis epularetur; audiat eum ad Amyclas in canathro civico de-

---

ἐς ταύτην τὴν χώρην, τὴν νῦν ἐκτέαται, ἀλλ' ἢ τοὺς Ἀριστοδήμου παῖδας. Et *V. Patercul.* l. 1. c. 2. *duces recuperandi imperii* (*ſcil.* Peloponneſi) *fuêre*, *Temenus*, *Creſphontes*, *Ariſtodemus*, *quorum atavus fuerat*, ſcil. *Hercules*. De tempore autem deſcenſûs Heraclidarum in Peloponneſum variant chronologi: quem ſi, ex mente doctiſſ. *Simſon.* anno ante Chriſtum 1102. ponas; jam inter eum & annum, quo regnum obtinuit Ageſilaus, *ſcil.* ante Chriſtum 398, annorum 704. intervallum interjectum invenies. Cæterùm, falluntur interpretes, qui Ariſtodemum hunc Herculis *filium* adpellent. Hercules utique Hyllum genuit; Hyllus, Cleodæum; Cleodæus, Ariſtomachum; hic, Ariſtodemum. Exhibet illud ſtemma *Herodot.* l. 8. c. 131. Quare non υἱὸς hoc loco, ut aliàs ſæpiſſimè, ſed ἀπόγονος vel ἔκγονος, per ellipſin ſupprimitur. Adde *Meurſ.* de Regno Lacedæm. c. 6 & ſeq.

1 Κατῆλθε] Supple, εἰς Πελοπόννησον: uti ferè *Diodor. Sic.* l. 4. p. 261. & *Apollodor.* l. 2. c. 8. *Phavorin.* Κατῆλθον — ἀντὶ τοῦ ἐπανεληλύθειν ὡς πολλαχοῦ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἦλθον. Ἀττικοὶ μέντοι καὶ τὸν φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα νοστοῦντα λέγουσιν, ἐπεὶ ἡ πατρὶς ὑψηλότερα οἷα τις λιμήν ἐστι. Græciâ autem Heraclidas aliquamdiu exulâſſe notiſſimum. Vide *Diodor. Sic.* l. 4. p. 260 & ſeq. *Herodot.* l. 9. c. 26. & *Apollodor.* l. 2. c. 8.

2 Ὡς ἐθοίναζεν ἐν &c.] De victûs ratione à Lycurgo inſtitutâ ſic Noſter, Λακεδαιμ. Πολ. haud ità longè ab init. Λυκοῦργος τοίνυν παραλαβὼν τοὺς Σπαρτιάτας, ὥσπερ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οἴκοι σκηνοῦντας, γνοὺς ἐν τούτοις πλεῖστα ῥᾳδιουργεῖσθαι, εἰς φανερὸν ἐξήγαγε τὰ συσκήνια· οὕτως ἡγούμενος ἥκιστ' ἂν παραβαίνεσθαι τὰ προστεταγμένα. Conſule *Archæol. Gr.* l. 4. c. 17. At quoties ſacra faciebant Græci veteres, luxuriæ, peractis tandem iis, nonnihil indulgere ſolebant. Huc ſpectant *Athenæi* verba, l. 2. c. 3. Σέλευκος δέ φησι, τὸ παλαιὸν οὐκ εἶναι ἔθος οὔτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον οὔτ' ἄλλην ἡδυπάθειαν προσφέρεσθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο δρῶντας· διὸ καὶ θοίνας, καὶ θαλίας, καὶ μέθας ὠνόμαζον· τὰς μὲν, ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι δεῖν ὑπελάμβανον· τὰς δ', ὅτι θεῶν χάριν ἠθροίζοντο καὶ συνῄεσαν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, δαῖτα θάλειαν· τὸ δὲ μεθύειν φησὶν Ἀριστοτέλης, τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτοῖς χρῆσθαι. Idem ejuſd. l. c. 2. Ἐπίχαρμος δέ φησι, Ἐκ μὲν θυσίας, θοίνη· ἐκ δὲ θοίνης, πόσις ἐγένετο. Eum verò ſe ſemper præbuit Ageſilaus, cujus nè tunc quidem in victu temperantiam quiſquam deſideraret. Cæterùm, verbum θοινάζω Lexicogr. non agnoſcunt.

3 Ἐπὶ πολιτικοῦ κανάθρου] Ejuſmodi, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, canathrum vult, quo πολῖται quilibet, etiamſi fuerint privati, vehi ſolebant. *Plutarch.* in Ageſil. p. 606. Καὶ τὸ κάνναθρον φησὶν ὁ Ξενοφῶν οὐδέν τι σεμνότερον εἶναι τῶν ἐκείνου θυγατρὸς ἢ τῶν ἄλλων. Κάνναθρα δὲ καλοῦσιν εἴδωλα γρυπῶν ξύλινα καὶ τραγελάφων, ἐν οἷς κομίζουσι τὰς παῖδας ἐν ταῖς πομπαῖς. *Heſych.* Κάναθρα, ἀστράβη ἢ ἅμαξα πλέγματα ἔχουσα ὑφ' ὧν πομπεύουσιν αἱ παρθένοι, ὅταν εἰς τὸ τῆς Ἑλένης ἀπίωσιν· ἔνιοι δὲ ἔχειν εἴδωλα ἢ γρυπῶν. Poſtrema verba ex *Plutarcho* corrigenda ſunt. *Athen.* l. 4. c. 6. innuit Polemonem de *canathro* Xenophontéo commentarium ſcripſiſſe. Sed de canathro plura, quæ huc commodè tranſcribi non poſſunt, ex *Athenæo*, *Caſaubono*, *Scheffero*, aliíſque adlata in Addendis invenies.

4 Κατῄει εἰς Ἀμύκλας.] Forſan, ad Hyacinthia celebranda; de quibus vide p. 39. n. 4. Nam ibi feſtum illud celebrabant Lacones; &, dum agebatur, moris fuiſſe ἐπὶ κανάθρων πομπεύειν, ſcribit *Athen.* l. 4. c. 7.

κλας. Τοιγαροῦν οὕτως ἐφαρμόσας τὰς δαπάνας ταῖς προσόδοις, οὐδὲν ἠναγκάζετο χρημάτων ἕνεκα ἄδικον πράττειν. Καίτοι καλὸν μὲν δοκεῖ εἶναι, [1] τείχη ἀνάλωτα κτᾶσθαι ὑπὸ πολεμίων· [2] πολὺ μέντοι ἔγωγε κάλλιον κρίνω, τὸ τὴν αὑτοῦ ψυχὴν ἀνάλωτον κατασκευάσαι καὶ ὑπὸ χρημάτων, καὶ ὑπὸ ἡδονῶν, καὶ ὑπὸ φόβου.

Ἀλλὰ μὴν ἐρῶ γε ὡς καὶ τὸν τρόπον ὑπεστήσατο τῇ τοῦ Πέρσου ἀλαζονείᾳ. Πρῶτον γὰρ, ὁ μὲν τῷ σπανίως ὁρᾶσθαι ἐσεμνύνετο· Ἀγησίλαος δὲ τῷ ἀεὶ ἐμφανὴς εἶναι ἠγάλλετο, νομίζων αἰσχρουργίᾳ μὲν τὸ ἀφανίζεσθαι πρέπειν, [3] τῷ δὲ εἰς κάλλος βίῳ τὸ φῶς μᾶλλον κόσμον παρέχειν· ἔπειτα δὲ, ὁ μὲν τῷ δυσπρόσοδος εἶναι ἐσεμνύνετο,

ſcendiſſe. Cùm igitur ſumptus ad reditus ità adcommodaret, injuſti nihil pecuniarum cauſâ fàcere cogebatur. Atque præclarum *quiddam* eſſe videtur, muros habere hoſtibus inexpugnabiles: verùm ego certè multò præclarius eſſe judico, *ità* ſuum animum parare, *ut* & pecuniis, & voluptatibus, & formidini ſit inexpugnabilis.

At verò exponam quo pacto mores etiam Perſæ faſtui repugnantes inſtituit. Primùm enim, ille glorioſiùs ſe efferebat, quòd raro conſpiceretur; at *in eo* Ageſilaus exultabat, quòd ſemper *hominum* in conſpectu verſaretur, quippe exiſtimabat factis turpibus convenire, ut in occulto lateant, at vitæ ad honeſtatem *inſtitutæ* lucem *ipſam* potiùs ornamentum conciliare: deinde, gravitatem ille captabat *ex eo* quòd difficilis ad eum eſſet aditus,

---

[1] *Τείχη ἀνάλωτα κτᾶσθαι*] Sic optimè MS. Harl. cùm editi hactenus libri omnes abſurdè repræſentent τείχη ἀνάλωτα ὑπᾶρξαι &c.

[2] *Πολὺ μέντοι ἔγωγε* &c.] *Plutarch.* T. 2. p. 209. ἐγὼ γάρ μοι δοκῶ (inquit Ageſilaus) τὸ ἑαυτὸν βούλεσθαι ἐπαινεῖν εἶναι, ἢ τὴν [illegible] τὸ ἀνδραποδισάμενον πόλιν κατὰ κράτος ἑλεῖν· ἄμεινον γὰρ ἑαυτῷ φυλάττειν τὴν ἐλευθερίαν ἢ ἑτέρων ἀφαιρεῖσθαι. Adde *Cicer.* pro Marcel. c. 3. & *Senec.* epiſt. 113. ſub fin. Conf. Prov. XVI. 32.

[3] *Τῷ δὲ εἰς κάλλος βίῳ* &c.] Intelligendum videtur [illegible], vel aliud huic adfine verbum. *Sophocl.* Electr. v. 1523 & ſeq.

—— πῶς τόδ', εἰ καλὸν
Τυγχάνει, σκότου δεῖ, ——

Quippe, uti Oreſtes apud *Euripid.* Iphig. in Taur. v. 1026. Κλεπτῶν — ἡ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.

Confer Joh. III. 20,21. & *Schot.* Adag. ſacra.

ὁ δὲ τῷ πᾶσιν εὐπρόσοδος εἶναι ἔχαιρε. Καὶ ὁ μὲν ἡβρύνετο τῷ βραδέως διαπράττειν, ὁ δὲ τότε μάλιστα ἔχαιρεν, ὁπότε τάχιστα τυχόντας ὧν δέοιντο ἀποπέμποι.

Ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν εὐπάθειαν ὅσῳ ῥᾴονα καὶ εὐπορωτέραν Ἀγησίλαος ἐπετήδευσεν, ἄξιον κατανοῆσαι· [1] τῷ μὲν γὰρ Πέρσῃ πᾶσαν γῆν περιέρχονται μαστεύοντες τί ἂν ἡδέως πίοι, [2] μυρίοι δὲ τεχνῶνται τί ἂν ἡδέως φάγοι· ὅπως γε μὴν καταδάρθοι, οὐδ' ἂν εἴποι τις ὅσα πραγματεύονται· Ἀγησίλαος δὲ, διὰ τὸ φιλόπονος εἶναι, πᾶν μὲν τὸ παρὸν ἡδέως ἔπινε, πᾶν δὲ τὸ συντυχὸν ἡδέως ἤσθιεν· εἰς δὲ τὸ ἀσμένως κοιμηθῆναι, πᾶς τόπος ἱκανὸς ἦν αὐτῷ. Καὶ ταῦτα οὐ μόνον πράττων ἔχαιρεν, ἀλλὰ καὶ ἐνθυμούμενος ἠγάλλετο ὅτι αὐτὸς μὲν ἐν μέσαις ταῖς εὐ-

gaudebat hic quòd facilis ad ſe omnibus eſſet aditus. Atque ille ſplendorem indè ſibi colligebat, quòd *negotia* tardè conficeret, hic tum maximè lætabatur, cùm *homines* ea, quæ cupiebant, celerrimè conſequutos dimitteret.

Atqui operæ pretium eſt conſiderare, quantò faciliorem ac magìs parabilem voluptatem Ageſilaus conſectaretur: ſunt enim Perſæ qui terram univerſam circumeunt, quid jucundè bibat quæritantes, innumeri *alii* artificiosè parant quod cum voluptate edat: ut porrò dormiat, nè quidem dicere quis poſſit quàm multa moliantur: at Ageſilaus, quòd patiens laboris eſſet, quidquid aderat cum voluptate bibebat, quidquid oblatum fortè fuiſſet, cum voluptate comedebat; ut autem ſuaviter ſomno frueretur, quivis ei locus erat idoneus. Atque hæc non modò dum faceret gaudebat, ſed lætitiâ etiam exultabat quoties cogitaret ſe quidem φροσύναις ἀναστρέφοιτο· [1] τὸν δὲ βάρβαρον ἑώρα, εἰ μέλλοι ἀλύπως βιώσεσθαι, συνελκυστέον αὐτῷ ἀπὸ περάτων τῆς γῆς τὰ τέρψοντα. [2] Εὔφραινον δὲ καὶ τάδε, ὅτι αὐτὸς μὲν [3] ᾔδει τῇ τῶν θεῶν κατασκευῇ δυνάμενος ἀλύπως χρῆσθαι· [4] τὸν δὲ ἑώρα φεύγοντα μὲν θάλπη, φεύγοντα δὲ ψύχη δι' ἀσθένειαν ψυχῆς, οὐκ ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ θηρίων τῶν ἀσθενεστάτων βίον μιμούμενον.

---

[1] Τῷ μὲν γὰρ Πέρσῃ &c.] De Perſis *Herodot.* l. 1. c. 135. καὶ εὐπαθείας τε παντοδαπὰς πυνθανόμενοι ἐπιτηδεύουσι, — *Athen.* l. 4. c. 10. Περὶ δὲ τῆς τρυφῆς τῶν ἐν Πέρσαις βασιλέων Ξενοφῶν ἐν Ἀγησιλάῳ οὕτω γράφει· τῷ μὲν γὰρ Πέρσῃ &c. uſque ad ἱκανὸς ἦν αὐτῷ. exemplaribus Xenophonteis congruenter. Cæterùm, de περιέρχονται ſine nomine ſuo vide p. 62. n. 9.

[2] Μυρίοι] Vide ſuprà p. 67. n. 4.

Ἐκεῖνο γε μὴν πῶς οὐ καλὸν καὶ [5] μεγαλόγνωμον, τὸ αὐτὸν μὲν ἀνδρὸς ἔργοις καὶ κτήμασι κοσμεῖν τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, κύνας τε πολλοὺς θηρευτὰς καὶ ἵππους πολεμιστη-

mediis in voluptatibus verſari; *illum* verò barbarum videret, ſi abſque triſtitiâ vivere vellet, neceſſe habere ut ab *extremis* terræ finibus ea contraheret, de quibus voluptatem capturus eſſet. Quin hæc etiam *eum* delectabant, quòd ſe quidem ſciret abſque animi ægritudine poſſe deûm diſpoſitione uti; illum verò videret æſtus fugere, fugere frigora; *ac* propter imbecillitatem animi, non fortium virorum, ſed debiliſſimarum beſtiarum vitam imitari.

Illud quidem certè quî non præclarum ac magni animi *indicium erat*, quòd ipſe factis viro dignis & rebus partis domum ſuam ornaret, cùm multos canes venaticos & equos ad bellicos ρίους τρέφοντα· [1] Κυνίσκαν δὲ ἀδελφὴν οὖσαν πεῖσαι [2] ἁρματοτροφεῖν, καὶ ἐπιδεῖξαι, νικώσης αὐτῆς, ὅτι [3] τὸ θρέμμα τοῦτο οὐκ ἀνδραγαθίας, ἀλλὰ πλούτου ἐπίδειγμά ἐστι; Τόδε γε μὴν πῶς οὐ σαφῶς πρὸς τὸ γενναῖον ἔγνω, ὅτι ἅρματι μὲν νικήσας τοὺς ἰδιώτας, [4] οὐδὲ ὀνομαστότερος ἂν γένοιτο· εἰ δὲ φίλην μὲν πάντων μάλιστα τὴν πόλιν ἔχοι, πλείστους δὲ φίλους καὶ ἀρίστους ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν κέκτηται, νικῴη δὲ τὴν μὲν πατρίδα καὶ τοὺς ἑταίρους εὐεργετῶν, τοὺς δὲ ἀντιπάλους τιμωρούμενος, ὅτι ὄντως ἂν εἴη νικηφόρος τῶν καλλίστων καὶ μεγαλοπρεπεστάτων ἀγωνισμάτων, καὶ ὀνομαστότατος καὶ ζῶν καὶ τελευτήσας γένοιτ᾽ ἄν;

---

[1] Τὸν δὲ βάρβαρον ἑώρα, — συνελκυστέον &c.] Quo de Atticiſmo vide K. A. p. 483. n. 6.

[2] Εὔφραινον δὲ καὶ τάδε.] MS. Harl. Εὔφραινε δὲ αὐτὸν &c. Grammaticorum utique præceptis nimiùm ſolicitè librarius obſequutus eſt. Sic autem ſæpè Noſter: K. A. p. 45. ἄπταιστα ἦσαν &c. p. 234. καὶ τεθορυβημένα ἐξεκομίζοντο &c. Adde p. 266. n. 4.

[3] Ἤδει τῇ τῶν θεῶν &c.] De conſtructione τοῦ αὐτὸς ᾔδει — δυνάμενος vide K. A. p. 423. n. 2. Hoc utique loco δυνάμενος, Attico more, pro δύνασθαι ponitur. *Plutarch.* p. 603. Πρός τε θάλπος ἔτι καὶ ψύχος εἶχεν (Ageſil.) ὥσπερ μόνος ἀεὶ χρῆσθαι ταῖς ὑπὸ θεοῦ κεκραμέναις ὥραις πεφυκώς. Adde ſuprà p. 57. n. 3. Vide ſis etiam quæ de eo ſcripſit *Ælian.* H. V. l. 7. c. 13. Porrò, cum κατασκευῇ intellige τῶν ὡρῶν, i. e. *anni temporum.*

[4] Τὸν δὲ ἑώρα φεύγοντα &c.] Lege K. A. p. 258. n. 4.

[5] Μεγαλόγνωμον] *Budæus* L. G. Comm. p. 864. Xenophon, inquit, μεγαλογνώμονα interpretatur, ὃς ἂν δύνηται τὰ μεγάλα τῇ γνώμῃ διαπράξασθαι. Reſpicit nimirum ille quæ ſcripſit Xenoph. ſub fin. Οἰκονομ. Hìc verò loci vox denotat τὴν μεγαλοπραγμοσύνην, (quâ voce ſuprà modò p. 70. uſus eſt Noſter) ſeu virtutem ejus viri, qui ingenio ſuo ſeu prudentiâ (uti *Steph.* ad v.) ad ses magnas gerendas utatur.

uſus aptos aleret; & Cyniſcæ ſorori ut equos currui jungendos aleret perſuaſerit, eâque vincente, demonſtrârit his alendis non fortitudinis ſed divitiarum *editum* eſſe ſpecimen? Hoc verò quî non *ille* manifeſtè ex generosâ animi indole ſtatuit, ſe *nempe*, *homines* ſi privatos curru vicerit, nequaquam clariorem fore; at ſi civitatem haberet amiciſſimam, amicos plurimos optimóſque per univerſum terrarum orbem comparâſſet, patriam & ſodales beneficiis, adverſarios ulciſcendo ſuperâſſet, reapſe pulcherrimis ac magnificentiſſimis in certaminibus victorem ſe futurum, futurum etiam tum vivum tum mortuum clariſſimum?

---

[1] Κυνίσκαν δὲ ἀδελφὴν &c.] *Plutarch*. T. 1. p. 606. Οὐ μὴν ἀλλὰ ὁρῶν ἐνίους τῶν πολιτῶν ἀπὸ ἱπποτροφίας δοκοῦντας εἶναί τινας, καὶ μέγα φρονοῦντας, ἔπεισε τὴν ἀδελφὴν Κυνίσκαν ἅρματι καθεῖσαν Ὀλυμπίασιν ἀγωνίσασθαι· βουλόμενος ἐνδείξασθαι τοῖς Ἕλλησιν ὡς οὐδεμιᾶς ἐστιν ἀρετῆς, ἀλλὰ πλούτου καὶ δαπάνης, ἡ νίκη. Adde ejuſd. T. 2. p. 212. *Pauſan*. l. 3. c. 8. Ἐγένετο δὲ Ἀρχιδάμῳ καὶ θυγάτηρ, ὄνομα μὲν Κυνίσκα, φιλοτιμότατα δὲ ἐς τὸν ἀγῶνα ἔσχε τὸν Ὀλυμπικόν, καὶ πρώτη τε ἱπποτρόφησε γυναικῶν, καὶ νίκην ἀνείλετο Ὀλυμπικὴν πρώτη. Adde ejuſd. l. 5. c. 12. l. 6. c. 1. & *Fabri* Agoniſt. l. 1. c. 26. ubi vir doctus minùs meminiſſe videtur, Ageſilaum Archidami fuiſſe filium. Vide ſis etiam *Archæol. Gr.* l. 2. c. 22.

[2] Ἁρματοτροφεῖν] Quod *Plutarcho*, locis cit. fuerit ἱπποτροφεῖν. Similiter Noſter Κ. Π. p. 133. ἅρμα, ut Latini *currus*, pro equis currui junctis poſuit. Apud eundem in Ἱππ. haud procul à fine, reperiuntur ἁρματοτροφία, ἅρματα τρέφειν, ἅρματος ἀρετή. Porrò, verbum illud compoſitum videre eſt *Diogen. Laërt.* l. 4. ſegm. 17.

[3] Τὸ θρέμμα τοῦτο] Cura *ſcil.* equorum εἰς ἁρματηλασίαν. τρεφομένων.

[4] Οὐδὲ &c.] Forſan reponendum οὐδὲν &c. Sic paulò infrà — οἰκονομικώτερος οὐδὲν ἄν. Cæterùm, MS. Harl. dat — ὀνομαστότερος ἂν εἴη γένοιτο: quorum verborum alterum certè librarii imperiti manus invexit.

Ἐγὼ μὲν οὖν τοιαῦτα ἐπαινῶ Ἀγησίλαον· ταῦτα γὰρ οὐχ ὥσπερ εἰ θησαυρῷ τις ἐντύχοι, πλουσιώτερος μὲν ἂν εἴη, οἰκονομικώτερος δὲ οὐδὲν ἄν· καὶ εἰ νόσου δὲ πολεμίοις ἐμπεσούσης κρατήσειεν, εὐτυχέστερος μὲν ἂν εἴη, στρατηγικώτερος δὲ οὐδὲν ἄν· ὁ δὲ καρτερίᾳ μὲν προφέρων, ἔνθα πονεῖν καιρὸς, ἀλκῇ δὲ, ὅπου [1] ἀνδρείας ἀγὼν, γνώμῃ δὲ, ὅπου βουλῆς ἔργον, οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ δικαίως ἀνὴρ ἀγαθὸς παντελῶς ἂν νομίζεσθαι. Εἰ δὲ καλὸν εὕρημα ἀνθρώποις [2] στάθμη καὶ κανὼν πρὸς τὸ ἀγαθὰ ἐργάζεσθαι, καλὸν ἄν μοι [3] δοκεῖ ἡ Ἀγησιλάου ἀρετὴ παράδειγμα γενέσθαι τοῖς ἀνδραγαθίαν ἀσκεῖν βουλομένοις. Τίς γὰρ ἂν ἢ θεοσεβῆ μιμούμενος, ἀνόσιος γένοιτο· ἢ δίκαιον, ἄδικος· ἢ σώφρονα, ὑβριστής·

Ob res ejuſmodi certè quidem Ageſilaum laudo: hæc enim non *ità ſunt* veluti ſi quis theſaurum fortè reperiat, opulentior quidem fuerit, nihilo tamen rei familiaris adminiſtrandæ peritior; & ſi morbo hoſtes invadente victoriâ potiatur, felicior quidem fuerit, nihilo tamen arte imperatoriâ inſtructior: qui verò *laborum* tolerantiâ præſtat *aliis*, ubi laborem perferendi tempus eſt, & robore, ubi fortitudinis eſt certamen, & prudentiâ, ubi conſilium res poſcit, is mihi quidem videtur meritò vir omnino bonus exiſtimandus. Quòd ſi amuſſis & norma *ſint* inventum hominibus commodum ad efficienda præclara *opera*, mihi egregium exemplum Ageſilai virtus exſtitiſſe videtur iis, qui fortitudinem exercere volunt. Nam quis impius fiat, qui religioſum imitatur; vel qui juſtum, injuſtus; vel qui modeſtum, petulans;

---

[1] Ἀνδρείας] Sic MS. Harl. & edit. *Steph.* In aliis libris ſcribitur ἀνδρίας. Vide p. 61. n. 4. De voce ἀνδρεία ſubtiliùs paulò diſſerit Socrates apud *Platon.* Cratyl. T. 1. p. 413.

[2] Στάθμη καὶ κανὼν] *Phavor.* Στάθμη, σπαρτίον ἐστὶ λεπτὸν, ὃ μίλτῳ κεχρισμένον, ἢ ἑτέρῳ χρώματι, χαραγμὸν ἄγει τῇ ἐκτεινομένῃ σανίδι, δι' ὧν τὰ ξύλα εὐθυνόνται. Idem, Κανόνας κυρίως λέγουσι τὸ ὄργανον τὸ τεκτονικὸν ὂν, καὶ ὡς ἰσότητα ἄγον. Unà poſitæ ſunt voces *J. Poll.* l. 4. ſegm. 171. l. 7. ſegm. 125. & l. 10. ſegm. 147.

[3] Δοκεῖ ἡ Ἀγησιλάου] Vulgò — δοκεῖ εἶναι ἡ &c. Sed εἶναι delendum videtur; cùm γενέσθαι, quod mox ſequitur, loci integritatem tueatur. Similem huic librariorum mendam ſuprà modò ſuſtulimus p. 77. n. 4.

ἢ ἐγκρατῆ, ἀκρατής; Καὶ γὰρ δὴ οὐχ οὕτως ἐπὶ τῷ ἄλλων βασιλεύειν, ὡς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ ἄρχειν ἐμεγαλύνετο· οὐδ' ἐπὶ τῷ πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' ἐπὶ τῷ πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ἡγεῖσθαι τοῖς πολίταις. Ἀλλὰ γὰρ μὴ, ὅτι τετελευτηκὼς ἐπαινεῖται, τούτου ἕνεκα [1] θρῆνόν τις τοῦτον τὸν λόγον νομισάτω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον [2] ἐγκώμιον. Πρῶτον μὲν γὰρ ἅπερ ζῶν ἤκουε, ταῦτα καὶ νῦν λέγεται περὶ αὐτοῦ· ἔπειτα δὲ, τί καὶ πλέον θρήνου ἄπεστιν, ἢ βίος τε εὐκλεὴς καὶ [3] θάνατος ὡραῖος; ἐγκωμίων δὲ τί ἀξιώτερον, ἢ νῖκαι τε αἱ κάλλισται καὶ ἔργα τὰ πλείστου ἄξια; Δικαίως δ' ἂν ἐκεῖνός γε μακαρίζοιτο, ὃς εὐθὺς μὲν ἐκ παιδὸς ἐρασθεὶς τοῦ εὐκλεὴς γενέσθαι, ἔτυχε τούτου μάλιστα τῶν καθ' ἑαυτόν· φιλοτιμότατος δὲ πεφυκώς,

vel qui temperantem, intemperans? Etenim *Ageſilaus* non tam *in eo* quòd aliorum rex eſſet, quàm quòd imperare ſibi ipſi poſſet, gloriabatur; neque *in eo* quòd adverſùs hoſtes, ſed quòd ad omnem virtutem civibus *ſuis* dux eſſet. Enimverò quòd à morte laudatur, non idcircò quiſquam orationem hanc *eſſe* lamentationem putet, ſed multò magìs laudationem. Nam primùm quæ vivus audiebat, ea nunc etiam de ipſo commemorantur: deinde, quid à lamentatione longiùs abeſt, quàm glorioſa vita & mors tempeſtiva? quid laudationibus item convenientiùs, quàm victoriæ pulcherrimæ maximíque pretii facinora? Ac jure quidem ille beatus prædicetur, qui ſtatim à puero celebris evadendi cupiditate incenſus, id præcipuè *quod concupivit* præter *omnes* ætatis ſuæ *viros* conſequutus eſt; & cùm honoris naturâ eſſet cupiἀήττητος διετέλεσεν, ἐπεὶ βασιλεὺς ἐγένετο· ἀφικόμενος δὲ [1] ἐπὶ τὸ μήκιστον ἀνθρωπίνου αἰῶνος, [2] ἀναμάρτητος ἐτελεύτησε καὶ περὶ τούτους ὧν ἡγεῖτο, καὶ πρὸς ἐκείνους οἷς ἐπολέμει.

---

[1] Θρῆνόν τις] Etymol. m. Θρῆνος — διαφέρει ἐπικηδείου· ὅτι τὸ μὲν ἐπικήδειον, παρ' αὐτὸ τὸ κῆδος, ἔτι τοῦ σώματος προκειμένου· λέγεται δὲ ὁ θρῆνος ὁ περιγραφόμενος τῷ χρόνῳ.

[2] Ἐγκώμιον] *Suid.* — ἐπαίνου διαφέρει· ἔπαινος μὲν γάρ ἐστι λόγος ἐπαινετικὸς, μίαν πρᾶξιν ἐπαινῶν· ἐγκώμιον δὲ, λόγος ἐγκωμιαστικὸς πολλὰς ἐν ἑαυτῷ πράξεις περιλαμβάνων.

[3] Θάνατος ὡραῖος;] *Philelpho* interprete, *ſpecioſa mors*? Leuncl. *mors decora*? Fateor equidem eam haud raròvocis ὡραῖος eſſe notionem: quæ tamen huc minùs quadrare videtur. Indicat utique, γνώμην ἐμήν, non *quomodo*, ſed *quando* mortuus eſt Ageſilaus; ætate *ſcil.* maturâ. Huc ſpectant quæ mox infrà leguntur — ἀφικόμενος γὰρ ἐπὶ τὸ μήκιστον ἀνθρωπίνου αἰῶνος, &c. Confer K. A. p. 376. n. 7.

Βούλομαι δὲ καὶ ἐν κεφαλαίοις ἐπανελθεῖν τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, ὡς ἂν ὁ ἔπαινος [3] εὐμνημονεστέρως ἔχοι. Ἀγησίλαος μὲν ἱερὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς πολεμίοις ἐσέβετο, ἡγούμενος τοὺς θεοὺς οὐχ ἧττον ἐν τῇ [4] πολεμίᾳ χρῆναι, ἢ ἐν τῇ φιλίᾳ συμμάχους ποιεῖσθαι· [5] ἱκέτας δὲ θεῶν οὐδὲ ἐχθροὺς ἐβιάζετο, νομίζων ἄλογον εἶναι τοὺς μὲν ἐξ ἱερῶν κλέπτοντας, ἱεροσύλους καλεῖν· τοὺς δὲ βωμῶν ἱκέτας ἀποσπῶντας, εὐσεβεῖς ἡγεῖσθαι. Ἐκεῖνός γε μὴν [6] ὑμνῶν οὔποτ'

diſſimus, perpetuò invictus exſtitit, ex quo rex factus fuit; cúmque longiſſimum vitæ humanæ *terminum* adtigiſſet, inculpatus obiit tum ab iis quibus præerat, tum ab iis adverſùs quos bellum gerebat.

Libet autem virtutem ejus ſummatim repetere, quò faciliùs *hæc* laudatio memoriæ inhæreat. Ageſilaus delubra etiam hoſtium in agro *ſita* venerabatur, quippe qui exiſtimaret deorum auxilia non minùs in hoſtili quàm pacato *ſolo* quærenda eſſe: eos autem, qui ad deos ſuppliciter accederent, non, *ſi* hoſtes *eſſent*, violabat, quòd abſurdum eſſe duceret eos, qui è fanis *aliquid* furto ſubtrahant, ſacrilegos adpellare; eos autem, qui ſupplices ab aris avellant, pro religioſis habere. Porrò nunquam ille præἔληγεν, ὡς τοὺς θεοὺς οἴοιτο [1] οὐδὲν ἧττον ὁσίοις ἔργοις ἢ ἁγνοῖς ἱεροῖς ἥδεσθαι. Ἀλλὰ μὴν καὶ ὁπότε εὐτυχοίη, οὐκ ἀνθρώπων [2] ὑπερεφρόνει, ἀλλὰ θεοῖς χάριν ᾔδει· καὶ θαρρῶν πλείονα ἔθυσεν, ἢ ὀκνῶν ηὔχετο· εἴθιστο δὲ φοβούμενος μὲν, ἱλαρὸς φαίνεσθαι, εὐτυχῶν δὲ, πρᾶος εἶναι. Τῶν γεμὴν φίλων οὐ τοὺς δυνατωτάτους, ἀλλὰ τοὺς προθυμοτάτους μάλιστα ἠσπάζετο· ἐμίσει δὲ οὐκ εἴ τις κακῶς πάσχων ἠμύνετο, ἀλλ' εἴ τις εὐεργετούμενος ἀχάριστος φαίνοιτο· ἔχαιρε δὲ τοὺς μὲν αἰσχροκερδεῖς πένητας ὁρῶν, τοὺς δὲ δικαίους πλουσίους ποιῶν· βουλόμενος τὴν δικαιοσύνην τῆς ἀδικίας κερδαλεωτέραν καθιστάναι. [3] Ἤσκει δὲ ἐξομιλεῖν μὲν παντοδαποῖς, [4] χρῆσθαι δὲ τοῖς ἀγαθοῖς. [5] Ὁπότε δὲ ψεγόντων ἢ ἐπαινούντων τινὰς ἀκούοι, οὐχ ἧττον ᾤετο καταμανθάνειν

---

[1] Ἐπὶ τὸ μήκιστον] Intelligendum videtur τέρμα. *Plutarch.* T. 2. p. 784. — πρὸς τὸ τέρμα τοῦ βίου ὤν; Idem T. 1. p. 618. ἀπέθανε (Ageſilaus) βιώσας μὲν ὀγδοήκοντα καὶ τέσσαρα ἔτη &c.

[2] Ἀναμάρτητος] I. e. *Steph.* ad *Philelph.* interprete, *nihil reprehenſione dignum commiſit, & quòd notam illi aliquam inurere poſſet, nec erga eos &c.*

[3] Εὐμνημονεστέρως] In lexicis fruſtrà quæſiveris.

[4] Πολεμίᾳ — φιλίᾳ] Reſpice p. 44. n. 2.

[5] Ἱκέτας δὲ θεῶν &c.] Lege p. 37.

[6] Ὑμνῶν οὔποτ' ἔληγεν &c.] *Leuncl.* vertit *nunquam hymnos dicere deſinebat, quòd deos arbitraretur* &c. Rectiùs *Philelph.* in hunc modum, — *nunquam illud prædicare deſinebat, ſe videlicet arbitrari deos* &c. Verbum utique ὑμνῶ, licèt propriè de iis, qui carmina ſcribunt recitántque dicatur, ſolet etiam adhiberi ſimpliciter pro *prædico, dico.* Plato de republ. l. 2. T. 2. p. 364. edit. *Steph.* πάντες μὲν γὰρ ἐξ ἑνὸς στόματος ὑμνοῦσιν, ὡς καλὸν μὲν &c. *Phavorin.* Ὑμνεῖν λέγεται τὸ εὐφημεῖν καὶ ἐξαίρειν· καὶ ἐπὶ θείων καὶ ἐπὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Λέγεται ὑμνεῖν καὶ τὸ ᾄδειν· λέγεται καὶ τὸ θρυλλεῖν. Λέγεται ὑμνεῖν καὶ τὸ μνημονεύειν.

dicare deſinebat ſe deos arbitrari non minùs factis piis quàm ſacrificiis puris delectari. Quinetiam fortunâ quoties utebatur proſperâ, non homines contemnebat, ſed diis habebat gratias; & cùm bono eſſet animo plures mactabat hoſtias quàm, cùm ſuis metueret rebus, voverat: adſuetus etiam erat, cùm in metu eſſet, hilaritatem præ ſe ferre, cùm proſperâ uteretur fortunâ, mitis eſſe. Ex amicis porrò non potentiſſimos ſed promptiſſimos maximè amplectebatur: odio proſequebatur, non eum, qui læſus ſe ulciſcebatur, ſed eum, qui beneficiis adfectus ingratum ſe declarabat: gaudebat quoties turpis quidem lucri avidos videbat pauperes, juſtos verò quoties locupletabat; utpote qui juſtitiam injuſtitiâ lucroſiorem efficere volebat. Cum omnis generis hominibus verſari, bonis uti ſolebat. Cúmque *eos* qui vituperabant aliquos vel laudabant audiret, non minùs eorum ſe mores per-

---

[1] Οὐδὲν ἧττον ὁσίοις &c.] Vide K. A. p. 430. n. 5.

[2] Ὑπερεφρόνει] Idem ſonat verbum hoc Rom. XII. 3.

[3] Ἤσκει δὲ ἐξομιλεῖν &c.] Verbum ἀσκῶ ponitur itidem ἀμετανοήτως Act. XXIV. 16.

[4] Χρῆσθαι &c.] Sic ferè *uti* adhibent Latini, pro *conſuetudinem* cum aliquo ſeu *commercium habere*.

[5] Ὁπότε δὲ ψεγόντων &c.] *Plutarch*. T. 2. p. 208. Ὁπότε δὲ ψεγόντων ἢ ἐπαινούντων τινῶν ἀκούοι, οὐχ ἧττον ᾤετο δεῖν καταμανθάνειν τοὺς τῶν λεγόντων τρόπους ἢ περὶ ὧν λέγοιεν.

τῶν λεγόντων τρόπους, ἢ περὶ ὧν λέγοιεν. [1] Καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ φίλων ἐξαπατωμένους οὐκ ἔψεγε, τοὺς δὲ ὑπὸ πολεμίων, πάμπαν κατεμέμφετο. Καὶ τὸ μὲν ἀπιστοῦντας ἐξαπατᾷν, σοφὸν ἔκρινε, τὸ δὲ πιστεύοντας, ἀνόσιον. Ἐπαινούμενος δὲ ἔχαιρεν ὑπὸ τῶν καὶ ψέγειν ἐθελόντων τὰ μὴ ἀρεστά· καὶ τῶν παρρησιαζομένων οὐδένα ἤχθραινε· τοὺς δὲ [2] κρυψίνους ὥσπερ ἐνέδρας ἐφυλάττετο. Τοὺς γε μὴν διαβόλους μᾶλλον ἢ τοὺς κλέπτας ἐμίσει, μείζω ζημίαν ἡγούμενος φίλων ἢ χρημάτων στερίσκεσθαι. Καὶ τὰς μὲν τῶν ἰδιωτῶν ἁμαρτίας πρᾴως ἔφερε, τὰς δὲ τῶν ἀρχόντων μεγάλας ἦγε· κρίνων, τοὺς μὲν ὀλίγα, τοὺς δὲ πολλὰ κακῶς διατιθέναι. Τῇ δὲ βασιλείᾳ προσήκειν ἐνόμιζεν οὐ ῥᾳδιουργίαν, ἀλλὰ καλοκἀγαθίαν.

[3] Καὶ τοῦ μὲν σώματος εἰκόνα στήσασθαι ἀπέσχετο, πολλῶν αὐτῷ

noſcere, quàm eorum, de quibus verba facerent, exiſtimabat. Atque eos quidem, qui per amicos deciperentur, non vituperabat, qui verò per hoſtes, eos omnino reprehendebat. Ac diffidentes quidem fallere, ſapientis eſſe judicabat, at fidem habentes, impium. Si ab iis laudaretur, qui vellent etiam vituperare quæ minùs *ipſis* placerent, gaudebat; & eorum, qui liberè, *quod ſentiebant*, dicebant, neminem odio habebat: at ab iis, qui mentem ſuam aſtutè celant, tanquam ab inſidiis ſibi cavebat. Cæterùm calumniatores majori proſequebatur odio, quàm fures; quippe qui majus eſſe detrimentum duceret, amicis quàm rebus *ſuis* ſpoliari. Atque privatorum quidem *hominum* peccata miti ferebat animo, principum verò magna cenſebat; quòd illos paucorum, multorum hos malorum eſſe auctores judicaret. Regno non deſidiam, ſed abſolutam probitatem convenire putabat.

Et à ſtatuendâ quidem corporis imagine abſtinebat, multis id

---

[1] Καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ φίλων &c.] Lege K. A. p. 580.

[2] Κρυψίνους] Adpellat eos, *qui aliud clauſum in pectore, aliud in linguâ promptum habent.* Heſych. Κρυψίνους, δόλιος, πανοῦργος. Similiter *Phavor.* & *Suid.* *Stephani* Theſ. vocem exhibet ſine auctore: *Conſtant.* citat tantùm *Adamant.*

[3] Καὶ τοῦ μὲν σώματος &c.] *Plutarch.* p. 596. Τῆς δὲ μορφῆς εἰκόνα μὲν οὐκ ἔχομεν· αὐτὸς γὰρ οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλὰ καὶ ἀποθνήσκων ἀπεῖπε μήτε πλαστὸν μήτε μιμηλὸν τινα ποιήσασθαι τοῦ σώματος εἰκόνα.

τοῦτο δωρεῖσθαι θελόντων· τῆς δὲ ψυχῆς οὐδέποτε ἐπαύετο μνημεῖα διαπονούμενος· ἡγούμενος τὸ μὲν, [1] ἀνδριαντοποιῶν, τὸ δὲ, αὑτοῦ ἔργον εἶναι· καὶ τὸ μὲν, πλουσίων, τὸ δὲ, τῶν ἀγαθῶν. Χρήμασι γε μὴν οὐ μόνον δικαίως, ἀλλὰ καὶ ἐλευθερίως ἐχρῆτο· τῷ μὲν δικαίῳ ἀρκεῖν ἡγούμενος τὸ ἐᾷν τὰ ἀλλότρια, τῷ δὲ ἐλευθερίῳ καὶ [2] τῶν ἑαυτοῦ προσωφελητέον εἶναι. Αἰεὶ δὲ [3] δεισιδαίμων ἦν, νομίζων [4] τοὺς μὲν καλῶς ζῶντας, οὔπω εὐδαίμονας· τοὺς δ᾽ εὐκλεῶς τετελευτηκότας, ἤδη μακαρίους. Μείζω δὲ συμφορὰν ἔκρινε τὸ γιγνώ-

honoris ei largiri volentibus: animi verò monumenta nunquam elaborare deſinebat; quippe qui arbitrabatur illud ſtatuariorum, hoc ſui ipſius opus eſſe; atque illud, divitum, hoc, bonorum. Facultatibus non juſtè tantùm, ſed etiam liberaliter utebatur; utpote qui *homini* juſto ſatìs eſſe ducebat, ab alienis abſtinere, liberalem etiam de ſuis utilitatem *aliis* adferre debere. Semper autem deorum metu tenebatur, cùm honeſtè quidem viventes, necdum felices; eos verò, qui glorioſè mortem oppetiiſſent, jam beatos exiſtimaret. Majorem autem eſſe calamitatem judicabat,

---

Idem T. 2. p. 215. — ἀποθνήσκων ἐνετείλατο τοῖς περὶ αὐτὸν μήτε πλαστὸν μήτε μιμηλὸν τοῦ σώματος εἰκόνα ποιήσασθαι. Εἰ γάρ τι καλὸν ἔργον πεποίηκα, τοῦτό μου μνημεῖον ἔσται· εἰ δὲ μὴ, οὐδ᾽ οἱ πάντες ἀνδριάντες, βαναύσων οὐδενὸς ἀξίων ἔργα ὄντες. Porrò, verbum στήσασθαι (utpote medium) valet *ſtatuere ſibi*: reſpice p. 61. n. 2.

[1] Ἀνδριαντοποιῶν] *Steph.* vocis auctorem adducit *Athen.* tantùm. *Conſtant.* nullum.

[2] Τῶν ἑαυτοῦ &c.] Supple ἐκ τῶν &c. Sic ferè Noſter K. Π. p. 127. τοῖς φίλοις τούτου τοῦ ὀλίγου ἀξίου γέλωτος [illegible]. pro ἐκ τούτου τοῦ &c. Porrò, προσωφελέω in lexicis reperitur ſine auctore.

[3] Δεισιδαίμων] Vocabulum eſt *μέσον*, atque adeò nunc laudi eſt, nunc vitio. *Phavorin.* Δεισιδαίμων, ὁ εὐσεβής. *Heſychio* exponente, ὁ τὰ εἴδωλα σέβων, εἰδωλολάτρης· ὁ εὐσεβὴς καὶ δειλὸς περὶ θεούς. *Jul. Poll.* l. 1. ſegm. 21. Ὁ δὲ ὑπερτιμῶν, (ſcil. τοὺς θεοὺς) δεισιδαίμων. Hoc autem loco partem in meliorem accipienda vox eſt: in deteriorem, contrà quàm eruditi haud pauci ſenſerunt, Act. XVII. 22.

[4] Τοὺς μὲν καλῶς ζῶντας, &c.] *Sophocl.* Oedip. Tyr. extremo:

Ὥστε, θνητὸν ὄντ᾽, ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
Ἡμέραν ἐπισκοποῦντα, μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
Τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

ubi lege *Schol.* Solon apud *Herodot.* l. 1. c. 32. Εἰ δὲ πρὸς τούτοισι ἔτι τελευτήσει τὸν βίον εὖ, οὗτος ἐκεῖνος, τὸν σὺ ζητεῖς, ὄλβιος κεκλῆσθαι ἄξιός ἐστι, πρὶν δ᾽ ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχεῖν, μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον, — adde c. 86. *Ovid.* Met. l. 3. Fab. 2. v. 135 & ſeq.

— ſcilicet, ultima ſemper
Expectanda dies homini: dicique beatus
Ante obitum nemo ſupremaque funera debet.

σκοντα, ἢ ἀγνοοῦντα, ἀμελεῖν τῶν ἀγαθῶν· δόξης δὲ οὐδεμιᾶς ἤρα, ἧς οὐκ [1] ἐξεπόνει τὰ ἴδια· μετ' ὀλίγων δέ μοι ἐδόκει ἀνθρώπων οὐ καρτερίαν τὴν ἀρετὴν, ἀλλ' εὐπάθειαν νομίζειν. Επαινούμενος γοῦν ἔχαιρε μᾶλλον ἢ χρήματα κτώμενος. Αλλὰ μὴν [2] ἀνδρείαν γε τὸ πλέον μετ' εὐβουλίας ἢ μετὰ κινδύνων ἐπεδείκνυτο· καὶ σοφίαν [3] ἔργῳ μᾶλλον ἢ λόγῳ ἤσκει. Πρᾳότατος γε μὴν φίλοις ὢν, ἐχθροῖς φοβερώτατος ἦν· καὶ πόνοις μάλιστα ἀντέχων, ἑταίροις ἥδιστα ὑπεῖκε, καλῶν ἔργων μᾶλλον ἢ τῶν καλῶν σωμάτων ἐπιθυμῶν. Εν γε μὴν ταῖς εὐπραξίαις [4] σωφρονεῖν ἐπιστάμενος, ἐν τοῖς δεινοῖς εὐθαρσὴς ἐδύνατο εἶναι. Καὶ τὸ εὔχαρι οὐ σκώμμασιν, ἀλλὰ τρόπῳ ἐπετήδευε· [5] καὶ τὸ

ſcientem, quàm inſcium res præclaras negligere: gloriæ nullius amore tenebatur, cui quæ propria eſſent non elaboraret: cum paucis hominibus mihi videbatur exiſtimare virtutem non tolerantiam eſſe, ſed voluptatem. Si laudaretur certè magìs gaudebat, quàm ſi opes acquiſiviſſet. At verò fortitudinem potiùs cum conſilio quàm periculis oſtendebat; & ſapientiam re magìs quàm verbo exercebat. Porrò cùm in amicos eſſet mitiſſimus, inimicis maximo erat terrori: cúmque labores in primis toleraret, ſodalibus *tamen* libentiſſimè cedebat, magìs actiones pulchras quàm corpora pulchra deſiderans. In rebus utique ſecundis modeſtè ſe gerere callens, in adverſis ſpei plenus eſſe poterat. Atque urbanitatem non dicteriis, ſed moribus ſtudioſè colebat: & animi μεγαλόφρον οὐ σὺν ὕβρει, ἀλλὰ σὺν γνώμῃ ἐχρῆτο. Τῶν γοῦν [1] ὑπεραύχων καταφρονῶν, τῶν μετρίων ταπεινότερος ἦν· καὶ γὰρ [2] ἐκαλλωπίζετο τῇ μὲν ἀμφὶ τὸ σῶμα φαυλότητι, τῷ δ' ἀμφὶ τὸ στράτευμα κόσμῳ, τῷ δ' αὐτὸς ὡς ἐλαχίστων δεῖσθαι, τῷ δὲ τοὺς φίλους ὡς πλεῖστα ὠφελεῖν. Πρὸς δὲ τούτοις, βαρύτατος μὲν ἀνταγωνιστὴς ἦν, κουφότατος δὲ, κρατήσας· ἐχθροῖς μὲν [3] δυσεξαπάτητος, φίλοις δὲ [4] εὐπαραπιστότατος· ἀεὶ δὲ τιθεὶς τὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς, ἀεὶ ἀμαυροῦν τὰ τῶν πολεμίων [5] ἔργον εἶχεν. Εκεῖνον οἱ μὲν συγγενεῖς [6] φιλοκηδεμόνα ἐκάλουν· [7] οἱ δὲ χρώμενοι, [8] ἀπροφάσιστον· οἱ δ' ὑπουργήσαντές τι, μνήμονα· οἱ δ' ἀδικούμενοι, ἐπίκουρον· οἱ γε μὴν συγκινδυνεύοντες, μετὰ θεοὺς σωτῆρα.

---

[1] *Ἐξεπόνει τὰ* &c.] Sic MS. Harl. Locum hunc citans *Stobæ.* Serm. 29. exhibet tantùm *δόξης οὐδεμιᾶς ἤρα, ἧς οὐκ ἐξεπονεῖτο.* Edit. *Steph.* & *Leuncl.* dant — *ἐξεπονοῦντο ἴδια.* *Ald.* & *Flor.* *ἐξεπόνει τὰ ἴδια.* quam, mutatâ tantùm accentûs ſede, lectionem recipiendam cenſui.

[2] *Ανδρείαν*] Sic MS. Harl. & edit. *Leuncl.* In aliis eſt *ἀνδρίαν*: quà de ſcripturâ vide p. 61. n. 4. & p. 78. n. 1.

[3] *Ἔργῳ μᾶλλον ἢ λόγῳ*] Vide ſis K. A. p. 220. n. 3.

[4] *Σωφρονεῖν*] Valet hìc *modeſtè ſentire, mentem ab inſolenti lætitiâ temperatam ſervare.* Conf. Rom. XII. 3. Aliàs ſonat etiam *ad ſanam mentem redire, prudenter temperatéque res adminiſtrare.* Reſpice p. 67. lin. 2.

[5] *Καὶ τὸ μεγαλόφρον* &c.] Similiter apud *Ariſtot.* *Οἰκονομ.* l. 2. p. 506. edit. *Du-Vall.* verbo *χρῶμαι* tribuitur caſus quartus: *Μενδαῖοι δὲ τὰ μὲν ἀπὸ λιμένων καὶ τῶν ἄλλων τελῶν αὐτοῖς συναγοραζόμενα ἐχρῶντο εἰς διοίκησιν* &c. Si quis tamen, levi mutatione factâ, ſcripſerit *καὶ τῷ μεγαλόφρονι* &c. ejus certè judicium non improbaverim.

magnitudine non cum injuriâ *petulanter illatâ*, ſed cum prudentiâ utebatur. Jactatores certè cùm contemneret, modeſtis erat ſubmiſſior: etenim de vili corporis cultu, de pulchro exercitûs *ſui* ordine, de eo etiam quòd ipſe quàm pauciſſimis egeret, & amicis quamplurimùm prodeſſet, gloriabatur. Ad hæc, graviſſimus quidem erat *dum certaret* adverſarius, ubi verò victoriâ potitus eſſet, leniſſimus: ab inimicis difficulter circumveniri poterat, ab amicis facillimè in falſam perſuaſionem adducebatur: ſemper autem amicorum res in tuto collocans, ut hoſtium ſemper extingueret id agebat. Illum cognati propinquorum ſtudioſum nominabant, qui eo utebantur, *amicum* ſine tergiverſatione; qui aliquid officii præſtitiſſent, memorem; injuriâ læſi, adjutorem; qui verò periculum unà *cum eo* adibant, poſt deos ſervatorem.

---

[1] Ὑπεραύχων] Lexicogr. non agnoſcunt.

[2] Ἐκαλλωπίζετο τῇ μὲν &c.] Conf. *Plutarch.* T. 1. p. 616. T. 2. p. 214. & *C. Nep.* in vitâ Ageſil. c. 8.

[3] Δυσεξαπάτητος] In lexicis reperitur ſine auctore.

[4] Εὐπαραπιστότατος] Sic MS. Harl. & edit. *Ald.* & *Flor.* In edit. *Steph.* & *Leuncl.* ſcribitur εὐπαραπειστότατος. Vide ſis K.A. p. 503. n. 2.

[5] Ἔργον εἶχεν] Similiter loquutus eſt *Ælian.* H. V. l. 1. c. 26. & l. 8. c. 15.

[6] Φιλοκηδεμόνα] In lexicis deeſt.

[7] Οἱ δὲ χρώμενοι,] Reſpice p. 81. n. 4.

[8] Ἀπροφάσιστον] Idem videre eſt vocabulum p. 63. lin. 3. & K. Π. p. 154. lin. antepenult. In *Conſtant.* Theſ. ſtat ἀδιαυστότως.

Δοκεῖ δ' ἔμοιγε καὶ τόδε μόνος ἀνθρώπων ἐπιδεῖξαι, ὅτι ἡ μὲν τοῦ σώματος ἰσχὺς γηράσκει, ἡ δὲ τῆς ψυχῆς ῥώμη τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀγήρατός ἐστιν. Ἐκεῖνος γοῦν οὐκ [1] ἀπεῖπε μεγάλην καὶ καλὴν [2] ἐφιέμενος δόξαν, ἕως τὸ σῶμα φέρειν ἠδύνατο τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ῥώμην. [3] Τοιγαροῦν ποίας οὐ νεότητος κρεῖττον τὸ ἐκείνου γῆρας ἐφάνη; Τίς μὲν γὰρ τοῖς ἐχθροῖς ἀκμάζων, οὕτω φοβερὸς ἦν, ὡς Αγησίλαος, [4] τὸ μήκιστον τοῦ αἰῶνος ἔχων; Τίνος δ' ἐκποδὼν γενομένου μᾶλλον ἥσθησαν οἱ πολέμιοι, ἢ Αγησιλάου, καίπερ γηραιοῦ τελευτήσαντος; Τίς δὲ συμ-

Et mihi ſanè videtur etiam ſolus ex hominibus demonſtrâſſe, corporis quidem vires ſeneſcere, ſed animi robur in viris fortibus ſenectutis eſſe expers. Ille certè magnam præclarámque famam adpetere non deſtitit, quamdiu corpus animi ipſius robur ferre poterat. Quâ igitur juventute non illius ſenecta præſtantior adparuit? Quis enim, ætate florens, hoſtibus tam fuit terribilis, quàm Ageſilaus, cùm *jam* ultimum vitæ *terminum* adtingeret? Quonam è medio ſublato magis gaviſi ſunt hoſtes, quàm Ageſilao, tametſi ſenex *vitam* finiviſſet? Quis *tantum* fiduciæ

---

1 Ἀπεῖπε] *Thom. Magiſt.* Ἀπειρηκέναι κάλλιον ἢ ἀπεῖπεν. *Mœr.* Attic. Ἀπεῖπε, Ἀττικῶς· ἀπεῖπεν, Ἑλληνικῶς. Forſan apud hunc quoque ſcribendum Ἀπειρηκέναι, &c. Nam ſic *Phavorin.* etiam, Ἀπειρηκέναι, οὐκ ἀπεῖπον, σημαίνει τὸ ἀπέγνων, ἀπεψηφισάμην, ἠρνησάμην, ἀπεταξάμην. — λέγεται δὲ ποτὲ ἀπειπεῖν, καὶ τὸ ἐν ἀγῶνι ἢ μάχῃ ἀπαγορεῦσαι καὶ ἀποκαμεῖν· ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ ἀπαυδῆσαι, καὶ ἀποκαμεῖν, καὶ ἀπαγορεῦσαι.

2 Ἐφιέμενος δόξαν, ἕως τὸ σῶμα &c.] Sic locus mihi quidem reſtituendus videtur. MS. Harl. & libri hactenus editi repræſentant — ἐφιέμενος . . . τὸ σῶμα φέρειν &c. hiatu, vocabulorum omiſſorum indice, relicto. *Phileph.* vertit *Ille namque non eſt defatigatus, quamdiu ipſius animi vires corpus perferre potuit, magnam virtutem præclarámque acquirere.* Eumque adeò locum ſic integrum legiſſe cenſuit *Leuncl.* Ἐκεῖνος γοῦν οὐκ ἀπεῖπε μεγάλην καὶ καλὴν ἐφιέμενος ἀρετὴν, ἕως τὸ σῶμα &c. Hæc mihi lectio probata eſt, niſi quòd pro ἀρετὴν ſcribam δόξαν. *Phavorin.* Ἐφίεμαι, τὸ ἐπιθυμῶ — Ἀττικῶς αἰτιατικῇ ſcil. συντάσσεται.

3 Τοιγαροῦν ποίας οὐ &c.] *Stobæus* Serm. 116. Ξενοφῶν περὶ Ἀγησιλάου φησί· ποίας γὰρ νεότητος οὐ κρεῖττον τὸ ἐκείνου γῆρας; Eundem etiam verborum ordinem exhibet *Plutarch.* T. 2. p. 784. Ἀλλὰ μὴν ἅ γε Ξενοφῶν περὶ Ἀγησιλάου γέγραφεν, αὐτοῖς ὀνόμασιν ἄξιον ἐστι παραθέσθαι. Ποίας γὰρ, φησὶ, νεότητος οὐ κρεῖττον τὸ ἐκείνου γῆρας ἐφάνη; Τίς μὲν γὰρ τοῖς ἐχθροῖς ἀκμάζων οὕτω φοβερὸς ἦν, ὡς Ἀγησίλαος τὸ μήκιστον τοῦ ἀγῶνος (repone αἰῶνος) ἔχων; &c. Receptum ordinem rectè præſtant MS. Harl. atque edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* Sic enim ſolet Noſter voces tranſponere. Infrà paulò; Οὕτω δὲ τελέως ὁ ἀνὴρ τῇ πατρίδι ὠφέλιμος &c.

4 Τὸ μήκιστον &c.] Reſpice p. 80. n. 1.

μάχοις θάῤῥος παρέσχεν, ὅσον Ἀγησίλαος, καίπερ ἤδη [1] πρὸς τῷ τέρματι τοῦ βίου ὤν; [2] Τίνα δὲ νέον οἱ φίλοι πλέον ἐπόθησαν, ἢ Ἀγησίλαον γηραιὸν ἀποθανόντα; Οὕτω δὲ τελέως ὁ ἀνὴρ τῇ πατρίδι ὠφέλιμος ὢν διεγένετο, ὡς καὶ [3] τετελευτηκὼς ἤδη, ἔτι μεγαλείως ὠφελῶν τὴν πόλιν εἰς τὴν ἀΐδιον οἴκησιν κατηγάγετο· μνημεῖα μὲν τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν κτησάμενος, [4] τῆς δὲ βασιλικῆς ταφῆς ἐν τῇ πατρίδι τυχών.

ſociis præbuit, quantum Ageſilaus, licèt ad vitæ jam terminum perveniſſet? Quem amici juvenem magìs deſiderârunt, quàm Ageſilaum, qui ſenex mortem obîerat? Is autem adeò perfectè ſemper patriæ fuit utilis, ut etiam jam defunctus, magnopere adhuc civitatem juvans ad æternum domicilium deductus eſt; monumenta quidem virtutis ſuæ per univerſum terrarum orbem adeptus, ſepulturam verò regiam in patriâ conſequutus.

[1] *Πρὸς τῷ τέρματι* &c.] Scripturam hanc ex conjecturâ repoſui. MS. Harl. & edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* dant *πρὸς τῷ στόματι* &c. Conjecturæ adlatæ favet *Plutarch.* loco proximè cit. ubi ſcribit, *Τίς δὲ συμμάχοις θάρσος παρέσχεν ὃ* (ſcrib. *ὅσον*) *Ἀγησίλαος, καίπερ ἤδη πρὸς τὸ τέρμα τοῦ βίου ὤν;* eam confirmat etiam Noſter, *Λακεδαιμ. Πολ.* ferè med. ubi eâdem phraſi uſus eſt: *ἐπὶ γὰρ τῷ τέρματι τοῦ βίου τὴν* &c. *Steph.* maluit hic *τῷ στόματι* quàm *τῷ τέρματι*: & apud *Plutarch.* *τῷ τέρματι* quàm *τὸ τέρμα.*

[2] *Τίνα δὲ νέον οἱ φίλοι* &c.] Hanc lectionem ex *Plutarchi* loco cit. revocavi. In exemplaribus autem Xenophontéis hactenus legebatur, *Τί δὲ νέοι φίλοι* &c. *Steph.* etiam *Plutarchi* lectionem ſequendam cenſuit, *ſcil.* *Τίνα δὲ νέοι οἱ φίλοι &c.* vel *Τίνα δὲ νέον οἱ &c.*

[3] *Τετελευτηκὼς ἤδη, ἔτι* &c.] Sic edit. *Ald. Flor.* & *Steph.* Eandem ſcripturam invenit *Philelphus*, quippe vertit — *adhuc civitati* &c. MS. Harl. dat. ἤδη ἔτι — edit. *Leuncl.* — ἤδη ἔτη &c.

[4] *Τῆς δὲ βασιλικῆς* &c.] *Diodor. Sic.* l. 15. p. 401. *Ἐπανιὼν δὲ* (Ageſilaus) *εἰς τὴν πατρίδα διὰ Κυρήνης, ἐτελεύτησε· καὶ τοῦ σώματος ἐν μέλιτι κομισθέντος εἰς τὴν Σπάρτην, ἔτυχε τῆς βασιλικῆς ταφῆς τε καὶ τιμῆς.* Paulò aliter *Plutarch.* p.618. *Ἔθους δ' ὄντος Λακωνικοῦ, τῶν μὲν ἄλλων ἐπὶ ξένης ἀποθανόντων, αὐτοῦ τὰ σώματα κηδεύειν καὶ ἀπολείπειν, τὰ δὲ τῶν βασιλέων οἴκαδε κομίζειν, οἱ παρόντες Σπαρτιᾶται κηρὸν ἐπιτήξαντες τῷ νεκρῷ, μέλιτος οὐ παρόντος, ἀπήγαγον εἰς Λακεδαίμονα.* Sic & C. *Nep.* in vitâ Ageſil. extremâ.

ADDENDA.

P. 1. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ &c. Laudibus orationem hanc ornat *Cicero* ad Famil. l. 5. epiſt. 12. & ad Quintum l. 1. epiſt. 2. Vide ſis etiam ejuſd. de Orat. l. 2. c. 84. l. 3. c. 34. de Fin. l. 2. c. 35.

Ibid. lin. ult. Hæc *Stephanus*: In *Ald.* edit. legitur *διὰ τούτων ὐδὲ μειόνων* &c. quam lectionem ex vet. cod. emendatam non inveni: cùm tamen, quin *διὰ τοῦτο* legi debeat, (ut & in *Reuchlini* editione legitur) minimè dubitari poſſit. Sed quantum ad alteram mutationem attinet, videlicet particulæ *ὐδὲ* in *δὲ*, eam, licèt ex vetuſto quodam libro ſumptam, non perinde neceſſariam eſſe, & *ὐδὲ* ferri poſſe, arbitror: ut ſit ſenſus *— ideò nè minores quidem conſequatur laudes.* Intelligo autem *minores ſc*: atque ità totius loci hæc erit ſententia, *Non enim æquum fuerit, eum, quòd dignè laudari perfecta & abſoluta ejus fortitudo nequeat, nè laudes quidem ſuâ virtute minores conſequi, ſed prorſus illaudatum relinqui.* At ſi legatur *διὰ τοῦτο δὲ μειόνων* &c. particula *δὲ* ità uſurpata fuerit, ut Latina *verò* in hoc *Ciceronis* loco, *Quod laudas quia oblivîſci me ſcripſi ante facta & dicta noſtri amici, ego verò ità facio.* Item in iſto, *Quod ſcribis te audire me etiam mentis errore & dolore adfici, mihi verò mens integra eſt.* At *μειόνων* paulò aliter, quàm modò expoſuimus, accipiendum erit; ut ſit ſenſus, *ideò minùs laudetur*: i. e. *ideò pauciores extent ejus laudatores.* Certè *διὰ τοῦτο οὐδὲ μειόνων* non minùs lubenter ſcripſerim. Cæterùm omnibus cum Horatio laudare aliquem recuſantibus, quòd ejus laudes culpâ ſui ingenii deterere vereantur, quod hìc dicit Xenophon, aptiſſimè reſponderi poſſit.

P. 2. lin. penult. Lege ſis *Viger.* de Idiotiſm. c. 6. ſect. 4.

P. 3. lin. 5. MS. Harl. dat *φθονήσουσι τὸ* &c.

P. 5. lin. ult. Lectionem receptam, *τριάκοντα ſcil.* pro *πεντήκοντα*, confirmat Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 5. ferè med. *— ἡγεμόνα μὲν Ἀγησίπολιν τὸν βασιλέα ἐκπέμπουσι, μετ᾽ αὐτοῦ δὲ, ὥσπερ Ἀγησιλάῳ εἰς τὴν Ἀσίαν, τριάκοντα Σπαρτιατῶν.* & *Plutarch.* in Ageſil. p. 616. *ὅθεν ἀθροίσας* (Ageſilaus) *μισθοφόρους — ἀνήχθη, τριάκοντα συμβούλους ἔχων μεθ᾽ ἑαυτοῦ Σπαρτιάτας, ὡς πρότερον.* MS. Harl. repræſentat literam Λ, quæ numerum hunc indicat; cujus cùm in locum librarii Ν ſubſtituiſſent, mendosè ſcribi deinde cœpit *πεντήκοντα.*

P. 9. lin. penult. MS. Harl. *— εἰς ἃς ἂν ἀνάγκη* &c.

Ibid. lin. 3. Vide K. A. p. 70. n. 5.

Ibid. lin. ult. De *Ἐπιστολεῖ* conſule K. A. p. 530. n. 3.

P. 10. lin. ult. n. 6. Vide K. A. p. 295. n. 1. & p. 296. n. 1.

Ibid. lin. 6. MS. Harl. dat *φρόνιμος.*

P. 16. l. 3. *— πιέζοιεν, ὅτις* &c. Vide K. A. p. 211. n. 3.

P. 17. n. 3. *— ἐπὶ σοίχων ἰόντας.* Confer. K. A. p. 240. lin. 2.

Ibid. lin. penult. *— κεκλεῖνα* &c. Vide p. 64. n. 1.

Ibid. lin. ult. n. 8. Confer. infrà dicenda ad p. 38. n. 6.

P. 18. n. 4. Adde *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 5.

P. 21. n. 3. Xenoph. pleniùs *Hiſt. Gr.* l. 5. p. 332. edit *Steph.* *Καὶ Ἀγησίλαος μὲν, λέγων ὅτι ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη ἀφ᾽ ἥβης εἴη*, &c. niſi forſan hìc delenda ſit vox *ἔτη.*

P. 24. lin. 6. MS. Harl. exhibet *ὐκ ἔτι* ſeparatim.

P. 25. l. 1. MS. Harl. habet *αὐξανόμενος γὰρ καὶ* &c.

Ibid. n. 7. Confer. *Homer.* Il. *σ'.* v. 167.

P. 29. lin. ult. Similiter Xen. Κ. Π. p. 482. lin. ult. *— λαβὼν πλαγίους τοὺς πολεμίους*, &c.

P. 38. n. 6. lin. antepenult. *A. Gell.* l. 1. c. 11. *Auctor hiſtoriæ Græcæ graviſſimus, Thucydides, Lacedæmonios, ſummos bellatores, non cornuum tubarúmve ſignis, ſed tibiarum modulis in prœliis uſos eſſe refert: non prorſus* &c. ibi legenda. Reſpicit autem quæ ſcripſit *Thucyd.* l. 5. c. 70. Xenophon ipſe *Λακεδαιμ. Πολ.* haud ità longè à fine: *— αὐλεῖν τε πάντας τοὺς παρόντας αὐλητὰς νόμος, καὶ μηδένα Λακεδαιμονίων ἀστεφάνωτον εἶναι —* *Polyb.* l. 4. p. 289. extr. *οὐδὲ τοὺς παλαιοὺς Κρητῶν καὶ Λακεδαιμονίων αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν εἰς τὸν πόλεμον ἀντὶ σάλπιγγος εἰκῆ νομιστέον εἰσαγαγεῖν.* *Athen.* l. 12. c. 3. *καὶ Λακεδαιμόνιοι δὲ μετ᾽ αὐλῶν ἐξορμῶσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, —*

P. 41. lin. 6. In MSto Harl. deeſt articulus ante *Ἀχαιῶν.*

P. 44. n. 3. Scribitur etiam *Αἰνιᾶνες* *Pauſan.* lib. 10. c. 8. & *Strab.* l. 11. p. 775. apud *Stephan.* Byz. *Αἰνιᾶνες.*

P. 45. lin. penult. Similiter phraſi, *τάττειν ἑαυτὸν*, uſus eſt Apoſt. 1 Cor. XVI. 15.

P. 50. n. 4. Lectio MSti Harl. gloſſam ſapit. Idem utique valet ſimplex *διώκω* *Anacr.* odar. 34. v. 5. ubi perperam *Faber* *διώξῃς* in *διώκῃς* διάνοιγε mutandum censuit; quòd scilicet ipſe ſignificationis iſtius, quæ verbo διαίνω ibi tribuitur, exemplum nunquam legerat. Eodem ſenſu venit *Theoc.* Εἰδυλ. κζʹ. v.35. Alia exempla ſuppeditant viri cl. *De Pauw* ad cit. *Anacr.* locum; & *D'Arnaud.* Anim. crit. c.7.

P. 56. n. 4. Hæc de loci ſcripturâ *Stephanus*: Hunc locum μέθης μὲν ἀποσχέσθαι, &c. citat *Athen.* l. 4. pro ἀποσχέσθαι legens ἀπέχεσθαι, pro λαιμαργίας autem μανίας, item ὑπερκαίρων pro ὑπὲρ καιρόν: ſubjungens ὁμοίως καὶ ἀργίας pro ὁμοίως ὡς καὶ ἁμαρτίας. In hâc autem præſertim lectione, videlicet ἀργίας pro ἁμαρτίας, eum ſequor: nam ille genitivus mihi ſemper ſuſpectus fuit. At *Philelphus* pro ἁμαρτίας legiſſe videtur ἀναιδείας: vertit enim, *intempeſtivo autem cibo tanquam & impudentiâ.* Imò verò illum quoque genitivum ἁμαρτίας retinuiſſe, ſed ejus ſedem mutâſſe, ex totius loci interpretatione colligere poſſumus: ea eſt hujuſmodi, *qui ab ebrietate ac edacitate, non ſecus atque ab ingenti flagitio, alienari decere diceres, intempeſtivo autem cibo, tanquam & impudentiâ.* Leunclavius mihi aſſentiens vocem ἀργίας, non ἁμαρτίας eſt interpretatus: ità enim locum hunc vertit, *qui ab ebrietate perinde putabat abſtinendum atque ab ingluvie; ab intempeſtivis cibis, perinde atque ab otio.* Ubi tamen ἀργίαν *deſidiam* quàm *otium* eum maluiſſem interpretari, aut certè hæc conjungere; ut junxit *Livius*, cùm *marceſcere otio & deſidiâ* dixit. Puto tamen ἀργίας, id eſt deſidiæ, mentionem facere, tanquam hæc ſit τῶν ὑπερκαίρων σίτων effectum: ac cùm μανία ſit itidem effectum μέθης, vereor ut in illo etiam priore membro lectionem *Athenæi* ſequi oporteat, ὡς μὲν ἀπέχεσθαι ὁμοίως ᾤετο χρῆναι καὶ μανίας. Atque adeò movere aliquem ad eum ſequendum hoc quoque poſſit, quòd pòſt λαιμαργίαν non videatur mentionem τῶν ὑπερκαίρων σίτων facturus Xenophon fuiſſe, cùm illa de his dicatur. Neque enim, cùm ὑπὲρ καιρὸν (aut τὸν καιρὸν) dicitur, tam ad *intempeſtivitatem*, quàm ad *non ſervatum modum* reſpicitur: præſertimque cùm ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐμπιπλαμένους dicunt.

P. 58. lin. 1. Lege — τοὺς ἄλλους.

P. 59. n. 3. Confer *Anacr.* odar. 51. v. 2.

P. 72. n. 5. Adde *Pauſan.* l. 3. c.1. *Apollodor.* l. 2. c. 8.

P. 73. n. 2. Etymol. m. & *Phavorin.* Κάνναθρον (in voce utique duplex etiam ν reperiri ſolet) Δίδυμος τὴν πείρινθον πλεκομένην λέγει ῥίπινθον, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν πείρινθον· τοῦτο δ' ὑπὸ Ξενοφῶντος καλεῖσθαι κάνναθρον· ἐπεὶ καὶ κάννα ἡ ψίαθος. *Euſtath.* in *Homer.* Il. ωʹ. p. 1344. Πείρινθα, τὸ τετράγωνον πλινθίον τὸ ἄνω ἐφελκόμενον ταῖς ἁμάξαις, πλεκόμενον ἀπὸ ῥιπῶν· ῥίπες δὲ οἱ τῶν οἰσύων λίγοι· (repone λύγοι) ὥστε εἶναι ῥίπινθον, καὶ μεταθέσει καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πείρινθον· ὁ δὲ Ξενοφῶν κάνναθρον αὐτό φησι· κάννα γὰρ ἡ ψίαθος. Apud *Athen.* l. 4. c. 6. legimus Πολέμων δ' ἐν τῷ παρὰ Ξενοφῶντι καννάθρῳ &c. "Scias "autem (verba ſunt eruditiſſ. *Caſauboni*) "obſcurum fuiſſe antiquis criticis Xeno"phontis hunc locum; quando Polemon "vocis καννάθρου interpretationem integro "commentario erat perſequutus. Athenæus "paulò pòſt (cap. 7.) ex Didymo Gramma"tico κάνναθρον interpretatur καμαρωτὸν ξύ"λινον ἅρμα, i. e. *currum ligneum fornicatum.* "Homeri interpretes nihil aliud eſſe vo"lunt, niſi quem Homerus πείρινθα & ὑπερ"τερίην vocat; Latini veteres *ploxemum*, aut "potiùs *ſirpiculum*: hoc enim è vitili mate"riâ conſtabat, ut & canathrum, ex eorum "ſententiâ, qui πλέγμα & ψίαθον expoſue"runt. Sed obſervanda nobis ſunt iſta Plu"tarchi verba, Καὶ τὸ κάνναθρον φησὶν ὁ Ξενοφῶν "οὐδέν τι σεμνότερον εἶναι τῆς ἐκείνου θυγατρὸς ἢ τῶν "ἄλλων. In Xenophontis codicibus vulga"tis, de canathro filiæ Ageſilai nè verbum "quidem exſtat hodie: verùm ſuperiùs ad"lata diſertiſſimi auctoris verba (ſc. ἀκου"σάτω δὲ ὡς ἐπὶ πολιτικοῦ καννάθρου &c.) ità, niſi "fallimur, legit Plutarchus in ſuis codici"bus; ἀκουσάτω δὲ ὡς ἐπὶ πολιτικοῦ καννάθρου ἡ θυ"γάτηρ αὐτοῦ κατῄει εἰς Ἀμύκλας. quia ſunt ali"quot eædem literæ ſimiles in καννάθρου & "θυγάτηρ, aliud agens librarius alteram vo"cem omiſit." Hæc ille. Locus autem hic Xenoph. *Schefferum* omnino latuit, qui canathrum quid ſit expoſiturus, de *Re Vehic.* lib. 1. c. 7. verba Heſych. Etymol. Euſtath. ſuprà adlata citat, & in voce ν duplicari debere contendit.

P. 74. lin. 7 & ſeq. *Juſtin.* lib. 1. cap. 9. — *apud Perſas perſona regis ſub ſpecie majeſtatis occulitur.* ubi vide quæ ſcripſit *Bernec.* Adde *Herodot.* lib. 1. c. 99.

P. 78 lin. 1. Ad hæc verba — ἰωμένους ἐπιμηνῶ &c. ſic *Portus*: Vel eſt Atticiſmus, ut ποιοῦσι κηρυγμὸν &c. vel eſt ἔλλειψις τῆς διὰ προθέσεως.

Ibid. l. 3. In MSto Harl. deeſt ἂν poſt ἰδεῖν.

Ibid. lin. 9. In eod. MSto legitur — πρὸς πύγαθι &c.

P. 80. n. 1. Similiter *Sophocl.* Oedip. Tyr. extr. —— πρὶν ἂν
Τέρμα τοῦ βίου &c.

P. 81. l. 3. MS. Harl. dat πλεῖον ἔχειν, &c.

P. 86. l. 2. Apud K. Π. p. 649. hæc Cyrus — ὥστε καὶ τὸ ἐμὸν γῆρας οὐδεπώποτε ᾐσθόμην τῆς ἐμῆς νεότητος ἀσθενέστερον γιγνόμενον. Add. *Cic.* de Sen. c. 9.

INDEX
RERUM MEMORABILIUM QUÆ ORATIONE DE AGESILAO REGE CONTINENTUR.

A

AGeſilaus virtute & gloriâ eximiâ ornatus, p. 1. nobili genere natus, 2. ab Hercule oriundus, *ibid.* majores ejus urbis celeberrimæ reges, *ibid.* inter principes principe fuêre loco, 3. dignus regno habitus, priuſquam eo potitus eſt, 4. Leotychidæ prælatus, *ibid.* Archidami filius, *ibid.* juvenis adhuc regnum adeptus eſt, 5. in Aſiam ſe cum exercitu trajecturum pollicetur, 6. ejus conſilium mirantur Lacedæmonii, *ibid.* de Aſiâ certandum ſtatuit, 7. domo enavigat, *ibid.* primum ejus in Aſiâ facinus, *ibid.* cum Tiſſapherne pangit inducias, *ibid.* eas ſanctiſſimè ſervat, 8. ſuſpectum omnibus Tiſſaphernis fidem declarat, *ibid.* ſibi ipſi fidem tutò haberi poſſe oſtendit, *ibid.* ei bellum denuntiat Tiſſaphernes, 9. gratias agit Tiſſapherni, quòd deos ſibi perjurio reddidiſſet hoſtes, *ibid.* militibus edicit ut expeditioni ſe accingerent, *ibid.* forum rerum venalium parat, *ibid.* milites imperat Ionibus, Æolenſibus & Helleſpontiis, 10. omiſſo in Cariam itinere, in Phrygiam pergit, *ibid.* urbes quaſdam in poteſtatem ſuam redigit, 11. permagnas capit opes, *ibid.* artis imperatoriæ ſe peritum exhibet, *ibid.* dolos ſtruendi Tiſſaphernem imperitum oſtendit, *ibid.* amicos locupletandos curat, *ibid.* quibus artibus numerum amicorum auxit, 12. ejus erga adverſarios humanitas, 13. cura ſenum & puerulorum, *ibid.* benevolentiam omnium ſibi conciliat, 14. ejus erga captas civitates clementia, *ibid.* humanitate loca quædam ſuam in poteſtatem redigit, *ibid.* ei impedimento Pharnabazi equitatus, *ibid.* copias equeſtres ſibi parandas ſtatuit, *ibid.* equos alendos curat, 15. urbes deſignat, è quibus equites petendi, *ibid.* equitatum ſtrenuum ſibi ſtatim comparat, *ibid.* copias ſuas ad Epheſum cogit, 16. præmia militibus proponit, *ibid.* Epheſum ſpectatu dignam efficit, 17. coronatus unà cum militibus è gymnaſiis prodiit, *ibid.* coronas Dianæ ſuſpendendas curat, 18. captivos barbaros veſtibus exutos vendi jubet, *ibid.* ſuis edicit, ut ad pugnandum ſe parent, *ibid.* fallit Tiſſaphernem, 19. in tractum Sardianum pergit, *ibid.* ſuis opem ferendam curat, 20. victimas cædit, 21. phalangem in hoſtes ducit, *ibid.* victoriâ potitur, 22. Sardes ſuos ducit, *ibid.* ubi omnia urit vaſtâtque, *ibid.* incolas ad ſe invitat, *ibid.* hoſtes ad pugnam provocat, 23. decimas deo Delphico conſecrat, *ibid.* res ejus confirmantur, 24. legati ad eum de amicitiâ ineundâ veniunt, *ibid.* ad eum multi deficiunt, *ibid.* paret civitati eum revocanti, 25. ſeditionibus plurimis finem imponit, *ibid.* ejus diſceſſum Græci Aſiatici dolent, 27. ab iiſdem pater & ſodalis adpellatur, *ibid.* Helleſpontum trajicit, *ibid.* ejus in itinere faciendo celeritas, *ibid.* Macedoniam peragrat, *ibid.* in Theſſaliam pervenit, 28. eum infeſtant Lariſſæi & Theſſali, *ibid.* adverſùs Theſſalos aciem inſtruit, 29. ſuos perſequi Theſſalos jubet, *ibid.* tropæum ſtatuit, 30. Pthiæ montes ſuperat, 31. ad Bœotorum fines pervenit, *ibid.* adverſùs eum aciem inſtruunt Thebani, Athenienſes &c. *ibid.* ad quos adgrediendos ſe ſuóſque parat, *ibid.* ei auxiliantur Phocenſes & Orchomenii, *ibid.* cum hoſtibus confligit, 32. exercitûs ejus ſplendor, *ibid.* rei imperatoriæ peritiſſimum ſe præbet, *ibid.* quibus modis ſuos ad pugnandum promptiſſimos reddit, *ibid.* ejus cum Thebanis

apud

apud Coroneam pugna, 33 *& ſeq.* cornu exercitûs ſui dextrum tenet, 33. milites quidam ejus in Thebanos curſu feruntur, 34. adverſarios in fugam vertunt, 35. Ageſilaum coronâ quidam ornant, *ibid.* Orchomeniis opitulatur, *ibid.* fortem ſe palàm præbet, 36. cum Thebanis confligit, *ibid.* victoriâ potitur, *ibid.* vulneratus ad phalangem adfertur, *ibid.* ejus erga numen divinum pietas, 37. vetat eos violari, qui ad templum Minervæ confugerant, *ibid.* exercitum inſtrui jubet, 38. & tropæum ſtatui, *ibid.* ſuos ſe coronis redimire jubet, *ibid.* & tibicines canere tibiis, *ibid.* domum diſcedit, 39. patriæ inſtitutis parere glorioſiſſimum ducit, *ibid.* adverſùs Argivos expeditionem ſuſcipit, *ibid.* Argivorum agrum vaſtat, *ibid.* ad Corinthum progreditur, *ibid.* muros ad Lechæum pertinentes capit, *ibid.* Peloponneſi portas patefacit, *ibid.* domum ad Hyacinthia celebranda revertitur, *ibid.* pæana Apollini canit, 40. Piræum verſùs copias ducit, *ibid.* Piræum capit, 41. domum diſcedit, *ibid.* cum Achæis adverſùs Acarnanas expeditionem ſuſcipit, *ibid.* tropæum ſtatuit, *ibid.* Achæis Ætolos, Acarnanas, Argivos amicos reddit, *ibid.* cum Achæis ſocietatem init, *ibid.* ab eo pacem petunt hoſtes, 42. Corinthios & Thebanos, qui Lacedæmoniis amicos ſe præbuerant, domum reducendos curat, *ibid.* Phliaſios, qui ob Lacedæmonios exulârant, domum reducit, *ibid.* ejus erga amicos ſociósque ſtudium, *ibid.* adverſùs Thebas exercitum ducit, ibid. agrum Thebanum vaſtat, *ibid.* *&* 43. præter ſpem exercitum contra hoſtes ducit, *ibid.* agrum eorum, qui amicos ejus occiderant, vaſtat, 44. urbem tutatur, *ibid.* rei imperatoriæ peritiſſimum ſe præbet, 45. bonum ſe virum eſſe declarat, *ibid.* eum à malitiâ tandem arcet ſenectus, *ibid.* pecunias in uſum civitatis ſuæ parat, *ibid.* legati munus obit, ut civitatis ſuæ utilitati inſerviret, 46. in legatione imperatoris egregii munere fungitur, *ibid.* Ariobarzanem obſidione liberat, *ibid.* Autophradaten in fugam vertit, *ibid.* Seſtum obſidione liberat, 46. tropæum etiam legatus promeruit, *ibid.* eo ſuadente Mauſolus, omiſſâ Seſti Aſſique obſidione, domum diſcedit, *ibid.* res admiratione dignas geſſit, 47. tam ab inimicis quàm ab amicis pecunias accipit, *ibid.* annos ferè octoginta natus, *ibid.* ducis ei munus offert Ægyptiorum rex, *ibid.* lætus Ægyptii nuntium audit, 48. eum decipit Ægyptius, *ibid.* regi Ægyptio, qui Græcorum maximè ſtudioſus erat, ſe adjungit, 49. regem Ægyptium, cui Græci erant odio, capit, 50. Lacedæmoni amicum reddit Ægyptiorum regem, *ibid.* ab eodem multas accipit pecunias, *ibid.* domum navigat, *ibid.* res divinas venerabatur, *ibid.* maximam etiam hoſtes fœderibus ejus fidem habuerunt, 51. ei ſe tradebant hoſtes, *ibid.* cum eo in colloquium venit Pharnabazus, 52. ejus juſtitia, 53. liberalitas, *ibid.* beneficia ſibi debita patriæ fruenda concedit, 54. ejus à pecuniis abſtinentia, *ibid.* à turpi lucro abhorrebat, 55. ei facultates Agidis adjudicatæ, *ibid.* ejus beneficentia, *ibid.* reſponſum quod Tithrauſtæ dona offerenti dedit, *ibid.* à nullis voluptatum illecebris ſuperatus, 56. ab ebrietate abhorret, *ibid.* ejus munificentia & abſtinentia, 57. ſomnum negotiis ſubjiciendum curat, *ibid.* ejus modeſtia, *ibid.* ſolis patiens & frigoris, *ibid.* ſponte præter cæteros laborem tolerat, 58. inertiam vitat, *ibid.* ejus continentia, *ibid.* Megabatis amore captus, *ibid.* pugnat nè eum Megabates oſcularetur, 59. indicium Megabatis erga ipſum amoris expetit, *ibid.* *&* 60. pudicitiæ teſtes habuit omnium oculos, 61. in fana divertere ſolebat, *ibid.* ejus fortitudo, *ibid.* ejus virtutis monumenta, 62. tot ejus tropæa, quot expeditiones, *ibid.* ejus ſapientia, 63. amicis utitur fidiſſimis, *ibid.* milites habet dicto audientes, *ibid.* hoſtes eum vituperare non poterant, *ibid.* hoſtes, ubi tempus poſtulabat, fallebat, *ibid.* in hoſtes contraria, ac in amicos inſtituit, 64. die perinde ac nocte, nocte perinde ac die utebatur, *ibid.* artis imperatoriæ peritiſſimus, *ibid.* hoſtibus formidoloſus, 65. amicis fiduciam addit, *ibid.* à contemptu inter hoſtes vacabat, *ibid.* expers vituperationis, *ibid.* amabiliſſimus & laude digniſſimus, *ibid.* civitatis ſuæ ſtudioſiſſimus, *ibid.* legibus ſerviebat, 66. ejus erga diſſidentes à ſe manſuetudo, *ibid.* erga cives omnes benevolentia, *ibid.* Græci nominis ſtudioſiſſimus, 67. vicem Græciæ plorat, audito de pugnâ Corinthi commiſſâ nuntio, *ibid.* Corinthum oppugnare noluit, 68. Græcas civitates ad ſanam mentem reducendas, non autem in ſervitutem redigendas cenſet, *ibid.* Perſam odio proſequitur, *ibid.* ad defectionem à Perſâ gentes ſolicitat, 69. eorum curam gerit, qui à Perſâ defecerant, *ibid.* impedit quo minùs

Græcis negotium faceſſat Perſa, *ibid.* communi Græciæ utilitati proſpicit, *ibid.* ejus ingenii ſuavitas, *ibid.* jactantiam vitat, *ibid.* ad ſuos diligendos propenſus, *ibid.* ejus amicos colendi ſtudium, *ibid.* & delectare & prodeſſe ſuis ſtudet, 70. conſuetudinis ſuæ cupidos reddit multos, *ibid.* ejus animi magnitudo, *ibid.* regis Perſici amicitiam aſpernatur, 71. ejus providentia, *ibid.* fidelem ſe erga deficientes à rege præſtat, 72. auro & argento non eget, *ibid.* ejus domus qualis, *ibid.* ſumptus ad reditus adcommodat, 74. faſtui Perſico mores ejus contrarii, *ibid.* facilis ad eum aditus, 75. celeriter ea conficit, quæ ſui cupiebant, *ibid.* voluptates maximè parabiles conſectatur, *ibid* ejus patientia & temperantia, *ibid.* divinâ rerum diſpoſitione uti callet, 76. factis præclaris domum ſuam ornat, *ibid.* canes alit & equos, *ibid.* certamina equorum curribus junctorum viris honorem non adferre docet, 77. pulcherrimam eſſe victoriam cenſet, ſuos beneficiis vincere, *ibid.* vir omnino bonus exiſtimandus, 78. virtus ejus egregium & commodiſſimum hominibus exemplum, *ibid.* non tam quòd aliis, quàm quòd ſibi ipſi imperaret, gloriabatur, 79. ducem ſe ſuis ad virtutem præbuit, *ibid* celebris evadendi cupidus à pueritiâ, *ibid.* honoris cupidiſſimus, *ibid.* perpetuò invictus, 80. vita ejus longiſſima, *ibid.* inculpatus obiit, *ibid.* delubra in hoſtium agro venerabatur, *ibid.* qui ad deorum aras confugerent, eos violari noluit, *ibid.* in rebus proſperis pius & mitis, in adverſis hilaris, 81. ingratos odio habuit, *ibid.* juſtitiam injuſtitiâ lucroſiorem efficere ſtudebat, *ibid.* cum omnibus verſabatur, bonorum amicitiæ cupidus, *ibid.* ab iis, qui mentem celabant, ſibi cavebat, 82. à ſtatuendâ corporis imagine abſtinet, *ibid.* animi monumenta nunquam non elaborat, 83. metu numinis ſemper tenebatur, *ibid.* laude delectatur, 84. ſapientiam quomodo declaravit, *ibid.* in amicos mitis, *ibid.* inimicis terribilis, *ibid.* in rebus ſecundis modeſtus, in adverſis audax, *ibid.* urbanitas ejus, *ibid.* jactatores ſpernebat, 85. de exercitûs ornatu, potiùs quàm ſuo, gloriabatur, *ibid.* propinquorum ſtudioſus audiebat, *ibid.* amicus fidus, *ibid.* beneficii memor, *ibid.* adjutor injuriâ læſorum, *ibid.* ſociorum etiam, *ibid.* ſenex qualis, 86. maximè deſideratus obiit, 87. virtutis monumenta per univerſum terrarum orbem adeptus, *ibid.* in patriâ ſepulturam regiam conſequutus, *ibid.*

Abſtinentia Ageſilai, 54, 57.

Acarnanas invadit Ageſilaus cum Achæis, 41. ex iis multi interfecti, *ibid.* eos amicos Achæis reddit Ageſilaus, *ibid.* adverſùs Lacedæmona copias ducunt Acarnanes, 44.

Achæi cum Ageſilao ſocietatem inire cupiunt, 41. iis amicos Argivos & Acarnanas reddit Ageſilaus, *ibid.*

Aditus ad Perſam difficilis, ad Ageſilaum facilis, 74 *& ſeq.*

Ænianes Ageſilao ſe opponunt, 31. adverſùs Lacedæmona copias ducunt, 44.

Ægyptii binos creant reges, 49. ei regi, qui Græcorum maximè ſtudioſus erat, ſe adjungit Ageſilaus, *ibid.* Græcorum oſorem capit Ageſilaus, 50. eorum rex adverſùs Perſam bellum molitur, 47. ad ſe arceſſit Ageſilaum, *ibid.* illius perfidia, 48. ab illo deficiunt omnes, 49. fugâ ſe Sidona recipit, *ibid.* alter eorum rex pecunias dat Ageſilao, 50. fit Lacedæmoni amicus, *ibid.*

Æolenſes in Ageſilai exercitu, 34.

Ætolos Achæis amicos reddit Ageſilaus, 41.

Agis rex Lacedæmoniorum moritur, 4. ejus facultates Ageſilao adjudicatæ, *ibid.*

Amici quales maximi habendi, 81. quibus uti voluit Ageſilaus, *ibid.* amicis ſpoliari majus damnum, quàm opibus, 82.

Amuſſis inventum hominibus utile, 78.

Amyclæ, ubi feſtum celebrabant Lacones, 73.

Animi monumenta corporis imaginibus præfert Ageſilaus, 83. ejus robur ſenectutis expers, 86. eum regere glorioſius, quàm muros inexpugnabiles poſſidere, 74.

Anthracenſes, vel potiùs, Atracenſes, 30.

Argivi Ageſilao ſe opponunt, 31. impetum ejus militum non ſuſtinent, 35. adverſùs eos expeditionem ſuſcipit Ageſilaus, 39. adverſùs Lacedæmona copias ducunt, 44. eos Achæis amicos reddit Ageſilaus, 41.

Arcades cum Bœotis & Eleis conſociati, 43. adverſùs Lacedæmona copias ducunt, 44.

Ariſtodemus ab Hercule oriundus, 72. in Peloponneſum deſcendit, 73.

Armis parandis operam dat fabrorum omne genus, 71.

Ariobarzanes obſidione liberatus, 46.

Aſſos urbs Lyciæ, 46.

Athenienſes Ageſilao ſe opponunt, 31.

Auri & argenti cupidiſſimus Perſa, 72. quibus non eget Ageſilaus, *ibid.*
Autophradates Ariobarzanem obſidet, 46. veritus Ageſilaum fugit, *ibid.*

B

Barbari pingues & imbelles 18. ab Ageſilai militibus ſpreti, *ibid.* Græcos quoſdam palantes occidunt, 20. verentur Græcos, 23. eorum res deploratæ, 24.
Beati quinam habendi, 83.
Belli officina Epheſus, 17.
Beneficentia Ageſilai, 55.
Bœoti cum Arcadibus & Eleis conſociati, 43. adversùs Lacedæmona cum exercitu progrediuntur, 44. eorum regionem vaſtat Ageſilaus, 43.

C

Cadavera per inducias ſepulta, 39.
Calumniatores peſſimum hominum genus, 82.
Canathrum, 73.
Cædes Lacedæmoniorum apud Tegeam, 43.
Canes venaticos alit Ageſilaus, 76.
Captivi non plectendi, ſed ut homines cuſtodiendi, 13. ſenes curæ Ageſilao, *ibid.* nudi venduntur barbari, 18.
Certamina equorum curribus junctorum divitias, non fortitudinem certantium oſtendunt, 77.
Cephiſſus fluvins, 33.
Cibus immodicus vitandus, 56.
Civitas tum demum felix, cùm legibus parent cives, 66.
Clades Leuctrica, 43.
Contemptus hoſtium robur animi militibus addit, 18.
Continentia Ageſilai, 58.
Creuſis, 40.
Corinthii Ageſilao ſe opponunt, 31. pecora in Piræo ſervant, 40. Corinthios, qui Lacedæmoniis favebant, domum reducendos curat Ageſilaus, 42.
Corinthus Argivorum ditioni adjicitur, 39. eò progreditur Ageſilaus, *ibid.* Corinthum expugnare recuſat Ageſilaus, 68.
Ccrinthiaca pugna, 67.
Coronas Dianæ ſuſpendunt Ageſilaus ejúſque milites, 18. coronis ſuos ſe redimire jubet Ageſilaus, 38.
Coronenſis pugnæ deſcriptio, 33 *& ſeq.*
Corporis imagines negligit Ageſilaus, 83.
Cotys Seſtum obſidet, 26. eam relinquit, *ibid.* regi dextram mittenti non paret, 52. fœderibus Ageſilai fidem habet, *ibid.* cum Ageſilao militat, *ibid.*
Cranonii Ageſilao infeſti, 28.
Cynocephalæ, 42.
Cyniſca ſoror Ageſilai, 77. fratre ſuadente, alit equos curribus jungendos, *ibid.*
Cyri quidam milites Ageſilaum ſequuti, 34.

D

Deus odio habet perjuros, 9. non minùs factis piis quàm ſacrificiis delectatur, 81. Delphicus, 23. dei in honorem ſuos coronis redimiri jubet Ageſilaus, 38.
Decimæ deo conſecratæ, 23.
Deſcriptio pugnæ apud Coroneam, 33 *& ſeq.* Ageſilai cum Thebanis, 36. loci, in quo pugnârant Thebani & Ageſilaus cum ſuis, 37 *& ſeq.*
Deſidia regi vitanda, 82.
Dianæ coronas ſuſpendunt Ageſilai milites, 18.
Die perinde ac nocte utebatur Ageſilaus, 64.
Dolus adversùs hoſtes licitus, 11.
Domus Ageſilai qualis, 72.
Ducis poſſeſſio præclara, fidei ſervantem eſſe & haberi, 53. ejus tolerantiæ exemplum militibus ſolamen adfert, 58.

E

Ebrietas tanquam inſania fugienda, 56.
Elei cum Arcadibus & Bœotis conſociati, 43. adversùs Lacedæmona progrediuntur, 44.
Epheſum ſpectatu dignam reddit Ageſilaus, 17. eam belli officinam facit, *ibid.*
Ephori quinque, 26. eorum poteſtas in reges, *ibid.*
Equitatus Pharnabazi, 14. equitatum comparandum ſtatuit Ageſilaus, *ibid.* ſtrenuum habet, 15. ſuum in Mæandri planitiem ducit Tiſſaphernes, 19.
Equos alendos curat Ageſilaus, 15. ipſe bellicos alit, 76.
Eubœi Ageſilao ſe opponunt, 31. adversùs Lacedæmona progrediuntur, 44.
Exercitus Ageſilai ſplendidiſſimus, 32. ordinis obſervantiſſimus, 64.
Exercitia militaria militibus animum addunt, 18.
Exules, qui Lacedæmoniis favebant, domum reducendos curat Ageſilaus, 42.

F

Fabri ferrarii apud Epheſum, 17. lignarii, *ibid.* ærarii, *ibid.* armis parandis operam dant, *ibid.*
Facta virorum illuſtrium nequeunt celari, 60. pia non minùs grata diis, quàm ſacrificia, 81.

Felices quinam habendi, 83.
Felicitas civitatis ex obedientiâ, quam cives præſtant legibus, pendet, *66*.
Fides poſſeſſio præclara, 53.
Fœderum violatio fidem ſuſpectam reddit, 8.
eorum obſervatio fidem confirmat, *ibid.*
ſœdera Ageſilai fidem mereri etiam hoſtes putârunt, 51.
Fortitudo Ageſilai, 61.
Forum apud Epheſum armorum & equorum venalium, 17.
Frigoris patiens Ageſilaus, 57.
Frugalitas Ageſilai, 75.

G

Gratiæ pro cujuſque poteſtate referendæ, 54. eas non referre injuſtum, *ibid.*
Græci quidam diſperſi interficiuntur, 20. caſtra Perſarum capiunt, 22. peltaſtæ ad prædam ſe convertunt, *ibid.* honore à barbaris adficiuntur, 23. in Aſiâ ſiti Ageſilai diſceſſum dolent, 27. in Græciam proficiſcentem comitantur, *ibid.* communi Græcorum utilitati proſpicit Ageſilaus, *69*.
Gylus polemarchus tropæum, juſſu Ageſilai, ſtatuit, 38.
Gymnaſia Epheſi plena viris ſeſe exercentibus, *16*.

H

Helleſpontum trajicit Ageſilaus, 27.
Helicon, 33. eò fugiunt Argivi, 35.
Helleſpontii in exercitu Ageſilai, 34.
Herippidas milites quoſdam Ageſilai ducit, 34.
Hippodromus equitibus abundat, 17.
Honoris cupidiſſimus Ageſilaus, 79.
Hoſpitium Ageſilai rex Perſicus expetit, 71.
Hoſtes fallere ſolebat Ageſilaus, *63*. per eos decipi turpe, 82.
Humanitas Ageſilai, 13, 14.
Hyacinthia Laconibus celebrata, 39.

I

Jactantiam vitat Ageſilaus, 69.
Jaculatores ſeſe exercent, 17.
Illuſtrium virorum facta celari nequeunt, 60.
Imperatorem decet exercitum potiùs quàm ſeipſum locupletare, *56*. ſpolia ab hoſtibus potiùs quàm dona accipere, *ibid.*
Induciæ ad ſepelienda cadavera pactæ, 39.
Inertiam vitat Ageſilaus, 58.
Ingenii Ageſilai ſuavitas, 69.
Ingluvies vitanda, 56.
Iones in Ageſilai exercitu, 34.
Juſtitia Ageſilai, 53. eam injuſtitiâ lucroſiorem declarare ſtudebat Ageſilaus, 81.
Juſtus à liberali quomodo differt, 83.
Jusjurandum Ageſilai maximam fidem apud hoſtes habet, 51.

L

Laboris tolerantiâ principem ſuis præſtare decet, 57. patientiſſimus Ageſilaus, 58, 78.
Lacedæmonii de bellico regis Perſici adparatu ſoliciti, 5. vehementer contriſtati, 9. Ageſilaum ex Aſiâ revocant, 25. iis opem unà cum Ageſilao ferunt Græci in Aſiâ ſiti, 27.
Lacedæmon ſine muris, 44.
Lariſſæi Ageſilaum infeſtant, 28.
Laus Ageſilao gratiſſima, 84. laudis propriæ auctores ſtrenuos ſe fore pollicentur, 70.
Lechæum, 39.
Lectum inter ſodales viliſſimum eligit Ageſilaus, 57.
Leuctrica clades, 43.
Legati ab omnibus gentibus ad Ageſilaum de ineundâ amicitiâ miſſi, 24. legati officio fungitur Ageſilaus, *46*.
Leotychidas de imperio cum Ageſilao certat, 4.
Liberalis à juſto quomodo differt, 83.
Liberalitas Ageſilai, 53.
Libertatis cupidi ad Ageſilaum ſe recipiunt, 24.
Locri Ageſilao ſe opponunt, 31. adversùs Lacedæmona progrediuntur, 44.

M

Macedoniam peragrat Ageſilaus, 27.
Mæandri planities, 19.
Magnitudo animi Ageſilai, *70, 76*, 85.
Manſuetudo Ageſilai *66*.
Mantinenſes occidunt Lacedæmoniorum amicos, 43.
Mauſolus, omiſſâ Seſti & Aſſi obſidione, domum diſcedit, *26*. pecunias Ageſilao mittit, 27.
Megabates, Spithridatæ filius, Ageſilao amatus, 58. ab eo oſculum accipere recuſat Ageſilaus, 59.
Mentis robur ſenectutis expers, *86*.
Meſſenen ſui juris eſſe jubet Perſa, 48.
Milites Ageſilai ſeſe exercent, 16 *& ſeq.* coronis ornati, 17. coronas Dianæ ſuſpendunt, 18. barbaros contemnunt, *ibid.* dicto audientes, *63*. ad pugnandum promptiſſimi quâ ratione fiunt, 32. peregrini Ageſilao coronam imponunt, 35.
Mollities principi vitanda, 57.

Mons Anthracenſium vel Atracenſium, 30. montes Pthiæ ſuperat Ageſilaus, 31.
Muros ad Lechæum pertinentes capit Ageſilaus, 39. non habebat Sparta, 42.

N

Narthacium, 30.
Neodamodes Lacedæmonii bis mille Ageſilao adtributi, 6.
Nocte perinde ac die utebatur Ageſilaus, 64.
Norma inventum hominibus utile, 78.
Nudi venduntur captivi barbari, 18.

O

Obedientia militum ſpem proſperi ſucceſſûs oſtentat, 18. phalangem firmam reddit, 63. ejus illuſtriſſimum exemplum præbet Ageſilaus, 25, 66. regis alios ad obedientiam trahit, 66.
Officina belli Epheſus, 17.
Opera morum optima indicia, 5.
Opibus quomodo utendum 83.
Orchomenii Ageſilao auxiliantur, 31. lævum cornu in acie tenent, 34. cedunt Thebanis, 35. iis opem fert Ageſilaus, *ibid.*
Ordo phalangem confirmat, 63. exercitûs Ageſilai, 64.
Oſculum Megabatis reſpuit Ageſilaus, 59.
Oſculari, quos honore volebant adficere, ſolebant Perſæ, 59.

P

Pactolus fluvius, 20.
Patientia Ageſilai, 75.
Pæana canit Ageſilaus, 40.
Phalanx firmiſſima, quæ ſervat ordinem & imperatorem amat, 63.
Pharnabazus impedit quo minùs in Phrygiâ militet Ageſilaus, 14. id agit, ut regis filiam uxorem ducat, 51. ut Spithridatis ſine nuptiis ſumat, *ibid.* in colloquium cum Ageſilao venit, 52.
Pharſalii Ageſilaum infeſtant, 28.
Peccata principum graviſſima, 82.
Pecuniis parandis operam dat Ageſilaus, 45. pecuniam omnia largiri cenſet Perſa, 72. eâ non eget Ageſilaus, *ibid.*
Peditatum in Cariam traducit Tiſſaphernes, 19.
Peloponneſi portas aperit Ageſilaus, 39.
Peltaſtæ Græci ad prædam ſe convertunt, 22.
Perjuri fides meritò omnibus ſuſpecta, 8.
Perjurium diis inviſum, 9.
Perſarum rex bellum adverſùs Græcos molitur, 5. præcipit Lacedæmoniis, ut Meſſenen ſui juris eſſe ſinant, 28. Tiſſapherni caput præcidendum jubet, 24. nil non molitur, quò Græcos injuriis adficiat, 68. ejus hoſpitium aſpernatur Ageſilaus, 71. ejus faſtus, 74. pecunias undique colligit, 72. aditus ad eum difficilis, 74. negotia tardè conficit, 75. ejus luxuria, *ibid.* ejus animi imbecillitas, 76. vitam beſtiarum imitatur, *ibid.*
Perſæ Græcis ſe opponunt, 20. equitum Græcorum impetum excipiunt, 21. fugiunt, 22. alii in alios rei malè geſtæ culpam conjiciunt, *ibid.* eos oſculari ſolebant, quos honore adficere voluerunt, 59.
Phliuns, 42.
Phliaſios, qui ob Lacedæmonios exulârant, domum reducendos curat Ageſilaus, 42.
Phocenſes Ageſilao auxiliantur, 31. adverſùs Lacedæmona progrediuntur, 44.
Pietas Ageſilai, 37, 80. erga numen divinum ſpe bonâ mentem implet, 18.
Piræus Corinthiacus, 40. eum capit Ageſilaus, 41.
Polycharmus Theſſalus occiſus, 30.
Poſſeſſio præclara fides, 53.
Pras urbs Perrhæbica, 30.
Principem decet laboris tolerantiâ, non mollitie, privatis præſtare, 57. ejus peccata graviſſima, 82.
Probitas ſumma regem decet, 82.
Præmia militibus propoſita, 16.
Prudentia Ageſilai, 71, 74.
Pthiæ montes ſuperat Ageſilaus, 31.
Pudicitia Ageſilai inſignis, 59 *& ſeq.* ejus teſtes omnium oculos facit, 61.
Pueruli derelicti Ageſilao curæ, 13.
Pugnæ Coronenſis deſcriptio, 33 *& ſeq.* Ageſilai cum Thebanis, 36. pugna Corinthi commiſſa, 67.

R

Regis eſt tantò plura dare, quantò plura accipit, 57. boni beneficiis quamplurimis ſibi ſubjectos adficere, 66. obedientia alios ad obedientiam ducit, *ibid.* ei majores ſpiritus gerendi, qui tum ipſe bonus eſt, tum bonis præeſt, 71. eum maximè decet ſumma probitas, 82.
Rex Perſarum bellum adverſùs Græcos molitur, 5. pecunias undique cogit, 72. ejus hoſpitium aſpernatur Ageſilaus, 71.
Religioſum eſſe & haberi poſſeſſio præclara, 53.
Res geſtæ hominum mores optimè indicant, 5.

S

Sagittarii ſeſe exercent, 17.
Sapientia Ageſilai, 63.

Sardianus tractus, 19.
Sardes, 22.
Satrapas regios ad defectionem ſolicitandos cenſet Ageſilaus, 72.
Scientem res præclaras negligere turpiſſimum, 84.
Scolus urbs Bœotiæ, 43.
Scotuſæi Ageſilaum infeſtant, 28.
Senes captivi Ageſilao curæ, 13.
Senectus Ageſilaum arcet à militiâ, 45. Ageſilai juventute aliorum præſtantior, 86.
Seſtum obſidet Cotys, 26. eam liberat Ageſilaus, *ibid.*
Sidon Phœniciæ urbs, 49.
Solis patiens Ageſilaus, 57.
Solamen militibus ducis tolerantia, 58.
Somnus imperare non debet, ſed negotiis ſubjici, 57.
Sparta urbs Græciæ illuſtriſſima, 3. ejus regnum perpetuum, *ibid.* ſine muris, 44.
Spartani nunquam Ageſilai majoribus invidebant, 3. eorum reges conditionum obſervantiſſimi, quibus regnum acceperunt, *ibid.* conſilium Ageſilai maximis laudibus excipiunt, 6.
Spartiatæ triginta Ageſilao adjuncti, 6.
Spithridates Perſa ſe ſuáque omnia tradit Ageſilao, 51.
Suavitas morum Ageſilai, 69.
Supplices ab aris avellere impium ducebat Ageſilaus, 80.

T

Tegea, 43.
Temperantia Ageſilai, 75.
Thebani Ageſilao ſe opponunt, 31. eorum cum Ageſilao apud Coroneam pugna, 33 *& ſeq.* curſu ad manus conſerendas feruntur, 34. Orchomeniorum ordines perrumpunt, 35. Helicona versùs tendunt, *ibid.* multi occiſi, 36. petunt ab Ageſilao, ut per inducias cadavera ſepeliant, 38. eos, qui ſe Lacedæmoniis amicos præbuerant, domum reducendos curat Ageſilaus, 42.
Thebas invadit Ageſilaus, 42. agrum circa urbem vaſtat idem, *ibid.*
Theſſaliam venit Ageſilaus, 28.
Theſſali Ageſilaum infeſtant, 28. eos perſequuntur milites Ageſilai, 29. alii fugâ elabuntur, capiuntur alii, 29 *& ſeq.* adversùs Lacedæmona progrediuntur, 44.
Tibicines, jubente Ageſilao, tibiis canunt, 38.
Tiſſaphernes cum Ageſilao pangit inducias, 7. inducias violat, 8. perjurus, *ibid.* elatus animo ob exercitum à rege miſſum, 9. bellum Ageſilao denuntiat, *ibid.* in Cariam tranſmittit peditatum, 10. equitatum in Mæandri planitiem ducit, *ibid.* iterum fallitur, 19. huic Perſarum rex caput præcidendum curat, 24.
Tithrauſtes, jubente rege, caput Tiſſaphernis abſcindit, 24. dona Ageſilao offert, 55.
Tropæa Ageſilai, 30, 38, 41, 46, 62.
Turpibus factis convenit, ut in occulto lateant, 74.

V

Victimas cædit Ageſilaus, 21.
Victoria Ageſilai, 36. de civibus reportata, calamitas, 67. præclariſſima, ſuos beneficiis ſuperare, 77.
Victores coronari ſolent, 62.
Virtus non tam laborioſa, quàm jucunda, 84. Ageſilai utiliſſimum hominibus exemplum, 78. ſummatim exponitur, 80 *& ſeq.* ejus monumenta immortalia, 62.
Vita Ageſilai longiſſima, 80. inculpata, *ibid.* ad honeſtatem inſtituta luce ornatur, 74. inhoneſtæ convenit, ut in occulto lateat, *ibid.*
Voluptatis cujuſque illecebris reſiſtit Ageſilaus, 56. voluptates ſuperare difficiliùs quàm hoſtes, 60. maximè parabiles conſectatur Ageſilaus, 75.
Urbanitas Ageſilai, 84.
Urbes deſignat Ageſilaus, è quibus equites erant parandi, 15.

FINIS.

G.R. III. BRITISH MUSEUM